

BIBLA

DHIATA E RE

BIBLA
DHIATA E RE

Bibla Dhiata E Re

Albanian Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed "Attention: Permission Coordinator," at the address above.

This publication may not be sold, and is for free distribution only.

DHIATA E RE PARATHËNIE LETRARE

Ky përkthim u kushtohet të gjithë lexuesve shqiptarë e veçanërisht afetarëve. Ekzistojnë, vërtet, edhe përkthime të tjera, por në të nënkuptohet një njohje paraprake e rrethit besimtar si dhe kishtar. Për këtë arsye, në këtë përkthim u parapëlqye sintaksa dhe shprehjet që i përgjigjen më mirë përdorimit bashkëkohor. Prandaj, në këtë përkthim ka prirje për parafrazim dhe për zhvillimin e mendimit për të dalluar atë që nënkuptohet. Në Dhiatën e Re presupozohet një njohje e Dhiatës së Vjetër. Kjo vlen të për lexuesit e parë, por mjerisht jo për lexuesit bashkëkohorë.

Ka edhe një problem tjetër. Megjithëse Dhiata e Re u shkrua në gjuhën greke, autorët ishin me prejardhje hebraike dhe mentaliteti i tyre ishte i tillë. Kjo vërtetohet jo vetëm me frazeologjinë e tyre, por edhe me logjikën e argumentimit të tyre. Të dy aspektet na duken të huaja. Në shumicën e përkthimeve të Dhiatës së Re, janë ruajtur shprehjet me kalk hebraik. Për hir të përkthimit më të qartë, na duhej një përkthim i fazës së dytë. U bënë, pra, të gjitha përpjekjet për t'i përkthyer edhe këto forma të 'fossilizuara' që gjenden në përkthimet e tjera. Shpeshherë mentaliteti semitik interesohej më shumë për aspektin e pakryer të foljes (d.m.th. vetë veprimin), ndërsa ligjërimin e kuptojmë më mirë, kur jepet aspekti i kryer (d.m.th. përfundimi i veprimit). Shpeshherë fjalët origjinale kanë një gjerësi kuptimore që nuk ekziston më në gjuhën bashkëkohore, sepse, me zhvillimin e gjuhës, fjalët kanë prirje ta kufizojnë kuptimin e tyre. Kjo gjerësi nuk riprodhohet mirë me një përkthim fjalë për fjalë, por me një parafrazim. Ndonjëherë e njëjta fjalë

duhet përkthyer në mënyra të ndryshme sipas kontekstit. Atje ku një parafrazim del i pazbatueshëm, shtuam disa fjalë në kllapa ose shënuam një yllth që drejton lexuesin në shqarimin në fund të paragrafit. Në fund të librit ndodhen shënimet ku jepet një shpjegim më i zgjerë i shprehjave të vështura.

Gjithashtu duhet përmendur sistemi i referimeve të përdorura në shënimet që ndodhen në fund të tekstit. Për të caktuar pozitën e fragmentit të tekstit, ky është ndarë në kapituj të cilët janë të nënndarë në vargje. Kështu, Gjn 4,2 do të thotë Ungjilli sipas Gjonit kapitulli 4, vargu 2. 1 Gjn 2,4 do të thotë Letra 1. e Gjonit, kapitulli 2, vargu 4. (shih pasqyrën e lëndës në fund të librit). Kllapat katrore i shënojnë vargjet që mungojnë në disa dorëshkrime.

Drejtshtkrimi i emrave të Dhiatës së vjetër ndjek trajtën e origjinalit hebre, kurse ai i emrave të Dhiatës së re trajtën e origjinalit aramaik. U ruajt emri 'Perëndi', por nuk u lakua si emër femëror (kundër kërkesës së drejtshtkrimit të ri), sepse Perëndia, i cili zbulohet në Bibël, nuk është një qenie femërore (panteiste) e as një koncept abstrakt. Këtë e bëjnë me pahir, sepse e pranojmë se 'Hyji' është një emër teologjik më i mirë, por mjerisht shumica e lexuesve të jo krishterë nuk e njeh këtë emër, e ky përkthim u drejtohet pikërisht atyre.

Dhiata e Re s'është një libër i rëndomtë, sepse Zoti është autori i fundit i tij. Ai vetë do të flasë me ty në qoftë se do të marrësh mundimin ta lexosh me vullnet të mirë. Le të përfitojmë nga ky rast për ta dëgjuar zërin e Tij dhe për t'u njohur me shpëtimin dhe jetën e re që dëshiron të na japë Ai.

HYRJE

Dhiata e Re është vetëm një pjesë e Biblës, librit të historisë së marrëdhënieve ndërmjet njeriut dhe Perëndisë. Për të kuptuar përmbajtjen e këtij libri, duhet të njihemi me pjesën e mëparshme të historisë biblike, d.m.th. me Dhiatën e Vjetër.

Në librin e parë të Biblës, që quhet Zanafilla, mësojmë se si në fillim Perëndia e krijoi planetin tonë. Krijimi i përgjigjej plotësisht planit të Perëndisë dhe për këtë nuk ekzistonte asnjë njollë e mëkatit. Por sot, kur shikojmë rreth e rrotull, vërejmë se nuk është më kështu. Ç'ndodhi? Si mund të shpjegohet gjendja jonë e sotme anormale? Njeriu u largua aq shumë nga Krijuesi, sa arrin të mohojë madje edhe ekzistencën e Tij. Në natyrë, mbi të cilën njëherë mbizotëronte gjithkund harmonia, sot mbretëron mosmarrëveshja; ka çrregullime, jo vetëm përjashta në natyrë, por edhe në jetën shoqërore ashtu si në jetën e brendshme të njeriut. Përse?

Në Bibël shpjegohet që njeriu u rebelua kundër Zotit. Zoti e krijoi njeriun e parë bashkë me bashkëshorten e tij dhe i vendosi në një hierarki. Zoti, si Krijues, ishte në krye dhe njeriu ishte administratori i tij për botën. Përveç kësaj, njeriu i parë kishte një raport të caktuar me bashkëshorten e tij, me kafshët dhe me natyrën. Meqë i kishte krijuar Zoti, Atij i përgjigjeshin për sjelljet e tyre. Gëzonin shumë liri, por nuk ishin të gjithëfuqishëm; tek e fundit, ishin të krijuar, e jo Krijues. Mjerisht njeriu u rebelua kundër Zotit dhe si pasojë tërë sistemi i autoritetit u trondit, dhe u bë pështjellim në marrëdhëniet e njeriut me krijimin e tjerë. Përse pasojat ishin kaq të tmerrshme?

Njeriu i parë, Adami, dhe bashkëshortja e tij, Hava (Eva), nuk ranë në mëkat sepse ishin naivë, por sepse u rebeluan duke ditur plotësisht çështjen. Ata ishin fajtorë për tradhti të lartë.

E si ndodhi rënia e tyre? Ndërhyri një fuqi e jashtme, një qenie shpirtërore e krijuar, për t'i vënë në provë. Kjo fuqi e jashtme ishte një ish-kryeengjell që quhet Satan (ose Shejtan), djalli, dhe më parë kishte udhëhequr një kryengritje të qenieve shpirtërore kundër Perëndisë. Ai iu afrua Adamit dhe Havës për t'i vënë në provë. Ai i tundoj të ngritin krye kundër Perëndisë, të bëheshin moralisht të pavarur nga Ai. Mjerisht ata i besuan Satanit dhe u bënë solidarë me kryengritjen e tij. Për shkak të mosbindjes së tyre, Adami dhe Hava u dënuan me vdekje dhe u dëbuan nga kopshiti i Edenit - parajsas. Premtimi i Satanit doli gënjeshtër; Adami dhe Eva, në vend që të bëheshin të gjithëfuqishëm, e gjetën veten të shpëputur nga Perëndia dhe në gjendje shpirtërore të mjerueshme. Shëmbëllimi dhe ngjashmëria e vetive të Perëndisë vërtet nuk u zhdukën plotësisht nga ata, por ato u shtrembëruan.

Pasojat për tërë njerëzimin ishin të tmerrshme. Njerëzimi, duke qenë pasardhës i Adamit, trashëgoi, pothuaj në mënyrë gjenetike, një qëndrim armiqësor të prirur kundër Perëndisë dhe për këtë arsye gjendet nën sundimin e Satanit, kreut të tij shpirtëror. Sipas terminologjisë biblike, ky qëndrim armiqësor ndaj Perëndisë quhet 'mëkat' dhe të çon gjithnjë në mendime dhe vepra të këqija. Pasoja e mëkatit të njeriut është, para së gjithash, ndarja:

a) Ndarja shpirtërore e njeriut nga Perëndia. Marrëdhëniet ndërmjet tyre janë të ndërprera. Njeriu është i dënuar me vdekje.

b) Ndarja fizike e trupit nga shpirti, që quhet vdekje fizike. Vdekja fizike, zhvillimi anormal, na pret të gjithëve, e kjo provon se jemi të gjithë mëkatarë (d.m.th. rebelë).

c) Ndarja e njeriut nga njeriu - armiqë-

sia, grindja, lufta;

d) Ndarja e njeriut brenda vetes - ankth, dyshim, zbrazëti shpirtërore. Në fund njeriu humbi arsyen e vërtetë të ekzistencës.

Por, çfarë është zgjidhja e kësaj dileme? Shpëtimtari! Perëndia e emëroi këtë Shpëtimtar - Mesinë e hyjnueshëm - për të zbatuar planin e tij të shpëtimit.

Edhe në Librin e Zanafillës, Perëndia u kishte dhënë Adamit e Havës, njëkohësisht me dënimin e tyre, premtimin për Mesinë që duhej të vinte. Sipas premtimit, Mesia duhej të vinte një ditë për të mposhtur Satanin, duke i dhënë fund sundimit të tij. Atëherë do t'i hapte njeriut udhën e shpëtimit. Sipas premtimeve të dhëna më vonë në Librin e Zanafillës, ky Shpëtimtar duhej ta rimëkëmbte sundimin e drejtpërdrejtë të Perëndisë, me çka do të zhdukeshin pasojat e rebelimit të njeriut. Dhe më vonë doli se ky Person do të flijohet për të shlyer mëkatet e njerëzve, që t'i pajtonte ata me Perëndinë.

Adami vdiq, por premtimet e dhëna nga Perëndia mbaheshin të gjalla për shekuj me radhë duke u trashëguar brez pas brezi në fisin që e përfillte Perëndinë. Ata qëndronin të veçuar nga anëtarët e tjerë të brezit të tyre dhe nga prishja që po shtohet. Në fund Perëndia e dënoi botën e prishur me kataklizmën e përmbytjes botërore për t'i dhënë fund hovit të harbuar të mëkatit. Nga përmbytja mbeti i gjallë Noahu, trashëgimtar i premtimit të Perëndisë, bashkë me familjen e tij. Me anë të familjes së tij dhe vetë Noahun, zuri fill historia e re në rrethana shumë të ndryshme nga ato para përmbytjes. Me anë të besëlidhjes me Noahun dhe me ata që shpëtuan gjallë nga përmbytja, Perëndia me mëshirën e tij i zbuloi edhe më tepër pasojat e mëkatit duke futur një renditje të re në botë për të kundërshtuar anarkinë. Njëkohësisht garantoj vazhdimin e pandërprerë të stinëve, për të siguruar një bujqësi të mjaftueshme. Mjerisht njerëzit u rebeluan edhe një herë kundër Perëndisë duke ngritur Kullën e Babilonit, sigurisht për të adhuruar yjet, pra, fuqitë djallëzore.

Perëndia ndërhyri edhe një herë duke ngatërruar gjuhën e tyre, e kjo frenoi edhe më tepër mundësitë e rebelimit.

Edhe më vonë Perëndia mori masa të mëtejshme për të siguruar ardhjen e shpëtimit të premtuar. Ai zgjodhi një njeri që duhej të themelonte një komb të ri, nga i cili duhej të vinte Mesia, Shpëtimtari i premtuar. Ky njeri quhej Avraham e ky komb ishte kombi izraelit. Perëndia i dha Avrahamit tri premtime:

a) Zoti do të krijonte një komb të fuqishëm, nga pasardhësit e Avrahamit, të lindur sipas premtimit të Tij.

b) Perëndia do t'i jepte këtij kombi një vend të veçantë për pronë (tokën e premtuar).

c) Nga pasardhësit e Avrahamit do të vinte Mesia (Krishti), Shpëtimtari i premtuar.

Kaluan rreth 400 vjet para se të plotësoheshin dy premtimet e para, në kohën e Daljes së popullit të Izraelit nga Egjipti. Atëherë Perëndia i dha kombit izraelit Ligjin e tij. Ky kod në thelb ishte një varg udhëzimesh për mënyrën e jetesës që i përshtatej kombit të zgjedhur të Perëndisë. Në këtë mënyrë duhej t'u tregohej edhe kombeve të tjera se sa është cilësia e vërtetë e Perëndisë. Duke i dëgjuar këto udhëzime, kombi do të përjetonte gëzim e lulëzim. Ndërsa po të mos u bindej udhëzimeve të Perëndisë, kombi do të pësonte fatkeqësi dhe në fund largim nga toka e premtuar. Ky kod themelohej në një rend të përkohshëm që duhej të mbetej në fuqi derisa të vinte Mesia, i cili do t'u jepte Shpirtin e Perëndisë. Kombi i zgjedhur duhej t'u printe kombeve të tjera drejt pranimit të Perëndisë. Mjerisht, kombi izraelit u tregua në përgjithësi i ftohtë ndaj kësaj detyre. Perëndia e paralajmëronte vazhdimisht për pasojat e mosbindjes së tij me anë të profetëve, të cilët i dërgonte ai, dhe në fund e dënoi me dëbim dhe mërgim. Sidoqoftë, me anë të atyre paralajmërimeve u zbuluan hollësitë të mëtejshme për ardhjen e Mesisë dhe për misionin e tij. Në librin e Danielit

profetizohet që vdekja e tij do të ndodhë para shkatërrimit të Tempullit të dytë (që ndodhi në vitin 70 të erës sonë). Në librat e profetëve të tjerë parashikohen shumë hollësira edhe më të qarta për Mesinë: për shembull, vendlindja e tij, natyra e misionit të tij, dita dhe rrethanat e sakta të vdekjes dhe të ringjalljes së tij.

Me ardhjen e Mesisë vërehet fillimi e ndaljes së zhvillimit prapanik që filloi me rebelimin e njeriut të parë. Por kjo vlen vetëm për ata që do t'i nënshtrohen sundimit të Zotit. 'U afua Mbretëria qiellore' (= koha mesianike në të cilën shërbëtorët e Perëndisë do t'i shërbejnë ashtu siç duhet). Duke predikuar lajmin për ardhjen e mbretërisë së Perëndisë, Jezusi (aram: Jesua, hebr. Jeshua) i fton njerëzit të bëhen

shërbëtorë të vërtetë të Perëndisë, për të formuar një 'mbretëri' ose një trup që do t'i shërbejë Perëndisë në këtë epokë, dhe të mbretërojë bashkë me Mesinë në epokën që po vjen. Në jetën e tyre Zoti tashmë filloi veprën e tij të rikthimit, sundimin e tij mbretëror. Por për ata që e kundërshtojnë këtë vepër, sepse dëshirojnë të rrinë nën sundimin e Satanit, që po mbaron, mbetet dënimi. Këtu shihet, pra, rëndësia e pendimit dhe kthimit te Zoti.

Ju ftojme ta lexoni këtë libër që të bindeni vetë se Jezusi është me të vërtetë Mesia i premtuar, i cili mund t'ju lidhë (e ta vazhdojë lidhjen) me Perëndinë me anë të një besëlidhjeje të amshuar si dhe t'ju japë për trashëgim botën e re, të Perëndisë, që po vjen.

UNGJILLI SIPAS MATEUT

Jezusi, pikësnyimi i historisë së Izraelit

1 Jezusi, Mesia, është pasardhës i Davidit dhe i Avrahamit. Këtu është gjenealogjia e tij:

²Avrahamit i lindi Jichaku. Jichaku i lindi Jaakovi. Jaakovit i lindi Jëhuda me vëllezërit e tij. ³Tamarës së Jëhudës i lindën Pereci dhe Zerahu. Percit i lindi Heconri. Heconrit i lindi Rami. ⁴Ramit i lindi Aminadavi. Aminadavit i lindi Nahshoni. Nahshonit i lindi Salmoni. ⁵Nga Salmoni dhe Rahava lindi Boazi. Boazi dhe Ruta lindën Ovedin. Ovedit i lindi Jishai dhe ⁶Jishait i lindi mbreti David.

⁷Sholomoja ishte biri i Davidit dhe ish-guas së Urijahut; Rëhavami ishte biri i Sholomos. Rëhavamit i lindi Avijahu. Avijahut i lindi Asa. ⁸Asës i lindi Jëhoshafati. Jëhoshafatit i lindi Jëhorami. Jëhoramit i lindi Uzijahu. ⁹Uzijahut i lindi Jotami. Jotamit i lindi Ahazi. Ahazit i lindi Hizkijahu. ¹⁰Hizkijahut i lindi Mënashëu. Mënashëut i lindi Amoni. Amonit i lindi Joshijahu. ¹¹Joshijahut i lindi Jëkanjahu me vëllezërit e tij në kohën e syrgjynosjes në Babiloni.

¹²Pas syrgjynosjes, Jëkanjahut i lindi Shëaltiel. Shëaltielit i lindi Zërubaveli. ¹³Zërubavelit i lindi Avihudi. Avihudit i lindi Eljakimi. Eljakimit i lindi Azuri. ¹⁴Azurit i lindi Cadoku. Cadokut i lindi Jahini. Jahinit i lindi Elihudi. ¹⁵Elihudit i lindi Elazari. Elazarit i lindi Matani. Matanit i lindi Jaakovi. ¹⁶Jaakovit i lindi Jozefi, bashkëshort i Marisë, prej së cilës lindi Jezusi, Mesia.

¹⁷Janë, pra, 14 breza nga Avrahami deri te Davidi, 14 nga Davidi deri te syrgjynosja në Babiloni dhe 14 nga syrgjynosja deri te Mesia.

Jezusi - Perëndia me ne

¹⁸Lindja e Jezusit, Mesisë, ndodhi kështu: Maria, nëna e tij, ishte e fejuar me Jozefin. Por para se të martoheshin, doli se Maria priste një fëmijë të mbarsur me anë të Shpirtit të shenjtë. ¹⁹Jozefi, me të cilin ajo ishte e lidhur me anë të fejesës, ishte burrë i ndershëm dhe nuk donte ta hidhte në gjyq. Kishte ndër mend të ndahej nga ajo fshehtas. ²⁰Por para se të shkonte puna aq larg, iu shfaq në ëndërr një engjëll i Zotit e i tha: «O Jozef, pasardhës i Davidit, mos ki frikë ta marrësh për grua Marinë, sepse fëmija që ajo po e pret, u mbars me anë të Shpirtit të Perëndisë. ²¹Ajo do të lindë një djalë: ti do t'ia vësh emrin Jezus (Shpëtimtar), sepse ai do ta shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre.»

²²Kjo ndodhi, që të plotësohet ç'kishte parashikuar Zoti me anën e profetit (Jeshaja): *²³Virgjëresha do të mbarset dhe do të lindë një djalë, që do të quhet Imanuel. Ky emër do të thotë: Perëndia me ne.*

²⁴Kur u zgjua Jozefi, iu bind urdhrit të engjëllit dhe e mori Marinë në shtëpinë e tij. ²⁵Por nuk fjeti me të gjer në lindjen e birit të saj, të cilit ia vuri emrin Jezus.

Joçiftët nderojnë mbretin që po vjen

2 Jezusi lindi në qytetin Bet-Lehem në Jude në kohën e sundimit të mbretit Herod në Jerusalem. Pak pas lindjes së tij, erdhën disa astrologë nga Lindja në Jerusalem ²dhe pyetën: «Ku është foshnja e lindur, mbreti i çifutëve, që po vjen? E pamë yllin e tij duke lindur dhe erdhëm t'i bëjmë nderimet tona.»

³Mbreti Herod, kur e dëgjoi këtë, u tur-

bullua dhe bashkë me të, mbarë Jerusalemi. ⁴Urdhëroi të vinin tek ai të gjithë kryepfistërinjtë dhe mësuesit e Ligjit fetar dhe i pyeti: «Ku duhet të lindë Mesia?» ⁵Ata iu përgjigjën: «Në qytetin Bet-Lehem në Jude, sepse kështu ka shkruar profeti (Miha): ⁶Ti, Bet-Lehem, në tokën e Judës, nuk je aspak pa rëndësi ndër qytetet e Judës, sepse nga ti do të vijë ai që do ta udhëheqë popullin tim, Izraelin.»

⁷Për këtë Herodi i thirri astrologët të vinin fshehtëzi tek ai dhe i pyeti hollësisht, se kur e kishin parë yllin për herë të parë. ⁸Pastaj i dërgoi ata në Bet-Lehem duke u thënë: «Shkoni dhe informohuni saktësisht për fëmijën, dhe kur ta gjeni, më lajmëroni! Pastaj edhe unë do të vij për t'i bërë nderimet e mia.»

⁹Ata, kur i morën këto udhëzime, u nisën. Ylli, që e kishin parë në lindjen e tij, u shkoi përpara. U ndal pikërisht përmbi vendin ku ndodhej fëmija. ¹⁰Ata, kur e panë yllin, u mbushën me gëzim të madh. ¹¹Hynë në shtëpi, dhe kur e gjetën fëmijën bashkë me të ëmën, Marinë, ranë përmbys dhe i bënë nderimet e tyre. Pastaj shtruan para tij thesarët, të cilët ia kishin sjellë si dhurata: ar, temjan dhe mirrë. ¹²Në ëndërr Zoti i urdhëroi të mos ktheheshin te Herodi. Kështu morën një rrugë tjetër për të shkuar në vendin e tyre.

Ikja në Egjipt

¹³Natën tjetër, Jozefi pa një ëndërr, ku iu shfaq një engjëll i Zotit që i tha: «Ngrihu, merre fëmijën dhe nënën e tij dhe ik në Egjipt! Rri atje derisa të të them se mund të kthehesh, sepse Herodi do të bëjë çmos për ta vrarë fëmijën.» ¹⁴Pastaj Jozefi u ngrit në mesnatë, e mori fëmijën me nënën e tij dhe u nis për në Egjipt. ¹⁵Atje banuan derisa vdiq Herodi. Kështu u plotësua atë që kishin parashikuar Zoti me anë të profetit (Hoshe): *Nga Egjipti e thirra Birin tim.*

Vrasja e fëmijëve në Bet-Lehem

¹⁶Herodin e pushtoi inati, kur vuri re se astrologët e kishin mashtruar. Urdhëroi të

vriteshin të gjithë fëmijët meshkuj, nga dy vjeç e poshtë, që ishin në Bet-Lehem dhe në mbarë rrethinën. Kjo i përgjigjej intervalit të kohës që Herodi e mori vesh nga të dhënat e astrologëve. ¹⁷Kështu u realizuan fjalët e profetit Jirmija: ¹⁸*U dëgjua një kllimë në Ramë - vaj dhe gjëmë e madhe: Rahela i vajton fëmijët e saj. Ajo nuk do të ngushëllohet, sepse ia morën të gjithë.*

Kthimi nga Egjipti në Nazaret

¹⁹Kur vdiq Herodi, Jozefi pa një ëndërr, në të cilën iu shfaq një engjëll i Zotit ²⁰që i tha: «Ngrihu, merre fëmijën dhe nënën e tij dhe kthehu në tokën e Izraelit; sepse të gjithë ata që kishin ndër mend ta vritnin fëmijën vdiqën.» ²¹Atëherë Jozefi u ngrit, e mori fëmijën me nënën e tij dhe u kthye në Izrael.

²²Jozefi, kur vuri re se në Jude sundonte Arhelau si trashëgimtar i të atit, Herodit, nuk guxonte të shkonte atje. Në ëndërr mori udhëzime të mëvonshme dhe shkoi pastaj në Galile. ²³Atje u vendos në qytetin Nazaret (hebr. Necaret). Kështu u plotësuan profecitë për Jezusin që thonin se Mesia do të quhej Pinjoll (hebr. Necer).

Predikimi i Gjon Pagëzorit

3 Atëherë u paraqit Gjon Pagëzori në shkretëtirën e Judesë. ²Ai predikonte si vijon: «Kthehuni te Zoti, sepse u afrua mbretëria e tij!» ³Për Gjonin tashmë kishte parashikuar profeti Jeshaja kështu: *Në shkretëtirë thirret: 'Përgatitni rrugën në të cilën po vjen Zoti! Ndërtojini një udhë të drejtë'.* ⁴Gjoni ishte veshur me një rrobë prej leshti të dever me një rrip lëkure në brez. Ushqej me karkaleca dhe me mjaltë të bletëve të egra. ⁵Njerëzit nga Jerusalemi, nga mbarë Judeja dhe nga krahina e Jordanit vinin tek ai, ⁶i praninin publikisht mëkatet e tyre dhe Gjoni i pagëzonte në lumin Jordan.

⁷Edhe shumë farisenj dhe saducenj vinin tek ai për t'u pagëzuar. Atyre u tha: «Pjellë nëpërkash, kush ju tha se do t'i ikni gjyqit

të Zotit, që po vjen? ⁸Tregoni me anë të veprave tuaja se me të vërtetë u ndryshuat! ⁹Ju është mbushur mendja se asgjë s'do t'ju ndodhë, pasi Avrahami është stërgjyshi më i lashtë i fisit tuaj. Mos kini iluzione: Perëndia prej këtyre gurëve mund të bëjë pasardhës të Avrahamit!

¹⁰Tashmë s'pata godet që në rrënjë kur i pret pemët. Çdo pemë që nuk jep fryt të mirë, do të pritet dhe do të hidhet në zjarr.

¹¹Unë po ju pagëzoj me ujë në shenjë pendimi. Por ai që po vjen pas meje, ka më shumë pushtet se unë. Unë vetë nuk jam i denjë as për të qenë skllavi i tij më i përlur! Ai do t'ju pagëzojë me Shpirtin e shenjtë dhe me zjarrin (e gjyqit). ¹²Ai e ka në dorë terploten e do ta ndajë grurin nga egjra. Grurin do ta mbledhë në hambar, kurse bykun do ta djegë në zjarrin që kurrë s'do të shuhet.»

Pagëzimi i Jezusit

¹³Rreth kësaj kohe erdhi Jezusi nga Galileja në Jordan për t'u pagëzuar nga Gjoni. ¹⁴Gjoni kërkoi t'ia kthente mendjen dhe i tha: «Unë duhet të pagëzohem prej teje, e jo anasjelltas!» ¹⁵Por Jezusi iu përgjigj: «Mos kundërshto! Kështu duhet të veproj, që të bëhet gjithçka që kërkon Zoti!» Atëherë u bind Gjoni. ¹⁶Sapo u pagëzua, Jezusi doli nga uji dhe menjëherë u hap qielli, dhe (Gjoni) e pa Shpirtin e Perëndisë duke zbritur në trajtë pëllumbi mbi Jezusin. ¹⁷Dhe një zë që erdhi nga qielli, tha: «Ky është Biri im i dashur, i zgjedhuri im.»

Jezusi - shërbëtori i Zotit - vihet në provë

4 Pas kësaj, Shpirti i Perëndisë e çoi Jezusin në shkretëtirë, ku djalli duhej ta vinte në provë. ²Jezusi, pas dyzet ditësh e netësh agjërimi, kishte uri të madhe. ³Atëherë iu afrua djalli dhe i tha: «Në qoftë se je ti Biri i Perëndisë, atëherë urdhëro që këta gurë të shndërrohen në bukë.» ⁴Por Jezusi iu përgjigj: «Është shkruar (në

Shkrimin e shenjtë): *Njeriu nuk jeton vetëm nga buka, por nga çdo fjalë që flet Perëndia.*»

⁵Pastaj djalli e çoi në qytetin e shenjtë, Jerusalem, e vendosi lart në Tempull ⁶dhe i tha: «Në qoftë se je me të vërtetë Biri i Perëndisë, hidhu poshtë: sepse është shkruar: *Zoti do t'i urdhërojë engjëjt e tij që të të presin në duar, që të mos vritesh në ndonjë gur.*» ⁷Jezusi iu përgjigj: «Gjithashtu është shkruar: *Mos e provoko Zotin, Perëndinë tënd!*»

⁸Në fund djalli e çoi mbi një mal shumë të lartë, i tregoi të gjitha mbretëritë e botës me madhësinë dhe pasurinë e tyre ⁹dhe i tha: «Të gjitha këto do të t'i jap ty, në qoftë se bie përmbys para meje dhe më adhuron.»

¹⁰Por Jezusi iu përgjigj: «Largohu, o Satan, sepse është shkruar: *Para Zotit, Perëndisë sate, përmbysu, veç Tij asnjë tjetër s'duhet ta adhurosh.*»

¹¹Pas kësaj djalli e la Jezusin, dhe engjëjt iu afruan për t'u kujdesur për të.

Jezusi e fillon veprimtarinë e tij në Galile

¹²Jezusi, kur dëgjoi se e kishin burgosur Gjoni, u tërhoq në Galile. ¹³Nuk mbeti në Nazaret, por u vendos në Kafarnaum, qytet pranë liqenit Ginosar në territorin e fisit të Zevulonit dhe Naftalit. ¹⁴Kjo ndodhi që të plotësohej profecia e profetit Jeshaja: ¹⁵*Ti, tokë e Zevulonit dhe e Naftalit, pranë liqenit dhe përtej Jordanit, Galile, tokë e paganëve, -* ¹⁶*populli yt që jeton në errësirë, sheh një dritë të madhe. Për të gjithë ata që banojnë në tokën e errët të vdekjes, lindi drita.* ¹⁷Që atëherë Jezusi filloi të predikonte kështu: «Kthehuni te Zoti, sepse u afrua mbretëria e tij*!»

*tekstualisht: mbretëria e qiellit. Qielli është një sinonim për Zotin (Jahve).

Jezusi i bën nxënës të tij katër peshkatarë

¹⁸Ndërsa Jezusi po ecte buzë liqenit të Galile, pa dy vëllezër, që ishin me profesion peshkatarë, Simonin që e quanin edhe Pjetër, dhe Andreun. Ndërsa po e hidhnin

rrjetën në liqen, ¹⁹Jezusi u tha: «Ejani pas meje dhe unë do t'ju bëj peshkatarë njerëzish.» ²⁰Ata menjëherë i lanë rrjetat dhe shkuan pas tij.

²¹Duke vazhduar rrugën, Jezusi pa dy vëllezër të tjerë, Jakobin dhe Gjonin. Ata ishin së bashku me të atin, Zebedeun, në barkë, duke i ndrequr rrjetat. Jezusi i thirri t'i bëheshin nxënës; ²²ata menjëherë e lanë barkën dhe babanë, dhe shkuan pas tij.

Jezusi e mëson dhe e shëron popullin

²³Jezusi shkoi kudo në Galile. Fliste në sinagoga duke e shpallur lajmin e mirë se Zoti tashmë po vendos sundimin e tij. Shëroi çdo sëmundje dhe çdo lëngim ndër popull. ²⁴Nuk kaloi shumë kohë dhe zuri të flitej për të në Sirinë fqinjë. I sillnin njerëzit që vuanin nga lëngimet më të ndryshme, si epileptikë, paralitikë dhe të pushtuar nga djalli, dhe ai i shëronte. ²⁵Një mori e madhe njerëzish i shkante pas, nga Galileja, nga krahina e Lidhjes së Dhjetë Qyteteve, nga Jerusalemi, Judeja dhe nga krahina përtej lumit Jordan.

Predikimi në mal

5 Jezusi, kur e pa turmën, u ngjit në mal dhe u ul. Nxënësit e tij iu afruan. ²Pastaj i mësoi ata se ç'kërkon Zoti nga populli i tij.

Lumturia e vërtetë

³Jezusi nisi t'u thoshte: «Lum* ata që besojnë në Zotin e jo në veten e tyre, sepse ata do të banojnë bashkë me të në mbretërinë e tij. ⁴Lum ata që vuajnë nga hallet e botës, sepse Zoti do t'u heqë barrën. ⁵Lum ata që i besojnë Zotit për sigurinë e tyre, sepse ai do t'u japë për pronë tokën (e premtuar). ⁶Lum ata që digjen që të plotësohet vullneti i Zotit, sepse ai do t'u shuajë mallin. ⁷Lum ata që janë të mëshirshëm, sepse Zoti do të ketë mëshirë për ta. ⁸Lum ata që qëndrojnë besnikë ndaj Perëndisë, sepse ata do ta shohin atë. ⁹Lum pajtuesit,

sepse ata do të quhen bijtë e Perëndisë. ¹⁰Lum ata që persekutohen, sepse kryejnë atë që kërkon Zoti. Ata do të banojnë me të në mbretërinë e tij. ¹¹Lum ju kur njerëzit ju shajnë dhe ju përndjekin dhe thonë gjithfarë të zezash kundër jush pa të drejtë, sepse më takoni mua. ¹²Gëzohuni dhe ngazëllohuni, sepse Zoti do t'ju japë shpërblim të madh. Po kështu, para jush, i u trajtuan edhe profetët.

*tekstualisht: i bekuar, duke gëzuar favorin e Zotit.

Kripa dhe drita për botën

¹³Siç është kripa për ushqimin, ashtu jeni edhe ju për botën. Por në qoftë se kripa e humb fuqinë e saj, si mund t'i kthehet fuqia? Nuk vlen më për asgjë, kështu që hidhet jashtë dhe njerëzit e shkelin.

¹⁴Ju jeni dritë për botën. Nuk mund të fshihet qyteti i ngritur në majë të malit. ¹⁵As nuk ndizet qiri për ta vënë nën tas. Përkundrazi, vihet mbi shandan për t'u bërë dritë të gjithëve në shtëpi. ¹⁶Po aq duhet të ndritë drita juaj para njerëzve, që ata t'i shohin veprat tuaja të mira e ta lëvdojnë Atin tuaj që është në qiell.

Jezusi dhe Besëlidhja e vjetër

¹⁷Mos mendoni se erdha për të anuluar Ligjin e Mosheut dhe udhëzimet e profetëve. Nuk erdha për t'i anuluar ato, por për t'i bërë realitet. ¹⁸Unë (Mesia) po ju them: Derisa të jetë qielli dhe toka, asnjë shkronjë dhe asnjë presje nuk do t'i hiqet Ligjit: (i tërë Ligji duhet të bëhet realitet). ¹⁹Prandaj kush shkel edhe më të voglin nga këto urdhëresa dhe i mëson njerëzit të bëjnë ashtu, do të jetë më i vogli në mbretërinë e Zotit. Por kush i bindet një urdhërese të tillë dhe i mëson të tjerët të bëjnë ashtu, do të nderohet në mbretërinë e Zotit. ²⁰Prandaj unë (Mesia) po ju them: kurrë s'do të hyni në mbretërinë e Zotit, në qoftë se nuk e plotësoni vullnetin e tij më mirë se mësuësit e Ligjit dhe farisenjtë.

Mësimi për vrasjen

²¹Ju e dini se të parëve tanë u ishte thënë: *Mos bëj vrasje*. Kush bën një vrasje, duhet të dalë në gjyq. ²²Por unë po ju them: Madje edhe ai që zemërohet me bashkëbesimtarin e tij, duhet të dalë në gjyq. Kush i thotë bashkëbesimtarit të tij: 'Budalla!', duhet të dalë në gjyqin më të lartë, kurse kush i thotë: 'Të marrtë djalli!', meriton të hidhet në ferr.

²³Në qoftë se shkon në altar, që t'ia kushtosh dhuratën tënde Zotit e aty të bie në mend se bashkëbesimtari yt ka diçka kundër teje, ²⁴atëherë lëre dhuratën tënde aty para altarit, shko e pajtohu më parë me bashkëbesimtarin tënd. Pastaj mund t'ia kushtosh Zotit dhuratën.

²⁵Kërko të pajtohesh me huadhënesin tënd sa je ende rrugës duke shkuar me të për në gjyq. Përndryshe ai do të t'i dorëzojë gjykatësit dhe ky ekzekutuesit të gjyqit për të të futur në burg. ²⁶Unë po të them se s'do të dalësh që andej para se ta paguash borxhin tënd gjer në qindarkën e fundit.

Mësimi për tradhtinë bashkëshortore

²⁷Gjithashtu e dini se thuhet: *Mos bëj tradhti bashkëshortore*. ²⁸Por unë po ju them: Kush e shikon me lakmim gruan (e tjetrit), tashmë ka bërë tradhti bashkëshortore me të në mendjen e tij. ²⁹Në qoftë se syri yt i djathtë të çon në mëkat, nxirre e flake larg teje. Është më mirë për ty ta humbasësh njerën nga gjymtyrët e tua, se i tërë trupi yt të hidhet në ferr. ³⁰E në qoftë se dora jote e djathtë të çon në mëkat, preje e hidhe larg teje. Është më mirë për ty të humbasësh një gjymtyrë se i tërë trupi yt të hidhet në ferr.

Mësimi për divorcin

³¹Gjer tani është thënë: *Kush do ta lëshojë gruan e vet, duhet ta lëshojë me dokumentin e ndarjes*. ³²Por unë po ju them: Kushdo që e lëshon gruan e vet - përveç në rastin e imoralitetit* - e shtyn atë në tradhti bashkëshortore: e në qoftë se ndo-

kush martohet me gruan e lëshuar, ai bën tradhti bashkëshortore.

tekstualisht: fëlligishtia - d.m.th. imoralitet gjatë fejesës.

Mësimi për betimin

³³Ju e dini se u është thënë të parëve: *Mos e shkel premtimin, por zbato atë që i ke premtuar Zotit me betim*. ³⁴Por unë po ju them: aspak mos u betoni kur ta japësh premtimin - mos e merr qiellin për dëshmitar, sepse është froni i Zotit; ³⁵as tokën, sepse është shtroja e këmbëve të tij; as Jerusalemin, sepse është qyteti i Mesisë. ³⁶As me kokën tënde nuk duhet të garantosh për diçka, sepse s'mund të ndikosh që të rritet as një fije floku e bardhë ose e zezë. ³⁷Mos u beto, por thuaj thjesht 'po' ose 'jo'; çdo fjalë tjetër vjen nga djalli.

Mësimi për hakmarrjen

³⁸E dini se thuhet: *Sy për sy e dhëmb për dhëmb*. ³⁹Por unë po ju them: mos u mbroni kundër njeriut të keq. Atij që të bie me shpullë në faqen e djathtë, ktheja edhe tjetrën. ⁴⁰Atij që të nxjerr në gjyq për të marrë këmbshën tënde, jepja edhe hakatën. ⁴¹E në qoftë se një nga trupat pushtuese të detyron t'ia mbash trashënj për një kilometër, mbaja për dy. ⁴²Jepi atij që të lutet për diçka, dhe mos refuzo atë që të kërkon hua.

Dashuria ndaj armiqve

⁴³Ju e dini gjithashtu se thuhet: *Duaja të afërmin tënd e urreje armikun tënd*. ⁴⁴Por unë po ju them: Duajini armiqtë tuaj, lutju-ni Perëndisë për ata që ju përndjekin. ⁴⁵Kështu do të dalë se jeni fëmijët e Atit tuaj qiellor. Në të vërtetë Ai i trajton njerëzit pa dallim: bën të lindë dielli i tij mbi të këqij e mbi të mirë dhe të bjerë shi mbi të gjithë, qofshin të drejtë a të padrejtë. ⁴⁶E si mund të pritni një shpërblim nga Zoti, në qoftë se doni vetëm ata që ju duan? Edhe kriminelët e duan njëri-tjetrin. ⁴⁷Ç'keni të veçantë, në qoftë se silleni mirë vetëm me bashkëbesimtarët tuaj? A nuk bëjnë ashtu

edhe të pafetë? ⁴⁸Jo, ju duhet të silleni mirë me të gjithë njerëzit pa dallim siç bën edhe Ati juaj që është në qiell.

Mësimi për lëmoshën

6 Shikoni që të mos e tregoni përshpirtshmërinë tuaj para njerëzve. Atëherë s'do të keni fare shpërblim nga Ati qiellor.

²Prandaj në qoftë se ndihmon ndokënd, mos e bëj të madhe që ta marrë vesh mbarë bota. Mos u sillni si hipokritët nëpër sinagoga dhe në rrugë. Ata dëshirojnë vetëm të nderohen para njerëzve. Unë po ju them: tashmë ata e kanë marrë shpërblimin e tyre. ³Kur të japësh lëmoshë, bëj kështu pa rënë në sy, që të mos marrë vesh as miku yt më i ngushtë. ⁴Ati yt, që sheh edhe gjëra më të fshehta, do të të shpërblejë për këtë.

Mësimi për lutjen

⁵Kur t'i luteni Zotit, mos bëni si hipokritët. Ata me qejf zënë vend në sinagoga për t'u lutur Zotit, edhe në qoshe të rrugës, që t'i shohin të gjithë. Unë (Mesia) po ju them: ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. ⁶Kur t'i lutesh Zotit, shko në dhomën tënde, mbylle derën dhe lutu Atit tënd që është i padukshëm. Ati yt që sheh se ç'bën ti në intimitet, do të të shpërblejë.

⁷Kur t'i luteni Zotit, mos u zgjatni me fjalë pa kuptim si paganët. Ata mendojnë se do t'u plotësohet lutja në qoftë se thonë shumë fjalë. ⁸Mos bëni si ata, sepse Ati juaj e di mirë se për çfarë keni nevojë para se t'i luteni. ⁹Prandaj lutjuni kështu: Ati ynë që je në qiell, të nderofshin të gjithë njerëzit! ¹⁰Ardhtë mbretëria jote - u bëftë vullneti yt si në qiell ashtu edhe në tokë! ¹¹Bukën tonë të përditshme na e jep sot! ¹²Na i fal fajet tona, sikurse ua falëm ne fajtorëve tanë! ¹³E mos lejo të biem në tundim, por na shpëto nga i Ligu! ¹⁴Në qoftë se ju ua falni njerëzve të tjerë gabimet e tyre, atëherë Ati juaj qiellor do t'juaj falë juve; ¹⁵por, në qoftë se ju nuk ua falni njerëzve të tjerë gabimet e tyre, as Ati juaj qiellor nuk do t'juaj falë juve gabimet tuaja.

Mësimi për agjërimin

¹⁶Kur të agjëroni, mos i varni turinjtë, si hipokritët. Ata i thartojnë turinjtë që të marrin vesh të gjithë se po agjërojnë. Unë po ju them: ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. ¹⁷Ti përkundrazi, kur të agjërosh, laje fytyrën tënde dhe krihu, ¹⁸që të mos e vërejë askush përveç Atit tënd, që është i padukshëm. Ati yt, që sheh në intimitet, do të të shpërblejë për këtë.

Pasuria që nuk mbaron

¹⁹Mos grumbulloni për vete pasuri këtu mbi tokë, ku e brejnë tenja e ndryshku, ku hajdutët depërtojnë dhe e vjedhin. ²⁰Më mirë mbliidni pasuri për në qiell. Atje s'mund ta brejnë as tenja as ndryshku, as hajdutët s'mund të depërtojnë për ta vjedhur. ²¹Në të vërtetë, zemra jote do të jetë gjithnjë aty, ku e ke pasurinë tënde.

Drita dhe errësira

²²Syri ia gjen njeriut dritën. Në qoftë se syri është i kthjellët, i tërë njeriu është i ndriçuar; ²³në qoftë se syri është i turbulluar, i tërë njeriu është në errësirë. Por kur syri yt i brendshëm - zemra jote - është i verbër, sa e tmerrshme do të jetë ajo errësirë.

Shqetësimet e përditshme

²⁴Askush s'mund t'u shërbejë dy zotërinjve njëkohësisht. Ose do ta dojë njërin, ose do ta urrejë tjetrin. Njërit do t'i jetë besnik, kurse tjetrin do ta mashtrojë. Nuk mund t'u shërbeni të dyve njëkohësisht: Perëndisë dhe pasasë.

²⁵Prandaj po ju them: mos u shqetësoni për ushqim dhe pije, as për veshje. Jeta vlen më shumë se ushqimi dhe pija, dhe trupi vlen më shumë se veshja. ²⁶Shikoni zogjtë! Ata as nuk mbjellin, as nuk korrin, dhe as nuk grumbullojnë ushqim - por Ati juaj në qiell kujdeset për ta. Megjithatë ju jeni më të vlefshëm se të gjithë zogjtë! ²⁷E kush prej jush me gjithë kujdesin e tij, është në gjendje ta zgjatë jetën e vet vetëm për një

ditë?

²⁸E përse shqetësoheni se çfarë do të vishni? Shikoni si rriten lulet në fushë! Nuk punojnë dhe nuk mbarojnë rroba.

²⁹Megjithatë po ju them: as vetë Sholomoja me gjithë pasurinë e tij nuk ishte veshur si njëra nga ato! ³⁰Pasi Perëndia u bën pajën ashtu luleve të fushës, që sot lulëzojnë dhe nesër hidhen në furrë, vallë nuk do të kujdeset për ju, besëpaktë?

³¹Mos u shqetësoni! Mos pyetni: Çfarë do të hamë? Ç' do të pimë? Me çfarë do të vishemi? ³²me gjëra të tilla mundohen të pafetë. Ati juaj në qiell e di mirë, se keni nevojë për të gjitha këto. ³³Shikoni para së gjithash që të merreni me punët e mbretërisë së tij dhe që të bëni atë që kërkon Ai, atëherë Perëndia do të kujdeset për të gjitha të tjerat. ³⁴Mos e mundoni veten me mendime për të nesërmen: e nesërmenja do të kujdeset vetë për vete. Secilës ditë i mjafton pikëllimi i vet.

Mos i kritikoni të tjerët

7 Mos i kritikoni të tjerët që të mos ju kritikojë Zoti, ²sepse kritika juaj do t'ju kthehet, dhe ju do të mateni me të njëjtën masë që ju i matni të tjerët. ³Përse e shikon halën në syrin e bashkëbesimtarit, dhe nuk e sheh më parë trarin në syrin tënd? ⁴Si guxon t'i thuash bashkëbesimtarit tënd: 'Eja këtu. Unë do ta nxjerr halën nga syri yt', kurse ti e ke trarin në syrin tënd? ⁵Hipokrit, nxirre më parë trarin nga syri yt, e pastaj do të shohësh mjaft qartë që ta nxjerrësh halën nga syri i bashkëbesimtarit tënd.

⁶Mos u jepni gence për ushqim gjëra të shenjta! Mos i hidhni para derrave margaritarët tuaj. Ata vetëm sa do t'i shkelin e pastaj do të hidhen kundër jush për t'ju sulmuar.

Lutu, kërko, trokit

⁷Lutuni e do t'ju jepet. Kërkonit dhe do të gjeni. Trokitni dhe do t'ju hapen dyert.

⁸Në të vërtetë, kush lutet, i jepet; kush kër-

kon, gjen; kush troket, i hapen dyert. ⁹Kush prej jush do t'i jepte fëmijës një gur, kur ai ju lutet për bukë? ¹⁰Ose i jep një giarpër, kur ju lutet për një peshk? ¹¹Sado të këqij të jeni, ju dini t'u bëni mirë fëmijëve tuaj, dhe u jepni. Aq më tepër Ati juaj që është në qiell, do t'u japë gjëra të mira atyre që ia kërkojnë këto.

Rregulla e artë dhe dera e ngushtë

¹²Trajtoni njerëzit ashtu siç doni që edhe ju t'ju trajtojnë - kjo është gjithçka që kërkon Perëndia në Ligj dhe në librat e Profetëve.

¹³Hyni nga dera e ngushtë! Në të vërtetë, dera që të çon në rënim është e gjerë dhe rruga që të shpie atje është e lehtë. Shumë veta udhëtojnë nëpër të. ¹⁴Por dera që të çon në jetë është e ngushtë dhe rruga për atje është e vështirë. Pak njerëz kalojnë nëpër të.

Paralajmërimi për profetët e rremë

¹⁵Ruhuni nga profetët e rremë! Ata duken, vërtet, si dele që i takojnë kopesë, por në të vërtetë janë ujë që kanë dalë për gjah. ¹⁶Ju mund t'i njihni nga ajo që bëjnë. Nga ferrat s'mund të vilet rrushi dhe as nga murrizat s'vilen fiqtë. ¹⁷Një pemë e shëndoshë jep fruta të mira, kurse një pemë e keqe fruta të këqija. ¹⁸Dhe anasjelltas, një pemë e mirë nuk mund të japë fruta të këqija, as edhe një pemë e keqe fruta të mira. ¹⁹Çdo pemë që nuk jep fruta të mira, do të pritet dhe do të hidhet në zjarr. ²⁰Kështu, pra, do t'i njihni profetët e rremë nga frytet e tyre.

Paralajmërimi për vetëmashttrimin

²¹Çdonjëri që më thotë vazhdimisht 'O Zot', s' do të hyjë patjetër në mbretërinë e Zotit, por vetëm ai që kryen vullnetin e Atit tim që është në qiell. ²²Ditën e gjyqit shumë veta do të më thonë: 'O Zot, o Zot, në emrin tënd a nuk profetizua, a nuk i dëbua shpirtrat e këqij, a nuk bëmë shumë mrekulli?' ²³E megjithatë, unë do të nxjerr këtë vendim: 'Kurrë nuk ju kam njo-

hur! Nuk keni jetuar sipas vullnetit të Zotit: Largohuni prej meje!

Mbarimi i predikimit në mal

²⁴Kush i dëgjon fjalët e mia dhe i vë në jetë, i ngjan, pra, njeriut që mendon mirë çdo gjë që bën; dhe, për këtë e ndërtoi shtëpinë e tij në themelin shkëmbor. ²⁵Kur ra rrebesh, vërshuan përrenjtë, tërbohej stuhia dhe e tundi shtëpinë, ajo nuk u rrëzua, sepse ishte ndërtuar mbi shkëmb. ²⁶Përkundrazi, kush nuk i dëgjon fjalët e mia e nuk vepron sipas tyre, në fund do të mbetet si budallai që e ndërtoi shtëpinë e vet mbi rërë. ²⁷Kur ra rrebesh, vërshuan përrenjtë, dhe tërbohej stuhia, shtëpia e tij u tund, u rrëzua dhe humbja e tij ishte e madhe.»

²⁸Kur Jezusi e mbaroi predikimin, të gjithë mbetën të habitur nga mësimi i tij, ²⁹sepse fliste si njeri me fuqi të plotë nga Zoti - krejt ndryshe nga mësuesit e tyre të Ligjit.

Shërimi i të lebrosurit

8 Kur Jezusi zbriti nga mali, i shkonte pas një turme e madhe. ²Atëherë një i lebrosur iu afrua, ra përmbys para tij dhe i tha: «O Zot, në qoftë se ti do, mund të më pastrosh.» ³Jezusi e shtriu dorën, e preku dhe i tha: «Dua; pastrohu!» Dhe menjëherë u pastrua lebra e tij. ⁴Jezusi e urdhëroi: «Kujdes që të mos i tregosh kujt për këtë! Shko te prifti dhe le të të kontrollojë ai. Pastaj kushtoja (Zotit) flijimin që ka caktuar Mosheu. Kjo do t'u vlejë atyre për dëshmi (se me të vërtetë je shëruar).»

Kapiteni nga Kafarnaumi

⁵Kur Jezusi hyri në Kafarnaum, iu afrua një kapiten, joçifut, dhe iu lut për ndihmë: ⁶«O Zot, tha ai, «shërbëtori im është shtirë në shtëpi i paralizuar dhe po vuan shumë.» ⁷Jezusi i tha: «Do të vij e ta shëroj.» ⁸Kapiteni iu përgjigj: «O Zot, e di që

nuk mund të shpresoj se ti do të hysh në shtëpinë time. Por mjafton që të japësh urdhër dhe shërbëtori im do të shërohet. ⁹Edhe unë jam nën komandën më të lartë dhe i kam nën komandën time ushtarët. Unë i them njerit: 'Shko!' dhe ai shkon, dhe një tjetri: 'Eja!' dhe ai vjen, dhe shërbëtori im i them: 'Bëje këtë!' dhe ai e bën.» ¹⁰Jezusi, kur e dëgjoi këtë, u habit dhe u tha njerëzve që po i shkonin pas: «Me të vërtetë ende nuk e gjeta tek asnjë njeri tjetër në Izrael një besim kaq të madh! ¹¹Megjithatë po ju them: edhe shumë (joçifutë) do të vijnë, nga lindja e nga perëndimi e do të ulen në tryezë me Avrahamin, Jichakun dhe Jaakovin në mbretërinë e Zotit, ¹²por njerëzit që gjer tani e kanë të drejtën e trashëgimisë, do të hidhen në errësirë. Atje do të vajojnë dhe do t'i kërcëlljnë dhëmbët.» ¹³Pastaj Jezusi i tha kapitenit: «Shko e le të bëhet ashtu siç besove!» Pikërisht në atë çast u shërua shërbëtori i tij.

Shërimet e ndryshme

¹⁴Jezusi shkoi në shtëpinë e Pjetrit dhe atje gjeti vjehrrën e Pjetrit të shtirë e me ethe të forta. ¹⁵Jezusi ia preku dorën: menjëherë e lëshuan ethet dhe ajo u ngrit dhe ia përgatiti darkën.

¹⁶Kur u err, Jezusi i sollën shumë njerëz të pushtuar nga djalli. Ai i dëbonte shpirtat e këqij me anë të pushtetit të fjalës së tij dhe i shëroi të gjithë të sëmurët. ¹⁷Kështu u plotësua profecia e profetit Jeshaja: *Ai mori mbi vete lëngatat tona dhe sëmundjet tona.*

Dishepuj pa kompromis

¹⁸Jezusi, kur e pa turmën që po e rret-honte, u dha urdhër nxënësve të tij të kalonin në anën tjetër të liqenit. ¹⁹Para se të niseshin, iu afrua një mësues i Ligjit dhe i tha: «Unë jam gati të vij pas teje kudo që të shkosh!» ²⁰Jezusi iu përgjigj: «Dhelprat i kanë strofkat e veta, dhe zogjtë çerdhet e veta, por Biri i njeriut nuk ka ku ta mbësh-

tetë kokën e tij për të pushuar.»

²¹Një nxënës tjetër i tij, i tha Jezusit: «O Zot, më parë më lejo ta varros atin tim.»

²²Jezusi iu përgjigj: «Eja pas meje! Lëri të vdekurit t'i varrosin të vetët!»

Dishepujt në stuhi

²³Jezusi hipi në barkë dhe nxënësit i shkuan pas. ²⁴Kur ishin në liqen, u ngrit një stuhi e madhe: valët u grumbulluan dhe ata ishin në rrezik të fundoseshin. Por Jezusi flinte. ²⁵Nxënësit e zgjuan dhe i thanë: «Shpëtona, o Zot, se po fundosemi.»

²⁶Jezusi u tha: «Pse kini kaq frikë, besë-paktë?» Pastaj u ngrit në këmbë dhe i qortoi erërat dhe valët. E u bë qetësi e madhe.

²⁷Njerëzit u habitën dhe i thanë njëri-tjetrit: «Kush është ky që i binden erërat dhe valët?»

Dy njerëzit nga Gadara të pushtuar nga djajtë

²⁸Në bregun tjetër të liqenit, Jezusi u ndodh në krahinën e gadarasve. Atje i erdhën me vrap dy njerëz që dolën nga varret. Ata ishin të pushtuar nga djajtë dhe aq të rrezikshëm, saqë askush nuk guxonte të kalonte asaj rruge. ²⁹Menjëherë bërtitën: «Ç'do prej nesh, o Biri i Perëndisë? A do të na torturosh para kohe?»

³⁰Jo larg tyre po kulloste një tufë e madhe derrash. ³¹Shpirtrat e këqij brenda të dy njerëzve iu lutën Jezusit: «Kur të na dëbosh, na lejo të paktën të hyjmë në atë tufë derrash.» ³²«Atëherë shkoni!», u tha Jezusi. Shpirtrat dolën nga të dy njerëzit dhe hynë në tufë. Pastaj mbarë tufa u turr drejt greminës dhe ra në liqen ku u mbyt në ujë.

³³Rojtarët e derrave ua mbathën këmbëve dhe treguan në qytet atë që përjetuan dhe atë që ndodhi me shërimin e të dy njerëzve të pushtuar nga djajtë. ³⁴Të gjithë banorët e qytetit i dolën përpara Jezusit për ta parë. Pastaj iu lutën me këmbëngulje të largohej nga krahina e tyre.

Shërimi i të paralizuarit

9 Jezusi hipi përsëri në barkë, e kaloi liqenin dhe shkoi në qytetin e vet. ²Atje disa njerëz i sollën me vig një të paralizuar. Kur Jezusi pa se kishin kaq besim tek ai, i tha paralitikut: «Mos ki frikë! Të janë falur mëkatet!» ³Disa mësues të Ligjit thanë me vete: «Ky po shan Zotin!» ⁴Jezusi e dinte se ç'po mendonin dhe u tha: «Përse keni mendime aq të këqija? ⁵Çfarë është më lehtë të thuhet: 'Të janë falur mëkatet' apo 'Ngrihu e ec!'? ⁶Por dëshiroj që ta shihni se Biri i njeriut ka pushtet t'i falë mëkatet mbi tokë.» Prandaj i tha paralitikut: «Ngrihu, merre vigun tënd dhe shko në shtëpi!» ⁷Njeriu u ngrit në këmbë dhe shkoi në shtëpi. ⁸Kur njerëzit e panë këtë, i kaploi frikë e madhe dhe e lavdëruan Perëndinë që u dha njerëzve pushtet kaq të madh.

Thirrja e Mateut

⁹Jezusi shkoi më tutje dhe pa një njeri të ulur në doganë. Quhej Mate. Jezusi i tha: «Eja pas meje!» Mateu u ngrit në këmbë dhe i shkoi pas.

¹⁰Më vonë Jezusi ishte i ftuar tek ai. Për të ngrënë së bashku me Jezusin dhe nxënësit e tij, erdhën shumë tagrambledhës dhe njerëz të tjerë me nam të keq. ¹¹Disa farisej e panë këtë dhe i pyetën nxënësit e Jezusit: «Si ndodh që mësuesi juaj të ulet në të njëjtën tryezë me tagrambledhës dhe me llumin e tillë të shoqërisë?» ¹²Jezusi e dëgjoi këtë dhe iu përgjigj: «Mjeku nuk u duhet të shëndoshëve, por të sëmurëve. ¹³Ç'nënkuptoni kur Zoti thotë: *Unë kërktoj nga ju (para së gjithash) jo që të më sillni flijime kafshësh, por që të jeni të mëshirshëm*. Unë nuk erdha t'i ftoj (në mbretërinë e Zotit) ata që mbahen për të drejtë, por ata që pranojnë se janë mëkatarë.»

Çështja e agjërimit

¹⁴Pas kësaj erdhën dishepujt e Gjon Pagëzorit të Jezusi dhe e pyetën: «Si ndodh

që ne dhe farisenjtë agjërojmë rregullisht, e nxënësit e tu jo?» ¹⁵Jezusi iu përgjigj: «Me siguri nuk pritni që dasmorët të mbajnë zi derisa të jetë me ta dhëndri? Do të vijë mjaft shpejt koha, kur do t'u rrëmbehet dhëndri. Atëherë edhe ata do të agjërojnë (që të kthehet).

¹⁶Askush nuk e armon rrobën e vjetër me një copë stofi të ri, sepse stofi i ri tkurret dhe grisja bëhet më e madhe. ¹⁷Edhe vera e re (që ende po fermentohet) nuk hidhet në kacekë të vjetër; përndryshe ata shpohen, vera derdhet dhe kacekët prishen. Jo, vera e re duhet hidhur në kacekë të ri, e kështu ruhen të dyja.»

Vajza kthehet në jetë

¹⁸Ndërsa Jezusi po ua shpjegonte këtë, erdhi tek ai një anëtar i administratës lokale, ra përmbys para tij dhe tha: «Sapo më vdiq vajza. Eja, vëre dorën mbi të dhe ajo do të kthehet në jetë.» ¹⁹Jezusi u ngrit dhe shkoi pas njeriut. Nxënësit e tij e shoqëruan.

²⁰Udhës iu afrua nga prapa Jezusit një grua e cila vuante nga menorrhagia që dymbëdhjetë vjet të shkuara. Ajo preku një tufë fijesh të rrobës së tij. ²¹Tha me vete: «Në qoftë se ia prek vetëm rrobën, do të shërohem.» ²²Jezusi u kthye, e shikoi dhe i tha asaj: «Mos ki frikë! Besimi yt (tek unë) të shpëtoi.» Dhe aty për aty gruaja u shërua.

²³Jezusi hyri në shtëpi ku po e vajtonin vajzën e vdekur. Kur i pa të gjithë mysafirët që vajtonin si edhe ata që u binin fyeje për varim, ²⁴u tha: «Dilni jashtë! Vajza nuk ka vdekur, por po fle.» Por ata e përqeshën. ²⁵Megjithatë Jezusi i detyroi ata të dilnin përjashta, hyri në dhomën ku ishte e shtrirë vajza, dhe e mori për dore. Ajo u ngrit! ²⁶Lajmi i kësaj mrekullie u përhap në mbarë krahinën.

Shërimi i dy të verbërve

²⁷Kur Jezusi u nis që andej, pas tij shkuan dy të verbër duke bërtitur: «Ki mëshirë për ne, Biri i Davidit!» ²⁸Kur hyri në shtëpi, të verbërit i shkuan pas dhe ai i pyeti:

«A besoni se mund t'ju ndihmoj?» Ata iu përgjigjën: «Po, Zotëri!» ²⁹Atëherë ai ua preku sytë e tha: «U bëftë sipas besimit tuaj.» ³⁰Dhe atyre iu kthye drita e syve. Jezusi i urdhëroi: «Shikoni që të mos e dijë askush!» ³¹Por ata u nisën dhe treguan për Jezusin në mbarë krahinën.

Shërimi i memecit

³²Pasi ikën ata, Jezusit i sollën një njeri që ishte memec, sepse një shpirt i keq e kishte nën fuqinë e tij. ³³Sapo e dëboi djallin, njeriu filloi të fliste, dhe të gjithë thirrën të habitur: «Kurrë s'ka ndodhur në Izrael një gjë e tillë!» ³⁴Por farisenjtë thoshin: «Ky i dëbon djajtë me fuqinë e kryetarit të djajve.»

Jezusi i dërgon nxënësit e tij nëpër popullin e Izraelit.

³⁵Jezusi kalonte nëpër të gjitha qytetet dhe fshatrat e atij vendi. Mësonje në sinagoga dhe predikonte lajmin e mirë që Zoti tani po e vendos sundimin e tij dhe i shëronte të gjitha sëmundjet dhe lëngatat. ³⁶Kur e pa turmën e njerëzve, iu ngjall një keqardhje për ta, sepse ishin të hutuar dhe të frikësuar si delet pa bari. ³⁷Prandaj u tha nxënësve të tij: «Të korrrat janë të mëdha, por punëtorë ka pak. ³⁸Lutjuni, pra, Zotit të cilit i takojnë të korrrat, të dërgojë punëtorë për t'i mbledhur ato.»

Dymbëdhjetë apostujt

10 Jezusi i thirri tek ai dymbëdhjetë nxënësit e tij dhe u dha fuqi të plotë, t'i dëbojnë shpirtat e këqij dhe të shërojnë çdo sëmundje dhe lëngatë. ²Këtu janë emrat e këtyre dymbëdhjetë apostujve: i pari Simoni, që quhet ndryshe edhe Pjetër; pastaj vijnë Andreu, vëllai i Simonit; Jakobi dhe i vëllai Gjoni, të bijtë e Zebedeut. ³Filipi dhe (Natanael) Bar-Tolmai; Toma dhe Mateu - tagrambledhësi; Jakobi, i biri i Halfait, dhe Tada; ⁴Simoni, ish-anëtar i partisë së zelotëve, dhe Juda nga Karioti, ai që më vonë e tradhtoi Jezusin.

Detyra e apostujve

⁵Këta të dymbëdhjetët, Jezusi i dërgoi me detyrën që vijon: «Mos shkoni në vendet ku banojnë joçifutët as mos hyni në qytetet e Samarisë, ⁶por shkoni te kopeja e humbur, te populli i Izraelit, ⁷dhe thuajini: 'U afdua mbretëria e Zotit!' ⁸Shëroni të sëmurët, ringjallni të vdekurit, pastroni të lebrosurit dhe dëboni shpirtat e këqij! Gjithçka morët falas, dhe falas përcillen. ⁹Mos merrni të holla: as të arta, as të argjendta e as prej bakri! ¹⁰Mos merrni trashë me ushqim, as këmbishë për të ndërruar, as këpucë, as shkop për udhëtim! Në të vërtetë kush punon, ka të drejtë për mjetet e jetesës.

¹¹Kur të hyni në qytet ose në fshat, kërkoni njeriun që e pranon lajmin tuaj dhe për këtë është i denjë t'ju pranojë në shtëpinë e tij. Rrini tek ai, derisa të shkoni më tutje. ¹²Kur të hyni në një shtëpi, u uroni paqen të gjithë anëtarëve të saj. ¹³Në qoftë se ata janë të denjë, urimi juaj do të plotësohet. Përndryshe urimi s'do të ketë vlerë. ¹⁴Atje ku nuk ju pranojnë dhe nuk duan t'ju dëgjojnë, dilni nga shtëpia ose nga qyteti dhe shkundni edhe pluhurin nga këmbët tuaja. ¹⁵Unë (Mesia) po ju them: Ditën e Gjyqit do ta kenë më lehtë banorët e Sodomit dhe të Gomorës se sa ai qytet.

Përndjekja e ardhshme

¹⁶Unë po ju dërgoj si dele mes ujqish! Jini të mençur si gjarpërinjtë dhe pa dinakëri si pëllumbat! ¹⁷Ruhuni nga njerëzit! Ata do t'ju hedhin në gjyq të sinagogës dhe do t'ju fshikullojnë. ¹⁸Për shkakun tim do t'ju hedhin para sundimtarëve dhe mbretërve, e kështu mund të dëshmoni për mua para tyre dhe para paganëve. ¹⁹Kur t'ju nxjerrin para gjyqit, mos u shqetësoni se çfarë dhe si do të flitni. Do t'ju vijë fjalët që duhet t'i thoni. ²⁰Nuk do të jeni ju që do të flitni, por Shpirti i Atit tuaj do të flasë nëpërmjet jush.

²¹Vellai vëllanë dhe babai fëmijën do t'ia dorëzojë vdekjes: edhe fëmijët do të ngrihen kundër prindërve të tyre dhe do të

urdhërojnë që të vriten. ²²Të gjithë do t'ju urrejnë, sepse jeni nxënësit e mi. Por ai që do të qëndrojë i patundur deri në fund, do të shpëtojë. ²³Kur t'ju përndjekin në njërin qytet, ikni në tjetrin! Unë (Mesia) po ju them: nuk do t'i përshkoni qytetet e Izraelit para se të vijë Biri i njeriut.

²⁴Asnjë nxënësi nuk është më i madh se mësuesi i tij dhe asnjë skllav nuk është më i madh se i zoti. ²⁵Nxënësi duhet të jetë i kënaqur kur trajtohet si mësuesi i tij dhe skllavi kur trajtohet si i zoti. Në qoftë se zotin e shtëpisë e quajten Satan, atë më tepër do t'i shajnë njerëzit e tij.

Nga kush duhet pasur frikë

²⁶Mos kini frikë nga asnjë njeri! Ajo që është ende e fshehur, duhet të dalë në dritë, dhe ajo që asnjëri akoma nuk e di, duhet të zbulohet. ²⁷Atë që po ju them sy për sy, përcillen publikisht, e atë që po ju them tinëz, predikojeni në mbarë botën. ²⁸Mos kini frikë nga ata që e vrasin trupin, se nuk mund ta vrasin shpirtin. Kini frikë nga Zoti, që mund t'i dërgojë në rrënim të përjetshëm edhe shpirtin edhe trupin. ²⁹A nuk shiten dy trumcakë për një qindarkë? E megjithatë asnjë trumcak nuk bie në tokë pa lejen e Atit tuaj. ³⁰Po ju? Çdo qime e kokës suaj është e numëruar. ³¹Prandaj mos kini frikë: ju jeni më të vlefshëm para syve të Zotit se shumë trumcakë.

³²Kushdo që ndërhyr për mua para njerëzve, do të ndërhyjë edhe unë para Atit tim në qiell (ditën e gjyqit) për të. ³³E ai që më mohon para njerëzve, edhe unë do ta mohoj para Atit tim qiellor (ditën e gjyqit).

Jo paqen, por shpatën

³⁴Mos mendoni se erdha që ta sjell paqen në botë. Nuk erdha për t'ju sjell paqen, por përçarjen. ³⁵Erdha ta ndaj birin nga i ati, vajzën nga nëna, nusen nga vjehrra. ³⁶Më të afërmit do të jenë armiq me njëri-tjetrin. ³⁷Kush e do të atin e nënën me shumë se mua, nuk është i denjë të jetë nxënësi im. ³⁸Kush nuk e merr kryqin e vet e nuk vjen pas meje, nuk është i denjë të

jetë nxënësi im. ³⁹Kush do ta ruajë jetën e tij (egoiste), do ta humbë. Kush do ta japë jetën e tij për shkakun tim, do ta rifitojë.

Dinjiteti i nxënësit

⁴⁰Kush ju pranon ju, më pranon mua; e kush më pranon mua, pranon Atë që më dërgoi.

⁴¹Kush pranon profetin, sepse është profet, do të marrë shpërblimin që i takon profetit; kush pranon mësuesin e bashkësisë, sepse është mësuesi i bashkësisë, do të marrë shpërblimin që i takon mësuesit të bashkësisë. ⁴²Kush i jep më të voglit prej nxënësve të mi madje edhe një gotë uji të freskët, vetëm sepse është nxënësi im, unë (Mesia) po ju them se ai do ta marrë shpërblimin e tij.»

11 Kur Jezusi ua dha këto udhëzime nxënësve të tij, shkoi më tutje për të mësuar në qytetet e vendit çfarë është vullneti i Zotit dhe për të predikuar lajmin e mirë.

Kush është Gjon Pagëzori?

²Gjon Pagëzori, kur dëgjoi për veprat e Jezusit, i dërgoi disa nxënës të tij. ³«A je ti Mesia, Ai që duhet të vijë», e pyetën, «apo duhet të presim një tjetër?» ⁴Jezusi iu përgjigj: «Kthehuni te Gjoni dhe tregojini ato që po i dëgjoni e shihni: ⁵Të verbërit po shohin, paralitë po ecin, të lebrosurit po pastrohen, të shurdhët po dëgjojnë, të vdekurit po ringjallen dhe të varfërve po u predikohet lajmi i mirë. ⁶Lum ai që nuk e braktis besimin në mua.»

⁷Pasi nxënësit, të dërguar nga Gjon Pagëzori, u larguan, Jezusi nisi t'i fliste turmës për Gjoni: «Kur shkua te Gjoni në shkretëtirë, ç'menduat se ishte ai? Njeri që mund të manipulohet? ⁸Çfarë dolët të shihni? Një oborrtar? Njerëz të tillë rrinë në pallate! ⁹Po, pse dolët atëherë? Të shihni një profet? Ja ku po ju them: edhe më tepër se një profet, ¹⁰sepse Gjoni është ai, për të cilin thuhet në Shkrimin e shenjtë: *Unë po e dërgoj lajmëtarin tim para teje (thotë*

Zoti) që të ta hapë rrugën.

¹¹Unë (Mesia) po ju them: Gjoni është më i rëndësishëm se kushdo që ka jetuar ndonjëherë. E megjithatë: më i vogli në mbretërinë e Zotit do të jetë më i madh se sa është ai tani. ¹²Kur Gjon Pagëzori u paraqit, Zoti filloi ta vendoste sundimin e tij; por gjer tani armiq të tij me dhunë i pengojnë ata që duan t'i nënshtrohen, kështu që vetëm të vendosurit bëhen anëtarë të mbretërisë që po vjen. ¹³Ligji i Mosheut dhe të gjithë profetët deri te Gjoni e kishin shpallur ardhjen e mbretërisë së Zotit, ¹⁴e Gjoni është, në një farë kuptimi, 'Eliahu', ardhja e të cilit është profetizuar. ¹⁵Kush ka veshë, le të dëgjojë, pra.

¹⁶Me këtë krahasoj këtë brez? U ngjan djemve që rrinë në sheshe. Një grup e qorton tjetrin ¹⁷duke thirrur: 'Ne bëmë muzikë dasme e ju nuk vallëzuat: bëmë gjëmë e ju nuk vajtuat!' ¹⁸Gjoni po agjëronte e njerëzit thanë: 'Është i pushtuar nga djalli!' ¹⁹Erdhi Biri i njeriut; ai ha e pi, e megjithatë thonë: 'Ja, grykësi e pijaneci! Shoku i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve!' Por plani i Zotit për shpëtim vërtetohet nga pasojat e veta.»

Kush nuk do të dëgjojë...

²⁰Pastaj Jezusi filloi t'i qortonte qytetet ku kishte bërë shumicën e mrekullive dhe megjithatë njerëzit nuk i lanë mëkatet e tyre për t'u kthyer te Zoti. ²¹«I mjeri ti, Korazin, e mjera ti, Betsaidë! Sikur të ishin bërë në Tir dhe në Sidon të gjitha ato mrekulli, që u bënë ndër ju, njerëzit atje prej kohësh do ta kishin ndërruar mënyrën e jetës duke u vesur me thes dhe me hi të hedhur mbi kokë (si shenjë pendimi). ²²Unë (Mesia) po ju them: Tiri e Sidoni do ta kenë më lehtë se ju Ditën e Gjyqit! ²³E ti, o Kafarnaum, a mendon se do të ngrihesh deri në qiell? Ti do të plandosesh në ferr! Sikur të ishin bërë në Sodom mrekullitë që u bënë në ty, ai do të qëndronte edhe sot. ²⁴Unë (Mesia) po ju them: Sodomi do ta ketë më lehtë se ti Ditën e Gjyqit!»

Vetëm Jezusi mund të na njohë me Atin

²⁵Pastaj Jezusi thirri: «O Atë, Zoti i qiellit e tokës, unë të lavdëroj që u tregove të paditurve atë që fshehe nga të urtët dhe të diturit. ²⁶Po, o Atë, kështu të pëlqeu ty! ²⁷Ati më ka dhënë fuqi të plotë. Vetëm Ati është në marrëdhënie atërore me Birin, dhe vetëm Biri dhe ata që atij i pëlqen t'i njohë me Atin, janë në marrëdhënie birmore me Të.

²⁸Ju mundoheni me urdhrat, me të cilët ju kanë detyruar mësuesit e Ligjit. Ejani më mirë tek unë: unë do t'ju a heq barrën. ²⁹Unë nuk do t'ju mundoj dhe nuk do të shikoj asnjëri me përbuzje. Vihuni nën drejtimin tim dhe mësoni tek unë: atëherë do të gjeni paqen e vërtetë. ³⁰Atë që ju caktoj unë, ju bën mirë, dhe atë që ju jap ta mbani, aspak nuk është barrë.»

Jezusi dhe e shtuna

12 Pas një kohe, një të shtunë - Jezusi po kalonte nëpër fushat e mbjella. Nxënësit e tij kishin ur; prandaj këputnin kallinj dhe ua hanin kokrrat. ²Kur e panë këtë, farisenjtë i thanë Jezusit: «E sheh, se ç'po bëjnë nxënësit e tu? Sipas Ligjit kjo ndalohet të bëhet të shtunën.»

³Jezusi u përgjigj: «Vallë a nuk keni lexuar se ç'bëri Davidi dhe shoqëruarit e tij kur ishin të uritur? ⁴Hynë në shtëpinë e Perëndisë dhe hëngrën së bashku bukët kushtuar (Perëndisë), megjithëse kjo ishte e ndaluar, sepse vetëm priftërinjtë kishin të drejtë t'i hanin. ⁵Apo nuk keni lexuar në Ligj që madje edhe priftërinjtë punojnë të shtunën në Tempull? Kështu i prishin rregullat e së shtunës; e megjithatë për këtë nuk u numërohet faji. ⁶E unë po ju them: këtu është diçka më e madhe se Tempulli! ⁷Ta kishit kuptuar se ç'do të thotë fjala: *Nuk kërkoj nga ju (para së gjithash) që të më bëni flijime kafshësh, por që të jeni të mëshirshëm, atëherë nuk do t'i kishit dënuar këta njerëz që s'po bëjnë faj. ⁸Përveç kësaj, unë, Biri i njeriut, kam të drejtë të*

caktoj çfarë mund të bëhet të shtunën, e çfarë jo.»

Shërimi të shtunën

⁹Jezusi shkoi më tutje dhe hyri në sinagogën e tyre. ¹⁰Atje ishte një njeri që e kishte dorën e paralizuar. Farisenjtë kërkonin ta zinin ngushtë Jezusin dhe për këtë e pyetën: «A është e lejueshme që ndokush të shërojë ditën e shtunë?» ¹¹Jezusi u përgjigj: «A ka ndër ju njeri të tillë që, po i ra e vetmja dele që ka në gropë, të shtunën, nuk e nxjerr? ¹²E megjithatë njeriu është më i vlefshëm se delja! Prandaj është e lejueshme t'i ndihmohet njeriut të shtunën!» ¹³Pastaj i tha njeriut: «Shtrihe dorën tënde!» Njeriu e shtri dorën dhe dora iu bë e shëndoshë si tjetra. ¹⁴Pas kësaj farisenjtë dolën jashtë dhe ranë dakord që ta vritnin Jezusin.

Jezusi - Shërbëtori i zgjedhur i Zotit

¹⁵Kur Jezusi e dëgjoi këtë, u largua nga ai vend. Pas tij shkonin shumë njerëz. I shëronte të gjithë të sëmurët, ¹⁶por ua ndaloj me këmbëngulje t'i tregonin ndokujt për këtë. ¹⁷Me këtë u plotësua atë që kishte parathënë profeti Jeshaja: *18*Ja, i ngarkuari im! Unë e zgjodha. Është i dashuri im. Unë gëzohem për të. Atij ia jap Shpirtin tim. Ai do t'u përcjellë shpëtimin popujve të botës. ¹⁹Ai nuk grindet dhe nuk bën zhurmë, nuk dëgjohet zëri i tij në sheshe. ²⁰Nuk do ta thejë kallamin e shkelur, as nuk do ta shuajë fitilin që digjet pa flakë. Kështu vepron, gjersa të ngadhënjë shpëtimi im. ²¹Tek ai do t'i varin shpresat të gjitha kombet.

Nga vjen pushteti i Jezusit?

²²Pastaj i sollën Jezusit një njeri që ishte i verbër dhe memec, pasi një shpirt i keq e kishte në dorë. Jezusi e shëroi, kështu që mund të fliste dhe të shihte. ²³Mbarë populli mbeti i habitur e thoshte: «A mos është ky Biri i Davidit i parashikuar?» ²⁴Por kur i dëgjuan këto, farisenjtë i kundërshtuan: «Ky nuk i dëbon djajtë vetë, por kryetari i djajve i jep pushtet për këtë.»

²⁵Jezusi e dinte se ç'po mendonin dhe u

tha: «Çdo shtet, sundimtarët e të cilit grinden mes tyre, do të rrënohet, dhe asnjë qytet ose familje ku ka grindje, nuk mund të qëndrojë. ²⁶Në qoftë se Satani e dëbon vetveten, atëherë ka përçarje mes vetes. Pra, si mund të qëndrojë sundimi i tij? ²⁷E në qoftë se unë i dëboj shpirtat e këqij, sepse jam në lidhje me Satanin, kush ua jep njerëzve tuaj pushtetin për t'i dëbuar shpirtat e këqij? Dishepujt tuaj dëshmojnë se ju nuk keni të drejtë. ²⁸Por në qoftë se unë me anë të Shpirtit të Perëndisë i dëboj shpirtat e këqij, atëherë është e qartë se Perëndia tashmë ka filluar ta vendosë sundimin e tij mes jush. ²⁹Kush dëshiron të futet me dhunë në shtëpinë e një njeriu të fortë për ta plaçkitur, duhet së pari ta lidhë atë; vetëm atëherë mund ta plaçkitë shtëpinë e tij. ³⁰Kush nuk është në anën time, është kundër meje, dhe kush nuk më ndihmon të mbledh, shpërndan. ³¹Unë (Mesia) po ju them: çdo mëkat tjetër dhe sharje mund t'u falet njerëzve, por kush e shan Shpirtin e Zotit, nuk do të gjejë asnjë ndjesë. ³²Kush shan Birin e Njeriut, mund t'i falet. Por kush e shan Shpirtin e shenjtë në këtë epokë ose në epokën që po vjen, s'do t'i falet aspak.

Ata mund të njihen nga fjalët e tyre

³³Ta zëmë se pema është e shëndoshë, atëherë mund të presësh fruta të mira prej saj. Në qoftë se është e prishur, atëherë s'ke ç'pret tjetër veç frutave të këqija. Pema njihet nga fruta. ³⁴Pjellë nëpërkash! Si mund të flitni mirë, kur jeni të këqij? Ç'ka zemra e nxjerr goja! ³⁵Njeriu i mirë nxjerr gjëra të mira, sepse zemra e tij është e mirë. Njeriu i keq vetëm të këqija nxjerr, sepse është thellësisht i keq. ³⁶Por unë (Mesia) po ju them: Ditën e Gjyqit njerëzit do të japin llogari për çdo fjalë të kotë që kanë folur! ³⁷Në bazë të fjalëve të tua do të marrësh pafajësinë ose do të dënohesh.»

Nga Jezusi kërkohet një provë

³⁸Disa mësues të Ligjit dhe farisenj i thanë Jezusit: «Kërkojmë nga ti një provë

të padiskutueshme që je i ngarkuar nga Zoti.» ³⁹Jezusi u përgjigj: «Sa të mbrapshtë janë këta njerëz! S'çajnë kokën për Zotin, e megjithatë duan të shohin një provë prej tij. E vetmja provë që do ta marrin i përgjigjet asaj që i ndodhi profetit Jonë.

⁴⁰Sikurse Jona ishte në barkun e peshkut të madh tri ditë e tri net, ashtu edhe unë, Biri i Njeriut, do të jem në 'barkun' e tokës tri ditë e tri netë.

⁴¹Ditën e Gjyqit banorët e Ninivës do të ngrihen dhe do t'i paditin njerëzit e sotëm, sepse kur Jona i paralajmëroi, e ndryshuan mënyrën e jetesës. E ja, këtu është dikush më i madh se Jona! ⁴²Mbretëresha e Jugut do të ngrihet (si dëshmitare) Ditën e Gjyqit dhe do t'i paditë njerëzit e sotëm, sepse erdhi nga skaji i botës për të dëgjuar mësimet e urta të Sholomos, dhe ja, këtu është dikush më i madh se Sholomoi!

Rreziku i boshllëkut shpirtëror

⁴³Kur shpirti i keq largohet nga njeriu, breddh nëpër vende të shkreta duke kërkuar vendbanim, por nuk gjen. ⁴⁴Pastaj thotë me vete: 'Do të kthehem në shtëpinë time të mëparshme!' Kthehet dhe e gjen shtëpinë të zbrazët, të pastër dhe të rregulluar. ⁴⁵Pastaj shkon, merr me vete shtatë shpirta më të këqij se veten, dhe ata hyjnë e vendosen atje. Kështu gjendja e fundit e këtij njeriu bëhet më e keqe se e para. Kështu do t'i ndodhë edhe këtij brezi të prishur.»

Familja e vërtetë e Jezusit

⁴⁶Ndërsa Jezusi po i predikonte popullit, erdhën nëna dhe vëllezërit e tij. Ata po qëndronin para shtëpisë dhe kërkonin të flitnin me të. ⁴⁷Dikush prej turmës i tha: «Nëna jote dhe vëllezërit e tu po presin jashtë; dëshirojnë të flasin me ty.» ⁴⁸Jezusi iu përgjigj: «Kush është nëna ime dhe vëllezërit e mi?» ⁴⁹Pastaj i tregoi me gisht nxënësit e tij e tha: «Ja, nëna ime dhe vëllezërit e mi! ⁵⁰Në të vërtetë, ai që kryen vullnetin e Atit tim në qiell, është vëllai im, motra ime dhe nëna ime.»

Jezusi flet me shëmbëlltyra

13 Atë ditë Jezusi doli prej shtëpisë, shkoi në breg të liqenit dhe u ul. ²U mblohdën aq shumë njerëz, sa që Jezusit iu desh të hipte në barkë. Turma qëndronte në breg, ³dhe ai u mësoi shumë gjëra në formë shëmbëlltyrash.

Mbjellësi me plot besim

Ai tha: «Doli bujku në fushë për të mbjellë. ⁴Duke e hedhur farën, disa kokrra i ranë në rrugë. Erdhën zogjtë dhe i hëngrën. ⁵Disa i ranë në zallishte ku kishte pak dhe. Ato mbinë shpejt; ⁶por kur u ngrit dielli lart në qiell, i thau bimët e reja, sepse nuk kishin mjaft dhe. ⁷Disa të tjera ranë në ferra, që shpejt i mbytën dhe ua zunë frymën. ⁸Disa të tjera ranë në tokë të mirë dhe ato dhanë fryt; njëra njëqindfish, tjetra gjashtëdhjetëfish e tjetra tridhjetëfish.» ⁹E Jezusi shtoi: «Kush ka veshë, le të dëgjojë, pra.»

Përse Jezusi flet me shëmbëlltyra

¹⁰Nxënësit erdhën te Jezusi dhe e pyetën: «Përse përdor shëmbëlltyra, kur u flet njerëzve?» ¹¹Jezusi u përgjigj: «Zoti ju zgjodhi ju (e jo ata) të kuptoni se si del vendosja e sundimit të tij në botë. ¹²Atij që ka shumë, do t'i jepet edhe më, kështu që do të ketë më shumë se sa i duhet. Atij që ka pak, do t'i merret edhe ajo pakicë që ka. ¹³Për këtë arsye unë përdor shëmbëlltyra kur flas me ta. Në të vërtetë, shikojnë, por nuk shohin asgjë; dëgjojnë e nuk kuptojnë gjë. ¹⁴Tek ata plotësohet kjo profeci e profetit Jeshaja: *Dëgjoni mirë e nuk kuptoni asgjë. Shikoni sipas qejfit dhe nuk shihni asgjë!* ¹⁵Në të vërtetë, ky popull është i pandreqshëm në zemrën e tij. Zënë veshët dhe mbyllin sytë e tyre, që të mos shohin, dëgjojnë e kuptojnë - tha Zoti. Ndryshe ata do të ktheheshin tek unë, dhe unë do t'i shëroja. ¹⁶Ju, përkundrazi, mund të gëzoheni, sepse sytë tuaj mund të shohin dhe veshët tuaj mund të dëgjojnë. ¹⁷Unë (Mesia) po ju

them: shumë profetë dhe njerëz të përsëritshëm dëshironin të shihnin atë që po shihni ju tani, por nuk e panë. Ata donin të dëgjonin atë që po dëgjoni ju tani, por nuk e dëgjuan.

Shpjegimi i shëmbëlltyrës për mbjellësin

¹⁸Tani dëgjoni ç'do të thotë shëmbëlltyra për mbjellësin: ¹⁹Ka njerëz që e dëgjojnë lajmin për sundimin e Zotit; por ata nuk e kuptojnë. Pastaj vjen armiku i Zotit dhe nxjerr ç'është mbjellë në zemrën e tyre. Atyre u ndodh ashtu si me kokrrën që bie në rrugë. ²⁰Me të tjerët është si me kokrrën që bie në zallishte. Ata e dëgjojnë lajmin e mirë dhe menjëherë e pranojnë me gëzim; ²¹por nuk mund të lëshojnë rrënjë në vete, sepse këta njerëz janë të lëkundshëm. Kur vjen ndonjë vështirësi ose persekutim për shkak të këtij lajmi, ata menjëherë heqin dorë nga feja. ²²Tek të tjerët është si me kokrrën që bie në ferra. Ata vërtet e dëgjojnë lajmin e mirë, por lajmi s'ka ndikim, sepse këta njerëz humbasin në kujdeset e tepëruara të kësaj epoke dhe mashtrohen nga pasuria. Kështu këta ia zënë frymën lajmit. ²³Tek të tjerët është si me kokrrën që bie në tokën e mirë. Ata e dëgjojnë dhe e kuptojnë lajmin e mirë dhe japin fryt; njëri njëqindfish, tjetri gjashtëdhjetëfish dhe tjetri tridhjetëfish.»

Egrra në grurë

²⁴Pastaj Jezusi u tregoi një shëmbëlltyrë tjetër: «Me vendosjen e sundimit të Zotit është si me njeriun që kishte mbjellë farë të shëndoshë në arën e tij. ²⁵Natën, kur njerëzit po flinin, erdhi armiku i tij, mbolli egjëzrë nëpër grurë dhe iku. ²⁶Kur u rrit gruri dhe lëshoi kallin, doli edhe egëra. ²⁷Pastaj erdhën punëtorët te çifligari dhe e pyetën: 'Zotëri, mbolle farë të mirë në arën tënde, nga doli, pra, egëra?' ²⁸Çifligari u përgjigj: 'Sigurisht, ndonjë që dëshiron të më dëmtojë e ka bërë.' Punëtorët pyetën: 'A të shkojmë e ta nxjerrim egjëzrë?' ²⁹Jo, u tha çifligari, 'se do të nxirrni edhe grurin bashkë me të. ³⁰Lërimi të rriten bashkë deri

në të korrat. Në kohë të korres do t'u them korresve: mblidhni më parë egjërën dhe lidhjeni në duaj për ta djegur, dhe grurin futeni në hambarin tim.»

Sinapi dhe tharmi.

³¹Jezusi tregoi një shëmbëlltysë tjetër: «Kur Zoti e vendos sundimin e tij, ndodh si me sinapin që mbjell ndokush në arën e tij. ³²S'ka farë më të vogël; por ç'rritet nga ajo, bëhet më e madhe se të gjitha barishtet e tjera. Zhvillohet si një pemë e vërtetë: në degët e tij zogjtë mund t'i ndërtojnë foletë.

³³Ose ndodh si me tharm: një grua e përzien me dyzet litër mielli derisa të mbruhet mbarë mielli.»

Përse Jezusi flet me shëmbëlltysa

³⁴Të gjitha këto Jezusi ia tha popullit me shëmbëlltysa dhe asgjë nuk shpjegonte pa to. ³⁵Kështu u plotësua ç'kishte parathënë Zoti me anë të Davidit: *Do të flas me shëmbëlltysa dhe do të tregoj gjëra të fshehura që nga krijimi i botës.*

Shpjegimi i shëmbëlltyrës për egjërën

³⁶Pastaj Jezusi e nisi turmën dhe hyri në shtëpi. Nxënësit e tij u afruan dhe e pyetën: «Na e shpjego pak shëmbëlltysën e egjërës në arë.»

³⁷Ai u përgjigj: «Njeriu që e mbjell farën e mirë, është Biri i njeriut. ³⁸Ara është bota dhe fara e mirë janë njerëzit që i nënshtrohen sundimit të Zotit. Egjra janë ata që dëgjojnë armikun e Zotit. ³⁹Armiku që e mbolli egjërën është djalli. Të korrat do të bëhen në mbarimin e kësaj epoke, dhe korresit janë engjëjt. ⁴⁰Ashtu siç mblidhet egjra dhe hidhet në zjarr, po ashtu do të ndodhë edhe në mbarimin e kësaj epoke: ⁴¹Biri i njeriut do t'i dërgojë engjëjt e tij dhe ata do t'i nxjerrin nga mbretëria e tij të gjithë ata që nuk e dëgjuan Zotin ashtu si ata që i nxitnin të tjerët të mos e dëgjonin Zotin. ⁴²Engjëjt do t'i hedhin ata në furrë të ndezur, ku do të qajnë e do t'i kërcëllinë

dhëmbët. ⁴³Pastaj të gjithë ata që e dëgjuan Zotin do të ndritin si dielli në mbretërinë e Atit të tyre.

Pra, ai që ka veshë, le të dëgjojë.

Thesari i fshehur dhe margaritarët

⁴⁴Me mbretërinë, në të cilën Zoti i fton njerëzit, ndodh si me thesarin e fshehur në arë. Një njeri e gjen dhe e fsheh shpejt përsëri. Pastaj plot gëzim shet çdo gjë që ka dhe e blen atë tokë.

⁴⁵Kush e kupton ftesën e Zotit, vepron si tregtari që kërkon margaritarë të çmu-eshëm. ⁴⁶Kur gjen një margaritar që është shumë i vlefshëm, shet gjithçka dhe e blen atë.

Shëmbëlltysa për rrjetën

⁴⁷Kur ta vendosë Zoti mbretërinë e tij, do të ndodhë si me rrjetën që hidhet në det ku mblidhet çdo lloj peshku. ⁴⁸Kur mbushet rrjeta, peshkatarët e tërheqin atë në breg, ulen dhe i mbledhin peshqit e mirë në shportat, kurse të papërdorshmit i flakin. ⁴⁹Kështu do të ndodhë edhe në mbarimin e kësaj epoke: do të dalin engjëjt e do t'i ndajnë ata që nuk e dëgjuan Zotin nga ata që kryen vullnetin e tij. ⁵⁰Kështu që të pabindurit do të hidhen në furrë të ndezur, ku do të ketë të qara dhe kërcëllitje dhëmbësh.»

Mësuesit e rinj të Ligjit

⁵¹«A i kuptuat të gjitha këto?», i pyeti Jezusi nxënësit e tij. «Po!», u përgjigjën ata. ⁵²E ai u tha: «Kështu, pra, që tani do të ketë mësues të rinj të Ligjit - ata që kanë mësuar se ç'do të thotë sundimi i Zotit. Një mësues i tillë mund të krahasohet me një zot të shtëpisë që mund të nxjerrë nga qilari i tij gjëra të reja dhe të vjetra.»

Jezusi në Nazaret

⁵³Pasi i tregoi këto shëmbëlltysa, Jezusi u largua nga ajo krahinë, ⁵⁴dhe shkoi në qytetin ku ishte rritur. Atje mësonte në sina-

gogë dhe të gjithë ata që e dëgjuan ishin të habitur. «Nga i erdhi këtij kjo urtësi dhe kjo fuqi mrekullish?», e pyetnin njëri-tjetrin. ⁵⁵«A nuk është ai i biri i zdrukthëtarit? Po a nuk i quhet e ëma Mari, e vëllezërit Jakob, Jozef, Simon e Judë? ⁵⁶Po a nuk janë midis nesh motrat e tij? Atëherë, nga i erdhën këtij të gjitha këto?» ⁵⁷Prandaj nuk e pranuan. Por Jezusi u tha: «Profeti nderohet kudo përveç në vendlindjen e tij dhe në familjen e tij!» ⁵⁸Pasi refuzuan t'i besonin, ai nuk bëri shumë mrekulli atje.

Vdekja e Gjon Pagëzorit

14 Në atë kohë Herod Antipa, sundimtar i asaj krahine, dëgjoi se ç'flitej për Jezusin. ²«Ky është Gjon Pagëzori!», u tha njerëzve të tij. «U ktheje në jetë! Ja, përse ka pushtet të bëjë mrekulli.»

³Në të vërtetë Herodi e kishte arrestuar Gjonin dhe e kishte futur të lidhur në burg. Shkaku për këtë ishte ky: Herodi ia kishte marrë Filipit, vëllait të vet, gruan me emrin Herodia dhe ishte martuar me të. ⁴Gjoni e kishte qortuar Herodin për këtë: «Nuk të lejohet martesë me të!» ⁵Për këtë arsye Herodi donte ta vriste, por kishte frikë nga populli që e quante Gjonin profet.

⁶Në ditëlindjen e Herodit, e bija e Herodisë vallëzoi para të ftuarve. Aq shumë i pëlqeu Herodit, ⁷saqë iu betua: «Do të të jap çdo gjë që të kërkoesh.» ⁸Ajo, e këshilluar nga nëna e saj, iu lut: «Ma sill këtu në pjatë kokën e Gjon Pagëzorit!» ⁹Për këtë Herodi u trishtua, por meqë ishte betuar para të gjithë të ftuarve, urdhëroi që të zbatohet kërkesa e vajzës. ¹⁰E dërgoi xhelatin në burg, i cili ia preu kokën Gjonit ¹¹dhe e solli në pjatë, ia dorëzoi vajzës dhe ajo ia dha nënës së saj.

¹²Nxënësit e Gjonit morën trupin e tij dhe e varrosën. Pastaj shkuan te Jezusi dhe i thanë ç'kishte ndodhur.

Jezusi ushqen mrekullisht pesë mijë veta

¹³Jezusi, kur dëgjoi për këtë, u largua që andej dhe shkoi me barkë në një vend të

pabanuar - në vetmi. Por populli e mori vesh se ku ishte dhe i shkoi pas, duke ardhur nga të gjitha vendet dhe duke udhëtuar nëpër tokë. ¹⁴Kur doli Jezusi nga barka, pa një turmë të madhe njerëzish para tij. Atij i erdhi keq për ta dhe i shëroi të sëmurët.

¹⁵Në mbërmje nxënësit iu afruan Jezusit dhe i thanë: «Po bëhet vonë dhe ky vend është i shkretë. Lëshoj njerëzit të shkojnë në fshatra për të blerë ushqim.» ¹⁶Jezusi u përgjigj: «Nuk është nevoja të shkojnë; jepuni ju të hanë!» ¹⁷Ata iu përgjigjën: «Kemi vetëm pesë bukë dhe dy peshq.» ¹⁸Jezusi tha: «M'i sillni këtu!»

¹⁹Ai i dha urdhër popullit të ulej në bar. Pastaj i mori pesë bukë e dy peshqit, e drejtoi shikimin e tij në qiell dhe tha lutjen e falënderimit. I ndau bukët copë-copë, ua dha nxënëseve dhe ata ia ndanë turmës. ²⁰Të gjithë hëngrën dhe u ngopën. Nxënësit madje mbushën dymbëdhjetë shporta nga ato që tepruan. ²¹Rreth pesë mijë burra kishte ngrënë, gjithashtu gratë e fëmijët.

Jezusi ecën mbi ujë

²²⁻²³Menjëherë pas kësaj Jezusi i dërgoi përpara nxënësit e tij me barkë në bregun tjetër. Vetë e nisi popullin që të shkonte në shtëpi dhe pastaj hipi në mal për t'u lutur. Kur u err, ai ishte i vetmi atje. ²⁴Ndërkohë nxënësit ishin larg në liqen; barka e tyre përplasej nga valët, pasi era po frynte nga e kundërta. ²⁵Nga mëngjesi erdhi Jezusi tek ata duke ecur përmbi liqen. ²⁶Kur e panë duke ecur kështu, u trembën. Mendonin se ishte fantazmë dhe bërtitën nga frika. ²⁷Por Jezusi menjëherë u tha: «Mos u trembni! Jam unë, mos kini frikë!»

²⁸Pjetri tha: «O Zot, në qoftë se je me të vërtetë ti, më urdhëro të vij tek ti përmbi ujë!» ²⁹«Eja!», i tha Jezusi. Pjetri zbriti nga barka, e po ecte nëpër ujë për të shkuar te Jezusi. ³⁰Por kur i pa dallgët e mëdha, kishte frikë. Filloi të humbiste në ujë dhe bërtiti: «Më shpëto, o Zot!» ³¹Jezusi menjëherë shtriu dorën, e kapi Pjetrin dhe i tha: «Besëpak, përse dyshove?» ³²Pastaj hipën të dy në barkë dhe era pushoi. ³³Ata që

ishin në barkë ranë përmbys para Jezusit e thanë: «Me të vërtetë, ti je Biri i Perëndisë!»

Jezusi shëron në Ginosar

³⁴Pasi kaluan liqenin dhe arritën pranë Ginosarit, ³⁵banorët e vendit e njohën Jezusin dhe e përhapën lajmin për ardhjen e tij në mbarë krahinën. Pastaj ia sollën të gjithë të sëmurët. ³⁶Ata iu lutën t'u lejonte t'ia preknin vetëm tufën e fijeve të rrobës. E të gjithë ata që e prekën, u shëruan.

Traditat e të parëve

15 Pastaj disa farisenj dhe mësues të Ligjit nga Jerusalemi iu afruan Jezusit dhe e pyetën: ²«Përse nxënësit e tu nuk i ndjekin mësimet që na i lanë të parët? Përse nuk e bëjnë ritin e larjes së duarve para se të hanë bukë?» ³Jezusi iu përgjigj: «E përse e shkelni urdhrin e Perëndisë për hir të mësimt tuaj? ⁴Perëndia ka thënë: *Ndero babanë dhe nënën tënde dhe Kush mallkon babë e nënë, të dënohet me vdekje.* ⁵Por ju, nga ana tjetër, thoni: Kushdo që i thotë babait e nënës: «Ç'duhet t'ju jap juve, iu kushtua Perëndisë», ⁶s'ka më nevojë t'i nderojë prindërit me anë të ndihmës me të holla. Kështu e anuloni urdhrin e Perëndisë me anë të mësimave tuaja. ⁷Iu hipokritë, profeti Jeshaja ka folur më të drejtë për ju: ⁸*Ky popull më nderon vetëm me fjalë (thotë Zoti), por zemra e tij është larg meje.* ⁹*E gjithë shërbesa e tyre fetare është e kotë, sepse vetëm mësojnë urdhëresa të shpikura nga njerëzit.»*

Kush mund e kush nuk mund të hyjë në praninë e Zotit?

¹⁰Pastaj Jezusi e ftoi popullin t'i afrohej e i tha: «Dëgjoni mirë e kuptoni! ¹¹Njeriun nuk e ndot ç'hyn në gojë, por ç'del nga goja.»

¹²Pas kësaj iu afruan nxënësit dhe i thanë: «A e di se farisenjtë u indinjuan për

fjalët e tua?» ¹³Jezusi u përgjigj: «Atë që nuk ka mbjellë vetë Ati im në qiell, do të shkulet. ¹⁴Hiquni prej tyre! Atyre u pëlqen t'i udhëheqin të verbërit, ndërsa vetë ata janë të verbër! Kur i verbëri i prin të verbërit, të dy bien në gropë.»

¹⁵Pastaj Pjetri i tha: «Na e shpjego ç'do të thuash me fjalën për papastërti!»

¹⁶«Përsëri s'po merrni vesh?», iu përgjigj Jezusi. ¹⁷Po a nuk e kuptoni se i gjithë ushqimi që hyn në gojë, shkon në stomak dhe pastaj del jashtë, ¹⁸kurse ç'del nga goja, del nga mendja dhe kjo e bën njeriun të papastër. ¹⁹Në të vërtetë, nga zemra dalin qëllimet e këqija: vrasje, tradhti bashkëshortore, imoralitet, vjedhje, shpifje dhe fyerje. ²⁰Këto e bëjnë njeriun të papastër e jo të ngrënit, pa bërë ritin e larjes së duarve.»

Besimi i gruas joçifute

²¹Jezusi u largua nga vendi dhe shkoi në krahinat e Tirit e të Sidonit. ²²Një grua kenanase, që banonte aty, iu afrua dhe filloi të thërriste: «O Zot, Biri i Davidit, ki mëshirë për mua. Shpirti i keq ma mundaon vajzën shumë.» ²³Por Jezusi nuk iu përgjigj fare. Më në fund nxënësit ngulën këmbë: «Shko që ta heqësh qafe; po bërtet pas nesh!» ²⁴Por Jezusi tha: «Zoti më dërgoi vetëm te kopeja e humbur, te populli i Izraelit.»

²⁵Pastaj gruaja ra përmbys para Jezusit e tha: «Më ndihmo, o Zot!» ²⁶Jezusi iu përgjigj: «Nuk është e drejtë ta marrësh bukën e fëmijëve e t'ua hidhësh qenve!» ²⁷«Po, o Zot», shtoi ajo, «se edhe qentë hanë thërriret që bien nga tryeza e zotërinjve të tyre.» ²⁸Jezusi iu përgjigj: «O grua, ti ke besim të madh! Le të bëhet ashtu siç dëshiron!» E bija u shërua në atë çast.

Shërime të ndryshme ndër popull

²⁹Jezusi u largua që andej dhe shkoi në liqenin e Galileës. U ngjit në një mal dhe u ul. ³⁰Iu afrua një turmë e madhe që sillte me vete shumë paralitikë, të verbër,

memecë dhe shumë të tjerë. I ulën para tij dhe ai i shëroi. ³¹Njerëzit u habitën, kur panë se si memecët flitnin, paralizikët ecnin andej-këtej, të verbërit shihnin dhe sakatët e tjerë u shëruan. Ata i dhanë lavdi Përendisë së Izraelit.

Jezusi ushqen katër mijë veta

³²Pas kësaj Jezusi i thirri pranë vetes nxënësit e tij dhe u tha: «Më vjen keq për këtë popull. Ka tri ditë që rri me mua e nuk ka ç'të hajë. Nuk dua t'i nis të uritur, që të mos iu bjerë të fikët udhës.» ³³Por nxënësit thanë: «Ku mund të gjejmë aq bukë sa ta ngopim gjithë këtë popull në këtë krahinë të pabanuar?» ³⁴«Sa bukë keni?», pyeti Jezusi dhe ata u përgjigjën: «Shtatë bukë e disa peshq të vegjël.» ³⁵Pastaj i dha urdhër popullit të ulej në tokë. ³⁶Mori të shtatë bukët dhe peshqit, tha lutjen e falënderimit, i ndau, ua dha nxënësve të tij, dhe ata popullit. ³⁷Të gjithë hëngrën derisa u ngopën, e me copat që tepruan, mbushën plot shtatë kofinë. ³⁸Ata që hëngrën ishin, përveç grave e fëmijëve, katër mijë burra.

³⁹Pastaj Jezusi i dërgoi në shtëpi, ndërsa vetë hipi në barkë dhe shkoi në krahinën e Magadanit.

Farisenjtë kërkojnë një provë

16 Disa farisenj dhe saducenj iu afruan Jezusit për ta vënë në provë. Kërkonin nga ai një shenjë nga qielli si dëshmi që ishte me të vërtetë i dërguar nga Zoti. ²Por Jezusi u përgjigj: «Kur bie mbrëmja, thoni: 'Do të kemi mot të mirë, sepse u skuq qielli.' ³Kurse në agim: 'Sot do të kemi shi, sepse qielli është i kuq dhe i vrenjtur.' Kështu, ju dini t'i vlerësoni dukuritë e qiellit e të arrini në përfundim për motin. Përse, pra, nuk dini ta kuptoni ç'do të njoftojnë ngjarjet e kësaj kohe? ⁴Sa të prishur janë njerëzit e kësaj kohe! S'duan të dinë për Zotin e megjithatë duan të shohin

prova. E vetmja provë që do t'u jepet i përgjigjet asaj që i ndodhi Jonës.» Pastaj i la dhe u nis.

Jezusi qorton nxënësit

⁵Kur u nisën nxënësit për të kaluar në anën tjetër të liqenit, harruan të merrnin bukë. ⁶Jezusi u tha: «Ruhuni nga tharmi i farisenjve dhe i saducenjve!» ⁷⁻⁸Nxënësit e lidhën këtë me moskryerjen e detyrës së tyre, por Jezusi i dinte mendimet e tyre dhe u tha: «Përse shqetësoheni, sepse s'keni bukë? Sa pak besim keni! ⁹Ende nuk kuptoni? A harruat krejt se si ushqeva pesë mijë njerëz me pesë bukë? E sa shporta i mbushët me tepriçën? ¹⁰Dhe shtatë bukët për katër mijë veta - sa kofinë i mbushët në fund? ¹¹Si nuk e kuptoni se nuk ishte fjala për bukë kur thashë: 'Ruhuni nga tharmi i farisenjve dhe i saducenjve'? ¹²Më në fund ata e kuptuan se me tharmin nuk donte të thoshte çfarë përdoret për pjekjen e bukës, por e kishte fjalën për mësimin e farisenjve dhe të saducenjve.

Dëshmia e Pjetrit për Jezusin

¹³Kur Jezusi arriti në krahinën e Cezaresë së Filipit, i pyeti nxënësit e tij: «Ç'thonë njerëzit, kush është Biri i njeriut?» ¹⁴Ata u përgjigjën: «Disa të mbajnë për Gjon Pagëzorin, disa për Eljahun, dhe disa të tjerë mendojnë se ti je Jirmijahu ose një nga profetët e tjerë.»

¹⁵«Po ju», i pyeti, «ç'thoni: kush jam unë?» ¹⁶Simon Pjetri u përgjigj: «Ti je Mesia - Biri i Përendisë që vepron.» ¹⁷Jezusi i tha: «I lumi ti, Simon, biri i Gjonit, sepse kjo e vërtetë s'të erdhi nga njeriu. Ati im qiellor ta dha! ¹⁸Prandaj po të them: Ti je Pjetri (njeri shkëmb) dhe mbi këtë shkëmb do ta ndërtoj Bashkësinë time. Asnjë armik nuk do ta shkatërrojë, as vdekja.* ¹⁹Ty do t'i jap çelësat e mbretërisë së Zotit; gjithçka që të lidhësh këtu mbi tokë, do të jetë lidhur para Zotit; dhe gjithçka që nuk do të lidhësh mbi tokë, nuk do të jetë

lidhur para Zotit.» ²⁰Pas kësaj Jezusi ua tërhoqi vërejtjen me këmbëngulje nxënësve që të mos i tregonin askujt se ai është Mesia.

*tekstualisht: dyert e botës së të vdekurve.
Ato nuk do të jenë në gjendje ta pengojnë ringjalljen e besimtarëve për jetën e përjetshme.

Shpallja e parë e vdekjes së Jezusit

²¹Që atëherë Jezusi filloi t'u shpjegojë për herë të parë nxënësve se ç'ë priste. «Unë duhet të shkoj në Jerusalemin. Atje unë do të vuaj shumë nga ana e këshilltarëve, kryepfritërinjve dhe mësuesve të Ligjit. Unë do të vritem, por ditën e tretë do të ringjallet.»

²²Pjetri e mori mënjanë dhe filloi ta qortonte: «O Zot, nuk duhet të të ndodhë një gjë e tillë.» ²³Por Jezusi u kthye e i tha Pjetrit: «Largohu, o Satan! Ti dëshiron të më largosh nga rruga e Perëndisë! Ç'ke në mend, nuk i përgjigjet vullnetit të Perëndisë, por dëshirave njerëzore.»

Mbajtja e kryqit pas Jezusit

²⁴Pastaj Jezusi u tha nxënësve të vet: «Kush do të vijë pas meje, duhet të heqë dorë nga vetja si edhe nga dëshirat e tij; duhet ta mbajë kryqin e vet dhe të vijë pas meje, rrugës sime.» ²⁵Ai, pra, që do ta shpëtojë jetën e tij, do ta humbasë. Por kush e humb jetën e vet për hirin tim, do ta gjejë përsëri. ²⁶Çka i del njeriut nga kjo, në qoftë se e fiton tërë botën, por në fund e humb jetën e tij? ²⁷Në të vërtetë, Biri i njeriut do të vijë me madhësinë e Atit të tij bashkë me engjëjt e tij dhe do ta shpërblejë secilin sipas veprave të tij. ²⁸Unë (Mesia) po ju them: disa nga ju që tani qëndroni këtu, edhe në kohën e jetës suaj, do të shihni se si Biri i njeriut do ta fillojë mbretërimin e tij.»*

*aluzion e mundshëm për ardhjen e Shpirtit të shenjtë dhe fillimin e Kishës. Jezusi «kthehet» në personin e Shpirtit të shenjtë për të mbretëruar në zemrat e atyre që besojnë në të. (shih Veprat 2 + Ef 4,7-10).

Shpërfytyrimi i Jezusit

17 Pas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, vëllanë e tij, dhe shkuan veças në një mal të lartë. ²Pastaj Jezusi u shndërrua para tyre: fytyra i shkëlqeu si dielli, dhe rrobat iu bënë të bardha si drita. ³Papritur iu dukën Mosheu dhe Elijahu që flitnin me të. ⁴Pas pak Pjetri i tha Jezusit: «O Zot, është mirë të rrimë këtu; në qoftë se dëshiron, po përgatit tri çadra, një për ty, një për Mosheun, e një për Elijahun.» ⁵Ndërsa po fliste, papritur erdhi një re e shndritshme, zuri vend përmbi ta dhe u dëgjua një zë prej saj që tha: «Ky është Biri im i dashur, i Zgjedhuri im. Atë dëgjoni!» ⁶Nxënësit ranë me fytyrë për tokë dhe u trembën jashtë mase kur e dëgjuan këtë zë. ⁷Por Jezusi u afrua, i preku dhe u tha: «Ngrihuni. Mos kini frikë!» ⁸Kur i ngritën sytë, panë se vetëm Jezusi qëndronte atje.

⁹Kur po zbritnin nga mali, Jezusi i urdhëroi: «Mos i tregoni askujt për atë që patë, para se të ringjallet Biri i njeriut.»

¹⁰Pastaj nxënësit e pyetën: «Përse mësuesit e Ligjit thonë se duhet të vijë përsëri Elijahu para mbarrimit të kësaj kohe?» ¹¹Jezusi tha: «Elijahu, vërtet, duhet të vijë, për ta kthyer popullin e Perëndisë në gjendjen e duhur shpirtërore.» ¹²Por unë po ju them: Elijahu tashmë ka ardhur dhe askush nuk e njohu, por bënë me të sipas qejfit. Kështu edhe Biri i njeriut do të vuajë shumë nga ata.» ¹³Vetëm atëherë nxënësit kuptuan se e kishte fjalën për Gjon Pagëzorin.

Jezusi shëron një djalosh epileptik

¹⁴Kur u kthyen tek turma, një njeri iu afrua Jezusit, ra në gjunjë para tij ¹⁵dhe i tha: «Zotëri, ki mëshirë për djalalin tim. Vuan nga epilepsia dhe ka kriza aq të tmerrshme, sa që shpesh bie në ujë ose në zjarr.» ¹⁶E solla te nxënësit e tu, por ata s'ishin në gjendje ta shëronin.» ¹⁷Jezusi tha: «Sa njerëz të mbrapshtë jeni; s'keni fare besim te Zoti! Deri kur do të jetoj mes jush e t'ju

duroj? Silleni këtu djaloshin!» ¹⁸Jezusi rrept e urdhëroi djallin të shporrej dhe ky doli prej djaloshit, i cili u shërua në çast.

¹⁹Më vonë nxënësit i afruan vetmas Jezusit dhe e pyetën: «Përse nuk mundëm ta dëbojmë?» ²⁰«Sepse besimi juaj nuk është i mjaftueshëm», u tha Jezusi. «Unë po ju them: në qoftë se besimi juaj do të ishte vetëm si një kokërr sinapi, do të mund t'i thoshit këtij mali: 'Dil këndeje e shko atje!' dhe ashtu do të bëhej. Atëherë për ju asgjë s'do të ishte e pamundur! [²¹Por ky lloj djalli nxirret vetëm me lutje dhe me agjërim.]»

Shpallja e dytë e vdekjes së Jezusit

²²Kur nxënësit e Jezusit u bashkuan në Galile, ai u tha: «Së shpejti Biri i njeriut do t'u dorëzohet njerëzve. ²³Ata do ta vrasin, por ditën e tretë ai do të ringjallet.» Nxënësit u trishtuan shumë për këtë.

Për taksën e Tempullit

²⁴Kur arritën në Kafarnaum Jezusi dhe nxënësit e tij, Pjetrit iu afruan ata që mbledhin taksën e Tempullit dhe i thanë: «A nuk e paguan mësuesi juaj taksën e Tempullit?» ²⁵«E paguan», u përgjigj Pjetri. Kur Pjetri hyri në shtëpi, Jezusi e pyeti: «Ç'mendon, Simon? Prej kujt e mbledhin taksën dhe tatimin mbretërit e kësaj bote? Prej njerëzve të tyre apo prej të huajve?» ²⁶«Prej të huajve», i tha Pjetri. Jezusi iu përgjigj: «Kjo do të thotë, pra, se njerëzit e tyre janë të lirë. ²⁷Por ne nuk duam të bëjmë skandal më kot. Shko në det dhe hidhe grepin. Peshkun e parë që ta zësh, merre dhe hapja gojën. Atje do të gjeësh një monedhë. Merre dhe jepja për mua e për ty.»

Udhëzimet për bashkësinë e Zotit

18 Atëherë erdhën nxënësit te Jezusi dhe e pyetën: «Kush do të jetë më i madhi në mbretërinë e Zotit?» ²Jezusi thirri një fëmijë, e vendosi para tyre ³dhe u tha: «Unë (Mesia) po ju them: ju nuk do të hyni

në mbretërinë e Zotit në qoftë se nuk e ndryshoni tërë qëndrimin tuaj dhe nuk bëheni si fëmijët. ⁴Kush vlerësohet pak si ky fëmijë, do të jetë më i madhi në mbretërinë e Zotit. ⁵Dhe kush pranon në emrin tim një besimtar të thjeshtë, ai më pranon mua.

Paralajmërimi për çdo lloj mashtrimi

⁶Kushdo që e mëson ndonjërin prej këtyre njerëzve të thjeshtë me besim tek unë, të dyshojë për mua, për të do të ishte më mirë t'i varej në qafë guri i mullirit, e të hidhej në fund të detit. ⁷Kjo botë i ka punët keq, sepse në të ka gjëra, të cilat mund të shkaktojnë që njerëzit ta humbasin besimin te Zoti. Vërtet, kjo është e pashmangshme; por mjerë ai që është fajtor për këtë.

⁸Në qoftë se dora ose këmba jote të shpie drejt së keqes, preje e hidhe larg vetes. Është më mirë për ty të hysh në jetën e përjetshme pa dorë e pa këmbë se me të dy duart e me të dy këmbët të hidhesh në zjarr të përjetshëm. ⁹E në qoftë se syri yt të shpie drejt së keqes, nxirre dhe flake larg! Është më mirë për ty të hysh në jetën (e përjetshme) vetëm me një sy, se me të dy sytë të hidhesh në zjarrin e ferrit.

Shëmbëlltyra e deles së humbur

¹⁰Shikoni se mos i trajtoni me mendjemadhësi besimtarët e thjeshtë në bashkësi. Ja ku po ju them: Engjëjt e tyre e kanë hyrjen e lirë tek Ati im në qiell. ¹¹Çfarë mendoni ju? Ç'do të bëjë njeriu që ka njëqind dele në qoftë se humb rrugën njëra prej tyre? ¹²A nuk do t'i lërë të kullosojnë në mal të nëntëdhjetë e nëntat, e të shkojë për të kërkuar të humburën? ¹³Dhe kur e gjen - unë po ju them: do të gëzohet më shumë për atë dele se për nëntëdhjetë e nëntë të tjerat, që nuk humbën rrugën. ¹⁴Po kështu edhe Ati yt qiellor nuk do që të humbë rrugën asnjëri prej këtyre besimtarëve të thjeshtë.

Për përgjegjësinë për bashkëbesimtarin

¹⁵Në qoftë se bashkëbesimtari yt të bën një të keqe, shko tek ai, dhe qortoje kur të

jeni sy për sy. Në qoftë se bindet, e ke rifituar atë si vëlla. ¹⁶Por në qoftë se nuk të dëgjon, atëherë shko përsëri tek ai dhe merr me vete një ose dy njerëz të tjerë, sepse çdo çështje duhet vendosur në bazë të dy ose tre dëshmitarëve. ¹⁷Në qoftë se as ata nuk i dëgjon, zgjidhe çështjen para bashkësisë. Në qoftë se as edhe bashkësinë nuk e dëgjon, trajtoje si të pafe ose mashtrues. ¹⁸Pra, po ju them: çdo gjë, për të cilën ju do të vendosni këtu në botë, do të jetë me fuqi ligjore në sy të Zotit; e çdo gjë, për të cilën ju s'do të vendosni këtu në tokë, s'do të jetë me fuqi ligjore në sy të Zotit.

¹⁹Por po ju them gjithashtu: në qoftë se dy prej jush këtu në tokë do të jeni dakord që t'i luteni Zotit për diçka, këtë gjë do t'ju japë Ati im në qiell. ²⁰Me të vërtetë, ku janë dy ose tre veta të bashkuar në emrin tim, aty jam edhe unë, ndër ta.»

Shëmbëlltyra për borxhliun e pamëshirshëm

²¹Atëherë Pjetri iu drejtua Jezusit dhe e pyeti: «Zot, në qoftë se bashkëbesimtari im më bën një të keqe, sa herë duhet ta fal? Deri në shtatë herë?» ²²«Jo, jo në shtatë herë, por deri në shtatëdhjetë e shtatë herë!» dhe shtoi:

²³«Kur ta vendosë Zoti mbretërinë e tij, ndodh si me mbretin që vendosi t'i rregullonte llogaritë me administratorin e pasurisë së tij. ²⁴Që në fillim i sollën njërin që i kishte borxh një shumë prej disa miliona lekësh. ²⁵Meqë borxhliu nuk mund të paguante, mbreti urdhëroi që të shitej (si skllav) ai vetë së bashku me gruan, fëmijët dhe tërë pasurinë e tij, që shuma e nxjerrë të përdorej për shlyerjen e borxhit. ²⁶Por borxhliu ra përmbys para tij dhe iu lut: 'Ki durim me mua dhe do t'i kthej të gjitha!' ²⁷E zotëria pati mëshirë për të, e liroi dhe ia hoqi detyrimin.

²⁸Sapo doli, u takua me një shok të tij që i kishte borxh një shumë të vogël. Atë e kapi për gryke, gati ta mbyste dhe i tha: 'Ma kthe borxhin!' ²⁹Borxhliu ra në gjunjë dhe iu lut: 'Ki durim me mua. Do t'i kthej

të gjitha.' ³⁰Por huadhënësi i tij nuk deshi ta dëgjonte, dhe urdhëroi që ta futnin në burg, derisa ta paguante borxhin.

³¹Të tjerët që e panë këtë, u tronditën. Shkuan te zotëria dhe i treguan ç'ndodhi. ³²Ai e thirri njeriun dhe i tha: 'Njeri i keq! Unë ta shleva tërë borxhin tënd, sepse m'u lute. ³³A nuk duhej ti të kishe mëshirë për shokun tënd, siç edhe unë për ty?' ³⁴Pastaj ua dorëzoi torturuesve (që ta torturonin derisa të tregonte ku i kishte fshehur të hollat) që ta kthente tërë borxhin.

³⁵Kështu do të bëjë me ju edhe Ati im qiellor, në qoftë se nuk ia falni fajin me gjithë zemër bashkëbesimtarit tuaj.»

Nisja për në Jude

19 Pasi ua tha të gjitha këto nxënësve të tij, Jezusi u largua nga Galileja dhe arriti në krahinën e Judesë, përtej Jordanit. ²Shumë njerëz i shkuan pas gjër atje, dhe ai i shëroi.

Për divorcin dhe beqarinë

³Iu afruan disa farisenj dhe kërkuan ta zinin në fjalë. E pyetën: «A lejohet ta lëshojë burri gruan për ndonjë arsye?» ⁴Jezusi u përgjigj: «A nuk keni lexuar ç'është shkruar në Shkrimin e shenjtë? Atje thuhet se Zoti në fillim krijoi burrin dhe gruan. ⁵E tha: *Për këtë njeriu do ta lërë babanë dhe nënën e tij e do të jetojë me gruan e tij. E të dy do të jenë atëherë një njesi e re, me mish e me shpirt.* ⁶Ata s'janë më dy, por një trup i vetëm. E atë që bashkoi Perëndia, njerëzit mos ta ndajnë.»

⁷Farisenjtë pyetën: «Si ndodh, pra, që sipas Ligjit të Mosheut burri mund ta lëshojë gruan e vet me dokumentin e ndarjes?» ⁸Jezusi u përgjigj: «Mosheu jua ka lejuar ndarjen e gruas, vetëm sepse jeni zemërgur. Por në fillim nuk ishte ashtu. ⁹Prandaj po ju them: kush e ndan gruan e tij dhe martohet me tjetrën, bën tradhti bashkëshortore, përveç në rast të imoralitetit.»

¹⁰Atëherë nxënësit i thanë: «Në qoftë se

gjendja e burrit ndaj gruas qenka e tillë, atëherë është më mirë të mos martohet njeriu!»¹¹ Por Jezusi u përgjigj: «Atë që po ju them tani, nuk mund ta kuptojë çdonjeri, por vetëm ata, të cilëve Zoti ua ka dhënë dhuntinë. Ka arsye të ndryshme për të cilat disa nuk martohen.¹² Disa janë të paafte për martesë që nga lindja; disa, si të tredhurit, u bënë të paafte për shkak të një ndërhyrjeje të mëvonshme. Disa heqin dorë nga martesja, sepse merren vetëm me vendosjen e sundimit të Zotit në botë. Kush mund ta kuptojë, le ta kuptojë!»

Jezusi dhe fëmijët

¹³Disa njerëz i sollën Jezusit ca fëmijë të vegjël që t'i vinte duart mbi ta e të lutej për ta; por nxënësit nuk i lejuan. ¹⁴Por Jezusi u tha: «Lërin fëmijët të qetë! Mos ua ndaloni të vijnë tek unë, sepse pikërisht për ta rri e hapur mbretëria e Zotit!»¹⁵ Jezusi i vuri duart mbi ta dhe shkoi që andej.

Rreziku i pasurisë

¹⁶Një herë iu afrua Jezusit një njeri dhe e pyeti: «Mësues, ç'të mirë duhet ta bëj unë që të fitoj jetën e përjetshme.»¹⁷ «Përse më pyet për të mirën?», iu përgjigj Jezusi. «Vetëm Një është i mirë: Zoti! Në qoftë se dëshiron të hysh në jetën e përjetshme, zbatoji urdhëresat e tij!»¹⁸ «E cilat?», pyeti njeriu. Jezusi iu përgjigj: «*Mos bëj vrasje! Mos bëj tradhti bashkëshortore! Mos vidh! Mos bëj dëshmi të rreme!*»¹⁹ *Nderojë babanë dhe nënën! Dhe duaje të afërmin tënd si vetveten!*»²⁰ «Të gjitha këto i kam zbatuar», iu përgjigj djaloshi. «Ç' duhet të bëj më tepër?»²¹ Jezusi i tha: «Në qoftë se do të angazhohesh tërësisht, atëherë shite tërë pasurinë tënde, jepjau të hollat të varfërve, dhe do ta gesh te Zoti pasurinë që kurrë nuk humbet. Pastaj eja pas meje!»²² Kur e dëgjoi këtë djaloshi, u largua i trishtuar, sepse ishte shumë i pasur.

²³E Jezusi u tha nxënësve të tij: «Me të vërtetë, njeriu i pasur e ka të vështirë të hyjë në mbretërinë e Zotit!»²⁴ Unë po ju them përsëri: Është më lehtë të kalojë deve-

ja nëpër vrimë të gjilpërës se i pasuri të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.»²⁵ Kur nxënësit e dëgjuan këtë, u tmerruan dhe e pyetën njëri-tjetrit: «Atëherë kush mund të shpëtojë?»²⁶ Jezusi i shikoi me ngulm dhe u tha: «Njerëzit nuk mund ta bëjnë këtë, por për Perëndinë asgjë nuk është e pamundshme.»

²⁷Pjetri mori fjalën dhe i tha Jezusit: «Ti e di se ne lamë çdo gjë dhe u bëmë nxënësit e tu. Ç'na del, pra, nga kjo?»²⁸ Jezusi iu përgjigj: «Unë (Mesia) po ju them: kur ta përtërijë Zoti botën dhe të ulet Biri i njeriut në fron me gjithë madhësitë e tij, atëherë ju që u bëtë nxënësit e mi, do të jeni të ulur në dymbëdhjetë frone për të sunduar e për të gjykuar dymbëdhjetë fiset e Izraelit.²⁹ Kushdo që la shtëpinë, vëllezërit, prindërit, fëmijët ose pasurinë e tij për shkakun tim, do t'i marrë përsëri të gjitha këto njëqindfish dhe do të fitojë jetën e përjetshme.³⁰ Por shumë veta që tani (mendojnë se) janë përpara, do të qëndrojnë në fund, dhe shumë veta që tani (mendojnë se) janë pas, në fund, do të jenë të parët.»

Punëtorët në vresht

20 Kur ta vendosë Zoti mbretërinë e tij, do të ndodhë si me pronarin e vreshtit që doli herët në mëngjes për të gjetur punëtorë për vreshtin e tij.² U mor vesh me ta për mëditjen e zakonshme - një monedhë argjendi - dhe pastaj i dërgoi në vresht.³ Doli në treg rreth orës nëntë dhe pa disa njerëz duke ndenjur kot të papunë.⁴ Atyre u tha: «Edhe ju mund të punoni në vreshtin tim; unë do t'ju paguaj siç duhet.»⁵ Shkuan edhe ata. Kështu bëri edhe në mesditë, gjithashtu edhe rreth orës tre.⁶ Doli përsëri rreth orës pesë për herën e fundit në treg, gjeti edhe disa që rrinin atje e u tha: «Përse rrini këtu të papunë gjithë ditën?»⁷ Ata u përgjigjën: «Sepse askush nuk na mori në punë.» Ai u tha: «Shkoni edhe ju të punoni në vresht!»

⁸Në mbrëmje pronari i vreshtit i tha administratorit të tij: «Thirr punëtorët dhe

jepjau pagën! Fillo me ata që erdhën më në fund dhe mbaro me të parët!» ⁹U paraqitën kështu ata që kishin filluar rreth orës pesë, dhe morën secili nga një monedhë argjendi.

¹⁰Kur ishin në radhë ata që kishin filluar shumë herët, mendonin se do të merrnin më shumë, por edhe ata morën nga një monedhë argjendi. ¹¹Filluan ta shajnë pronarin ¹²duke thënë: 'Të tjerët, që erdhën më në fund, punuan vetëm një orë dhe ti i barazove me ne. Ne u munduam gjithë ditën në vapë!' ¹³Por pronari i vreshtit i tha njërit prej tyre: 'I dashuri im, s'po të bëj padrejtësi! A nuk ramë dakord për një monedhë argjendi?' ¹⁴E more. Tani shko. Unë dua t'i jap edhe këtij të fundit sa ty! ¹⁵A nuk më përket mua të bëj me pasurinë time si më pëlqen? Ose mos vallë ke zili që unë jam shpirtmadh?'»

¹⁶Jezusi mbaroi: «Kështu, pra, ata që (mendojnë se) janë të fundit do të gjenden të parët, dhe (ata që mendojnë se) janë të parët të fundit.»

Shpallja e tretë për vdekjen e Jezusit

¹⁷Udhës për në Jerusalem, Jezusi i mori veças dymbëdhjetë nxënësit dhe u tha: ¹⁸«Dëgjoni! Po shkojmë në Jerusalem. Atje Biri i njeriut do t'u dorëzohet kryepfëtrinje dhe mësuesve të Ligjit. Ata do ta dënojnë me vdekje ¹⁹dhe do t'ua dorëzojnë të huajve të pafe për ta vënë në lojë, për ta fshikulluar e kryqëzuar. Por ditën e tretë ai do të ringjallet.»

Jo sundimi, por shërbimi

²⁰Jezusit iu afrua gruaja e Zebedeut me të dy bijtë, e përshëndeti me fytyrë për tokë dhe pyeti, nëse mund t'i bëjë një favor. ²¹«Ç' dëshiron?», pyeti Jezusi. «Më premto», tha ajo, «që këta të dy, bijtë e mi, do të rrinë njëri në të djathtën e tjetri në të majtën tënde, kur të hipësh në fuqi.» ²²«Ju nuk dini se ç'kërkoni», iu përgjigj Jezusi. «A mund ta pini ju kupën e vujtjeve që duhet ta pi unë?» «Mundemi!», u përgjigjën ata. ²³«Me të vërtetë ju do ta pini të njëjtën kupë si unë», u tha Jezusi. «Por nuk më

takon të urdhëroj se kush mund të rrijë në të djathtën e kush në të majtën time. Në këto vende do të ulen ata që vetëm Ati im i ka paracaktuar.»

²⁴Kur morën vesh të dhjetë të tjerët, u zemëruan me të dy vëllezërit. ²⁵Prandaj Jezusi i thirri dhe u tha: «Siç e dini, sundimtarët i shtypin popujt e tyre, dhe të mëdhenjtë e shpërdorojnë pushtetin e tyre. ²⁶Por tek ju nuk duhet të jetë kështu. Kush prej jush do të bëhet i madh, duhet t'u shërbejë të tjerëve, ²⁷dhe kush do të jetë në krye, duhet të jetë skllav i të gjithëve. ²⁸Madje edhe Biri i njeriut nuk erdhi për t'u shërbyer, por për të shërbyer e për të flituar jetën e tij si çmim për çlirimin e të gjithëve.»

Shërimi i dy të verbërve

²⁹Kur po largoheshin nga Jerihoja, një turmë e madhe njerëzish shkonte pas Jezusit. ³⁰Dy të verbër që rrinin pranë rrugës, dëgjuan se Jezusi po kalonte dhe bërtitën: «O Zot, Biri i Davidit, ki mëshirë për ne!» ³¹Njerëzit donin që të heshtnin, por ata bërtitën edhe më fortë: «O Zot, Biri i Davidit, ki mëshirë për ne.» ³²Jezusi u ndal, i thirri të dy dhe pyeti: «Ç'kërkoni prej meje.» ³³Ata iu përgjigjën: «Që të shohim, o Zot.» ³⁴Jezusi pati mëshirë për ta dhe ua preku sytë. Ata menjëherë panë dhe shkuan pas tij.

Hyrya mesianike në Jerusalem

21 Pak para Jerusalemit, ata arritën në një fshat me emrin Bet-Page, në këmbë të malit të Ullinjave. Atje Jezusi dërgoi dy nxënës përpara ²dhe u tha: «Shkoni në atë fshat përballë. Atje do të gjeni një gomaricë bashkë me kërricin e saj. Zgjidhni të dy e m'i sillni! ³E në qoftë se ndokush ju thotë gjë, thuajini: 'Zotit i duhet'. Dhe menjëherë do t'i lëshojë.» ⁴Kështu u plotësua ç'kishte parathënë profeti (Zekaria). ⁵Thuajini qytetit Jerusalem; mbreti yt i mëshirshëm po vjen tek ti, duke ngasur gomaricën dhe kër-

riçin e saj. ⁶Të dy nxënësit shkuan dhe vep-
ruan sipas urdhrët të Jezusit. ⁷Ia sollën
gomaricën dhe kërricin, i vunë rrobat e veta
mbi ta, dhe Jezusi hipi mbi gomaricë.
⁸Shumë njerëz i shtruan rrobat e tyre si
qilim gjatë rrugës, të tjerët thyenin degë
lisash dhe i shtronin rrugës. ⁹Populli që
shkonte para e pas Jezusit, i brohoritnin:
«Hosha-na, o Biri i Davidit! Rroftë ai që
vjen në emër të Zotit! Hosha-na! Lavdi
Perëndisë në më të lartët qiej!»

¹⁰Kur Jezusi hyri në Jerusalemin, mbarë
qyteti u turbullua; «Kush është ky?», pyet-
nin njerëzit. ¹¹Turma e njerëzve që e
shoqëronte Jezusin, tha: «Ky është Profeti,
Jezusi nga Nazareti i Galilese.»

Jezusi në Tempull

¹²Jezusi hyri në Tempull dhe i dëboi të
gjithë tregtarët e blerësit. Këmbyesve të
parave ua përmbysi tavolinat e shitësve të
pëllumbave banakët. ¹³Dhe u tha: «Në
Shkrimin e shenjtë thuhet: *Tempulli im
duhet të jetë vend ku njerëzit mund të më
luten*. Por ju e shndërruat në shpellë
kusarësh!»

¹⁴Pastaj në Tempull iu afruan të verbërit
dhe paralizikët, dhe ai i shëroi. ¹⁵Kur krye-
priftërinjtë dhe mësuesit e Ligjit i panë
mrekullitë që bëri Jezusi, u zemëruan. U
inatosën për fëmijët në Tempull që broho-
ritnin: «Hosha-na, o Biri i Davidit!» ¹⁶E
pyetën Jezusin: «A dëgjoni ç'po brohoritin
këta?» Jezusi u tha: «Sigurisht! A nuk keni
lexuar në Shkrimin e shenjtë: *Ti bën që të
të lavdërojnë edhe foshnjat dhe të miturit*.»

¹⁷Pastaj Jezusi i la, doli nga qyteti dhe e
kaloi natën në Bet-Anje.

Jezusi dhe fiku

¹⁸Herët mëngjesin tjetër, Jezusi u kthye
në Jerusalemin. Rrugës kishte uri. ¹⁹Kur pa
një fik pranë udhës, iu afrua; por nuk gjeti
gjë tjetër përveç gjetheve. Pastaj i tha
pemës: «Ti kurrë mos mbafsh fryt!». Dhe
fiku u tha menjëherë.

²⁰Nxënësit plot habi e panë këtë dhe

pyetën: «Si ndodh që ky fik të thahet
menjëherë?» ²¹Jezusi u përgjigj: «Unë
(Mesia) po ju them: në qoftë se keni besim
te Zoti dhe nuk dyshoni, mund të bëni jo
vetëm se ç'i bëra unë atij fiku, por mund t'i
thoni edhe këtij mali: «Çohu e hidhu në
det!» e do të bëhet ashtu. ²²Mjafton që të
keni besim dhe do të merrni gjithçka që
kërkoni nga Zoti.»

Çështja e pushtetit

²³Jezusi hyri në Tempull dhe u foli
njerëzve. Por iu afruan kryepriftërinjtë dhe
këshilltarët dhe e pyetën: «Nga e merr të
drejtën të paraqitesh këtu? Kush ta dha këtë
pushtet?»

²⁴«Edhe unë do t'ju bëj një pyetje» u
përgjigj Jezusi. «Në qoftë se ju më përgji-
gjeni, vetëm atëherë do t'ju tregoj me
ç'pushtet i bëj këto. ²⁵Më thoni: Nga mori
Gjon Pagëzori pushtet të pagëzojë? Nga
Zoti apo nga njerëzit?» Ata u menduan:
«Në qoftë se themi 'Nga Zoti', atëherë ai
do të na pyesë: 'Përse nuk i besuat Gjonit?'
²⁶Ndërsa në qoftë se themi: 'Nga njerëzit',
atëherë populli do të hidhet kundër nesh,
sepse të gjithë u bindën se Gjoni ishte pro-
fet.» ²⁷Prandaj i thanë Jezusit: «Nuk e
dimë.» «As unë, pra», u tha Jezusi, «s'do
t'ju tregoj kush ma dha këtë pushtet.»

Shëmbëlltyra për dy djemtë

²⁸«E ç'mendoni ju për tregimin që
vijon? Një baba kishte dy djem. Iu drejtua
të parit e i tha: «Biro, dil sot e puno në
vresht!» ²⁹«Nuk dua», iu përgjigj biri; por
më vonë ndërroi mendje dhe shkoi.
³⁰Kështu i tha Ati edhe birit të dytë. «Po, o
atë», iu përgjigj ai, por në të vërtetë nuk
shkoi. ³¹Cili prej të dyve e kreu vullnetin e
të atit?»

«I pari», iu përgjigjën ata. Jezusi u tha:
«Ndërsa unë po ju them: Tagrambledhësit
dhe prostitutat hyjnë në mbretërinë e
Perëndisë më tepër se ju. ³²Gjon Pagëzori
erdhi për t'ju treguar rrugën e drejtë, por ju
nuk i besuat. Edhe kur patë se si tagramb-

ledhësit dhe prostitutat e pranuan lajmin e tij, ju nuk e dëgjuat e as nuk e ndryshonit qëndrimin dhe sjelljen tuaj!»

Shëmbëlltira e vreshtarëve të këqij

³³«Dëgjoni shëmbëlltyrën tjetër: na ishte një pronar që kishte mbjellë një vresht, e thuri me gardh, punoi shtrydhësin e rrushit, dhe ndërtoi kasollen e vrojtit. Pastaj ua besoi vreshtin vreshtarëve të tij dhe u nis. ³⁴Në kohën e të vjelave dërgoi te vreshtarët lajmëtarët e vet, për të marrë prodhimin që i takonte. ³⁵Por punëtorët e rrahën njërin, një tjetër e mbytën e një tjetër e vranë me gurë. ³⁶Edhe një herë pronari dërgoi lajmëtarë, më shumë se herën e parë; edhe këtyre ua bënë ashtu.

³⁷Në fund dërgoi të birin, sepse mendonte: «Të paktën do të kenë respekt për birin tim.» ³⁸Por kur vreshtarët panë se si po afrohej, i thanë njëri-tjetrit: «Ky është trashëgimtari. Ta vrasim dhe neve do të na takojë vreshti.» ³⁹Kështu e kapën, e shpunë jashtë vreshtit dhe e vranë.

⁴⁰Tani, kur të vijë vetë pronari i vreshtit, ç'do t'u bëjë ai vreshtarëve?», i pyeti Jezusi. ⁴¹Ata thanë: «Do t'i zhdukë këta keqbërës dhe do t'ua besojë të tjerëve vreshtin e tij, të cilët do t'ia japin prodhimin porsa të vijë koha e të vjelave.» ⁴²Jezusi i pyeti: «Kurrë nuk lexuat atë që është shkruar në Shkrimin e shenjtë?: *Guri që ndërtohet e hodhën jashtë, sepse e quanin të papërdorshëm, u bë guri i themelimit. Zoti e kreu këtë mrekulli (të ringjalljes), dhe ne e pamë.* ⁴³⁻⁴⁴Kush refuzon të besojë në këtë gur, do të dërmohet, dhe mbi atë që do të bjerë ky gur, do ta shkatërrojë. Prandaj ju them: privilegji i shërbimit të Perëndisë, do t'ju hiqet. Do t'i jepet popullit që do të veprojë sipas kërkesave të kësaj përgjegjësie.»

⁴⁵Kryepriërinjtë e farisenjtë vunë re se të dy shëmbëlltyrat u drejtoheshin atyre. ⁴⁶Donin ta arrestonin Jezusin, por nuk guxuan, sepse populli e quanin profet.

Shëmbëlltira e krenimit të dasmës

22 Jezusi u tregoi edhe një shëmbëlltyrë tjetër: ²«Kur ta vendosë Zoti sundimin e tij, ndodh si me mbretin, që bëri dasmën për djalën e tij. ³Kishte dërguar shërbëtorët e tij për të thirrur në dasmë të ftuarit; por ata nuk donin të vinin. ⁴Prandaj dërgoi tek ata shërbëtorët të tjerë dhe u tha të thoshin: «Gostinë e kam gati: demat e mi i preva dhe bagëtitë e majme! Gjithçka është gati! Ejani në dasmë!» ⁵Por ata nuk ia vunë veshin e shkuan: njëri në arën e tij, tjetri në tregti të tij. ⁶Disa të tjerë madje i kapën shërbëtorët e mbretit, i rrahën dhe i vranë.

⁷Për këtë mbreti u zemërua dhe dërgoi ushtrinë e tij. Urdhëroi të vriteshin këta vrasës dhe e bëri shkumb e hi qytetin e tyre. ⁸Pastaj u tha shërbëtorëve të tij: «U bënë përgatitjet për dasmë, por të ftuarit nuk e meritonin. ⁹Tani shkoni në rrugët e mëdha e, këdo që të hasni, thirreni në dasmë.» ¹⁰Shërbëtorët dolën në rrugë dhe i sollën të gjithë ata që gjetën: të mirë e të këqij. Kështu salloni i dasmës u mbush me të ftuar.

¹¹Kur hyri mbreti, që t'i shihte të ftuarit, vuri re aty njërin që nuk e kishte veshur petkun e dasmës. I tha: ¹²«Si hyre këtu pa pasur petkun e dasmës?» Njeriu heshti. ¹³E mbreti u tha shërbëtorëve: «Lidhjeni këmbë e duar e nxirreni jashtë në terr, ku do të vajojë e do t'i kërcëllin dhëmbët!» ¹⁴Në të vërtetë shumë janë të ftuar, por pak janë të zgjedhur.»

Çështja për pagimin e tatimit

¹⁵Pak më vonë farisenjtë vendosën ta zinin Jezusin në fjalë me anë të një pyetjeje delikate. ¹⁶Dërguan njerëzit e tyre te Jezusi, së bashku me disa anëtarë të partisë së Herodit; ata i thanë: «Mësues, ne e dimë se ti merresh vetëm me të vërtetën. Ti i tregon troç secilit si duhet të jetojë sipas vullnetit të Zotit. Në të vërtetë, ti nuk lejon të ndikohesh nga njerëzit, edhe në qoftë se janë me

influencë. ¹⁷Prandaj na thuaj mendimin tënd: a lejohet sipas Ligjit tonë t'i paguhet Cezarit romak tatimi apo jo?» ¹⁸Jezusi e njohu keqdashjen e tyre e tha: «Ju hipokritë, doni të më zini ngushtë?» ¹⁹Ma trego njëërën prej monedhave me të cilat ju e paguanit tatimin.» ²⁰Ata ia nxorën një monedhë argjendi, e ai pyeti: «E kujt është kjo fytyrë e ky mbishkrim?» ²¹«E Cezarit! - iu përgjigjën ata. E Jezusi tha: «Ktheji, pra, Cezarit atë që i takon Cezarit, dhe Perëndisë atë që i takon Perëndisë.» ²²Kur e dëgjuan përgjigjen, u habitën, e lanë në qetësi dhe u larguan.

Ringjallja e të vdekurve

²³Atë ditë erdhën tek ai disa saducenjtë. (Saducenjtë pohojnë se nuk ka ringjallje). ²⁴«Rabin», i thanë ata, «Mosheu ka caktuar: *Në qoftë se vdes një njeri i martuar pa lënë fëmijë, atëherë i takon të vëllait të martohet me vejushën për t'i lënë pasardhës.*» ²⁵Tani, ndër ne kishte shtatë vëllezër. Më i madhi u martua dhe vdiq pa lënë fëmijë dhe ia la gruan vëllait të tij. ²⁶Pastaj i dyti u martua me vejushën, por edhe ai vdiq pa lënë fëmijë; edhe të tretit i ndodhi ashtu. Kështu ndodhi me të gjithë deri tek i shtati! ²⁷Më në fund vdiq edhe gruaja. ²⁸Në këtë 'ringjallje', pra, e cilit ndër këta të shtatët do të jetë gruaja, sepse të gjithë e kishin për grua?»

²⁹«Gaboni me thes - u përgjigj Jezusi - sepse nuk e kuptoni as Shkrimin e shenjtë e as fuqinë e Perëndisë. ³⁰Pas ringjalljes s'do të ketë martesë, sepse njerëzit e ringjallur do të jenë si engjëjt në qiell. ³¹E përsa i përket ringjalljes nga të vdekurit; siç duket, kurrë s'ë keni lexuar që Zoti tha: ³²*Unë jam Perëndia i Avrahamit, i Jichakut dhe i Jaakovit.* Ai është Perëndia i të gjallëve, e jo i të vdekurve!» ³³Kjo përgjigje u bëri dëgjuesve përshtypje të thellë.

Urdhëresa më e madhe

³⁴Kur farisenjtë vunë re se Jezusi ua mbylli gojën edhe saducenjtë, ata u bashkuan. ³⁵Një nga ata, mësues i Ligjit, donte

ta kapte në gabim Jezusin, prandaj e pyeti: ³⁶«Mesues, cila është urdhëresa më e madhe e Ligjit?» ³⁷Jezusi u përgjigj: «*Duajë Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemër, me gjithë vullnet dhe me gjithë mend!*» ³⁸Kjo është urdhëresa më e madhe dhe më e rëndësishme. ³⁹E dyta është po aq e rëndësishme: *Duajë të afërmin tënd si vetveten.* ⁴⁰Në këto dy urdhëresa përfshihet ç'kërkon Perëndia në Ligj dhe në librat e Profetëve.»

Biri i Davidit apo Zoti i Davidit?

⁴¹Pastaj Jezusi iu drejtua farisenjtë të mbledhur atje dhe i pyeti: ⁴²«Çfarë mendoni ju për Mesinë? Biri i kujt është?» «I Davidit», u përgjigjën ata. ⁴³Jezusi tha: «Atëherë përse Davidi, i frymëzuar nga Shpirti i shenjtë, e quan zot të vetin? Në të vërtetë Davidi tha: ⁴⁴(Perëndia), *Zoti im, i tha zotit tim (Mesisë): Ulu në anën time të djathtë, derisa t'i vë armiqtë të mundur nën këmbët e tua!*» ⁴⁵Meqë Davidi e quan zot të vetin, si mund të jetë ai (vetëm) biri i tij?» ⁴⁶Askush nuk mund t'i përgjigjej. Që atëherë askush nuk guxonte ta pyeste më.

Paralajmërimi që të ruhet nga farisenjtë dhe mësuesit e Ligjit

23 Pastaj Jezusi iu drejtua turmës dhe nxënësve të tij, ²dhe u tha: «Mësuesit e Ligjit dhe farisenjtë janë shpjeguesit zyrtarë të Ligjit, që Mosheu jua ka dhënë. ³Ju duhet, pra, ta dëgjoni dhe zbatoni atë që urdhërojnë ata. Por ju nuk duhet të drejtoheni sipas sjelljes së tyre, sepse ata vetë nuk e zbatojnë atë që mësojnë. ⁴Ata lidhin barrë të rënda, ua ngarkojnë njerëzve, kurse ata s'lëvizin as gishtin që t'i mbajnë. ⁵Gjithçka që bëjnë është vetëm me qëllim që t'i shohin njerëzit. Ata mbajnë tripa lutjeje dhe tufa fijesh veçanërisht të gjata në rrobat e tyre, që të bien në sy. ⁶Në gosti dëshirojnë kryet e vendit, në shërbesa në sinagoga ulen në vendet e para. ⁷Me qejf pranojnë përshëndetje të ndershme në she-she dhe me qejf lejojnë t'i quajnë njerëzit

'rabin' (mësues i shkëlqyeshëm).

⁸Por ju mos lejoni t'ju quajnë 'rabin', sepse jeni vëllezër mes vetes dhe vetëm njëri (Mesia) është Mësuesi juaj. ⁹Edhe këtu në tokë mos e quani asnjërin Atë, sepse keni vetëm një Atë, atë që është në qiell! ¹⁰Gjithashtu mos lejoni t'ju quajnë udhëheqës, sepse keni vetëm një udhëheqës - Mesinë! ¹¹Për këtë më i madhi ndër ju le të jetë shërbëtori juaj. ¹²Në të vërtetë, kush ngrihet lart, atë do ta poshtërojë Zoti; por kush e vlerëson veten pak, atë Zoti do ta lartësojë.

Jezusi qorton farisenjtë dhe mësuesit e Ligjit

¹³Mjerë ju, mësues të Ligjit e farisenj, hipokritë, sepse ua mbyllni njerëzve hyrjen në mbretërinë e Zotit! Ju vetë nuk hyni as nuk lejoni të hyjnë ata që duan. ¹⁴Mjerë ju, mësues të Ligjit dhe farisenj, hipokritë. Ju bëni lutje të gjata, që të lini përshtypje të mira, kurse, në të vërtetë, jeni mashtrues, që ua hiqni me mashtrim veçushave pasurinë e tyre. Ju do të dënoheni veçanërisht reptsisht. ¹⁵Mjerë ju, mësues të Ligjit dhe farisenj, hipokritë, që endeni nëpër tërë botën për të fituar një anëtar të partisë suaj, e kur e gjeni, bëni prej tij një kandidat për ferrin dy herë më të keq se veten!

¹⁶Mjerë ju! Ju doni t'i udhëhiqni të tjerët, kurse vetë jeni të verbër! Ju thoni: Kush betohet për Tempullin, nuk është i lidhur, kurse kush betohet për arin e Tempullit, atëherë është i lidhur. ¹⁷Ja ç'jeni ju, të marrë e të verbër! Po cili është më i rëndësishëm: ari apo Tempulli që ia kushton arin Zotit? ¹⁸Po ashtu ju thoni: Kush betohet për altarin, nuk është i lidhur, kurse kush betohet për fljimin që është mbi altar, atëherë është i lidhur! ¹⁹Të verbër! Çfarë është më e rëndësishme: dhurata e fljuar apo altari që ia kushton fljimin Zotit? ²⁰Kush betohet për altarin, betohet edhe për gjithçka që është mbi të, ²¹dhe kush betohet për Tempullin, betohet edhe për Zotin që banon atje. ²²Kush betohet për qiellin, betohet për fronin e Perëndisë dhe për

Perëndinë që rri mbi të.

²³Mjerë ju, mësues të Ligjit dhe farisenj, hipokritë! Ju i jepni Zotit të dhjetën e gjithçkaje që keni, edhe të erëzave si të dhjetën e mendrës, të koprës dhe të qimnosit, por nuk e çani kokën për atë që është më e rëndësishme në Ligj: drejtësinë, mëshirën dhe besnikërinë. E pikërisht ato duhet t'i plotësoni pa i lënë pas dore të tjerat. ²⁴Ju dëshironi t'i udhëhiqni të tjerët, kurse vetë jeni të verbër! Kur ta filtronin verën në gotë, ju hiqni mushkonjën e kapërdini deven!

²⁵Mjerë ju, mësues të Ligjit dhe farisenj! Hipokritë! I mbani të pastra gotat dhe enët tuaja nga ana e jashtme, por atë që pini e që hani janë nga ato që i keni vjedhur në saje të lakmisë suaj. ²⁶Farisenj të verbër! Shikoni së pari pastërtinë e brendshme, atëherë të gjitha të jashtmet do të jenë të pastërta.

²⁷Mjerë ju, mësues të Ligjit e farisenj! Hipokritë! Ju u ngjani vareve të zbardhura me gëlqere, që duken përjashta të bukura, por përbrenda janë eshtra të të vdekurish me gjithfarë ndyrësie. ²⁸Kështu jeni edhe ju; përjashta njerëzve u dukeni të përshtirshëm, kurse përbrenda jeni krejt hipokritë e padrejtësi.

Do të vijë dënimi

²⁹Mjerë ju, mësues të Ligjit dhe farisenj! Hipokritë! Ju u ndërtoni profetëve varret madhështore dhe stolisni varret e besnikëve ndaj Ligjit. ³⁰E thoni: Në qoftë se ne do të jetonim në kohën e të parëve, nuk do t'i ndihmonim me vrasjen e profetëve. ³¹Me këtë e pranoi se jeni pasardhësit e këtyre vrasësve të profetëve. ³²Vazhdoni e mbushini kupat e të parëve tuaj!

³³Ju gjarpërinj! Si do t'i shpëtoni dënimet me ferr? ³⁴Dëgjoni mirë! Unë do t'ju dërgoj profetë, njerëz të urtë dhe mësues të vërtetë të Ligjit. Disa prej tyre do t'i vritni, disa do t'i kryqëzoni, dhe të tjerët do t'i frushkulloni në sinagogat tuaja dhe do t'i ndiqni nga njëri qytet në tjetrin. ³⁵Kështu do të bjerë mbi ju përgjegjësia për vrasjen e të gjithë të pafajshmëve, nga Heveli gjer te

Zekarjahu, biri i Berekjahut, të cilin e vratë midis shtëpisë së Tempullit dhe altarit për flijime të djegura. ³⁶Unë po ju them: dënim për të gjitha këto vepra të poshtra do të bjerë në këtë brez!

Vajtimi mbi Jerusalem

³⁷O Jerusalem, Jerusalem, ti i vret profetët dhe i mbyt me gurë lajmëtarët që Zoti t'i dërgon. Sa herë desha t'i bashkoja banorët e tu si klooçka zogjtë nën krahët e saj, por ti nuk deshe! ³⁸Prandaj Zoti do ta braktisë Tempullin tënd, dhe Tempulli do të mbetet i shkretuar! ³⁹Unë po ju them: nuk do të më shihni më prej tani e derisa të thërrisni: *Rroftë ai që vjen në emër të Zotit!*

Shpallja e shkatërrimit të Tempullit

24 Kur doli Jezusi nga Tempulli e po largohej, iu afruan nxënësit e tij për t'i treguar me gisht ndërtesat e Tempullit. ²Por Jezusi tha: «A po i shihni të gjitha këto? Unë (Mesia) po ju them: këtu s'do të mbetet as gur mbi gur. Gjithçka do të rrafshohet.»

Fillimi i vështirësive për Izraelin

³Pastaj Jezusi iu ngjiti malit të Ullinjve. U ul dhe nxënësit iu afruan. Ata e pyetën: «Na trego kur do të ndodhin këto dhe cila do të jetë shenja e ardhjes sate dhe e mbarimit të kësaj epoke?»

⁴Jezusi u përgjigj: «Shikoni të mos ju mashtrojnë ndokush. ⁵Shumë veta do të paraqiten nën emrin tim dhe do të pohojnë: 'Unë jam Mesia!' Kështu ata do të mashtrojnë shumë njerëz. ⁶Mos u trembni, kur të shpërthejnë larg e afër luftëra. Të gjitha këto do të ndodhin, por ende nuk do të ketë mbarim! ⁷Një popull do të luftojë kundër tjetrit, një shtet do ta sulmojë tjetrin. Kudo do të ketë uri dhe tërmete. ⁸Por të gjitha këto janë vetëm fillimi i mbarimit - si fillimi i dhëmbjeve të lindjes.

⁹Pas kësaj njerëzit do t'ju dorëzojnë, torturojnë dhe do t'ju vrasin. Mbarë bota do

t'ju urrejë, sepse më takoni mua. ¹⁰Pastaj shumë veta do të heqin dorë nga feja dhe do ta tradhetojnë e urrejnë njëri-tjetrin. ¹¹Shumë profetë të rremë do të paraqiten dhe do të drejtojnë në rrugë të gabuar shumë njerëz. ¹²E pasi e keqja do të triumfojë, do të shuhet dashuria te shumica. ¹³Por ai që qëndron i patundshëm gjer në fund do të shpëtojë. ¹⁴Por, më parë do të shpallet lajmi i mirë në mbarë tokën, që të dëgjojnë të gjithë për ftesën në mbretërinë e Zotit. Vetëm atëherë do të vijë mbarimi.

Ngushtica e madhe

¹⁵Në Tempull do të futet shtatorja idhujtare e egërsirës që sjell shkretim, për të cilën shkruhet në librin e profetit Daniel. Kush e lexon këtë, le të mendojë ç'do të thotë kjo! ¹⁶Kur ta shohin atje, le të ikën në mal të gjithë banorët e Judesë. ¹⁷Kush të ndodhet mbi pullaz, mos të zbrësë për të marrë ndonjë gjë në shtëpinë e tij. ¹⁸Kush të ndodhet në arë, mos të kthehet për të marrë pallton e tij. ¹⁹Kjo kohë do të jetë vëanërisht e vështirë për gra shtatzëna e për ato që do t'u japin gjë foshnjave. ²⁰Lutjuni Zotit, që të mos ju duhet të ikni në dimër ose një të shtunë. ²¹Në të vërtetë ajo që do të ndodhë do të jetë më e tmerrshme se gjithçka që ka ndodhur që nga fillimi i botës ose që do të ndodhë. ²²Në qoftë se Zoti nuk do ta shkurtoje atë kohë të terrorit, asnjëri nuk do të shpëtonte gjallë. Por ai e shkurtoi për hir të të zgjedhurve të tij.

²³Në qoftë se atëherë të thotë ndokush: 'Ja, këtu është Mesia!' ose 'Atje është!' - mos i besoni! ²⁴Në të vërtetë do të paraqiten mesi të rremë dhe profetë të rremë. Ata do të tregojnë mrekulli të mëdha, aq sa t'i mashtrojnë, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit. ²⁵Merreni me mend, këtë jua kam parashikuar! ²⁶Prandaj, në qoftë se thonë: 'Ja, tek është (Mesia) në shkretëtirë', mos dilni! Ose në qoftë se thonë: 'Ja, tek është në strehim', mos besoni! ²⁷Në të vërtetë Biri i njeriut do të vijë papritur e në mënyrë të dukshme për të gjithë, si vetëtimë që dridhet në qiell prej lindjes deri në

perëndim. ²⁸Ku ka kërmë, (papritur) mbli-dhen larashët.

Po vjen gjykimi

²⁹Pak pas kësaj kohe të terrorit, dielli do të nxihet, hëna nuk do të ndritë më, trupat qiellorë do të bien nga qielli, dhe sistemi diellor do të lëkundet. ³⁰Pastaj do të duket në qiell shenja: Biri i njeriut. Të gjitha fiset e tokës do të qajnë dhe do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi retë e qiellit me fuqi dhe me madhësi të paparë. ³¹Kur t'i bjerë borisë, ai do t'i dërgojë engjëjt e tij nga të gjitha anët e horizontit për t'i bashkuar të zgjedhurit e tij kudo qofshin në botë.

Mbarimi do të vijë papritur

³²Le të nxjerrim mësim nga fiku. Kur të derdhet lëngu në degë e të çelë gjethi, e dini se vera është afër. ³³Kështu është edhe kur ta shihni se po afrohen të gjitha këto; atëherë dijeni se ju pret menjëherë fundi.

³⁴Unë po ju them: Ky brez do t'i përjetojë të gjitha këto.

³⁵Qielli e toka do të zhduken, por fjalët e mia nuk do të bien poshtë.

³⁶Por askush nuk e di ditën ose orën kur do të ndodhë kjo - askush, as engjëjt në qiell, as Biri; vetëm Ati e di. ³⁷Kur të vijë Biri i njeriut, do të jetë si në kohën e Noahut. ³⁸Në atë kohë para përmbytjes së madhe, njerëzit si zakonisht hanin e pinin, merrnin gra e gratë burra - deri në ditën kur Noahu hyri në anijen e madhe. ³⁹Nuk u shkonte nëpër mend që do t'u ndodhte gjë derisa s'erdhi përmbytja dhe i fshiu. Kështu do të jetë, kur të vijë Biri i njeriut. ⁴⁰Nga dy veta që do të gjenden në arë, njëri do të merret e tjetri do të lihet. ⁴¹Nga dy gra që do të bluajnë në mokër, njëra do të merret e tjetra do të lihet.

⁴²Prandaj, rrini zgjuar, sepse nuk e dini se në ç'ditë do të vijë Zoti juaj. ⁴³E mos harroni: po ta dinte përpara i zoti i shtëpisë, se në ç'orë të natës do t'i vinte vjedhësi, do të rrinte zgjuar për të penguar thyerjen.

⁴⁴Prandaj rrini gati në çdo kohë, sepse Biri

i njeriut do të vijë në atë orë kur ju nuk e pritni.

Shërbëtori besnik

⁴⁵Silluni si shërbëtori besnik dhe i mençur që zoti i tij e ngarkoi me mbikëqyrjen e të gjithë shërbëtorëve të tjerë për t'i dhënë secilit racionin në kohën e duhur. ⁴⁶Ai mund të gëzohet kur të kthehet i zoti dhe e gjen në veprim. ⁴⁷Unë (Mesia) po ju them: i zoti do t'ia besojë mbarë pasurinë e tij. ⁴⁸Por në qoftë se ai është i pabesë, dhe thotë me vete: 'Zoti im vonon të vijë' ⁴⁹e fillon t'i rrahë shokët e tij e të bëjë gosti me pijanecë, ⁵⁰atëherë i zoti do të kthehet një ditë fare papritur. ⁵¹Ai do ta zhdukë shërbëtorin që nuk parandiente asgjë dhe do ta shpjerë atje ku hipokritët e pësojnë dënimin e tyre. Atje do të ketë vaj dhe kërcëllim dhëmbësh.

Shëmbëlltyra e dhjetë vajzave

25 Kur të themelohet mbretëria e Zotit, do të ndodhë si në tregimin që po vijon: dhjetë vajza dolën me kandilat e tyre që të presin dhëndrin. ²Pesë prej tyre veprojnë me mend, kurse pesë të tjerat jo. ³Të fundit morën me vete vetëm kandilat, ⁴kurse të mençurat morën edhe rezervat e vajit.

⁵Meqë u vonua dhëndri, ato u lodhën të gjitha dhe i zuri gjumi. ⁶Rreth mesnatës u dha lajmi: 'Ja, po vjen dhëndri! Dilini përpara!' ⁷Të dhjetë vajzat u zgjuan dhe i rregulluan kandilat e tyre. ⁸Pastaj të pamëcurat iu lutën të mençurave: 'Na jepni pak prej vajit tuaj, se po na shuhen kandilat.' ⁹Por të mençurat thanë: 'Kurrësi! Që të mos na mungojnë neve dhe juve, më mirë shkoni tek tregtarët e blini për vete!'

¹⁰Ato u nisën për të blerë vaj. Ndërkohë arriti dhëndri. Pesë të mençurat që ishin të përgatitura, hynë me të në dasmë dhe u mbyllën dyert pas tyre. ¹¹Në fund erdhën edhe të tjerat dhe bërtitën: 'O Zot, na e hap derën!' ¹²Por dhëndri nuk i priti e tha: 'Nuk

ju njoh fare!'

¹³Prandaj rrimi të zgjuar se nuk e dini as ditën as orën.

Shëmbëlltyra e parasë së besuar

¹⁴Ndodh si me njeriun që u nis për rrugë. Më përpara i thirri shërbëtorët dhe ua besoi pasurinë e tij. ¹⁵Njërit i dha pesëqind monedha ari, tjetrit dyqind monedha dhe të tretit njëqind monedha, secilit sipas aftësisë. Pastaj u nis. ¹⁶I pari që kishte marrë pesëqind monedha, menjëherë bëri tregti dhe e dyfishoi shumën. ¹⁷Kështu bëri i dyti; u shtoi dyqind monedhave edhe dyqind të tjera. ¹⁸Por ai që kishte marrë vetëm njëqind monedha, i fshehu paratë e të zotit nën dhe.

¹⁹Pas një kohe të gjatë u kthye i zoti dhe u kërkoi llogari shërbëtorëve. ²⁰I pari, që kishte marrë pesëqind monedha ari, doli e tha: 'O zot, më ke besuar pesëqind monedha, dhe unë kam fituar edhe pesëqind monedha të tjera; ja ato!' ²¹'Shumë mirë', i tha i zoti, 'ti je njeri i mirë dhe besnik. Ti dole besnik në gjëra të vogla, prandaj unë do të të besoj gjëra më të mëdha. Eja në gostinë time e gëzohu bashkë me mua.' ²²Pastaj erdhi ai me dyqind monedha e tha: 'Ti më dhe dyqind monedha, e unë kam fituar edhe dyqind.' ²³'Shumë mirë', i tha i zoti, 'ti je njeri i mirë e besnik. Ti dole besnik në gjëra të vogla, prandaj unë do të të besoj gjëra më të mëdha. Eja në gostinë time e gëzohu me mua.'

²⁴Më në fund erdhi ai që kishte marrë njëqind monedha e tha: 'O zot, unë e dija se ti je njeri i ashpër. Ti korr ku nuk mbolle, dhe mbledh ku nuk hodhe. ²⁵Prandaj kisha frikë dhe e kam fshehur paratë nën dhe. Ja, unë po ta kthej ty.'

²⁶I zoti i tha: 'Ti je dembel e përtac! E ke ditur se korr ku nuk mbolla, mbledh ku nuk hodha, ²⁷atëherë përse nuk e depozitove paratë time në bankë? Dhe tani do ta kisha marrë përsëri me kamatë. ²⁸Merrjani pjesën e tij dhe jepjani atij që ka pesëqind monedha. ²⁹Në të vërtetë, atij që ka (fituar

shumë) do t'i jepet edhe më e do të ketë me shumicë, e atij që s'ka (fituar) asgjë, do t'i merret edhe depozita e vogël që ka! ³⁰E këtë përtac nxirreni përjashta në terr, ku do të ketë vaj e kërcëllim dhëmbësh.'

Delet dhe dhitë

³¹Kur të vijë Biri i njeriut me madhësinë e tij e me të gjithë engjëjt, atëherë do të ulet mbi fronin e tij madhështor. ³²Para tij do të mbledhen njerëzit nga të gjithë popujt dhe ai do t'i ndajë njerin prej tjetrit, si bariu që i ndan delet prej cjepeve. ³³Delet do t'i vërë në të djathtën e tij e cjeptë në të majtën. ³⁴Pastaj Mbreti do t'u thotë atyre që janë në të djathtën e tij: 'Ejani këtu, ju që Ati im ju beko! Merreni për pronë mbretërinë që Zoti jua caktoi që nga fillimi i botës! ³⁵Në të vërtetë, pata uri e më dhatë të ha, pata etje e më dhatë të pi, isha shtegtar e më dhatë strehë; isha pa veshje e më veshët, ³⁶i sëmure e erdhët të më shihni, isha në burg e erdhët të më vizitoni.'

³⁷Pastaj ata që e kryen vullnetin e Zotit, do të thonë: 'O Zot, kur të pamë të uritur e të dhamë të hash, të etur e të dhamë të pish? ³⁸Kur të pamë shtegtar e të dhamë strehë, pa veshje e të veshëm? ³⁹Ose, kur të pamë të sëmure apo në burg e erdhëm të të vizitojmë?' ⁴⁰Dhe Mbreti do t'u përgjigjet: 'Me të vërtetë, po ju them: çdo gjë që bëtet për njerin nga këta nxënësit e mi të vegjël, e bëtet për mua.'

⁴¹Pastaj mbreti do t'u thotë atyre që do të jenë në të majtë: 'Ikni prej meje, të mallkuar, në zjarr të përjetshëm, të përgatitur për djallin e për engjëjt e tij! ⁴²Në të vërtetë isha i uritur e nuk më dhatë të ha, isha i etur e nuk më dhatë të pi, isha shtegtar e nuk më dhatë strehë, ⁴³ish pa veshje e nuk më veshët, i sëmure dhe në burg e nuk erdhët të më vizitoni.'

⁴⁴Pastaj edhe ata do ta pyesin Mbretin: 'O Zot, kur të pamë të uritur, e të etur, a shtegtar, a pa veshje, ose të sëmure, në burg e nuk u kujdesëm për ty?' ⁴⁵Dhe ai do t'u përgjigjet: 'Me të vërtetë po ju them: çdo

gjë që nuk bëtë për njërin prej këtyre nxënësve të mi të vegjël, nuk e bëtë as për mua.¹

⁴⁶Këta do të shkojnë në mundim të përtjetshëm, kurse të tjerët, që e kryen vullnetin e Zotit, do të shkojnë në jetën e përtjetshme.[»]

Komploti kundër Jezusit

26 Jezusi, kur i mbaroi të gjitha këto fjalime, u tha nxënësve të tij: ²«Siç e dini, pasnesër është festa e Pashkës dhe Biri i njeriut do të dorëzohet për t'u kryqëzuar.»

³Pastaj kryepriestërinjtë dhe këshilltarët bënë mbledhje në pallatin e kryepriestit që quhej Kajfa. ⁴Ata morën vendim ta arrestonin Jezusin fshehtëzi e ta vritnin. ⁵«Por kjo s'duhet të ndodhë (publikisht) në kohën e festës që të mos bëhet ndonjë trazirë në popull.»

Nderimi i Jezusit në Bet-Anje

⁶Jezusi ishte në Bet-Anje, në shtëpinë e Simonit, të ish-lebrosurit. ⁷Ndërsa po rrinte pranë tryezës, iu afrua një grua. Ajo kishte një enë alabastri plot parfum të shtrenjtë që ia zbrazi mbi kokë. ⁸Nxënësit u zemëruan për këtë gjest e thanë: «Përse ky shpërdorim? ⁹Ky parfum mund të shitej shtrenjtë e vlera t'u jepej të varfërve!»

¹⁰Jezusi e dëgjoi këtë e tha: «Përse e mërzitni këtë grua? Ajo më bëri një shërbim të mirë. ¹¹Të varfërit i keni gjithmonë me vete, por mua nuk më keni përherë. ¹²Ajo e derdhi këtë parfum mbi trupin tim, për ta përgatitur atë për varrim. ¹³Unë po ju them: gjithkund në botë ku do të shpallet ky lajm i mirë, do të merret vesh edhe për atë që bëri ajo, dhe do të përkujtohet.»

Juda bëhet tradhtar

¹⁴Pastaj Juda nga Karioti, njëri prej të dymbëdhjetë nxënësve, shkoi te kryepriestërinjtë ¹⁵dhe u tha: «Çfarë më jepni që t'jua dorëzoj?» Ata i caktuan tridhjetë monedha

argjendi. ¹⁶Që atëherë Juda kërkonte rastin e përshtatshëm për ta tradhtuar.

Përgatitjet për darkën e Pashkës

¹⁷Ditën e parë të javës së festës, kur po hahej vetëm buka e ndorme, iu afruan Jezusit nxënësit e tij dhe e pyetën: «Ku dëshiron ta bëjmë gati darkën e Pashkës?»

¹⁸Ai u përgjigj: «Shkoni te një njeri në qytet - ua dha emrin - dhe thuajini kështu: Mësuesi ynë thotë: Koha ime po afrohet. Pashkën do ta kremtoj tek ti, së bashku me nxënësit e mi.» ¹⁹Nxënësit vepruan sipas urdhrit të Jezusit dhe e përgatitën darkën e Pashkës.

Darka e fundit

²⁰Kur u ngrys, Jezusi u ul në tryezë bashkë me dymbëdhjetë nxënësit e tij.

²¹Ndërsa po hanin, ai u tha: «Unë e di mirë: njëri prej jush do të më tradhtojë.»

²²Nxënësit u tronditën, dhe e pyetën njëri pas tjetrit: «A mos jam unë, o Zot?»

²³Jezusi u përgjigj: «Njëri prej tyre që e ngjyen kafshatën në pjatë me mua do të më tradhtojë. ²⁴Biri i njeriut, vërtet, do të vritet, siç thuhet në Shkrimin e shenjtë. Por mjerë ai njeri që e tradhton Birin e njeriut! Më mirë të mos ishte lindur fare!» ²⁵Pastaj e pyeti edhe Juda, tradhtari i tij: «A mos jam unë, Mësues?» «E the vetë!», iu përgjigj Jezusi.

²⁶Ndërsa po hanin, Jezusi mori bukën dhe tha lutjen e falënderimit, e ndau bukën, ua dha nxënësve të tij e tha: «Merreni, hajeni: ky është trupi im.» ²⁷Pastaj mori kupën, tha lutjen e falënderimit, ua dha nxënësve e u tha: «Pijeni, ju të gjithë! ²⁸Ky është gjaku im që do të derdhet si flijim për shumë veta, që të falen mëkatet e tyre. Me këtë gjak vuloset besëlidhja që e lidh Zoti. ²⁹Unë po ju them: që tani nuk do ta pi më verën e darkës së Pashkës derisa ta pi - një verë të re - me ju në mbretërinë e Atit tim.»

³⁰Pastaj kënduan psalmet e falënderimit dhe dolën për të shkuar në malin e Ullinjve.

Jezusi dhe Pjetri

³¹Udhës Jezusi u tha: «Sonte do të dilni të pabesë ndaj meje, sepse thuhet në Shkrimin e shenjtë: *Unë do ta vras bariun dhe dhenë e kopesë do të shpërndahen!*

³²E pas ringjalljes sime, do të shkoj para jush në Galile.»

³³Pjetri e kundërshtoi: «Edhe në qoftë se të tjerët do të dalin të pabesë, unë jo.»

³⁴«Mos e mashtro veten!», i tha Jezusi, «Sonte, para se të këndojë gjeli, tri herë do të më mohosh.» ³⁵E Pjetri tha: «Këtë, unë kurrë nuk do ta bëj, edhe në qoftë se duhet të vdes me ty.» Kështu thanë edhe të gjithë nxënësit e tjerë.

Në Gatshehen

³⁶Pastaj Jezusi shkoi me nxënësit në një kopsht që quhej Gatshehen. Atje u tha: «Rrini këtu! Unë po shkoj pak më tutje që të lutem.» ³⁷Mori me vete Pjetrin dhe dy bijtë e Zebedeut. E zuri trishtimi dhe duke u dridhur ³⁸u tha: «Kam një barrë që gati po më mbyt. Qëndroni këtu dhe rrini zgjuar me mua.» ³⁹Pastaj u largua pakëz, ra me fytyrë për tokë dhe iu lut Zotit: «Ati im, në qoftë se është e mundur, largoje prej meje këtë kupë vuajtjesh. Megjithatë, le të bëhet jo si dua unë, por si do ti.»

⁴⁰Pastaj u kthye te nxënësit dhe pa se si i kishte zënë gjumi. I tha Pjetrit: «A nuk mund të rrini zgjuar me mua as për një orë të vetme? ⁴¹Rrini zgjuar e lutuni që të mos dështoni në provën e zjarrit që po vjen. Jeni me qëllime të mira, por edhe jeni njerëz të dobët.»

⁴²Jezusi u largua edhe një herë e lutej: «Ati im, në qoftë se nuk mund të jetë ndryshe dhe unë duhet ta pi këtë kupë vuajtjesh, le të bëhet sipas vullnetit tënd.»

⁴³Kur u kthye, ende po flinin; sytë e tyre ishin të rënduar.

⁴⁴Jezusi u largua pakëz për herën e tretë dhe u lut duke përsëritur të njëjtat fjalë. ⁴⁵Kur u kthye te nxënësit, u tha: «A ende po flini e pushoni? Ja, erdhi çasti; Biri i njeriut do t'u dorëzohet menjëherë armiqve të

Zotit. ⁴⁶Ngrihuni më këmbë! Të shkojmë. Ja, po vjen ai që do të më tradhtojë!»

Jezusin e arrestojnë

⁴⁷Pa i mbaruar këto fjalë, u paraqit Juda, njëri prej dymbëdhjetë nxënësve, në krye të një çete njerëzish të armatosur me shpata e me shkopinj. I kishin dërguar kryepfritërinjtë e këshilltarët. ⁴⁸Tradhtari ishte marrë vesh me ta për shenjen dalluese: «Kë unë të përshëndes me puthje - u kishte thënë - ai është! Atë kapni!» ⁴⁹Menjëherë iu afrua Jezusi dhe i tha: «Të përshëndes, Mësues!» dhe e puthi. ⁵⁰Jezusi i tha: «Shok, bjeri drejt!» Pastaj iu afruan të armatosurit, e kapën Jezusin dhe e arrestuan.

⁵¹Njëri prej shoqëruesve të Jezusit nxori shpatën e vet, i ra shërbëtorit të kryepfritit dhe ia preu veshin. ⁵²Por Jezusi e urdhëroi: «Ktheje shpatën në mill; sepse të gjithë ata që e rrokin shpatën, prej shpatës edhe do të vdesin. ⁵³A nuk e di që mund t'i kërkoj ndihmë Atit e Ai do të më dërgonte menjëherë më shumë se dymbëdhjetë legjione engjëjsh? ⁵⁴Por atëherë si mund të plotësohen profecitë e Shkrimit të shenjtë që thonë se kështu duhet të ndodhë?»

⁵⁵Por atyre që e kishin arrestuar, Jezusi u tha: «Vërtet ju desh të dilni me shpata e me shkopinj që të më kapni? Kriminel qenkam? Ditë për ditë isha te ju në Tempull duke predikuar, por ju nuk më arrestuat. ⁵⁶Por të gjitha këto duhet të ndodhin që të plotësohen fjalët e profetëve.»

Pastaj të gjithë nxënësit e braktisën dhe ikën.

Jezusi para këshillit të lartë

⁵⁷Njerëzit që e kishin arrestuar Jezusin, e çuan në pallatin e kryepfritit, Kajfës, ku ishin mbledhur mësuesit e Ligjit dhe këshilltarët. ⁵⁸Pjetri e ndoqi Jezusin nga larg dhe erdhi në oborrin e kryepfritit. Atje u ul pranë rojtarëve për të parë si do të merrte fund puna.

⁵⁹Kryepfritërinjtë dhe mbarë këshilli tani kërkonin ta bënin Jezusin fajtor duke përdorur dëshmi të rreme, që të mund ta

dënonin me vdekje. ⁶⁰Por nuk mundën, edhe pse u paraqitën shumë dëshmitarë të rremë. Më në fund u paraqitën dy veta. ⁶¹Ata thanë: «Ky njeri ka thënë: Unë mund ta rrënoj Tempullin e Perëndisë e ta rindërttoj për tri ditë.»

⁶²Pastaj kryepriifti u ngrit në këmbë dhe e pyeti Jezusin: «Nuk ke asgjë për të thënë kundër këtyre padive?» ⁶³Por Jezusi heshte. Kryepriifti tha: «Unë po të vë në be të na thuash në emër të Perëndisë së gjallë: A je ti Mesia, Biri i Perëndisë?» ⁶⁴Jezusi iu përgjigj: «Po. E unë po ju them: Së shpejti do ta shihni Birin e njeriut të ulur në të djathtë të Gjithfuqishmit (Zot). Gjithashtu do ta shihni se si do të vijë mbi retë e qielit.»

⁶⁵Pastaj kryepriifti i shqeu rrobat e veta e tha: «Kjo është një sharje kundër Zotit! Nuk na duhen më dëshmitarë! Ju vetë e dëgjuat. ⁶⁶Çfarë vendimi nxirrni ju?» «Meriton të vdesë!», thirrën ata. ⁶⁷Pastaj filluan ta pështynin në fytyrë dhe e qëllonin me shpulla. Të tjerët e goditën ⁶⁸dhe u tallën me të duke thënë: «Ti, Mesia, gjeje kush të ra! Megjithatë, ti je profet!»

Jezusin e mohon Pjetri

⁶⁹Pjetri ishte ende ulur në oborr, kur iu afrua një shërbëtorë e i tha: «Edhe ti ishe me Jezusin nga Galileja.» ⁷⁰Pjetri e mohoi para të gjithëve duke thënë: «Nuk po të kuptoj çfarë thua.» ⁷¹Ndërsa po i afrohej derës për të dalë jashtë, e vuri re një shërbëtorë tjetër dhe u tha të pranishmëve: «Edhe ky ishte me Jezusin nga Nazareti.» ⁷²Por Pjetri e mohoi përsëri duke u betuar: «As që e njoh atë njeri!» ⁷³Pak më vonë, u afruan ata që ishin aty e thanë: «Sigurisht, edhe ti qenke njëri prej tyre! Ja, edhe theksi yt (galileas) të tradhton!» ⁷⁴Por Pjetri e mohoi duke u betuar: «Le të më dënojë Zoti në qoftë se gënjej! Atë njeri nuk e njoh.»

Në atë çast këndoi gjeli ⁷⁵dhe Pjetrit i ra në mend se ç'i kishte thënë Jezusi: «Para se të këndojë gjeli, tri herë do të më mohosh.» Doli jashtë dhe qau me lotë të hidhur.

Jezusi para Pilatit

27 Herët në mëngjes kryepriiftërinjtë dhe këshilltarët, në fund, morën njëzëri vendim për ta dënuar Jezusin me vdekje. ²E lidhën, e morën me vete dhe ia dorëzuan Pilatit, guvernatorit romak.

Vdekja e Judës

³Kur tradhtari, Juda, mori vesh se Jezusi ishte dënuar me vdekje, e brente ndërgjegjja dhe ua ktheu kryepriiftërinjve dhe këshilltarëve tridhjetë monedhat e argjendta. ⁴«Kam bërë mëkat të rëndë», u tha, «një i pafajshëm do të ekzekutohet dhe unë e kam tradhtuar.» «Ç'na duhet neve kjo?», iu përgjigjën ata, «kjo është puna jote!» ⁵Juda i hodhi monedhat argjendi në Tempull. Pas kësaj doli dhe e vari veten.

⁶Kryepriiftërinjtë i mblodhën monedhat e argjendta e thanë: «S'është e lejueshme të shtihen në arkë të Tempullit, sepse ato janë çmim gjaku.» ⁷U këshilluan dhe vendosën të blenin me to arën e një poçari për një varrezë pelegrinësh. ⁸Prandaj ajo arë quhet edhe sot: Ara e gjakut.

⁹Kështu u plotësua profecia e Jirmijahut: *Morën tridhjetë monedha argjendi, sipas çmimit me të cilin e vlerësonin izraelitët, dhe i shpenzuan për arën e poçarit, siç më urdhëroi vetë Zoti.*

Pilati e merr Jezusin në pyetje

¹¹Jezusi qëndroi para guvernatorit. Ai e pyeti: «A je ti mbreti i çifutëve?» «Po», iu përgjigj Jezusi. ¹²Por kur e paditnin kryepriiftërinjtë dhe këshilltarët, heshte. ¹³Prandaj Pilati e pyeti: «A nuk po dëgjon se ç' thonë kundër teje?» ¹⁴Por Jezusi heshti dhe nuk tha asnjë fjalë. Guvernatori u çudit shumë për këtë.

Dënimi me vdekje

¹⁵Për festën e Pashkës, guvernatori e kishte zakon t'ia falte dënimin një të burgosuri - atë që do ta caktonte populli. ¹⁶Në atë kohë ishte i burgosur një terrorist i përmem-

dur, që-quej (Jezus) Bar-Aba. ¹⁷Pilati i pyeti ata që ishin mbledhur: «Cilin dëshironi ta liroj: (Jezus) Bar-Abën, apo Jezusin që quhet Mesi?» ¹⁸E tha këtë, sepse e dinte fare mirë se Jezusin, Mesinë, e kishin dorëzuar nga smira.

¹⁹Ndërsa Pilati po rrinte në gjykatore, gruaja e tij e porositi: «Mos u përziej fare në çështje të atij njeriu të pafajshëm. Mbrëmë e pashë atë në një ëndërr të tmerrshme.» ²⁰Ndërkohë kryepriiftërinjtë dhe këshilltarët po e bindnin popullin të kërkonin lirimin e Bar-Abës, kurse Jezusit, vdekjen. ²¹Guvernatori i pyeti edhe një herë: «Cilin ndër këta dy doni t'i jua liroj?» «Bar-Abën», thirrën ata. ²²«E ç'të bëj me Jezusin, që quhet Mesi?» «Të kryqëzohet!», thirrën të gjithë. ²³«Çfarë krimi ka bërë?» i pyeti. Por ata bërtitën edhe më fortë: «Të kryqëzohet!»

²⁴Kur Pilati pa se s'po arrinte asgjë e se pështjellimi i turmës shkante duke u shtuar, mori ujë dhe, në sy të popullit, i lau duart duke thënë: «Unë jam i pafajshëm për vdekjen e këtij njeriu. Ju do të përgjigjeni për të!» ²⁵Mbarë populli thirri: «Në qoftë se është ai i pafajshëm, atëherë le të bjerë mbi ne dhe mbi fëmijët tanë dënimi për vdekjen e tij!» ²⁶Pastaj ua liroi Bar-Abën. Jezusin urdhëroi ta fshikullonin dhe ta kryqëzonin.

Ushtarët tallen me Jezusin

²⁷Ushtarët e guvernatorit e sollën Jezusin në kështjellë dhe mbledhën rreth tij mbarë repartin. ²⁸E zhveshën dhe i hodhën krahëve një mantel të kuq, ²⁹gërshetuan një kurore ferrash dhe ia vendosën në kokë. Në dorën e djathtë i dhanë një shkop dhe binin në gjunj para tij për t'u tallur me të. «Të përshëndetim, o mbret i çifutëve!», thirrën. ³⁰Pastaj filluan ta pështynin, ia morën shkopin e me të i binin kokës. ³¹Pasi u tallën mjaft me të, ia hoqën mantelin e kuq, e veshën me rrobat e tij dhe e shpunë për ta kryqëzuar.

Jezusi në kryq

³²Udhës, ndërsa po dilnin nga qyteti, takuan një njeri nga Cireneja që quhej Simon dhe e detyruan ta mbante kryqin e Jezusit. ³³Kështu arritën në vendin e quajtur Gulgota - d.m.th. Kafka. ³⁴Atje i dhanë Jezusit të pinte verë të përzier me vrer nar- kotik, por pasi e provoi, e refuzoi.

³⁵E gozhduan në kryq dhe me short i ndanë ndërmjet tyre rrobat e tij [kështu u plotësua fjala e profetit (Davidit): *I ndanë rrobat e mia, dhe hodhën short për tunikën time*]. ³⁶Pastaj u ulën për ta ruajtur. ³⁷Mbi kokë i kishin vënë një tabelë, në të cilën ishte shkruar arsyeja e dënimit: 'Ky është Jezusi, mbreti i çifutëve' ³⁸Pastaj gozhduan në kryq pranë Jezusit dy terroristë, njërin në të djathtë e tjetrin në të majtë.

³⁹Kalimtarët tundnin kokën dhe e shanin Jezusin: ⁴⁰«Ti doje ta rrenojë Tempullin e ta rindërtojë për tri ditë!» Në qoftë se je ti Biri i Perëndisë, atëherë çlirohu e zbrit nga kryqi!»

⁴¹Po ashtu edhe kryepriiftërinjtë, mësuesit e Ligjit e këshilltarët talleshin me të: ⁴²«Të tjerët i ndihmoi, e veten e tij s'mund ta ndihmojë. Në qoftë se është ai me të vërtetë mbreti i Izraelit, le të zbresë tani nga kryqi! Atëherë do t'i besojmë!» ⁴³Ka shpresuar në Perëndinë, le ta ndihmojë Ai tani, në qoftë se e do, sepse vetë tha: Jam Biri i Perëndisë!» ⁴⁴Po ashtu e shanin edhe dy terroristët që ishin kryqëzuar me të.

Vdekja e Jezusit

⁴⁵Që nga mesdita deri në orën tre errësi- ra e mbuloi mbarë tokën. ⁴⁶Rreth orës tre, Jezusi klithi me zë të madh: «Eli, Eli! Lama sabakthani?» - që do të thotë 'Perëndia im, Perëndia im, përse hoqe dorë prej meje?' ⁴⁷Disa prej atyre që qëndronin aty dhe e dëgjuan, thanë: «Ky po thërret Elijahun!» ⁴⁸Njëri prej tyre shpejt gjeti një sfungjer, e zhyti në uthull, e vari në një shkop dhe ia shtriu Jezusit ta pinte. ⁴⁹Të tjerët thirrën: «Ndal! Le të shohim, nëse do të vijë

Elijahu për ta ndihmuar.» ⁵⁰Por Jezusi bërtiti edhe një herë me zë të lartë e dha shpirt.

⁵¹Pastaj u gris në dy pjesë nga lart poshtë perdja që gjendej para shenjtërores së brendshme të Tempullit. Toka u lëkund dhe shkëmbinjtë plasën, ⁵²varret u hapën dhe u ringjallën shumë veta prej popullit të Perëndisë që kishin vdekur. ⁵³Më vonë, pas ringjalljes së Jezusit, ata erdhën në Jerusalem dhe iu shfaqën shumëkujt.

⁵⁴Një frikë e madhe e kapi kapitenin dhe ushtarët që po e ruanin Jezusin. Kur i panë tërmetin dhe ngjarjet e tjera, thanë: «Me të vërtetë ky paska qenë Biri i Perëndisë!»

⁵⁵Aty ishin edhe shumë gra, që vështrojnë gjithçka nga larg. Ato e kishin shoqëruar Jezusin që nga Galileja dhe ishin kujdesur për të. ⁵⁶Ndër to ishin Maria nga Magdala, Maria, nëna e Jakobit dhe e Zefedit, si dhe nëna e të dy bijve të Zebedeut.

Varrimi i Jezusit

⁵⁷Kur u err, erdhi një pasanik nga Ramataimi; quhej Jozef dhe ishte nxënës i Jezusit. ⁵⁸Shkoi te Pilati e iu lut për trupin e Jezusit. Pilati urdhëroi që t'i jepej. ⁵⁹Jozefi mori trupin, e mbështolli në një pëlhurë të pastër, ⁶⁰dhe e vendosi në varrin e tij të ri, që e kishte hapur në shkëmb. Pastaj rrokullisi në grykën e varrit një gur (mulliri) të madh dhe iku. ⁶¹Maria nga Magdala dhe Maria tjetër po rrinin aty ulur përballë varrit.

Roja e varrit

⁶²Të nesërmen ishte ditë e shtunë. Kryepfëritërinjtë e farisenjtë shkuan së bashku te Pilati ⁶³dhe i thanë: «Zotëri, na ra në mend se ai mashtrues, sa ishte ende gjallë, tha se tri ditë pas vdekjes do të ringjallet. ⁶⁴Prandaj urdhëro të ruhet varri deri në ditën e tretë. Përndryshe, ndoshta nxënësit e tij do të vijnë ta vjedhin trupin e do t'i thonë popullit se u ringjall. Atëherë ky mashtrim i fundit do të jetë edhe më i keq se gënjeshttrat e mëparshme.» ⁶⁵«Rojën e keni!» tha Pilati, «shkoni e sigurojeni var-

rin ashtu siç mendoni se duhet!» ⁶⁶Ata shkuan te varri, e vulosën gurin në grykë dhe vunë rojën.

Ringjallja e Jezusit

28

Në mbrëmje, kur kaloi e shtuna e po agonte dita e diel, Maria nga Magdala u nis bashkë me Marinë tjetër që të kujdeseshin për varrin. ²Papritur toka u tund nga tërmeti, sepse engjëlli i Zotit zbriti nga qielli, iu afrua varrit, rrokullisi gurin dhe u ul mbi të. ³Fytyra e tij ndriti si vetëtima, dhe petku i tij ishte i bardhë si bora. ⁴Rojtarët aq shumë u trembën, saqë u drodhën dhe u ra nuri i vdekjes.

⁵Engjëlli u tha grave: «Mos u trembni! E di se e kërkonti Jezusin, të cilin e kryqëzuan. ⁶Ai nuk është këtu! U ringjall siç tha! Afrohuni e shikoni vendin ku ishte vendosur! ⁷E tani shkoni shpejt te nxënësit e tij dhe thuajuni se Zoti e ringjalli nga të vdekurit! Po shkon përpara jush në Galile. Atje do ta shihni. Ju mund t'i besoni fjalës sime.»

⁸Ato menjëherë u larguan nga varri me frikë, e megjithatë, me gëzim të madh. Shkuan me nxitim t'i lajmëronin nxënësit e tij. ⁹Papritur Jezusi qëndronte para tyre e u tha: «Ju përshëndes!» Gratë ranë përmbys para tij dhe ia shtrënguan këmbët. ¹⁰«Mos kini frikë», u tha Jezusi. Shkoni e lajmëroni nxënësit e mi që të shkojnë në Galile. Atje do të më shohin.»

Raporti i rojës

¹¹Ndërsa gratë ishin ende në rrugë, disa nga rojtarët u kthyen me vrap nga varri dhe shkuan në qytet. Ata i njoftuan kryepfëritërinjtë për atë që ndodhi. ¹²Këta u morën vesh me këshilltarët se ç'të bënin pastaj. Ata i blenë ushtarët me shumë para ¹³dhe i urdhëruan: «Thoni: nxënësit e tij erdhën natën, e, ndërsa ne po flinim, e vodhën trupin. ¹⁴Në rast se guvernatori e merr vesh, ne do ta rregullojmë çështjen me të. Ju s'keni përse të frikësoheni!» ¹⁵Rojtarët i morën paratë dhe vepruan sipas urdhrat.

Kjo përrallë është e përhapur ndër çifutët edhe sot e kësaj dite.

Jezusi i dërgon apostujt në mbarë botën

¹⁶Të njëmbëdhjetë nxënësit shkuan në Galile, në atë mal që e kishte caktuar Jezusi. ¹⁷Kur e panë atje, ranë përmbys para tij, por disa e bënë këtë me mëdyshje. ¹⁸Jezusi iu afrua atyre e u tha: «Zoti më ka

dhënë fuqi të plota të pakufizuara në qiell dhe në tokë. ¹⁹Për këtë shkoni e bëni nxënës të mi të gjithë popujt! Pagëzohuni në emër të Atit, të Birit e të Shpirtit të shenjtë, ²⁰dhe mësojini të zbatojnë gjithçka që ju kam urdhëruar! Dini këtë: Unë jam me ju gjithmonë, deri në mbarimin e kësaj epoke!»

UNGJILLI SIPAS MARKUT

Identiteti i vërtetë i Jezusit

1 Në këtë libër tregohet se si filloi lajmi i mirë për Jezusin, Mesinë, Birin e Perëndisë.

Gjon Pagëzori: pararendësi i Mesisë

²Filloi siç shkruhet në Librin e profetit Jeshaja: *Unë po e dërgoj lajmëtarin tim përpara teje - thotë Zoti - që të ta hapë rrugën.* ³Zëri i tij po thërret në shkretëtirë: *Përgatiteni udhën, në të cilën do të ecë Zoti! Ndërtojini një rrugë të drejtë!* ⁴Kjo ndodhi, kur u paraqit Gjon Pagëzori në shkretëtirë duke predikuar një pagëzim pendi mi për faljen e mëkateve. ⁵Të gjithë njerëzit nga krahina e Judesë dhe mbarë popullsia e Jerusalemit erdhën tek ai, i pranuan publikisht mëkatet e tyre dhe Gjoni i pagëzuan në lumin Jordan.

⁶Gjoni mbante një rrobë prej leshit të deveve me brez lëkure, dhe ushqej me karkaleca e me mjaltë bletësh të egra. ⁷Në predikimet e tij ai thoshte: «Pas meje vjen njëri që është me më shumë pushtet se unë. Dhe unë nuk jam i denjë as për të qenë skllavi i tij më i përlur. ⁸Unë ju kam pagëzuar me ujë, kurse ai do t'ju pagëzojë me Shpirtin e shenjtë.»

Jezusi pagëzohet dhe vihet në provë

⁹Në këtë kohë erdhi Jezusi nga Nazareti në Galile dhe pranoi të pagëzohej në lumin Jordan. ¹⁰Kur doli nga uji, (Gjoni) pa se si u hap qielli e si zbriti në të Shpirti i Zotit në trajtë pëllumbi. ¹¹Njëkohësisht dëgjoi një zë nga qielli që jehoi: «Ti je Biri im i dashur, i Zgjedhuri im!»

¹²Menjëherë pas kësaj, Shpirti i Zotit e çoi Jezusin në shkretëtirë. ¹³Atje qëndroi dyzet ditë dhe u vu në provë nga Satani. Banonte bashkë me kafshët e egra, ndërsa engjëjt e Zotit i shërbenin.

Fillimi i shërbimit mesianik

¹⁴Pasi Gjoni u fut në burg, Jezusi shkoi në Galile dhe predikonte lajmin e mirë të Perëndisë: ¹⁵«Erdhi koha e caktuar; mbretëria e Perëndisë është afër - kthehuni dhe besojini lajmit të mirë!»

Jezusi u bën thirrje katër peshkatarëve për t'i bërë nxënës

¹⁶Ndërsa po kalonte bregut të liqenit të Galile, Jezusi pa dy peshkatarë që sapo hidhnin rrjetën - Simonin dhe të vëllanë Andreun. ¹⁷Jezusi u tha: «Ejani pas meje! Unë do t'ju bëj peshkatarë njerëzish.» ¹⁸Ata menjëherë i lanë rrjetat dhe i shkuan

pas.

¹⁹Duke ecur më tutje, Jezusi pa dy vëllezër të tjerë, Jakobin dhe Gjonin, të bijtë e Zebedeut. Ata ishin në lundër dhe po i riparorin rrjetat. ²⁰Jezusi u bëri thirrje që të bëhen nxënës të tij, dhe ata e lanë atin e tyre së bashku me mëditësit në lundër dhe shkuan pas tij.

Fuqia e Jezusit

²¹Ata erdhën në Kafarnaum. Menjëherë të shtunën tjetër, Jezusi shkoi në sinagogë dhe filloi t'i mësonte njerëzit e mbledhur atje. ²²Fjalët e tij lanë përshypje të thellë tek ata; sepse fliste si njeri që kishte fuqi të plotë nga Zoti - krejt ndryshe nga mësuesit e Ligjit.

²³Në sinagogë ishte një njeri që ishte i pushtuar nga një shpirt i keq. Ai bërtiti: ²⁴«Përse ndërhysh në punët tona, o Jezus nga Nazareti? Ti do të na shkatërrosh! Unë të njoh; ti je I Dërguari i Perëndisë!» ²⁵Jezusi i bërtiti shpirtit të keq dhe e urdhëroi: «Hesht; dhe dil nga ky njeri!» ²⁶Shpirti e tundi njeriun dhe e lëshoi me një britmë të madhe.

²⁷Të gjithë u trembën dhe e pyetën njëri-tjetrit: «Ç'do të thotë kjo? Ka një mënyrë të re të mësimit - si njeri me fuqi të plotë nga Zoti! U jep urdhër edhe shpirtave të këqij dhe ata e dëgjojnë!» ²⁸E lajmi për Jezusin u përhap në të gjitha anët e Galileës.

Jezusi shëron shumë njerëz

²⁹Pastaj ata u larguan nga sinagoga dhe shkuan në shtëpinë e Simonit dhe Andreut. Jakobi dhe Gjoni i shoqëruan gjithashtu. ³⁰Në shtëpi Jezusi mori vesh se vjehrra e Simonit ishte në shtat me ethe. ³¹Iu afrua, e mori për dore dhe e ngriti. Ethet u zhdukën dhe ajo u përgatiti të gjithëve për të ngrënë.

Zgjerimi i shërbimit të Jezusit

³²Në mbrëmje (të së shtunës), pas perëndimit të diellit, Jezusi ia sollën të gjithë të sëmurët, dhe ata që ishin të push-

tuar nga djalli. ³³Mbarë qyteti ishte mbledhur para Jezusit. ³⁴Jezusi i shëroi të sëmurët - ishin shumë e me sëmundje të ndryshme. Dëboi edhe shumë shpirta të këqij. Nuk i lejonte shpirtat e këqij të flitnin, sepse e dinin se kush ishte ai.

Shërbimi i Jezusit zgjerohet edhe më

³⁵Mëngjesin tjetër, shumë kohë para lindjes së diellit, Jezusi u largua nga qyteti dhe u tërhoq në një vend të pabanuar. Atje po fliste me Zotin. ³⁶Simoni dhe nxënësit e tjerë filluan ta kërkonin, ³⁷dhe kur e gjetën, thanë: «Të gjithë duan të të shohin.» ³⁸Jezusi u përgjigj: «Ejani të shkojmë gjetu, në fshatrat e afërme që ta predikoj edhe atje lajmin e mirë, sepse për këtë erdha.» ³⁹Prandaj Jezusi kaloi nëpër tërë krahinën e Galileës. Fliste në sinagogat e tyre dhe dëbonte shpirta të këqij.

Jezusi shëron një njeri të lebrosur

⁴⁰Njëherë Jezusi iu afrua një i lebrosur, ra në gjunjë para tij dhe iu lut për ndihmë. «Në qoftë se ke dëshirë, mund të më pastrosh!» ⁴¹Jezusi pati mëshirë për të, zgjati dorën dhe e preku. «Dëshiroj», i tha, «Pastrohu!» ⁴²Menjëherë nga ai u zhduk lebra dhe ai u pastrua. ⁴³Pas kësaj Jezusi i tha, duke e dërguar, me zë të rreptë: ⁴⁴«Mos i thuaj askujt për këtë, por shko te prifti që të të kontrollojë. Pastaj sille flinë e caktuar nga Mosheu për shërimin tënd. Kjo do të jetë dëshmi për ata (se me të vërtetë je shëruar).»

⁴⁵E megjithatë, njeriu filloi të tregonte kudo për shërimin e tij. Pas pak, Jezusi nuk mund të hynte pa u njohur në asnjë lokalitet, kështu që rrinte jashtë në vende të pabanuara; e megjithatë njerëzit vinin tek ai nga të gjitha anët.

Fillimi i kundërshtimit

2 Pas disa ditësh, Jezusi u kthye në Kafarnaum e pas pak, të gjithë e merrnin vesh se ai ishte përsëri në shtëpi. ^{2U}mblodhën aq shumë njerëz, saqë nuk kishte

më vend, madje as pranë derës. Jezusi u predikonte lajmin e mirë.

³Ndërkohë katër njerëz i sollën një të paralizuar, ⁴por nuk mund të depërtonte deri te Jezusi për shkak të turmës. Prandaj u ngjiten në çatinë e rrafshët dhe zbuluan pullazin pikërisht mbi atë vend ku gjendej Jezusi. Pastaj e lëshuan atë të shtrirë në vig nëpër vrimën e hapur. ⁵Jezusi, kur pa se sa besim kishin tek ai, i tha paralitikut: «Të janë falur mëkatet!»

⁶Këtë e dëgjuan mësuesit e Ligjit, që ishin, gjithashtu, të pranishëm dhe ata thanë me vete: ⁷«Si guxon ky të flasë kështu? Kjo është një fyerje kundër Zotit! Askush, përveç Perëndisë, s'mund të na i falë mëkatet!»

⁸Jezusi menjëherë i lexoi mendimet e tyre dhe i pyeti: «Përse nevrikoseni kështu?

⁹Çfarë është më e lehtë - t'i thuhet këtij paralitik: 'Të janë falur mëkatet' apo t'i thuhet: 'Ngrihu, merre vigun dhe ec!'?»

¹⁰Por unë do t'ju vërtetoj që unë, Biri i njeriut, kam fuqi të plotë t'i fal mëkatet këtu në tokë.» Prandaj i tha paralitikut: ¹¹«Unë po të urdhëroj, ngrihu në këmbë, merre vigun dhe shko në shtëpi!» ¹²Njeriu u ngrit në këmbë, e mori vigun dhe, para syve të të gjithëve, doli përjashta. Të gjithë ata që e panë këtë, u mahnitën, i dhanë lavdi Perëndisë dhe thanë: «Një gjë të tillë nuk e kemi parë kurrë!»

Jezusi e thërret tagrambledhësin Levi

¹³Pastaj Jezusi doli përsëri jashtë në breg të liqenit. Të gjithë shkonin tek ai, e Jezusi i mësonte. ¹⁴Kur shkoi më tutje, pa një tagrambledhës të ulur në zyren doganore. Ishte Leviu, biri i Halfait. Jezusi i tha: «Eja sa meje!». Ai u ngrit dhe i shkoi pas.

¹⁵Më vonë Jezusi ishte i ftuar në shtëpinë e Leviut. Shumë tagrambledhës dhe të përjashtuar të tjerë me nam të keq, morën pjesë bashkë me Jezusin në gosti. Të gjithë ata kishin shkuar me të. ¹⁶Disa mësues të Ligjit nga partia e farisenjve panë se si Jezusi po hante bashkë me këta njerëz. Nxënësit e tij e pyetën: «Si mund të ulet ai në të njëjtën tryezë bashkë me fundërrina të

tilla të shoqërisë?» ¹⁷Jezusi e dëgjoi këtë dhe u përgjigj: «Mjeku nuk u duhet të shëndoshëve, por të sëmurëve. Erdha të shoj (në mbretërinë e Zotit) jo ata që hiqen për të drejtë, por ata që pranojnë se janë mëkatarë.»

Diskutimi për agjërim

¹⁸Një ditë, kur po agjëronin nxënësit e Gjonit si edhe farisenjtë, erdhën disa njerëz te Jezusi dhe e pyetën: «Si ndodh që dishepujt e Gjonit dhe të farisenjve agjërojnë rregullisht, kurse nxënësit tuaj jo?» ¹⁹Jezusi u përgjigj: «Si mund të merret me mend që të ftuarit të agjërojnë në dasmë - sidomos gjersa të jetë me ta dhëndri! ²⁰Por mjaft shpejt do të vijë dita, kur do t'u hiqet dhëndri, e atëherë ata do të agjërojnë (që të kthehet).

²¹Askush nuk arnon një rrobë të vjetër me një copë të re; ndryshe griset copa e stofit të ri dhe vrima bëhet më e madhe.

²²Askush nuk e fut verën e re në kacekë të vjetër; ndryshe vera e re bën të çahen kacekët e vjetër dhe prishen të dyja. Por, vera e re futet në kacekë të rinj!»

Diskutimi për të shtunën

²³Një të shtunë, Jezusi po kalonte nëpër të mbjella. Nxënësit e tij, duke udhëtuar, filluan të këputnin kallëza dhe t'ua hanin kokrrat. ²⁴Farisenjtë e panë këtë dhe i thanë Jezusit: «Shih se ç'po bëjnë ata! Kjo ndalohet sipas rregullit të së shtunës!» ²⁵Jezusi u përgjigj: «A nuk keni lexuar se ç'bëri Davidi, kur njerëzit e tij kishin uri dhe donin të hanin? ²⁶Hyri në shtëpinë e Perëndisë dhe hëngri bukët e kushtuara (Zotit). Kjo ndodhi në kohën e kryepriutit Avjatar. Sipas Ligjit vetëm priftërinjtë kishin të drejtë t'i hanin këto bukë, e megjithatë Davidi i hëngri dhe ua dha edhe shoqëruesve të tij!»

²⁷E Jezusi shtoi: «E shtuna u bë për njeriun, e jo njeriu për të shtunën. ²⁸Përveç kësaj, unë, Biri i njeriut, kam të drejtë të caktoj çfarë mund të ndodhë të shtunën, dhe çfarë jo.»

Jezusi shëron të shtunën

3 Jezusi shkoi përsëri në një sinagogë. Atje ishte një njeri me dorë të paralizuar. ²Disa nga të pranishmit pritnin me padurim ta paditnin Jezusin; prandaj e shikonin me vëmendje për të parë nëse do të guxonte ta shërojë njeriun të shtunën. ³Jezusi i tha: «Ngrihu në këmbë e afrohu!» ⁴Pastaj i pyeti të tjerët: «Çfarë lejohet të bëhet sipas rregullit të së shtunës? Mirë apo keq? A lejohet t'i shpëtohet jeta njeriut apo të lihet të vdesë?» Ata nuk iu përgjigjën fare. ⁵Ai, plot hidhërim, i vështroi ata me radhë. Njëkohësisht ishte i pikëlluar, sepse kishin shumë paragjykitime dhe ishin shumë zemërgur. Pastaj i tha njeriut: «Shtrihe dorën!» Ai e shtriu dorën dhe ajo iu shërua. ⁶Farisenjtë dolën jashtë dhe menjëherë filluan të komplotonin bashkë me anëtarët e partisë së Herodit se si mund ta vritnin.

Në liqenin e Ginosarit

⁷Jezusi u largua së bashku me nxënësit e tij. Shumë njerëz nga Galileja, nga Judeja, ⁸madje edhe nga Jerusalemi, nga krahina e Idumisë dhe nga ana tjetër e Jordanit i shkonin pas. Nga krahina e qyteteve Tir e Sidon - turmë e madhe njerëzish erdhi te Jezusi. Ata kishin dëgjuar për veprat e tij dhe donin ta shihnin. ⁹Jezusi urdhëroi që nxënësit t'i përgatitnin një lundër; sepse turma ishte aq e madhe, saqë ishte vështirë ta ndalte. ¹⁰Pasi kishte shëruar kaq shumë njerëz, të gjithë të sëmurët shtyreshin drejt tij për ta prekur. ¹¹Kur e panë disa njerëz të pushtuar nga djalli, ranë përmbys para tij dhe thirrën: «Ti je Biri i Perëndisë!» ¹²Por Jezusi ua ndalonte me ngulm të thoshte se kush ishte ai.

Zgjedhja e dymbëdhjetë dishepujve

¹³Pas kësaj, Jezusi u ngjiti në një mal dhe thirri ata që donte t'i kishte me vete. ¹⁴Kështu emëroi një rreth prej dymbëdhjetë vetash, që duhej të ishin gjithnjë me të. Më vonë kishte për qëllim t'i dërgonte për të

shpallur lajmin e mirë. ¹⁵Ata duhej të merrnin fuqi të plotë për të dëbuar shpirtin të këqij.

¹⁶Dymbëdhjetë veta, të cilët Jezusi i kishte caktuar për këtë, ishin: Simoni të cilit Jezusi ia dha mbiemrin Pjetër; ¹⁷Jakobi dhe Gjoni, të bijtë e Zebedeut, të cilëve ua dha mbiemrin 'Boanerges' (Buabullues); ¹⁸si dhe Andreu, Filipi, (Natanael) Bartolmai, Mateu, Toma, Jakobi, i biri i Halfait, Tadaï, Simoni, ish-anëtar i partisë së zelotëve, ¹⁹dhe Juda nga Karioti, që më vonë e tradhtoi Jezusin.

Dyshime të pambrojtshme

²⁰Pastaj Jezusi shkoi në shtëpinë e tij. Përsëri u mbledh një turmë aq e madhe, saqë as ai e as nxënësit e tij nuk mund të hanin bukë. ²¹Kur mori vesh farefisi i tij, u nis për ta marrë në duar, sepse thanë me vete: «Sigurisht ai ka luajtur mendsh!»

²²Disa mësues të Ligjit, që kishin ardhur nga Jerusalemi, thanë: «Ai është në aleancë me Satanin! Kryetari i të gjithë shpirtirave të këqij i jep pushtet t'i dëbojë shpirtin.»

²³Pastaj Jezusi i thirri të gjithë mësuesit e Ligjit të vinin tek ai dhe ua shpjegoi punën me anë të shëmbëlltyrave: «Si është e mundur që Satani ta dëbojë vetveten? ²⁴Një shtet duhet të rrënohet në qoftë se sundimtarët e tij grinden mes tyre. ²⁵E në qoftë se anëtarët e familjes grinden me njëri-tjetrin, mbarë familja do të rrënohet. ²⁶E në qoftë se Satani nuk pajtohet me vete dhe lufton kundër vetvetes, ai duhet të rrënohet, dhe kështu do të mbarojë sundimi i tij. ²⁷Dhe dihet që s'ka njeri që mund të hyjë në shtëpinë e të fortit dhe t'i marrë plaçkat pa e lidhur atë më parë. Vetëm atëherë mund t'ia plaçkitë shtëpinë.

²⁸Unë (Mesia) po ju them: çdo mëkat mund t'u falet njerëzve si dhe çdo fyerje kundër Perëndisë. ²⁹Por kush e shan kundër Shpirtit të shenjtë, nuk mund t'i falet; ai është fajtor përgjithmonë.» ³⁰Këtë e tha Jezusi, sepse ata kishin thënë: «Ky është në aleancë me Satanin.»

Farefisi i Jezusit

³¹Pastaj arriti nëna e Jezusit bashkë me vëllezërit e tij. Rinin para shtëpisë dhe dërguan dikënd ta thërriste Jezusin. ³²Rreth Jezusit ishin ulur plot njerëz. Njëri e lajmëroi: «Nëna dhe vëllezërit e tu janë jashtë dhe po të kërkojnë.» ³³Jezusi u përgjigj: «Kush është nëna ime e kush janë vëllezërit e mi?» ³⁴I shikoi njerëzit që ishin ulur rreth tij, e tha: «Ja, nëna ime e vëllezërit e mi!» ³⁵Kush e kryen vullnetin e Perëndisë, ai është vëllai im, motra ime e nëna ime!»

Jezusi i flet popullit me shëmbëlltyra

4 Jezusi shkoi edhe një herë pranë liqenit e dëshironte të fliste me njerëzit. Atje ishte mbledhur një turmë aq e madhe, sa që Jezusi u desh të ulej në një lundër e të shkëputej pak nga bregu. Turma rrinte në breg, ²dhe ai i shpjegoi shumë gjëra për lajmin e tij me anë të shëmbëlltyrave.

Mbjellësi i kujdesshëm

Ndër të tjera ai tha: ³«Dëgjoni! Një bujk doli në fushë për të mbjellë. ⁴Ndërsa po hidhte farën, disa kokrra ranë në rrugë. Erdhën zogjtë dhe i çukitën. ⁵Disa kokrra ranë në zallinë, ku u mbuluan vetëm me një shtresë dheu të hollë. Ato mbinë shpejt; ⁶por kur u ngrit dielli lart në qiell, u thanë filizat, sepse toka nuk ishte e mjaftueshme. ⁷Edhe disa kokrra ranë në ferra, të cilat së shpejti ua zunë frymën, e kështu nuk dhanë fryt. ⁸Por disa ranë në tokë të mirë; mbinë, u rritën e dhanë fryt; njëra tridhjetëfish, tjetra gjashtëdhjetëfish e tjetra njëqindfish.» ⁹E Jezusi shtoi: «Kush ka veshë, le të dëgjojë.»

Përse Jezusi flet me shëmbëlltyra?

¹⁰Jezusi mbeti vetëm me dymbëdhjetë nxënësit e me përcjellësit e tjerë, dhe ata donin ta dinin përse ai përdorte shëmbëlltyrat. ¹¹Jezusi tha: «Perëndia ju njofton se si e vendos sundimin e tij, por ata që janë për-

jashta e marrin vesh vetëm me anë të shëmbëlltyrave. ¹²Siç thuhet (në Shkrimin e shenjtë): *Le të shikojnë si të duan, megjithatë nuk do të shohin. Le të dëgjojnë si të kenë qejf, megjithatë nuk do të kuptojnë, përndryshe do të kthehen te Zoti e do t'u falen fajet.»*

Jezusi shpjegon shëmbëlltyrën e mbjellësit

¹³Jezusi i pyeti: «A nuk e kuptoni ju këtë shëmbëlltyrë? ¹⁴Mbjellësi e mbjell farën e lajmit të Zotit. ¹⁵Shpesh bien kokrrat në rrugë. Kështu ndodh me njerëzit që vërtet e dëgjojnë lajmin, por menjëherë vjen Satani e nxjerr prej tyre atë që ishte mbjellë në ta. ¹⁶Me të tjerët ndodh si me kokrrën që bie në zallishie. Ata e dëgjojnë lajmin e mirë dhe e pranojnë menjëherë me gëzim, ¹⁷por nuk mund t'i lëshojë rrënjët në ta, sepse këta njerëz janë të lëkundshëm. Kur bien në telashe për shkak të pranimit të lajmit ose kur persekutohen, menjëherë heqin dorë nga feja. ¹⁸Me të tjerët ndodh si me kokrrën që bie në ferra. E dëgjojnë, vërtet, lajmin e mirë, ¹⁹por humbasin në kujdeset e përditshme, lejojnë të mashtrohen nga pasuria dhe jetojnë vetëm për dëshirat e tyre. Kështu i zihet fryma lajmit dhe ai mbetet pa efekt. ²⁰Me të tjerët ndodh si me kokrrën që bie në tokë të mirë. Ata e dëgjojnë lajmin e Zotit, e pranojnë dhe japin fryt; njëri tridhjetëfish, tjetri gjashtëdhjetëfish e tjetri njëqindfish.»

Për kuptimin e lajmit të mirë

²¹Jezusi vazhdoi: «A vendoset kandidi nën enë ose nën shtrat? Jo, vihet në vend të lartë! ²²Kështu gjithçka që tani është ende e fshehur, do të dalë në dritë. Ç'është ende e pakuptueshme, do të kuptohet. ²³Kush mund të dëgjojë, le të dëgjojë mirë.»

²⁴Pastaj shtoi: «Kini kujdes për këtë që do t'ju them! Sa më shumë t'i bindeni Zotit, Ai aq më shumë do t'ju japë të kuptoni. ²⁵Në të vërtetë, ai që ka shumë, atij do t'i jepet edhe më, kurse ai që ka pak, atij do t'i merret edhe ajo që ka.»

Fara rritet vetvetiu

²⁶Pastaj Jezusi tha: «Me vendosjen e mbretërisë së Perëndisë ndodh si me farën dhe me bujkun: ²⁷Pasi bujku ta ketë mbjellë farën, shkon në shtëpi, dhe në mbrëmje bie të flegjë, ngrihet përsëri, të nesërmen në mëngjes - dhe kështu vazhdon për një kohë të gjatë. Ndërkaq kokrra mbin dhe rritet; se në ç'mënyrë as vetë bujku nuk e di. ²⁸Toka vetvetiu nxjerr bimën dhe jep fryt. Më parë vijnë kërcëjtë, pastaj formohen kallinjë e në fund kallinjë mbushen me kokrra. ²⁹Sapo të jetë pjekur gruri, bujku fillon ta korrë, sepse i erdhi koha.»

Sinapi: fillimi i mbarë është gjysma e punës

³⁰«Ç'ndodh, kur Perëndia e vendos mbretërinë e tij në këtë botë?», pyeti Jezusi. «Me çfarë mund të krahasohet? ³¹Ndodh si me kokrrën e sinapit. Nuk ka kokërr më të vogël; ³²pasi është mbjellë në tokë, mbin dhe bëhet më e madhe se të gjitha bimët e tjera në kopsht, e lëshon degë të mëdha, nën hijen e të cilave zogjtë mund t'i ndërtojnë foletë e tyre.»

³³Jezusi u tregoi njerëzve edhe shumë shembëlltura të tjera, që të kuptojnë mirë dhe kështu ua shpalli lajmin e Zotit. ³⁴Kurrë nuk u fliste pa përdorur shembëlltura. Dhe kur ishte vetëm me nxënësit e tij, ua shpjegonte të gjitha.

Nxënësit në stuhi

³⁵Në mbrëmje Jezusi u tha nxënësve të tij: «Ejani të kalojmë në bregun tjetër!» ³⁶Nxënësit e larguan turmën. Pastaj ata hipën në lundër, në të cilën tashmë ishte ulur Jezusi, dhe u nisën. E shoqëronin edhe lundra të tjera. ³⁷Pastaj u afrua një stuhi e madhe, kështu që dallgët binin brenda në lundër. Lundra u mbush me ujë, ³⁸por Jezusi po flinte në pupën e lundrës, i mbështetur mbi jastëk. Nxënësit e zgjuan duke thirrur: «Mësues, a nuk shqetësohesh që po mbytemi?» ³⁹Jezusi u ngrit në këmbë, i bërtiti erës dhe detit i tha:

«Qetësohu! Pusho!» Era pushoi dhe u bë qetësi e madhe. ⁴⁰«Përse keni kaq frikë?», pyeti Jezusi. Përsëri nuk besoni, të paktën një grimë?» ⁴¹Ata u frikësuan shumë, dhe e pyetnin njëri-tjetrin: «Çfarë njeriu është ky që i nënshtrohen era dhe dallgët?»

I pushtuari nga djalli në Gerasë

5 Ata arritën në bregun tjetër të liqenit në krahinën e Gerasës. ²Jezusi sapo zbriti nga lundra, menjëherë nga varret e hapura në shkëmb i doli përpara një njeri i pushtuar nga shpirti i keq. ³Banonte atje; askush nuk mund ta lidhte as edhe me zinxhirë. ⁴Shpesh e kishin lidhur me pranga e me zinxhirë, por gjithnjë i thyente prangat dhe i këpuste zinxhirët. Askush nuk mund ta përballonte më. ⁵Natë e ditë nëpër varre të hapura në shkëmb e nëpër male bërtiste dhe e rrihte veten me gurë.

⁶Kur e pa Jezusin nga larg, u lëshua me vrap. Ra para tij përmbys ⁷dhe bërtiti: «O Jezus, Biri i të Lartit Perëndi, çfarë do prej meje? Të vë në be para Perëndisë; mos më torturo!» ⁸Kështu tha, sepse Jezusi i kishte dhënë urdhër shpirtit të keq të dilte prej njeriut. ⁹Tani Jezusi e pyeti njeriun: «Si quhesh?» Ai iu përgjigj: «Quhem legjion, sepse jemi shumë!» ¹⁰Dhe i lutej Jezusit me ngulm: «Mos na dëbo nga kjo krahinë!»

¹¹Aty pranë në shpatin e malit po kullos-te një tufë e madhe derrash. ¹²Shpirtrat e këqij iu lutën: «Na dërgo ndër derra që të hyjmë në ta!» ¹³Jezusi i lejoi. Ata dolën nga njeriu, hynë në derrat dhe mbarë tufa u lëshua drejt greminës, u hodh në liqen dhe u mbyt. Ishin afro dy mijë krerë.

¹⁴Barinjët e derrave ua mbathën këmbëve dhe treguan në qytete e fshatra se ç'kish-te ndodhur. Fshatarët donin ta shihnin me sytë e tyre. ¹⁵Erdhën te Jezusi dhe e panë njeriun që ishte më parë i pushtuar nga kaq shpirta të këqij: ishte i ulur atje, i veshur siç duhet dhe plotësisht në vete. Për këtë i zuri frikë e madhe. ¹⁶Dëshmitarët u treguan hollësisht si ndodhi me shërimin e të push-

tuarit. Gjithashtu u treguan për punën e derrave. ¹⁷Pas kësaj, njerëzit iu lutën Jezusit me këmbëngulje të largohej nga krahina e tyre.

¹⁸Kur Jezusi hipi në barkë, i shëruari i lutej dhe ngulte këmbë që ta merrte me vete. ¹⁹Por Jezusi nuk e lejoi, dhe i tha: «Kthehu te fafesi e tregoji se ç'bëri Zoti për ty dhe si Ai pati mëshirë për ty.» ²⁰Njeriu u bind dhe shkoi. Kaloi nëpër krahinën e Lidhjes së Dhjetë Qyteteve dhe tregoi kudo se ç'bëri Jezusi për të. Të gjithë u habitën.

Shërimi i menorrhagjisë dhe ringjallja e vajzës së Jairit

²¹Jezusi kaloi përsëri me barkë në anën tjetër të liqenit. Pas pak u mbloodh rreth tij një turmë e madhe njerëzish. Kur ishte ende në liqen, ²²erdhi tek ai një nga kryetarët e sinagogës, që quhej Jair. Ra përmbys para Jezusit dhe iu lut me këmbëngulje: ²³«E kam vajzën të sëmure për vdekje; të lutem, eja t'i vësh duart mbi të që të shpëtojë e të mbetet gjallë.»

²⁴Jezusi shkoi me të dhe shumë njerëz të tjerë e shoqëronin. Një mori njerëzish shtyhej rreth tij nga çdo anë. ²⁵Ndër ta ishte një grua që vuante që dymbëdhjetë vjet nga hemorragjia e madhe. ²⁶Deri në atë kohë kishte provuar shumë mjekime nga mjekë të ndryshëm. Kishte shpenzuar tërë pasurinë e saj për këtë, por gjithçka kishte qenë e kotë; vuajtja i ishte shtuar edhe më shumë. ²⁷Kjo grua kishte dëgjuar për Jezusin; hyri në turmë dhe, pas shpinës, ia preku petkun Jezusit. ²⁸Ajo thoshte me vete: «Në qoftë se ia prek vetëm rrobat, atëherë do të shërohem.» ²⁹Menjëherë pushoi gjakrrjedhja e saj, dhe në trup ndjeu se si u shërua nga sëmundja. ³⁰Jezusi menjëherë vuri re se dikush ia tërhoqi fuqinë shëruese. U kthye e pyeti: «Kush m'i preku rrobat?»

³¹«E sheh popullin që po shtyhet rreth teje, i thanë nxënësit e tij», e megjithatë pyet se kush të preku?» ³²Por Jezusi shikoi rreth e rrotull për të parë se kush ishte.

³³Gruaja dridhej nga frika, sepse e dinte se ç'i kishte ndodhur. Prandaj ra përmbys para tij dhe i tregoi gjithçka. ³⁴«Besimi yt të shpëtoi!», i tha Jezusi. «Shko në paqe! Je liru nga sëmundja jote.»

³⁵Duke ia thënë këtë, erdhën lajmëtarë nga shtëpia e kryetarit të sinagogës dhe i thanë Jairit: «Vajza jote vdiq. S'ka nevojë ta mërzitësh më Mësuesin.» ³⁶Jezusi e dëgjoi këtë dhe i tha Jairit: «Mos ki frikë, vazhdo të besosh!» ³⁷Pastaj shkoi më tutje; vetëm Pjetrin, Jakobin e të vëllanë Gjonin i lejoi ta shoqëronin. ³⁸Kur arritën te shtëpia e kryetarit të sinagogës, Jezusi i pa njerëzit e turbulluar dhe e dëgjoi vajtimin. ³⁹Hyri në shtëpi e tha: «Përse gjithë kjo zhurmë? Përse qani? Fëmija nuk ka vdekur - vetëm fle.» Ata u qeshën me përbuzje, ⁴⁰por ai i nxori të gjithë jashtë, përveç prindërve të vajzës dhe tre nxënësve. Pastaj hyri në dhomë, në të cilën ishte shtrirë fëmija. ⁴¹E kapi për dore e i tha: «Talitha, kum!», që do të thotë: «Vajzë, çohu!» ⁴²Vajza aty për aty u ngrit dhe eci andej-këtej. Ishte dymbëdhjetë vjeç. Të pranishmit u tmerruan nga kjo. ⁴³Por Jezusi ngulmoi që ata të mos i tregonin askujt për ngjarjen. Pastaj tha: «Jepini vajzës të hajë!»

Jezusi në Nazaret

6 Jezusi u nis që andej e shkoi në qytetin ku ishte rritur. E përcollën edhe nxënësit e tij. ²Të shtunën foli në sinagogë, e të gjithë ata që e dëgjuan u habitën shumë. «Nga i vijnë këtij këto?», e pyetën njëri-tjetrin. «Prej kujt e ka gjithë këtë urtësi? Si mund të bëjë ai mrekulli të tilla?» ³Megjithatë është vetëm zdrukthëtar, biri i Marisë dhe vëllai i Jakobit, i Jozefit, i Judës dhe i Simonit. A nuk banojnë këtu ndër ne edhe motrat e tij?» Prandaj kjo iu bë shkak për mosbesim tek ai. ⁴Por Jezusi u tha: «Profeti nderohet kudo, përveç në vendin e vet, në fafësin dhe në familjen e vet.» ⁵Për këtë arsye nuk mund të bënte asnjë mrekulli të madhe, përveç se i vuri duart mbi disa

të sëmurë dhe i shëroi. ⁶U habit se banorët e Nazaretit refuzuan t'i besonin. Prandaj doli e predikonte nëpër fshatrat përreth.

Dërgimi i dymbëdhjetë nxënësve

⁷Jezusi i thirri tek ai dymbëdhjetë nxënësit e u dha fuqi të plotë për të dëbuar shpirtin të këqij, dhe i dërgoi dy nga dy. ⁸U dha urdhër: «Mos merrni asgjë për rrugë përveç shkopit; as bukë, as trashë me ushqime, e as të holla! ⁹Mbatni sandalet e mos merrni me vete këmbishë për t'u ndërruar.» ¹⁰Pastaj vazhdoi: «Kur dikush ju pret mirë, rrini në shtëpinë e tij, gjersa të shkonit më tutje. ¹¹Kur arrini në ndonjë vend ku njerëzit nuk ju presin mirë e nuk duan t'ju dëgjojnë, vazhdoni më tutje e shkundni pluhurin nga këmbët tuaja si paralajmërim për ta.»

¹²Nxënësit u nisën dhe i ftuan njerëzit t'i linin mëkatet e tyre e të ktheheshin te Zoti. ¹³Njëkohësisht dëbuan shumë shpirtin të këqij, lye me vaj shumë të sëmurë dhe i shëruan.

Vrasja e Gjon Pagëzorit

¹⁴Ndërkohë edhe Herod Antipa dëgjoi për Jezusin; sepse gjithkund njerëzit po flitnin për të. Disa thoshin: «Gjon Pagëzori u ringjall nga të vdekurit, e për këtë mund të bëjë vepra të tilla.» ¹⁵Të tjerët e mbanin për Elijahun dhe disa të tjerë mendonin se ishte profet si profetët e lashtë. ¹⁶Por Herodi ishte i bindur se ishte Gjon Pagëzori. «Ai është, për të cilin urdhërova t'i pritej koka», thoshte ai, «e tani u kthee në jetë.»

¹⁷Tani, Herodi kishte dhënë urdhër ta arrestonin Gjonin, e ta futnin në burg. Arsyeja për këtë ishte kjo: Herodi kishte marrë për grua Herodinë, gruan e të vëllait, Filipit. ¹⁸Gjoni e kishte qortuar për këtë: «Nuk lejohet ta marrësh për grua gruan e vëllait tënd!» ¹⁹Herodi ziente nga tërbimi për Gjonin dhe donte ta vriste, por nuk mund t'ia dilte në krye. ²⁰Pasi Herodi e dinte se Gjoni ishte njeri i përsëritshëm dhe i shenjtë, nuk guxonte të vinte dorë mbi të. Ai vërtet e mbante në burg, por me dëshirë e dëgjonte edhe atëherë kur hutohej

tepër nga fjalët e tij.

²¹Por, pas pak erdhi për Herodinë rasti i volitshëm. Herodi kishte ditëlindjen dhe u përgatiti një gosti nëpunësve të lartë të tij, oficerëve dhe shtetasve më të nderuar të Galileës. ²²Hyri vajza e Herodisë e vallëzoi. U pëlqeu të gjithëve aq shumë, sa që mbreti i tha vajzës: «Kërko ç'të duash dhe unë do të ta jap.» ²³Dhe iu betua: «Do të të jap se ç'të duash, qoftë edhe gjysmën e mbretërisë sime!»

²⁴Ajo doli e i tha së ëmës: «Ç'të kërkoj?» «Kokën e Gjon Pagëzorit!», i tha ajo. ²⁵Vajza u kthye shpejt tek Herodi dhe ia paraqiti lutjen e saj: «Dua të ma dorëzosh tani në pjatë kokën e Gjon Pagëzorit!» ²⁶Mbreti u trishtua, por meqë ishte betuar para të gjithë të ftuarve, nuk donte t'ia refuzonte lutjen. ²⁷E dërgoi xhelatin dhe i dha urdhër t'ia sillte kokën e Gjon Pagëzorit. Xhelati hyri në burg dhe ia preu kokën Gjonit. ²⁸Pastaj e solli kokën në pjatë dhe ia dorëzoi vajzës, e cila ia dha së ëmës.

²⁹Kur nxënësit e Gjon Pagëzorit dëgjuan se ç'ndodhi, morën trupin e tij dhe e varrosën.

Jezusi ushqen mrekullisht pesë mijë pelegrinë çifutë

³⁰Apostujt u kthyen te Jezusi dhe i treguan se ç'kishin thënë e bërë në emër të tij. ³¹«Ejani të kërkojmë një vend të qetë», tha Jezusi, «ku mund të jeni vetëm e të pushoni pak.» Në të vërtetë aty vinin e shkonin aq shumë njerëz, sa që s'kishin kohë as për të ngrënë. ³²Hipën në barkë dhe u nisën për në një vend të pabanuar. ³³Por turma e pa duke u nisur, dhe shumë dëgjuan për këtë. Kështu ndodhi që shumë veta nga të gjitha qytetet u dolën përpara dhe po e pritnin Jezusin me nxënësit e tij në breg.

³⁴Kur Jezusi doli nga barka, e pa turmën e njerëzve. Kishte mëshirë për ta, sepse ishin si delet pa bari. ³⁵Prandaj u mësoi shumë gjëra. Kur u bë mbrëmje, nxënësit erdhën te Jezusi dhe i thanë: «Është tepër vonë dhe krahina është e shkretë. ³⁶Prandaj dërgoji njerëzit në fshatrat e në fermat e

rrethinës që të blejnë diçka për të ngrënë.»³⁷ «Përse?», u pergjigj Jezusi. «Jepuni ju të hanë!» Ata kundërshtuan: «Atëherë ne do të duhej të blinim bukë për dyqind mone-dha argjendi!»³⁸ Por Jezusi i urdhëroi: «Shikoni sa bukë keni!» Ata shikuan e raportuan: «Pesë bukë e dy peshq!»

³⁹Jezusi i urdhëroi nxënësit t'i ndanin njerëzit në grupe dhe t'i ulnin në bar.⁴⁰ Kështu të gjithë u ndanë në grupe nga njëqind dhe nga pesëdhjetë veta.⁴¹ Pastaj Jezusi i mori pesë bukët e dy peshqit, ngriti sytë në qiell dhe tha lutjen e falënderimit. I ndau bukët në copa, ua dha nxënësve dhe ata i ndanë. Pastaj ua ndau edhe dy peshqit.⁴² Të gjithë u ngopën.⁴³ Nxënësit mbushën dymbëdhjetë shporta plot me copa buke dhe peshq që tepruan.⁴⁴ Hëngrën rreth pesë mijë burra.

Jezusi ecën përmbi ujë

⁴⁵Pas pak Jezusi i dërgoi nxënësit përpara në barkë për në Betsaidë në bregun tjetër të liqenit. Njerëzit i dërgoi në shtëpi,⁴⁶ dhe i ngjiti malit për t'u lutur.⁴⁷ Kur u errësua, Jezusi ishte vetëm në tokë, kurse barka larg në liqen.⁴⁸ Pa se si nxënësit mezi shkonin përpara duke u dhënë lopatave, sepse era frynte nga ana e kundërt. Nga mëngjesi erdhi Jezusi tek ata duke ecur përmbi liqen dhe deshi t'i kalonte.⁴⁹ Kur e panë nxënësit duke ecur përmbi ujë, mendonin se ishte një fantazmë dhe bërtitën.⁵⁰ Të gjithë e panë dhe dridheshin nga frika. Ai menjëherë u tha: «Mos u trembni! Jam unë, mos kini frikë!»⁵¹ Hipi tek ata në barkë dhe era pushoi. Pas kësaj, ata nuk ishin në vete nga frika.⁵² Në të vërtetë, ende nuk e kishin kuptuar përfundimin e mrekullisë së bukëve; mendja e tyre ishte e paafër për ta kuptuar.

Shërimi në rrethet e Ginosarit

⁵³E kaluan liqenin dhe dolën në breg pranë Ginosarit.⁵⁴ Banorët e kësaj rrethine menjëherë e njohën Jezusin, kur doli nga barka.⁵⁵ Shpejtuan nëpër mbarë krahinën dhe i sollën të sëmurët në vigje atje ku dë-

gjonin se gjendej Jezusi.⁵⁶ E kudo që hynte: në qytete, në fshatra ose në ferma, atje i sillnin të sëmurët, i vendosnin në sheshe dhe i luteshin t'ia preknin të paktën tufat e fijeve të petkut. E të gjithë ata që i preknin, shëroheshin.

Pastërtia e papastërtia e vërtetë

7 Një ditë erdhën disa mësues të Ligjit nga Jerusalemi dhe u bashkuan me farisenjtë rreth Jezusit.² Vunë re se si disa nga nxënësit e tij hanin bukë me duar të papastëra, d.m.th. se nuk i lanë duart sipas ritit fetar të tyre.³ Në të vërtetë, farisenjtë dhe çifutët e tjerë veprojnë sipas rregullave të të parëve dhe nuk hanë pa i larë duart deri në bërryl.⁴ Edhe kur kthehen nga tregu, nuk hanë pa u larë më parë. Kështu veprojnë sipas zakonit për larjen e kupave, vorbave, enëve të bakrit dhe jastëkëve.⁵ Prandaj farisenjtë dhe mësuesit e Ligjit e pyetën Jezusin: «Përse nxënësit e tu nuk veprojnë sipas rregullave të të parëve, por hanë me duar të papastëra?»

⁶Jezusi u pergjigj: «Profeti Jeshaja foli mirë për ju hipokritë! Në librin e tij thuhet: *Ky popull më nderon me fjalë - thotë Zoti - por me zemër ata janë larg meje.* ⁷I gjithë shërbimi i tyre është i kotë, sepse vetëm mësojnë urdhëresa të hartuara nga njerëzit.⁸ Ju e lini pas dore urdhrin e Perëndisë, dhe përmbaheni traditave njerëzore.»

⁹Jezusi vazhdoi: «Sa me aftësi dini t'i shmangeni urdhrin të Perëndisë për t'iu përmbajtur rregullave tuaja!¹⁰ Mosheu, siç e dini të gjithë, tha: *Ndero babanë dhe nënën!* e *Kush e shan babanë dhe nënën, le të dënohet me vdekje!*¹¹ Ju, përkundrazi, thoni: *'Në qoftë se ndokush i thotë babait ose nënës; po e shpall korban (dhuratë kushtuar Perëndisë) ndihmën që ju takon prej meje,*¹² atëherë nuk ka nevojë t'i ndihmojë prindërit e vet.'¹³ Kështu e anuloni urdhrin e Perëndisë për hir të rregullave tuaja. Ka edhe shembuj të tjerë për këtë.»

Çfarë e bën njeriun të padenjë për të hyrë në praninë e Zotit?

¹⁴Pastaj Jezusi i thirri njerëzit t'i afroheshin dhe u tha: «Dëgjoni mirë e kuptoni! ¹⁵S'ka asgjë që njeriu merr brenda vetes nga jashtë që mund ta bëjë të papastër; vetëm ajo që del prej njeriut e bën të papastër. ¹⁶Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.»

¹⁷Kur Jezusi u fut në shtëpi, nxënësit e tij e pyetën, se ç'donte të thoshte me këtë. ¹⁸Ai u përgjigj: «A jeni edhe ju pa mend? Ende nuk kuptoni? Atë që merr njeriu brenda vetes nga jashtë, nuk mund ta bëjë të papastër, ¹⁹sepse nuk hyn në mendjen e tij, por në stomakun e tij, e pastaj del nga trupi.» Kështu Jezusi deklaroi se të gjitha ushqimet janë të pastra në sy të Perëndisë.

²⁰Vazhdoi: «Por ajo që del prej vetë njeriut, e bën të papastër. ²¹Në të vërtetë, prej njeriut rrjedhin mendime të këqija dhe me to imoraliteti, vjedhja, vrasja, ²²tradhtia bashkëshortore, lakmia si edhe gjëra të tjera të këqija, si mashtrimi, epshi, zilia, shpifja, mendjemadhësia dhe marrëzia. ²³Të gjitha këto dalin nga brendia e njeriut dhe e bëjnë të papastër.»

Besimi i gruas joçifute

²⁴Pastaj Jezusi shkoi në krahinën e Tirit, e meqë donte të mbetej i panjohur, hyri në një shtëpi. Por njerëzit tashmë e kishin njohur. ²⁵⁻²⁶Pas pak iu afrua një grua, që kishte dëgjuar për të; bija e saj ishte e pushtuar nga një shpirt i keq. Gruaja nuk ishte çifute, por banonte në këtë krahinë. Ajo ra përmbys para Jezusit dhe iu lut ta dëbonte shpirtin e keq nga bija e saj. ²⁷Por Jezusi i tha: «Së pari duhet të ngopen fëmijët e familjes. S'është e drejtë t'ua heqë bukën e t'u qitet qenve.» ²⁸«Vërtet, o Zot», ajo ia ktheu, «por gentë i hanë të paktën thërrimet që fëmijëve u bien nën tryezë!» ²⁹Jezusi i tha: «Shko lirisht në shtëpi, sepse, në sajë të kësaj fjale, shpirti i keq doli prej vajzës sate!»

³⁰Gruaja shkoi në shtëpi dhe e gjeti bijën

shëndoshë e mirë dhe të shtrirë në shtrat; shpirti i keq tashmë kishte dalë prej saj.

Shërimi i shurdhmemecit

³¹Jezusi doli nga krahina e Tirit nëpër Sidon dhe erdhi drejt liqenit të Galileës në krahinën e Lidhjes së Dhjetë Qyteteve. ³²Atje i sollën një shurdhmemec me lutje që t'i vërë duart mbi të. ³³Jezusi e çoi pak prej turmës dhe i futi gishtërinjtë në veshët e të sëmurit; pastaj me pështymë të vet ia preku gjuhën. ³⁴Ngriti sytë në qiell, psherëtiu thellë dhe i tha: «Efata!» Kjo do të thotë: 'Hapu!' ³⁵E menjëherë njeriu dëgjoi dhe iu zgjidh gjuha, dhe fliste siç duhet. ³⁶Jezusi i ndaloi të pranishmit t'i tregonin tjetërkujt; por sa më tepër ua ndalonte, ata aq më tepër e bënin të njohur. ³⁷Njerëzit s'ishin më në vete nga habia e thoshin: «Gjithçka bëri mirë: Ky po bën të dëgjojnë të shurdhët e të flasin memecët!»

Jezusi ushqen me mrekulli katër mijë veta

8 Në një rast tjetër Jezusi ishte i rrethuar nga turma e madhe. Kur i zuri uria, Jezusi i thirri nxënësit tek ai dhe u tha: ²«Më vjen keq për këtë turmë. Njerëzit tashmë tri ditë po rrinë me mua e nuk kanë çfarë të hanë. ³Unë nuk mund t'i kthej barkatë në shtëpi. Ndoshta do të alivano-sen, sepse kanë ardhur nga larg.» ⁴Nxënësit u menduan: «Si mund të gjejmë bukë në këtë krahinë të shkretë, që të ngopim kaq shumë njerëz?» ⁵«Sa bukë keni?», i pyeti Jezusi. Ata thanë: «Shtatë!» ⁶E urdhëroi turmën të ulej në tokë.

Pastaj i mori shtatë bukët, tha lutjen e falënderimit, i ndau dhe ua dha nxënësve të tij. Ata ia përcollën turmës. ⁷Përveç kësaj kishin pak peshq të vegjël. Jezusi e tha lutjen e falënderimit për këta peshq, e gjithashtu urdhëroi t'ia përcillnin turmës. ⁸⁻⁹Të gjithë hëngrën dhe u ngopën; ishin rreth katër mijë veta. Nxënësit madje mbushën shtatë kofinë me copat që tepruan. Pastaj i dërgoi njerëzit në shtëpi, ¹⁰hipi së

bashku me nxënësit e tij në barkë e shkoi në rrethinën e Dalmanutës.

Farisenjtë kërkojnë një dëshmi

¹¹Disa farisenj erdhën te Jezusi e filluan të diskutonin me të. Meqë donin ta vinin në provë, kërkanun nga ai një shenjë nga qielli si dëshmi se me të vërtetë ishte dërguar nga Zoti. ¹²Jezusi psherëtiu e tha: «Si po kërkojnë këta njerëz dëshmi? Unë po ju them: këtij brezi s'do t'i jepet asnjë shenjë!»

¹³Pastaj i la, përsëri hipi në barkë dhe kaloi në anën tjetër të liqenit.

Jezusi qorton nxënësit e tij

¹⁴Nxënësit kishin harruar të blinin bukë; në barkë kishin vetëm një bukë. ¹⁵Jezusi i paralajmëroi: «Ruhuni nga tharmi i farisenjve dhe nga tharmi i Herodit.» ¹⁶⁻¹⁷Nxënësit e lidhën këtë me harrimin e tyre.

Por Jezusi i lexoi mendimet e tyre dhe tha: «Përse shqetësoheni pse s'keni bukë? Ende s'po kuptoni gjë? Kaq të vështirë e keni për të kuptuar? A jeni ju aq të plogët sa të tjerët? ¹⁸Meqë keni sy e veshë, përse nuk shihni e as nuk dëgjoni gjë? A nuk ju kujtohet, ¹⁹si ndava pesë bukë për pesë mijë veta? Sa shporta mbushët me copat e tepruara?» «Dymbëdhjetë!», iu përgjigjën. ²⁰«E kur ndava shtatë bukë për katër mijë veta, sa kofinë i mbushët plot me teprica?» «Shtatë», iu përgjigjën. ²¹E Jezusi u tha: «Dhe ende nuk po kuptoni gjë?»

Jezusi shëron një të verbër

²²Kur arritën në Betsaidë, i sollën një të verbër dhe iu lutën Jezusit që ta prekte. ²³Jezusi e mori për dorë dhe e çoi jashtë fshatit. I pështyu në sy, vuri duart mbi të dhe e pyeti: «A dallon gjë?» ²⁴I verbëri hapi sytë e tha: «Po, po shoh njerëz, por më duken si pemë që po lëvizin.» ²⁵Jezusi përsëri ia vuri duart mbi sy, atëherë ai pa qartë. ²⁶Jezusi e urdhëroi: «Mos hyr së pari në Betsaidë, por kthehu menjëherë në shtëpi!»

Dëshmia e Pjetrit për Jezusin

²⁷Jezusi shkoi më tutje me nxënësit e tij nëpër fshatra rreth Cezaresë së Filipit. Rugës i pyeti: «Për kë më mbajnë njerëzit?» ²⁸Ata iu përgjigjën: «Disa të mbajnë për Gjon Pagëzorin, disa për Eliahan, si edhe disa për njërin nga profetët.» ²⁹«E ju», i pyeti Jezusi, «për kë më mbani ju?» «Ti je Mesia!», iu përgjigj Pjetri. ³⁰Por Jezusi i urdhëroi rreptësisht të mos i tregonin askujt për këtë.

Shpallja e parë për vdekjen e tij

³¹Pastaj Jezusi u njoftoi nxënësve për herë të parë, për atë që po e priste: «Biri i njeriut duhet ta pësojë shumë. Këshilltarët, kryepfritërinjtë si edhe mësuesit e Ligjit nuk do ta pranojnë. Ai do të vritet, por ditën e tretë, do të ringjallet.»

³²Jezusi e tha këtë krejt hapur. Pastaj Pjetri e mori menjanë dhe e këshilloi të mos bënte kështu. ³³Por Jezusi u drejtua, i shikoi nxënësit e tjerë dhe e qortoi Pjetrin: «Largohu, ti Satan!», tha ai, «Çfare ke ndër mend nuk i përgjigjet vullnetit të Perëndisë, por dëshirave njerëzore.»

Mbajtja e kryqit pas Jezusit

³⁴Pastaj Jezusi e thirri turmën tek ai dhe i tha: «Kush do të vijë me mua, duhet të heqë dorë nga vetja si edhe nga dëshirat e tij egoiste. Ai duhet ta mbajë kryqin e tij e të vijë pas meje. ³⁵Në të vërtetë, kush do ta shpëtojë jetën e tij, duhet ta humbë atë. E kush e humb jetën e tij për shkakun tim, e për shkak të shpalljes së lajmit të mirë, do ta shpëtojë. ³⁶Ç'i vlen njeriut, në qoftë se fiton mbarë botën, por e humb jetën e vet? ³⁷Me çfarë mund ta blejë atë përsëri? ³⁸Njerëzit e këtij brezi fajtor nuk duan të dinë për Zotin. Kush nuk guxon të ndërhyjë për mua e për lajmin tim, as unë, Biri i njeriut, nuk do të ndërhyj për të (para Gjyqit), kur të vij me madhësinë e Atit tim bashkë me engjëjt e shenjtë.»

9 Dhe shtoi: «Unë (Mesia) po ju them: Ka disa këtu që nuk do të vdesin para se të shohin se arriti me fuqi mbretëria e Perëndisë.»

Shpërfytyrimi i Jezusit

²Pas gjashtë ditësh, Jezusi mori me vete tre nxënës, Pjetrin, Jakobin e Gjonin dhe i shpuri në një mal të lartë. Askush tjetër s'ishte me ta. Atje, para syve të tyre, Jezusi u shpërfytyrua: ³Rrobat e tij u bënë ndriçuese të bardha, si asnjëri në botë nuk mund t'i bëjë. ⁴Nxënësit papritur panë Elijahun dhe Mosheun që rrinin pranë Jezusit dhe që flitnin me të. ⁵Pjetri i tha Jezusit: «Mirë që jemi këtu, Mësues! Le të ngrejmë tri çadra, një për ty, një për Mosheun e një për Elijahun.» ⁶Por nuk dinte se ç'po fliste; ai dhe dy nxënës të tjerë ishin shumë të tronditur nga frika. ⁷Ndërkaq u duk një re që i mbuloi me hijen e saj dhe nga reja u dëgjua një zë: «Ky është Biri im, i Zgjedhuri! Atë dëgjoni!» ⁸Por pastaj, kur ata u drejtuan, nuk panë asnjëri përveç Jezusit.

⁹Ndërsa po zbritnin nga mali, Jezusi i urdhëroi që të mos i tregonin askujt për atë që panë derisa Biri i njeriut të mos ringjallet nga të vdekurit. ¹⁰Ata e dëgjuan këtë fjalë dhe filluan të mendonin se ç'do të thotë shprehja: 'ringjallja nga të vdekurit'.

¹¹Pastaj e pyetën Jezusin: «Përse mësuesit e Ligjit thonë se së pari duhet të vijë Elijahu?» ¹²Jezusi tha: «Elijahu, vërtet, vjen më parë për ta kthyer popullin e Zotit në gjendjen e duhur shpirtërore. Atëherë përse thuhet në Shkrimin e shenjtë se Biri i njeriut duhet të vuajë shumë e të përçmohet?» ¹³Por unë po ju them, se Elijahu tashmë ka ardhur e ata e kanë trajtuar sipas qejfit. Kështu është shkruar për të.»

Shërimi i djaloshtit të pushtuar nga djalli

¹⁴Kur ata arritën te nxënësit e tjerë, atje ishte mbledhur një turmë e madhe njerëzish; në mes po rrinin disa mësues të Ligjit që po diskutonin me nxënësit. ¹⁵Kur njerëzit e panë Jezusin, u habitën e me nxitim

vrapuan për ta përshëndetur. ¹⁶Jezusi i pyeti nxënësit: «Për çfarë diskutoni me mësuesit e Ligjit?» ¹⁷Një njeri nga turma iu drejtua Jezusit: «Mësues, e solla tek ti djalin tim; është i pushtuar nga një shpirt i keq, kështu që nuk mund të flasë. ¹⁸Sa herë që e kap shpirti, e tërheq me forcë tutje-tëhu. Pastaj i del shkumë nga goja, dhëmbët i kërcëllijnë dhe i shtangen gjymtyrët. Iu luta nxënësve të tu ta dëbonin shpirtin e keq, por ata nuk mundën.»

¹⁹Jezusi tha: «Ju s'keni fare besim në Zotin! Deri kur duhet të jem me ju dhe t'ju duroj? Ma sillni djaloshin këtu!» ²⁰Ata ia sollën. Shpirti i keq, sapo e pa Jezusin, e tërhoqi djaloshin për tokë, kështu që shkumëzonte e rrokullisej tutje-tëhu. ²¹Jezusi e pyeti babanë e tij: «Prej sa kohësh i ndodh kështu?» ²²«Që në fëmijëri», iu përgjigj i ati. «Shumë herë e hedh herë në zjarr e herë në ujë për ta mbytur. Ki mëshirë për ne e na ndihmo, në qoftë se mundesh!» ²³«Në qoftë se mundem!», iu përgjigj Jezusi. «Kush i beson Zotit, për atë çdo gjë është e mundur!» ²⁴Pastaj i ati ia ktheu: «Unë kam besim te Zoti e megjithatë, nuk mundem! Më ndihmo, ty të besoj!»

²⁵Kur Jezusi pa se po afroreshin gjithnjë e më shumë njerëz, i bërtiti shpirtit të keq: «Shpirt memec dhe i shurdhët, unë po të urdhëroj; dil nga ai e mos u kthe më në të!» ²⁶Shpirti bërtiti, e shkundi tutje-tëhu dhe doli nga ai. Djaloshi mbeti i shtrirë në tokë, porsi i vdekur, kështu që shumë veta thoshin: «Vdiq!» ²⁷Por Jezusi e kapi për dore, e ngriti dhe ai qëndroi në këmbë.

²⁸Kur Jezusi shkoi, më vonë, në shtëpi, ku ishin në vetmi, nxënësit e tij e pyetën: «Përse ne nuk mund ta dëbojmë shpirtin e keq?» ²⁹Jezusi u përgjigj: «Vetëm me anë të lutjes mund të dëbohen shpirtat e tillë.»

Shpallja e dytë për vdekjen e Jezusit

³⁰U larguan nga ai vend e shkuan nëpër Galile. Jezusi nuk donte që ta dinte kush.

³¹I mësonte nxënësit e tij për atë që do t'i ndodhte: «Biri i njeriut do t'u dorëzohet

njerëzve. Ata do ta vrasin, por pas tri ditësh, ai do të ringjallet.» ³²Nxënësit nuk kuptonin se ç'donte të thoshte Jezusi me këtë: kishin frikë ta pyetnin.

Kush është më i madhi?

³³Erdhën në Kafarnaum, dhe kur hynë në shtëpi, Jezusi i pyeti nxënësit: «Për çfarë grindeshit rrugës?» ³⁴Ata heshtën, sepse ishin grindur rreth asaj se kush ishte më i madhi. ³⁵Jezusi u ul, i thirri rreth tij të dymbëdhjetët e u tha: «Kush dëshiron të jetë i pari, duhet t'u nënshtrohet të gjithëve dhe t'u shërbejë.» ³⁶Ai bëri me shenjë të afrohej një fëmijë i vogël, e vuri në mes tyre, e mori për krahu e u tha: ³⁷«Kush e pranon një fëmijë të tillë, sepse ai më takon mua, më pranon mua. E kush më pranon, nuk më pranon vetëm mua, por njëkohësisht edhe Atë që më dërgoi.»

Ai që nuk është kundër nesh, është në anën tonë

³⁸Gjoni i tha Jezusit: «Mësues, pamë një njeri që dëbonte shpirta të këqij në emrin tënd. Ne u përpoqëm ta pengonim, sepse nuk i takon rrethit tonë.» ³⁹«Mos e pengoni më», tha Jezusi, «sepse kush bën mrekulli në emrin tim, kurrë nuk mund të flasë keq për mua. ⁴⁰Kush nuk është kundër nesh, është me ne! ⁴¹Unë po ju them: Ai që do t'ju japë të pini vetëm një gotë ujë, sepse më takoni mua, do të shpërblehet për këtë.»

Paralajmërim për çdo lloj mashtrimi

⁴²«Kush shkakton që një besimtar i thjeshtë të largohet nga besimi tek unë, do ta ketë pak në qoftë se i varet rreth qafës guri i mullirit e hidhet në det. ⁴³Në qoftë se dora jote të shpie në mëkat, preje. Më mirë është për ty të hysh në jetën e përjetshme vetëm me një dorë, se me të dyja të shkosh në ferr - në zjarrin që nuk shuhet kurrë. ⁴⁴Atje ndërgjegjia s'pushon të të brejë dhe zjarri nuk shuhet kurrë.] ⁴⁵Ose në qoftë se këmba jote të shpie në mëkat, preje! Në të vërtetë është më mirë për ty, të hysh në jetën e përjetshme se t'i kesh të dyja

këmbët e të hidhesh në ferr. ⁴⁶Atje ndërgjegjia nuk pushon të të brejë dhe zjarri nuk shuhet kurrë.] ⁴⁷E në qoftë se syri yt të shpie, gjithashtu, në mëkat, nxirre! Më mirë është për ty të hysh në jetën e përjetshme me një sy se t'i kesh të dy e të hidhesh në ferr - ⁴⁸atje ku nuk pushon tortura e zjarri s'shuhet kurrë.

⁴⁹Çdo flijimi i takon kripa, e secilit nga ju i takon zjarri i pësimit, që ju pastron e ju ruan.

⁵⁰Kripa është diçka e mirë, por në qoftë se ajo e humb fuqinë e saj, si do t'i rikthehet shija? Shikoni që ta keni në vete fuqinë e kripës, e jetoni në paqe me njëri-tjetrin.»

Nisja për në Jude

10 Pastaj Jezusi u largua nga ai vend e shkoi në Jude dhe në krahinën, që gjendej në anën tjetër të Jordanit. Edhe atje iu mbledhën përreth shumë njerëz, e si zakonisht ai i mësonte.

Për divorcin

²U afruan disa farisenj dhe kërkonin ta zinin në fjalë. E pyetën: «A i lejohet burrit ta ndajë gruan?» ³Jezusi ia ktheu: «Çfarë ligji ju la Mosheu?» ⁴Ata iu përgjigjën: «Sipas Ligjit të Mosheut, burri mund t'ia lëshojë gruas dokumentin e ndarjes, dhe pastaj ta ndajë.» ⁵Jezusi tha: «Mosheu jua ka lejuar këtë, sepse jeni zemërgur. ⁶Por në fillim *Perëndia e krijoi njeriun, mashkull e femër. ⁷Prandaj burri e lë babanë dhe nënën që të bashkohet me gruan e tij, ⁸e kështu, pra, të dy janë një njësi, me trup e me shpirt. Pra, ata nuk janë më dy, por një njësi e vetme. ⁹Prandaj, atë që bashkoi Perëndia, njeriu s'duhet ta ndajë.»*

¹⁰Pastaj kur ishin në shtëpi, nxënësit iu lutën t'ua sqaronte të njëjtën gjë, ¹¹dhe Jezusi u tha: «Kush e lëshon gruan e tij, dhe merr një tjetër, bën tradhti bashkëshortore kundër gruas së parë. ¹²Dhe anasjelltas: Gruaja që ndahet nga burri i saj e martohet me një tjetër, bën tradhti bashkëshortore.»

Jezusi dhe fëmijët

¹³Disa njerëz i sollën Jezusit fëmijë të vegjël (para se t'i vinin në krevat) për t'i vënë duart mbi ta e të lutej për ta; por nxënësit ua ndalonin. ¹⁴Kur Jezusi e vuri re këtë, u zemërua dhe u tha nxënësve: «Lërimi fëmijët të vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse pikërisht për ta rri e hapur mbretëria e Perëndisë. ¹⁵Mos u mashtroni; kush nuk i hapet dashurisë së Perëndisë si fëmijë, kurrë nuk do ta përrjetojë atë dashuri.» ¹⁶Pastaj i mori fëmijët në krahë, i vuri duart mbi ta dhe i bekoi.

Rreziku i pasurisë

¹⁷Kur Jezusi donte të shkonte më tutje, iu afrua një njeri, ra në gjunjë para tij dhe e pyeti: «Mësues i mirë, ç'duhet të bëj unë që të fitoj jetën e përjetshme?» ¹⁸«Përse më quan 'i mirë'?», ia ktheu Jezusi. «Vetëm Një ka që është i mirë - Perëndia! ¹⁹E urdhëresat e tij i dini: *Mos bëj vrasje! Mos bëj tradhti bashkëshortore! Mos vidh! Mos bëj dëshmi të rreme!* ¹⁹Ndëro babanë dhe nënën!» ²⁰«Këto urdhëresa i kam zbatuar që në rinë», iu përgjigj njeriu. ²¹Jezusi e përqafoi dhe i tha: «Të mungon një gjë: shite tërë pasurinë dhe ndajau të hollat të varfërve, dhe do të kesh te Zoti pasuri që nuk mund të humbasë. Pastaj eja pas meje!» ²²Kur njeriu e dëgjoi këtë, i erdhi keq dhe u largua i trishtuar, sepse ishte shumë i pasur.

²³Jezusi i shikoi nxënësit e tij njërin pas tjetrit dhe tha: «Sa vështirë e kanë njerëzit e pasur të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë.» ²⁴Nxënësit u trembën nga fjala e tij, por Jezusi përsëriti: «Po, është shumë vështirë të hyri në të. ²⁵Është më lehtë të përshkohet deveja nëpër vrimë të gjilpërës se sa i pasuri të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.» ²⁶Pastaj nxënësit gati luajtën mendsh nga habia dhe thanë: «Atëherë kush mund të shpëtojë?» ²⁷Jezusi i shikoi dhe u tha: «Për njerëzit kjo është e pamundur, për Perëndinë asgjë nuk është e pamundur.»

²⁸Pjetri mori fjalën dhe i tha Jezusit: «Ti

e di se ne lamë çdo gjë dhe erdhëm pas teje.» ²⁹Jezusi iu përgjigj: «Unë (Mesia) po ju them: Kushdo që la shtëpinë, vëllezërit, prindërit ose fëmijët ose pasurinë e tij për shkakun tim e për shkak të predikimit të lajmit të mirë, ³⁰do t'i marrë përsëri të gjitha këto njëqindfish në këtë jetë: shtëpi, fëmijë, vëllezër e motra, e pasuri, sado që me përndjekje. E në epokën që po vjen do të ketë jetën e përjetshme. ³¹Por shumë veta që tani janë përpara, do të qëndrojnë në fund, dhe shumë veta që tani janë të fundit, në fund do të jenë të parët.

Shpallja e tretë për vdekjen e Jezusit.

³²Ishin në udhëtim për në Jerusalem: Jezusi i udhëhiqte. Ata që e shoqëronin ishin të trembur, dhe nxënësit kishin frikë. Jezusi përsëri i mori të dymbëdhjetët mënjanë dhe u tha se çfarë do t'i ndodhte së shpejti: ³³«Dëgjoni mirë! Tani po shkojmë në Jerusalem. Atje Biri i njeriut do t'u dorëzohet kryepriutërinjve dhe mësuesve të Ligjit. Ata do ta dënojnë me vdekje dhe do t'ua dorëzojnë të pafeve. ³⁴Ata do ta vënë në lojë, do ta përshtynë, do ta fshikullojnë e do ta vrasin; por pas tri ditësh ai do të kthehet në jetë.»

Jo sundimi, por shërbimi

³⁵Pastaj Jakobi dhe Gjoni, të bijtë e Zebedeut, iu afruan Jezusit dhe i thanë: «Dua që të na plotësosh një dëshirë.» ³⁶«Çfarë dëshironi që të bëj për ju?», i pyeti Jezusi. ³⁷Ata i thanë: «Dua të të rrimë, njëri në të djathtë e tjetri në të majtë, kur të hipësh në fuqi.» ³⁸«Ju nuk e dini se ç'kërkoni», iu përgjigj Jezusi, «A mund ta pini ju kupën e vuajtjeve që unë duhet ta pi e ta merrni të njëjtin pagëzim të zjarrit me të cilin unë do të pagëzohem?» ³⁹«Mundemi!», u përgjigjën ata. «Me të vërtetë, ju do ta pini të njëjtin kupë vuajtjeje si unë, e do ta merrni të njëjtin pagëzim zjarri si unë», u tha Jezusi. ⁴⁰Por mua nuk më takon të urdhëroj se kush do të rrijë në të djathtë e kush në të majtën time. Në këto vende do të ulen ata që Ati im i ka

paracaktuar.»

⁴¹Kur e morën vesh dhjetë të tjerët, u zemëruan me të dy vëllezërit. ⁴²Prandaj Jezusi i thirri rreth tij dhe u tha: «Siç e dini, sundimtarët i shtypin popujt e tyre, dhe të mëdhenjtë e shpërdorojnë pushtetin e tyre. ⁴³Por te ju nuk duhet të jetë ashtu. Kush prej jush dëshiron të bëhet i madh, duhet t'u shërbejë të tjerëve, ⁴⁴dhe kush dëshiron të jetë në krye, duhet t'u nënshtrohet të gjithëve. ⁴⁵Edhe unë, Biri i njeriut, nuk erdha për të qenë shërbyer, por për të shërbyer e për të flijuar jetën time si çmim për çlirimin e shumë vetave.»

Shërimi i të verbërit

⁴⁶Ata kishin arritur në Jeriho. Në të dalë të Jerihos, Jezusi së bashku me nxënësit e tij, pa një të verbër që ishte ulur pranë rrugës e po kërkonte lëmoshë. Ishte Bartimeu, i biri i Timeut. ⁴⁷Kur dëgjoi se Jezusi nga Nazareti po kalonte, filloi të thërriste fort: «O Jezus, Biri i Davidit, ki mëshirë për mua!»

⁴⁸Njerëzit donin t'ia mbyllnin gojën, por ai bërtiti edhe më fort: «O Biri i Davidit, ki mëshirë për mua.» ⁴⁹Jezusi u ndal e tha: «Thirrini të vijnë!» Ata shkuan dhe i thanë: «Gëzohu! Jezusi po të thërrret! Ngrihu!» ⁵⁰I verbëri u ngrit menjëherë në këmbë, ua hodhi mantelin krahëve dhe shkoi tek ai.

⁵¹Jezusi e pyeti: «C'dëshiron të bëj për ty?» I verbëri tha: «O Zot, dëshiroj të shoh përsëri!» ⁵²Jezusi iu përgjigj: «Shko lirisht. Besimi yt të shpëtoi!» ⁵³Dhe aty për aty i erdhi shikimi dhe u bë nxënës i Jezusit duke shkuar pas tij.

Jezusi hyn në Jerusalemin

11 Pak para mbërritjes së tyre në Jerusalemin, ata arritën në fshatrat me emrin Bet-Page dhe Bet-Anje, rrëzë malit të Ullinjve. Atje Jezusi dërgoi dy nxënës përpara dhe i ngarkoi me një detyrë: ²«Shkoni në fshatin që është përballë. Atje do të gjeni një gomar, të cilit askush ende nuk i ka hipur. Zgjidheni e silleni këtu! ³E në qoftë

se ndokush ju thotë gjë, thuajini: 'Zotit i duhet e do ta kthejë pas pak.'»

⁴Dy nxënësit shkuan dhe e gjetën gomarin jashtë në rrugë të lidhur në derën e oborrit. Kur po e zgjidhnin, ⁵disa që rrinin aty, i pyetën: «Përse po e zgjidhni gomarin?» ⁶Të dy nxënësit thanë se ç'i kishte urdhëruar Jezusi dhe ata i lejuan ta merrnin gomarin.

⁷Ata ia sollën Jezusit, i vunë rrobat e tyre mbi të për të shërbyer si samar, dhe vetë Jezusi hipi mbi të. ⁸Shumë njerëz i shturuan rrobat e tyre si qilim gjatë rrugës, të tjerët thyenin degëza lisash dhe i hidhnin rrugës. ⁹Populli që shkonte para e pas Jezusit, brohoriste: «Hosha-na! Rroftë ai që vjen në emër të Zotit! ¹⁰Rroftë mbretëria e stërgjyshit tonë David, që po vjen! Hosha-na! Lavdi në qiell Perëndisë!»

¹¹Kur Jezusi arriti në Jerusalemin, hyri në Tempull e shikoi përreth. Në të ngrysur, u kthye me nxënësit e tij në Bet-Anje.

Jezusi dhe fiku

¹²Mëngjesin tjetër, kur Jezusi erdhi përsëri nga Bet-Anja, kishte uri. ¹³Pa një fik, jo larg, që tashmë ishte me gjethe. Iu afrua për të shikuar nëse kishte fruta, por nuk gjeti gjë përveç gjetheve, sepse s'ishte stina e fikeve. ¹⁴Jezusi i tha pemës: «Askush mos ngrëntë më fruta prej teje, kurrë e për jetë!» Nxënësit e dëgjuan këtë.

Jezusi në Tempull

¹⁵Në Jerusalemin, Jezusi hyri përsëri në Tempull dhe menjëherë filloi t'i dëbonte të gjithë tregtarët e blerësit. Këmbyesve të parave ua përmbysi tavolinat dhe shitësve të pëllumbave banakët, ¹⁶e nuk lejoi asnjëri të mbante ndonjë send nëpër oborrin e joçifutëve të Tempullit. ¹⁷Ai u tha: «A nuk thuhet në Shkrimin e shenjtë se Zoti tha: *Tempulli im le të jetë vend ku të gjithë popujt mund të më luten*. Por ju e shndërruat në shpellë kusarësh!»

¹⁸Kur kryepfëitorinjtë dhe mësuesit e Ligjit e dëgjuan këtë, kërkuar rastin për ta vrarë Jezusin. Kishin frikë nga ndikimi i tij,

sepse populli përpinte çdo fjalë të mësimit të tij. ¹⁹Në mbërme Jezusi me nxënësit e tij u largua përsëri nga qyteti.

Për besimin

²⁰Herët mëngjesin tjetër nxënësit po kalonin pranë fikut. Ai ishte tharë gjer në rrënjë. ²¹Pastaj Pjetri u kujtua dhe i tha Jezusit: «Mësues, shiko, u tha fiku që malikove.» ²²Jezusi mori fjalën e tha: «Kini besim te Perëndia! ²³Unë (Mesia) po ju them: Mund t'i thoni edhe këtij mali: 'Luaj nga vendi e hidhu në det!' e në qoftë se s'keni dyshim, por besoni se do të ndodhë siç thate, tamam ashtu do të ndodhë! ²⁴Prandaj po ju them: Kur t'i luteni Zotit për diçka e keni besim që do të plotësohet dëshira juaj, do të bëhet ashtu. ²⁵Por kurdo që të luteni, duhet t'ia falni bashkëbesimtarit në qoftë se keni ndonjë send kundër tij, që Ati juaj në qiell t'ju falë edhe juve fajet. ²⁶Por, në qoftë se ju nuk ua falni njerëzve të tjerë gabimet e tyre, as Ati juaj qiellor nuk do t'ju falë gabimet tuaja.]]»

Çështja për Dërguesin

²⁷Përsëri në Jerusalemin, Jezusi po ecte nëpër Tempull, ndërkohë kryepfritërinjtë dhe këshilltarët iu afruan ²⁸dhe e pyetën: «Nga e merr ti të drejtën të paraqitesh këtu? Kush ta ka dhënë këtë pushtet?»

²⁹«Edhe unë do t'ju bëj një pyetje», ua ktheu Jezusi. «Në qoftë se ju më përgjigjen, vetë unë do t'ju tregoj se me ç'pushtet i bëj këto. ³⁰Më thoni: Nga mori Gjon Pagëzori pushtet që të pagëzojë? Nga Zoti apo nga njerëzit?» ³¹Ata u këshilluan: «Në qoftë se themi 'Nga Zoti', atëherë do të na pyesë: 'Përse nuk i besuat Gjonit?' ³²Ndërsa në qoftë se themi: 'Nga njerëzit', atëherë populli do të hidhet kundër nesh, sepse të gjithë u bindën se Gjoni ishte profet.» ³³Prandaj i thanë Jezusit: «Nuk e dimë.» «As unë, pra», u tha Jezusi, «s'do t'ju tregoj se kush ma ka dhënë këtë pushtet.»

Shëmbëlltyra e vreshtarëve të këqij

12

Jezusi u tregoi një shëmbëlltyrë: «Një pronar mbolli një vresht, e thuri me gardh, përgatiti vendin ku do të përpunonte rrushin, dhe ndërtoi kasollen për rojën. Pastaj e dha me qira dhe u largua nga ai vend. ²Në kohën e të vjelave, ai e dërgoi shërbëtorin e tij tek qiramarrësit, për të marrë prodhimin që i takonte. ³Por ata e rrahën shërbëtorin dhe e përzunë pa i dhënë gjë. ⁴Pronari dërgoi edhe një shërbëtor të dytë, të cilin ia rrahën më keq se të parin dhe e poshtëruan. ⁵Për herën e tretë dërgoi përsëri një shërbëtor. Atë e vranë, e ashtu bënë edhe me shumë të tjerë. Këdo që dërgoi, e trajtuan keq ose e vranë.

⁶Në fund i mbeti biri i vetëm, ai më i dashuri. Atë e dërgoi tek qiramarrësit, sepse tha me vete: 'Të paktën do të kenë respekt për birin tim.' ⁷Por ata i thanë njëri-tjetrit: 'Ky është trashëgimtari. Këtë duhet ta vrasim dhe vreshti do të na takojë neve!' ⁸Kështu e kapën, e nxorën jashtë vreshtit dhe e vranë.

⁹Tani, çfarë do të bëjë pronari i vreshtit? Do të shkojë atje e do t'i zhdukë qiramarrësit dhe do t'ua besojë të tjerëve vreshtin e tij. ¹⁰Ju keni lexuar se çfarë është shkruar në Shkrimin e shenjtë: *Guri që ndërtuesit e hodhën jashtë, sepse e mbanin për të papërdorshëm, u bë guri i themelit.* ¹¹Zoti e kreu këtë mrekulli (të ringjalljes), dhe ne e pamë.»

¹²Kryepfritërinjtë e farisenjtë vunë re se të dy shëmbëlltyrat u drejtoheshin atyre. Donin ta arrestonin Jezusin, por kishin frikë nga populli. Prandaj e lanë të lirë dhe u larguan.

Çështja e tatimit

¹³Dërguan disa farisenj e disa anëtarë të partisë së Herodit, që ta zinin Jezusin në fjalë me anë të një pyetjeje. ¹⁴Ata iu afruan e thanë: «Mësues, ne e dimë se ti merresh plotësisht me të vërtetën. Ti nuk ndikohesh

nga njerëzit, edhe në qoftë se ata janë të mëdhenj, por i tregon troç secilit si duhet të jetojë sipas vullnetit të Zotit. Tani na thuaj: a lejohet sipas Ligjit fetar t'i paguhet Cezarit romak tatimi apo jo?» ¹⁵Jezusi e kuptoi djallëzinë e tyre e tha: «Ju hipokritë, doni të më zini në grackë? Ma tregoni njëren prej monedhave.» ¹⁶Ata ia dhanë një monedhë argjendi, e ai i pyeti: «E kujt është kjo fytyrë e ky mbishkrim?» «E Cezarit!», iu përgjigjën ata. ¹⁷E Jezusi tha: «Pra, kthejani Cezarit atë që i takon atij, e Perëndisë atë që i takon Perëndisë.» Ata nuk e pritnin një përgjigje të tillë.

A do të ringjallen të vdekurit?

¹⁸Pas kësaj erdhën tek Jezusi disa saducenj. Saducenjtë kundërshtojnë se ka ringjallje të të vdekurve. ¹⁹«Mësues», thanë ata, «Mosheu bëri këtë ligj: *Në qoftë se vdes një njeri i martuar pa lënë fëmijë, atëherë i vëllai duhet të martohet me vejushën për t'i dhënë pasardhës vëllait të tij të vdekur.*» ²⁰Tani, na ishin shtatë vëllezër. Më i madhi u martua dhe vdiq pa lënë fëmijë dhe ia la gruan vëllait të tij. ²¹Pastaj i dyti u martua me vejushën, por edhe ai vdiq pa lënë fëmijë; edhe të tretit i ndodhi ashtu. ²²Kështu u ndodhi të gjithëve deri tek i shtati! Më në fund vdiq edhe gruaja. ²³Në këtë 'ringjallje', pra, gruaja e cilit ndër këta të shtatë do të jetë ajo? Në të vërtetë, të gjithë e patën grua!»

²⁴«Gaboheni me thes», u përgjigj Jezusi, sepse nuk e kuptoni as Shkrimin e shenjtë e as pushtetin e Perëndisë. ²⁵Pas ringjalljes s'do të ketë martesë, sepse do të jetohej si engjëjt në qiell. ²⁶Përsa i përket ringjalljes së të vdekurve; siç duket, kurrë nuk keni lexuar tregimin e drizës së zjarrtë. Atje shkruan se Perëndia i tha Mosheut: *Unë jam Perëndia i Avrahamit, i Iichakut dhe i Jaakovit.* ²⁷Ai është Perëndia i të gjallëve, dhe jo i të vdekurve! Ju e keni krejtësisht gabim.»

Urdhëresa më e madhe

²⁸Një mësues i Ligjit e kishte dëgjuar bisedën. I kishte lënë mbresë Jezusi me përgjigjen që u dha saducenjve, prandaj e pyeti: «Cila është urdhëresa më e madhe e Ligjit?» ²⁹Jezusi iu përgjigj: «Ja, urdhëresa më e madhe: *Dëgjoni, ju izraelitë! Zoti është Perëndia juaj, Zoti e askush tjetër.*» ³⁰*Prandaj duajeni me gjithë zemër, me gjithë vullnet dhe me gjithë mend!* ³¹*Menjëherë pastaj vjen urdhëresa tjetër: Duaje të afërmin tënd si vetveten. Të tjera urdhëresa më të mëdha se këto të dyja nuk ka.»*

³²Pastaj mësuesi i Ligjit i tha Jezusit: «Mësues, ti ke krejtësisht të drejtë! Ashtu është siç thua ti. Ka vetëm një Perëndi, e përveç Tij s'ka Perëndi tjetër. ³³Prandaj ne duhet ta duam Perëndinë me gjithë zemër, me gjithë vullnet dhe me gjithë mend, e të afërmin si vetveten. Kjo vlen më shumë se flijimet e djegura dhe të gjitha flijimet e tjera.» ³⁴Jezusi vuri re se iu përgjigj me urtësi, e i tha: «Nuk je larg prej mbretërisë së Perëndisë!»

Që atëherë askush nuk guxonte ta bënte asgjë pyetje tjetër.

Biri i Davidit apo Zoti i Davidit?

³⁵Në kohën e këtyre diskutimeve në Tempull, Jezusi bëri këtë pyetje: «Si mundeni ju, mësues të Ligjit, ta pohoni se Mesia është (vetëm) biri i Davidit? ³⁶Megjithatë, Davidi, i frymëzuar nga Shpirti i shenjtë, tha: *Zoti i tha Zotit tim: Ulu në anën time të djathtë, gjersa t'i i vë armiqtë e mundur nën këmbët e tua!*»

³⁷Pasi Davidi e quan Zot të vetin, si ka mundësi se ai është (vetëm) biri i tij?»

Që atëherë askush nuk guxonte t'i bënte asnjë pyetje tjetër.

Jezusi e paralajmëron popullin për mësuesit e Ligjit

Turma e dëgjonte Jezusin me vëmendje. ³⁸Kur fliste me ta, i paralajmëronte: «Ruhuni nga mësuesit e Ligjit. Ata duken të kënaqur në veladonët e tyre, dhe kërkojnë që njerëzit t'i përshëndetin me respekt në rrugë. ³⁹Në shërbesë fetare ulen në radhën e parë dhe në gosti ulen në kryevevende. ⁴⁰Bëjnë lutje të gjata për të lënë mbresë të mirë. Por në të vërtetë, ata janë mashtues që ua heqin vejushave pronën e tyre. Këta, veçanërisht, do të dënohen rëndë!»

Flijimi i vejushës

⁴¹Pastaj Jezusi u ul pranë arkës së lëmshës dhe shikonte se si vizitorët hidhnin para në të. Të pasurit hidhnin më shumë. ⁴²Erdhi gjithashtu një vejushë e varfër dhe hodhi dy monedha bakri. ⁴³Jezusi i thirri rreth tij nxënësit e tij e u tha: «Unë (Mesia) po ju them: kjo vejushë dha më tepër se të gjithë të tjerët. ⁴⁴Ata dhanë vetëm nga teprica e tyre, kurse ajo vejushë e varfër dha gjithçka që kishte për jetesën e saj.»

Shpallja për shkatërrimin e Tempullit

13 Pas kësaj, kur Jezusi po dilte nga Tempulli, një nga nxënësit e tij i tha: «Mësues, shiko çfarë gurësh të mëdhenj dhe ç'ndërtesa madhështore!» ²Por Jezusi tha: «A i admironi ju të gjitha këto? Ja ku po ju them: këtu nuk do të mbetet as një gur mbi gur. Gjithçka do të rrafshohet me tokën.»

Për mbarrimin e kësaj epoke

³Jezusi u ngjit në malin e Ullinjve dhe u ul përballë Tempullit. Pjetri, Jakobi, Gjoni e Andreu iu afruan dhe e pyetën: «Na trego kur do të ndodhë kjo? Nga cila shenjë do ta dimë se po afrohet fundi?»

⁵Jezusi u përgjigj: «Shikoni që të mos ju

mashtrojnë kush. ⁶Shumë veta do të paraqiten nën emrin tim dhe do të thonë: 'Unë jam Mesia!' Kështu ata do të mashtrojnë shumë njerëz. ⁷Mos u trembni, kur të shpërthejnë luftërat larg e afër. Të gjitha këto duhet të ndodhin, por ende nuk do të jetë fundi! Një popull do të luftojë kundër tjetrit, një shtet do ta sulmojë tjetrin. Kudo do të ketë zi buke dhe tërmete. ⁸Por të gjitha këto janë vetëm fillimi i fundit - ashtu si fillimi i dhembjeve të lindjes.

⁹Por ju duhet të përgatiteni shpirtërisht për këtë: njerëzit do t'ju nxjerrin para gjyqit të sinagogës e t'ju fshikullojnë. Për shkakun tim ju do të paraqiteni para sundimtarëve e mbretërve dhe do të jeni dëshmitarë për mua; ¹⁰sepse para fundit, lajmi i mirë duhet të shpallet ndër të gjitha kombet!

¹¹Kur t'ju arrestojnë e t'ju nxjerrin para gjyqit, mos u shqetësoni. Thoni atë që Zoti do t'ju shtjerë në kokë në atë çast. Në të vërtetë, ju nuk do të flitni, por Shpirti i shenjtë do të flasë nëpërmjet jush. ¹²Vëllai do t'ia dorëzojë vëllanë xhelatit, gjithashtu edhe etërit fëmijët e tyre. Fëmijët do të paraqiten (në gjyq) e do të dëshmojnë kundër prindërve të tyre e do të urdhërojnë t'i vrasin. ¹³Të gjithë njerëzit do t'ju urrejnë, sepse më takoni mua. Por ai që do të qëndrojë besnik ndaj meje gjer në fund, do të shpëtojë.

Kulmi i mjerimit

¹⁴Shkruhet (në librin e Danielit) se në Tempull do të futet statuja (idhujtare) e egërsirës që sjell shkrimtim. Kush e lexon këtë, le të mendojë mirë se ç'do të thotë kjo! Kur ta shihni atje, le të ikin në mal të gjithë banorët e Judesë. ¹⁵Kush ndodhet në pullaz, të mos zbrësë në shtëpinë e tij për të marrë ndonjë send. ¹⁶Kush të ndodhet në arë, të mos kthehet për të marrë pallton e tij. ¹⁷Kjo kohë do të jetë veçanërisht e vështirë për gra shtatzëna e për ato që do t'u japin gji foshnjave. ¹⁸Lutjuni Zotit, që të mos ju duhet të ikni në dimër. ¹⁹Në të vërtetë, ajo që do të ndodhë do të jetë më e tmerrshme se gjithçka që ka ndodhur që

nga fillimi i botës ose që do të ndodhë në të ardhmen. ²⁰Në qoftë se Zoti nuk do ta shkurtonte atë kohë të tmerit, asnjëri nuk do të shpëtonte. Por ai e shkurtoi për hir të atyre që Zoti i ka zgjedhur (për shpëtim).

²¹Në qoftë se atëherë ju thotë njeri: 'Ja, këtu është Mesia!' ose 'Atje është!' - mos besoni! ²²Në të vërtetë, do të paraqiten shumë mesi të rremë e shumë profetë të rremë. Ata do të bëjnë mrekulli të mëdha, aq sa të mashtrojnë, po të ishte e mundur, madje edhe të zgjedhurit. ²³Prandaj kini kujdes! Të gjitha këto jua kam parashikuar!

Po vjen gjykatësi i botës

²⁴Pak pas kësaj kohe të tmerit, dielli do të nxihet, hëna nuk do të ndritë më, ²⁵trupat qiellore do të bien nga qielli, dhe planetët do të lëkunden. ²⁶Pastaj do të vijë Biri i njeriut mbi re me fuqi e madhësi të hyjnueshme, e të gjithë do ta shohin. ²⁷Ai do t'i dërgojë engjëjt e tij në të gjitha anët e horizontit për t'i bashkuar të zgjedhurit e tij nga çdo kënd i botës.

²⁸Le të nxjerrim mësim nga fiku. Kur të rrjedhë lëngu në degë e të çelë gjethi, dijeni se vera është afër. ²⁹Kështu është edhe kur të shihni se po afrohen të gjitha këto; atëherë dijeni se ju pret menjëherë fundi.

³⁰Unë po ju them: Ky brez do t'i përjetojë të gjitha këto.

³¹Qielli e toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë.

Mbarimi vjen papritur

³²Por askush nuk e di ditën as orën kur do të ndodhë kjo - askush, as engjëjt në qiell, as Biri; vetëm Ati e di. ³³Shikoni që të rrini zgjuar, sepse nuk e dini kur do të vijë ai çast.

³⁴Do të ndodhë si me njeriun që merr udhë. E të shtëpinë e tij dhe ua lë në kujdes shërbëtorëve; secilit ia cakton punën e tij dhe portierin e urdhëron të rrijë zgjuar. ³⁵Prandaj edhe ju duhet të rrini zgjuar, sepse nuk e dini kur do të vijë zoti i shtëpisë; në mbrëmje, në mesnatë, kur këndon gjeli i parë, ose në lindjen e diellit. ³⁶Në

qoftë se vjen papritur, mos t'ju gjejë fjetur. ³⁷Këtë që po jua them juve, vlen për të gjithë: rriini zgjuar!»

Komploti kundër Jezusit

14 Kishin mbetur vetëm edhe dy ditë gjer në festën e Pashkës e gjer në javën e festës, kur hahen bukë të ndorme. Kryepriestërinjtë dhe këshilltarët kërkonin rastin për ta arrestuar fshehtas Jezusin e për ta vvarë. ²«Por kjo s'duhet të ndodhë (publikisht) në kohën e Festës që të mos bëhet ndonjë trazirë në popull.»

Nderimi i Jezusit në Bet-Anje

³Jezusi gjendej në Bet-Anje, në shtëpinë e Simonit, ish të leprosurit. Ndërsa po rrinte pranë tryezës, iu afrua një grua. Ajo kishte një enë alabastrit plot parfum shumë të shtrenjtë prej nardit të pastër. E theu enën e alabastrit dhe parfumin ia zbrazti Jezusit mbi kokë. ⁴Disa nga të pranishmit u zemëruan për këtë dhe i thanë njëri-tjetrit: «Përse ky shpërdorim? ⁵Ky parfum mund të shitej më shumë se treqind monedha argjendi e të hollat t'u jepeshin të varfërve!» Prandaj e qortuan gruan.

⁶Por Jezusi tha: «Lëreni të qetë! Përse e mërzitni atë? Ajo më bëri një shërbim të mirë. ⁷Të varfërit i keni gjithmonë me vete dhe mund t'i ndihmoni në çdo rast, por mua nuk do të më keni për shumë kohë. ⁸Ajo bëri aq sa kishte mundësi: e derdhi këtë parfum mbi trupin tim për ta përgatitur për varrim. ⁹Unë po ju them: kudo në botë ku do të shpallet ky lajm i mirë, do të tregohet edhe për atë që bëri kjo, dhe ajo do të përkujuhet për këtë.»

Juda bëhet tradhtar

¹⁰Pastaj Juda nga Karioti, një nga dymbëdhjetë nxënësit, shkoi te kryepriestërinjtë për t'ua futur Jezusin në dorë. ¹¹Ata u gëzuan dhe i prematuan të holla. Që nga ai çast, Juda kërkonte rastin e volitshëm për ta tradhtuar Jezusin.

Përgatitjet për darkën e Pashkës

¹²Ishte dita e parë e javës së Festës, kur hahet vetëm bukë e ndorme, dita kur theren qengjat e Pashkës. Nxënësit e pyetën Jezusin: «Ku dëshiron ta bëjmë gati darkën e Pashkës?» ¹³Jezusi i dërgoi dy nxënës dhe i porositi: «Shkoni tek aksh njeri në qytet, e atje do t'ju takojë një njeri që mban një shtambë me ujë. ¹⁴Shkójini pas, derisa të hyjë në një shtëpi dhe atje thuajini të zotit të shtëpisë: 'Mësuesi ynë dëshiron të pyesë, ku mund ta festoj darkën e Pashkës bashkë me nxënësit e mi?' ¹⁵Pastaj do t'ju tregojë një sallë të madhe në katin e sipërm, të pajisur me jastëkë dhe të përgatitur për festim.» ¹⁶Të dy shkuan në qytet. I gjetën të gjitha siç u kishte thënë Jezusi dhe e përgatitën darkën e Pashkës.

Darka e fundit

¹⁷Në të ngrysur, Jezusi erdhi me dymbëdhjetë nxënësit. ¹⁸Ndërsa po hanin, ai u tha: «S'ka dyshim se njëri prej jush do të më tradhetojë - njëri që ha bashkë me mua.» ¹⁹Nxënësit i tronditën, dhe e pyetën njëri pas tjetrit: «Me siguri nuk e ke fjalën për mua, o Zot?» ²⁰Jezusi u përgjigj: «Do të jetë njëri nga ju të dymbëdhjetët, njëri që ha në çanakun e përbashkët. ²¹Biri i njeriut, vërtet, do të vritet, siç thuhet në Shkrimin e shenjtë, por mjerë ai njeri që e tradhton Birin e njeriut! Më mirë të mos ishte lindur fare!»

²²Ndërsa po hanin, Jezusi mori bukën, tha lutjen e falënderimit, e ndau bukën dhe ua dha nxënësve të tij e tha: «Merreni, ky është trupi im.» ²³Pastaj mori kupën, tha lutjen e falënderimit, ua dha nxënësve e ata të gjithë pinë nga ajo. ²⁴U tha: «Ky është gjaku që do të derdhet si flijim pajtues për shumë veta, që të falen mëkatet. Me këtë gjak vuloset besëlidhja që Zoti e lidh me shumë veta. ²⁵Unë po ju them: që tani nuk do ta pi më verën e darkës së Pashkës derisa ta pi - një verë të re - me ju në mbretërinë e Perëndisë.»

²⁶Pastaj kënduan psalmet e falënderimit dhe dolën për të shkuar në malin e Ullinjve.

Jezusi dhe Pjetri

²⁷Udhës Jezusi u tha: «Ju të gjithë do të dilni të pabesë, sepse thuhet në Shkrimin e shenjtë: *Unë do ta vras bariun dhe delet e kopesë do të shpërndahen!* ²⁸E pas ringjalljes sime, do të shkoj para jush në Galile.»

²⁹Pjetri e kundërshtoi: «Edhe në qoftë se lëkundet besimi i të tjerëve, nuk do të lëkundet besimi im.» ³⁰«Mos u mashtro», i tha Jezusi, «Sonte, para se të këndojë gjeli, tri herë do të më mohosh.» ³¹E Pjetri tha me ngulm: «Këtë unë kurrë nuk do ta bëj, edhe në qoftë se duhet të vdes me ty.» Po kështu thanë edhe të gjithë nxënësit e tjerë.

Në Gatshtemen

³²Arritën në një vend që quhej Gatshtemen. Atje Jezusi u tha nxënësve të tij: «Rrini këtu, gjërsa të largohem dhe t'i lutem Zotit.» ³³Mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin. E zuri një frikë dhe duke u dridhur ³⁴u tha: «Kam një barrë që gati po më mbyt. Qëndroni këtu dhe rrini zgjuar me mua.» ³⁵Pastaj u largua pak, ra përmbys, dhe i lutej Zotit që, në qoftë se ishte e mundur, t'ia largonte atë çast vuajtjesh. ³⁶«Aba, Atë», tha ai, «për ty gjithçka është e mundur! Largoje prej meje këtë kupë vuajtjesh. Megjithatë, le të bëhet jo si dua unë, por si do ti.»

³⁷Pastaj u kthye te nxënësit dhe pa se i kishte zënë gjumi. I tha Pjetrit: «Simon, ti po fle? A nuk mund të rriësh zgjuar me mua as për një orë të vetme?» ³⁸Pastaj u tha: «Rrini zgjuar e lutjuni (Zotit) që të mos dështoni në provën që po vjen. Jeni me qëllime të mira, por jeni, gjithashtu, njerëz të dobët.»

³⁹Jezusi u largua edhe një herë dhe u lut me të njëjtat fjalë. ⁴⁰Kur u kthye, i gjeti të përgjumur e me sy të rënduar. Nuk dinin si t'i përgjigjeshin.

⁴¹Kur u kthye për herën e tretë te nxënësit, u tha: «Ende po flini e pushoni? Mjaft

më! Biri i njeriut do t'u dorëzohet menjëherë armiqve të Zotit. ⁴²Ngrihuni në këmbë! Le të shkojmë. Ja, po vjen ai që do të më tradhtojë!»

Jezusin e arrestojnë

⁴³Ndërsa po i thoshte këto, erdhi Juda, një nga dymbëdhjetë nxënësit, në krye të një çete njerëzish të armatosur me shpata e me shkopinj. I kishin dërguar kryepfytërinjtë e këshilltarët. ⁴⁴Tradhtari ishte marrë vesh me ta për një shenjë dalluese: 'Kë unë do të përsëndes me puthje', u kishte thënë, 'ai është! Atë kapni e shtijeni me rojë!' ⁴⁵Juda menjëherë iu afrua Jezusit, e përshëndeti dhe e puthi. ⁴⁶Pastaj e kapën Jezusin dhe e arrestuan.

⁴⁷Një nga shoqëruesit e Jezusit nxori shpatën, i ra shërbëtorit të kryepfytit dhe ia preu veshin. ⁴⁸Por Jezusi u tha njerëzve: «Vërtet ju u desh të dilni me shpata e me shkopinj që të më kapni? Kriminel qenkan?» ⁴⁹Çdo ditë kam qenë te ju në Tempull duke predikuar, por ju nuk më arrestuat. Por profecitë në Shkrimin e shenjtë duhet të plotësohen.» ⁵⁰Pas kësaj, të gjithë nxënësit e lanë dhe ikën.

⁵¹Një i ri po shkonte pas Jezusit; ishte veshur vetëm me një mbulesë. Atë deshën ta kapin gjithashtu; ⁵²por ai u shpëput, la prapa veshjen e tij dhe iku lakuriq.

Jezusi para këshillit të lartë

⁵³Njerëzit që e kishin arrestuar Jezusin, e çuan në pallatin e kryepfytit, Kajfës, ku ishin mbledhur mësuesit e Ligjit dhe këshilltarët. ⁵⁴Pjetri e ndoqi Jezusin nga larg dhe hyri në oborrin e kryepfytit. Atje u ul pranë rojtarëve e po ngrohej pranë zjarrit.

⁵⁵Kryepfytërinjtë dhe mbarë këshilli tani kërkonin ndonjë dëshmi kundër Jezusit që të mund ta dënonin me vdekje, por nuk e gjenin. ⁵⁶U paraqitën, vërtet, shumë dëshmitarë të rremë, por dëshmitë e tyre nuk u pajtuan. ⁵⁷Më në fund u paraqitën dy e thanë: ⁵⁸«Ne e dëguam se ai tha: Unë do ta shkatërroj këtë Tempull të ndërtuar nga

njerëzit, dhe do të ndërtoj për tri ditë një tjetër që nuk do ta ndërtojnë njerëzit.» ⁵⁹Edhe atëherë deponimet e tyre u kundërshtuan.

⁶⁰Pastaj kryepfytëri u ngrit më këmbë mes Këshillit dhe e pyeti Jezusin: «A ke gjë për të thënë kundër këtyre padive?» ⁶¹Por Jezusi heshti. Kryepfytëri tha: «A je ti Mesia, Biri i Perëndisë?» ⁶²«Unë jam!», tha Jezusi, «E ju do ta shihni Birin e njeriut të ulur në të djathtë të Gjithpushtetshmit (Perëndi). Gjithashtu do të shihni se si do të vijë ai (si Gjykatës) mbi re të qiellit.»

⁶³Atëherë kryepfytëri i grisi rrobat e tha: «Nuk na duhen më dëshmitarë!» ⁶⁴Ju vetë e dëgjuat sharjen e tij kundër Zotit! Cili është vendimi juaj?» «Meriton të vdesë!», thirrën ata njëzëri. ⁶⁵Pastaj disa filluan ta pështynin. Ia mbuluan fytyrën, e qëlluan me shpulla dhe e pyetnin: «Gjeje, pra, kush të qëllloi, sepse ti je megjithatë profet!» Pastaj iu afruan rojtarët dhe vazhduan ta rrihnin.

Jezusin e mohon Pjetri

⁶⁶Pjetri ishte ende i ulur në oborr, kur po kalonte një shërbëtorë e kryepfytit. ⁶⁷Kur e vuri re Pjetrin pranë zjarrit, e shikoi me vëmendje e tha: «Edhe ti ishe me Jezusin nga Nazareti.» ⁶⁸Pjetri e kundërshtoi: «S'e njoh fare; nuk di se ç'po thua!» Pastaj doli jashtë në paradhomë. Në atë çast këndoi gjeli.

⁶⁹Vajza e gjeti Pjetrin përsëri atje e u tha të pranishmëve: «Ky është njëri prej tyre!» ⁷⁰Por Pjetri e mohoi përsëri. Pak më vonë të pranishmit filluan përsëri t'i thoshin: «Natyrisht ti je një prej tyre! Eh! Ti je nga Galileja!» ⁷¹Por Pjetri e mohoi duke u betuar: «Le të më dënojë Zoti në qoftë se gënjeva! Atë njeri për të cilin po flitni nuk e njoh!»

⁷²Në atë çast këndoi gjeli për herën e dytë dhe Pjetrit i ra në mend se ç'i kishte thënë Jezusi: «Para se të këndojë gjeli për herën e dytë, tri herë do të mohosh që më njeh.» Dhe Pjetri shpërtheu në vaj.

Jezusi para Pilatit

15 Herët në mëngjes i tërë këshilli i lartë i çifutëve - kryepiftërinjtë dhe këshilltarët - në fund morën vendim njëzëri për ta dënuar Jezusin me vdekje. E lidhën, e morën me vete dhe ia dorëzuan Pilatit, guvernatorit romak. ²Ky e pyeti Jezusin: «A je ti mbreti i çifutëve?» «Po», iu përgjigj Jezusi. ³Kryepiftërinjtë dhe këshilltarët i përsëritnin akuzat njëri pas tjetrit. ⁴Pilati e pyeti: «A nuk do të mbroheshe? A nuk po dëgjon se ç'po thonë kundër teje?» ⁵Por Jezusi nuk tha asnjë fjalë. Pilati u çudit shumë për këtë.

Dënimi me vdekje

⁶Për festën e Pashkës, guvernatori e kishte zakon t'ia falë dënimin një të burgosuri - atë që do të caktohej populli. ⁷Në atë kohë ishte i burgosur bashkë me të tjerët që kishin bërë vrasje gjatë një trazire, një njeri me emrin Bar-Abā. ⁸Si iu afrua turma Pilatit dhe iu lut për faljen e zakonshme, ⁹ai e pyeti: «A doni t'ju liroj mbretin e çifutëve?»

¹⁰Kështu tha, sepse e dinte fare mirë se Jezusin e kishin dorëzuar nga smira.

¹¹Ndërkohë, kryepiftërinjtë dhe këshilltarët e bindën popullin të kërkonte lirin e Bar-Abës. ¹²«Ç'të bëj, pra, me Jezusin që ju e quani mbret të çifutëve?», pyeti Pilati. ¹³«Të kryqëzohet!», thirrën ata. ¹⁴«Çfarë krimi bëri?», u tha ai. Por ata bëritën edhe më fortë: «Të kryqëzohet!» ¹⁵Meqë donte t'i bënte nder popullit, Pilati ua lëshoi Bar-Abën. Pastaj dha urdhrë që ta fshikullonin Jezusin e ta kryqëzonin.

Ushtarët tallen me Jezusin

¹⁶Ushtarët e guvernatorit e shpunë Jezusin në oborrin e kështjellës dhe u mblodh rreth tij mbarë reparti. ¹⁷E veshën me një mantel të kuq, dhe në kokë i vunë një kurorë të gërshetuar me ferra. ¹⁸Pastaj filluan ta përshëndetnin: «Të falemi, mbret i çifutëve!», thërritnin. ¹⁹I binin kokës me një shkop, e pështynin, binin në gjunjë para

tij dhe e nderonin me tallje si mbret. ²⁰Pasi ushtarët u tallën mjaft me të, ia hoqën mantelin, e veshën me rrobat e tij. Pastaj e shpunë për ta kryqëzuar.

Jezusi në kryq

²¹Udhës, takuan një njeri që po kthehej nga fusha në qytet, dhe e detyruan që ta mbante kryqin e Jezusit. Ky njeri ishte Simoni nga Cireneja, babai i Aleksandrit dhe i Rufit. ²²Jezusin e çuan në një vend që quhet Gulgota - d.m.th. Kafka. ²³Atje donin t'i jepnin Jezusit të pinte verë të përzier me një narkotik, por ai e refuzoi.

²⁴E gozhduan në kryq dhe i ndanë ndërmjet tyre rrobat e tij. Me anë të shortit caktuan se çfarë do të marrë secili. ²⁵Ishte ora nëntë kur e kryqëzuan. ²⁶Përmbi kokë i kishin vënë një tabelë, në të cilën ishte shkruar arsyeja e dënimit: 'Mbreti i çifutëve' ²⁷Njëkohësisht kryqëzuan pranë Jezusit dy terroristë, njërin në të djathtë e tjetrin në të majtë. ²⁸Kështu u plotësua pjesa e Shkrimit që thotë: *E numëruan ndër keqbërësit.* ²⁹Kalimtarët tundnin kokën dhe e shanin Jezusin: «Ti doje ta rrënoje Tempullin e ta rindërtoje për tri ditë!» ³⁰Atëherë lirohu dhe zbrit nga kryqi!» ³¹Po ashtu edhe kryepiftërinjtë, mësuesit e Ligjit dhe këshilltarët talleshin me të: «Të tjerët i ndihmoi, vetveten s'po mund ta ndihmojë. ³²Ky Mesi dhe mbret i Izraelit! Le të zbrësë nga kryqi! Kur ta shohim këtë, do t'i besojmë!» Po ashtu e fyenin edhe dy kriminelët që ishin të kryqëzuar me të.

Vdekja e Jezusit

³³Që nga mesdita deri në orën tre, një errësirë e mbuloi mbarë tokën. Kjo zgjati deri rreth orës tre. ³⁴Rreth orës tre Jezusi thirrri: «Eloi, Eloi! Lama sabakthani?» - që do të thotë 'Perëndia im, Perëndia im, përse hoqe dorë prej meje?' ³⁵Disa nga ata që qëndronin aty dhe e dëgjuan, thanë: «Ky po thërret Eljahun!» ³⁶Njëri solli një sfungjer, e zhyti në uthull, e vari në një shkop dhe ia afroi Jezusit ta pinte. Tha: «Tani do të shohim nëse do të vijë Eljahu për ta zbritur

nga kryqi.» ³⁷Por Jezusi bërtiti me zë të madh e dha shpirt.

³⁸Pastaj u gris në dy pjesë nga lart poshtë përda që gjendej para shenjtërores së brendshme të Tempullit. ³⁹Kapiteni romak që qëndronte përballë kryqit dhe që e kishte parë se si bërtiti Jezusi e vdiq, tha: «Me të vërtetë, ky paska qenë Biri i Perëndisë!»

⁴⁰Aty ishin edhe shumë gra që vështrojnë gjithçka nga larg. Ndër to ishte Maria nga Magdala, Maria, nëna e Jakobit të Ri dhe e Jozefit si dhe Saloma. ⁴¹Ato e kishin përcjellë Jezusin që nga Galileja dhe ishin kujdesur për të. Edhe shumë gra të tjera ishin atje, që kishin ardhur me Jezusin gjer në Jerusalem.

Varrimi i Jezusit

⁴²Ishte errësuar dhe dita që vinte pas ishte e shtunë. Që të mos e prishte zakonet e së shtunës, ⁴³Jozefi nga Ramataimi vendosi të shkante te Pilati e t'i lutej për trupin e Jezusit. Jozefi ishte një këshilltar shumë i nderuar dhe priste ardhjen e mbretërisë së Perëndisë. ⁴⁴Pilati u habit kur mësoi se Jezusi tashmë kishte vdekur. Prandaj e ftoi në raport kapitenin dhe e pyeti nëse tashmë kishte vdekur. ⁴⁵Kur kapiteni ia vërtetoi këtë, Pilati dha urdhër t'ia dorëzonin Jozefit të vdekurin. ⁴⁶Jozefi bleu pëlhurë, e zbriti Jezusin nga kryqi dhe e mbështolli me pëlhurë. Pastaj e vendosi në varrin e hapur në shkëmb. Në fund rrokullisi një gur (mulliri) në grykë të varrit. ⁴⁷Maria nga Magdala dhe Maria, nëna e Jozefit, e panë se ku ishte vënë trupi i Jezusit.

Ringjallja e Jezusit

16 Në mbrëmje, kur kaloi e shtuna, Maria nga Magdala, Maria nëna e Jakobit dhe Saloma blenë vajra të parfumuara për të balsamuar kufomën. ²Të dielën në mëngjes, herët kur po lindte dielli, ato arritën te

varri. ³Gjatë rrugës mendonin se kush do ta rrokulliste gurin nga gryka e varrit, ⁴sepse ishte shumë i madh. Kur ngritën sytë, panë se guri tashmë ishte rrokullisur.

⁵Hynë në shpellën e varrit dhe panë atje në anën e djathtë një të ri të ulur e të veshur me petk të bardhë. U trembën shumë. ⁶Por ai u tha: «Mos kini frikë! Ju e kërkoni Jezusin nga Nazareti, që ishte kryqëzuar. Nuk është këtu; Zoti e ka ringjallur. Ja vendi ku e kishin vënë. ⁷E tani shkoni e lajmëroni nxënësit e tij, dhe para së gjithash Pjetrin dhe thajun: 'Po shkon përpara jush në Galile.'» ⁸Pastaj dolën nga varri dhe ikën. Dridheshin nga tronditja. E meqë kishin kaq frikë, nuk i treguan askujt për këtë.

Përfundimi i gjatë i Markut: Shfaqjet e të ringjallurit

⁹Jezusi, pasi u ringjall të dielën herët, së pari iu shfaq Marisë nga Magdala, të cilën e kishte çliruar nga shtatë shpirta të këqij. ¹⁰Ajo shkoi te nxënësit që po e vajtonin Jezusin dhe ua tregoi ngjarjen që i kishte ndodhur. ¹¹Nxënësit, vërtet, dëgjuan se Jezusi ishte gjallë dhe se si Maria e kishte parë, por nuk i besuan.

¹²Më vonë Jezusi iu shfaq në një trajtë tjetër, të panjohur për ta, dyve prej nxënësve kur ata po shkonin në fshat. ¹³Ata u kthyen dhe u treguan të tjerëve, por ata as këtyre nuk u besuan.

¹⁴Në fund Jezusi iu shfaq të njëmbëdhjetëve, derisa po hanin darkë. Ai i qortoi, sepse dyshonin e nuk donin t'u besonin atyre që e kishin parë pas ringjalljes së tij. ¹⁵Pastaj u tha: «Dilni në mbarë botën dhe predikojani lajmin e mirë të gjithë njerëzve! ¹⁶Kush do t'i besojë e do të pagëzohet, do të shpëtojë. Kush nuk do t'i besojë, do të dënohet. ¹⁷Shenjat që do t'i përcjellin ata që do t'i besojnë, janë këto: në emrin tim do të dëbojnë shpirta të këqij, do të flasin gjuhë të reja. ¹⁸Kur t'i kafshojnë gjarpërinjtë ose kur të pinë helm, këto nuk do t'u

bëjnë dëm. Të sëmurët mbi të cilët do t'i vënë duart, do të shërohen.»

¹⁹Pasi Jezusi, Zoti, e kishte thënë këtë, u ngrit në qiell dhe u ul në anën e djathtë të Perëndisë. ²⁰Nxënësit shkuan dhe shpallën gjithkund lajmin e mirë. Zoti i ndihmoi me këtë dhe e vërtetoi predikimin e tyre me anë të mrekullive që bënë.]

Përfundimi i shkurtër i Markut

[Gratë shkuan me vrap te Pjetri dhe të tjerët që t'u raportojnë pa vonesë për gjithçka që Jezusi i kishte porositur. Pastaj erdhi edhe Jezusi dhe i ngarkoi nxënësit e tij me detyrën e shpalljes së lajmit gjithnjë të vlefshëm për shpëtimin e përjetshëm gjithkund në mbarë botën.]

UNGJILLI SIPAS LUKËS

Hyrja

1 Shumë njerëz ndërmorën të përpilopin një raport për ngjarjet që Zoti i bëri të ndodhin ndër ne. ²Këto raporte na i lanë ata që ishin dëshmitarë të atyre ngjarjeve dhe u ngarkuan me detyrën e shpalljes së lajmit të mirë. ³Për këtë arsye vendosa edhe unë t'i shqyrtoja të gjitha me kujdes që nga fillimi, dhe t'i shkruaj me radhë, saktësisht, për ty, o Teofil, shkëlqesia juaj. ⁴Kështu bëj, që ta dish të vërtetën për punën për të cilën u njoftove.

Shpallja e lindjes së Gjon Pagëzorit

⁵Në kohën kur mbretëronte Herodi mbi tokën e Judesë, jetonte një prift me emrin Zakari, nga grupi priftëror i Avijahut. Edhe gruaja e tij rridhte nga një familje priftërore; ajo quhej Elizabetë. ⁶Të dy bënë një jetë që i pëlqente Perëndisë, dhe në gjithçka vepronin sipas porosive dhe urdhrave të Zotit. ⁷Por ata ishin pa fëmijë, sepse Elizabeta ishte beronjë dhe të dy ishin tashmë të shtyrë në moshë.

⁸Njëherë Zakaria ishte në shërbim në Tempullin e Jerusalemit, sepse e kishte radhën grupi i priftërinjve, të cilit i takonte ai. ⁹E kishin zakon të caktonin me short cili prift ishte në shërbim. Një ditë të përcaktuar i takoi Zakarisë ta kushtonte fljimin e temjanit. Kështu hyri në paradhomën e

shenjtërores së brendshme, ¹⁰derisa turma qëndronte jashtë duke i lutej Zotit.

¹¹Papritur iu shfaq Zakarisë engjëlli i Zotit; qëndronte në të djathtën e altarit mbi të cilin digjej temjani. ¹²Zakaria, kur e pa, u tremb dhe zuri të dridhej. ¹³Por engjëlli i tha: «Mos ki frikë, Zakari, sepse Zoti e dëgjoi lutjen tënde dhe Elizabeta, gruaja jote, do të lindë një djalë, të cilin do ta quash Gjon. ¹⁴Atëherë do të gëzohesh dhe do të brohoritesh, dhe shumë veta do të gëzohen për lindjen e tij. ¹⁵Sepse Zoti e ka emëruar atë që të bëjë vepra të mëdha. Nuk do të pijë verë as birrë. Që në barkun e nënës do të jetë i mbushur me Shpirtin e shenjtë, ¹⁶dhe shumë veta prej popullit të Izraelit do t'i kthejë te Perëndia, Zoti i tyre. ¹⁷Si lajmëtar i Zotit, ai do t'i shkojë përpara, i mbushur me të njëjtën frymë dhe fuqi si profeti Elija. Do t'i kthejë fëmijët në fenë e të parëve. Të gjithë të pabindurit do t'i kthejë në rrugën e drejtë dhe kështu do t'i sjellë Zotit një popull që është i përgatitur për ardhmen e tij.»

¹⁸Zakaria i tha engjëllit: «Nga do ta di unë se ke të drejtë? Në fund të fundit, jam plak, e gruan e kam të thyer në moshë.»

¹⁹Engjëlli iu përgjigj: «Unë jam Gavrieli, njëri prej atyre që qëndrojnë para vetë fronit të Perëndisë. Ai më ka dërguar që të flas me ty dhe të ta sjell këtë lajm të gëzueshëm. ²⁰Ajo që të thashë do të realizohet

patjetër në kohën e caktuar. Por meqë nuk më besove, ti do të kthehesh në memec, gjer në plotësimin e fjalëve të mia.»

²¹Ndërkohë turma po e priste Zakarinë, dhe habitej pse u vonua aq shumë në Tempull. ²²Kur doli Zakaria, s'mund të fliste. Atëherë e kuptuan se ai kishte parë ndonjë vegim në shenjtërore. Bëri me dorë shenjë e bekimit, por mbeti i pagojë.

²³Kur mbaroi java e shërbimit të tij në Tempull, Zakaria u kthye në shtëpi. ²⁴Pas pak Elizabeta, gruaja e tij, mbeti shtatzënë dhe për pesë muaj u veçua plotësisht. ²⁵Ajo thoshte: «Zoti e ka parë hallin tim dhe ma ka hequr turpin e shterpësisë sime.»

Shpallja e lindjes së Jezusit

²⁶Në muajin e gjashtë të barrës së Elizabetës, Perëndia e dërgoi engjëllin Gavriel në Nazaret, në Galile, ²⁷te një virgjëreshë me emrin Mari. Ajo ishte e fejuar me një njeri të quajtur Jozef, që ishte nga fisi i mbretit David. ²⁸Engjëlli erdhi te Maria dhe i tha: «Të përshëndes, Mari! Zoti është me ty; Ai të ka zgjedhur për gjëra të mëdha!» ²⁹Maria u tremb nga kjo përshëndetje dhe u mendua për kuptimin e saj. ³⁰Engjëlli vazhdoi: «Mos ki frikë, Mari, sepse Perëndia të ka zgjedhur (që të lindësh Mesinë)! ³¹Ti do të mbetesh shtatzënë dhe do të lindësh një djalë. Do t'ia vësh emrin Jezus. ³²Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Bir i të Lartit (Perëndi). Zoti Perëndi do t'ia japë mbretërinë e Davidit, stërgjyshit të tij. ³³Ai do të sundojë përgjithmonë mbi pasardhësit e Jaakovit. Sundimi i tij do të jetë pa fund.»

³⁴Maria e pyeti engjëllin: «Si do të ndodhë kjo? Unë jam akoma e virgjër!» ³⁵Ai iu përgjigj: «Shpirti i Zotit do të zbrësë mbi ty dhe fuqia e tij do ta realizojë këtë. Për këtë arsye ky fëmijë që do ta lindësh do të quhet I Shenjti, Biri i Perëndisë. ³⁶Edhe Elizabeta, kushërira jote, pret t'i lindë djalë - me gjithë moshën e saj të shtyer. Ajo është tashmë në muajin e gjashtë të barrës, megjithatë njerëzit thoshin për atë se s'mund të lindë fëmijë.

³⁷S'ka asgjë të pamundur për Perëndinë.»

³⁸«Unë jam plotësisht në dorë të Zotit. Le të ndodhë kështu si the», tha Maria. Pastaj engjëlli u largua nga ajo.

Maria i bën vizitë Elizabetës

³⁹Pas pak, Maria u nis dhe shkoi me nxitim (për të vizituar kushërirën e saj, e cila banonte) në një qytet në zonën kodrinore të Judesë. ⁴⁰Atje hyri në shtëpinë e Zakarisë dhe e përshëndeti Elizabetën. ⁴¹Elizabeta, kur e dëgjoi përshëndetjen e saj, i lëvizi foshnja në bark. Atëherë ajo u mbush me Shpirtin e Zotit ⁴²dhe tha me zë të lartë: «Zoti të ka nderuar më shumë se të gjitha gratë e tjera, ty dhe foshnjën tënde! ⁴³Kush jam unë, që më bën vizitë nëna e Mesisë? ⁴⁴Në atë çast kur e dëgjova përshëndetjen tënde, në barkun tim më lëvizi foshnja nga gëzimi. ⁴⁵Ti mund të gëzohesh, sepse besove që do të plotësohet lajmi i Zotit drejtuar teje.»

Kënga lavdëruese e Marisë

⁴⁶Por Maria tha:

«Unë e lavdëroj Zotin ⁴⁷dhe këndoja nga gëzimi për Perëndinë, Shpëtimtarin tim, ⁴⁸sepse ai pranoi të shikojë me pëlqim mbi mua, shërbëtores e tij të përvuajtur. Që tani njerëzit do të më quajnë të lumtur brez pas brezi, ⁴⁹sepse punë të mëdha m'i bëri Zoti, ai që është i fuqishëm dhe i shenjtë. ⁵⁰Mëshira e tij kurrë nuk pushon; ua dhuron të gjithë atyre që e nderojnë, brez pas brezi. ⁵¹Tani do të ndërhyjë me fuqinë e tij; do t'i fshijë mendjemëdhenjtë së bashku me planet e tyre. ⁵²Zoti do t'i rrezojë nga fronti sundimtarët, kurse të shtypurit do t'i ngrejë. ⁵³Të uriturit do t'i ngopë, kurse të pasurit do t'i dërgojë duarthatë. ⁵⁴⁻⁵⁵Të parëve u premtoi që të sillej ndaj Izraelit me mirësi dhe me besnikëri. Kështu i premtoi Avrahamit dhe pasardhësve të tij përgjithmonë. Ai nuk e harroi këtë premtim dhe tani ka ndërhyrë për të ndihmuar popullin e tij.»

⁵⁶Maria mbeti me Elizabetën rreth tre muaj; pastaj u kthye në shtëpinë e saj.

Lindja e Gjon Pagëzorit

⁵⁷Kur erdhi koha e Elizabetës që të lindë, ajo lindi djalë. ⁵⁸Fqinjët dhe farefisi, kur e dëgjuan këtë, u gëzuan bashkë me të, sepse Zoti i kishte treguar asaj një dëshmi aq të madhe për mirësinë e tij. ⁵⁹Kur foshnja ishte tetë ditë dhe duhej ta bënin synet, u mblohdhën të gjithë për këtë. Ata kishin dëshirë ta quanin sipas emrit të babait të tij, Zakarisë. ⁶⁰Por nëna e tij tha: «Jo, ai do të quhet Gjon!» ⁶¹Ata protestuan dhe thanë: «Pse? Asnjë nga fisi yt nuk quhet me këtë emër.» ⁶²Dhe e pyetën me shenjë babanë e tij se si dëshironte ta quante foshnjën. ⁶³Ai kërkoi të sillnin rrasëzën dhe shkroi: «Gjon e ka emrin.» Të gjithë u habitën. ⁶⁴Pikërisht në atë çast Zakaria mund të fliste përsëri dhe menjëherë filloi të lavdëronte Perëndinë. ⁶⁵Ra frika në të gjithë fqinjët dhe nëpër tërë zonën kodrinore të Judesë u përhap lajmi për atë që kishte ndodhur. ⁶⁶Kushdo që e dëgjoji u mendua dhe tha me vete: «Ç'do të bëhet vallë kjo foshnjë?» Sepse ishte e qartë se Zoti kishte një plan të veçantë për Gjonin.

Profecia e Zakarisë

⁶⁷Zakaria, babai i tij, u mbush me Shpirtin e Zotit dhe profetizoi: ⁶⁸«Lavdi i qoftë Zotit, Perëndisë së Izraelit, sepse ka ardhur për të na ndihmuar dhe për të çliruar popullin e tij. ⁶⁹Ai na e dërgoi Shpëtimtarin e fuqishëm: një pasardhës të shërbëtorit të tij, Davidit. ⁷⁰Kështu na kishte shpallur prej kohësh nëpërmjet profetëve të tij: ⁷¹Ai kishte ndër mend të na shpëtonte nga armiqët tanë, nga pushteti i të gjithë atyre që na urrejnë. ⁷²Të parëve tanë donte t'ia tregonte të mirën dhe ta mos harronte besëlidhjen e shenjtë, që kishte lidhur me ta. ⁷³Prej kohësh ia kishte premtuar me be Avrahamit, stërgjyshit tonë, ⁷⁴⁻⁷⁵të na çlironte nga pushteti i armiqve, që të mos kemi më frikë dhe që t'i shërbejmë për tërë jetën tonë si njerëz që i takojnë Zotit të tyre dhe zbatojnë atë që kërkon ai prej tyre. ⁷⁶E ti, o biri im, do të jesh profet i të Lartit

(Perëndi), sepse ti do të shkosh përpara Zotit, për t'ia hapur rrugën. ⁷⁷Ti do t'i shpallësh popullit të Zotit, që tani po vjen shpëtimi i premtuar, sepse Zoti do t'ia falë mëkatet. ⁷⁸Perëndia ynë është plot dashuri dhe mëshirë; na e dërgon agimin që vjen nga lart. ⁷⁹Ky do t'i ndritë të gjithë ata që janë në errësirë, që jetojnë në tokën e errët të vdekjes, dhe do të na çojë në rrugën e paqes.»

⁸⁰Gjoni rritej në trup dhe në urtësi. Më vonë u tërhoq në shkretëtirë gjer në ditën kur doli para popullit të Izraelit për të kryer shërbimin e tij.

Lindja e Jezusit, Mesisë

2 Atë kohë doli një dekret nga perandori August, që të bëhej regjistrimi i popullsisë në mbarë perandorinë. ²Ishte hera e parë që ndodhte një gjë e tillë. Atëherë ishte Kuirini guvernator i Sirisë. ³Kështu shkoi secili në vendlindjen e të parëve, që të regjistroheshin atje. ⁴Edhe Jozefi u nis për rrugë. Nga Galilea shkoi në Bet-Lehem, që ndodhet në Jude. Ky qytet ishte vendlindja e mbretit David. Duhej të shkonte atje, sepse ishte pasardhës i Davidit. ⁵Maria, e fejuara e tij, e shoqëronte. Ajo ishte shtatzënë. ⁶Gjatë qëndrimit në Bet-Lehem i erdhi koha e lindjes. ⁷Ajo lindi djalë, të parëlindurin, e mbështolli me rripa stofi dhe e shtriu në një grazhd, sepse ata nuk kishin gjetur strehim tjetër.

Barinjët dhe engjëjt

⁸Në atë vend rrinin barinjët. Gjatë natës ishin në fushë duke ruajtur kopetë e tyre. ⁹Atëherë engjëlli i Zotit iu afrua, drita e pranisë së Zotit ndriti rreth tyre, dhe ata u trembën shumë. ¹⁰Por engjëlli u tha: «Mos kini frikë, sepse po vij te ju për t'ju dhënë një lajm të mirë për të cilin do të gëzohet i tërë populli i Izraelit. ¹¹Sot në qytetin e Davidit ka lindur Shpëtimtari juaj - Mesia, Zoti. ¹²Shkoni dhe binduni vetë: ai ndodhet i mbështjellë me rripa stofi dhe i shtrirë në grazhd: nga kjo shenjë do ta njihni!»

¹³Menjëherë, me engjëjllin u duk një turmë e madhe engjëjsh të tjerë, që lavdëronin Perëndinë dhe brohoritnin: ¹⁴«Lavdi Perëndisë në qiell, dhe në tokë paqe popullit të zgjedhur të tij.»

¹⁵Kur engjëjt u larguan prej tyre për në qiell, barinjët i thanë njëri-tjetrit: «Ejani të shkojmë në Bet-Lehem e të shikojmë ç'ndodhi dhe çfarë na ka shpallur Zoti!»

¹⁶Ata u nisën menjëherë, shkuan atje dhe gjetën Marinë dhe Jozefin me foshnjën e vënë në grazhd. ¹⁷Pasi e panë, ata treguan se ç'u kishte thënë engjëlli për foshnjën. ¹⁸Të gjithë të pranishmit u çuditën për atë që u treguan barinjët. ¹⁹Por Maria i ruante për vete të gjitha këto dhe mendohej vazhdimisht për to. ²⁰Barinjët u kthyen në kopetë e tyre duke lavdëruar dhe duke falënderuar Perëndinë për gjithçka që dëgjuan dhe panë. Gjithçka u bë pikërisht siç u kishte thënë engjëlli.

Jezusi merr emrin e tij dhe sillet në Tempull

²¹Pas një jave erdhi koha për të bërë synet foshnjën dhe ata ia vunë emrin Jezus - pikërisht sipas urdhrit të dhënë nga engjëlli para shtatzënisë së Marisë.

²²Dyzet ditë pas lindjes, mbaroi koha e papastërtisë rituale të nënës që caktohet në Ligjin e Mosheut. Atëherë e sollën foshnjën në Tempull në Jerusalem që t'ia kushtonin Zotit. ²³Në Ligjin e Mosheut thuhet: *Në qoftë se femija i parë, i cili i lind gruas, është djalë, ai do t'i takojë Zotit.* ²⁴Njëkohësisht bënë edhe filjimin e caktuar të pastërtisë. një palë turtuj ose dy pëllumba të rinj.

Shimoni dhe Hana njohin Shpëtimtarin

²⁵Në atë kohë në Jerusalem jetonte një njeri me emrin Shimon. Ai ishte i përshpirtshëm dhe zbatonte me besnikëri Ligjin e Zotit, duke pritur shpëtimin e Izraelit. Ishte i mbushur me Shpirtin e Zotit, ²⁶i cili ia kishte shpallur se nuk do të vdiste para se të shihte Mesinë e Zotit. ²⁷Shimoni ndoqi intuitën e Shpirtit dhe hyri në Tempull. Kur

prindërit po e sillnin Jezusin atje dhe kishin ndër mend t'ia kushtonin Zotit sipas zakonit të Ligjit, ²⁸Shimoni e mori foshnjën ndër krahë, e lavdëroi Perëndinë dhe tha: ²⁹«Tani o Zot, mund të vdes në paqe, sepse ti e ke mbajtur premtimin tënd, ³⁰sepse me sytë e mi e pashë Mesinë ³¹që ti e ke caktuar për shpëtimin e të gjithë popujve. ³²Ai është drita nëpërmjet së cilës ti do t'u zbulosh joçifutëve dhe prania jote madhështore ndër popullin tënd, Izraelin.»

³³Prindërit e Jezusit u çuditën shumë për ato që Shimoni fliste dhe për foshnjën. ³⁴Shimoni i bekoj atë dhe i tha Marisë, nënës së Jezusit. «Kjo foshnjë është caktuar për rënien dhe ngritjen e shumë vetave në Izrael. Ai do të jetë shenja e Zotit, kundër së cilës do të ngrihen shumë veta dhe kështu ata do t'i tregojnë mendimet e veta të fshehta. ³⁵Por përsa të përket ty, pikëllimi për femijën tënd, si shpata, do të ta lëndojë zemrën.»

³⁶Në Jerusalem jetonte gjithashtu një profeteshë me emrin Hana. Ajo ishte bija e Pënuelit nga fisi i Asherit. Tashmë ajo ishte e thyer në moshë. Kishte qenë e martuar shtatë vjet ³⁷dhe tetëdhjetë e katër vjet ajo kishte qenë e ve; nuk largohej nga Tempulli dhe i shërbente Zotit ditë natë me agjërimi dhe me lutje. ³⁸Edhe ajo tani u afrua dhe e lavdëroi Perëndinë. Ajo u fliste për djalin të gjithë atyre që pritnin shpëtimin e Izraelit.

Kthimi në Nazaret

³⁹Pasi i kryen të gjitha sipas Ligjit të Zotit, Jozefi dhe Maria u kthyen bashkë me Jezusin në Galile, në vendlindjen e tyre, në Nazaret. ⁴⁰Djali rritej e forcohej. Kishte një dituri të jashtëzakonshme për vullnetin e Zotit dhe ishte e qartë që Zoti e donte.

Dymbëdhjetëvjeçari Jezus në Tempull

⁴¹Çdo vit prindërit e Jezusit shkonin në Jerusalem në festën e Pashkës. ⁴²Kur Jezusi ishte dymbëdhjetë vjeç, ata e morën me vete për herë të parë. ⁴³Pas ditëve të festës, ata u nisën për në shtëpi, por djali (Jezusi) mbeti në Jerusalem pa dijeninë e prindërve

të tij. ⁴⁴Ata mendonin se ai gjendej diku ndërmjet pelegrinëve të tjerë. Udhëtuan gjithë ditën dhe pastaj në mbrëmje e kërkuar mes farestit e të njohurve. ⁴⁵Pasi nuk e gjetën, u kthyen prapa në Jerusalem dhe e kërkuar atje. ⁴⁶Më në fund, pas tri ditësh, e gjetën në Tempull. Rrinte në mes të mësuesve të Ligjit, duke i dëguar dhe diskutuar me ta. ⁴⁷Të gjithë të pranishmit habiteshin për diturinë e tij dhe për përgjigjet e tij të urta.

⁴⁸Por prindërit nuk ishin më në vete dhe kur e gjetën, nëna i tha: «O biri im, përse na shqetësove kështu? Ati yt dhe unë, me dëshpërim po të kërkojmë.» ⁴⁹«Përse më keni kërkuar?», u tha Jezusi. «A nuk e keni ditur se duhet të jem në shtëpi të Atit tim?» ⁵⁰Por ata nuk kuptuan se ç' donte t'u thoshte. ⁵¹Jezusi u kthye bashkë me prindërit e tij në Nazaret duke iu bindur atyre. Nëna e tij i ruante për vete të gjitha këto ngjarje. ⁵²Ndërkaq Jezusi rritej trupërisht, përparonte në urtësi dhe i pëlqente Perëndisë dhe njerëzve.

Predikimi i Gjon Pagëzorit

3 Ishte viti i pesëmbëdhjetë i mbretërishtit të perandorit Tiber; Ponc Pilati ishte guvernator i Judesë, Herod Antipa ishte sundimtar i Galileë, Filipi, vëllai i tij, ishte sundimtar i Ituresë dhe Trahonit, Lizania ishte sundimtar i Abilenes. ²Hanani e Kajfa ishin kryepfërit.

Gjoni, i biri i Zakarisë ende po rrinte në shkretëtirë. Atje i arriti thirrja e Perëndisë. ³Ai u nis dhe shkoi nëpër tërë krahinën e bregut të lumit Jordan, duke predikuar kështu: «Kthehuni te Zoti dhe pagëzohuni. Atëherë Zoti do t'ju falë mëkatet.» ⁴Kjo ishte në përputhje me atë që është shkruar në librin e profetit Jeshaja: *Dikush thërret në shkretëtirë: Hapeni rrugën, në të cilën po vjen Zoti. Ndërtojini një rrugë të drejtë!* ⁵Mbushni çdo luginë, rrafshoni çdo kodër dhe mal: drejtoni rrugët e gjarpëruara dhe pastrojeni nga pengesat. ⁶Atëherë do të

shohin të gjithë se si Perëndia do të sjellë shpëtimin.

Lajmi i Pagëzorit

⁷Njerëzit erdhën turma-turma te Gjoni, që ai t'i pagëzonte. Ai i vuri në dukje mëkatet e tyre dhe thërriste: «Pjellë nëpër-kash! A mendoni ju se do t'i shpëtoni dënimin që po vjen nga Zoti? ⁸Tregoni me anë të veprave tuaja se doni të ndryshoni. Të mos ju shkojë mendja se nuk do t'ju ndodhë asgjë, sepse Avrahami është stërgjyshi yt. Unë ju them juve: Perëndia mund të krijojë, prej këtyre gurëve këtu, pasardhës të Avrahemit. ⁹Sëpata tashmë rri gati për ta prerë pemën nga rrënjët: çdo pemë që nuk jep frut të mirë, do të pritet dhe do të hidhet në zjarr.»

¹⁰Njerëzit e pyetën Gjoni: «Ç'të bëjmë, pra?» ¹¹Ai u përgjigj: «Kush ka dy këmbë, le t'i ndajë me atë që nuk ka asnjë! Kush ka për të ngrënë, le ta ndajë me atë që s'ka.» ¹²Erdhën edhe tagrambledhësit që të pagëzoheshin. Ata e pyetën Gjoni: «Po ne, ç'duhet të bëjmë?» ¹³Ai u përgjigj: «Mos kërkon më shumë se sa ju është caktuar!» ¹⁴Ushtarët gjithashtu e pyetën: «Po ne, ç'duhet të bëjmë?» Ai u përgjigj: «Mos grabitni askënd dhe mos merrni asgjë me dhunë, por kënaquni me rrogën tuaj!»

¹⁵Njerëzit pritnin me kureshtje dhe donin të dinin mos, vallë, ishte Gjoni Mesia. ¹⁶Por Gjoni deklaroi para të gjithëve: «Unë ju pagëzoj vetëm me ujë, por po vjen ai që është më i fuqishëm se unë. Nuk jam i denjë të jem skllavi i tij më i ulët: Ai do t'ju pagëzojë me Shpirtin e Zotit dhe me zjarr! ¹⁷Ai e ka terploten në dorën e tij, për ta ndarë bykun nga gruri dhe për ta sjellë grurin në hambarët e tij. E bykun do ta djegë në zjarrin e pashueshëm.» ¹⁸Me këto dhe me shumë thirrje të tjera, Gjoni ia shpallte lajmin e mirë popullit. ¹⁹Madje edhe sundimtarin Herod e qortoi, sepse ishte martuar me Herodinë, gruan e vëllait të tij dhe se, përveç kësaj, kishte bërë shumë vepra të këqija. ²⁰Për këtë Herodi e

futi në burg dhe kështu u vuri majë veprave të tij të këqija.

Kushtimi i Mesisë

²¹Jezusi u pagëzua si të gjithë njerëzit e tjerë. Pas kësaj, ndërsa po i lutej Zotit, u hap qielli. ²²Shpirti i Zotit zbriti në sy të të gjithëve në të, në pamje si pëllumb. Dhe erdhi një zë nga qielli: «Ti je Biri im, i dashuri im, i zgjedhuri im.»

Gjenealogjia e Mesisë

²³Jezusi në fillim të shërbimit të tij ishte rreth tridhjetë vjeç dhe ishte - siç mendonin njerëzit - i biri i Jozefit, i Eliut, ²⁴i Matatit, i Leviut, i Malkiut, i Janait, i Jozefit, ²⁵i Matitjahut, i Amocit, i Nahumit, i Hesliut, i Nagait, ²⁶i Mahatit, i Matitjahut, i Shimit, i Jozefit, i Jodës, ²⁷i Gjonit, i guvernatorit Zërubabel, i Shealtielit, i Neriut, ²⁸i Malkiut, i Adiut, i Kosamit, i Almodamit, i Erit, ²⁹i Jeshuasë, i Eliezerit, i Jorimit, i Matatit, i Leviut, ³⁰i Shimonit, i Jëhudës, i Jozefit, i Jonamit, i Eljakimit, ³¹i Maljës, i Minës, i Matatës, i Natanit, i Davidit, ³²i Jishës, i Ovedit i Boazit, i Salmonit, i Nahshonit, ³³i Aminadavit, i Adminit, i Arnit, i Hecronit, i Percit, i Jëhudës, ³⁴i Jaakovit, i Jichakut, i Avrahamit, i Terahut, i Nahorit, ³⁵i Serugit, i Reut, i Everit, i Shalahut, ³⁶i Kenanit, i Arpakshadit, i Shemit, i Noahut, i Lamekut, ³⁷i Metushelahut, i Henokut, i Jeredit, i Mahalalelit, i Kenanit, ³⁸i Enoshit, i Shetit, i Adamit, i Perëndisë.

Mesia vihet në provë

4 Jezusi, i mbushur me Shpirtin e shenjtë, u largua nga krahina e lumit Jordan. ²Për dyzet ditë, Shpirti e shpinte atë në shkretëtirë, ku e provonte djalli. Gjithë kohën asgjë nuk hëngri, kështu që në fund kishte shumë uri. ³Dhe djalli i tha: «Në qoftë se je Biri i Perëndisë, thuaj këtij guri të bëhet bukë.» ⁴Jezusi iu përgjigj: «Në Shkrimin e shenjtë shkruhet: *Nuk jeton njeriu vetëm me bukë, [por me çdo fjalë që del*

nga goja e Perëndisë].» ⁵Pastaj djalli e çoi lart në mal dhe në një sekondë i tregoi të gjitha mbretëritë e botës, ⁶dhe i tha: «Ty do të ta jap tërë këtë pushtet dhe pasuri, sepse mua më është dorëzuar, dhe kujt dua unë, mund t'ia jap këto. ⁷Pra, të gjitha do të takojnë ty në qoftë se je bie përmbys para meje dhe më adhuron.» ⁸Jezusi iu përgjigj: «Në Shkrimin e shenjtë shkruhet: *Bie përmbys vetëm para Zotit, Perëndisë sate. Atë duhet ta adhurosh dhe përveç tij asnjëri tjetër!*» ⁹Më në fund djalli e shpuri në Jerusalem, e vuri në majë të Tempullit dhe i tha: «Në qoftë se me të vërtetë je Biri i Perëndisë, hidhu nga këtu poshtë. ¹⁰sepse në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Zoti do t'i urdhërojë engjëjt që të mbrojnë* ¹¹dhe ata do të të presin në duar që të mos i vrasësh këmbët në gur.» ¹²Jezusi iu përgjigj: «Gjithashtu në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Mos e provoko Zotin, Perëndinë tënd.*»

¹³Djalli, pasi nuk mund ta thyente Jezusin me të gjitha këto provokime, e la përkohësisht të qetë.

¹⁴Jezusi, i mbushur me fuqinë e Shpirtit të Zotit, u kthye në Galile, dhe lajmi për të u përhap në tërë rrethinën. ¹⁵Ai po mësonte në sinagogat e tyre, dhe të gjithë e nderonin.

Një parashpjegim i shërbimit të mëvonshëm të Jezusit

¹⁶Kështu erdhi Jezusi edhe në Nazaret ku ishte rritur, dhe si zakonisht hyri në sinagogë ditën e shtunë. U ngrit për të lexuar Shkrimin e shenjtë, ¹⁷dhe ata ia dorëzuan librin e profetit Jeshaja. Kur e shtjelloi rrotullin, zgjodhi vendin ku ishte shkruar: ¹⁸«*Zoti më ka mbushur me Shpirtin e tij. Ai më ka emëruar dhe më ka ngarkuar t'ua sjell Lajmin e mirë të varfërve, t'ua shpall lirin robërve, t'ua kthej dritën të verbërve, t'i liroj të shtypurit,* ¹⁹*dhe të shpall vitin e mëshirës së Zotit.*»

²⁰Jezusi e mbylli rrotullin, ia ktheu shërbëtorit, dhe u ul. Të gjithë e vështronin me ngulm dhe me kureshje. ²¹Pastaj filloi e tha: «Kjo pjesë e Shkrimit, që keni dëgjuar,

sot është realizuar.» ²²Të gjithë e çmonin shumë dhe çuditeshin për fjalët për mëshirën (e Zotit) që dilnin nga goja e tij dhe thoshin: «A nuk është ky biri i Jozefit?»

²³Por ai u përgjigj: «Me siguri do të më citoni këtë proverb: Mjek, shëroje veten! Të gjitha ato që i ke bërë në Kafarnaum siç kemi dëgjuar, bëji edhe këtu në vendlindjen tënde!» ²⁴Me të vërtetë po ju them», vazhdoi ai, «asnjë profet nuk është i mirëpritur në vendlindjen e tij.» ²⁵Me të vërtetë, gjithashtu po ju them: ishin shumë vejusha në Izrael në kohën e Eljahut, kur u mbyll qielli për tre vjet e gjashtë muaj dhe kishte zi buke në tërë vendin. ²⁶Por Zoti nuk e dërgoi Eljahun tek asnjëra nga ato, përveç në Carfat në krahinën e Sidonit, te një vejushë. ²⁷Në kohën e profetit Elishë, në Izrael kish-te shumë të gërbulë, por asnjë nga ata nuk u shërua përveç Naamanit, sirianit.»

²⁸Të gjithë ata që ishin në sinagogë u tërbuan, kur e dëgjuan këtë. ²⁹U ngritën, e dëbuan nga qyteti, dhe e shpunë gjer në rrëpirën e kodrës në të cilën ishte ndërtuar qyteti i tyre, me qëllim që ta rrëzonin poshtë (që ta vritnin pastaj me gurë), ³⁰por ai kaloi i papenguar nëpër turmë dhe shkoi në një vend tjetër.

Popullariteti: 1) Një ditë në Kafarnaum

³¹Jezusi erdhi në Kafarnaum, një qytet i Galileesë. Edhe këtu foli ditën e shtunë. ³²Mësimi i tij u la dëgjuesve mbresë të thellë, sepse fliste si njeri me fuqi të plotë nga Zoti.

³³Në sinagogë, një njeri i pushtuar nga shpirti i djallit të lig bërtiti me zë të fortë: ³⁴«Ç'do të na bësh neve, Jezus nga Nazareti? A erdhe të na shkatërosh? Unë e di se kush je: I Shenjti i Perëndisë.» ³⁵Jezusi e qortoi shpirtin e keq dhe i tha: «Hesht, dhe dil nga ky njeri!» Shpirti i keq e tërhoqi njeriun me forcë përpara, e rrëzoi për tokë dhe doli nga ai, por nuk e lëndoi.

³⁶Të gjithë u trembën dhe i flitnin njëri-tjetrit: «Si po flet ky njeri? Me pushtet të pamposhtur u jep urdhër shpirtave të këqij të

tërhiqen dhe ata e dëgjojnë.» ³⁷Kështu ndodhi që lajmi për Jezusin u përhap në tërë rrethinën.

Jezusi shëron shumë të sëmurë

³⁸Jezusi e la sinagogën, dhe hyri në shtëpinë e Simonit. Vjehrra e Simonit ishte shterirë në shtrat me ethe të forta, dhe ata iu lutën për ta ndihmuar. ³⁹Ai iu afrua asaj, urdhëroi që të largoheshin ethet, dhe ato e lanë. Gruaja u ngrit menjëherë dhe e përgatiti gjellën për të gjithë.

⁴⁰Kur po perëndonte dielli, të gjithë i sollën Jezusit të sëmurët që vuanin nga sëmundje të ndryshme. Ai shëronte këdo që prekte me dorë. ⁴¹Shumë veta i liroi nga shpirtrat e këqij; dhe këta bërtitën: «Ti je Biri i Perëndisë.» Por Jezusi i urdhëroi rreptësisht që të mos flitnin, sepse e dinin që ai ishte Mesia.

Jezusi predikon në Jude

⁴²Mëngjesin tjetër, Jezusi e la qytetin dhe u tërhoq në një vend të vetmuar. Njerëzit i shkuan pas dhe i thanë që të rrin-te me ta, sepse nuk donin që ai të ikte. ⁴³Por ai u tha: «Unë duhet t'ua jap edhe qyteteve të tjera lajmin e mirë që Perëndia tani po e vendos sundimin e tij, sepse për këtë më ka dërguar Zoti.» ⁴⁴Që atëherë, Jezusi filloi të fliste nëpër sinagoga kudo në Izrael.

Popullariteti: 2) Zënia e njerëzve

5 Një ditë Jezusi po qëndronte në bregun e liqenit të Kineretit (d.m.th. të Galileesë). Njerëzit shtyheshin rreth tij për të dëgjuar fjalën e Perëndisë. ²Ai pa dy barka të nxjerra në breg: peshkatarët kishin dalë nga ato, e po i pastronin rrjetat. ³Jezusi hipi në një barkë që i takonte Simonit dhe iu lut të largohej pak nga bregu. Pastaj u ul dhe filloi ta mësonte turmën që nga barka. ⁴Kur e mbaroi predikimin, i tha Simonit: «Dil në ujëra të thella, dhe hidhi rrjetat për të zënë

peshk.» ⁵«Mësues», iu përgjigj Simoni, «ne u lodhëm gjithë natën, dhe nuk zëmë gjë. Por për fjalën tënde, përsëri do t'i hedh rrjetat.» ⁶Pasi bëri kështu, zunë aq shumë peshq, saqë rrjetat filluan të griseshin. ⁷Prandaj u bënë shenjë shokëve që ishin në barkën tjetër, që të vinin e t'i ndihmonin. Ata erdhën dhe i mbushën të dy barkat aq shumë, saqë ato gati u fundosën.

⁸Kur Simon Pjetri e pa këtë, ra në gjunjë para Jezusit dhe tha: «Largohu prej meje, o Zot, sepse unë jam mëkatar!» ⁹Habia e kishte pushtuar së bashku me ata që ishin me barkë, sepse kishin zënë një sasi aq të madhe peshqish. ¹⁰Ashtu edhe u ndodhi Gjonit dhe Jakobit, të bijve të Zebedeut, të cilët ishin bashkëpunëtorë të Simonit. Jezusi i tha Simonit: «Mos ki frikë! Tani e tutje do të zësh njerëz!» ¹¹Ata i nxorën barkat në breg, lanë gjithçka dhe shkuan pas Jezusit.

Popullariteti: 3) I dëbuar

¹²Njëherë Jezusi ishte në një qytet ku kishte një rast të lebrës së përparuar. Kur e pa Jezusin, njeriu i lebrosur ra përmbys dhe iu lut: «O Zot, në qoftë se do, ti mund të më pastrosh.» ¹³Jezusi i zgjati dorën, e preku, dhe i tha: «Dua. Pastrohu!» Dhe menjëherë lebra iu zhduk. ¹⁴Jezusi e urdhëroi: «Mos i thuaj askujt, por shko drejt te prifti dhe lejoje të të vizitojë: pastaj, sill flijimin, siç urdhëroi Mosheu, që ta dinë të gjithë që je shëruar.»

¹⁵Por lajmi për Jezusin përhapej më tepër dhe njerëzit vinin turma-turma për ta dëgjuar dhe për t'u shëruar nga sëmundjet e tyre. ¹⁶Por ai largohej në vende të vetmuara për t'iu lutur (Perëndisë).

Mosmarrëveshja: 1) Ndjesa e mëkatëve

¹⁷Një ditë Jezusi po i mësonte njerëzit. Ndërmjet tyre ishin disa farisenj dhe mësues të Ligjit që kishin ardhur nga çdo fshat i Galileasë dhe i Judesë dhe madje edhe nga Jerusalemi. Zoti ishte me Jezusin dhe fuqia dilte prej tij për të shëruar. ¹⁸Disa njerëz sollën në vig një njeri të paralizuar, dhe u

përpoqën ta sillnin në shtëpi për ta ulur përdhe para Jezusit. ¹⁹Megjithatë, për shkak të turmës, nuk gjetën mënyrë tjetër për ta sjellë brenda. Prandaj hipën në çatinë e rrafshët, hoqën disa tjegulla dhe e lëshuan me gjithë vig para të pranishmëve dhe para Jezusit. ²⁰Kur Jezusi e pa besimin e tyre, ai i tha njeriut: «O shok, mëkatet e tua janë falur.»

²¹Mësuesit e Ligjit dhe farisenjtë thanë me vete: «Kush është ky që po shan Zotin? Kush mund t'i falë mëkatet, përveç - Perëndisë?» ²²Por Jezusi i lexoi mendimet e tyre, dhe u tha: «Përse nevrikoseni? ²³Ç'është më lehtë - të thuhet: 'Të janë falur mëkatet' apo të thuhet 'Ngrihu dhe ec'? ²⁴Por unë do t'ju provoj që Biri i njeriut ka pushtet në tokë t'i falë mëkatet.» Prandaj i tha të paralizuarit: «Po të urdhëroj; ngrihu, merre vigun tënd dhe shko në shtëpinë tënde.» ²⁵Njeriu aty për aty, para syve të tyre, u ngrit në këmbë, e mori vigun mbi të cilin ishte shtrirë dhe shkoi në shtëpi, duke lavdëruar Perëndinë. ²⁶Të gjithë mbetën të mahnitur. U mbushën me frikë dhe lavdëruan Perëndinë duke thënë: «Sot pamë gjëra të pabesueshme!»

Mosmarrëveshja: 2) Shoqëria e keqe

²⁷Pas kësaj, Jezusi doli dhe pa një tagrambledhës të quajtur Levi, ulur në vendin e tij të punës, dhe i tha: «Eja pas meje!» ²⁸Leviu u ngrit, la gjithçka, dhe shkoi pas tij. ²⁹Pastaj Leviu bëri një gosti të madhe në shtëpinë e tij për ndër të Jezusit, dhe ndër mysafirë kishte shumë tagrambledhës dhe të njohur të tjerë. ³⁰Farisenjtë, veçanërisht mësuesit e Ligjit ndër ta, ishin shumë të zemëruar dhe u ankoheshin nxënësve të Jezusit duke thënë: «Pse pini dhe hani me tagrambledhësit dhe me fundërrinat e shoqërisë?» ³¹Jezusi u përgjigj: «Të shëndoshët nuk kanë nevojë për mjek, por të sëmurët. ³²Unë erdha t'u bëj thirrje që të kthehen te Zoti jo atyre që mbahen për 'të drejtë', por atyre që pranojnë se janë 'mëkatarë'.»

Mosmarrëveshja: 3) Festimi dhe agjërimi

³³Pastaj farisenjtë i thanë Jezusit: «Nxënësit e Gjonit agjërojnë shpesh dhe falen, si edhe njerëzit tanë, kurse të tutë hanë e pinë.» ³⁴Jezusi u përgjigj: «A mendoni ju se mund t'i detyroni dasmorët të agjërojnë kur me ta është dhëndri? ³⁵Por do të vijë koha kur do t'u rrëmbëhet dhëndri, dhe atëherë ata do të agjërojnë.»

³⁶Jezusi u tregonte me shembëlltyra atë për të cilin ishte fjala. «Askush nuk pret një copë prej palltos së re për të armuar pallton e vjetër. Përndryshe, do të griset e reja; përveç kësaj, copa prej palltos së re nuk shkon me të vjetrën. ³⁷Askush nuk e mbush verën e re në calikë të vjetër, sepse vera e re do të bëjë që ata të pëlcasin, vera do të derdhet dhe vetë calikët do të prishen. ³⁸Përkundrazi, vera e re duhet mbushur në calikë të rinj. ³⁹Kush pi verën e vjetër, nuk e do verën e re, sepse thotë: 'Vera e vjetër është më e mirë.'»

Mosmarrëveshja: 4) Dita e shtuna

6 Një të shtunë Jezusi po shkonte nëpër fushat e mbjella me grurë, bashkë me nxënësit e tij. Nxënësit këputnin kallinj, dhe i hanin, duke i fërkuar me duar. ²Disa farisenj u thanë: «Sipas Ligjit kjo ndalohet të bëhet të shtunë!» ³Jezusi u përgjigj: «A nuk keni lexuar se ç'bëri Davidi, kur bashkë me shoqëruarit e tij, kishte uri? ⁴Hyri në shtëpinë e Perëndisë, i mori bukët kushtuar Perëndisë dhe gjithashtu ua dha njerëzve të tij, megjithëse, sipas Ligjit, vetëm priftërinjtë kanë leje t'i hanë ato.» ⁵Jezusi e mbylli diskutimin duke thënë: «Unë, Biri i njeriut, kam të drejtë të caktoj se çfarë lejohet dhe çfarë ndalohet të bëhet ditën e shtunë.»

⁶Një të shtunë tjetër Jezusi hyri në sinagogë dhe filloi t'i mësonte njerëzit. Aty ishte një i paralizuar në dorën e djathtë.

⁷Mësuesit e Ligjit dhe farisenjtë kërkonin të gjenin shkakun për ta paditur Jezusin, prandaj e shikonin me vëmendje, nëse do të shëronte edhe ditën e shtunë. ⁸Por ai i dinte mendimet e tyre dhe i tha njeriut me dorë të paralizuar: «Ngrihu dhe dil para të gjithëve!» Njeriu dëgjoi dhe doli përpara. ⁹Pastaj Jezusi u tha të pranishmëve: «Po ju pyes: Ç'na lejohej sipas Ligjit tonë të bëjmë të shtunën: mirë apo keq? Ta shpëtojmë jetën e njeriut apo ta lejojmë atë të vdesë?» ¹⁰Ai e shikoi secilin me radhë, me vëmendje dhe e urdhëroi njeriun: «Shtrije dorën!» E shtriu dorën dhe ajo u shërua. ¹¹Për këtë arsye kundërshtarët e Jezusit u tërbuan aq shumë, saqë zunë të diskutonin me njëri-tjetrin si të vepronin kundër Jezusit.

Izraeli i ri: 1) Dymbëdhjetë apostujt

¹²Atëherë Jezusi u tërhoq në një kodër për t'u lutur, dhe aty kaloi tërë natën duke folur me Perëndinë. ¹³Kur zbardhi dita, i thirri nxënësit e tij, dhe prej tyre zgjodhi dymbëdhjetë, të cilët i quajti apostuj: ¹⁴Simonin, të cilin e quajti Pjetër, dhe Andreun të vëllanë, Jakobin, Gjonin, Filipin, (Natanael) Bar-Tolmain, ¹⁵Mateun dhe Tomën, Jakobin të birin e Halfait, dhe Simonin ish-anëtar i partisë së zelotëve, ¹⁶Judën, vëllanë e Jakobit, dhe Judën nga Karioti, i cili më vonë tradhtoi Jezusin.

¹⁷Jezusi zbriti nga kodra bashkë me apostujt. Në një vend të rrafshët ishin mbledhur një numër i madh dishepujsh të tij si edhe një turmë e madhe nga gjithë Judeja dhe Jerusalemi, nga qytetet bregdetare të Tirit dhe Sidonit. ¹⁸Ata kishin ardhur për ta dëgjuar dhe për t'u shëruar nga sëmundjet e tyre. Të gjithë ata që i mundonin shpirtrat e këqij, ai i çliroi. ¹⁹Secili kërkonte ta prekte, sepse nga ai dilte fuqia që i shëronte të gjithë.

Izraeli i ri: 2) Manifesti

²⁰Jezusi i shikoi nxënësit e tij dhe tha: «Lum ju të vobektë, sepse juve ju përket mbretëria e Perëndisë. ²¹Lum ju që tani

keni uri. Zoti do t'ju ngopë. Lum ju që tani qani, sepse së shpejti do të qeshni nga gëzimi!

²²Lum ju kur njerëzit ju urrejnë, ju përjashtojnë (nga gjiri i sinagogës), ju shpifin, sepse merrni anën time - anën e Birit të njeriut! ²³Kur ndodh kjo, gëzohuni dhe kërcëni nga gazi, sepse shpërblimi juaj në qiell do të jetë i madh, sepse kështu të parët (e farisenjve) i trajtuan profetët.

²⁴Por të mjerët ju të pasurit, sepse luksi juaj po mbaron. ²⁵Të mjerët ju që tani jeni të ngopur, sepse do të keni uri! Të mjerët ju që tani qeshni, sepse do të qani e do të vajtoni.

²⁶Të mjerët ju kur të gjithë njerëzit ju lavdërojnë, sepse kështu bënë të parët (e farisenjve) me profetët e rremë!

²⁷Por juve që më dëgjoni po ju them: Duajini armiq të tuaj, bëjuni mirë atyre që ju urrejnë! ²⁸Bekoni ata që ju mallkojnë! Lutuni për ata që ju trajtojnë keq. ²⁹Ai që të bie me shpullë në një faqe, ktheja edhe tjetrën! Ai që ta merr pallton, jepja edhe këmishën. ³⁰Kushdo që të lutet për diçka, jepi! E nga ai që i merr të tuat, mos kërko që t'i kthejë! ³¹Atë që dëshironi që njerëzit t'ju bëjnë juve, po këtë gjë bëjuani edhe të tjerëve.

³²Përse pritni shpërblim nga Zoti në qoftë se doni vetëm ata që ju duan? Po ashtu veprojnë edhe të pafetë. ³³Përse pritni nga Zoti një shpërblim, në qoftë se trajtoni mirë vetëm ata që ju trajtojnë mirë? Edhe të tjerët bëjnë ashtu. ³⁴Përse pritni shpërblim, në qoftë se u jepni hua vetëm atyre nga të cilët shpresoni që t'ju kthejnë? Edhe të pafetë japin hua që të marrin aq sa dhanë. ³⁵Përkundrazi, duani armiq të tuaj, bëjuni mirë atyre; jepjuni hua, dhe mos pritni që ata t'ju kthejnë! Atëherë do ta merrni shpërblimin dhe do të jeni bijtë e të Lartit (Perëndi). Ai është i mirë ndaj mosmirënjohësve dhe keqbërësve. ³⁶Jini të mëshirshëm, siç është edhe Ati juaj!

³⁷Mos i kritikoni të tjerët, që të mos ju kritikojë Zoti! Mos i dënioni të tjerët dhe

Zoti nuk do t'ju dënojë ju! Faljuni të tjerëve dhe Zoti do t'ju falë. ³⁸Jepuni të tjerëve dhe Zoti do t'ju japë: do t'ju dhurojë me aq begati, saqë nuk mund t'i mbani të gjitha. Prandaj përdorni me të tjerët një masë të bollshme: Zoti do të përdorë me ju të njëjtën masë.»

³⁹Jezusi u tha gjithashtu me shembëlltira: «Një i verbër nuk mund t'ia tregojë udhën tjetrit, përndryshe do të bien të dy bashkë në gropë. ⁴⁰Asnjë nxënës nuk është mbi mësuesin e vet, por pasi ka mbaruar së mësuar, do të jetë si mësuesi i tij.

⁴¹Përse shqetësohesh për halën në syrin e bashkëbesimtarit, ndërsa nuk e ndien trarin në syrin tënd? ⁴²Si mund t'i thuash bashkëbesimtarit tënd: 'Vëlla, lërmë të ta nxjerr këtë halë nga syri!' - e trarin në syrin tënd nuk e ndien? Hipokrit, nxirr së pari, trarin nga syri yt, atëherë do të shohësh qartë se si do ta nxjerrësh halën nga syri i bashkëbesimtarit tënd!

⁴³Një pemë e mirë nuk jep fruta të këqija, as një pemë e keqe fruta të mira. ⁴⁴Çdo pemë njihet nga frutat e saj: nuk mbliidhen fiqtë nga ferrat dhe as rrushi nga drizat.

⁴⁵Njeriu i mirë nxjerr të mirën, sepse ka zemër të mirë, kurse njeriu i keq mund të nxjerrë vetëm të keqen, sepse është thellësisht i keq. Goja e tij flet me atë që i është mbushur zemra.

⁴⁶Përse më thërritni: 'O Zot, o Zot!' kur nuk zbatoni atë që ju them? ⁴⁷Kushdo që vjen tek unë dhe i dëgjon fjalët e mia dhe vepron sipas tyre - unë do t'i tregoj se cili i ngjan ai. ⁴⁸Ai i ngjan njeriut që po ndërtonte shtëpinë e tij. Gërmoi një gropë të thellë dhe e vuri themelin në shkëmb. Kur erdhi vërshimi i lumit, e goditi atë shtëpi, por nuk mund ta tundte, sepse ishte ndërtuar mirë. ⁴⁹Por ai që i dëgjon fjalët e mia dhe nuk vepron sipas tyre, i ngjan njeriut i cili e ndërtoi shtëpinë krejt në tokë pa themel. Kur doli lumi nga shtrati, e goditi dhe menjëherë e shembi, dhe rrëni mi i asaj shtëpie ishte i madh.»

Dashuria në veprim: 1) Pagani

7 Pasi Jezusi e mbaroi mësimin e tij para grumbullit të njerëzve, shkoi në Kafarnaum. ²Atje banonte një kapiten, joçifut. Kishte një ordinancë që ai e çmonte shumë: shërbëtori ishte e sëmurë për vdekje. ³Kur kapiteni dëgjoi për Jezusin, dërgoi disa njerëz të nderuar nga bashkësia çifute tek ai për t'iu lutur të vinte e ta shëronte shërbëtorin. ⁴Kur ata erdhën te Jezusi, iu lutën atij duke ngulur këmbë: «Kapiteni e meriton ndihmën tënde, ⁵sepse e do kombin tonë. Na ka ndërtuar madje sinagogën.»

⁶Jezusi u nis të shkonte me ta. Kur iu afrua shtëpisë, kapiteni i dërgoi disa miq përpara për t'i thënë: «Zot, mos u shqetëso vetë për këtë. Unë nuk jam i denjë që të hysh në shtëpinë time. ⁷Për këtë as veten time s'e gjeta të denjë të vij te ti - por thuaj vetëm një fjalë dhe shërbëtori im do të shërohet! ⁸Edhe unë u jam nënshtruar oficerëve madhorë, dhe kam nën urdhrat e mi ushtarë. Njerit i them: 'Shko!' - ai shkon; tjetrit: 'Eja!' - ai vjen; dhe shërbëtorit tim: 'Bëje këtë!' - ai e bën.»

⁹Kur e dëgjoi Jezusi këtë, u çudit, u kthye dhe i tha turmës që i shkonte pas: «Po ju them se as në Izrael nuk e kam gjetur një besim të tillë.»

¹⁰Lajmëtarët, kur u kthyen në shtëpinë e kapitenit, e gjetën ordinancën e shëruar.

Dashuria në veprim: 2) Vejusha

¹¹Pak më vonë Jezusi shkoi në qytetin Nain, i shoqëruar nga nxënësit e tij dhe një grumbull i madh njerëzish. ¹²Sapo kishin ardhur te porta e qytetit, panë të dilte një procesion i përmortshëm. I vdekuri ishte biri i vetëm i një vejushë dhe shumica e banorëve të qytetit e përcillnin. ¹³Kur Zoti e pa vejushën, i erdhi keq për të, dhe i tha asaj: «Mos qaj!» ¹⁴Pastaj ai iu afrua tabutit dhe e preku, dhe ata që e mbanin u ndalën. Jezusi i tha të vdekurit: «Djalosh, po të urdhëroj, çohu!» ¹⁵I vdekuri u çua dhe filloi të fliste, e Jezusi ia ktheu nënës së tij. ¹⁶Të gjithë të pranishmit i zuri frika dhe lavdëru-

an Perëndinë. «Profet i madh u paraqit ndër ne.», thanë ata. «Perëndia ka ardhur për të shpëtuar popullin e tij.» ¹⁷Ky lajm për Jezusin u përhap nëpër tërë vendin dhe nëpër të gjitha shtetet fqinjë.

Dashuria në veprim: 3) I burgosuri

¹⁸Të gjitha këto ngjarje, Gjon Pagëzori i dëgjoi nga nxënësit e tij. Ai i thirri dy nga ata ¹⁹dhe i dërgoi për të pyetur Zotin nëse ai ishte Shpëtimtari që duhet të vijë ose nëse ata duhet të presin një tjetër. ²⁰Të dy erdhën te Jezusi, dhe i thanë: «Gjon Pagëzori na ka dërguar të të pyesim: 'A je ti Shpëtimtari që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?'» ²¹Pikërisht në atë kohë Jezusi shëronte shumë njerëz nga sëmundjet, nga lëngimet, e nga shpirtrat e këqij, dhe shumë të verbërve ua ktheu shikimin. ²²Ai u përgjigj lajmëtarëve të Gjonit: «Kthehuni te Gjoni dhe i tregoni ç'keni parë dhe dëgjuar këtu: të verbërit shohin, të çalët ecin, të gërbulurit pastrohen, të shurdhët dëgjojnë, të vdekurit ringjallen, të vobektëve u predikohet Lajmi i gëzueshëm. ²³Lum ai që nuk e humb besimin tek unë!»

²⁴Pasi u nisën lajmëtarët e Gjonit, Jezusi filloi t'i fliste popullit për të: «Kur keni dalë te Gjoni në shkretëtirë, ç'menduat se do të shihnit? Një njeri pa karakter? ²⁵Apo ç'dolët të shihni? Dikë të veshur me rroba me shije? Ata që vishen me rroba madhështore jetojnë në luks dhe banojnë në pallate mbretërore! ²⁶Po përse dolët; për të parë një profet? Ja ku po ju them, se keni parë edhe më tepër se një profet! ²⁷Gjoni është ai për të cilin thotë Shkrimi: 'Unë (Zoti) e dërgoj lajmëtarin tim për të ta hapur rrugën.' ²⁸Po ju them se Gjoni është më i rëndësishëm se ndonjë njeri që ka jetuar ndonjëherë. Po megjithatë më i vogli në mbretërinë e Perëndisë do të jetë më i madh se ç'është Gjoni tani.

²⁹Të gjithë ata që e dëgjuan Gjonin, edhe tagrambledhësit, e pranuan planin e Perëndisë për veten e tyre duke u pagëzuar nga Gjoni. ³⁰Vetëm farisenjtë dhe mësuësit e Ligjit, duke e refuzuar pagëzimin nga

Gjoni, hodhën në erë planin e Perëndisë për shpëtimin e tyre.»

³¹Jezusi vazhdoi: «Me çfarë t'i krahasoj, pra, njerëzit e sotëm? ³²Ata u ngjajnë fëmijëve që rrinë në shesh. Një grup i thotë tjetrit duke thirrur: 'Ne kënduam një këngë dasmore për ju, por ju nuk vallëzuat! Kënduam këngë vajtimi dhe ju nuk qatë!' ³³Erdhi Gjon Pagëzori: ai agjëronte e nuk pinte verë, dhe ju thoni: 'Është i pushtuar nga një djall!' ³⁴Erdhi Biri i njeriut: ai ha e pi, por ju thoni: 'Shiko këtë njeri! Është grykës dhe pijanec, shok i tagrambledhësve dhe i të përbuzurve!' ³⁵Por urtësia e planit të Zotit vërtetohet nga ata që e pranojnë.»

Dashuria në veprim:

4) Gruaja e penduar

³⁶Një nga farisenjtë iu lut Jezusit që të shkojë tek ai për darkë. Ai hyri në shtëpinë e tij dhe u ul pranë tryezës. ³⁷Në atë qytet banonte një grua që ishte e njohur për jetën e saj të shthurur. Ajo, kur mori vesh që Jezusi ishte në shtëpinë e fariseut, solli me vete një enë alabastrit me parfum. ³⁸Iu afrua Jezusit nga prapa duke qarë dhe lotët e saj binin në këmbët e tij. Prandaj ajo ia fshiu këmbët me flokët e kokës, duke ia puthur dhe ia derdhi parfumin në këmbë.

³⁹Kur fariseu, i cili e kishte ftuar Jezusin, e pa këtë, tha me vete: «Po të ishte ky profet, do ta dinte se cila e çfarë gruaje është ajo që e prek; do ta dinte se ajo është lavire.» ⁴⁰Jezusi mori fjalën dhe tha: «Simon, kam diçka për të të thënë.» «Thuaje, mësues!», tha ai.

⁴¹«Dy njerëz i kishin borxh një huadhënësi. Njëri i kishte borxh pesëqind monedha argjendi, kurse tjetri pesëdhjetë.

⁴²Asnjë nga ata s'kishin me çfarë t'ia kthenin borxhin atij, prandaj ua hoqi të dyve borxhet që kishin. Thuaj, pra, cili nga ata do të jetë më mirënjohës?» ⁴³Simoni iu përgjigj: «Mendoj se ai që i kishte më shumë borxh.» Jezusi i tha: «Ti ke të drejtë.» ⁴⁴Pastaj e tregoi me gisht gruan dhe i tha Simonit: «Shikoje këtë grua! Erdha në

shtëpinë tënde, por ti nuk më solle ujë për t'i larë këmbët, kurse ajo me lotët e saj m'i lau këmbët dhe me flokët e saj m'i fshiu. ⁴⁵Ti nuk më përshëndete me puthje, kurse ajo, që kur hyra, nuk pushoi së puthuri këmbët e mia. ⁴⁶Ti nuk ma lyeve kokën me vaj, kurse ajo me parfum m'i lau këmbët. ⁴⁷Prandaj po të them, borxhi i saj i madh u fal: kjo vërtetohet nga dashuria e madhe që ajo ma ka treguar. Atij që i është falur pak, me pak tregon dashuri.»

⁴⁸Pastaj Jezusi i tha gruas: «Të janë falur mëkatet.» ⁴⁹Mysafirët e tjerë e pyetën njëri-tjetrit: «Kush është ky që edhe mëkatet i fal?» ⁵⁰Por Jezusi i tha gruas: «Besimi yt të shpëtoi. Shko në paqe!»

Shërbimi gjatë udhëtimit: 1) Përkrahësit

8 Pak më vonë në çdo vend ku shkante Jezusi, në qytete dhe fshatra, ai e predikonte Lajmin e gëzueshëm që njerëzit tani mund të bëhen anëtarë të mbretërisë së Perëndisë, e cila po vjen. Dymbëdhjetë nxënësit e shoqëruan. ²Përveç këtyre i shkonin pas edhe disa gra që ishin shëruar nga shpirtat e këqij dhe nga sëmundjet; ishin Maria nga Magdala, nga e cila ai kishte dëbuar shtatë shpirta të këqij; ³Johana, gruaja e Kuzës, administratorit të Herod Antipës; si dhe Shoshana dhe shumë të tjera. Ato të gjitha kujdeseshin me anë të pasurisë së tyre për jetesën e Jezusit dhe nxënësve të tij.

Shërbimi gjatë udhëtimit: 2) Inkurajimi dhe paralajmërimi

⁴Njerëzit vinin te Jezusi nga të gjitha qytetet; e kur u mbledh turma e madhe, ai u tha këtë shëmbëlltë: ⁵«Doli një fshatar në fushë për të mbjellë farën. Ndërsa po mbillte, disa kokrra ranë pranë udhës, ku u shkelën dhe i çukitën zogjtë. ⁶Disa kokrra ranë në zallinë dhe kur mbui gruri, u tha, sepse nuk kishte lagështi. ⁷Disa ranë ndër ferra, por ferrat u rritën me to dhe ua zunë

frymën. ⁸Disa ranë në tokë të mirë; gruri mbiu dhe lëshoi kallinj, secili njëqind kokrra.» Jezusi mbaroi duke thënë: «Kush ka veshë, le të dëgjojë, pra.»

⁹Nxënësit e Jezusit e pyetën se ç'donte të thoshte kjo shëmbëlltë. ¹⁰Jezusi iu përgjigj: «Perëndia ju tregon juve se si ai e vendos sundimin e tij në botë, kurse të tjerëve kjo u jepet vetëm me anë të shëmbëlltyrave. Ata do të shikojnë, por nuk do të shohin; do të dëgjojnë, por nuk do të kuptojnë. ¹¹Kuptimi i shëmbëlltyrës është si vijon: Fara është fjala e Perëndisë.

¹²Kokrrat që ranë pranë udhës janë ata që e dëgjojnë fjalën, por pastaj vjen djalli dhe e shpëput nga zemrat e tyre, që të mos besojnë e të mos shpëtojnë. ¹³Kokrrat që ranë në zallinë janë ata që e dëgjojnë fjalën dhe e pranojnë me gëzim. Por kjo nuk ngulitet thellë në ta; besojnë vetëm për një kohë, por kur vjen koha e provës, heqin dorë nga feja. ¹⁴Kokrrat që ranë ndër ferra janë ata që dëgjojnë, por preokupimet, pasuria dhe kënaqësia e kësaj jete ua zënë frymën, dhe kurrë nuk japin fryt të pjekur.

¹⁵Kokrrat që ranë në tokë të mirë janë ata që e dëgjojnë fjalën dhe e zbatojnë me zemër të mirë dhe të bindur, dhe japin fryt për shkak të qëndrueshmërisë së tyre.

¹⁶Askush nuk ndez një llambë për ta mbuluar me një sahan e as nuk e vë atë nën shtrat, por e vendos në një vend të lartë që ta shohin dritën ata që hyjnë. ¹⁷Kështu gjithçka që është ende e fshehur, do të dalë në dritë, dhe ajo që ende është e pakuptueshme, do të kuptohet dhe do të shpallet publikisht. ¹⁸Pra, kini kujdes që të dëgjoni me vëmendje; sepse ai që ka shumë, atij do t'i jepet edhe më, dhe kush ka pak, atij do t'i merret edhe pakica që ka.»

¹⁹Nëna e Jezusit dhe vëllezërit e tij donin të flitnin me të, por nuk mund t'i afroreshin për shkak të turmës. ²⁰Dikush i tha Jezusit: «Nëna dhe vëllezërit e tu qëndrojnë jashtë dhe duan të të shohin.» ²¹Por Jezusi u tha të gjithëve: «Nëna ime dhe vëllezërit e mi janë ata që dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe e vënë në jetë.»

Shërbimi gjatë udhëtimit: 3) Pushtet mbi furtunë dhe djaj

²²Një ditë Jezusi hipi në barkë bashkë me nxënësit e tij dhe u tha: «Të kalojmë në bregun tjetër të liqenit!» Ata u nisën. ²³Gjatë lundrimit, Jezusi e zuri gjumi. Papritur filloi një shtrëngatë në liqen, dhe barka filloi të mbushej me ujë; ata ishin në rrezik të madh. ²⁴Nxënësit iu afruan Jezusit, e zgjuan, dhe i thanë: «Mësues, Mësues, po fundosemi!» Jezusi u ngrit dhe e qortoi erën dhe valët e ujit - ato pushuan, dhe u bë qetësi e madhe. ²⁵Pastaj ai u tha nxënësve: «Ku është besimi juaj?» Por ata, të frikësuar dhe të çuditur, i thanë njëri-tjetrit: «Kush është ky? Ai u jep urdhër erërave dhe ujit, dhe ato e dëgjojnë!»

²⁶Jezusi dhe nxënësit e tij lundruan më tutje dhe arritën në krahinën e Gerasës, e cila gjendet në bregun tjetër përballë Galileës. ²⁷Jezusi sapo zbriti në breg, i doli përpara nga qyteti një njeri që kishte djaj në trup. Për shumë kohë ky njeri nuk kishte veshur petka dhe nuk donte të rrinte në shtëpi, por e kalonte kohën në varret e hapura në shkëmb. ²⁸Kur e pa Jezusin, bërtiti, ra përmbys para tij, dhe me zë të madh i tha: «O Jezus, Biri i Perëndisë më të lartë, çfarë ke me mua? Po të lutem, mos më mendo!»

²⁹Kështu tha, sepse Jezusi e kishte urdhëruar shpirtin e keq të dilte nga ai. Kishte kohë që shpirti e pushtonte njeriun. Megjithëse e kishin ruajtur njeriun si një të burgosur, duke i vënë pranga në duar e në këmbë, ai i këpuste prangat dhe djalli e dëbonte në shkretëtirë. ³⁰Jezusi e pyeti: «Si të quajmë?» «Legjion», iu përgjigj ai. Kështu tha, sepse shumë djaj kishin hyrë në të. ³¹Djajtë i luteshin atij të mos i urdhëronte të shkonin në greminë.

³²Aty pranë, në shpatin e kodrës, po kulloste një tufë derrash. Prandaj shpirtrat e këqij iu luten Jezusit që t'i lejonte të hynin në derra, dhe ai i lejoi. ³³Ata dolën nga njeriu dhe hynë në derra. E tërë tufa e derrave vrapoi tatëpjetë shpatit të kodrës drejt në

liqen, dhe u mbyt.

³⁴Rojtarët e derrave, kur panë se ç'kishte ndodhur, ikën dhe e hapën lajmin në qytete dhe fshatra. ³⁵Njerëzit dolën të shikonin se ç'kishte ndodhur, dhe kur erdhën te Jezusi, e gjetën njeriun nga i cili kishin dalë djajtë, ulur afër këmbëve të Jezusit, të veshur e me mendje të shëndoshë, dhe të gjithë i zuri frika. ³⁶Ata që e kishin parë këtë, u treguan njerëzve se si i pushtuari nga djalli ishte shëruar. ³⁷Pastaj të gjithë njerëzit e kësaj krahine i luteshin Jezusit të largohej nga ata, sepse ishin trembur shumë. Prandaj Jezusi hipi në barkë për t'u nisur. ³⁸Njeriu nga i cili kishin dalë djajtë, i lutej Jezusit që të shkonte me të, por Jezusi e nisi duke i thënë: ³⁹«Kthehu në shtëpinë tënde dhe trego gjithçka që bëri Perëndia për ty!» E njeriu shkoi nëpër tërë qytetin duke treguar se ç'kishte bërë Jezusi për të.

Shërbimi gjatë udhëtimit: 4) Pushtet mbi sëmundje dhe vdekje

⁴⁰Kur Jezusi u kthye në bregun tjetër të liqenit, njerëzit e pranuan me gëzim, sepse të gjithë po e pritnin. ⁴¹Pastaj erdhi një njeri që quhej Jair, i cili ishte kryetar i sinagogës. Ai ra përmbys para këmbëve të Jezusit dhe i lutej të hynte në shtëpinë e tij, ⁴²sepse bija e tij e vetme, rreth dymbëdhjetë vjeçe, ishte në prag të vdekjes.

Ndërsa Jezusi shkonte atje, njerëzit e shtynin nga të gjitha anët. ⁴³Ndër ta ishte një grua, e cila që dymbëdhjetë vjet vuante nga gjakrrjedhja: ajo e kishte harxhuar tërë pasurinë e saj nëpër mjekë, por asnjë nga ata nuk ishte në gjendje ta shëronte. ⁴⁴Ajo iu afrua Jezusit nga prapa, ia preku tufën e rrobës, dhe menjëherë pushoi menorrhagia e saj. ⁴⁵Jezusi pyeti: «Kush më preku?» Meqë të gjithë mohuan, Pjetri i tha: «Mësues, rreth teje ka shumë njerëz dhe të shtynjë.» ⁴⁶Por Jezusi tha: «Dikush më preku, sepse e ndjeva fuqinë që doli prej meje.» ⁴⁷Gruaja, kur pa se u hetua, erdhi duke u dridhur, dhe ra përmbys para këmbëve të Jezusit. Atje para të gjithëve, ajo i tha për ç'arsye e preku dhe se si u shë-

rua menjëherë. ⁴⁸Jezusi i tha: «O grua, besimi yt të shëroi. Shko në paqe!»

⁴⁹Tek po e thoshte këtë Jezusi, erdhi njëri nga shtëpia e kryetarit të sinagogës, dhe i tha Jairit: «Bija jote vdiq. Mos e shqetëso më Mësuesin!» ⁵⁰Por Jezusi e dëgjoi këtë dhe i tha Jairit: «Mos ki frikë! Vetëm vazhdo të besosh dhe ajo do të shërohet!» ⁵¹Kur erdhi në shtëpi, nuk lejoi asnjëri të hynte brenda, përveç Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit, dhe babait me nënën e vajzës. ⁵²Të gjithë të pranishmit po qanin dhe vajtonin vdekjen e vajzës. Jezusi u tha: «Mos qani, sepse fëmija nuk vdiq, por po fle!» ⁵³Ata të gjithë e tallën, sepse e dinin që ajo kishte vdekur. ⁵⁴Jezusi e mori për dorë dhe i tha: «O vajzë, çohu!» ⁵⁵Shpirti iu kthye dhe ajo u ngrit menjëherë. Jezusi urdhëroi që t'i jepnin të hante. ⁵⁶Prindërit e saj s'ishin më në vete nga habia, por Jezusi i urdhëroi të mos i tregonin askujt se ç'ndodhi.

Jezusi dhe nxënësit e tij: 1) Misioni

9 Jezusi i thirri dymbëdhjetë nxënësit dhe u dha fuqi e pushtet për të dëbuar të gjithë djajtë dhe për të shëruar të sëmurët. ²Pastaj ai i dërgoi ata me këtë detyrë: «Shpallni se njerëzit tani mund të bëhen anëtarë të mbretërisë së Perëndisë, e cila po vjen! Shëroni të sëmurët! ³Mos merrni asgjë për udhëtim: as shkop, as trastë, as ushqim, as të holla, dhe as këmbës për t'u ndërruar. ⁴Sa herë që t'u presin mirë, rrini në atë shtëpi, gjatë qëndrimit tuaj në atë qytet; ⁵sa herë që nuk ju pranojnë, dilni nga ai qytet dhe shkundni pluhurin nga këmbët tuaja, si paralajmërim për ta!»

⁶Nxënësit u nisën dhe shkuan nëpër fshatra, duke predikuar Lajmin e mirë, dhe duke shëruar gjithkund.

⁷Herod Antipa, sundimtar i Galileës, dëgjoi për të gjitha këto që ndodhën. U hutua, sepse disa thoshin se Gjoni ishte kthyer në jetë. ⁸Të tjerët thoshin se Eliahu

ishte paraqitur, kurse të tjerët se ishte ringjallur një nga profetët e kaluar. ⁹Herodi tha: «Gjonit ia preva kokën; por kush është ky, për të cilin po i dëgjoj këto gjëra?» Dhe ai kërkonte rastin ta shihte Jezusin.

Jezusi dhe nxënësit e tij: 2) Banketi i ndarjes

¹⁰Apostujt u kthyen dhe i treguan Jezusit gjithçka që kishin bërë. Ai i mori me vete e ata shkuan afër një qyteti që quhej Betsaida. ¹¹Kur turma e njerëzve e mori vesh këtë, i shkoi pas. Ai i pranoi dhe u foli për mbretërinë e Perëndisë, e ata që kishin nevojë për shërim, i shëroi.

¹²Kur dita filloi të thyhej, erdhën dymbëdhjetë nxënësit dhe i thanë: «Lëri njerëzit të shkojnë në fshatra dhe ferma përreth, për të gjetur strehim dhe për të ngrënë ushqim, sepse këtu jemi në vend të humbur!» ¹³«Jepuni ju të hanë!», u tha Jezusi. «Kemi vetëm pesë bukë dhe dy peshq», iu përgjigjën. «A të shkojmë e të blejmë ushqim për gjithë këtë turmë?» ¹⁴(Ishin rreth pesë mijë meshkuj). Jezusi u tha nxënësve të tij: «Ulini njerëzit në grupe nga pesëdhjetë veta!» ¹⁵Pasi nxënësit i ndanë, të gjithë u ulën. ¹⁶Jezusi i mori të pesë bukët dhe dy peshqit, ngriti sytë në qiell, tha lutjen e falënderimit, i ndau, dhe ua dha nxënësve për t'ia vënë popullit përpara. ¹⁷Të gjithë hëngrën sa u ngopën, dhe nxënësit e mbledhën tepërcin e copave të bukës në dymbëdhjetë shporta.

Jezusi dhe nxënësit e tij: 3) Hija e kryqit

¹⁸Një ditë kur Jezusi po i lutej Zotit vetëm, nxënësit iu afruan. Ai i pyeti: «Ç'thonë njerëzit se jam unë?» ¹⁹«Disa thonë se je Gjon Pagëzori», iu përgjigjën ata, «të tjerët thonë se je Eliahu, kurse të tjerët thonë se je një nga profetët e kaluar që është ringjallur.» ²⁰«Po ju», u tha, «kush jam unë për ju?» Simon Pjetri iu përgjigj: «Ti je Mesia i Perëndisë!»

²¹Pastaj Jezusi i urdhëroi repretësisht të mos i thoshin askujt për këtë. ²²«Sepse», vazhdoi ai, «unë, Biri i njeriut, duhet të

vuaj shumë dhe s'do të më pranojnë (si Mesia) anëtarët e Këshillit të lartë, as kryepfistërinjtë dhe as mësuesit e Ligjit. Ata do të më vrasin, por ditën e tretë do të ringjallëm.»

²³Pastaj u tha të gjithëve: «Në qoftë se ndonjëri dëshiron të bëhet nxënësi im, ai duhet ta mohojë veten si edhe dëshirat e tij egoiste, ta marrë kryqin e vet çdo ditë dhe të vijë pas meje në udhën time! ²⁴Në të vërtetë, kush dëshiron ta shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë, dhe kush e humb jetën e vet për shkakun tim, ai do ta shpëtojë. ²⁵Ç'i del njeriut në qoftë se fiton tërë botën, kurse jetën e vet e humb apo mundet nga armiku? ²⁶Kushdo që nuk ndërhyr për mua dhe për fjalët e mia, Biri i njeriut nuk do të ndërhyjë për të (para Gjyqit), kur të vijë në madhësinë e vet qiellore dhe në madhësinë e Atit e të engjëjve të shenjtë. ²⁷Unë (Mesia) po ju them: këtu janë disa që nuk do të vdesin, para se të shohin se si me fuqi do të fillojë mbretërimi i Perëndisë.»

Jezusi dhe nxënësit e tij: 4) Parashpjegimi i kthimit të tij

²⁸Afërsisht një javë, pasi i tha këto fjalë, Jezusi mori me vete Pjetrin, Gjonin dhe Jakobin dhe hipi në mal për t'iu lutur Zotit. ²⁹Ndërsa po lutej, fytyra e tij u shndërrua, dhe rrobat iu bënë të bardha e të shndritshme si vetëtimat. ³⁰Papritur, dy njerëz u paraqitën atje duke biseduar me të. ³¹Ishin Mosheu dhe Eliahu që u dukën në ndriçimin qiellor dhe flitnin me të për planin e Atit që duhej të kryhej në Jerusalemin anë të vdekjes së Jezusit.

³²Pjetri dhe shokët e tij po flinin, por u zgjuan dhe panë madhësinë qiellore të Jezusit dhe të dy burrat që qëndronin bashkë me të. ³³Kur këta po ndaheshin nga Jezusi, Pjetri, duke mos ditur se ç'fliste, i tha Jezusit: «Mësues, mirë është të rrimë këtu! Do të ngremë tri çadra; një për ty, një për Mosheun dhe një për Eliahu.»

³⁴Kur po i thoshte këto fjalë, doli një re dhe i mbuloi me hijën e saj. Kur hynë nën re, nxënësit u frikësuan. ³⁵Nga reja erdhi

një zë: «Ky është Biri im, i Zgjedhuri im! Atë dëgjoni!»³⁶ Menjëherë pasi pushoi zëri, Jezusi mbeti vetëm. Nxënësit mbanin gjithçka për vete dhe në atë kohë nuk i treguan askujt për atë që panë.

Jezusi dhe nxënësit e tij: 5) Qortimet dhe paralajmërimet

³⁷Të nesërmen, kur Jezusi bashkë me tre nxënësit zbriti nga mali, një turmë e madhe i doli përpara. ³⁸Një njeri nga turma bërtiti: «Mësues, të lutem, eja ta shohësh birin tim të vetëm!» ³⁹E kap një shpirt i keq dhe ai menjëherë fillon të bërtasë. Shpirti e hedh në spazmë, dhe i del shkumë nga goja. Ngadalë shkëputet nga ai, por kur e lëshon, e lë të dërrmuar. ⁴⁰I kam lutur nxënësit e tu që ta dëbojnë shpirtin e keq, por nuk ia dolën.»

⁴¹Jezusi u përgjigj: «O brez i mbrapshtë! Ju s'keni asnjë besim të Zoti. Gjer kur duhet të rri ndër ju? Gjer kur do t'ju duroj?» Pastaj i tha njeriut: «Sille këtu birin tënd!» ⁴²Djaloshi sapo vinte te Jezusi, kur djalli e rrëzoi përtokë dhe e hodhi në spazmë. Jezusi i dha urdhër shpirtit të keq të ikte, e shëroi djalin dhe ia ktheu t'et. ⁴³Të gjithë u çuditën nga fuqia e madhe e Perëndisë.

Ndërsa po habiteshin të gjithë për gjithçka që po bënte Jezusi, ai u tha nxënësve: ⁴⁴«Mos harroni se ç'kam për t'ju thënë: Unë, Biri i njeriut, do t'i dorëzohem pushtetit të njerëzve.» ⁴⁵Por nxënësit nuk dinin se ç'do të thoshte kjo. Për ata kjo ishte e fshehur, kështu që ata nuk mund ta kuptonin, dhe kishin frikë ta pyesin për kuptimin e saj.

⁴⁶Nxënësit hynë në diskutim se cili, vallë, nga ata ishte më i madh. ⁴⁷Jezusi e dinte se ç'mendonin. Zuri për dore një fëmijë, e vendosi pranë tij, ⁴⁸dhe u tha: «Kush e pranon këtë fëmijë në emrin tim, më pranon mua. E kush më pranon mua, pranon Atë që më dërgoi. Prandaj, kush është më i vogli ndër ju, në të vërtetë ai është i madh.»

⁴⁹Pastaj Gjoni mori fjalën: «Mësues,

pamë një njeri i cili i dëbonte djajtë në emër tënd dhe ne kërkuam ta ndalonim, sepse nuk është me ne.» ⁵⁰«Mos e ndaloni!», u tha Jezusi. «Kush nuk është kundër jush, është me ju.»

Nxënësit e vërtetë të Jezusit: 1) Udhëtimet nëpër Samari

⁵¹Kur po afrohej koha e caktuar për Jezusin që të ngrihej në qiell, ai, me vendosmëri u nis për në Jerusalem. ⁵²Dërgoi përpara lajmëtarët e tij. Këta hynë në një fshat, në Samari, për të kërkuar strehim. ⁵³Por banorët e fshatit nuk deshën ta pritnin mik, sepse ishte e qartë se ai ishte udhës për në Jerusalem. ⁵⁴Kur e dëgjuan këtë, Jakobi dhe Gjoni i thanë Jezusit: «Zot, a të urdhërojmë që zjarri të zbrësë nga qielli dhe t'i shkatërrojë këta njerëz?» ⁵⁵Por Jezusi u kthye nga ata dhe i qortoi. ⁵⁶Kështu Jezusi dhe nxënësit shkuan në një fshat tjetër.

⁵⁷Gjatë udhëtimit, njëri i tha Jezusit: «Unë jam gati të vij pas teje, kudo që të shkosh.» ⁵⁸Por Jezusi i tha: «Dhëlpërati i kanë strofkat e tyre dhe zogjtë çerdhet, kurse Biri i njeriut nuk ka ku të shtrihet për të pushuar.»

⁵⁹Edhe një tjetri i tha: «Eja pas meje!» Por ky iu përgjigj: «Më lejo, o Zot, më parë të shkoj ta varros babanë.» ⁶⁰«Lëri të vdekurit», iu përgjigj Jezusi, «t'i varrosin të vdekurit e tyre. Ti duhet të merresh me shpalljen e lajmit për mbretërinë e Perëndisë.» ⁶¹Edhe një tjetër i tha: «Unë do të vij pas teje, o Zot, por më parë më lejo të ndahem nga familja ime.» ⁶²Jezusi i tha atij: «Kush fillon të lërojë dhe shikimin e mban prapa është pa dobi për punën e mbretërisë së Perëndisë.»

Nxënësit e vërtetë të Jezusit: 2) Shtatëdhjetë dishepujt

10 Pas kësaj, Zoti emëroi shtatëdhjetë nxënës të tjerë dhe i dërgoi dy nga dy përpara tij në çdo qytet dhe vend, ku do të shkonte. ²«Këtu janë të korra të mëdha për

të mbledhur», u tha, «por s'ka mjaft punëtorë. Lutjuni, pra, Zotit, pronarit të të korra-ve, që të dërgojë punëtorë për t'i mbledhur. ³Shkoni! Ja, unë po ju dërgoj si qengja në mes ujve. ⁴Mos merrni me vete kuletë, as trastë me ushqim, as sandale! Në rrugë mos u ndalini për t'u përshëndosur!

⁵Sa herë që të hyni në një shtëpi, së pari thoni: 'Paqja e Zotit me këtë shtëpi!' ⁶Në qoftë se është aty ndokush i gatshëm ta pranojë këtë paqe, do të plotësohet dëshira jote. Përndryshe do të mbetet pa efekt. ⁷Hani dhe pini se ç'ju vënë përpara, sepse kush punon, e meriton pagën e tij. Rrini në këtë shtëpi dhe mos e ndërroni vazhdimisht banesën.

⁸Sa herë që të hyni në një qytet dhe ju pranojnë në shtëpi, hani se çfarë t'ju vënë përpara. ⁹Shëroni të sëmurët në atë qytet dhe thuajuni njerëzve: 'U afrua mbretëria e Perëndisë (- tani mund të bëheni anëtarë të saj)!' ¹⁰Por sa herë që të hyni në një qytet dhe ata nuk ju pritin mirë, dilni në rrugë dhe u thoni: ¹¹'Edhe pluhurin nga qyteti juaj, që na u ngjit në këmbë, e shkundim nga vetja dhe jua lëmë juve. Por ta dini këtë: 'U afrua mbretëria e Perëndisë!' ¹²Po ju them se Ditën e Gjyqit banorët e Sodomit do ta kenë më lehtë se ai qytet!

¹³Mjerë ti, Korazin! Mjerë ti, Betsaidë! Po të ishin bërë në Tir dhe në Sidon ato mrekulli që u bënë ndër ju, banorët e tyre prej kohësh do të ishin veshur me thes dhe do të ishin shtrirë në hi (në shenjë pendimi). ¹⁴Ditën e Gjyqit, Zoti do të tregojë më shumë mëshirë për Tirin dhe për Sidonin se për ju. ¹⁵Ej, ti, Kafarnaum, mendon se do të lartësohesh gjer në qiell? Jo, ti do të zbresësh gjer në ferr!»

¹⁶Nxënësve të tij Jezusi u tha: «Kushdo që ju dëgjon ju, më dëgjon mua; kushdo që ju refuzon ju, më refuzon mua; dhe kushdo që më refuzon mua, ka refuzuar Atë që më ka dërguar.»

¹⁷Të shtatëdhjetët u kthyen (nga vendet ku ai i dërgoi) dhe me gëzim të madh raportuan si vijon: «Zot, edhe shpirtat e këqij na dëgjuan kur u dhamë urdhër në emrin

tënd.» ¹⁸Jezusi u përgjigj: «Pashë se si Satani binte si vetëtimë nga qielli. ¹⁹Ja, ju kam dhënë pushtet që të dërrmoni pa frikë gjarpërinjtë dhe akrepat, dhe të asgjësoni tërë pushtetin e Satanit. Asgjë nuk mund t'ju dëmtojë. ²⁰Mos u gëzoni se ju nënsht-rohen shpirtat, por gëzohuni se emrat tuaj janë shkruar në qiell!»

Nxënësit e vërtetë të Jezusit: 3) Njohja e Zotit

²¹Pastaj Jezusi u mbush me gëzim nga Shpirti i shenjtë dhe tha: «Të falënderoj, o Atë, Zot i qiellit dhe i tokës, se ua ke treguar të paditurve ato që i ke fshehur nga njerëzit e ditur dhe nga të mençurit. Mirë, o Atë, sepse kështu ka qenë dëshira jote. ²²Im Atë më ka dhënë fuqi të plotë. Vetëm Ati është në marrëdhënie atërore me Birin, dhe vetëm Biri dhe ata që atij i pëlqen t'i njohë me Atin janë në marrëdhënie birnore me të.»

²³Pastaj Jezusi u kthye nga nxënësit e veças u tha: «Ju duhet të gëzoheni për të gjitha këto që i përjetoni! ²⁴Po ju them se shumë profetë dhe mbretër kanë dëshiruar t'i shihnin ato që po i shihni ju, por nuk i panë; t'i dëgjojnë ato që dëgjuat ju, por nuk i dëgjuan.»

Nxënësit e vërtetë të Jezusit: 4) Pyetja e mësuesit të Ligjit

²⁵Pastaj një mësues i Ligjit iu afrua Jezusit dhe e pyeti, me qëllim që ta vinte në provë: «Mësues, ç'duhet të bëj unë për të fituar jetën e përjetshme?» ²⁶Jezusi iu përgjigj: «Ç'është shkruar në Ligj? Si lexon atje?» ²⁷Ai iu përgjigj: «*Duaje Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemër, me gjithë fuqinë dhe mendjen tënde!* dhe *Duaje të afërmin tënd si vetveten!*» ²⁸Jezusi iu përgjigj: «U përgjigje drejt! Bëj kështu dhe do të lulëzosh!»

²⁹Por mësuesi i Ligjit, duke mos dëshiruar t'i nxihej fajja, e pyeti Jezusin: «Kush, pra, është i afërmi im?» ³⁰Jezusi filloi të tregonte: «Një njeri po zbriste nga Jerusalemi në Jeriho. Rrugës e sulmuan

kusarët. Ata i morën gjithçka, e dërrmuan dhe e lanë gjysmë të vdekur. ³¹Rastësisht udhëtonte një prift në të njëjtën rrugë. Kur e pa të sulmuarin, iu shmang dhe vazhdoi rrugën. ³²Ashtu bëri edhe një levit: e pa, iu shmang dhe vazhdoi rrugën. ³³Në fund erdhi një samarian. Kur e pa të sulmuarin, i erdhi keq për të. ³⁴Iu afrua, ia lau plagët me vaj e verë dhe ia lidhi. Pastaj e vuri mbi kafshën e tij, e shpuri në një bujtinë, ku u kujdes për të. ³⁵Të nesërmen i dha bujtinarrit dy monedha argjendi. «Kujdesu për të», i tha, «në qoftë se ai shpenzon më tepër, unë do ta paguaj kur të kthehem!»

³⁶E Jezusi mbaroi duke thënë: «E ç'mendon ti? Cili nga këta të tre të duket se u bë i afërmi i atij që ra në duart e kusarëve?» ³⁷Mësuesi i Ligjit iu përgjigj: «Ai që e ndihmoi.» Jezusi i tha: «Shko, pra, edhe ti, e bëj ashtu!»

Nxënësit e vërtetë të Jezusit: 5) Rreziku nga vetëkujdesi

³⁸Ndërsa Jezusi me nxënësit e tij po shkonte më tutje, hyri në një fshat ku e pranoi në shtëpinë e tij një grua e cila quhej Marta. ³⁹Ajo kishte një motër me emrin Mari, e cila u ul afër këmbëve të Zotit për ta dëgjuar. ⁴⁰Marta ishte shumë e zënë me përgatitjen e gjellës, prandaj iu afrua Jezusit dhe i tha: «Zot, s'po kujdesesh aspak për mua, se motra ime m'i la mua të gjitha për t'i bërë? Thuaji, pra, asaj të më ndihmojë!» ⁴¹«Martë, Martë!», iu përgjigj Zoti, «Ti shqetësohesh e mundohesh për shumë gjëra, ⁴²por vetëm një gjë është e domosdoshme. E Maria e zgjodhi më të domosdoshmën dhe kjo nuk duhet t'i merret.»

Nxënësit e vërtetë të Jezusit: 6) Lutja

11 Një ditë Jezusi ishte veçuar për t'i lutur Zotit. Pasi mbaroi, një nxënës i tij iu lut: «Zot, na mëso të lutemi, siç i mësoi Gjoni nxënësit e tij.» ²«Kur luteni», u tha, «thoni: O Atë, të nderofshin të gjithë njerëzit! Ardhtë mbretëria jote! ³Bukën tonë të

përditshme jepna neve sot! ⁴Na i fal mëkatet tona, sepse edhe ne ua falim fajtorëve tanë! Dhe mos na lejo të biem në tundim!»

⁵Pastaj Jezusi u tha nxënësve të tij: «Ta zëmë se një nga ju ka një mik i cili shkon tek ai në mesnatë dhe i thotë: 'Mik, më jep tri bukë dhe, ⁶sepse më erdhi një mik nga udhëtimi, dhe nuk kam se çfarë t'i vë përpara!' ⁷E ta zëmë se miku nga brenda i përgjigjet: 'Mos më shqetëso tani, dyert tashmë janë të mbyllura, dhe fëmijët janë në shtrat me mua, nuk mund të ngrihem për t'ju dhënë bukë.' ⁸E çfarë atëherë? Po ju them: edhe në qoftë se nuk ngrihet pa marrë parasysh se e ka mik, ai sigurisht do të ngrihet dhe do t'i japë gjithçka që i duhet, sepse mikut të tij nuk i vjen turp të vazhdojë t'i lutet.

⁹Prandaj po ju them: Lutuni (me këmbëngulje) dhe do t'ju jepet (nga Zoti); kërkonti dhe do të gjeni! Trokitni dhe do t'ju hapen dyert! ¹⁰Në të vërtetë cilido që lutet, merr; kushdo që kërkon, gjen; e dera i çelet atij që troket. ¹¹Kush është ai prind, i cili do t'i jepte një gjarpër birit të tij në qoftë se ai i lutet për peshk? ¹²Ose një akrep, kur ai i lutet për vezë? ¹³Pra, sado të këqij që të jeni, ju dini t'u jepni fëmijëve atë që u bën mirë, dhe vërtet ua jepni. Sa më tepër Ati qiellor do t'u japë Shpirtin e tij atyre që ia kërkojnë!»

Jezusi dhe kundërshtarët e tij: 1) Dy mbretëri

¹⁴Jezusi po dëbonte një shpirt të keq që pengonte për të folur një njeri. Kur u çlirua nga shpirti i keq, memeci foli. Turma u habit, ¹⁵por disa thanë: «Mund t'i dëbojë shpirtat e këqij, sepse i dha pushtet më i madhi i të gjithë shpirtave të këqij.»

¹⁶Të tjerët kërkuan ta vinin Jezusin në provë: kërkonin nga ai një shenjë nga qielli si dëshmi. ¹⁷Por Jezusi i dinte mendimet e tyre, e u tha: «Çdo shtet, sundimtarët e të cilit grinden me njëri-tjetrin, do të rrënohet. ¹⁸Në qoftë se Satani lufton kundër vetvetes, sundimi i tij nuk mund të qëndrojë. Në qoftë se unë i dëboj shpirtat e këqij, sepse

jam në aleancë me Satanin, siç pretendoni ju, kush ua jep njerëzve tuaj pushtetin t'i dëbojnë ata? ¹⁹Të tutë vërtetojnë që ju e keni gabim. ²⁰Jo, në fakt unë me pushtetin e Perëndisë i dëboj shpirtat e këqij, e kjo vërteton se erdhi ndër ju mbretërimi i Tij.

²¹Gjersa trimi, i armatosur mirë, e ruan pallatin e tij, pasuria e tij është e sigurt. ²²Por kur e sulmon një më i fortë se ai vetë, dhe e mund, ia merr armët në të cilat shprehonte, dhe e ndan të gjithë pasurinë e tij. ²³Kush nuk është në anën time, është kundër meje; dhe kush nuk më ndihmon të mbledh, shpërmdan.

²⁴Kur del një shpirt i keq nga një njeri, shkon nëpër vende të shkreta, duke kërkuar një vend ku mund të pushojë. Në qoftë se nuk mund ta gjejë, thotë me vete: 'Do të kthehem në shtëpinë time, nga e cila dola'. ²⁵Prandaj kthehet dhe e gjen shtëpinë të pastruar dhe të rregulluar. ²⁶Pastaj shkon e merr me vete shtatë shpirta të tjerë, më të këqij se veten, dhe ata hyjnë e banojnë atje. Kështu gjendja e fundit e këtij njeriu bëhet më e keqe se e para.»

Jezusi dhe kundërshtarët e tij: 2) Brezi i pabesë

²⁷Pasi Jezusi e tha këtë, një grua bërtiti nga turma: «Lum nëna që të ka lindur dhe të ka dhënë gj!» ²⁸Por Jezusi iu përgjigj: «Thuaj më mirë: lum ata që dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe e vënë në praktikë!»

²⁹Kur po mblidhej turma, Jezusi vazhdoi: «Ky brez është brez i keq. Kërkon një shenjë nga Zoti si dëshmi, por e vetmja shenjë që do t'i jepet, i përgjigjet asaj që i ndodhi profetit Jona. ³⁰Si u bë Jona shenjë për popullin e Ninivës, ashtu edhe unë, Biri i njeriut, do të bëhem shenjë për këtë brez.

³¹Mbretëresha e Shabës do të ngrihet (si dëshmitare) në Gjyq dhe do ta paditë këtë brez, sepse ajo erdhi nga larg, nga vendi i vet, për të dëgjuar urtësinë e Sholomos, por këtu është Dikush më i madh se Sholomoja. ³²Njerëzit e Ninivës do të ngrihen në Gjyq dhe do ta paditin këtë brez, sepse ata u kthyen nga mëkatet e tyre te Zoti pas pre-

dikimit të Jonës, por këtu është Dikush më i madh se Jona!»

³³«Askush, kur ndez një llambë, nuk e vë në një vend të fshehur, as nën enë, por e vë në një vend të lartë, që ta shohin dritën ata që hyjnë brenda në shtëpi.

³⁴Drita vjen në trup me anë të syrit. Kur është syri i qartë, njeriu është në dritë i tëri. Por në qoftë se syri është i turbulluar, njeriu është në errësirë i tëri. ³⁵Kujdes, pra, që syri i brendshëm, d.m.th. zemra, mos t'ju verbohet. ³⁶Në qoftë se i tërë njeriu është plot dritë, pa aspak errësirë në vete, atëherë zemra është e ndritur, sikur binin rrezet e llambës drejt në të.»

Jezusi dhe kundërshtarët e tij:

3) Farisenjtë dhe mësuesit e Ligjit

³⁷Kur Jezusi mbaroi së foluri, një nga farisenjtë e ftoi për darkë. Ai hyri në shtëpi dhe u ul në tryezë. ³⁸Por fariseu u çudit kur vuri re se Jezusi nuk i lau duart pikërisht sipas rritit të tyre. ³⁹Prandaj Zoti i tha: «Po, ju farisenjtë pastroni anën e jashtme të kupave dhe të pjatave, kurse në brendësi ju jeni plot me vese të këqija. ⁴⁰Të marrë! Zoti që bëri anën e jashtme, a nuk është po ai i cili bëri edhe të brendshmen? ⁴¹Mendoni për të brendshmen dhe jepuni të varfërve atë që është në pjatat tuaja. Atëherë gjithçka tek ju do të jetë e pastër.

⁴²Mjerë ju, farisenj. Ju ia jepni Perëndisë të dhjetën e asaj që keni, edhe të mëndrës e të ryzës, si dhe tërë barishtat e kuzhinës, por e lini pas dore drejtësinë ndaj të tjerëve dhe dashurinë për Zotin! Kjo e fundit duhet të bëhet, pa i lënë pas dore të tjerat.

⁴³Mjerë ju, farisenj! Ju dëshironi vende nderi në sinagoga dhe ju pëlqen që t'ju përshëndetin me respekt në rrugë! ⁴⁴Mjerë ju, sepse jeni si varre të pashënuara, mbi të cilat, pa e ditur, ecin njerëzit dhe kështu ndryrësohen.»

⁴⁵Një mësues i Ligjit i tha: «Mësues, duke folur kështu, ti na fyen edhe ne.»

⁴⁶Jezusi u përgjigj: «Mjerë edhe ju, mësuesit e Ligjit, sepse i ngarkoni njerëzit

me barrë të rënda, të cilat mezi mund të mbahen, por vetë s'e lëvizni as gishtin për t'i ndihmuar.

⁴⁷Mjerë ju! Ju u ndërtoni profetëve varre madhështore, pikërisht atyre të cilët i vranë të parët tuaj. ⁴⁸Ashtu dëshmoni që i pranoni veprat e të parëve tuaj: ata i vranë, kurse ju u ndërtoni atyre përmendore te varri. ⁴⁹Perëndia, me diturinë e tij, ka parashikuar: *Do të dërgoj ndër ta profetë dhe apostuj; disa do t'i vrasin dhe disa do t'i përmdekin.* ⁵⁰Prandaj ky brez do të dënohet për vrasjen e të gjithë profetëve, të cilët u vranë që nga krijimi i botës, ⁵¹që nga Heveli deri te Zaharjahu, të cilin e vranë në Tempull, midis shenjtërores së jashtme dhe altarit për fljime të djegura. Po, juve ju them se do t'i kërkohet llogari këtij brezi!

⁵²Mjerë ju, mësuesit e Ligjit, sepse e keni hedhur tej çelësin që hap portën e shpëtimit! Ju vetë nuk hyni, por pengoni edhe ata që dëshirojnë të hyjnë.»

⁵³⁻⁵⁴Kur Jezusi doli nga shtëpia, mësuesit e Ligjit dhe farisenjtë ishin aq të tërbuar, sa që pritnin çdo rast për ta futur në grackë me pyetje tinzare.

Siguria e rremë dhe e vërtetë: 1) Frika nga njerëzit dhe nga Zoti

12 Ndërkohë, ishin mbledhur mijëra njerëz, kështu që u bë rrëmujë e madhe. Jezusi foli së pari me nxënësit e tij: «Ruhuni nga tharmi i farisenjve, - dua të them, mos lejoni t'ju ngjitet hipokrizia e tyre. ²Të gjitha fshehtësitë do të dalin në dritë dhe do të zbulohen (në Gjyq). Kjo është e vlefshme edhe për ju: çdo gjë që ju thatë në errësirë, do të dëgjohet në dritën e diellit. Çfarë ia pëshpëritni njëri-tjetrit me dyer të mbyllura, do të shpallet publikisht.

⁴Miq të mi, unë po ju them: mos kini frikë nga ata që vrasin trupin, dhe pastaj nuk mund të bëjnë asgjë tjetër! ⁵Do t'ju tregoj nga Cili duhet të keni frikë: kini frikë nga Ai, i cili, pasi ju ka vetë marrë jetën, ka pushtet t'ju hedhë në ferr! Po ju them, kini

frikë nga Ai. ⁶A nuk shiten pesë trumcakë për dy qindarka? Megjithatë asnjërin prej tyre nuk e harron Perëndia. ⁷Tek ju është numëruar edhe çdo fije e flokut! Mos kini frikë: ju jeni më të vlefshëm te Zoti se shumë zogj!

⁸Po ju them, se kushdo që më pranon para njerëzve, edhe unë, Biri i njeriut, do ta pranoj para engjëjve të Perëndisë. ⁹Kushdo që më mohon para njerëzve, do të mohohet (në Gjyq) para engjëjve të Perëndisë. ¹⁰Kushdo që shan Birin e njeriut, mund t'i falet, por nuk do t'i falet atij që fyen Shpirtin e shenjtë. ¹¹Sa herë që t'ju sjellin para gjyqit të sinagogës, para qeveritarëve ose sundimtarëve të tjerë, mos u shqetësoni se si të mbroheni ose çfarë të flitni, ¹²sepse në atë çast Shpirti i shenjtë do t'ju mësojë ç'duhet të thoni.»

Siguria e rremë dhe e vërtetë: 2) Pasuria tokësore dhe qiellore

¹³Dikush nga turma i tha Jezusit: «Mësues, thuaji vëllait tim ta ndajë me mua trashëgimin që na e la babai!» ¹⁴Jezusi iu përgjigj: «Unë nuk u emërova gjykatës në çështje gjyqi për trashëgimin tuaj.» ¹⁵Pastaj u tha të gjithëve: «Kujdes! Ruhuni nga çdo lloj lakmie, sepse jeta e vërtetë e një njeriu nuk varet nga pasuria e tij, edhe në qoftë se ajo është shumë e madhe.»

¹⁶Për këtë arsye Jezusi u tregoi një shëmbëlltë: «Na ishte njëherë një njeri i pasur, toka e të cilit dha prodhim të madh. ¹⁷Ai tha me vete si vijon: 'Ç'të bëj? Nuk e di ku mund t'i ruaj të gjitha të korrat. ¹⁸Ja, një mendim i ndritur! Unë do t'i prish hambarët e vjetra dhe do t'i ndërtoj më të mëdhenj. Atëherë mund të mbledh në ta tërë grurin tim dhe rezervat e mia. ¹⁹Atëherë do të them me vete: 'O njeri me fat, ke shumë rezerva për shumë vjet, merre shtruar, ha, pi e kalo mirë!' ²⁰'I marrë', i tha Perëndia, 'këtë natë do të vdesësh. E kujt do t'i takojnë ato që i ke mbledhur?'» ²¹Jezusi mbaroi duke thënë: «Kështu i ndodh atij që për vete grumbullon thesar, e nuk kujdeset të pasurohet në sy të Perëndisë.»

²²Pastaj Jezusi u tha nxënësve të tij: «Prandaj po ju them: mos u shqetësoni për ushqim dhe veshje. ²³Jeta është më e vlefshme se ushqimi dhe pija, e trupi është më i vlefshëm se veshja. ²⁴Shikoni korbat! Ato as s'mbjellin as s'korrin, nuk kanë as hambar as depo, e megjithatë, Perëndia kujdeset për ta. E ju jeni më të vlefshëm se shpendët! ²⁵A mundet ndonjë prej jush, duke u shqetësuar, ta zgjatë jetën e tij, qoftë edhe për një ditë? ²⁶Pra, në qoftë se nuk mund të arrini edhe një çikërrimë të tillë, përse shqetësoheni për të tjerat? ²⁷Shikoni se si rriten lulet e egra! Ato nuk punojnë as edhe nuk bëjnë rroba për vete. Por unë po ju them se as Sholomoja me gjithë pasurinë e tij nuk ishte veshur si një nga këto lule. ²⁸Në qoftë se Perëndia e trajton kështu bimësinë e egër, që sot është në fushë e nesër hidhet në zjarr, mendoni se ju do t'ju lërë të zhveshur, besëpakët? ²⁹Mos çani kokën se ç'do të hani ose pini! ³⁰Për këto të gjitha mundohen të pafetë. Ati juaj e di ç'ju duhet!

³¹Por, kini mendjen së pari te mbretëria e Perëndisë, dhe ai do t'ju sigurojë të tjerat.

³²Mos ki frikë, o grigjë e vogël, sepse Atit tuaj i pëlqeu që t'ju japë mbretërinë! ³³Shitni pasurinë tuaj, dhe ndajeni atë varfërve. Fitoni për vete kuletat që nuk prishen; ruani pasurinë tuaj në arkën e kursimit të qiellit, ku nuk pakësohet, sepse atje vjedhësi nuk hyn, e tenja nuk bren! ³⁴Zemra juaj do të jetë gjithmonë atje ku është pasuria juaj.

Kriza që po vjen: 1) Për nxënësit

³⁵Jini gati, të veshur për veprim, dhe mbajini llambat të ndezura, ³⁶ashtu si shërbëtorët që presin zotin e tyre, kur të kthehet nga dasma. Atij, kur vjen dhe troket, menjëherë do t'ia hapin derën. ³⁷Sa të gëzuar do të jenë ata shërbëtorët, të cilët zoti i gjen të zgjuar dhe të gatshëm për shërbim kur të kthehet. Po ju them se vetë do ta heqë pallton, do t'u lutet të ulen në tryezë dhe do t'u shërbejë. ³⁸Ndoshta do të vijë në

mesnatë ose në orën tre të mëngjesit! Atëherë, kur ai do t'ju gjejë zgjuar, gëzimi i përjetshëm është për ju i sigurt.

³⁹Kini këtë parasysh: po të dinte i zoti i shtëpisë kur do të vinte vjedhësi, nuk do të lejonte që shtëpia t'i vidhej! ⁴⁰Ju, pra, duhet të jeni gati, sepse Biri i njeriut do të vijë kur ju nuk e pritni!»

⁴¹Pjetri e pyeti: «Zot, kjo shëmbëlltore ka të bëjë me të gjithë, apo vetëm me ne (apostujt)?» ⁴²Zoti iu përgjigj: «Vallë, cili është ai administrator besnik dhe i mençur që zoti e ngarkoi me administrimin e shtëpisë së tij dhe me ndarjen korrekte të racionet ditore për punëtorët? ⁴³Ai mund të gëzohet, kur t'i kthehet zoti i shtëpisë dhe e gjen në punë. ⁴⁴Me të vërtetë po ju them se do ta ngarkojë atë me administrimin e gjithë pasurisë së tij. ⁴⁵Por në qoftë se shërbëtori thotë me vete: 'Zoti për shumë kohë nuk do të vijë', e fillon t'i rrahë shërbëtorët e shërbëtorët e tjerë, të pijë e të dehet, ⁴⁶atëherë zoti i tij do të kthehet krejt papritmas. Ai do ta zhdukë shërbëtorin që nuk pandehte asgjë dhe do t'ia caktojë fatin e armiqve të Zotit. ⁴⁷Shërbëtori që i dinte udhëzimet e zotit të tij, por nuk ishte i gatshëm t'i zbatonte, do të ndëshkohet rëndë. ⁴⁸Shërbëtori i cili nuk i dinte udhëzimet e zotit të tij dhe bën diçka, për të cilën meriton të ndëshkohet, do të dalë më lehtë. Cilit i është dhënë shumë, prej tij edhe do të kërkohej shumë; cilit i është besuar shumë, prej tij do të kërkohej po aq shumë.

Kriza që po vjen: 2) Për Jezusin

⁴⁹Kam ardhur t'i vë zjarr tokës, dhe sa dëshirë kam që tani të jetë plotësisht e ndezur! ⁵⁰Por më parë unë duhet të pagëzohej me zjarr, dhe dëshiroj që kjo të bëhet sa më parë.

⁵¹A mendoni ju se kam ardhur ta sjell paqen në tokë? Jo, përkundrazi, përçarje. ⁵²Duke filluar që tani, pesë veta në një shtëpi do të jenë të ndarë ndërmjet tyre; tre kundër dyve, dy kundër të treve. ⁵³Do të jetë ati kundër birit, biri kundër atit, nëna kundër bijës, dhe bija kundër nënës, vëhrra

kundër nuses së saj, dhe nusja kundër vëhërës.»

Kriza që po vjen: 3) Për Izraelin

⁵⁴Jezusi u tha njerëzve: «Kur shihni një re që ngrihet nga perëndimi, menjëherë thoni: 'Po vjen shiu', dhe ashtu bëhet. ⁵⁵Kur shihni që fryn jugu, thoni: 'Do të jetë vapë e madhe', dhe ashtu bëhet. ⁵⁶Hipokritë! Dini t'i shikoni fenomenet e tokës e të qiellit, dhe pastaj të parashikoni motin. Përse nuk kuptoni se ç'paralajmë-rojnë ngjarjet e kësaj kohe?

⁵⁷A nuk mund të gjykonin për vete ç'duhet të bëni? ⁵⁸Kjo është njësoj sikur të dalësh në gjyq me kundërshtarin tënd dhe përpiqesh të vësh gjithçka në rregull me të, ende pa arritur në gjyq. Përndryshe do të dalësh në gjyq dhe gjyqtari do të t'i dorë-zojë ekzekutuesit të gjyqit dhe ai do të të burgosë. ⁵⁹Po të them ty se nuk do të liro-hesh, pa paguar deri në qindarkën e fundit.»

13 Atë kohë erdhën disa njerëz t'i tregojnë Jezusit për galileasit (që Pilati i vrau kur ata po kushtonin flijime në Tempull); ai e kishte përzier gjakun e tyre me gjakun e flijimeve të tyre. ²Megjithatë Jezusi u tha: «A mendoni ju se këta galileas gjetën një vdekje aq mizore, sepse ishin mëkatarë më të këqij se njerëzit e tjerë në Galileë? ³Jo. Po ju them: Në qoftë se ju nuk ktheheni prej mëkateve të Zoti, ju të gjithë do të mbaroni si ata. ⁴Ose i kujtoni ata tetëmbëdhjetë njerëz mbi të cilët ra kulla e (ujës)jellësit të Shiloahut dhe i vrau. A mendoni se ata ishin më të këqij se banorët e tjerë të Jerusalemit? ⁵Jo. Po ju them: Në qoftë se ju nuk i lini mëkatet tuaja për t'u kthyer te Zoti, ju të gjithë do të mbaroni si ata.»

⁶Pastaj Jezusi u tregoi këtë shëmbëlltyrë: «Dikur, një njëri, në vreshtin e tij, kishte një fik, por kur kërkoi fruta, nuk gjeti. ⁷Në fund i tha vreshtarit: 'Kam tre vjet që vij të marr fruta nga ky fik, dhe nuk po gjej. Preje! Përse ta zërrë vendin kot?' ⁸Vreshtari

iu përgjigj: 'Zotëri, lëre edhe këtë vit, gjer-sa të gërmoj rreth tij dhe ta plehëroj. ⁹Ndoshta do të japë fruta vitin e ardhshëm. Në qoftë se jo, atëherë do ta pres!'»

Pranimi i sundimit të Zotit

¹⁰Njëherë Jezusi po fliste të shtunën në sinagogë. ¹¹Ndër dëgjuesit ishte një grua që ishte e sëmurë që tetëmbëdhjetë vjet. Ajo ishte e kërrusur dhe s'mund të drejtohej. ¹²Kur e pa Jezusi, e thirri dhe i tha: «Moj grua, shërohu nga sëmundja jote.» ¹³Sapo i vuri duart mbi të, ajo u drejtua dhe filloi të lavdëronte Perëndinë. ¹⁴Por kryetari i sinagogës u zemërua që Jezusi e shëroi gruan, pikërisht ditën e shtunë, dhe u tha njerëzve: «Gjashtë ditë janë, në të cilat mund të punoni! Në këto, pra, ejani e shërohuni, e jo ditën e shtunë!» ¹⁵Zoti iu përgjigj: «Hipokritë! Secili nga ju e zgjidh nga grazhdi gomarini ose kaun e tij ditën e shtunë për t'i dhënë ujë. ¹⁶Por kjo grua këtu u takon pasardhësve të Abrahamit! Satani e mbajti tetëmbëdhjetë vjet të lidhur, a nuk duhet ajo të zgjidhet nga këta zinxhirë ditën e shtunë?» ¹⁷Kur Jezusi u tha këto fjalë, të gjithë kundërshtarët e tij u turpëruan, ndër-sa të tjerët u gëzuan për të gjitha mrekullitë që i bëri ai.

¹⁸Jezusi tha: «Ç'ndodh kur Perëndia e vendos sundimin e tij? Me çfarë mund ta krahasoj? ¹⁹Ajo i ngjan kokrrës së sinapis që njeriu e mbjell në kopsht; ajo rritet dhe bëhet pemë, dhe zogjtë i bëjnë çerdhet në degët e saj.»

²⁰Përsëri tha: «Me çfarë ta krahasoj? I ngjan tharmit që gruaja e përzien me njëzet e katër kilogramë miell, derisa të tharohet i tërë brumi.»

Dënimi për refuzim

²²Jezusi vazhdonte rrugën për në Jerusalem. Udhës foli nëpër qytete dhe fshatra. ²³Njëherë dikush e pyeti: «Zot, a janë të pakët ata që do të shpëtojnë?» ²⁴Jezusi iu përgjigj: «Bëni çdo gjë të mundshme që të hyni nga dera e ngushtë, sepse shumë veta, po ju them, do të kër-

kojnë të hyjnë, por nuk do të munden.

²⁵Kur i zoti i shtëpisë do të ngrihet për të mbyllur derën, në qoftë se mbeteni jashtë, do të filloni të trokitni në derë e të thoni: 'Zotëri, hapna derën!' Ai do të përgjigjet: 'Nuk di se kush jeni!' ²⁶Pastaj ju do t'i thoni: 'Kemi ngrënë dhe pirë bashkë, dhe në qytetin tonë ke mësuar'. ²⁷E ai do të thotë: 'Unë nuk di nga jeni. Largohuni prej meje të gjithë ju që keni qenë në anën e djallit'. ²⁸Atje do të qani dhe do t'i kërcëlleni dhëmbët nga inati kur t'i shihni Avrahamin, Jichakun, Jaakovin dhe të gjithë profetët në mbretërinë e Perëndisë, kurse ju vetë të përjashtuar. ²⁹Do të vijnë njerëzit nga lindja e perëndimi, nga veriu e jugu, dhe do të ulen në tryezën e Perëndisë. ³⁰Kush konsiderohet tani ndër të fundit, atëherë do të jetë ndër të parët. E kush konsiderohet tani ndër të parët, do të gjendet ndër të fundit.»

³¹Atëherë Jezusit iu afruan disa farisej dhe i thanë: «Lëre këtë krahinë e shko gjetiu! Herod Antipa ka ndër mend të të vrasë.» ³²Por ai u tha: «Shkoni dhe thuajini asaj dhelprë se po dëboj shpirta të këqij, dhe po bëj shërime sot e nesër, dhe ditën e tretë do ta mbaroj punën time. ³³Por sot, nesër dhe pasnesër më duhet ta vazhdoj udhëtimin, sepse s'është e mundur që një profet të vritet jashtë Jerusalemit.

³⁴O Jerusale, Jerusale, ti i vret profetët dhe vret me gurë ata që dërgohen te ti. Sa herë kam dëshiruar ta përqafoj popullin tënd, siç mbledh pula zogjtë nën krahët e saj, por ti nuk deshe! ³⁵Prandaj, Zoti do ta lërë Tempullin tënd! Unë (Mesia) ju them se nuk do të më shihni, derisa të vijë koha kur do të thoni: 'Rroftë ai që vjen në emër të Zotit!'»

Bisedat në darkë: 1) Në tryezën e një fariseu

14 Një të shtunë, Jezusi hyri në shtëpinë e një fariseu, një anëtar i Këshillit të lartë, për të ngrënë bukë. Të pranishmit e shikonin Jezusin me vëmendje. ²Dhe ja, para tij u paraqit një njeri i sëmurë me tru-

pazi. ³Jezusi mori fjalën dhe i pyeti mësuesit e Ligjit dhe farisenjtë: «A është e lejueshme të shërosh të shtunën, apo jo?» ⁴Ata heshtën. Pastaj Jezusi e preku të sëmurin, e shëroi dhe e la të shkonte. ⁵Por të pranishmëve u tha: «Në qoftë se ndokujt nga ju i bien i biri ose kau në pus, a nuk do ta nxjerrë menjëherë pa marrë parasysh nëse është apo jo ditë e shtunë?» ⁶Në këto fjalë, ata nuk gjenin dot përgjigje.

⁷Jezusi kishte parë se si të ftuarit kishin zgjedhur për vete kryet e vendit. Prandaj u tregoi një shëmbëlltyrë: ⁸«Kur dikush të fton në dasmë, mos u ul në krye të vendit, se mos është ftuar ndonjë më i rëndësishëm se ti, ⁹dhe mikpritësi të të mos thotë: 'Lëshoja vendin këtij!' Pastaj ti, i turpëruar, duhet të ulesh në vendin e fundit. ¹⁰Por pasi ai të fton, shko e ul në vendin e fundit, që kur të vijë ai që të ka ftuar, të të thotë: 'Mik, dil më sipër!' Atëherë do të jesh i nderuar para të gjithë miqve. ¹¹Kushdo që e mbivlerëson veten, Zoti do ta poshtërojë, kurse ai që vlerësohet pak do të lartësohet.»

¹²Pastaj Jezusi i tha atij që e jepte pritjen: «Kur të shtrosh drekë ose darkë, mos fto as miqtë e tu, as vëllezërit e tu, as farefisin tënd, dhe as fqinjët e pasur. Ata do të të ftojnë përsëri, dhe kështu do të marrësh se çfarë dhe. ¹³Por, kur të bësh gosti, fto të varfërit, sakatët, të paralizuarit, dhe të verbërit! ¹⁴Atëherë mund të gëzohesh, sepse ata nuk kanë me çfarë të ta shpërblejnë. Zoti do të ta shpërblejë në ringjalljen e atyre që bënë vullnetin e tij.»

Bisedat në darkë: 2) Darka e madhe

¹⁵Një nga të ftuarit e dëgjoi këtë dhe i tha Jezusit: «Lum ata që do të marrin pjesë në gostinë e mbretërisë së Perëndisë.»

¹⁶Për këtë, Jezusi u tregoi një shëmbëlltyrë: «Dikur një njeri kishte ftuar shumë njerëz në një darkë të madhe. ¹⁷Kur u erdhi koha për darkë, dërgoi shërbëtorin e tij që t'u thotë atyre që ishin të ftuar: 'Ejani, tani tryeza është shtruar.' ¹⁸Por të gjithë filluan, njëri pas tjetrit, të justifikoheshin. I pari i tha: 'Kam blerë një arë, më duhet të shkoj

patjetër për ta parë. Të lutem, thuaji të më falë'. ¹⁹I dyti i tha: 'Kam blerë pesë pendë qe, dhe po shkoj t'i provoj. Të lutem, thuaji të më falë'. ²⁰I treti i tha: 'Sapo u martova, dhe për këtë arsye, nuk mund të vij!' ²¹Shërbëtori u kthye prapa në shtëpi dhe i tregoi gjithçka të zotit. Pastaj i zoti i shtëpisë u zemërua dhe i tha: 'Shko shpejt në sheshet dhe rrugët e qytetit dhe sill këtu të vobektit, sakatët, të verbërit, e të paralizuarit!' ²²Shërbëtori u kthye dhe i lajmëroi: 'Zot, urdhrin tënd e zbatova, por ka vend akoma!' ²³Zoti i tha: 'Dil në rrugët përmes fushave dhe nëpër gardhe dhe fto me ngulm njerëzit të vijnë që të mbushet shtëpia ime!'

²⁴Po ju them se asnjë nga ata që ishin të ftuar nuk do ta shijojë darkën time.»

Llogaritja e shpenzimeve

²⁵Kur Jezusi ishte përsëri në rrugë, një turmë e madhe i shkonte pas. Ai u drejtua njerëzve dhe u tha: ²⁶'Kush do të lidhet me mua, duhet të jetë i gatshëm t'i presë marrëdhëniet me babanë, nënën, gruan, fëmijët, me vëllezërit dhe motrat e tij sa të japë edhe jetën. ²⁷Ai që nuk e mban mbi sup kryqin e tij dhe nuk vjen pas meje në udhën time, nuk mund të jetë nxënësi im.

²⁸Kur njëri prej jush do të ndërtojë një shtëpi, para së gjithash, duhet të ulet dhe t'i llogaritë shpenzimet. Ai duhet të shohë, nëse i dalin të hollat. ²⁹Përndryshe, ndoshta pasi t'i hedhë themelet, nuk mund ta mbarojë atë në tërësi. Atëherë të gjithë ata që e shohin këtë, do ta përqeshin duke thënë: ³⁰'Ky njeri donte të ndërtonte shtëpi, dhe nuk mund ta mbaronte!' ³¹Ose, në qoftë se një mbret do të luftojë kundër një mbreti tjetër, së pari, do të mendohet nëse me dhjetë mijë njerëz është aq i fortë sa t'u kundërvihet njëzet mijë njerëzve të mbretit tjetër. ³²Ndryshe, është më mirë të dërgojë njerëz, sa ai është ende larg, për t'i zhvilluar bisedimet për kushtet e paqes.» ³³Jezusi përfundoi me këto fjala: 'Kështu pra, askush s'mund të bëhet nxënësi im, në qoftë se nuk heq dorë nga gjithçka që ka.

³⁴Kripa është e mirë. Por në qoftë se

kripa e humb shijen e saj, si mund t'i kthehet ajo? ³⁵Nuk vlen më as për tokë as për pleh, por hidhet jashtë. Kush ka veshë, le të dëgjojë!»

Kthimi i të humburve: 1) Delja e humbur dhe monedha e humbur

15 Një ditë Jezusi i erdhën shumë tagrambledhës dhe njerëz të tjerë me nam të keq, për ta dëgjuar. ²Farisenjtë dhe mesuesit e Ligjit filluan të murmuronin, dhe thoshin: 'Ky lejon t'i afrohet llumi i shoqërisë dhe ha bashkë me ta.»

³Për këtë Jezusi u tregoi këtë shëmbëllëtyrë: ⁴'Ta zëmë që njëri prej jush ka njëqind dele, dhe njëra prej tyre humb rrugën. A nuk i lë atëherë të nëntëdhjetë e nëntat të kullotin në stepë, dhe shkon ta kërkojë të humburën, gjersa ta gjejë? ⁵E pasi ta gjejë, e vë mbi sup dhe gëzohet, e mban në shtëpi. Atje i thërret miqtë dhe fqinjët, dhe u thotë: 'Gëzohuni bashkë me mua, sepse e gjeta delen e humbur!' ⁷Unë po ju them: Po aq, Perëndia që është në qiell më shumë gëzohet për një mëkatar që kthehet tek Ai, se për nëntëdhjetë e nëntë të tjerë (që tashmë janë kthyer tek Ai).

⁸Ta zëmë se një grua ka dhjetë monedha të argjenda dhe e humb një. A nuk e ndez ajo, aty për aty, llambën, fshin tërë shtëpinë dhe e kërkon gjithandej, gjersa ta gjejë? ⁹Dhe kur ta gjejë, i thërret mikeshat dhe fqinjët dhe u thotë: 'Gëzohuni bashkë me mua, sepse e gjeta monedhën e humbur!' ¹⁰Unë po ju them: Po aq gëzohen engjëjt e Perëndisë vetëm për një mëkatar që fillon një jetë të re.»

Kthimi i të humburve: 2) Dy bijtë

¹¹Jezusi vazhdoi: 'Një njeri kishte dy bij. ¹²Më i riu nga ata i tha të atit: 'Atë, jepma pjesën e trashëgimit që duhet të më takojë mua!' Pra, ai ua ndau pasurinë. ¹³Pas disa ditësh, djali më i vogël e shiti pjesën e tij dhe shkoi në një vend të huaj, ku e harxhoi pasurinë e tij duke jetuar për shtatë

palë qejfe. ¹⁴Kur shpenzoi gjithçka që kishte, u bë në atë vend zi e madhe buke dhe ai filloi të hiqte keq. ¹⁵Në fund gjeti punë të një shtetas i atij vendi i cili e dërgoi në fushë për të ruajtur derrat. ¹⁶Ai kishte kaq uri, saqë do të ishte shumë i kënaqur edhe me ushqimin e derrave: por edhe këtë ia ndalonin. ¹⁷Pasi erdhi në vete, tha: 'Edhe punëtorët e atit tim kanë dhe buka u tepron, ndërsa unë po vdes nga uria!' ¹⁸Do të shkoj tek im atë, dhe do t'i them: 'O atë, unë jam fajtor para teje dhe para Zotit; ¹⁹nuk meritoj më të quhem biri yt. Më prano në punë si punëtor!'

²⁰Kështu e mori rrugën për tek i ati. Ishte akoma larg, kur i ati e pa, dhe plot mëshirë i doli përpara me vrap, e përqafoi dhe e përshëndeti me puthje. ²¹I biri i tha: 'O atë, jam fajtor para teje dhe para Zotit; nuk meritoj më të quhem biri yt...' ²²Por i ati i thirri shërbëtorët dhe u tha: 'Shpejt, nxirri jashtë petkat më të mira dhe vishjani, dhe ia vini unazën në gisht, dhe mbathjani këpucët! ²³Sillni viçin e majmë dhe thereni; të festojmë me gezim, ²⁴sepse biri im ishte i vdekur dhe është përsëri i gjallë, ishte i humbur dhe përsëri u gjet.' Dhe ata filluan ta festonin kthimin e tij.

²⁵Djali i madh ishte ende në fushë. Kur u kthye dhe iu afrua shtëpisë, dëgjoi këngë e vallëzim. ²⁶Thirri një nga shërbëtorët dhe e pyeti se ç'po ndodhte. ²⁷Ai iu përgjigj: 'T'u kthye vëllai, dhe ati yt e theri viçin e majmë, sepse iu kthye djali shëndoshë e mirë.' ²⁸Djalit të madh i hipi inati dhe nuk donte të hynte brenda. I ati doli dhe iu lut të hynte, ²⁹por ai i tha: 'E di se për shumë vjet po shuhem në punë si skllavi yt, asnjëherë nuk isha i pabindur. E ç'kam fituar për këtë? Ti nuk më dhe as një çjap që të festojmë bashkë me miqtë e mi.' ³⁰Por ky biri yt e prishi pasurinë e tij me prostituta; e tani kthehet në shtëpi, e ti ia ther viçin e majmë!' ³¹Babai iu përgjigj: 'O biri im, ti je përherë me mua, dhe të gjitha të mia janë të tuat. ³²Po megjithatë duhet të gëzohemi e të ngazëllohemi, sepse vëllai yt ishte

i vdekur e tani është përsëri i gjallë, ishte i humbur dhe u gjet përsëri!'

Shfrytëzimi i rastit: 1) Administratori mashtues

16 Nxënësve të tij Jezusi u thoshte: «Na ishte njëherë një pasanik që kishte një shërbëtor që administronte pronën e tij. Pasanikut i thanë se administratori po e shpërdoronte pasurinë e tij. ²Prandaj e thirri dhe i tha: 'Ç'po dëgjoj kështu për ty? Jep llogarinë e ekonomisë sate! Nuk mund të jesh më administratori im!' ³Shërbëtori tha me vete: 'Zoti im po ma merr vendin e punës. Ç'të bëj? Punë fizike? Nuk mundem! Të kërkoj lëmoshë? Më vjen turp. ⁴Tani e di ç'të bëj. Unë duhet të gjej miq që do të më pritin mirë, kur të hiqem nga vendi i punës.' ⁵Prandaj i thirri me radhë të gjithë borxhlinjtë e të zotit, dhe të parin, e pyeti: 'Sa i ke borxh zotërisë?' ⁶Ai iu përgjigj: 'Njëqind fuçi me vaj ulliri'. Ai i tha: 'Merre dëftesën e borxhit tënd, ulu dhe menjëherë shkruaj: pesëdhjetë'. ⁷Pastaj e pyeti të dytin: 'E ti, sa i ke borxh?' Ky u përgjigj: 'Një mijë thasë grurë'. Ai i tha: 'Merr dëftesën e borxhit tënd dhe shkruaj: tetëqind.'

⁸Zotëria i këtij administratori mashtues (kur e mori vesh) e lavdëroi, sepse punoi me mend. Në të vërtetë, njerëzit e kësaj bote janë më të mençur në marrëdhëniet e tyre shoqërore, se njerëzit e ditës.» Jezusi vijoi: «Prandaj po ju them: Fitoni miq për vete me anë të pasurisë së kësaj bote të ligë, që, kur kjo t'ju mbarohet, t'ju pritin mirë në banesat e përjetshme.»

¹⁰Kushdo që është besnik me një gjë më të vogël, do të jetë besnik edhe me gjërat më të mëdha. Kushdo që nuk është besnik me një gjë të vogël, nuk do të jetë besnik me atë më të madhën. ¹¹Në qoftë se nuk keni qenë besnikë me pasurinë e kësaj bote të keqe, kush do t'ju besojë pasurinë e vërtetë? ¹²Në qoftë se nuk keni qenë besnikë me pasurinë që nuk ishte e juaja, si do t'ju

japë Zoti atë që duhet t'ju takojë juve?

¹³Asnjë shërbëtor nuk mund t'u shërbëjë dy zotërinye; njërin s' do ta përfillë, kurse tjetrin do ta preferojë. Ndaj njërit do të jetë besnik, kurse tjetrin do ta përbuzë. Nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe pasurisë njëkohësisht!»

¹⁴Farisenjtë i kishin dëgjuar të gjitha këto. Meqë ishin të dhënë pas parasë, e përqeshën Jezusin. ¹⁵Por ai u tha: «Ju mbaheni për një rrez me karakter pa njollë para njerëzve, por Perëndia i njeh zemrat tuaja. Çfarë u bën përshtypje njerëzve, ngjall neveri te Perëndia.»

*Ata që pasaniku i fitoi për Jezusin, do ta formojnë grupin e atyre që do ta presin mirë në qiell.

Shfrytëzimi i rastit:

2) Ardha e kohës së re

¹⁶«Ligji i Mosheut dhe Shkrimi i profetëve ishin në fuqi gjër tani: kjo kohë mbartet me ardhjen e Gjon Pagëzorit. Që atëherë njoftohet Lajmi i mirë për mbretërinë e Perëndisë dhe të gjithë po afrohen këtu turma-turma (për t'u bërë anëtarë). ¹⁷Por më lehtë është të mbarojnë qielli dhe toka se të zhduket fuqia e një presjeje të Ligjit. ¹⁸Kushdo që ndahet nga gruaja e tij dhe martohet me tjetrën, bën tradhti bashkëshortore. Kushdo që martohet me gruan që është e ndarë nga burri, bën gjithashtu tradhti bashkëshortore.»

Shfrytëzimi i rastit: 3) Pasaniku dhe Lazri

¹⁹«Na ishte njëherë një pasanik që gjithnjë mbante veshje më të shtrenjtë dhe më të mirë, dhe jetonte në luks ditë pas dite. ²⁰Para derës së tij shtrihej një i varfër që quhej Lazër. Trupi i tij ishte kreyt mbuluar me lunga. ²¹Priste që të binin disa pjesë të mjerueshme prej mbeturinës së gostive. Nuk mund të mbrohej madje edhe nga qentë që vinin dhe ia lëpinin ulcerat.

²²I varfëri vdiq dhe engjëjt e mbajtën dhe e ulën në tryezë pranë Abrahamit në qiell. Vdiq edhe njeriu i pasur dhe u varros.

²³Poshtë në botën e të vdekurve, vuante shumë. Kur ngriti sytë, e pa Avrahamin lart me Lazrin pranë tij. ²⁴Atëherë bërtiti: 'O atë Avraham, ki mëshirë për mua, dhe dërgoje Lazrin që ta ngjiejë majën e gishtit të tij me ujë për të ma ftohur gjuhën, sepse po vuaj shumë në këtë zjarr!' ²⁵Por Avrahami i tha: 'Kujtohu se ti ishe mirë në jetë, kurse Lazri keq! Për këtë tani ai mund të gëzohet, kurse ti vuan shumë. ²⁶Përveç kësaj, midis nesh e jush është një pafundësi e madhe. Edhe në qoftë se ndokush dëshiron të kalojë që këtej te ju, nuk mundet, as që mund kush të kalojë që andej te ne.'

²⁷'Të lutem, pra, o atë', i tha pasaniku, 'dërgoje Lazrin në shtëpinë e atit tim; ²⁸kam pesë vëllezër - që t'i paralajmërojë, që të mos vijnë edhe ata në këtë vend vuajtjesh!' ²⁹Por Avrahami i tha: 'Ata e kanë Ligjin e Mosheut dhe librat e Profetëve për t'i paralajmëruar. Le t'i dëgjojnë ata!' ³⁰Pasaniku iu përgjigj: 'Nuk është mjaft, o atë Avraham! Po në qoftë se atyre u vjen ndokush nga të vdekurit, atëherë do ta ndryshojnë qëndrimin e tyre.' ³¹Por Avrahami i tha: 'Në qoftë se nuk i dëgjojnë Mosheun dhe Profetët, nuk do të binden edhe kur të ringjallet ndonjëri nga të vdekurit'.

Rregullat dhe shembujt për dishepujt

17 Jezusi u tha nxënësve të tij: «Është e pashmangshme që ka gjëra me anë të cilave njerëzit heqin dorë nga besimi tek unë. Por mjerë ai që është bashkëfajtor për këtë. ²Më mirë do të ishte t'i varet një gur mulliri rreth qafës dhe të hidhet në det, se të bëjë që të heqë dorë nga besimi tek unë një nga këta dishepuj të thjeshtë. ³Vigiloni për veten tuaj!

³Po bëri mëkat vëllai yt (në fe), qortoje. Po u pendua, falja. ⁴Edhe në qoftë se të bën një të keqe shtatë herë në ditë, dhe shtatë herë kthehet tek ti dhe të thotë: 'Më vjen keq!' - falja!»

⁵Apostujt i thanë Zotit: «Shtona besi-

min!» ⁶Zoti u tha: «Në qoftë se besimi juaj është vetëm sa një kokërr sinapi, mund t'i thoni asaj peme të manit atje: 'Shkulu bashkë me rrënjë dhe mbillu në det!' dhe ajo do t'ju dëgjojë.

⁷Ta zëmë se keni një skllav, i cili kthehet në shtëpi pas lëvrimit dhe ruajtjes së deleve. A do t'i thoni: 'Urdhëroni menjëherë në tryezë!' Me siguri, jo! ⁸Ju do ta urdhëroni: 'Bëje gati darkën dhe vëre përparësën të më shërbesh gjersa unë të ha dhe pi. Më vonë ti mund të hash dhe të pish!' ⁹A e meriton shërbëtori mirënjohjen, sepse e zbatoi urdhrin tuaj? ¹⁰Ashtu është edhe me ju. Pasi zbatuat gjithçka që ju urdhëroi Zoti, atëherë thoni: 'Jemi vetëm shërbëtorë. Kemi bërë vetëm detyrën tonë.'»

Dhjetë të lebrosurit

¹¹Udhës për në Jerusalem, Jezusi kaloi gjatë kufirit midis Samarisë dhe Galileasë. ¹²Kur hyri në një fshat, i dolën përpara dhjetë të lebrosur. Ata qëndruan në largësinë e duhur, ¹³dhe bëritën: «Jezus, Zot, ki mëshirë për ne!» ¹⁴Jezusi i urdhëroi: «Shkoni te priftërinjtë dhe le t'ju kontrollojnë!»

Udhës u shëruan. ¹⁵Njëri nga ata u kthye, kur e vuri re këtë. E lavdëroi Perëndinë me tërë zërin, ¹⁶ra përmbys para Jezusit dhe e falënderoi. Ky ishte samarian. ¹⁷Jezusi tha: «A nuk i shërova unë dhjetë? Ku janë nëntë të tjerët? ¹⁸Përse nuk u kthyen, që ta lavdërojnë Perëndinë, si ky i huaj këtu?» ¹⁹Pastaj i tha njeriut: «Ngrihu në këmbë dhe shko në shtëpi. Besimi yt të shpëtoi!»

Ardhja e Mbretërisë

²⁰Disa farisenj e pyetën Jezusin se kur do të vinte mbretëria e Perëndisë. Ai u përgjigj: «Ju gaboni në qoftë se mendoni se mund ta llogaritni që më parë. ²¹Nuk mund të thuhet: 'Shiko këtu!' ose 'Ja, atje!' sepse Perëndia tashmë po e vendos sundimin e tij ndër ju.»

²²Pastaj u tha nxënësve: «Do të vijë koha kur do të dëshironi që të mbetem unë

(Mesia) edhe një ditë me ju, por atëherë nuk do të jem më këtu. ²³Do t'ju thonë: 'Ja, këtu' ose 'Ja, atje (është Mesia)'. Mos shkoni dhe mos vraponi atje! ²⁴Kur të vijë dita e tij, Biri i njeriut do të vijë si vetëtimë që befason ndriçon tërë horizontin. ²⁵Por më parë ai duhet ta pësojë shumë dhe të mos pranohet (si Mesia) nga ky brez.

²⁶Kur vijen Biri i njeriut, do të jetë si në kohën e Noaut. ²⁷Njerëzit po hanin dhe po pinin dhe po martoheshin gjër atë ditë kur Noahu hyri në anije. Pastaj erdhi përmbytja dhe i mbyti të gjithë në ujë. ²⁸Ose do të jetë kështu si në ditët e Lotit: njerëzit po hanin, po pinin, po blinin dhe po shitnin, po mblinin dhe po ndërtonin, gjër atë ditë kur Loti doli nga qyteti Sodom. ²⁹Pastaj nga qielli ra shi zjarri e sqfuri dhe të gjithë vdiqën. ³⁰Kështu do të jetë atë ditë, kur të vijë Biri i njeriut. ³¹Atë Ditë, kushdo që gjendet në terracë, e i ka sendet brenda në shtëpi, të mos zbresë për t'i marrë! E në qoftë se ai gjendet në arë, gjithashtu, mos të kthehet. ³²Mendoni për gruan e Lotit. ³³Kushdo që dëshiron ta shpëtojë jetën e tij, do ta humbë. Kushdo që e humb jetën, do ta shpëtojë.

³⁴Po ju them: atë natë do të jenë dy veta në shtrat, njëri nga ata do të merret, e tjetri do të lihet. ³⁵Dy gra do të jenë duke bluar bashkë, njëra do të merret, e tjetra do të lihet. ³⁶Dy veta do të jenë në arë, njëri do të merret e tjetri do të lihet.» ³⁷Pastaj nxënësit e pyetën Jezusin: «Ku do të ndodhë kjo, o Zot?» Ai u përgjigj: «Ku ka kërmë, mblidhen korbata.»

Shëmbëlltyrat për lutjen: 1) Gjyqtari i korruptuar

18 Pastaj Jezusi u tregoi nxënësve një shëmbëlltyrë që t'i mësojë se ata duhet t'i luten Zotit gjithnjë dhe të mos dëshpërohen. ²«Në një qytet banonte një gjyqtar i cili nuk kishte frikë nga Perëndia as respekt për njerëzit. ³Në të njëjtin qytet banonte, gjithashtu, një vejushë, e cila vazhdonte të shkonte tek ai dhe i lutej: 'Më ndihmo të

fitoj të drejtën time!» ⁴Gjyqtari e kundërshtoi për një kohë të gjatë, por në fund tha me vete: 'Megjithatë nuk kam frikë nga Perëndia, e as respekt për njerëzit, ⁵sapërse prapë do të gjykoj në favor të kësaj vejtushë. Përndryshe ajo do të më çojë në varr.' ⁶Zoti vazhdoi: «Shihni mirë se ç'tha gjyqtari i korruptuar! ⁷Vallë, Perëndia a nuk do të gjykojë në favor të popullit të tij të zgjedhur, i cili i lutet për ndihmë ditë e natë? A do të ngurrojë të ndërhyjë? ⁸Po ju them, ai do të gjykojë shpejt në favor të tij! Por kur të vijë Biri i njeriut, a do t'i gjejë njerëzit që e presin me besnikëri në tokë?»

Shëmbëlltyrat për lutjen: 2) Fariseu dhe tagrambledhësi

⁹E tha edhe këtë shëmbëlltyrë për disa që e bindnin veten se ishin pa të metë, dhe të tjerët i shikonin me përbuzje.

¹⁰«Dy veta hynë në Tempull, që të luten; një farise e një tagrambledhës. ¹¹Fariseu qëndroi përpara të tjerëve dhe u lut kështu: 'O Perëndi, të falënderoj që nuk jam lakmues, i padrejtë, dhe i prishur si njerëzit e tjerë: për shëmbull si ky tagrambledhës këtu. ¹²Unë agjeroj dy herë në javë dhe të jap të dhjetën nga të gjitha të ardhurat e mia.' ¹³Por tagrambledhësi qëndroi në fund të Tempullit dhe nuk guxoi të hidhte një veshtrim lart. Shpërtheu në lotë e tha: 'O Perëndi, ki mëshirë për mua, mëkatarin!'»

¹⁴Jezusi mbaroi: «Po ju them: tagrambledhësi u kthye në shtëpi i pajtuar me Zotin, e jo tjetri. Me të vërtetë ai që lavdërohet do të poshtërohet, dhe ai që poshtërohet, do të lavdërohet.»

Hyrja në mbretërinë e Zotit

¹⁵Njëherë te Jezusi erdhën njerëz madje me foshnjat e tyre që ai t'i vinte duart mbi ta. Por nxënësit i refuzuan. ¹⁶Megjithatë Jezusi i thirri foshnjat pranë dhe tha: «Lërin fëmijët të vijnë tek unë: mos i ndalini, sepse pikërisht për ata që janë si këta mbretëria e Perëndisë është e hapur! ¹⁷Me të vërtetë po ju them: kushdo që nuk e

pranon dashurinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, kurrë nuk do ta përjetojë atë.»

¹⁸Një nga anëtarët e Keshillit të lartë e pyeti Jezusin: «Mesues i mirë, çfarë duhet të bëj unë që të trashëgoj jetën e përjetshme?» ¹⁹Jezusi i tha: «Përse më thua i mirë? Vetëm Një është i mirë - Zoti. ²⁰Ti i di urdhëresat: *Mos bëj tradhti bashkëshortore! Mos bëj vrasje! Mos vidh! Mos jep dëshmi të rreme! Ndero babanë dhe nënën!*» ²¹Ai i tha: «Të gjitha këto i kam zbatuar që nga rinia ime.» ²²Kur e dëgjoi këtë, Jezusi i tha: «Duhet të bësh edhe një punë: shit gjithçka që ke, ndajau të vobektëve, dhe do të kesh te Zoti në qiell pasuri që nuk do të humbasë! Pastaj eja pas meje!» ²³Por njeriu, kur e dëgjoi këtë, u trishtua shumë, sepse ishte shumë i pasur.

²⁴Jezusi e pa se ishte i trishtuar dhe i tha: «Sa me vështirësi të pasurit hyjnë në mbretërinë e Perëndisë! ²⁵Më lehtë hyn deveja nëpër vrimë të gjilpërës se sa pasniku në mbretërinë e Perëndisë.» ²⁶Kur e dëgjuan këtë njerëzit, e pyetën Jezusin: «Kush, pra, mund të shpëtojë?» ²⁷Ai u përgjigj: «Ajo që për njerëzit është e pamundshur, Perëndia mund ta bëjë të mundur.»

²⁸Për këtë Pjetri tha: «E di, ne e lamë të gjithë pasurinë tonë dhe erdhëm pas teje!» ²⁹Jezusi u tha: «Me të vërtetë po ju them: secili që la shtëpinë, prindërit, vëllezërit, gruan, e fëmijët, për shkak të mbretërisë së Perëndisë, ³⁰do të marrë më shumë në këtë botë, dhe në botën e ardhshme, do të marrë jetën e përjetshme.»

³¹Jezusi i mori mënjatë të dymbëdhjetë nxënësit dhe u tha: «Dëgjoni, po shkojmë për në Jerusalemin, ku do të realizohen të gjitha ato që janë shkruar nga Profetët për Birin e njeriut. ³²Ai do t'u dorëzohet paganëve. Ata do ta përqeshin, do ta fyejnë dhe do ta pështynë. ³³E pasi ta rrahin me kamxhik, do ta vrasin. Por ai ditën e tretë do të ringjallet.» ³⁴Nxënësit nuk kuptuan asnjë fjalë. Kuptimi i këtyre fjalëve u ishte i fshehtë dhe nuk kuptuan ato që u tha ai.

Kalimi nëpër Jeriho: 1) Lypësi i verbër

³⁵Kur Jezusi iu afrua Jerihos, një i verbër po rrinte pranë udhës duke kërkuar lëmoshë. ³⁶Kur i dëgjoi njerëzit duke kaluar, pyeti se ç'po ndodhte. ³⁷I treguan se po kalonte Jezusi nga Nazareti. ³⁸Ai bërtiti: «O Jezus, Bir i Davidit, ki mëshirë për mua.» ³⁹Ata që shkonin përpara e qortuan, që ai të heshte. Por ai bërtiti edhe më shumë: «O Jezus, Bir i Davidit ki mëshirë për mua!» ⁴⁰Jezusi u ndal dhe urdhëroi t'ia sillnin përpara. Kur ky iu afrua, e pyeti: ⁴¹«Ç'dëshiron që të bëj?» «Zot», iu përgjigj i verbëri, «dëshiroj të shoh përsëri!» ⁴²«Hapi sytë e shih», i tha Jezusi, «besimi yt të shpëtoi.» ⁴³Menjëherë i erdhi drita e syve. E falënderoi Perëndinë dhe shkoi pas Jezusit. Të gjithë të pranishmit e lavdëruan Perëndinë.

Kalimi nëpër Jeriho: 2) Zakeu

19 Jezusi shkoi në Jeriho dhe kaloi nëpër qytet. ²Atje banonte njëri që quhej Zake. Ishte kryetagrabledhës dhe ishte shumë i pasur. ³Donte të dinte medoemos se kush ishte ky Jezus. Por ishte shtatvogël, dhe turma ia zinte pamjen. ⁴Prandaj vranoi përpara turmës, hipi në një fik të egër, që ta shihte Jezusin, sepse në këtë udhë duhej të kalonte. ⁵Kur erdhi Jezusi në këtë vend, shikoi lart dhe i tha: «Zake, zbrit shpejt, sepse sot duhet të jem mysafiri yt.» ⁶Zakeu menjëherë zbriti dhe me gëzim të madh e priti në shtëpinë e tij.

⁷Kur të gjithë e panë këtë, filluan të murmurisnin dhe thoshin: «Ka shkuar në shtëpinë e një mëkatari!» ⁸Por Zakeu u ngrit në këmbë dhe i tha Zotit: «Ja, o Zot, gjysmën e pasurisë sime do t'ua jap të vobektëve. Në qoftë se kam mashtruar ndonjë, do t'ia kthej katërfish.» ⁹Jezusi i tha: «Sot ka ardhur shpëtimi në këtë shtëpi, sepse ky është një pasardhës i Avrahamit. ¹⁰Ashtu, Biri i njeriut ka ardhur ta kërkojë dhe ta shpëtojë të humburin.»

Kalimi nëpër Jeriho: 3) Paraja e besuar

¹¹Jezusi u tregoi të gjithë atyre që e rrethonin një shëmbëlltysë. Meqë ishte afër Jerusalemit, shumë njerëz mendonin se mbretëria e Perëndisë do të vinte menjëherë. ¹²Prandaj tha: «Një fisnik donte të nisej në një vend të largët që të emërohej mbret mbi bashkatdhetarët e tij. ¹³Para se të nisej, i thirri të dhjetë shërbëtorët e tij, i dha secilit nga një flori dhe u tha: 'Bëni me këto tregti gjersa të kthehem unë!'

¹⁴Meqë bashkatdhetarët e tij e urrenin, dërguan pas tij lajmëtarë për të thënë: 'Nuk duam që të mbretërojë ky mbi ne'. ¹⁵Megjithatë, njeriu u emërua mbret dhe u kthye. Menjëherë urdhëroi që t'i thërritnin shërbëtorët e tij, të cilëve ua kishte dhënë të hollat për të parë se sa kishte fituar secili nga ata. ¹⁶I pari u afrua dhe tha: 'Zot, floriri yt fitoi edhe dhjetë florinj'. ¹⁷Ai i tha: 'Të përshëndes, shërbëtor i mirë! Meqë ke qenë besnik në gjëra aq të pakta, unë të jap pushtet mbi dhjetë qytete'. ¹⁸Erdhi edhe i dyti dhe tha: 'Zot, floriri yt fitoi pesë florinj'. ¹⁹Ai këtyj i tha: 'Ti do të sundosh mbi pesë qytete'. ²⁰Erdhi i treti dhe tha: 'Zot, po jua kthej florinjin tënd. E ruajta të mbështjellë në rizë. ²¹Kisha frikë për ty, sepse ti je njeri i ashpër: ti merr atë që nuk të takon dhe korr atë që nuk ke mbjellë'. ²²Atij i zoti i tha: 'Ti përtac! Ti vetë tashmë e ke thënë vendimin! Ti e dije se unë jam njeri i ashpër, dhe se marr atë që nuk më takon, dhe korr atë që nuk kam mbjellë. ²³Përse, pra, nuk e depozitove të paktën parën time në bankë? Kështu, pas kthimit tim, do ta kisha rimarrë bashkë me kamatë!'

²⁴Pastaj u tha të pranishmëve: 'Merriani florinjin dhe jepjani atij që ka dhjetë!' ²⁵Por ata i thanë: 'Zot, ai tashmë ka dhjetë florinj!' ²⁶Por mbreti u përgjigj: 'Po ju them se gjithkujt që ka, do t'i jepet, e atij që nuk ka (fituar asgjë), do t'i merret (edhe depozita e tij). ²⁷E tani përse u përket armiqve të mi që nuk deshën që të mbretëroj mbi ta, sillini këtu, dhe ekzekutojini para meje!'

Hyrja e Mesisë në Jerusalem

²⁸Pasi e tha këtë, Jezusi e vazhdoi rrugën për në Jerusalem. ²⁹Kur iu afrua Bet-Pages dhe Bet-Anjes, rrëzë kodrës që quhet mali i Ullinjve, dërgoi dy nxënës përpara, ³⁰dhe u tha: «Shkoni në fshatin që gjendet para jush. Kur të hyni në fshat, do të gjeni një gomar të lidhur, të cilit askush nuk i ka hipur. Zgjidheni dhe silleni këtu. ³¹Në qoftë se ju pyet ndokush: 'Përse e zgjidhni?' - Thoni: 'Zotit i duhet!'» ³²Të dërguarit shkuan dhe gjetën gjithçka pikërisht siç u kishte thënë Jezusi. ³³Ndërsa po e zgjidhnin gomarin, pronari i tij u tha: «Përse po e zgjidhni gomarin?» ³⁴Ata u përgjigjën: «Zotit i duhet.» ³⁵Ata ia sollën gomarin Jezusit, mbi të cilin i vunë rrobat e tyre dhe mbi të e hipën Jezusin. ³⁶Ndërsa ai udhëtonte përpara, nxënësit e tjerë i shtronin petkat e tyre si qilim në udhë.

³⁷Kur u duk Jerusalemi, atje ku rruga të çon përposh malit të Ullinjve, të gjithë nxënësit filluan të gëzoheshin e ta lavdëronin Perëndinë me zë të lartë për të gjitha mrekullitë që i kishin parë. ³⁸Flitnin: «Rroftë ai që po vjen - mbreti - në emër të Zotit! Paqe në qiell! Lavdi Zotit!» ³⁹Por disa farisej, nëpër turmë, i thanë: «Mësues, përmbajti nxënësit e tu!» ⁴⁰Por Jezusi u përgjigj: «Po ju them: në qoftë se ata pushojnë, gurët do të bërtasin.»

⁴¹Kur Jezusi u afrua dhe e pa qytetin që shtrihej para tij, qau për të dhe tha: ⁴²«Sikur ta kuptoje edhe ti këtë ditë se nga ku varet pagja jote! Por tani ti je verbuar. ⁴³Do të vijë koha kur armiqtë e tu do të të rrethojnë: do të të bllokujnë nga të gjitha anët dhe do të grumbullojnë një ledh rreth teje. ⁴⁴Ata do të të shkatërrojnë plotësisht, ty dhe popullin brenda mureve të tua. Nuk do të lënë gur mbi gur, sepse nuk deshe ta njihje kohën kur Zoti erdhi të të shpëtonte.»

⁴⁵Pastaj Jezusi hyri në Tempull dhe filloi të nxirrte jashtë tregtarët. ⁴⁶Ai u tha: «Në Shkrimin e shenjtë është shkruar se Zoti tha: *Tempulli im duhet të jetë një vend ku*

njerëzit mund të më luten, e ju e bëtë atë shpellë kusarësh.»

Polemika: 1) Pushteti i Jezusit

⁴⁷Çdo ditë Jezusi predikonte në Tempull. Kryeprihtërinjtë, mësuesit e Ligjit dhe të parët e popullit kërkonin rastin për ta vrrarë, por nuk e gjetën, ⁴⁸sepse populli ishte gjithnjë rreth tij dhe e dëgjonte me vëmendje.

20

Një ditë, Jezusi po i mësonte njerëzit në Tempull, dhe po u predikonte Lajmin e mirë. Pastaj iu afruan kryeprihtërinjtë dhe mësuesit e Ligjit bashkë me këshilltarët ²dhe e pyetën: «Na thuaj, nga merr ti pushtet të paraqitesh këtu kështu? Kush të dha pushtet për këtë?» ³Ai u përgjigj: «Edhe unë dua t'ju bëj një pyetje. ⁴Më thoni: nga e mori Gjon Pagëzori mandatin për të pagëzuar? Nga Zoti apo nga njerëzit?» ⁵Ata diskutuan me njëri-tjetrin: «Në qoftë se themi: 'Nga Zoti', ai do të na thotë: 'Përse, atëherë, nuk i besuat Gjonit?' ⁶Në qoftë se themi: 'Nga njerëzit', atëherë gjithë kjo turmë do të na vrasë me gurë, sepse i është mbushur mendja se Gjoni është profet.» ⁷Për këtë iu përgjigjën Jezusit se nuk dinin gjë. ⁸«Mirë», tha Jezusi, «as unë nuk do t'ju tregoj se kush ma ka dhënë këtë pushtet.»

Polemika: 2) Qiramarrësit e këqij

⁹Për këtë Jezusi u tregoi një shembëlltë: «Një herë njëri mbolli një vresht, ua dha me qira vreshtarëve dhe iku nga ai vend për një kohë të gjatë. ¹⁰Kur erdhi koha e vjeljes së rrushit, dërgoi një të ngarkuar të qiramarrësit që t'i jepnin pjesën e tij të vjeljes. Por qiramarrësit e rrahën lajmëtarin dhe e dërguan prapa pa nxjerrë gjë në dritë. ¹¹Njeriu dërgoi një tjetër, por ata e rrahën, e turpëruan dhe e dërguan duarthatë. ¹²Dërgoi edhe të tretin, por ata edhe këtë e bënë me plagë dhe e dëbuan.

¹³Pastaj pronari i vreshtit tha: 'Ç'të bëj?

Do ta dërgoj birin tim të dashur. Për atë, sigurisht, do të kenë respekt'. ¹⁴Kur qiramarrësit e panë se si po afrohej, i thanë njëri-tjetrit: 'Ky është trashëgimtari! Ta vrasim dhe vreshti do të na takojë neve!' ¹⁵Prandaj e nxorën jashtë vreshtit dhe e vranë.

Ç' do t'u bëjë qiramarrësve, pra, pronari i vreshtit? ¹⁶Vetë do të shkojë atje, do t'i vrasë qiramarrësit, dhe vreshtin do t'ua japë të tjerëve.»

Kur e dëgjuan këtë, thanë: «Qoftë larg!» ¹⁷Por Jezusi i shikoi me vëmendje dhe u tha: «Mendonin mirë ç' do të thotë kjo pjesë e Shkrimit të shenjtë: *Gurin që muratorët e hodhën jashtë si të papërdorshëm, u bë guri i qoshes*. ¹⁸Kushdo që bie mbi atë gur, do të thyhet, dhe kujdo që t'i bjerë ai, do ta copëtojë.»

¹⁹Mësuesit e Ligjit dhe kryepfistërinjtë kërkonin ta arrestonin Jezusin në vend, sepse e kuptuan që kjo shëmbëlltyrë u drejtohej atyre. Por kishin frikë nga populli.

Polemika: 3) Tatimi për Cezarin

²⁰Filluan ta përgjonin me kujdes. Dërguan spiunë për t'u shtirur si dishepuj të sinqertë të Ligjit. Ata kishin ndër mend ta zinin Jezusin në fjalë, që t'ia dorëzonin pushtetit dhe fuqisë së guvernatorit romak.

²¹Këta spiunë i thanë Jezusit: «Mësues, e dimë se gjithçka që flet dhe predikon ti është e drejtë. Nuk lejon të ndikohesh nga të pushtetshmit, por e mëson drejt secilin se si duhet të jetojë sipas vullnetit të Perëndisë. ²²Na thuaj tani, sipas Ligjit të Perëndisë, a duhet t'i paguajmë taksë perandorit romak apo jo?» ²³Jezusi e kuptoi dinakërinë e tyre, dhe u tha: ²⁴«Ma trego një monedhë argjendi! E kujt është fytyra dhe mbishkrimi?» «E Cezarit!», iu përgjigjën ata. Pastaj Jezusi u tha: ²⁵«Ktheji, pra, Cezarit atë që i përket Cezarit, e Perëndisë atë që i përket Perëndisë!»

²⁶Atje para njerëzve ata nuk mund ta zinin në fjalë, prandaj heshtën, të habitur nga zgjuarsia e përgjigjes së tij.

Polemika: 4) Zoti i të gjallëve

²⁷Pastaj iu afruan Jezusit disa saducej, të cilët mohojnë se do të ringjallen të vdekurit, dhe e pyetën: ²⁸«Mësues, Mosheu na ka shkruar këtë rregull: *Kur vdes një njeri i martuar pa lënë fëmijë, atëherë vëllai i tij duhet të martohet me vejushën, që t'i sigurojë të vdekurit trashëgimtarë*. ²⁹Ishtin njëherë shtatë vëllezër. I pari u martua dhe vdiq pa lënë fëmijë. ³⁰I dyti e mori për grua vejushën, pastaj i treti dhe kështu me radhë, të shtatë vëllezërit. ³¹Të shtatët e kishin marrë për grua dhe kishin vdekur pa lënë fëmijë. ³²Më në fund vdiq edhe gruaja. ³³Pra, në këtë 'ringjallje', cilit nga ata do t'i takojë gruaja e ringjallur, sepse të gjithë e kishin për grua?»

³⁴Jezusi u përgjigj: «Martesa është vetëm për këtë jetë. ³⁵Dhe ata që pas ringjalljes kanë të drejtë të marrin pjesë në botën e ardhshme as nuk do të martohen e as nuk do të jepen për martesë. ³⁶Ata më nuk mund as të vdesin: do të jetojnë si engjëjt në qiell. Pasi u ringjallën nga të vdekurit, ata janë të pavdekshëm. ³⁷Por faktin e ringjalljes nga të vdekurit e tregon Mosheu, kur flet për drizën e djegur; atje Zoti quhet 'Perëndia i Avrahamit, Jichakut dhe Jaakovit'. ³⁸Ai nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve, sepse, sipas pikëpamjes së tij, të gjithë (ata që i takojnë atij) janë të gjallë, (sepse i pret ringjallja).»

³⁹Për këtë disa mësues të Ligjit i thanë: «Mësues, mirë je përgjigjur.» ⁴⁰Pas kësaj askush nuk guxoi t'i bënte pyetje tjetër.

Polemika: 5) Biri i Davidit

⁴¹Tani Jezusi iu drejtua turmës dhe i pyeti: «Si mund të thuhet se Mesia është (vetëm) pasardhës i Davidit? ⁴²Në të vërtetë vetë Davidi në librin e Psalmeve thotë: *Zoti i tha Zotit tim: 'Ulu në anën time të djathtë*, ⁴³*gjersa t'i vë armiqitë të mundur nën këmbët e tua!* ⁴⁴Davidi, pra, e quan Zot. Si mund, pra, të jetë ai (vetëm) pasardhës i tij?»

Polemika: 6) Feja e rreme dhe e vërtetë

⁴⁵Atje, para tërë turmës, Jezusi i paralajmëroi nxënësit e tij si vijon: ⁴⁶«Kujdes për mësuesit e Ligjit, të cilët duken të kënaqur në veladonët e tyre, dhe kërkojnë që njerëzit t'i përshëndetin me respekt, rugës. Në shërbesën fetare ata ulen në radhën e parë dhe në gosti ulen në krye. ⁴⁷Ata bëjnë lutje të gjata për të lënë përshtypje të mirë. Por ata, në të vërtetë, janë mashtrues që me mashtrim ua heqin vejushave shtëpitë e tyre. Këta, veçanërisht, do të dënohen rëndë!»

21 Jezusi ngriti sytë dhe pa se si të pasurit po i hidhnin dhuratat e tyre në arkën e lëmoshës. ²Erdhi gjithashtu një vejushë e varfër dhe hodhi dy monedha bakri. ³Jezusi tha: «Me të vërtetë po ju them: kjo vejushë dha më tepër se të gjithë të tjerët. ⁴Ata dhanë vetëm nga teprica e tyre, kurse ajo vejushë e varfër dha gjithçka që kishte për jetesë.»

Rrënimi i Tempullit nga romakët

⁵Disa njerëzve u bëri përshtypje Tempulli, se ishte i stolisur me gurë të bukur e me dhurata të kushtuara (Zotit). Por Jezusi tha: ⁶«Do të vijë koha kur gjithçka që shihni do të rrëzohet: s'do të mbetet as gur mbi gur.»

Ngjarjet e ndërkohës

⁷«Mësues», e pyetën ata, «kur do të ndodhë kthimi i Mesisë? Nga do të kuptojmë se do të bëhet kjo?» ⁸«Kujdes», u përgjigj, «të mos mashtroheni. Shumë veta do të vijnë në emrin tim e do t'ju thonë: 'Unë jam Mesia' dhe 'Erdhi koha e aktuar'. Mos shkoni pas tyre! ⁹Dhe mos kini frikë kur të dëgjoni për luftëra dhe revolucione. Këto duhet të bëhen më përpara, por ende nuk është fundi!»

¹⁰Dhe vazhdoi: «Një popull do të luftojë kundër një populli tjetër, dhe një shtet do të sulmojë një shtet tjetër. ¹¹Gjithkund do të

ketë tërmete të mëdha, zi buke dhe epidemi. Do të ketë fenomene të tmerrshme dhe në qiell shenja të mëdha.

Fati i nxënësve të Mesisë pas vdekjes së tij

¹²Por para se të ndodhin të gjitha këto, do t'ju përndjekin dhe do t'ju arrestojnë; sepse ju më takoni mua, ata do t'ju hedhin në gjyq të sinagogës dhe në burg; do t'ju nxjerrin para mbretërve dhe qeveritarëve. ¹³Ky do të jetë rasti që të dëshmoni (për mua). ¹⁴Vendosni më përpara, të mos e përgatitni mbrojtjen tuaj, ¹⁵sepse unë vetë do t'ju jap fjalët, të cilat kundërshtarët tuaj, nuk do të jenë në gjendje t'i kundërshtojnë dhe unë do t'ju jap urtësi, së cilës askush nuk mund t'i qëndrojë.

Fati i nxënësve të Mesisë menjëherë para kthimit të tij

¹⁶Ju do të tradhtoheni edhe nga prindërit, vëllezërit, të afërmit dhe miqtë, e disa prej jush do të vriten. ¹⁷Të gjithë do t'ju urrejnë, sepse më takoni mua. ¹⁸Por asnjë qime floku nga koka nuk do t'ju humbasë. ¹⁹Me durimin tuaj do të fitoni jetën e vërtetë.

Rrënimi i Jerusalemit nga romakët

²⁰Kur të shihni se ushtria e rrethoi Jerusalemin, atëherë ta dini se shkatërrimi i tij është afër. ²¹Atëherë të gjithë banorët e Judesë duhet të ikin në male! Kush është në qytet duhet ta lëshojë menjëherë dhe njerëzit e fshatrave s'duhet të kthehen në qytet! ²²Në të vërtetë do të jetë koha e hakmarrjes, kur do të realizohen të gjitha ato që janë të shkruara në Shkrimin e shenjtë. ²³Mjerë ata shtatzëna dhe gra që kanë foshnja në atë kohë, sepse mbi këtë vend do të bien vuajtje të mëdha, dhe dënimi nga Zoti do të bjerë mbi këtë popull. ²⁴Do të vriten me shpata, dhe do të shpihen si robër ndër të gjitha kombet. Jerusalemi do të pushtohet nga kombet pagane, derisa të mbarojë koha e tyre e aktuar.

Kthimi i Mesisë

²⁵Do të duken shenja kërcënuese në diell, hënë dhe yje. Në tokë kombet do të tmerrohen nga deti i tërbuar dhe nga baticat shumë të mëdha. ²⁶Banorët e botës do të vdesin nga frika, duke prituri atë që do t'i ndodhë botës, sepse planetët do të dalin nga orbitat e tyre. ²⁷Pastaj do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi një re me fuqi dhe me madhësi qiellore. ²⁸Kur të fillojnë këto shenja, drejtohuni dhe ngrini kokat lart, sepse çlirimi juaj është afër.»

Shëmbëlltyra e fikut

²⁹Pastaj u tha një shëmbëlltë: «Vëreni fikut ose pemët e tjera! ³⁰Kur të dalin gjet-het e para, vetvetiu e dini se vera është afër. ³¹Ashtu edhe ju, kur t'i shihni këto (shenja kozmike), ta dini se mbretëria e Perëndisë është afër.

³²Me të vërtetë po ju them, se ky brez do t'i përjetojë të gjitha këto.

³³Qielli e toka do të kalojnë, por fjalët e mia jo.

Këshilla për nxënësit e kohës së fundit

³⁴Kujdes, mos t'ju mjegullohet mendja nga dehja dhe preokupimet e kësaj jete. Ndryshe do të zihen nga kjo ditë si në kurth. ³⁵Në të vërtetë, ajo do t'i zërë befasi të gjithë banorët e tokës. ³⁶Rrini zgjuar pra, dhe mos pushoni së luturi që të kaloni me sukses nëpër të gjitha këto që do të ndodhin, dhe të paraqiteni plot besim para Birit të njeriut.»

³⁷Çdo ditë Jezusi po predikonte në Tempull, e në mbrëmje dilte që ta kalonte natën në malin e Ullinjve. ³⁸Herët në mëngjes të gjithë njerëzit e pritin në Tempull dhe dëshironin ta dëgjonin.

Dhoma e sipërme: 1) Përgatitja e Pashkës

22 Po afrohej festa në të cilën hahet buka e ndorme, d.m.th. Pashka. ²Kryepërfitërinjtë dhe mësuesit e Ligjit kërkonin

rastin ta vritnin Jezusin pa ia tërhequr vëmendjen popullit, sepse ia kishin frikën.

³Pastaj Satani hyri në Judën nga Karioti, njeri nga dymbëdhjetë nxënësit. ⁴Ai shkoi te kryepërfitërinjtë dhe oficerët e rojës së Tempullit dhe foli me ta se si t'u dorëzonte Jezusin. ⁵Ata u gëzuan shumë dhe propozuan t'i jepnin para. ⁶Ai pranoi, dhe kërkoj rastin e volitshëm për ta dorëzuar pa dijeninë e njerëzve.

⁷Erdhi dita, kur duhej të thereshin qeng-jat e Pashkës. ⁸Jezusi dërgoi Pjetrin e Gjonin dhe u tha: «Shkoni e na bëni gati darkën e Pashkës!» ⁹«Ku dëshiron», pyetën, «ta bëjmë gati?» ¹⁰Ai u tha: «Dëgjoni! Porsa të hyni në qytet, do të takoni një njeri i cili mban një shtambë me ujë. Shkoni pas tij në shtëpinë në të cilën ai do të hyjë, ¹¹dhe thuajini të zotit të shtëpisë: 'Mësuesi të pyet: ku është vendi ku do ta ha darkën e Pashkës me nxënësit e mi?' ¹²Ai do t'ju tregojë një dhomë të madhe të sipërme dhe të pajisur me jastëkë. Atje bëjeni gati.» ¹³Ata shkuan dhe gjetën gjithçka, pikërisht siç u tha, dhe e përgatitën darkën e Pashkës.

Dhoma e sipërme: 2) Darka e fundit

¹⁴Kur erdhi koha për darkën e Pashkës, Jezusi u ul bashkë me apostujt. ¹⁵Ai u tha: «Kisha shumë dëshirë ta ha bashkë me ju këtë darkë të Pashkës, para vuajtjeve të mia, ¹⁶sepse po ju them: unë do ta festoj përsëri vetëm atëherë kur të plotësohet në mbretërinë e Perëndisë ajo që shënohet në çdo darkë të Pashkës.» ¹⁷Pastaj Jezusi mori kupën, tha lutjen e falënderimit dhe u tha: «Merreni këtë dhe lëreni të kalojë dorë me dorë duke pirë nga ajo. ¹⁸Po ju them se unë s'do të pi më verë deri atëherë kur të vijë mbretëria e Perëndisë.» ¹⁹Pastaj mori bukën, tha lutjen e falënderimit, e theu, ua dha e tha: «Ky është trupi im, i cili flijohet për ju. Bëjeni këtë gjithnjë ndër ju që të sillni ndër mend atë që kam bërë për ju.» ²⁰Po ashtu ua dha kupën pas darkës dhe tha: «Kjo kupë është dhia e re (e vulosur) në gjakun tim, i cili do të derdhet si flijim

për ju.

²¹Por ja, tradhtari është ulur pranë meje në tryezë. ²²Po, Biri i njeriut vërtet do të vritet siç është paracaktuar, po mjerë ai njeri që e tradhton!» ²³Pastaj filluan ta pyetnin njëri-tjetrin cili nga ata do të ishte ai që do ta bënte këtë gjë.

Dhoma e sipërme: 3) Fjalimi i ndarjes

²⁴Ndërmjet nxënësve u hap një diskutim: kush do të mbahet si më i madhi prej tyre? ²⁵Jezusi u tha: «Mbretërit e kombeve pagane i shtypin shtetasit e tyre, dhe tiranët e tyre bëjnë të quhen 'Mirëbërës' (të popullit). ²⁶Por te ju duhet të jetë ndryshe. Më i larti ndër ju duhet të jetë si më i ulti, dhe udhëheqësi si i nënshtruar. ²⁷Cili është më i madh, ai që ulet pranë tryezës apo ai që shërben? Sigurisht është ai i ulur pranë tryezës. E megjithatë, unë jam ndër ju si shërbëtor. ²⁸Ju jeni ata që kanë qëndruar bashkë me mua në provat e mia. ²⁹Prandaj unë ju jap pushtet të sundoni, ashtu si më dha mua Ati im: ³⁰ju do të hani e pini në tryezën time në mbretërinë time dhe do të rini në frone duke sunduar dymbëdhjetë fiset e Izraelit.»

³¹Zoti tha: «Simon, Simon, shiko, Satani ka marrë leje për t'ju vënë në provë duke ju shoshitur për ta ndarë grurin nga egjra, ³²por unë u luta për ty që të mos humbasë besimi yt. E kur të kthehesh tek unë, jepu zemër vëllezërve të tu (në fe)!» ³³«O Zot», iu përgjigj Pjetri, «unë jam gatë të shkoj me ty në burg dhe të vdes me ty.» ³⁴Por Jezusi tha: «Pjetër, po të them, se që sot, para se të këndojë gjeli, do ta mohosh tri herë, se më njeh!» ³⁵Pastaj Jezusi u tha nxënësve: «Kur ju dërgova pa para, pa trastë e pa sandale, mos ju mungoi gjë?» «Asgjë!», u përgjigjën ata. ³⁶Jezusi vazhdoi: «Që tani është e vlefshme një gjë tjetër: kushdo ka para ose trastë, le t'i marrë me vete! Ai që ka vetëm pallto, le ta shesë për të blerë shpatë. ³⁷Në të vërtetë po ju them se ajo që është shkruar në Shkrimet e shenjtë për mua duhet të plotësohet: *E numëruan me kriminelë*. Koha ime ndër ju po mbaron.» ³⁸Nxënësit

thanë: «Zot, ja këtu janë dy shpata!» «Ju nuk më kuptoni!», u tha Jezusi.

Nata e fundit: 1) Mali i Ullinjve

³⁹Pastaj Jezusi doli dhe shkoi siç e kishite zakon në malin e Ullinjve. Pas i shkuan edhe nxënësit e tij. ⁴⁰Kur erdhën në atë vend, ai u tha: «Lutuni Zotit që të mos bini në provën që po vjen.» ⁴¹Pastaj u largua nga ata një të hedhur guri, ra në gjunjë dhe u lut: ⁴²«O Atë! Largoje prej meje këtë kupë vuajtjesh. Megjithatë, le të bëhet vullneti yt, e jo i imi!» ⁴³E iu duk një engjëll nga qielli dhe i dha fuqi. ⁴⁴Meqë e zuri një ankh i madh, edhe më tepër u lut, dhe djer-sa e tij u bë si pika gjaku që binin në tokë. ⁴⁵Pasi u lut, u ngrit dhe shkoi te nxënësit. I gjeti në gjumë, të kapluar nga hidhërimi. ⁴⁶Ai u tha: «Pse po flini? Ngrihuni dhe lutuni që të mos bini në provën që po vjen.»

⁴⁷Tek po fliste, u afrua një grumbull njerëzish. Në krye të tyre vinte njëri nga dymbëdhjetë nxënësit, ai që quhej Judë. Iu afrua Jezusit për ta përshëndetë me puthje. ⁴⁸Por Jezusi i tha: «Judë, me të puthur po e tradhton Birin e njeriut?» ⁴⁹Kur nxënësit e tij kuptuan se ç'do të ndodhte, bërtitën: «Zot, a t'i biem me shpata?»

⁵⁰Njëri nga ata i ra shërbëtorit të kryepfritit dhe ia preu veshin e djathtë. ⁵¹Por Jezusi tha: «Lëshojeni! Mjaft më!» Ia preku veshin dhe e shëroi. ⁵²Pastaj iu drejtua atyre që kishin ardhur për ta arrestuar, kryepfritërinjë, oficerëve të rojës së Tempullit dhe këshilltarëve, dhe u tha: «Vërtet duhet të afroheni me shpata dhe me shkopinj, sikur të isha unë kriminel?» ⁵³Çdo ditë isha me ju në Tempull, dhe nuk më arrestuat. Por tani ka ardhur ora juaj. Tani Zoti u dha fuqive të errëta pushtet mbi mua.»

Nata e fundit: 2) Oborri i rojës

⁵⁴Jezusin e arrestuan, dhe e shpunë në shtëpinë e kryepfritit. Pjetri i shkonte pas nga larg. ⁵⁵Njerëzit atje kishin ndezur një zjarr në mes të oborrit, dhe Pjetri u bashkua me të tjerët që ishin ulur përreth zjarrit. ⁵⁶Një shërbëtor e pa atje, e vështroi me

vëmendje dhe tha: «Edhe ky ishte me të.»
⁵⁷Por Pjetri e mohoi: «O grua, unë nuk e njoh!»

⁵⁸Pak më vonë e vuri re një tjetër dhe i tha: «Edhe ti je njëri nga ata!» «O njeri», u përgjigj Pjetri, «unë nuk jam!»

⁵⁹Rreth një orë më vonë, edhe një tjetër i tha me këmbëngulje: «S'ka dyshim; edhe ky ishte me të, sepse është gjithashtu nga Galileja!»
⁶⁰«O burrë», i tha Pjetri, «nuk kuptoj ç'po thua!»

Sapo i tha këto fjalë, këndoi gjeli. ⁶¹Zoti u kthye dhe drejtoi sytë nga Pjetri. Atëherë atij i ranë ndër mend fjalët që i kishte thënë Zoti: «Para se të këndojë gjeli, do të më mohosh tri herë!»
⁶²Pjetri doli dhe qau me lotë të hidhur.

⁶³Njerëzit që e ruanin Jezusin e përqeshnin dhe e rrihnin; ⁶⁴ia mbulonin fytyrën dhe e pyetnin: «Pa gjeje, cili është ai që të ra? Na thuaj, meqë ti je profet!»
⁶⁵E shumë, fytyrë të tjera thoshin kundër tij.

Gjyqi: 1) Para Këshillit të lartë

⁶⁶Pasi u zbardh dita, u mblodhën këshilltarët bashkë me kryeprihtërinjtë dhe mësuesit e Ligjit, dhe e nxorën Jezusin para Këshillit të lartë të tyre.
⁶⁷Ata i thanë: «Na thuaj, a je ti Mesia?» Ai u përgjigj: «Edhe po t'ju them, nuk do të më besoni.»
⁶⁸Në qoftë se do t'ju pyesja, nuk do të më përgjigjesht, e as do të më lëshonit.
⁶⁹Por duke filluar që tani, Biri i njeriut do të jetë i ulur në anën e djathtë të të gjithëfuqishmit Perëndi.»
⁷⁰«Pra, ti je Biri i Perëndisë?», thirrën të gjithë. Ai u përgjigj: «Ju mirë e thoni; jam.»
⁷¹E ata thanë: «S'kemi më nevojë për dëshmitarë! Ja, ne vetë e dëgjua-
 am nga goja e tij.»

Gjyqi: 2) Para guvernatorit romak, Pilatit

23 Të gjithë u ngritën dhe e shpunë Jezusin te Pilati, ²ku filluan ta paditnin: «Kemi vënë re se ky njeri po e nxit popullin tonë për kryengritje! Tha se ne s'duhet t'i japim më Cezarit tati. Përveç kësaj, tha

se është vetë Mesia, mbreti.»
³Pilati e pyeti: «A je ti mbreti i çifutëve?» «Mirë po thua», u përgjigj ai.
⁴Pastaj Pilati u tha kryeprihtërinjve dhe popullit: «Asnjë arsye për ta dënuar nuk gjeje te ky njeri.»
⁵Por ata ngulën këmbë, duke thënë: «Ky po e nxit popullin për kryengritje duke mësuar nëpër gjithë Judenë. Filloi në Galile, e tani erdhi gjer këtu.»

Gjyqi: 3) Para Herod Antipës

⁶Pilati, kur e dëgjoi këtë, pyeti se mos ky njeri ishte galileas.
⁷Kur mori vesh se ai ishte nën juridiksionin e Herodit, e dërgoi te Herodi, i cili, gjithashtu, ishte në atë kohë në Jerusalemin.

⁸Kur Herodi e pa Jezusin, u gëzua shumë; kishte kohë që dëshironte ta shihte, sepse kishte dëgjuar shumë gjëra për të dhe shpresonte që do të shihte ndonjë mrekulli të tijen.
⁹I bëri shumë pyetje, por Jezusi nuk përgjigjej fare.
¹⁰Kryeprihtërinjtë dhe mësuesit e Ligjit shkuan përpara dhe e paditnin furishëm.
¹¹Herodi bashkë me ushtarët e tij e përbuzi dhe e vuri në lojë. Pastaj e veshi me një rrobë të bardhë dhe e dërgoi prapa te Pilati.

¹²Herodi dhe Pilati më parë ishin armiq për vdekje, por këtë ditë u bënë miq.

Gjyqi: 4) Dënimi me vdekje

¹³Pilati i thirri kryeprihtërinjtë, anëtarët e Këshillit të lartë dhe turmen për t'u mblodhur,
¹⁴dhe u tha: «Këtë njeri e sollët para meje duke e paditur se po e nxit popullin për kryengritje. Ja, unë para jush e mora në pyetje dhe nuk gjeta tek ai asnjë faj për të cilin ju e paditni.»
¹⁵Po as Herodi, sepse ai e ktheu përsëri te ne. Ky s'ka bërë asgjë që të meritojë vdekjen.
¹⁶Pra, do ta frushkulloj dhe do ta lëshoj.»
¹⁷(Për çdo festë duhej të lëshohej nga një i burgosur).

¹⁸Por të gjithë ata me një zë bërtitën: «Zhduke këtë, dhe na lësho Bar-Abën.»
¹⁹Bar-Abë ishte futur në burg për një trazirë që kishte bërë në qytet, dhe për vrasje.
²⁰Përsëri Pilati u foli, sepse donte ta lëshonte Jezusin.
²¹Por ata vazhduan të bërtitnin:

«Kryqëzoje!» ²²Ai për të tretën herë u tha: «Përse, ç'të keqe ka bërë? Unë nuk gjeta tek ai ndonjë faj që meriton vdekjen. Pra, do ta frushkulloj dhe do ta lëshoj.»

²³Por ata bërtitnin njëzëri dhe kërkonin që të kryqëzohej. Në fund fituan britmat e tyre. ²⁴Prandaj Pilati e nxori vendimin që ata kërkonin. ²⁵Ua lëshoi atë që ishte në burg për trazirë e për vrasje, pra, - atë që kërkonin, - ndërsa Jezusin e dorëzoi të kryqëzohet që të plotësohej dëshira e tyre.

Në Vendin e Kafkës: 1) Gratë e Jerusalemit

²⁶Jezusin e shpunë për ekzekutim. Udhës zunë njëfarë Simoni nga Cireneja, që po kthehej nga fusha, dhe e detyruan ta mbante kryqin para Jezusit.

²⁷Pas Jezusit shkonte një grumbull i madh njerëzish dhe disa gra që e qanin dhe e vajtonin. ²⁸Jezusi u kthye nga ato dhe u tha: «Gra të Jerusalemit, mos qani për mua, por qani për vete dhe për fëmijët tuaj! ²⁹Me të vërtetë po vjen koha kur do të thuhet: 'Lum beronjat. Lum ata që nuk lindën kurrë dhe nuk kishin kujt t'i japin gji!' ³⁰Në atë kohë do t'u thonë maleve: 'Bini mbi ne!' dhe kodrave: 'Na mbuloni!' ³¹Në qoftë se kështu bëhet me njeriun e pafajshëm, ç'do të bëhet me popullin fajtor?»

Në Vendin e Kafkës: 2) Kryqëzimi

³²Ata shpunë gjithashtu dy kriminelë për t'i ekzekutuar bashkë me Jezusin. ³³Kur erdhën në vendin që quhet 'Kafka', aty e kryqëzuan së bashku me dy kriminelët; njërin në anën e djathtë e tjetrin në të majtë.

³⁴Jezusi thoshte: «O Atë, fali, sepse nuk dinë se ç'bëjnë!» Ata i ndanë ndërmjet tyre petkat e tij dhe hodhën short për ato.

³⁵Populli qëndronte aty dhe e vështronte ekzekutimin. Kryetarët e çifutëve e përqeshnin Jezusin: «Të tjerët i shpëtoi!», thoshin ata. «Le të shpëtojë veten, në qoftë se me të vërtetë është Mesia, i Zgjedhuri i Perëndisë!» ³⁶Edhe ushtarët e vinin në lojë Jezusin: iu afruan për t'i dhënë uthull, ³⁷dhe i thanë: «Në qoftë se me të vërtetë je

mbreti i çifutëve, shpëtoje veten!» ³⁸Përmbi Jezusin ishte mbishkrimi: 'Ky është mbreti i çifutëve'.

Në Vendin e Kafkës: 3) Dy kriminelët

³⁹Një nga kriminelët e kryqëzuar së bashku me të e fyeu Jezusin: «A nuk je ti Mesia? Shpëtoje veten edhe ne!» ⁴⁰Por ai tjetri e qortoi shokun: «Edhe tani s'ke frikë nga Perëndia? Megjithatë ti je i dënuar me vdekje, ...edhe me të drejtë! ⁴¹Ne të dy po e vuajmë ndëshkimin që meritojmë. Por ai nuk bëri asnjë të keqe.» ⁴²E Jezusi i tha: «Kujtomë, o Jezus, kur të vish si mbret që të mbretërosh!» ⁴³Jezusi i tha: «Unë (Mesia) po të them, që sot do të jesh me mua në parajsë!»

Në Vendin e Kafkës: 4) Vdekja dhe varrimi

⁴⁴⁻⁴⁵Rreth orës dymbëdhjetë u errësua dielli dhe në tërë vendin u bë errësirë gjër në orën tre të pasditës. Pastaj perdja e Tempullit u ça mes për mes.

⁴⁶Dhe Jezusi bërtiti me zë të lartë: «O Atë, në duart e tua po e dorëzoi shpirtin tim.» Me këto fjalë dha shpirt.

⁴⁷Kapiteni romak, i cili ishte mbikëqyrës i ekzekutimit, kur pa se ç'ndodhi, i dha nder Perëndisë dhe tha: «Sigurisht, ky njeri ishte i pafajshëm.» ⁴⁸Edhe njerëzit që kishin ardhur për ta parë këtë ngjarje, kur panë se ç'ndodhi, u kthyen shumë të tronditur. ⁴⁹Nga larg rrinin të njohurit e Jezusit, veçanërisht gratë që e kishin shoqëruar nga Galileja, dhe po vështronin.

⁵⁰Një njeri i mirë dhe i drejtë që quhej Jozef, këshilltar nga Ramataimi, një qytet i Judesë, ⁵¹nuk e kishte miratuar vendimin e as veprat e të tjerëve, dhe po priste që Perëndia ta themelonte mbretërinë e tij. ⁵²Erdhi te Pilati dhe iu lut për trupin e Jezusit. ⁵³Pastaj e zbriti të vdekurin poshtë nga kryqi, e mbështolli me pëlthurë dhe e vuri në një varr të hapur në shkëmb, ku ende askush s'ishte varrosur. ⁵⁴Kjo ndodhi të premtën, pak para se të ndërronte dita. ⁵⁵Ndërkaq gratë që e kishin shoqëruar

Jezusin nga Galileja, shkuan me Jozefin, e panë varrin, dhe se si u vu në të trupi i Jezusit. ⁵⁶Pastaj u kthyen në qytet dhe bënë gati vajrat dhe parfumet për të balsamuar kufomën. Të shtunën, sipas rregullores së Ligjit, pushuan.

Ringjallja: 1) Varri i zbrazët

24 Të dielën, herët në mëngjes, gratë erdhën në varr, duke mbajtur vajrat e parfumuara që i kishin bërë gati. ²Gjetën gurin e rrokullisur nga gryka e varrit. ³Hynë brenda, por nuk e gjetën trupin e Zotit Jezus. ⁴Ndërsa rrinin ashtu të habitura, menjëherë iu afruan dy 'njerëz' me rroba të shkëlqyera. ⁵Gratë u trembën dhe u përkulën për tokë, por të dy 'njerëzit' u thanë: «Përse e kërkonit të gjallin ndër të vdekurit? ⁶Ai nuk është këtu! Është ringjallur! Kujtohuni se ç'ju tha kur ai ishte ende në Galile. ⁷Biri i njeriut duhet t'u dorëzohet armiqve të Zotit, dhe të kryqëzohet, por ditën e tretë do të ringjallet!»

⁸Pastaj atyre u ranë ndër mend fjalët e tij. ⁹U kthyen nga varri, dhe ua thanë të gjitha këto të njëmbëdhjetë nxënësve dhe të gjithë të tjerëve. ¹⁰Këto ishin: Maria nga Magdala, Johana, dhe Maria, nëna e Jakobit, si edhe disa gra të tjera. Ato u thanë apostujve se ç'kishin parë. ¹¹Por apostujt i morën këto fjalë për trillime, dhe nuk u besuan. ¹²Pjetri, megjithatë, u ngrit dhe vrapoi ta shikonte varrin. U përkul, atje pa vetëm pëlthurat e asgjë tjetër. U kthye në shtëpi i hutuar.

Ringjallja: 2) Rruga për në Emaus

¹³Po atë ditë, dy nga nxënësit e Jezusit po shkonin në një fshat që quhej Emaus që ishte rreth njëmbëdhjetë kilometra larg Jerusalemit. ¹⁴Udhës bisedonin për të gjitha gjërat që kishin ndodhur. ¹⁵Ndërsa po flitnin ashtu dhe po diskutonin, iu afrua vetë Jezusi dhe eci me ta. ¹⁶Por ata nuk e njohën: ata ishin si të verbuar. ¹⁷Jezusi u tha: «Për çfarë po flitni me njëri-tjetrin

rrugës?» Ata u ndalën, të trishtuar, ¹⁸dhe njëri prej tyre i cili quhej Kleopa, e pyeti: «A thua je ti i vetmi i huaj në Jerusalem që nuk di se çfarë ndodhi atje këto ditë!» ¹⁹«Çfarë?», i pyeti ai. E ata i thanë: «Ajo që ndodhi me Jezusin nga Nazareti. Ai ishte profet: me fjalë dhe me vepra dëshmoi për pushtetin e tij në sy të Perëndisë si edhe të popullit. ²⁰Por kryepfëritërinjtë tanë dhe anëtarët e Këshillit të lartë ia dorëzuan drejtësisë për dënim me vdekje dhe shkaktuan kryqëzimin e tij. ²¹Ne, megjithatë, shpresuam se ky ishte ai që duhej ta çlironte Izraelin. Sot është e treta ditë që ndodhën këto ngjarje. ²²Tani disa gra nga rrethi ynë na habitën edhe më shumë. Shkuan shumë herët te varri i tij, ²³por nuk e gjetën trupin. Ato u kthyen dhe u thanë se si kishin parë disa engjëj që thanë se ai është ringjallur. ²⁴Disa nga rrethi ynë menjëherë shkuan te varri dhe e gjetën pikërisht siç u kishin thënë gratë. Dhe atë nuk e panë.»

²⁵Pastaj Jezusi u tha: «Sa të verbuar jeni! Sa vështirë e keni të besoni krejt çfarë kanë parashikuar profetët! ²⁶Mesia duhej t'i pësonte këto që ti hynte në madhësinë e tij qiellore. ²⁷E Jezusi u tregoi ato që ishin shkruar për të duke filluar që nga librat e Mosheut dhe duke vazhduar me librat e Profetëve e me gjithë Shkrimin.

²⁸Ndërkaq ata i ishin afruar fshatit, për ku ishin nisur, dhe Jezusi bëri sikur donte të shkonte më tej. ²⁹Por ata e ndalën dhe iu lutën: «Rri me ne, sepse dita është në të sosur, dhe së shpejti do të erret!» Ai e pranoi ftesën e tyre dhe mbeti tek ata. ³⁰Kur u ul me ta në tryezë, mori bukën, tha lutjen e falënderimit, e ndau dhe ua dha. ³¹Në atë çast atyre iu hapën sytë dhe e njohën Jezusin, por ai menjëherë u zhduk para syve të tyre! ³²Ata i thanë njëri-tjetrit: «A nuk na digjej zemra, kur na fliste udhës dhe na e tregonte shpjegimin e Shkrimit.» ³³Menjëherë u ngritën dhe u kthyen në Jerusalem. Kur arritën atje, i gjetën të mbledhur të njëmbëdhjetë nxënësit bashkë me të tjerët. ³⁴Të njëmbëdhjetëve u thanë: «Me të vërtetë Zoti u ringjall; iu shfaq

Simonit!» ³⁵Pastaj ata treguan se ç'u kishte ndodhur udhës dhe se si e kishin njohur Jezusin kur ua ndau bukën.

Ringjallja: 3) Ndarja e fundit

³⁶Në këto fjalë e sipër, papritur, vetë Jezusi qëndroi mes tyre, dhe tha: «Ju përshëndes!» ³⁷Ata, të habitur dhe me plot frikë, mendonin se po shihnin një fantazmë. ³⁸Por ai u tha: «Përse çuditëni? Pse lindin këto dyshime në mendjen tuaj? ³⁹Shikoni duart dhe këmbët e mia: jam unë! Më prekeni dhe binduni! Një fantazmë nuk është prej mishit dhe eshtrave çfarë po shihni se kam unë.» ⁴⁰Ndërsa i thoshte këto, u tregoi këmbët dhe duart. ⁴¹Ata ende s'mund të besonin nga gëzimi dhe çudia, prandaj u tha: «A keni këtu gjë për të ngrënë?» ⁴²Ata i sollën një kurm peshku të pjekur. ⁴³Jezusi e mori dhe e hëngri para syve të tyre.

⁴⁴Pastaj u tha: «Kur isha me ju, ju thashë: 'Gjithçka që u shkrua për mua në Ligjin e Mosheut, në Profetët dhe në

Psalmet duhet të plotësohet.'» ⁴⁵Dhe ai i ndihmoi ta kuptonin siç duhet Shkrimin e shenjtë. ⁴⁶«Këtu është shkruar», u shpjegoi, «Mesia duhet të vuajë dhe të vdesë, dhe të ringjallet nga të vdekurit ditën e tretë. ⁴⁷Njerëzve të të gjithë popujve duhet t'u shpallet se atyre u ofrohet kthimi nga mëkatet te Zoti për ndjesën e mëkateve, me kusht që të besojnë në Mesinë. Dhe kjo duhet të fillojë në Jerusalemin. ⁴⁸Ju jeni dëshmitarë të të gjitha këtyre dhe ju do të përgjigjeni për këtë. ⁴⁹Por unë do t'jua dërgoj Shpirtin që Ati im ju ka premtuar. Rrini këtu në qytet, derisa të forcoheni me Fuqinë nga Perëndia.»

⁵⁰Pastaj i mori me vete gjer në skaj të Bet-Anjës. Atje i ngriti duart për t'i bekuar. ⁵¹Dhe ndërsa po i bekonte ata, u nda nga ata dhe u ngrit lart në qiell. ⁵²Por ata ranë përmbys para tij, dhe e adhuruan. Pastaj u kthyen të gëzuar në Jerusalemin, ⁵³dhe vazhdimisht ishin në Tempull duke lavdëruar Perëndinë.

UNGJILLI SIPAS GJONIT

Burimi i zbulimit dhe i jetës

1 Në fillim, (kur Perëndia krijoi gjithçka), tashmë ishte Ai që quhet 'Fjala'. Ky kishte qenë gjithmonë me Perëndinë dhe ishte vetë Perëndi. ²(Gjatë krijimit) ky ishte (në veprim) pranë Perëndisë. ³Të gjitha u krijuan me anë të tij; asgjë nuk u bë pa veprimin e tij. ⁴Ai ishte burimi i jetës (së përjetshme) dhe kjo jetë ishte drita e njerëzve. ⁵Drita vazhdon të shndritë në errësirë dhe errësira asnjëherë nuk e ka shuar.

⁶Një njeri u dërgua nga Perëndia: emri i tij ishte Gjon. ⁷U dërgua për t'ua vënë në dukje dritën njerëzve, që ta njohin e ta pranojnë të gjithë. ⁸Ai vetë s'ishte drita: detyra e tij ishte vetëm ta vinte në dukje dritën. ⁹⁻¹⁰Ai - Fjala - është drita e vërtetë.

Erdhi në botë për t'ua dhënë njerëzve këtë dritë. Bota u krijua me anën e tij, e megjithatë bota nuk e njohu. ¹¹Erdhi në vendin e vet, por populli i vet nuk e pranoi. ¹²Megjithatë, disa e pranuan dhe besuan në të. Ai u dha atyre të drejtë të bëheshin fëmijë të Perëndisë. ¹³Kështu u bënë jo me anë të lindjes natyrore ose sepse njerëzit kështu e deshën, por sepse Perëndia u dha atyre jetën e re.

¹⁴Ai, Fjala, u bë njeri - njeri i gjallë - dhe u vendos ndër ne. Ne pamë fuqinë dhe madhësinë e tij qiellore, madhësinë e Birit të vetëm, që ia dha Ati. Në të u mblodh e gjithë mirësia dhe besnikëria e Perëndisë. ¹⁵Gjoni u paraqit si dëshmitar i tij dhe thirrri: «Ky është ai, për të cilin ju thashë: 'Pas meje vjen një njeri që është më

i madh se unë; sepse para se të lindesha unë, ai ekzistonte që nga përjetësia.» ¹⁶Ai na dhuroi nga pasuria e tij, hir pas hiri. ¹⁷Me anë të Mosheut, Perëndia na e dha Ligjin, por me anë të Jezusit, Mesisë, Perëndia u takua me ne me tërë mirësinë dhe besnikërinë e Tij. ¹⁸Askush kurrë nuk e pa Perëndinë, por Biri i vetëm, që është vetë Perëndi, dhe ka të njëjtën natyrë si Ati, ai e bëri të njohur.

Gjon Pagëzori s'është Mesia

¹⁹Gjoni po e jepte dëshminë e tij, kur u shfaqën priftërinjtë dhe levitët, të dërguar nga udhëheqësit çifutë të Jerusalemit. Ata e pyetën: «Kush je ti?» ²⁰Gjoni nuk iu shmang pyetjes, por u tha haptazi: «Unë nuk jam Mesia - shpëtimtari i premtuar.» ²¹«Kush je ti, pra?», e pyetën ata. «A je ti Eliahu?» «Jo, as Eliahu.», u përgjigj Gjoni. «A je ti Profeti i prituar?» «Jo», u përgjigj. ²²«Na thuaj, pra, kush je ti.», thanë. «Njerëzit që na dërguan, e kërkojnë përgjigjen nga ne. Ç'thuhet për vete?» ²³Gjoni u përgjigj: «Unë jam ai, për të cilin profeti Jeshaja tha: *Në shkretëtirë thërret një njeri: 'Hapeni rrugën, në të cilën po vjen Zoti!'*» ²⁴Njerëzit që ishin dërguar nga farisenjtë ²⁵e pyetën Gjoni: «Në qoftë se ti nuk je as Mesia as Eliahu as Profeti, atëherë përse po i pagëzon njerëzit?» Gjoni u përgjigj: ²⁶«Unë po pagëzoj vetëm me ujë. Ndër ju qëndron ai që nuk e njihni. ²⁷Unë jam paraardhësi i tij, e megjithatë nuk jam i denjë për të qenë skllavi i tij më të përlur.» ²⁸Kjo ndodhi në Bet-Anje, në bregun tjetër të lumit Jordan, ku Gjoni po i pagëzonte njerëzit.

Qengji i flijimit i dhënë nga Perëndia

²⁹Të nesërmen, kur Gjoni pa se Jezusi po i afrohej, tha: «Ja, qengji i Perëndisë, që ia shlyen mëkatin botës! ³⁰Atë kisha ndër mend kur thashë: 'Pas meje vjen njeriu që është më i madh se unë': sepse megjithëse linda para tij, ai është para meje. ³¹Por kur e thashë këtë, ende nuk e dija se kush ishte. Fillova të pagëzoja me ujë në mënyrë që ky

t'ia zbulojë veten popullit të Izraelit.» ³²Gjoni, gjithashtu, dha dëshminë që vijon: «E pashë se si Shpirti i Perëndisë zbriti si një pëllumb dhe zuri vend mbi të. ³³Më parë nuk e dija se ishte ai. Por Perëndia që më dërgoi në emrin e tij të pagëzoja me ujë si shenjë pendimi, më tha: 'Kur ta shohësh njeriun mbi të cilin Shpirti i Perëndisë ulet e rri mbi të, atëherë do ta dish se ai është Mesia - ai që pagëzon me Shpirtin e Perëndisë.' ³⁴Pikërisht këtë e pashë», tha Gjoni, «dhe garantoj se ky është Biri i Perëndisë.»

Dishepujt e parë

³⁵Të nesërmen Gjoni qëndronte aty në të njëjtin vend bashkë me dy dishepujt e tij. ³⁶Kur pa se po kalonte Jezusi, tha: «Ky është qengji të cilin Perëndia na e ka dhënë për flijim.» ³⁷Të dy nxënësit e dëgjuan këtë dhe shkuan pas Jezusit. ³⁸Jezusi u kthye, pa se si e ndiqnin pas, dhe i pyeti: «Ç'kërkoni ju?» Ata iu përgjigjën: «Ku banon, rabin?» - rabin do të thotë 'Mësues' - ³⁹«Ejani e do të shihni!», u përgjigj. Ata u nisen bashkë me të, panë se ku po banonte dhe kaluan pjesën tjetër të ditës me të. Ishte rreth orës dhjetë. ⁴⁰Njeri prej të dyve, i cili e kishte dëgjuar dëshminë e Gjoni për të dhe kishte shkuar pas Jezusit, quhej Andreu. Ishte i vëllai i Simon Pjetrit. ⁴¹Kur pas pak e takoi të vëllanë, Simonin, i tha: «E gjetëm Mesinë.» ⁴²Pastaj e solli te Jezusi. Jezusi e vështroi me vëmendje dhe i tha: «Ti je Simoni, biri i Gjoni. Ti do të quhesh Kefa.» Kefa hebraisht do të thotë 'Pjetri; njeriu shkëmb'.

Filipi dhe Natanaeli

⁴³Të nesërmen Jezusi vendosi të nisej për në Galile. Ai e takoi Filipin dhe i tha: «Eja me mua!» ⁴⁴Filipi ishte, si Andreu dhe Pjetri, nga Betsaida. ⁴⁵Filipi përsëri e kërkoi Natanaelin dhe i tha: «Kemi gjetur atë për të cilin shkroi Mosheu në Ligi dhe të cilin profetët e parashikonin. Është Jezusi nga Nazareti, biri i Jozefit.» ⁴⁶«A mund të dalë prej Nazaretit diçka e mirë?», pyeti

Natanaeli. Por Filipi i tha: «Eja me ne e bindu vetë!» ⁴⁷Kur e pa Jezusi Natanaelin që po i afrohej, tha: «Ja, po vjen një izraelit i vërtetë, një njeri pa mashtrim.» ⁴⁸Natanaeli e pyeti: «Nga më njeh?» Jezusi iu përgjigj: «Para se më kërkonte Filipi që të nisesha me të, (me shpirt) të pashë (kur po mendohesh) nën fik.» ⁴⁹Pastaj Natanaeli i tha: «Ti je Biri i Perëndisë! Ti je Mbreti i Izraelit!» ⁵⁰Jezusi tha: «Tani po më beson, sepse të thashë se të pashë nën fik. Ti do të shohësh edhe gjëra më të mëdha se kjo.» ⁵¹E vazhdoi: «Unë (Mesia) po ju them: do të shihni qiellin e hapur dhe lajmëtarë engjëjllor të Perëndisë duke qarkulluar midis Perëndisë në qiell dhe Birit të njeriut në tokë.»

Shenja e parë mesianike: Vera e epokës së re

2 ¹⁻²Pas dy ditësh u bë një dasmë në Kanë të Galileës. Jezusi ishte i ftuar bashkë me dishepujt e tij. Edhe nëna e tij ishte aty. ³Kur mbaroi rezerva e verës, nëna e Jezusit i tha: «S'kanë më verë!» ⁴Jezusi iu përgjigj: «Se ç'do të bëj unë, është puna ime e jo puna jote! Akoma s'ka ardhur koha ime.» ⁵Nëna iu drejtua shërbëtorëve dhe u tha: «Bëni siç t'ju urdhërojë ai!» ⁶Në shtëpi ishin gjashtë shtamba balte, secila zinte njëqind litra. Përdorëshin për pastrimin që cakton Ligji. ⁷Jezusi u tha shërbëtorëve: «Mbushini këto enë me ujë!» I mbushën ato deri në grykë. ⁸Pastaj i urdhëroi shërbëtorët: «Nxirni një mostër dhe sillja dollibashit.» Ata ashtu bënë. ⁹Dollibashi e provoi ujin e kthyer në verë, por nuk e dinte nga vinte vera: vetëm shërbëtorët që ia kishin sjellë ujin e dinin. Prandaj e thirri dhëndrin ¹⁰dhe i tha: «Çdo njeri, më parë, vë në tavolinë verën më të mirë dhe pasi të dehen mysafirët, sjell verë më të keqe. Por ti e ke ruajtur verën më të mirë për në fund!» ¹¹Kjo ishte mrekullia e parë në Kanë të Galileës, të cilën e bëri Jezusi si shenjë mesianike: tregoi madhësitë e tij qiellore dhe nxënësit e tij besuan se ai është Mesia.

¹²Pas kësaj, Jezusi shkoi bashkë me nënën, vëllezërit dhe me nxënësit e tij në Kafarnaum dhe mbeti atje disa ditë.

Jezusi - Perëndia mes nesh

¹³Kur po afrohej festa çifute e Pashkës, Jezusi shkoi në Jerusalem. ¹⁴Në Tempull gjeti tregtarë që shitnin qe, dele dhe pëllumba; edhe ata që merreshin me këmbimin e parave ishin ulur para tavolinave të tyre. ¹⁵Jezusi bëri një kamxhik litari dhe dëboi nga Tempulli të gjitha delet dhe gjedhët. Përmbysi tavolinat e këmbyesve të parave dhe ua derdhi të hollat në tokë. ¹⁶Shitësit e pëllumbave i urdhëroi: «Hiqini këto sende! Mos e bëni treg Shtëpinë e Atit tim!» ¹⁷Më vonë nxënësit e mbajtën mend fjalën e shkruar në Shkrimin e shenjtë: *Dashuria për Shtëpinë Tënde më djeg përbrenda si zjarri!* ¹⁸Atëherë ndërhy në udhëheqësit çifutë dhe e pyetën: «Si mund ta dimë ne se ti ke të drejtë të bësh një gjë të tillë? Na jepni dëshmi për këtë!» ¹⁹Jezusi u përgjigj: «Shkatërrojeni këtë Tempull dhe brenda tri ditësh do ta rindërtoj!» ²⁰Ata iu përgjigjën: «Për ndërtimin e këtij Tempulli na janë dashur dyzet e gjashtë vjet, e ti do ta rindërtosh brenda tri ditësh?!» ²¹Por Jezusi fliste për tempullin e trupit të tij. ²²Kur më vonë, u ringjall nga të vdekurit, nxënësit e mbajtën mend këtë fjalë. Pastaj i besuan Shkrimin të shenjtë dhe asaj që Jezusi u kishte thënë.

Jezusi di mendimet e fshehta të njerëzve

²³Gjersa Jezusi qëndronte në Jerusalem për festën e Pashkës, shumë veta nisën të besonin se ai ishte Mesia, kur i panë mrekullitë që bëri. ²⁴Por Jezusi nuk u zinte besë, sepse njihnte fare mirë qëllimet e tyre. ²⁵Nuk ishte nevoja t'i tregonte kush për njerëzit, sepse ai e dinte fare mirë mentalitetin e tyre.

Jezusi dhe judaizmi

3 Një nga udhëheqësit çifutë ishte Nikodemi; ai ishte anëtar i partisë së farisejve. ²Një natë i erdhi Jezusit dhe i tha:

«Ne e dimë se Perëndia të dërgoi dhe të emëroi mësues. Vetëm me ndihmën e Perëndisë njeriu mund t'i bëjë mrekullitë që bën ti.» ³Jezusi iu përgjigj: «Unë (Mesia) po të them: «Vetëm ai që lind sërish mund të ketë vend në mbretërinë e Perëndisë.» ⁴«Si mund një i rritur të lindë përsëri?», e pyeti Nikodemi. «A mund të kthehet në mitrën e nënës së tij dhe të lindë për herë të dytë?!» ⁵Jezusi tha: «Unë (Mesia) po të them: Vetëm ai që lind me anë të ujit dhe të Shpirtit mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë. ⁶Ajo që lind prej njerëzve mbetet njerëzore. Ajo që është shpirtërore lind vetëm me anë të Shpirtit të Perëndisë. ⁷Mos u çuditni, kur të them: Ju të gjithë duhet të lindni sërish. ⁸Era fryn ku t'i pëlqejë. Vetëm fëshfërima e saj dëgjohej, por nuk dihet se nga vjen ose ku shkon. Kështu është me ata që lindin me anë të Shpirtit.» ⁹«Si është e mundur kjo?», pyeti Nikodemi. ¹⁰Jezusi iu përgjigj: «Ti je mësues i njohur në Izrael e megjithatë nuk e di? ¹¹Unë do të ta tregoj shumë qartë: Ne flasim për gjërat që i njohim dhe dëshmojmë për atë që shohim. Por akush nuk është gati ta pranojë dëshminë tonë. ¹²Ti nuk më beson kur të flas për gjërat që ndodhin në tokë. Atëherë si mund të më besosh për ato që ndodhin në qiell? ¹³E megjithatë, askush nuk ka qenë në qiell, përveç meje, Birit të njeriut, që zbrita nga qielli. ¹⁴Dhe, ashtu siç Mosheu e ngriti shtyllën me gjarpër bronzi botërisht në shkretëtirë, ashtu edhe Biri i njeriut duhet të ngrihet (në kryq). ¹⁵Që kushdo që beson në të, të ketë jetën e përjetshme.»

¹⁶Po, Perëndia aq shumë e deshi botën, sa që e dha Birin e tij të vetëm, që të mos humbasë kushdo që beson në të, por të ketë jetën e përjetshme. ¹⁷Perëndia nuk e dërgoi Birin e vet në botë që t'i dënojë njerëzit, por që t'i shpëtojë ata. ¹⁸Kush beson në Birin e Perëndisë, nuk do të dënohet. Por kush nuk beson, tashmë është i dënuar, sepse e refuzoi Birin e vetëm të Perëndisë. ¹⁹E ky është shkaku i dënimit: Drita erdhi në botë, por njerëzve u pëlqeu më shumë errësira, sepse ata vazhdojnë të veprojnë

keq. ²⁰Secili që bën keq, e urren Dritën dhe mbetet në errësirë që të mos duken veprat e tij të këqija. ²¹Por ai që e dëgjon të Vërtetën, vjen te Drita, sepse drita tregon se veprat e tij u kryen në pajtim me vullnetin e Perëndisë.

Mesia dhe Gjon Pagëzori

²²Pas kësaj Jezusi shkoi bashkë me nxënësit e tij në krahinën e Judesë. Aty kaloi pak kohë me ta dhe i pagëzonte njerëzit. ²³Edhe Gjoni po pagëzonte në Enon, afër Shalemit, sepse atje kishte shumë burime. Gjithnjë e më shumë njerëzit po vinin tek ai dhe ai i pagëzonte; ²⁴sepse në atë kohë, ende nuk ishte në burg. ²⁵Njëherë, u zhvillua grindje ndërmjet disa nxënësve të Gjoni dhe një judeasi për pagëzimin: se cili pagëzim ishte më i vlefshëm. ²⁶Për këtë ata erdhën te Gjoni dhe e pyetën: «A të kujtohet njeriu që të bëri vizitë matanë Jordanit, të cilin e tregove me gisht? Edhe ai po pagëzon tani, dhe të gjithë shkojnë tek ai!» ²⁷Gjoni iu përgjigj: «Askush nuk mund të bëjë atë për të cilën Perëndia nuk i dha pushtet. ²⁸Ju vetë mund të dëshmoni se thashë: Unë nuk jam Mesia, por jam vetëm i dërguari i tij. ²⁹Ai që merr nusen është dhëndri. Nuni rri thjesht pranë tij. Kur dëgjon që dhëndri ngazëllohet, gëzohet edhe ai. I tillë është, pra, gëzimi im: ka arritur në kulm. ³⁰Ndikimi i tij duhet të shtohet, kurse ndikimi im duhet të zvogëlohet. ³¹Kush vjen nga lart, është mbi të gjithë të tjerët. Kush është prej tokës, i takon tokës dhe flet ashtu si flasin njerëzit. Por kush vjen nga qielli, ³²flet për atë që pa dhe dëgjoi atje. E megjithatë askush nuk e dëgjon. ³³Kush e dëgjon, mëson se Perëndia thotë të vërtetën. ³⁴Ai që vjen me fuqi të plotë nga Perëndia, flet fjalët e Perëndisë, sepse Perëndia e frymëzon me Shpirtin e vet. ³⁵Ati e do Birin dhe i dha fuqi të plotë. ³⁶Kush beson në Birin, ka jetën e përjetshme. Kush nuk i nënshtrohet Birit, nuk do ta gjejë kurrë jetën e përjetshme, por do të mbetet gjithmonë nën zemërimin e Perëndisë.»

Mesia dhe samarianët

4 Farisenjtë dëgjuan se Jezusi po fitonte më shumë nxënës se Gjoni dhe po i pagëzonte. ²Në të vërtetë, Jezusi vetë nuk pagëzonte, por nxënësit e tij. ³Kur Jezusi mori vesh se çfarë flitnin njerëzit për këtë, u largua nga Judeja dhe u kthye në Galile. ⁴Udha e tij kalonte nëpër Samari. ⁵Kështu iu afrua fshatit Sukar që gjendet jo larg nga fusha që Jaakovi ia la birit të tij, Jozefit. ⁶Atje ndodhej pusi i Jaakovit. Jezusi ishte i lodhur nga udha e gjatë dhe u ul pranë pusit. Ishte afërsisht ora gjashtë e mërmëjes. ⁷⁻⁸Nxënësit e tij ishin nisur për të blerë ushqim. Pas pak një grua samariene iu afrua pusit për të nxjerrë ujë, dhe Jezusi i tha: «Më jep të pi pak ujë!» ⁹Gruaja iu përgjigj: «Ti je çifut, kurse unë samariene. Si mund ti të më lutesh mua, një gruaje samariene, për pak ujë?» - Çifutët i shmangen çdo kontakti me samarianët - ¹⁰Jezusi iu përgjigj: «Po ta dije se çfarë dëshiron të të dhurojë Perëndia, dhe se kush është ai që po të lutet për pak ujë, atëherë do t'i luteshe atij, dhe ai do të të jepte ujë burimi!» ¹¹«Ti s'ke as kovë», tha gruaja, «e pusi është i thellë. Nga, pra, mund ta marrësh ujë burimi?» ¹²Stërgjyshi ynë, Jaakovi, na e la këtë pus. Në të piu vetë, si edhe bijtë e tij e bagëtutë e tij. Mos do të thuash se ti je më i madh se Jaakovi?» ¹³Jezusi iu përgjigj: «Kushdo që e pi këtë ujë, përsëri do të ketë etje. ¹⁴Kurse, kush do të pijë ujin që do t'ia jap unë, kurrë më nuk do të ketë etje, sepse uji që unë do t'ia jap do të bëhet në të një burim i jetës së përjetshme.» ¹⁵«Ma jep ujë të tillë», i tha gruaja, «e atëherë s'do të kem më etje, e nuk më duhet të vij këtu e të nxjerr ujë!» ¹⁶Jezusi i tha: «Shko e sille burrin tënd këtu!» ¹⁷«Unë s'kam burrë», i tha ajo. «Mirë the», ia ktheu Jezusi; «S'kam burrë». ¹⁸Je martuar pesë herë dhe ai me të cilin jeton, nuk është burri yt! Për këtë the të vërtetën!» ¹⁹«Po shoh se je profet», i tha gruaja. ²⁰«Të parët tanë e adhuro- an Perëndinë (në tempullin tonë) në këtë

mal. Ju çifutët pohoni të kundërtën; se Jerusalemi është vendi ku Perëndia duhet të adhurohet.» ²¹Jezusi i tha: «Më beso mua, po vjen koha kur njerëzit nuk do ta adhurojnë Atin as në këtë mal as në Jerusalemin. ²²Ju samarianët në të vërtetë nuk e njihni Perëndinë, të cilin e adhuroni; por ne e njohim, sepse Shpëtimtari vjen nga çifutët. ²³Por po vjen koha, e tashmë filloi, kur Shpirti i së Vërtetës do t'i bëjë njerëzit të aftë ta adhurojnë Atin në çfarëdo vendi. Perëndia është krejtësisht tjetër nga kjo botë; ai është Shpirti i fuqishëm, e ata që duan ta adhurojnë duhet të jenë të rilindur me anë të Shpirtit të së Vërtetës. Nga njerëz të tillë Perëndia dëshiron të adhurohet.» ²⁵Gruaja i tha: «Unë e di se Mesia, Shpëtimtari i premtuar, do të vijë. Kur të vijë, do të na zbulojë gjithçka.» ²⁶Jezusi iu përgjigj: «Unë jam Mesia, unë që po flas me ty!»

²⁷Pikërisht në këtë çast arritën nxënësit e tij. Ishin shumë të habitur se po fliste me një grua. Por askush nuk e pyeti: 'Ç'kërkon prej saj?' ose 'Pse po flet me të?' ²⁸Gruaja la shtambën, shkoi në fshat dhe u tha njerëzve: ²⁹«Ejani të shihni njeriun që më tregoi gjithçka që kam bërë unë. A mos është ai Mesia?» ³⁰Pastaj të gjithë i dolën përpara Jezusit.

Jezusi dhe nxënësit e tij e shfrytëzojnë punën e Gjon Pagëzorit në Samari

³¹Ndërkohë nxënësit i bënë thirrje Jezusit: «Rabin, ha diçka!» ³²Por ai iu përgjigj: «Unë jetoj me një lloj ushqimi që ju nuk e njihni.» ³³Ata e pyetën njëri-tjetrit: «A mos i solli ndokush ushqim?» ³⁴Jezusi u tha: «Ushqimi im është të dëgjoj Atë që më dërgoi dhe të bëj veprën me të cilën më ngarkoi Ai. ³⁵Ju mendoni sipas proverbit: 'Midis të mbjellave dhe të korrave janë katër muaj!' Por unë po ju them: Shikoni arat. Gruri është i pjekur për korrje. ³⁶Kush i korr tani, merr pagën dhe po e mbledh frytin për jetën e përjetshme. Ai, bashkë me atë që mbjell, gëzohet për pagën e tij. ³⁷Por proverb i realizohet kur thotë se 'njëri

mbjell, kurse tjetri korr'. ³⁸Unë ju dërgova për të korrur në fushën që nuk e punuat. Të tjerët punuan aty përpara jush e ju e shfrytëzoni punën e tyre.» ³⁹Shumë samarianë në atë vend nisën të besonin në Jezusin në bazë të dëshmisë së gruas: 'Më tregoi gjithçka që kam bërë.' ⁴⁰Kur erdhën tek ai, iu lutën të rrinte tek ata, dhe ai mbeti dy ditë mes tyre. ⁴¹Edhe të tjerët, në bazë të fjalëve të Jezusit, besuan në të. ⁴²Ata i thanë gruas: «Tani nuk besojmë vetëm pse na tregove ti; vetë e dëgjua dhe e dimë se ai është me të vërtetë Shpëtimtari i botës.»

Shenja e dytë mesianike: Paganët do t'i varin shpresat te Mesia (Jeshajahu 42,4)

⁴³Pasi mbeti atje dy ditë, Jezusi u nis nga krahina dhe shkoi nëpër Galile. ⁴⁴Ai vetë kishte thënë: 'Profeti nuk nderohet në vendlindjen e tij.' ⁴⁵Por kur mbërriti në Galile, njerëzit e pritën mirë. Ata kishin qenë në festën e Pashkës në Jerusalem dhe kishin parë çdo gjë që Jezusi kishte bërë atje në kohën e festës. ⁴⁶Jezusi erdhi përsëri në Kanë të Galileës ku e kishte kthyer ujin në verë. Në Kafarnaum banonte një njeri që ishte në shërbimin mbretëror; biri i tij ishte i sëmurë. ⁴⁷Kur dëgjoi se Jezusi kishte ardhur nga Judeja në Galile, shkoi tek ai dhe iu lut: «Eja në Kafarnaum dhe shëroje birin tim; ai është në prag të vdekjes.» ⁴⁸Jezusi i tha: «Ju të gjithë më besoni vetëm kur i shihni mrekullitë dhe veprat e mëdha që po bëj.» ⁴⁹Njeriu iu lut: «Eja me mua, para se të vdesë djali im!» ⁵⁰«Kthehu në shtëpi», i tha Jezusi, «biri yt u shërua!» Njeriu i besoi asaj që Jezusi i tha dhe shkoi. ⁵¹Rrugës për në shtëpi i dolën përpara shërbëtorët e tij dhe i thanë: «Djali yt u shërua!» ⁵²I pyeti se në ç'kohë filloi të bëhej më mirë dhe ata iu përgjigjën: «Dje rreth orës shtatë të mërmëjes e lëshuan ethet!» ⁵³Atëherë i ati e kuptoi se ndodhi pikërisht në atë orë kur Jezusi i kishte thënë: «Djali yt u shërua!» Që atëherë, ai besoi në Jezusin, e bashkë me të, mbarë shtëpia e tij. ⁵⁴Kjo ishte mrekullia e

dytë që e bëri Jezusi, kur u kthye nga Judeja në Galile.

Shenja e tretë mesianike: Të paralizuarit do të kërcejnë nga gëzimi (Jeshajahu 35,6)

5 Pas pak u bë një festë çifute, dhe Jezusi shkoi në Jerusalem. ²Pranë Portës së Deleve në Jerusalem ndodhet një ndërtesë banje me pesë galeri të hapura. Hebraisht, quhet Bet-Eshda. ³Shumë të sëmurë gjen-deshin vazhdimisht në këto galeri si: të verbër, të paralizuar dhe tuberkulozë. Ata pritnin lëvizjen e ujit. ⁴Në të vërtetë herë pas herë vinte një engjëll i Zotit dhe e dallëzonte ujin dhe ai që hynte më përpara në pellg pas dallgëzimit të ujit, shërohej pa marrë parasysh se nga cila sëmundje vuan-te. ⁵Ndër ta, ishte njeri i sëmurë që prej 38 vjetësh. ⁶Jezusi pa se si po shtrihjej aty. Ai e dinte se sa kohë vuan-te nga sëmundja e tij dhe e pyeti: «A dëshiron të shërohesh?» ⁷I sëmuri iu përgjigj: «S'kam njeri për të më ndihmuar të zbres në ujë, kur uji fillon të lëvizë. Kur përpqem vetë, gjithnjë shkon dikush tjetër para meje.» ⁸Jezusi i tha: «Ngrihu, merre shtrojnë tënde dhe ec!» ⁹Ai u shërua menjëherë. Mori shtrojnë e tij dhe ecte përsëri.

Kjo ngjarje ndodhi një të shtunë. ¹⁰Për këtë arsye, udhëheqësit fetarë i thanë njeriut që ishte shëruar: «Sot është e shtunë - ndalohet ta mbash shtrojnë tënde!» ¹¹Ai iu përgjigj: «Njeriu që më shëroi më urdhëroi ta marr shtrojnë time e të eci.» ¹²Ata e pyetën: «Kush është, pra, ai që të urdhëroi ta marrësh shtrojnë tënde e të ecësh?» ¹³Por ai nuk dinte gjë; Jezusi tashmë ishte larguar nga vendi për shkak të grumbullimit të njerëzve. ¹⁴Më vonë Jezusi e ndeshi atë person në Tempull dhe i tha: «Dëgjo mirë! Tani je i shëndoshë. Mos bëj mëkat më, përndryshe do të të ndodhë diçka më e keqe.» ¹⁵I shëruari shkoi dhe i lajmëroi udhëheqësit fetarë se ishte Jezusi ai që e

kishte shëruar. ¹⁶Që atëherë, Jezusin filluan ta përndignin, sepse kishte shëruar të shtunën. ¹⁷Por Jezusi u tha: «Ati im është gjithnjë në veprim, si edhe unë.» ¹⁸Pas kësaj ata ishin edhe më të vendosur ta vritnin. Në të vërtetë Jezusi jo vetëm që kishte shkelur rregullin e së shtunës, por madje edhe pohonte se Perëndia ishte Ati i tij, dhe kështu u barazua me Perëndinë.

Fuqia e plotë e Birit

¹⁹Jezusi qortimeve të tyre iu përgjigj: «Unë (Mesia) po ju them: Biri nuk mund të bëjë asgjë prej vetvetes. Vepron vetëm sipas shembullit të Atit. Atë që bën Ai, e bën edhe Biri. ²⁰Ati i sqaron të gjitha ato që i bën Ai; sepse e do. Ai do ta ngarkojë me detyrat nga më të mëdhatë dhe ju do të çuditëni për këto. ²¹Si Ati i ringjall të vdekurit dhe u jep jetën e re, ashtu edhe Biri ia jep jetën atij që do. ²²Ati i dorëzoi Birit mbarë pushtetin e tij gjyqësor; vetë s'i nxjerr askujt vendim gjyqësor. ²³Të gjithë duhet ta nderojnë Birin, siç e nderojnë edhe Atin. Kush nuk e nderon Birin, nuk e nderon as Atin që e dërgoi. ²⁴Unë (Mesia) po ju them: Të gjithë ata që e dëgjojnë fjalën time dhe i besojnë Atij që më dërgoi, do të jetojnë përgjithmonë. Ata nuk do të dënohen. Tashmë kanë kaluar nga vdekja (shpirtërore) në jetën e përjetshme. ²⁵Unë (Mesia) po ju them: koha po afrohet - tashmë filloi - kur të vdekurit do ta dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë, e kush e dëgjon do të kthehet në jetë. ²⁶Ati është burim i tërë jetës dhe Ai i dha Birit pushtetin ta dhurojë jetën siç bën Ai vetë. ²⁷Ai e emëroi Birin të gjykojë, sepse është Biri i njeriut. ²⁸Mos u çuditni! Po vjen koha, kur të gjithë ata që pushojnë në varr do ta dëgjojnë zërin e tij ²⁹dhe do të dalin: kush bëri mirë, do të ringjallet për të marrë jetën e përjetshme, kurse kush bëri keq do të ringjallet për të marrë dënimin e tij. ³⁰Nuk mund të bëjë asgjë nga vetja, por e nxjerr vendimin gjyqësor ashtu siç më thotë Ati.

Vendimi im është i drejtë, sepse nuk zbatoj vullnetin tim, por vullnetin e Atij që më dërgoi.

Dëshmitarët për Jezusin

³¹Në qoftë se do të dëshmoja për vetveten, dëshmia ime s'do të ishte e provueshme. ³²Por kam një dëshmitar që jep dëshminë për mua, dhe unë e di se ai flet të vërtetën për mua. ³³Ju dërguat lajmëtarë te Gjoni dhe dëshmia e tij për mua është e vërtetë. ³⁴Unë vetë s'kam nevojë për njerëzit që të dëshmojnë për mua: i referohem Gjoni vetëm sepse dëshiroj që ju të shpëtoni. ³⁵Gjoni i ngjante llambës që ndriste dhe për pak kohë u gëzuat për dritën e tij. ³⁶Por unë e kam dëshminë që ia kalon shumë dëshmisë së Gjoni për mua; veprat me të cilat Ati im më ngarkoi dhe të cilat i kryej. Ato flasin për mua dhe vërtetojnë se Ati im më dërgoi. ³⁷Vetë Ati që më dërgoi, kështu dëshmoi për mua. Ju nuk e dëgjuat kurrë zërin e tij as nuk e patë formën e tij. ³⁸Fjala e tij nuk zuri vend te ju, sepse nuk besoni në atë që dërgoi Ai. ³⁹Në Shkrimet e shenjta ju kërkoni dhe mendoni se në to do të gjeni jetën e përjetshme - dhe pikërisht ato dëshmojnë për mua. ⁴⁰Por ju nuk jeni gati të vini tek unë për ta gjetur jetën e përjetshme. ⁴¹Unë nuk kërkoj nderimin e njerëzve. ⁴²Ju njoh: në zemrat tuaja s'ka dashuri për Perëndinë. ⁴³Unë erdha në emër të Atit tim, por ju nuk më pranoni. Por kur ndonjë tjetër do të vijë në emrin e vet, ju do ta pranoni. ⁴⁴Ju i jepni shumë rëndësi të pranoni lavdi nga njeri-tjetri; por nuk e kërkoni lavdinë që vjen nga Perëndia. Prandaj ende nuk jeni të aftë të besoni në mua. ⁴⁵Mos mendoni se do t'ju akuzoj para Atit tim. Mosheu ju akuzon, i njëjti Moshe tek i cili i varni shpresat tuaja. ⁴⁶Në qoftë se me të vërtetë besoni në Mosheun, do të besoni edhe në mua; sepse ai shkroi për mua. ⁴⁷Por meqë ju nuk i besoni asaj që ai shkroi rreth meje, si mund t'u besoni fjalëve të mia?»

Shenja e katërt mesianike: Ai do ta ushqejë popullin e tij si bari (Jeshajahu 40,11)

6 Pastaj Jezusi kaloi në bregun tjetër të liqenit të Galileesë që quhet edhe i Tiberiadit. ²Atë e ndiqte një grumbull i madh njerëzish, sepse e kishin parë se si i kishte shëruar të sëmurët. ³Jezusi u ngjiti në një kodër dhe u ul të rrinte bashkë me nxënësit e tij. ⁴Ishte pak para festës së Pashkës. ⁵Jezusi ngriti sytë dhe pa një grumbull njerëzish që po i afrohej. Ai iu drejtua Filipit dhe i tha: «Ku mund të blejmë ushqim të mjaftueshëm për gjithë këta njerëz?» ⁶Fili kështu për ta vënë Filipin në provë, sepse ai e dinte se ç'do të bënte. ⁷Filipi iu përgjigj: «As dyqind monedha të argjendta nuk do të mjaftonin për t'i dhënë secilit nga një tërrime.» ⁸Andreu, një nxënës tjetër, vëllai i Simon Pjetrit, tha: ⁹«Këtu është një djalosh që ka pesë bukë elbi dhe dy peshq. Por çfarë mund të jenë ato për gjithë këta njerëz?» ¹⁰«Thuajuni njerëzve të ulen!», tha Jezusi. U ulën mbi barin e dendur që e mbulonte tokën në atë vend. Ishin rreth pesë mijë burra. ¹¹Jezusi mori bukët, tha lutjen e falënderimit dhe ua ndau njerëzve. Kështu bëri edhe me peshqit, e të gjithë u ngopën. ¹²Pasi u ngopën, Jezusi u tha nxënësve: «Mblidhini tepricat që të mos prishet asgjë.» ¹³Kështu bënë dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me tepricat. Kaq mbeti nga pesë bukë elbi. ¹⁴Kur njerëzit panë se çfarë bëri Jezusi, ata thanë: «Ky është pa dyshim Profeti që duhet të vijë në botë!» ¹⁵Jezusi e dinte se tani kishin ndër mend ta kapnin për ta bërë mbret. Prandaj u largua e shkoi përsëri në mal, kretësisht vetëm.

Jezusi ecën përmbi ujë

¹⁶Kur u ngrys, nxënësit e tij shkuan në breg të liqenit. ¹⁷Hipën në një lundër dhe lundruan në bregun tjetër të detit për në Kafarnaum. Ishte errur dhe Jezusi ende nuk kishte ardhur tek ata. ¹⁸Moti ishte shumë i

stuhishëm dhe liqeni ishte me dallgë. ¹⁹Nxënësit kishin bërë pesë kilometra nëpër liqen. Papritur panë Jezusin se si ecte përmbi ujë dhe po i afrohej lundrës së tyre. I pushtoi frika. ²⁰Por Jezusi u tha: «Mos u frikësoni. Jam unë.» ²¹Ata donin ta merrnin në lundër. Por menjëherë arritën në breg, pikërisht në atë vend për ku ishin drejtuar.

Jezusi është buka jetëdhënëse

²²Grumbulli i njerëzve që kishte mbetur në anën tjetër të liqenit, të nesërmen u kujtuan se vetëm një lundër ishte në breg. Njerëzit e dinin se Jezusi s'kishte hipur në lundër dhe se nxënësit ishin nisur pa të. ²³Ndërkaq kishin mbërritur lundra të tjera nga Tiberiadi pranë vendit ku Zoti kishte thënë lutjen e falënderimit dhe ku grumbulli kishte ngrënë bukë. ²⁴Tani kur njerëzit panë se aty nuk ishte më Jezusi as nxënësit e tij, hipën në lundra dhe u nisën për në Kafarnaum ku atje, donin të takonin Jezusin. ²⁵Në të vërtetë, Jezusin e gjetën në bregun tjetër të liqenit dhe e pyetën: «Kur arrite këtu?» ²⁶Jezusi u përgjigj: «Unë e di mirë se ju po më kërkonit vetëm sepse i hëngrët bukët dhe u ngopët. Ju nuk kuptuat se veprat e mia janë shenja. ²⁷Mos u mundoni për ushqimin që priset, por për ushqimin që zgjat gjer në jetën e përjetshme. Këtë ushqim do t'ju jap unë, Biri i njeriut, sepse Perëndia, Ati im, më ka dhënë fuqi të plotë për këtë.» ²⁸Pastaj pyetën: «Ç'duhet të bëjmë ne për të zbatuar vullnetin e Perëndisë?» ²⁹Jezusi u përgjigj: «Perëndia kërkon vetëm një gjë nga ju: ju duhet të besoni në atë që Ai e dërgoi.» ³⁰Ata ia kthyen: «Çfarë shenje të veçantë të pushtetit tënd do të na tregosh, që të besojmë në ty? Ç'do të bësh?» ³¹Të parët tanë hëngrën manën në shkretëtirë siç thuhet në Shkrimin e shenjtë: *U dha të hanin bukë nga qielli.*» ³²Jezusi u përgjigj: «Unë (Mesia) po ju them: Mos u mashtroni, buka që jua dha Mosheu nuk ishte nga qielli, por Ati im jua jep bukën e vërtetë nga qielli. ³³Buka që vjen nga qielli e që i jep jetën botës, kjo është me të vërtetë buka e Perëndisë.»

³⁴Ata thanë: «Na e jep gjithnjë këtë bukë.»
³⁵«Unë jam buka», u tha Jezusi, «që jep jetën. Kush vjen tek unë, s' do të ketë më uri. Kush beson në mua, s' do të ketë më etje.

³⁶Tashmë ju thashë se nuk doni të besoni në mua, megjithatë më shihni. ³⁷Të gjithë ata që m'i dha Ati do të vijnë tek unë, dhe unë s' do ta refuzoj asnjërin (prej tyre) që vjen tek unë. ³⁸Unë erdha nga qielli që të bëj jo vullnetin tim, por vullnetin e Atij që më dërgoi. ³⁹Dhe Ai kërkon prej meje që të mos humbas asnjë nga ata që Ai m'i dha. Përkundrazi, unë do t'i ringjall të gjithë ditën e fundit për jetën e përjetshme. ⁴⁰Ati im do që të gjithë ata që e shohin Birin dhe besojnë në të, të kenë jetën e përjetshme. Unë do t'i ringjall nga të vdekurit ditën e fundit.»

⁴¹Dëgjuesit u skandalizuan, sepse kishte thënë: 'Unë jam buka që zbriti nga qielli.'

⁴²Thanë: «I njohim prindërit e tij. Megjithatë ai është Jezusi, biri i Jozefit! Si mund të pohojë ky se zbriti nga qielli?»

⁴³Jezusi u tha: «Mos u zemëroni! ⁴⁴Tek unë mund të vijë vetëm ai, të cilin Ati që më dërgoi, e tërheq tek unë. Secili që vjen tek unë do ta ringjall nga të vdekurit ditën e fundit. ⁴⁵Profetët kanë shkruar: *Të gjithë do të bëhen nxënës të Perëndisë*. Kushdo, pra, që e dëgjon Atin dhe e përvetëson mësimin e tij, vjen tek unë. ⁴⁶Por kjo nuk do të thotë se ndokush e ka parë Atin ndonjëherë. Vetëm ai që zbriti nga Perëndia e pa Atin.

Rëndësia e përvetësimit të flijimit pajtues të Jezusit për faljen e mëkateve

⁴⁷Unë (Mesia) po ju them: «Kushdo që beson në mua, do të jetojë përgjithmonë.

⁴⁸Unë jam buka që jep jetën. ⁴⁹Të parët tuaj hëngrën manën në shkretëtirë e megjithatë vdiqën. ⁵⁰Por kush e ha bukën që vjen nga qielli, s' do të vdesë. ⁵¹Unë jam buka e gjallë që erdhi nga qielli. Secili që e ha këtë bukë, do të jetojë përgjithmonë. Buka që do ta jap unë është trupi im. Unë e jap (të flijohet) që bota të jetojë.»

⁵²Kjo shkaktoi ndër dëgjuesit një grindje

të madhe. «Si mund ky njeri të na japë trupin e vet për ta ngrënë?», pyetën ata. ⁵³Jezusi u tha: «Unë (Mesia) po ju them: Ju nuk keni asnjë pjesë në jetën (e përjetshme) në qoftë se nuk e hani trupin e Birit të njeriut dhe nuk e pini gjakun e tij. ⁵⁴Kush e ha trupin tim dhe e pi gjakun tim, ka jetën e përjetshme dhe unë do ta ringjall ditën e fundit. ⁵⁵Në të vërtetë trupi im është ushqimi i vërtetë dhe gjaku im është pije e vërtetë. ⁵⁶Kush e ha trupin tim dhe e pi gjakun tim, jeton në mua dhe unë në të. ⁵⁷Ati, prej të cilit vjen e tërë jeta, më dërgoi mua, dhe unë jetoj me anën e Tij. Kështu edhe ai që më ha, do të jetojë me anën time. ⁵⁸Kjo është buka që zbriti nga qielli. Kjo është krejtësisht e ndryshme nga ajo që hëngrën të parët tuaj, sepse ata vdiqën. Por kush e ha këtë bukë, do të jetojë përgjithmonë.» ⁵⁹Këtë predikim e mbajti Jezusi në sinagogën e Kafarnaumit.

Fjalët që të çojnë në jetën e përjetshme

⁶⁰Shumë nga dishepujt e tij e dëgjuan këtë dhe thanë: «Atë që po flet ai, nuk durohet. Gjëra të tilla s' mund t'i dëgjojmë.» ⁶¹Jezusi vuri re se u skandalizuan. Prandaj u tha: «A është kjo e tepërt për ju? ⁶²Por ç' do të thoni kur të më shihni, Birin e njeriut, se si do të ngrihem atje ku isha më parë? ⁶³Shpirti i Perëndisë jep jetë; gjërat njerëzore nuk janë në gjendje ta bëjnë këtë. Por fjalët që jua thashë janë të frymëzuara nga Shpirti dhe sjellin jetën. ⁶⁴E megjithatë disa prej jush nuk besojnë në mua.» Jezusi e dinte që nga fillimi cilët që do besonin në të, dhe atë që do ta tradhtonte. ⁶⁵Shtoi: «Për këtë arsye ju thashë: Tek unë mund të vijnë vetëm ata që Perëndia i bëri të aftë që të vijnë.»

⁶⁶Kur dishepujt e tij e dëgjuan këtë, shumë nga ata i kthyen shpinën dhe s' donin ta ndiqnin më. ⁶⁷Pastaj Jezusi i pyeti dymbëdhjetë nxënësit: «E ju, çfarë keni ndër mend? A doni të më lini edhe ju?» ⁶⁸Simon Pjetri iu përgjigj: «O Zot, te kush tjetër mund të shkojmë? Fjalët e tua sjellin jetën e përjetshme. ⁶⁹Besojmë dhe e dimë

se ti je I Dërguari i Perëndisë.» ⁷⁰Jezusi iu përgjigj: «Unë vetë ju zgjodha ju të dymbëdhjetëve, e megjithatë njëri prej jush është djall!» ⁷¹E kishte fjalën për Judën, birin e Simonit nga Karioti, sepse Juda ishte njëri prej dymbëdhjetë të besuarve, pikërisht ai që e tradhtoi Jezusin më vonë.

Jezusi dhe vëllezërit e tij

7 Pas kësaj Jezusi vazhdoi të përshkonte Galilenë. Ai nuk donte të shkonte në Jude, sepse udhëheqësit fetarë atje kishin ndër mend ta vritnin. ²Ishte afruar festa e Tëbanave. ³Atëherë vëllezërit e tij i thanë: «Lëshoje këtë krahinë dhe shko në Jude që t'i shohin dishepujt e tu atje mrekullitë që bën. ⁴Në qoftë se ndokush kërkon të bëhet i njohur, nuk fshihet. Meqë ti bën gjëra të tilla, atëherë shiko që mbarë bota të njihet me to!» ⁵Në të vërtetë, as vëllezërit e tij nuk besonin në të. ⁶Jezusi i tha: «Koha ime e caktuar nuk ka ardhur ende. Për ju, përkundrazi, çdo kohë është e përshtatshme. ⁷Bota nuk mund t'ju urrejë, por mua më urren, sepse unë vazhdoj t'i vë në dukje fajin e saj. ⁸Shkoni ju në këtë festë. Unë nuk do të vij (ende) me ju, sepse koha ime ende nuk ka ardhur.» ⁹Si tha kështu, u ndal në Galile.

Jezusi në festën e Tëbanave

¹⁰Pasi vëllezërit e tij u nisën për në festë, shkoi edhe Jezusi: por nuk tregoi. ¹¹Udhëheqësit e kërkonin ndër pjesëmarrësit e festës. «Ku është ai?», e pyetnin. ¹²Në popull po flitej shumë për të. «Është njeri i mirë!», thanë disa. Të tjerët thanë: «Jo, ai po mashtron popullin!» ¹³Por askush nuk fliste haptazi për të, sepse kishin frikë nga udhëheqësit fetarë.

¹⁴Kur kaloi gjysma e ditëve të festës, Jezusi shkoi në Tempull dhe filloi të mësonte popullin. ¹⁵Njerëzit ishin shumë të habitur dhe thoshin: «Ky s'ka studiuar në institut rabinik. Si mund ky ta njohë kaq mirë Shkrimin e shenjtë?» ¹⁶Jezusi iu drejtua e tha: «Nuk e fitova diturinë nga vetja.

E kam nga Perëndia që më dërgoi. ¹⁷Kush është gati ta dëgjojë Perëndinë, do të vëre, nëse mësimi im vjen nga Perëndia ose nëse unë paraqes mendimet e mia. ¹⁸Kush paraqet mendimet e veta, kërkon nderin e vet. Por kush kërkon nderin e Atij që e dërgoi, është i besueshëm. Nuk mund të akuzohet për ndonjë të keqe. ¹⁹Mosheu jua dha Ligjin. Por asnjë nga ju nuk jeton sipas Ligjit. Përse doni të më vritni?»

²⁰Turma iu përgjigj: «Ti je i marrë! Kush do të të vrasë?» ²¹Jezusi u përgjigj: «Këtu në Jerusalemin bëra vetëm një mrekulli e ju nuk e miratoni. ²²Ju i rrethpriti bijtë tuaj, në rastin e nevojshëm edhe të shtunën, sepse Mosheu urdhëroi që fëmijët tuaj duhen rrethprerë ditën e tetë pas lindjes. - Në fakt të parët tuaj e futën rrethprerjen së pari, e jo Mosheu - ²³Edhe në qoftë së është e shtunë, djalit i plagosni një pjesë të trupit të tij që të mos shkelen rregulloret e Mosheut. Atëherë si mund të zemëroheni me mua, sepse shërova të shtunën tërë trupin e njeriut? ²⁴Mos gjykoni më sipas pamjes së jashtme, por sipas kritereve të drejta.»

A është Jezusi Mesia?

²⁵Disa njerëz në Jerusalemin thoshin: «Shikoni! Ky është njeriu që kërkojnë ta vrasin. ²⁶Po flet botërisht e askush nuk e kundërshton. A thua mos erdhën anëtarët e Këshillit të lartë në përfundimin se ai është Mesia? ²⁷Por kur të paraqitet Mesia, askush s'do të dijë nga vjen. Prejardhjen e këtij njeriu e di kushdo!»

²⁸Jezusi po predikonte në Tempull. Ai thirri me zë të lartë: «A e dini me të vërtetë kush jam unë e nga vij? Unë nuk erdha në emrin tim. Por Ai që më dërgoi meriton besimin tuaj. Ju nuk e njihni. ²⁹Por unë e njoh Atë, sepse dola prej Tij dhe Ai më dërgoi.» ³⁰Pastaj deshën ta arrestonin. Por askush nuk mund të vinte dorë në të, sepse koha e tij ende nuk kishte ardhur. ³¹Shumë veta nga turma nisën të besonin në të dhe thanë: «Kur të vijë, a do të bëjë Mesia më shumë mrekulli se ç'bëri ky?»

Rojtarët dërgohen që të arrestojnë Jezusin

³²Kur farisenjtë dëgjuan se populli po fliste për të, në marrëveshje me kryepfërtinjtë, dërguan disa rojtarë që ta arrestonin. ³³Jezusi tha: «Edhe pak kohë do të mbetem ndër ju; pastaj do të shkoj tek Ai që më dërgoi. ³⁴Atëherë do të më kërkoni, por nuk do të më gjeni; sepse atje ku po shkoj unë, ju nuk mund të vini.» ³⁵Njerëzit i thanë njëri-tjetrit: «Ku do të shkojë, që të mos e gjejmë? Mos ka ndër mend të shkojë te çifutët që janë shpërndarë nëpër grekët e t'i mësojë ata?» ³⁶Ç'është kjo që tha: «Do të më kërkoni, por s'do të më gjeni» dhe «Atje ku po shkoj unë, ju nuk mund të vini?»

Jezusi është plotësimi i premtimeve lidhur me festën e Tëbanave

³⁷Ditën e fundit, e cila ishte dita më e rëndësishme e festës, Jezusi zuri vend para popullit e tha me zë të lartë: «Kush ka etje, le të vijë tek unë, e të pijë. ³⁸Kush beson në mua, siç thuhet në Shkrimin e shenjtë, buri mi i ujit të gjallë do të rrjedhë nga zemra e tij.» ³⁹Me këtë Jezusi mendonte për Shpirtin e shenjtë që duhej ta merrnin ata që besonin në të. Atëherë Shpirti i shenjtë ende s'ishte dhënë, sepse Jezusi s'ishte ngritur ende në qiell.

⁴⁰Shumë veta nga turma, kur e dëgjuan këtë, thanë: «Ky është Mesia!» ⁴¹Ndërsa të tjerët thanë: «Mesia nuk vjen nga Galileja. ⁴²A nuk thuhet në Shkrimin e shenjtë se Mesia duhet të vijë nga pasardhësit e Davidit, nga fshati Bet-Lehem, sepse aty ka jetuar Davidi?» ⁴³Prandaj, për të kishte mosmarrëveshje në popull. ⁴⁴Disa prej tyre kërkoi ta arrestonin, por askush s'vuri dorë mbi të.

Udhëheqësit çifutë nuk besojnë në të

⁴⁵Rojtarët e Tempullit u kthyen. Kryepfërtinjtë dhe farisenjtë i pyetën: «Përse nuk e sollët këtu?» ⁴⁶Rojtarët u përgjigjën: «Kurrë dhe askush s'ka folur si

ky njeri!» ⁴⁷«Ashtu ju mashtroi edhe ju!», thanë farisenjtë. ⁴⁸«A njihni ndonjë nga anëtarët e Këshillit të lartë ose një farise që besoi në të?» ⁴⁹Turma beson në të, sepse nuk e njeh Ligjin e Mosheut dhe kështu qëndron nën mallkimin e Perëndisë!»

⁵⁰Pastaj Nikodemi, njëri prej farisenjve, që më parë e kishte vizituar Jezusin, tha: ⁵¹«Sipas Ligjit tonë ndalohet të dënohet ndokush, pa e marrë në pyetje. Më së pari duhet vënë re nëse e shkeli Ligjin.» ⁵²«Edhe ti, siç duket, vjen nga Galileja», ia kthyen. «Lexojë Shkrimin e shenjtë me më shumë kujdes e do të shohësh se në Galile nuk do të lindë Profeti!» [⁵³Pastaj të gjithë shkuan në shtëpi.

Jezusi dhe mëkatarët

8 Por Jezusi shkoi në malin e Ullinjve. ²Mëngjesin tjetër erdhi herët përsëri në Tempull. Të gjithë njerëzit që ndodheshin aty u grumbulluan rreth tij. U ul dhe filloi t'i mësonte. ³Mësuesit e Ligjit dhe farisenjtë sollën një grua që e kishin kapur duke tradhtuar burrin e saj. Ata e vunë ashtu që ta shihnin të gjithë. ⁴Pastaj i thanë Jezusit: «Rabin, kjo grua është kapur në flagrancë. ⁵Në Ligjin tonë Mosheu na urdhëroi që gratë e tilla të vriten me gurë. Ç'thua, pra, ti për këtë?» ⁶Me këtë pyetje deshën që ai të thoshte diçka kundër Ligjit dhe ata të kishin për çfarë ta akuzonin. Por Jezusi vetëm sa u përkul dhe shkroi me gisht mbi dhe. ⁷E pasi ata nuk pushonin së pyeturi, ai iu drejtua dhe u tha: «Kush prej jush është pa mëkat, le të hedhë mbi të gurin e parë.» ⁸Pastaj u përkul përsëri dhe shkroi mbi dhe. ⁹Pasi e dëgjuan këtë, u tërhoqën njëri pas tjetrit: më të vjetrit në krye. Në fund Jezusi gjendej vetëm me gruan që ende rrinte aty. ¹⁰Jezusi u ngrit përsëri në këmbë dhe e pyeti: «Ç'u bënë? A ka më këtu njeri që të japë ty dënimin?» ¹¹«Asnjëri, o Zot», iu përgjigj ajo. «Mirë», tha Jezusi, «edhe unë nuk po të dënoj. Mund të shkosh; por që tani mos mëkato më!»]

Jezusi është drita e botës

¹²Jezusi duke iu drejtuar popullit përsëri vazhdoi: «Unë jam drita e botës. Kush vjen pas meje, e ka dritën që çon në jetë, dhe s' do të jetojë në terr.» ¹³Farisenjtë e ndërprejnë duke thënë: «Tani po paraqit dëshmi për vetveten. Çfarë po thua s'është e vlefshme.» ¹⁴«Atë që flas unë, ka vlerë», ua ktheu Jezusi, «edhe në qoftë se dëshmoj për vetveten, sepse e di se nga erdha dhe ku po shkoj. Por ju nuk e dini këtë.» ¹⁵Ju gjykoni sipas kritereve njerëzore, ndërsa unë nuk gjykoj ashtu. ¹⁶Kur unë nxjerr një vendim gjyqësor, ai është i drejtë, sepse nuk jam i vetmi në këtë punë. Ati që më dërgoi është me mua. ¹⁷Në Ligjin tuaj thuhet se janë të pranueshme dëshmitë e njëjta të dy vetave. ¹⁸Unë jam dëshmitar për vetveten, dhe Ati që më dërgoi është dëshmitari i dytë.» ¹⁹«Ku është, pra, Ati yt?», e pyetën. Jezusi u përgjigj: «Ju nuk më njihni as mua dhe as Atin tim. Po të më njihnit mua, do ta njihnit edhe Atin tim.»

²⁰Të gjitha këto, Jezusi i tha kur po predikonte në Tempull. Ai po fliste në vendin ku gjendeshin arkat për dhurata. E askush nuk mund ta arrestonte, sepse koha e tij e caktuar ende nuk kishte ardhur. ²¹Jezusi u tha përsëri: «Unë do të shkoj dhe atëherë do të më kërkonti më kot, sepse do të humbitni për shkak të mëkateve tuaja. Atje ku shkoj unë, ju s' mund të vini.» ²²Njerëzit mendonin: «Kur thotë: 'Atje ku shkoj unë, ju s' mund të vini', mos vallë do të thotë se do ta vrasë veten?» ²³Jezusi u përgjigj: «Ju jeni prej këtu, i përkisni tokës, kurse unë i përkas qiejllit. Ju i takoni kësaj bote, kurse unë nuk jam prej kësaj bote. ²⁴Prandaj, ju thashë se do të humbitni për shkak të mëkateve tuaja. Në qoftë se nuk besoni se UNË JAM (Zot), do të mbaroni për shkak të mëkateve tuaja.» ²⁵«Ti? Por kush je ti, pra?», e pyetën. Jezusi u përgjigj: «E përse flas më me ju? ²⁶Unë, vërtet, kam pasur shumë gjëra për të thënë për ju dhe arsye të shumtë për t'ju dënuar; por unë i them botës vetëm atë që dëgjova nga Ai që

më dërgoi; e vetëm Ai thotë të vërtetën.» ²⁷Ata nuk e kuptuan se Jezusi po fliste për Atin. ²⁸Prandaj u tha: «Kur të më ngriini, Birin e njeriut, (lart në kryq), atëherë do ta merrni vesh se JAM UNË. Atëherë do të kuptoni se nuk bëj asgjë nga vetja, por vetëm se transmetoj atë që më tha Ati. ²⁹Ai që më dërgoi, është me mua dhe nuk më lë vetëm, sepse bëj vetëm se ç' i pëlqen Atij.» ³⁰Kur Jezusi e tha këtë, shumë veta nisën të besonin në të.

Të çliruarit dhe skllëvërit

³¹Jezusi u tha atyre që besuan në të: «Në qoftë se i bindeni fjalës sime, do të vërtetohet se jeni nxënësit e mi. ³²Atëherë do ta njihni të Vërtetën dhe e Vërteta do t'ju lirojë.» ³³«Ne jemi pasardhës të Avrahamit», u përgjigjën ata, «e kurrë nuk i kemi shërbyer ndokujt si skllëvër. Ç' deshe të thoshe kur the: 'Ju do të jeni të lirë'!?» ³⁴Jezusi u tha: «Unë (Mesia) po ju them: Kush bën mëkat është skllav i mëkatit. ³⁵Skllavi s'është përjetë pjesëtar i familjes. Vetëm biri është gjithmonë pjesëtar i familjes. ³⁶Në qoftë se Biri ju çliron, atëherë do të jeni me të vërtetë të lirë. ³⁷Unë e di fare mirë se ju jeni pasardhës të Avrahamit. Megjithatë kërkonti të më vritni, sepse nuk doni që të depërtoj te ju fjala ime. ³⁸Unë flas për atë që Ati im më tregoi, por ju bëni atë që ju tha ati juaj.» ³⁹Ata kundërshtuan: «Avrahami është ati ynë!» Jezusi u përgjigj: «Në qoftë se ishit me të vërtetë bij të Avrahamit, do të vepronit sipas frymës së tij. ⁴⁰Gjithçka që bëra unë përbëhet nga thënia e së vërtetës ashtu si e dëgjova nga Perëndia. E megjithatë ju kërkonti të më vritni mua. Avrahami kurrë nuk veproi ashtu. ⁴¹Pra, edhe ju veproni ashtu si vepron edhe ai që në të vërtetë është ati juaj!» «Ne nuk jemi lindur jashtë martese», u përgjigjën ata, «dhe kemi vetëm një Atë, Perëndinë.» ⁴²Jezusi u tha: «Në qoftë se Perëndia me të vërtetë ishte Ati juaj, mua do të më donit, sepse kam ardhur te ju nga Perëndia. Nuk erdha nga vetja, por Ai më dërgoi. ⁴³Përse nuk kuptoni ç'po ju them?

Sepse nuk duroni t'i dëgjoni fjalët e mia.
⁴⁴Ju jeni fëmijë të djallit - ai është ati juaj - dhe ju veproni sipas vullnetit të tij. Që nga fillimi ai ka qenë vrasës dhe s'ka asgjë të bëjë me të vërtetën, sepse në të s'është e vërteta. Kur gënjen, kjo i përgjigjet natyrës së tij, sepse është gënjeshtar dhe të gjitha gënjeshtarit rrjedhin prej tij. ⁴⁵Pasi është kështu siç ju thashë, ju nuk besoni në mua.
⁴⁶Cili nga ju mund të provojë se kam bërë ndonjëherë mëkat? Në qoftë se flas të vërtetën, përse nuk besoni në mua? ⁴⁷Kush e ka Perëndinë për atë, dëgjon çfarë thotë Ai. Por ju nuk e keni Atë për atë, prandaj nuk dëgjoni çfarë thotë Ai.»

Jezusi dhe Avrahami

⁴⁸Dëgjuesit iu përgjigjën: «Ashtu, kemi të drejtë! Ti je samarian dhe i pushtuar nga djalli!» ⁴⁹«Jo, unë nuk jam i pushtuar nga djalli», tha Jezusi, «por vetëm se e nderoj Atin tim, kurse ju më përbuzni për këtë.
⁵⁰Unë nuk kërkoj asnjë nder për vetveten. Një Tjetër e kërkon për mua dhe Ai është gjykatësi. ⁵¹Unë (Mesia) po ju them: Kush i bindet fjalës sime, s'do të vdesë kurrë në përjetësi.» ⁵²Pastaj ata thanë: «Tani e kemi të qartë: një shpirt i keq flet prej teje. Avrahami vdiq, Profetët vdiqën dhe ti the: 'Kush drejtohet sipas fjalës sime, s'do të vdesë kurrë, në përjetësi.' ⁵³Ati ynë, Avrahami, vdiq. Mos ndoshta thua se je më i madh se Avrahami?! Edhe Profetët vdiqën. Atëherë për çfarë e mban?»
⁵⁴Jezusi u përgjigj: «Në qoftë se doja ta nderoja veten, ky nder s'do të kishte asnjë vlerë. Ati im më nderon, Ai për të cilin thoni se është Perëndia juaj. ⁵⁵Ju kurrë nuk e njohët, ndërsa unë e njoh. Do të isha gënjeshtar si ju, në qoftë se do të pohoja se nuk e njoh. E njoh dhe ia dëgjoj fjalën. ⁵⁶Ati yt, Avrahami, kërceu nga gëzimi kur duhej të parashikonte mbretërinë time. E parashikoi dhe u gëzua.» ⁵⁷«Ti akoma nuk i ke as të pesëdhjetat dhe ke parë Avrahamin?!», i thanë çifutët që po e dëgjonin. ⁵⁸Jezusi u përgjigj: «Unë (Mesia) po ju them: Para se të lindte Avrahami, UNË JAM (Zot).»

⁵⁹Pastaj ata morën gurët për ta vrrarë, por Jezusi u largua dhe la Tempullin.

Shenja e pestë mesianike: Sytë e të verbërve do të hapen (Jeshajahu 42,7)

9 Kur Jezusi shkoi më tutje, pa një të verbër, që ishte lindur i tillë. ²Nxënësit e pyetën Jezusin: «Rabin, kush është fajtor që lindi i verbër - ai vetë, ose prindërit e tij?»
³Jezusi u përgjigj: «Verbëria e tij s'ka të bëjë as me mëkatet e prindërve dhe as me mëkatet e tij. Ai është i verbër, që të duket madhështia e Perëndisë që do të veprojë në të. ⁴Derisa të jetë ditë, unë duhet t'i kryej veprat për të cilat Perëndia më dërgoi. Vjen nata kur askush nuk mund të punojë më.
⁵Derisa jam në botë, jam drita e botës.»
⁶Pasi e tha këtë Jezusi, pështyu përdhe dhe bëri baltë me pështymën. Ia leu sytë njeriut
⁷dhe e urdhëroi: «Shko në pishinën e Shiloahut dhe laj fytyrën.» (Shiloahu do të thotë: I Dërguari). Njeriu shkoi atje, lau fytyrën dhe kur u kthye, ai shihte. ⁸Pastaj i pyetën fqinjët dhe njerëzit që e kishin njohur si lypës: «A mos është ky njeriu që rrinte pranë udhës dhe kërkonte lëmoshë?»
⁹Disa thanë: «Ai është.» Të tjerët thanë: «Jo, s'është ai por një që i ngjan atij.» Por njeriu vetë tha: «Unë jam!»
¹⁰«Si të erdhi drita e syve?», e pyetën ata. ¹¹Ai iu përgjigj: «Njëri që quhet Jezus, përzjeu baltë, m'i leu sytë dhe më tha: 'Shko në Shiloah dhe laj fytyrën!' Shkova atje, e pasi e lava, pashë.»
¹²«Ku është ai?», e pyetën. «Nuk di!», iu përgjigj ai.

Farisenjtë marrin në pyetje të shëruarim

¹³Ata e sollën ish-të verbërin para farisenjve. ¹⁴Dita kur Jezusi përzjeu baltën dhe ia dha njeriut dritën e syve kishte qenë e shtunë. ¹⁵Farisenjtë e pyetën si i erdhi të parit. Ai u tregoi: «Njeriu më vuri baltë në sy, unë e lava fytyrën, e tani shoh.»
¹⁶Disa farisenj thanë: «S'ka mundësi që njeriu që e bëri këtë të ketë ardhur nga Perëndia, sepse nuk u përmbahet rregulloreve të së

shtunës.» Por të tjerët thanë: «Si mund të jetë mëkatar ai që kreu vepra të tilla?» Dhe mendimet ishin të ndryshme. ¹⁷Pastaj farisenjtë e pyetën përsëri të shëruarin: «Ti pohon se ky njeri të solli shikimin. Ti vetë, ç'mendim ke për të?» «Është profet», u përgjigj ai. ¹⁸Udhëheqësit nuk donin ta besonin se më parë ai ishte i verbër dhe tani mund të shihte. Ata i thirrën prindërit e tij ¹⁹dhe i morën në pyetje: «A është ky biri juaj? A pohoni ju se lindi i verbër? E si mund ai të shohë tani?» ²⁰Prindërit u përgjigjën: «E dimë se ky është biri ynë dhe se lindi i verbër. ²¹Por nuk e dimë se si i erdhi shikimi ose kush e shëroi. Pyeteni atë vetë! Ai është në gjendje dhe në moshë për t'u përgjigjur për vete.» ²²Prindërit folën kështu, sepse kishin frikë nga udhëheqësit fetarë. Këta kishin vendosur t'i përjashtonin nga gjiri i sinagogës të gjithë ata që besonin se Jezusi është Mesia. ²³Për këtë arsye prindërit e tij thanë: «Ai është në moshë për t'u përgjigjur. Pyeteni vetë atë!» ²⁴Farisenjtë dërguan për ta thirrur për herën e dytë ish të verbërin dhe i thanë: «Betohu para Perëndisë se do të thuash të vërtetën: e dimë se ky njeri është mëkatar...» ²⁵«Nëse është mëkatar ose jo, nuk e di», ua ktheu njeriu, «por di vetëm këtë: se isha i verbër dhe tani mund të shoh.» ²⁶«Çfarë të bëri? Si t'i shëroi sytë?», e pyetën ata. ²⁷«Ju thashë një herë», tha ai, «por ju nuk më dëgjuat. Përse doni ta dëgjoni përsëri? A mos doni të bëheni edhe ju nxënësit e tij?» ²⁸Ata e detyruan të heshte dhe i thanë: «Ti je nxënësi i tij! Ne jemi nxënësit e Mosheut! ²⁹Ne e dimë se Perëndia ka folur me Mosheun. Por këtij njeriu as që ia dimë prejardhjen!» ³⁰I shëruari u përgjigj: «Kjo është e çuditshme. Ju nuk e dini nga vjen ai e megjithatë mua ma dha të parit! ³¹Ne e dimë fort mirë se Perëndia nuk dëgjon mëkatarët. Ai dëgjon vetëm ata që e nderojnë dhe zbatojnë vullnetin e tij. ³²Që nga fillimi i botës askush nuk tregoi për njeriun që ia ktheu dritën e syve dikujt. ³³Po të mos ishte ky i dërguari i Perëndisë, nuk do të ishte i aftë për të bërë gjëra të tilla.» ³⁴Ata

iu përgjigjën: «Ti je që nga lindja mëkatar e dashke edhe të na mësosh?» Dhe e përjashtuan nga gjiri i sinagogës.

Verbëria e farisenjve

³⁵Kur Jezusi dëgjoi se e kishin përjashtuar nga gjiri i sinagogës njeriun që e shëroi, i shkoi në shtëpi. «A beson ti në Birin e njeriut?», i tha atij. ³⁶Njeriu iu përgjigj: «Në qoftë se më tregon kush është ai, do të besoj në të.» ³⁷Jezusi i tha: «Po, e ke parë - është ai që po flet me ty!» ³⁸«O Zot, të besoj!», tha njeriu dhe ra përmbys para tij. ³⁹Jezusi tha: «Erdha në këtë botë që të shohin të verbërit e që të verbohen ata që shohin! Kështu bëhet gjyqi.» ⁴⁰Disa farisenj, që ishin pranë tij, e dëgjuan këtë dhe thanë: «Kështu, pra, edhe ne qenkemi të verbër?» ⁴¹Jezusi u përgjigj: «Nuk do t'ju llogaritej faj, në qoftë se do të ishit të verbër. Por meqë pohoni 'ne shohim', mbeteni fajtorë.»

Jezusi është bariu i vërtetë i popullit të tij (Jehezekeli 34)

10 Jezusi tha: «Unë (Mesia) po ju them: ai që nuk hyn nga dera në vathë (të përbashkët) të deleve, por hyn duke kapërcyer murin, është vjedhës dhe kusar. ²Ai që hyn nga dera, është bariu i deleve. ³Këtij ia hap derën rojtari, dhe delet e dëgjojnë zërin e tij. Ky i thërret delet e tij me emër dhe i çon jashtë në kullotë. ⁴E kurdo që t'i nxjerrë të gjitha delet e tij, shkon para tyre, dhe ato i shkojnë pas, sepse e njohin zërin e tij. ⁵Nuk do të shkonin pas një njeriu tjetër. Përkundrazi, do të iknin nga ai, sepse nuk e njohin zërin e tij.» ⁶Jezusi ua tregoi këtë shembëlltyrë, por ata që e dëgjonin nuk kuptuan se ç'donte të thoshte me këtë. ⁷Atëherë Jezusi filloi sërish: «Unë (Mesia) po ju them: unë jam dera për delet. ⁸Të gjithë ata që erdhën para meje janë vjedhës dhe kusarë, dhe delet nuk i dëgjuan. ⁹Unë jam dera: në qoftë se ndokush hyn me anën time, do të shpëtojë: do të hyjë, do të dalë e do të gjejë kullotë. ¹⁰Vjedhësi vjen vetëm për të vjedhur, për të therur e për të dëmtu-

ar. Por unë erdha që delet e mia ta kenë jetën, e që ta kenë atë me bollëk. ¹¹Unë jam bari i mirë. Bari i mirë është gati ta japë jetën e tij për delet. ¹²Por rrogëtari, të cilit nuk i takojnë delet, s'është bari i vërtetë. Kur shoh se po vjen ujku, i lë ato dhe ikën. E ujku u vërsulet dhe i shpërdan. ¹³Rrogëtari që i ruan delet për para ikën, sepse s'merakoset për to. ¹⁴Unë jam bari i mirë; i njoh delet e mia, dhe ato më njohin mua, ¹⁵siç më njeh Ati mua, edhe unë e njoh Atin. Unë do ta jap jetën time për delet. ¹⁶Kam edhe dele të tjera që nuk i takojnë kësaj vathe; unë duhet t'i mbledh edhe ato. Ato do ta dëgjojnë zërin tim, e do të bëhet një kope e bashkuar nën një bari. ¹⁷Ati më do, sepse jam gati ta jap jetën time që ta fitoj përsëri. ¹⁸Askush nuk ma merr atë, por unë e jap vullnetarisht. Kam pushtet ta jap dhe kam pushtet ta marr sërish. Kështu e plotësoj detyrën që Ati im më besoi. ¹⁹Për shkak të këtij pohimi, njerëzit u përçanë përsëri mes tyre. ²⁰Shumë nga ata thoshin: «Është i pushtuar nga djalli! Është i çmendur! Përse e dëgjoni?» ²¹Të tjerët thoshin: «Kështu nuk flet një njeri i pushtuar nga djalli. E si ka mundësi që një djall t'u hapë sytë të verbërve?»

Jezusin nuk e pranojnë udhëheqësit çifutë

²²Ishte dimër dhe në këtë kohë po festohej në Jerusalemin festa e Rikushimit të Tempullit. ²³Jezusi po ecte në Tempull nën portikun e Sholomos. ²⁴Udhëheqësit çifutë e rrethuan dhe i thanë: «Gjer kur do të na mbash pezull? Në qoftë se je me të vërtetë Mesia, na e thuaj në sy!» ²⁵Jezusi u përgjigj: «Tashmë jua thashë, por nuk doni ta besoni. Veprat që i bëj në emër të Atit tim, dëshmojnë për mua. ²⁶Por ju nuk besoni në mua, sepse nuk jeni delet e mia. ²⁷Ato e dëgjojnë zërin tim. Unë i njoh dhe ato më vijnë pas. ²⁸Unë u jap jetën e përjetshme; ato kurrë s'do të mbarojnë. Askush nuk mund t'i rrëmbejë nga duart e mia. ²⁹Ati im, që m'i ka dhënë, është më i fuqishëm se të gjithë. Askush s'mund t'i rrëmbejë nga

mbrojtja e Tij. ³⁰Unë dhe Ati jemi një, e të pandarë.» ³¹Pastaj udhëheqësit çifutë morën gurë për ta vrrarë. ³²Por Jezusi u tha: «Në emër të Atit tim kreuva para jush shumë vepra të mira. Për cilën ndër to doni të më vritni me gurë?» ³³Ata u përgjigjën: «Nuk do të të vrasim me gurë për vepra të mira, por sepse shan Perëndinë. Hiqesh si Perëndi, megjithëse je vetëm njeri.» ³⁴Jezusi u tha: «Në Ligjin tuaj është shkruar: *Unë ju thashë: ju jeni perëndi*. ³⁵Ajo që shkruhet në Shkrimin e shenjtë është e pakundërshtueshme. Këtë e dimë. Kështu Perëndia i quan 'perëndi' ata të cilëve iu drejtua fjala e Tij. ³⁶Ati më dha fuqi të plotë dhe më dërgoi në botë. Atëherë si mund të pohoni se 'shaj Perëndinë', sepse thashë se jam Biri i Perëndisë - Ai që flet fjalët e Perëndisë? ³⁷Në qoftë se ato që bëj unë nuk janë vepra të Atit tim, nuk është nevojta të besoni në mua. ³⁸Por në qoftë se me të vërtetë janë, atëherë të paktën besoni për shkak të veprave edhe në qoftë se nuk besoni për shkak të dëshmisë sime. Kështu do ta kuptoni që Ati im është në mua, dhe unë në Atin!»

³⁹Ata kërkonin ta arrestonin përsëri, por ai iku. ⁴⁰Kaloi lumin Jordan dhe shkoi në vendin ku Gjoni kishte pagëzuar së pari. Ai mbeti aty ⁴¹dhe shumë veta i erdhën dhe i thanë: «Gjoni nuk dëshmoi për vete me anë të mrekullive, por gjithçka që Gjoni tha për këtë njeri, i përgjigjet së vërtetës.» ⁴²Dhe shumë nga njerëzit që ishin atje besuan në Jezusin.

Shenja e gjashtë mesianike: Jezusi është Ai që do të ringjallë popullin e tij (Jehezekeli 37)

11 Lazri nga Bet-Anja u sëmur. Bet-Anja është një fshat, në të cilin banonin Maria dhe motra e saj, Marta. ²Maria ishte ajo që (më vonë) derdhi parfum të shrenjtë mbi këmbët e Zotit dhe i fshiu me flokët e saj. Lazri i sëmurë ishte vëllai i saj - ³Motrat i dërguan një lajm Jezusit: 'Miku yt është i sëmurë.' ⁴Kur e dëgjoi këtë, Jezusi

tha: «Kjo sëmundje s'do ta çojë në vdekje, por do të tregojë fuqinë e Perëndisë. Me anën e saj Perëndia do ta bëjë të dukshme madhësitë e Birit të vet.» ⁵Jezusi e kishte fort për zemër Martën, motrën e saj dhe Lazrin. ⁶Por kur mori vesh se Lazri ishte i sëmurë, mbeti edhe dy ditë në atë vend ku ishte. ⁷Vetëm atëherë u tha nxënësve: «Ejani të kthehemi në Jude!» ⁸Nxënësit iu përgjigjën: «Rabin, para pak kohe udhëheqësit fetarë kërkonin të të vritnin me gurë, e ti përsëri kërkon të shkosh atje?» ⁹Jezusi u përgjigj: «Dita ka dymbëdhjetë orë. Kur njeriu ecën ditën, nuk pengohet, sepse sheh dritën e diellit. ¹⁰Në qoftë se ju niseni pa mua natën, do të pengoheni pasi s'keni dritë pranë vetes.» ¹¹Dhe shtoi: «Lazrin, mikun tonë, e zuri gjumi, dhe po shkoj që ta zgjoj.» ¹²Nxënësit i thanë: «O Zot, në qoftë se fle, do të shërohet.» ¹³Por Jezusi donte të thoshte se Lazri kishte vdekur; por ata mendonin se po fliste për gjumin e zakonshëm. ¹⁴Prandaj Jezusi u tha hapur: «Lazri vdiq. ¹⁵Por gëzohem për ju që nuk isha atje. Në këtë mënyrë do të mësoni të më besoni. Tani le të shkojmë tek ai.» ¹⁶Por Toma që quhej edhe Didim, u tha bashkënxënësve të tij: «Ejani të shkojmë edhe ne (në Jude) që të vdesim bashkë me të.»

Jezusi sjell ringjalljen dhe jetën

¹⁷Kur erdhi Jezusi në Bet-Anje, Lazri kishte katër ditë që shtrihej në varr. ¹⁸Nga fshati gjer në Jerusalem, kishte afër tre kilometra, ¹⁹dhe shumë njerëz kishin ardhur te Marta dhe Maria që t'i ngushëllonin për vdekjen e vëllait të tyre. ²⁰Kur Marta dëgjoi se Jezusi po i afrohej fshatit, i doli përpara. Maria rinte në shtëpi. ²¹Marta i tha Jezusit: «O Zot, po të kishe qenë këtu, vëllai im nuk do të kishte vdekur. ²²Por edhe tani e di se Perëndia do të të japë çdo gjë që t'i kërkosh.» ²³Jezusi i tha: «Vëllai yt do të ringjallet!» ²⁴Marta i tha: «E di se do të ringjallet ditën e fundit, kur të ringjallen të gjithë.» ²⁵Jezusi i tha: «Unë jam ai që do t'i ringjallë njerëzit për t'u dhënë jetën e për-

jetshme: ai që beson në mua do të jetojë, edhe në qoftë se vdes. ²⁶E kushdo që ringjallet duke besuar në mua, nuk do të vdesë kurrë. A e beson ti këtë?» ²⁷Ajo iu përgjigj: «Po, Zot, unë bësoj se ti je Mesia, Biri i Perëndisë, që duhet të vijë.» ²⁸Sa i tha këto fjalë, Marta shkoi tek e motra, e mori menjëherë dhe i tha: «Rabini është këtu dhe po të kërkon.» ²⁹Kur e dëgjoi këtë, ajo u ngrit menjëherë dhe i doli përpara. ³⁰Jezusi ende nuk kishte arritur në fshat. Ai ishte akoma në vendin ku e kishte gjetur Marta. ³¹Çifutët nga Jerusalemi ishin bashkë me Marinë në shtëpi dhe po e ngushëllonin, por kur panë se si ajo u ngrit shpejt e doli, ata i shkuan pas. Mendonin se Maria donte të shkonte në varr për të qarë atje. ³²Kur Maria mbërriti atje ku ishte Jezusi, dhe e pa, ra në gjunjë. «O Zot, të kishe qenë këtu, vëllai im nuk do të kishte vdekur!», tha ajo. ³³Jezusi e pa atë se si po qante; edhe çifutët nga Jerusalemi po qanin, gjithashtu. U trondit shpirtërisht, u shqetësua dhe pyeti: ³⁴«Ku e keni vënë?» Ata i thanë: «O Zot, eja e shikojë!» ³⁵Jezusi derdhi lot. ³⁶Disa thanë: «Shih sa e kishte në zemër!» ³⁷Por disa të tjerë thanë: «Ai ua ktheu shikimin të verbërve. Përse, atëherë, nuk e pengoi vdekjen e Lazrit?» ³⁸Jezusi përsëri u trondit. Shkoi te varri që ishte një shpellë, gryka e së cilës ishte mbyllur me një gur (mulliri). ³⁹«Hiqeni gurin!», tha ai. Marta, motra e të vdekurit e kundërshtoi: «O Zot, kufoma e tij po qelbet, ai ka katër ditë që dergjet në varr!» ⁴⁰Jezusi i tha asaj: «A nuk të thashë se do ta shohësh madhësitë e Perëndisë, në qoftë se i beson?» ⁴¹Ata e hoqën gurin. Jezusi ngriti sytë drejt qiellit e tha: «Të falënderoj, o Atë, që e plotëson lutjen time! ⁴²Unë e di se ti më ke dëgjuar gjithnjë. Por për shkak të njerëzve këtu, e shpreh me zë të lartë - që të besojnë se Ti më dërgove.» ⁴³Pas këtyre fjalëve, thirri më zë të lartë: «Lazër, dil jashtë!» ⁴⁴I vdekuri doli: duart dhe këmbët e tij ishin të mbështjella me fasha, dhe fytyra e tij ishte mbuluar me pëlthurë. Jezusi tha: «Hiqjani këto që të mund të shkojë.»

Njëri duhet të vdesë në vend të popullit

⁴⁵Shumë njerëz nga Judeja që ishin mysafirë të Maria, e përjetuan këtë ngjarje dhe filluan të besonin në Jezusin. ⁴⁶Por disa prej tyre shkuan te farisenjtë dhe u thanë se çfarë bëri Jezusi. ⁴⁷Pastaj kryepfritërinjtë bashkë me farisenjtë thirrën një mbledhje të Këshillit e thanë: «Ç' do të bëjmë me këtë njeri? Bën kaq shumë mrekulli. ⁴⁸Në goftë se do ta lejojmë të vazhdojë të veprojë, të gjithë do të bëhen nxënës të tij. Atëherë romakët do të ndërhyjnë dhe do të na e shkatërrojnë Tempullin dhe kombin.» ⁴⁹Kajfa, njëri prej tyre që ishte kryepfrit atë vit, tha: «A nuk po kuptoni gjë? ⁵⁰A nuk shihni se është më mirë për ju që të vdesë një njeri se sa të shkatërrohet mbarë populli?» ⁵¹Këtë ai nuk e tha prej dijes së vet. Meqë ishte kryepfrit i atij viti, e tha këtë profeci, sepse Jezusi duhej të vdiste për mbarë popullin çifut. ⁵²Je jo vetëm për këtë popull, por edhe për fëmijët e shpërndarë të Perëndisë, që t'i bashkojë. ⁵³Që nga ajo ditë ata vendosën ta vritnin Jezusin. ⁵⁴Për këtë Jezusi nuk u paraqit publikisht në Jude, por u largua që andej në një krahinë afër shkretëtirës, në një qytet që quhej Efraim dhe atje qëndroi bashkë me nxënësit e tij. ⁵⁵Ishte pak para festës së Pashkës dhe shumë banorë nga mbarë vendi erdhën në Jerusalem që të pastroheshin sipas rregullave të caktuara. ⁵⁶Ata kërkonin Jezusin. Kur u mbledhën në Tempull, njëri-tjetrit i thanë: «Ç'mendon ju? Me siguri, ai nuk do të vijë në festë, apo jo?» ⁵⁷Kryepfritërinjtë dhe farisenjtë kishin dhënë urdher: 'Kush e di vendbanimin e tij, të na lajmërojë!', sepse ata donin ta arrestonin.

Jezusi nderohet në Bet-Anje

12 Gjashtë ditë para festës së Pashkës, Jezusi shkoi në Bet-Anje. Atje banonte Lazri, të cilin Jezusi e kishte ringjallur. ²Ata përgatitën një gosti për nder të Jezusit. Maria po ndihmonte në shërbim, kurse Lazri rrinte në tryezë bashkë me

Jezusin dhe me të tjerët. ³Atëherë Maria mori një enë me gjysmë litri parfum prej nardit, shumë i shtrenjtë, e derdhi mbi këmbët e Jezusit dhe me flokët e saj ia fshiu këmbët. Mbarë shtëpia kundërmonte erë parfum. ⁴Juda nga Karioti, një nga nxënësit, që më vonë e tradhtoi Jezusin, tha: ⁵«Përse nuk u shit ky parfum për treqind monedha të argjendta dhe paratë t'u ndaheshin të varfërve?» ⁶Këtë e tha, jo se i vinte keq për të varfërit, por sepse ishte vjedhës. Ai mbante arkën dhe shpeshherë mernte nga ajo dhe i përdorte për vete. ⁷Por Jezusi i tha: «Mos e shqetëso. Ajo e bëri këtë për ditën e varritim tim. ⁸Të varfërit do t'i keni gjithnjë mes jush, por mua vetëm edhe pak do të më keni.» ⁹Shumë çifutë nga Jerusalem morën vesh se Jezusi ishte atje, dhe erdhën jo vetëm për shkak të tij, por që të shihnin edhe Lazrin, të cilin Jezusi e kishte ringjallur. ¹⁰Për këtë kryepfritërinjtë, pasi u këshilluan, vendosën të vritnin edhe Lazrin, ¹¹sepse shumë çifutë largoheshin nga ata dhe lidheshin me Jezusin.

Hyrja e Mesisë në Jerusalem

¹²Të nesërmen shumë njerëz që kishin ardhur në festë, dëgjuan se Jezusi po vinte në Jerusalem. ¹³Pastaj morën degë palmash dhe i dolën përpara dhe brohoritnin: «Hosha-na! Rroftë ai që vjen në emër të Zotit, mbreti i Izraelit!» ¹⁴Jezusi kishte gjetur një kërriq që e ngiste, siç thuhet në Shkrimin e shenjtë: ¹⁵*Mos ki frikë, o Jerusalem! Ja, mbreti yt tek po vjen. Nget kërriqin e gomaricës.* ¹⁶Atë kohë nxënësit ende nuk e kuptonin këtë; por kur u ngrit Jezusi në qiell, iu kujtuan. Turma bëri për Jezusin pikërisht atë që ishte parashikuar në Shkrimin e shenjtë. ¹⁷Shumë njerëz që kishin qenë të pranishëm, kur Jezusi e ngriti Lazrin nga varri dhe e ringjalli, dëshmonin për këtë. ¹⁸Për këtë arsye, një turmë e madhe i doli përpara. Ata kishin dëgjuar për mrekullinë që kishte bërë ai. ¹⁹Por farisenjtë i thanë njëri-tjetrit: «A e shihni se është e kotë? Tërë bota shkon pas tij!»

Paganët kërkojnë Mesinë

²⁰Bashkë me ata që kishin ardhur në festë në Jerusalemin për të adhuruar Perëndinë, ishin edhe disa joçifutë. ²¹Ata shkuan te Filipi që ishte nga Betsaida në Galile dhe i thanë: «Dëshirojmë ta shohim Jezusin!» ²²Filipi i tha Andreut, dhe të dy shkuan te Jezusi. ²³Ai u përgjigj: «Erdhi koha! Tani do të duket madhështia e Birit të njeriut. ²⁴Unë (Mesia) po ju them: kokrra e grurit e mbjellë në dhe duhet të vdesë në qoftë se nuk do që të mbetet e vetme. Por kur vdes, jep shumë fryt. ²⁵Kush e do jetën e vet egoiste, do ta humbasë. Por ai që i jep pak vlerë jetës së vet në këtë botë, do ta mbajë për jetën e përjetshme. ²⁶Kush dëshiron të më shërbejë, duhet të shkojë pas së njëjtës udhë me mua, dhe ku të jem unë, do të jetë edhe shërbëtori im. Ati im do ta nderojë secilin që më shërben.»

Jezusi flet për vdekjen e tij

²⁷«Tani shpirtin e kam të tronditur. Ç'të bëj? A do të them: O Atë, më shpëto nga kjo orë? Jo, unë erdha pikërisht për t'i bërë ballë. ²⁸O Atë, tregojë madhështinë tënde!» Atëherë një zë nga qielli thirri: «E kam treguar dhe përsëri do ta tregoj!» ²⁹Turma që rrinte aty e dëgjoji zërin, dhe disa thanë: «Bubulloi!» Të tjerët thanë: «Një engjell foli me të.» ³⁰Por Jezusi u tha: «Ky zë nuk jehoi për hirin tim, por për hirin tuaj. ³¹Tani do të nxirret vendimi gjyqësor për këtë botë. Tani do të rëzohet sundimtari i kësaj bote. ³²Kur të ngrihem (në kryq), do të tërheq pas meje gjithfarë njerëzish.» ³³Me këto fjalë ai tregoi mënyrën e vdekjes së tij. ³⁴Turma e kundërshtoi: «Shkrimet tona të shenjta thonë se Mesia do të mbetet përgjithmonë me ne. Atëherë si mund të thuash se Biri i njeriut do të kryqëzohet? Kush është ky 'Biri i njeriut'?» ³⁵Jezusi u përgjigj: «Dritën do ta keni mes jush edhe pak kohë. Ecni derisa ta keni Dritën, që të mos ju zërë nata. Kush ecën në terr, nuk e di se ku shkon. ³⁶Besoni në Dritën, sa e keni

ndër ju, dhe atëherë do të jeni njerëz që jetoni në dritë.»

Mosbesimi i çifutëve

Pasi i tha këto fjalë Jezusi, u largua dhe u fsheh. ³⁷Edhe pse e tregoi veten me anë të kaq mrekullive, ata nuk besuan në të. ³⁸Kështu u realizua çfarë kishte thënë profeti Jeshaja: *O Zot, kush i besoi lajmit tonë? Kujt iu tregua ndërhyrja e Zotit?* ³⁹Jeshajahu e tha këtë, sepse njerëzit nuk besonin. ⁴⁰Perëndia ua verboi sytë dhe ua mbylli mendjen. Kështu shpjegohet - *thotë Zoti - përse ata nuk mund të shohin me sytë e tyre dhe me mend nuk kuptojnë asgjë dhe nuk vijnë tek unë, që t'i shëroj.* ⁴¹Jeshajahu fliste këtu për Jezusin. Ai mund të fliste kështu, sepse e parashikoi madhështinë (e personit dhe e shërbimit të) Jezusit. ⁴²Kishte, vërtet, shumë çifutë udhëheqës që filluan të besonin në Jezusin, por për shkak të farisenjve nuk folën haptazi për të; sepse nuk donin të përjashtoheshin nga gjiri i sinagogës. ⁴³Duartrokitja e njerëzve ishte për ta më e rëndësishme se miratimi i Perëndisë.

Jezusi thotë fjalën vendimtare

⁴⁴Jezusi thirri me zë të lartë: «Kush beson në mua, beson jo vetëm në mua por edhe në Atë që më dërgoi!» ⁴⁵Kush më sheh, sheh edhe Atë që më dërgoi. ⁴⁶Unë erdha si Drita e botës, që kushdo që beson në mua të mos mbetet në terr. ⁴⁷Kush dëgjon se ç'them unë e nuk sillet sipas asaj, atë nuk e dënojmë; sepse (kësaj here) nuk erdha në botë si gjykatës, por si shpëtimtar. ⁴⁸Kush më refuzon e nuk pranon se ç'them unë, tashmë e ka gjetur gjykatësin e tij; fjala që thashë, do të përdoret si dëshmi kundër tij Ditën e fundit. ⁴⁹Çfarë ju thashë, nuk vjen nga unë; por Ati që më dërgoi, më mësoi e urdhëroi se ç'të them e se ç'të flas. ⁵⁰E unë e di se bindja ime ndaj këtij urdhri do t'ju sjellë jetën e përjetshme. Unë ju them vetëm atë që Ati më urdhëroi ta them.»

Shenja e shtatë mesianike: Ai u ther për shkak të rebelimit tonë. Dënimi që na jep pajtim ra mbi të (Jeshajahu 53,5).

13 Menjëherë para festës së Pashkës, Jezusi e dinte se i erdhi koha ta linte këtë botë e të shkonte tek Ati. Ai i kishte dashur njerëzit që i takonin gjithmonë, dhe i deshi gjer në fund. ²Jezusi dhe nxënësit e tij po hanin darkë. Djalli i kishte shtyrë në mend Judës, birit të Simonit nga Karioti, që ta tradhtonte Jezusin. ³Jezusi e dinte se Ati i kishte dhënë fuqi të plotë. Ai e dinte se kishte ardhur nga Perëndia dhe se së shpejti do të kthehej tek Ai. ⁴U ngrit nga tavolina, hoqi petkun e sipërm, u ngjesh me një peshqir dhe ⁵derdh ujë në legen. Pastaj filloi t'ua lante këmbët nxënësve dhe t'ua fshinte me peshqir. ⁶Kur erdhi te Simon Pjetri, ky i tha: «Ti, o Zot, do të m'ia lash këmbët mua?» ⁷Jezusi iu përgjigj: «Atë që bëj unë, ende nuk mund ta kuptosh, por më vonë do ta kuptosh.» ⁸Pjetri kundërshtoi: «Nuk do të m'ia lash këmbët kurrë e për jetë!» Jezusi iu përgjigj: «Në qoftë se nuk do që të t'i laj këmbët, s'kemi gjë bashkë.» ⁹Pastaj Simon Pjetri tha: «Atëherë, m'i laj jo vetëm këmbët, por edhe duart, edhe kokën!» ¹⁰Por Jezusi iu përgjigj: «Kush bëri banjë, është krejt i pastër e s'ka nevojë të lajë gjë tjetër veç këmbëve. Ju të gjithë jeni të pastër, me përjashtim të njërit.» ¹¹Jezusi e dinte kush do ta tradhtonte, dhe për këtë, tha: «Ju të gjithë jeni të pastër, me përjashtim të njërit.» ¹²Pasi ua lau këmbët, Jezusi veshi përsëri petkun e sipërm dhe u kthye në vendin e tij në tavolinë. «A e kuptoni pse e bëra këtë?» ¹³Ju më quani Mësues dhe Zot. Mirë thoni, sepse unë jam ai. ¹⁴Unë jam Zoti juaj dhe Mësuesi juaj, e megjithatë, sapo jua lava këmbët. Që tani ju duhet t'ia lani këmbët njëri-tjetrit. ¹⁵Ju dhashë shembull që të veproni ashtu siç veprova. ¹⁶Unë (Mesia) po ju them: shërbëtori s'është më i madh se zotëria i tij, dhe as lajmëtar i më i madh se dërguesi i tij. ¹⁷Këtë ju e dini tani; gëzimi i pa fund ju pret në

qoftë se veproni kështu. ¹⁸Nuk ju kam në mend të gjithëve. Unë i njoh ata që zgjodha; por ajo që është parashikuar në Shkrimin e shenjtë duhet të realizohet: *Njëri që ha bukë me mua, u drejtua kundër meje.* ¹⁹Këtë jua them tani, para se të realizohet. Kur të ndodhë, do të besoni se UNË JAM (Zot). ²⁰Unë (Mesia) po ju them: Kush e pranon njeriun që dërgova unë, më pranon mua. E kush më pranon mua, pranon edhe Atë që më dërgoi.»

Jezusi parashikon se do të tradhtohet.

²¹Pasi tha këtë, Jezusi u trishtua shumë dhe u tha hapur: «Unë (Mesia) po ju them: Njëri prej jush do të më tradhtojë.» ²²Nxënësit e shikuan njëri-tjetrin të hutuar - ata nuk mund ta merrnin me mend se për kë e kishte fjalën. ²³Njëri prej nxënësve, Gjoni, farefis i Jezusit, ishte ulur pranë tij. ²⁴Simon Pjetri i dha të kuptojë me shenjë: «Pyete ti për cilin flet.» ²⁵Pastaj iu afrua Jezusit dhe e pyeti: «Zot, cili është ai?» ²⁶Jezusi iu përgjigj: «Do të ngjyë në salcë një copë bukë, dhe kujt t'ia jap, është ai.» Mori një copë bukë, e ngjyë në salcë dhe ia dha Judës, birit të Simonit nga Karioti. ²⁷Sapo e mori bukën Juda, e pushtoi Satani. Jezusi i tha: «Nxito dhe bëj ç'ke për të bërë.» ²⁸Asnjëri nga ata që ishin në tryezë nuk kuptoi se ç'po thoshte Jezusi. ²⁹Meqë Juda mbante arkën, shumë prej tyre mendonin se Jezusi e kishte urdhëruar t'i blinte gjërat e nevojshme për festën, ose e kishte urdhëruar t'u jepte diçka të varfërve. ³⁰Juda e hëngri copën e bukës, dhe menjëherë doli jashtë. Ishte natë.

Urdhri i ri

³¹Pasi u largua Juda, Jezusi tha: «Tani do të duket madhështia e Birit të njeriut dhe me anë të saj, madhështia e Perëndisë. ³²Por pasi Biri i njeriut ta ketë bërë të dukshme madhësinë e Perëndisë, atëherë Perëndia do t'ia kthejë madhësinë e tij. E kjo do të ndodhë së shpejti. ³³S'do të mbe-tem gjatë me ju, fëmijët e mi; atëherë do të më kërkonin. Por ju them kështu si u thashë

të tjerëve: Atje ku do të shkoj, ju nuk mund të vini. ³⁴Po ju jap tani një urdhër të ri, urdhrin e dashurisë. Ju duhet ta doni njëri-tjetrin si ju desha unë. ³⁵Në qoftë se e doni njëri-tjetrin, do të dihet, se jeni nxënësit e mi.»

Jezusi dhe Pjetri

³⁶«Ku do të shkosh?», e pyeti Simon Pjetri. Jezusi iu përgjigj: «Aty ku shkoj tani, nuk mund të më vish pas, por më vonë do të më vish pas.» ³⁷«Përse nuk mund të vij tani me ty?» pyeti Pjetri. «Jam gati ta jap jetën për ty!» ³⁸«Ta japësh jetën për mua?», iu përgjigj Jezusi. «Unë (Mesia) të them se ç'do të bësh: para se të këndojë gjeli, ti tri herë do të pohosh se as nuk më njeh.»

Jezusi është rruga për tek Ati

14 Pastaj Jezusi u tha të gjithëve: «Mos u trembni e mos kini frikë. Ju besoni në Perëndinë; besoni edhe në mua! ²Në shtëpinë e Atit tim ka shumë banesa dhe po shkoj atje për t'ju përgatitur një vend. Po të mos ishte kështu, nuk do t'ju shqetësoja me pohimin se po shkoj. ³Po shkoj, pra, për t'ju përgatitur një vend. Pastaj do të kthehem për t'ju marrë me vete që të jeni edhe ju atje ku do të jem unë. ⁴Rrugën për në këtë vend ku po shkoj ju e dini.» ⁵Toma i tha: «Kur ende nuk e dimë se ku po shkon, atëherë si mund ta dimë rrugën për në atë vend.» ⁶Jezusi u tha: «Unë jam rruga, e vërteta dhe jeta, dhe rrugë tjetër drejt Atit nuk ka. ⁷Në qoftë se më njihni mua tani, do të njiheni me Atin tim. Dhe tani e njihni atë dhe e patë.» ⁸Filipi i tha: «Na e trego Atin dhe kjo do të na mjaftojë.» ⁹Jezusi iu përgjigj: «Kam qaq kohë me ty, Filip, dhe ende nuk më njeh? Kush më pa mua, pa edhe Atin. Si mund të thuash atëherë: 'Na e trego Atin'? ¹⁰A nuk beson se nëpërmjet meje takohesh me Atin? Ajo që ju thashë, nuk vjen prej meje. Ati, që është në mua, Ai i kryen veprat e tij me anën time. ¹¹Më

besoni mua: unë jetoj në Atin dhe Ati jeton në mua. Në qoftë se nuk më zini besë për fjalët, atëherë besoni për shkak të veprave që i bëra. ¹²Unë (Mesia) po ju them: Kush beson në mua, do t'i kryejë edhe veprat që bëj unë. Po, veprat e tij do t'ua kalojnë edhe veprat të mia, sepse po shkoj tek Ati. ¹³Atëherë do të bëj gjithçka, për të cilën ju do të luteni, por me kusht që t'i luteni Perëndisë në emrin tim. Kështu me anë të Birit do të duket madhështia e Atit. ¹⁴Në qoftë se luteni në emrin tim, unë do t'ju plotësoj çdo lutje.

Jezusi u premtonte Shpirtin e Perëndisë

¹⁵Në qoftë se më doni, do t'i dëgjoni urdhrat e mi. ¹⁶Unë do t'i lutem Atit që t'ju japë Ndhimësin, për të më zëvendësuar, Shpirtin e së Vërtetës që do të mbetet përgjithmonë me ju. ¹⁷Ata që i takojnë kësaj bote rebele nuk mund ta marrin, sepse nuk e shohin dhe as nuk e njohin. Por ju e njihni dhe ai do të mbetet mes jush dhe do të jetojë në ju. ¹⁸Nuk po ju lë vetëm si fëmijët jetimë, por do të kthehem te ju. ¹⁹Edhe pak e njerëzit e kësaj bote rebele nuk do të më shohin më. Por ju do të më shihni dhe do të jetoni, sepse edhe unë jetoj. ²⁰Kur të vijë ajo ditë, do ta dini se unë jetoj në Atin tim, se ju jetoni në mua dhe unë në ju. ²¹Kush i pranon urdhrat e mi dhe i zbaton ata, ai tregon se është i lidhur me mua. E ai që lidhet me mua, edhe Ati im do të lidhet me të. Edhe unë do të lidhem me të, dhe do të njihem me të.» ²²Juda - jo Juda nga Karioti - tha: «Përse këtë na tregon neve e jo njerëzve të botës?» ²³Jezusi iu përgjigj: «Kush është i lidhur me mua, do të sillet sipas fjalëve të mia. Atëherë edhe Ati im do të lidhet me të, ne do të shkojmë tek ai dhe do të jetojmë në të. ²⁴Kush nuk është i lidhur me mua, nuk vepron sipas fjalëve të mia. Lajmi që dëgjuat, nuk vjen prej meje, por prej Atit tim që më dërgoi. ²⁵Këtë jua thashë, ndërsa jam ndër ju. ²⁶Ati do t'ju dërgojë Ndhimësin në emrin tim, Shpirtin e Perëndisë. Ky do t'ju kujtojë çdo gjë që ju thashë e do t'ju

ndihmojë ta kuptoni. ²⁷Më në fund po jua jap pagën, pagën time, dhe jo pagën që jep bota. Mos u trembni, mos kini frikë! ²⁸Dëgjuaft çfarë ju thashë: 'Po ju lë, por do të kthehem te ju'. Në qoftë se me të vërtetë më doni, do të gëzoheshit që po shkoj te Ati, sepse Ai është më i pushtetshëm se unë. ²⁹Jua thashë të gjitha këto që, kur të realizohen, do t'ju kujtohet kjo e do të besoni në mua. ³⁰S'kam se ç'të flas më gjatë me ju, sepse sundimtari i kësaj bote rebele tashmë po vjen. Ai s'ka asnjë pushtet mbi mua, ³¹por bota duhet ta dijë se unë e dua Atin. Prandaj veproj kështu si më urdhëroi Ati im. Dhe tani ngrihuni më këmbë! Të shkojmë!»

Jezusi është burimi i jetës së popullit të tij (Jeshajahu 5, Jehezekeli 19,10-14)

15 «Unë jam hardhia e vërtetë dhe Ati im është vreshtari. ²Ai pret çdo shermend që nuk jep fryt dhe i pastron shermendet që japin fryt që të japin edhe më shumë. ³Ju tashmë u pastruat me anën e lajmit që jua shpalla. ⁴Qëndroni të lidhur me mua, dhe unë do të mbetem i lidhur me ju. Vetëm në qoftë se qëndroni të lidhur me mua, mund të jepni fryt, siç edhe shermendi jep fryt vetëm në qoftë se është i lidhur me vetë hardhinë.

⁵Unë jam hardhia, kurse ju jeni shermendet. Kush jeton në mua ashtu siç jetoj unë në të, jep shumë fryt. Në të vërtetë pa mua nuk mund të arrini asgjë. ⁶Kush nuk mbetet i lidhur me mua, hidhet poshtë dhe thahet. Shermende të tilla do të mblidhen e do të hidhen në zjarr, ku do të digjen. ⁷Në qoftë se ju mbeten të lidhur me mua dhe fjalët e mia veprojnë në ju, mund të luteni për gjithçka që doni, dhe do ta merrni. ⁸Në qoftë se jepni shumë fryt, tregoni se jeni nxënësit e mi, dhe kështu do të duket madhështia e Atit tim.

⁹Unë ju dua siç ju do edhe Ati. Rrini në këtë dashuri! ¹⁰Në qoftë se më dëgjoni mua, do të qëndroni në dashurinë time,

ashtu siç edhe unë që dëgjova Atin tim dhe mbetem në dashurinë e Tij. ¹¹Jua thashë këtë që të mbusheni me gëzim dhe që të mos ju mungojë më asnjë gëzim.

¹²Ky është urdhri im: Ju duhet ta doni njëri-tjetrin siç ju desha unë. ¹³Askush nuk do më shumë se ai që jep jetën për miqtë e tij. ¹⁴Ju dilni si miqtë e mi në qoftë se bëni atë që ju urdhëroj unë. ¹⁵Unë s'do t'ju quaj më shërbëtorë, sepse shërbëtori nuk e di çdo gjë që do të bëjë zotëria i tij. Më mirë, do t'ju quaj miq; sepse ju njoftova të gjithëve për çdo gjë që dëgjova nga Ati im. ¹⁶Nuk më zgjodhët ju, por ju zgjodha unë. Ju zgjodha që të jepni shumë fryt dhe ai do të ketë qëndrueshmëri. Atë për të cilin e luteni Perëndisë në emrin tim, Perëndia do t'ju japë. ¹⁷Unë po ju jap vetëm këtë urdhër: duajeni njëri-tjetrin.

Urrejtja e botës

¹⁸Në qoftë se njerëzit e botës rebele ju urrejnë, kini parasysh se më urreyen mua më parë. ¹⁹Bota do t'ju donte si fëmijët e saj, po t'i takonit asaj. Por unë ju zgjodha prej botës, dhe ju nuk i takoni asaj. Për këtë arsye bota ju urren. ²⁰Kini parasysh se çfarë ju thashë: Asnjë shërbëtor nuk është më i madh se i zoti. Si më pëmdoqën mua, ashtu do t'ju pëmdjekin edhe ju. Më pak i besuan fjalës sime, edhe më pak do t'i besojnë fjalës suaj.

²¹Të gjitha këto do t'ju bëjnë, sepse ju keni besim tek unë. Ata nuk e njohin Atë që më dërgoi. ²²S'do të kishin faj, në qoftë se nuk do të kisha ardhur t'u flisja. Por tani s'kanë më justifikim. ²³Kush më urren mua, urren edhe Atin tim. ²⁴S'do të kishin faj, po të mos i kisha kryer ndër ta veprat që askush kurrë nuk i bëri. Nuk ka dyshim se i panë veprat e mia, e megjithatë më urrejnë mua si edhe Atin tim. ²⁵Por kjo duhet të jetë kështu që të realizohet ajo që thuhet në Shkrimet e tyre të shenjta: *Më urreyen pa arsye.*

²⁶Do të vijë Ndihmësi. Ai është Shpirti i së Vërtetës, që vjen prej Atit. Unë do ta dërgoj te ju, kur të jem tek Ati, dhe ai do të

ndërhyjë si dëshmitar për mua. ²⁷Edhe ju do të jeni dëshmitarët e mi, sepse që nga fillimi keni qenë me mua.

16 Jua thashë këtë që të mos hiqni dorë nga besimi tek unë. ²Njerëzit do t'ju përjashtojnë nga gjiri i sinagogës. Do të shkojnë aq larg, saqë kushdo që t'ju vrasë do të mendojë se kështu i shërben Perëndisë. ³Të gjitha këto do t'ju bëjnë, sepse nuk njohin as Atin tim e as mua. ⁴Por ju kam parathënë gjithçka. Kur të realizohen, le t'ju kujtohen fjalët e mia.

Detyra e Shpirtit të shenjtë

Nuk jua thashë nga fillimi të gjitha këto, sepse isha ndër ju. ⁵Tani po shkoj tek Ai që më dërgoi. Por askush prej jush nuk më pyet se ku po shkoj. ⁶Ju jeni vetëm të trishtuar, sepse jua thashë të gjitha këto. ⁷Por më bësoni, është më mirë për ju që po shkoj; përndryshe Ndhimësi nuk do të vinte te ju. Por vetëm pasi të kem shkuar, do t'ju dërgoj.

⁸Kur të vijë Ai, do t'u tregojë njerëzve të kësaj bote se janë fajtorë, dhe do t'u tregojë se ç'është mëkati, drejtësia e Perëndisë dhe gjyqi i Tij. ⁹Mëkati i tyre përbëhet nga fakti se nuk besojnë në mua. ¹⁰Drejtësia e Perëndisë tregohet në faktin se Ai më jep të drejtën; sepse po shkoj tek Ati dhe ju nuk do të më shihni më. ¹¹Por gjyqi i Perëndisë tregohet në faktin se sundimtari i kësaj bote tashmë u dënua.

¹²Kisha edhe më shumë për t'ju thënë, por kjo do të ishte e tepërt për ju. ¹³Kur të vijë Shpirti i së Vërtetës, ai do t'ju udhëzojë të njihni tërë të vërtetën (për mua). Atë që do t'ju thotë, nuk do ta marrë prej vetes, por do t'ju thotë atë që dëgjon. Dhe do t'ju tregojë për gjërat e ardhshme. ¹⁴Ai do të bëjë të dukshme madhështinë time; sepse se ç'do t'ju transmetojë, do ta marrë nga unë. ¹⁵Gjithçka që ka Ati, më takon edhe mua. Prandaj jua thashë: atë që Shpirti do t'ju transmetojë, do ta marrë nga unë.

Gëzimi dhe trishtimi

¹⁶Pas pak nuk do të më shihni më. Por pas një kohe më të gjatë, ju do të më shihni përsëri.»

¹⁷Ndër nxënësit e tij lindi pyetja: «Si duhet t'i kuptojmë këto fjalë si edhe shprehjen. 'Po shkoj tek Ati'? ¹⁸Ç' do të thotë: 'pas pak'? Nuk kuptojmë se ç'po flet.» ¹⁹Jezusi e kuptoi se ata do ta bënin këtë pyetje. Prandaj u tha: «Ju thashë: 'pas pak ju nuk do të më shihni më. Por pas një kohe më të gjatë ju do të më shihni përsëri.' A shqetësoheni ju për këtë? ²⁰Unë do t'ju them qartë: ju do të qani e vajtoni, kurse bota do të gëzohet. Ju do të jeni të trishtuar, e megjithatë trishtimi juaj do të kthehet në gëzim. ²¹Gruaja, kur i lind fëmija, vajton nga dhembjet; por pas lindjes së fëmijës, i harron ato dhe gëzohet që lindi një njeri në botë. ²²Kështu do t'ju ndodhë: tani jeni të trishtuar. Por unë do t'ju shoh përsëri. Atëherë zemra juaj do të jetë plot gëzim e askush nuk do të mund t'ju marrë këtë gëzim.

²³Kur të vijë ajo ditë, s' do të më pyetini për asgjë tjetër. Unë (Messia) po ju them: Ati do t'ju japë gjithçka për të cilën i luteni Perëndisë në emrin tim. ²⁴Gjer tani, nuk jeni lutur në emrin tim për asgjë. Lutuni, dhe Perëndia do t'ju japë, që të gëzoheni jashtë mase.

Fitorja mbi botën

²⁵Të gjitha këto jua kam thënë me anë të shëmbëlltyrave. Do të vijë koha kur s' do t'ju flas më me shëmbëlltyra, por do t'ju flas për Atin me fjalë të hapura. ²⁶Atëherë ju do t'i luteni në emrin tim. Nuk them se unë do t'i lutem Atit për ju; ²⁷sepse Ati ju do. Ju do, sepse ju më doni mua dhe besoni që dola nga Ati. ²⁸Unë erdha në botë prej Atit, dhe tani e lë botën e kthehem tek Ati.»

²⁹Pastaj nxënësit i thanë: «Tani po flet haptazi, pa përdorur shëmbëlltyra. ³⁰Tani kuptuam, se ti je i gjithëdijshëm. E di që më parë se çfarë do t'ju pyesin njerëzit. Prandaj besojmë se ti dole nga Perëndia.»

³¹Jezusi u përgjigj: «Tani më besoni; ³²por do të vijë koha, dhe erdhi, kur njerëzit do t'ju shpërndajnë. Ju të gjithë do të ikni në shtëpi dhe do të më lini në baltë. E megjithatë nuk jam vetëm, sepse Ati është me mua.

³³Jua thashë të gjitha këto që të qëndroni në paqen time, sepse në botë njerëzit do t'ju shkaktojnë telashe. Por mos t'ju lëshojë zemra: unë e munda botën.»

Jezusi i lutet Atit për nxënësit e tij

17 Jezusi, si i tha këto, ngriti sytë në qiell e tha: «O Atë, erdhi koha ime! Tregojë madhësitinë e Birit tënd, që Biri ta tregojë madhësitinë tënde. ²Ti ia dhe pushtetin mbi të gjithë njerëzit që t'u japë atyre që ti ia besove, jetën e përjetshme. ³E jeta e përjetshme përbëhet nga njohja jote, njohja e Perëndisë së vetëm dhe së vërtetë si dhe e atij që dërgove, Jezusit, Mesisë. ⁴E bëra të dukshme madhësitinë tënde këtu në tokë, sepse e plotësova detyrën me të cilën më ngarkove. ⁵O Atë, tani ma kthe këtë madhësi që kisha tek ti para krijimit të botës!

⁶Të bëra të njohur me njerëzit që m'i besove në botë. Ata të takojnë ty dhe ti m'i dhe. Ata e pranuan fjalën tënde ⁷dhe tani e dinë se gjithçka që më dhe vjen në fakt prej teje. ⁸Ua bëra të njohura fjalët që mora prej teje dhe ata i pranuan. Ata e kuptuan se unë dola prej teje dhe besuan se ti më dërgove.

⁹Po të lutem për ta. Nuk të lutem për botën, por për njerëzit që m'i dhe; sepse ata të takojnë ty. ¹⁰Gjithçka që kam të takon ty, si gjithçka që ke, më takon mua. Me anën e tyre duket madhështia ime. ¹¹Tani po vij tek ti. Unë nuk do të mbetem më gjatë në këtë botë, por ata do të mbeten në botë. O Atë i shenjtë, mbroji me anë të fuqisë sate hyjnore që ata të mbeten një, e të bashkuar, si ti e unë që jemi një. ¹²Derisa isha tek ata, i mbrojta dhe i mbajta me anë të fuqisë hyjnore që më dhe ti. Askush prej tyre nuk humbi, përveç atij që duhej të humbiste,

dhe kështu realizohet profecia e Shkrimit të shenjtë.

¹³E tani po vij te ti. I them të gjitha këto, gjersa jam në botë, që ata ta kenë gëzimin tim me begati. ¹⁴Unë ua bëra të njohur lajmin tënd dhe bota i urren, sepse nuk i takojnë asaj. ¹⁵Nuk të lutem që t'i nxjerrësh nga bota, por dëshiroj që t'i mbrosh nga Satani. ¹⁶Ata nuk i takojnë botës, ashtu si edhe unë nuk i takoj botës. ¹⁷Kushtoja shërbimit tënd me anë të së vërtetës. Fjala jote është kjo e vërtetë. ¹⁸I dërgoj në botë siç më dërgove ti mua. ¹⁹Unë e kushtoj jetën time si flimj që t'i kushtohen plotësisht shërbimit tënd.

²⁰Të lutem jo vetëm për ta, por edhe për të gjithë ata që do të dëgjojnë për mua me anë të fjalës së tyre e do të besojnë në mua. ²¹Të lutem që ata të gjithë të jenë një. Siç je ti në mua e unë në ty, le të jenë edhe ata një në ne! Atëherë njerëzit e botës do të besojnë se ti më dërgove mua. ²²Unë ua dhashë të njëjtën madhësi, atë që ti më dhe mua, që ata të jenë një, të pandarë, siç jemi ne. ²³Unë jetoj në ta e ti jeton në mua; kështu le të arrijnë një njësi aq të përsosur, saqë njerëzit e botës do ta dinë se ti më dërgove mua dhe se ti i do ata njëllëj si mua.

²⁴O Atë, m'i dhe ata, e unë dëshiroj që ata të jenë atje ku do të jem unë, që ta shohin madhësitinë time. Këtë madhësi mua ma dhe, sepse më deshe para krijimit të botës. ²⁵O Atë besnik, bota nuk të njohu, por unë të njoh gjithnjë e këta e dinë se ti më dërgove. ²⁶U tregova kush je ti e do të vazhdoj t'ua tregoj. Kështu dashuria që ke ndaj meje do t'i mbushë edhe ata, e unë do të jetoj në ta.»

Arrestimi i Jezusit

18 Pasi e tha këtë lutje, u nis bashkë me nxënësit e tij. Ata kaluan përroi Kidron. Në anën tjetër gjendej një kopsht (i rrethuar me mur) dhe Jezusi bashkë me nxënësit hynë në të. ²Tradhtari Juda e njëjti mirë këtë vend, sepse Jezusi ishte mbledhur

shpesh atje me nxënësit e tij. ³Kështu Juda arriti këtu, i shoqëruar nga ushtarët romakë dhe me disa rojtarë të Tempullit të dërguar nga kryepriiftërinjtë dhe farisenjtë. Ata ishin të armatosur dhe në duar mbanin fenerë dhe pishtarë. ⁴Jezusi e dinte mirë se çfarë do t'i ndodhte. U doli përpara (nga kopshti) dhe i pyeti: «Kë po kërkoni?» ⁵«Jezusin nga Nazareti!», iu përgjigjën. «UNË JAM (Ai)!», tha Jezusi.

(Tradhtari, Juda, qëndronte pranë tyre). ⁶Kur Jezusi u tha 'UNË JAM (Ai)!' u tërhoqën dhe ranë përtokë. ⁷Jezusi i pyeti përsëri: «Kë po kërkoni?» «Jezusin nga Nazareti!», u përgjigjën ata. ⁸«Ju thashë njëherë se 'unë jam ai'!», tha Jezusi. Prandaj në qoftë se më kërkoni mua, le të shkojnë këta të tjerët.» ⁹Kështu u realizua atë që kishte thënë më parë Jezusi: 'Asnjëri prej atyre që m'i dhe Ti, O Atë, nuk humba.'

¹⁰Simon Pjetri kishte një shpatë. E nxori dhe ia preu veshin e djathtë shërbëtorit të kryepriiftit. Shërbëtori quhej Malak. ¹¹Jezusi i tha Pjetrit: «Ktheje shpatën tënde në mill. Mos mendoni se do ta refuzoj kupën e vuajtjeve që më jep të pi Ati?»

Jezusi para kryepriiftit

¹²Ushtarët me oficerin e tyre dhe rojtarët çifutë e arrestuan Jezusin, e lidhën ¹³dhe, së pari, e dërguan te Hanani, vjehri i Kajfës, që e ushtronte detyrën e kryepriiftit për atë vit. ¹⁴Kajfa më parë i kishte këshilluar udhëheqësit çifutë se ishte më mirë të vdisë vetëm një njeri, në vend që të vdesë mbarë populli.

Jezusin e mohon Pjetri

¹⁵Simon Pjetri dhe nxënësi tjetër e ndoqën Jezusin. Ai nxënës tjetër ishte i njohuri i kryepriiftit, prandaj e lejuan të hynte bashkë me Jezusin në oborrin e shtëpisë. ¹⁶Pjetri qëndronte përjashta pranë portës. Nxënësi tjetër që ishte i njohuri i kryepriiftit, u kthye, bisedoi për Pjetrin me vajzën te porta dhe ajo e lejoi të hynte në oborr. ¹⁷Vajza te porta e pyeti Pjetrin: «A mos je

edhe ti njëri prej nxënësve të atij njeriu?» «Jo, nuk jam!», iu përgjigj Pjetri.

¹⁸Bënte ftohtë. Për këtë shërbëtorët dhe rojtarët kishin bërë një zjarr me qymyr druri, dhe ata qëndronin rreth zjarrit dhe po ngroheshin. Pjetri iu afrua, e u bashkua me ta që të ngrohej edhe ai.

Kryepriifti e merr në pyetje Jezusin

¹⁹Kryepriifti e mori Jezusin në pyetje rreth nxënësve të tij dhe rreth mësimi të tij. ²⁰Jezusi iu përgjigj: «Gjithnjë kam folur publikisht. Kam predikuar nëpër sinagoga dhe në Tempull ku mblidhen çifutët, dhe kurrë nuk kam thënë ndonjë gjë fshehtëazi. ²¹Përse më pyetni mua? Pyetini më mirë njerëzit që dëgjuan fjalët e mia! Ata e dinë.»

²²Kur Jezusi e tha këtë, një nga rojtarët i ra me shpullë dhe i tha: «Si guxon të flasësh kështu me kryepriiftin?» ²³Jezusi iu përgjigj: «Në qoftë se fola keq, ma trego! Në qoftë se nuk jam fajtor, s'ke të drejtë të më biesh!»

²⁴Hanani e dërgoi Jezusin, lidhur me pranga, te kryepriifti Kajfa.

Pjetri e mohon përsëri Jezusin

²⁵Pjetri ende qëndronte pranë zjarrit dhe po ngrohej. Pas pak, të tjerët i thanë: «A mos je edhe ti njëri prej nxënësve të tij?» Por Pjetri iu përgjigj: «Nuk jam!» ²⁶Një shërbëtor i kryepriiftit, kushëri i atij, të cilin Pjetri i preu veshin, nguli këmbë duke thënë: «Po a nuk të pashë bashkë me të në kopsht?» ²⁷Pjetri përsëri e mohoi, dhe në atë çast këndoi gjeli.

Jezusi para Pilatit

²⁸Herët në mëngjes e sollën Jezusin nga shtëpia e kryepriiftit Kajfa te rezidenca e guvernatorit romak, Pilatit. Çifutët nuk hynë në kështjellë, sepse rregulloret e tyre për pastërtinë rituale ua ndalonin të hynin në shtëpitë joçifute para festës së Pashkës. Përndryshe nuk mund ta festonin festën. ²⁹Pilati u doli përpara dhe i pyeti: «Çfarë akuzash keni kundër këtij njeriu?» ³⁰Ata iu

përgjigjen: «Nuk do ta sillnim para teje, po të mos ishte kriminel.» ³¹«Atëherë», tha Pilati, «merreni e dënojeni sipas Ligjit tuaj.» «Por ne e kemi të ndaluar të ekzekutojmë njeri», iu përgjigjen ata. ³²Kështu u realizua se çfarë kishte thënë Jezusi për mënyrën e vdekjes së tij.

³³Pilati hyri përsëri në kështjellë dhe urdhëroi ta sillnin Jezusin. «A je ti mbreti i çifutëve?», e pyeti ai. ³⁴Jezusi iu përgjigj: «Vetë e mendove këtë pyetje, apo ta thanë të tjerët?» ³⁵Pilati iu përgjigj: «Mos jam unë çifut? Populli yt dhe kryepriiftërinjtë të dorëzuan tek unë. Çfarë ke bërë?» ³⁶Jezusi tha: «Mbretëria ime nuk rrjedh nga kjo botë, përndryshe shërbëtorët e mi do të luftonin që të mos bie në duart e udhëheqësve çifutë. Jo, mbretëria ime është krejt tjetër.» ³⁷Pastaj Pilati e pyeti: «E, megjithatë, ti je mbret, apo jo?» Jezusi iu përgjigj: «Po, unë jam mbret. U emërova dhe erdha në botë që të bëj të njohur të Vërtetën. Kush i takon së Vërtetës, e dëgjon fjalën time.» ³⁸«E vërteta?», tha Pilati, «ç'është kjo?»

Jezusi dënohet me vdekje

Pilati doli përsëri dhe u tha çifutëve: «S'po shoh arsye për ta dënuar. ³⁹Por e kam zakon t'ju liroj një të burgosur çdo vit për Pashkë. A doni që t'ju liroj mbretin e çifutëve?» ⁴⁰Ata bërtitën: «Jo këtë, por Bar-Abën!» E Bar-Abë ishte terrorist.

19 Pastaj Pilati urdhëroi ta shpinin Jezusin e ta fshikullonin. ²Ushtarët gërshtuan një kurorë dhe ia vunë Jezusit në kokë. I hodhën supeve një mantel të kuq, ³iu afruan dhe thirrën: «Rroftë mbreti i çifutëve!» Dhe e goditën në fytyrë.

⁴Pastaj Pilati doli përsëri dhe i tha popullit: «Po jua nxjerr që të shihni se s'kam gjetur asnjë arsye për dënimin e tij.» ⁵Kur doli Jezusi, ishte veshur me kurorë ferrash në kokë dhe me mantel të kuq supeve. Pilati u tha çifutëve: «Ja, njeriu!» ⁶Kur e panë kryepriiftërinjtë dhe rojtaret, bërtitën së bashku: «Kryqëzoje! Kryqëzoje!» Pilati

u tha: «Kryqëzojeni vetë! Nuk gjeta asnjë arsye për ta dënuar.» Çifutët ia kthyen: «Ne kemi Ligjin. Sipas Ligjit tonë ai duhet të vdesë, sepse tha se është Biri i Perëndisë.»

⁸Kur Pilati e dëgjoi këtë, u tremb edhe më tepër. ⁹Hyri prapë në kështjellë dhe e pyeti Jezusin: «Nga vjen ti?» Por Jezusi nuk iu përgjigj. ¹⁰Pilati i tha: «A nuk do të flasësh me mua? Ki parasysh se kam pushtet të të liroj por edhe pushtet të urdhëroj të të kryqëzojnë.» ¹¹Jezusi iu përgjigj: «Ke pushtet mbi mua, sepse Perëndia ta ka dhënë këtë pushtet. Prandaj ata që më dorëzuan te ti, kanë faj më të madh.» ¹²Për shkak të këtyre fjalëve Pilati kërkoi përsëri ta lironte. Por turma bërtiti: «Në qoftë se e liron, ti nuk je mik i Cezarit! Dhe kush vetë quhet mbret, është kundër Cezarit.»

¹³Kur e dëgjoi këtë Pilati, urdhëroi ta nxirrnin Jezusin përjashta. Shkoi në selinë e gjyqit, në vendin që quhet 'Kalldrëm', e aramaisht 'Gabata'. ¹⁴Ishte dita para Pashkës, rreth orës gjashtë. Pilati u tha çifutëve: «Ja, mbreti juaj!» ¹⁵Ata bërtitën: «Hiqe! Kryqëzoje!» Pilati i pyeti: «Ta kryqëzoj mbretin tuaj?» Kryepriiftërinjtë iu përgjigjën: «I vetmi mbret yni është perandori në Romë.» ¹⁶Më në fund Pilati pranoi e dha urdhër ta kryqëzonin Jezusin.

Jezusin e kryqëzojnë

Ushtarët e morën Jezusin. ¹⁷E detyruan ta mbante kryqin e vet jashtë qytetit, gjer në vendin që quhej 'Kafka' e aramaisht 'Gulgolta'. ¹⁸Atje, ata e kryqëzuan Jezusin. Në anën e djathtë dhe në anën e majtë të Jezusit kryqëzuan dy njerëz të tjerë. ¹⁹Pilati urdhëroi që të vihej në kryq një mbishkrim në të cilin ishte shkruar: 'Jezusi nga Nazareti, mbreti i çifutëve'. ²⁰Vendi, ku e kryqëzuan Jezusin, s'ishte larg nga qyteti, prandaj shumë veta e lexuan mbishkrimin. Ishte i shkruar hebraisht, latinisht e greqisht. ²¹Kryepriiftërinjtë i thanë Pilatit: «Mos e shkruaj: 'Mbreti i çifutëve', por 'ky pohoi: Unë jam mbreti i çifutëve!'» ²²Pilati tha: «Çfarë shkrova, shkrova!»

²³Pasi ushtarët e gozhduan Jezusin në

kryq, i morën rrobat e tij të sipërme dhe i ndanë në katër pjesë. Secili mori një pjesë. Por petku i poshtëm ishte një copë e vetme. ²⁴Ushtarët i thanë njëri-tjetrit: «Të mos e grisim; të vendosim me short se kush do ta marrë.» Kështu u realizua ajo që ishte parashikuar në Shkrimin e shenjtë: *I ndanë ndër vete rrobat e mia, e mbi tunikën time hodhën short.* Ushtarët vepruan pikërisht ashtu.

²⁵Pranë kryqit ku varej Jezusi, rrinin katër gra: nëna e tij me motrën e saj, si dhe Maria, gruaja e Klopës, dhe Maria nga Magdala. ²⁶Jezusi pa se si nëna e tij po rrinte atje, dhe pranë saj nxënësi që ishte farefis* i Jezusit. Pastaj i tha s'ëmës: «Ky është biri yt tani!» ²⁷Nxënësit i tha: «Ajo është nëna jote tani!» Që nga ato ditë ky nxënës u kujdes për të duke e marrë në shtëpinë e vet.

*tekstualisht: nxënësin që e donte - d.m.th. Gjonin. Kjo shprehje i referohet lidhjes fisnore e jo dashurisë natyrore.

Vdekja e Jezusit

²⁸Jezusi e dinte tani se çdo gjë mbaroi dhe tha: «Kam etje!» Kështu u realizua fjala e Shkrimit të shenjtë. ²⁹Pranë kryqit ishte një enë plot me uthull mpijës. Ushtarët zhytën një sfungjer në uthull, e vunë në majë të një kallami të hisopit dhe ia afuan gojës së Jezusit. ³⁰Buzët e tij u lagën me uthull dhe pas kësaj tha: «Tani gjithçka u krye!» Koka iu var dhe kështu dha shpirt.

Jezusit i shpajnë brinjën

³¹Udhëheqësit çifutë iu lutën Pilatit: «Urdhëroni t'i thyhen kërcinjtë të kryqëzuarve dhe të ulen prej kryqit.» Kështu thanë, sepse ishte e premtë dhe se nuk deshën t'i linin të vdekurit të varur në kryq edhe të shtunën. Përveç kësaj, e shtuna që po vinte ishte një festë solemne e veçantë.

³²Ushtarët shkuan dhe ua thyen kërcinjtë të dy njerëzve që ishin kryqëzuar bashkë me Jezusin. ³³Kur erdhën te Jezusi, vunë re se ai tashmë kishte vdekur. Prandaj nuk ia

thyen kërcinjtë. ³⁴Por njëri nga ushtarët e shpoi me heshtë në brinjë. Pastaj rrodhi gjak e ujë. ³⁵Njeriu që e pa, dëshmoi për këtë. E dimë se ai tha të vërtetën dhe vetë ai e di. Prandaj mund t'i besoni. ³⁶Kjo ndodhi që të realizohet ajo që ishte shkruar në Shkrimin e shenjtë: *Asnjë kockë nuk do t'i thyhet.* ³⁷Dhe në një vend tjetër thuhet: *Do ta shohin Atë që shpuan.*

Varrimi i Jezusit

³⁸Pasi ndodhi kjo, Jozefi nga Ramataimi iu lut Pilatit ta lejojë ta zbriste nga kryqi trupin e Jezusit. Jozefi ishte nxënës i Jezusit, por fshehtazi, sepse kishte frikë nga udhëheqësit çifutë. Pilati ia dorëzoi kufomën, dhe Jozefi e zbriti nga kryqi. ³⁹Nikodemi që e kishte vizituar Jezusin njëherë natën, erdhi gjithashtu; solli me vete rreth tridhjetë kilogramë mirë dhe aloë të përzier. ⁴⁰Dy njerëzit e morën kufomën e Jezusit dhe e mbështollën me pëlthurë dhe e lyen me vajra të parfumuara, sipas zakonit të çifutëve, kur varroset dikush.

⁴¹Pranë vendit ku e ekzekutuan Jezusin, ndodhej një kopsht. Atje ishte një varr i ri (i hapur në shkëmb), në të cilën ende nuk ishte varrosur njeri. ⁴²Aty, pra, e vunë në varr Jezusin, sepse ishte dita para së shtunës dhe ngaqë varri ishte afër.

Ringjallja e Jezusit

20 Ditën pas së shtunës, herët në mëngjes, ende pa dalë drita, Maria nga Magdala u nis për në varr. Kur arriti, pa se si guri ishte larguar nga gryka e shpellës. ²Pastaj shkoi me vrap te Simon Pjetri dhe te nxënësi që ishte farefis i Jezusit, dhe i tha: «Zotin nga varri e kanë larguar, dhe nuk e dimë se ku e kanë shpënë.»

³Pjetri dhe nxënësi tjetër u nisën drejt varrit. ⁴Vraponin të dy së bashku, por nxënësi tjetër ia kaloi Pjetrit dhe arriti i pari te varri. ⁵U përkul dhe pa pëlthurat e shtrira, por nuk hyri në shpellë. ⁶Kur mbërriti Simon Pjetri, menjëherë hyri në shpellë. I pa pëlthurat ⁷dhe rizën që kishin vënë rreth

kokës së Jezusit. Kjo rizë nuk ishte bashkë me pëlthurat e tjera, por veças, ende e mbështjellë rreth në vendin e saj. ⁸Tani edhe nxënësi tjetër hyri, ai që kishte arritur i pari në varr. Pa gjithçka dhe u bë besimtar. ⁹Gjer atëherë nuk e kishin kuptuar Shkrimin e shenjtë, sepse atje është shkruar që Jezusi duhej të ringjallej. ¹⁰Pastaj të dy u kthyen në shtëpi.

Jezusi i shfaqet Marisë nga Magdala

¹¹Maria vazhdonte të rrinte pranë varrit dhe qante. Pastaj u përkul dhe shikoi brenda. ¹²Ajo pa dy engjëjt të veshur me rroba të bardha. Ishin të ulur në vendin ku ishte vënë më parë trupi i Jezusit, njëri te kryet dhe tjetri te këmbët. ¹³«Përse qan?», e pyetën engjëjt. Maria u përgjigj: «E kanë larguar Zotin tim dhe nuk e di se ku e kanë vënë!»

¹⁴Kur u kthye, e pa Jezusin në këmbë. Por nuk e dinte se ishte Jezusi. ¹⁵E pyeti: «Përse po qan? Kë po kërkon?» Mendonte se ishte kopshtari*, dhe i tha: «Në qoftë se e ke marrë ti, më trego se ku e ke vënë, që të shkoj e ta marr.» ¹⁶«Mari!», i tha Jezusi. Ajo u kthye dhe i tha aramaisht: «Rabuni!» - që do të thotë Mësues. ¹⁷Jezusi i tha: «Mos më mbaj, sepse akoma nuk kam shkruar tek Ati. Por shko te vëllezërit e mi e thuaju: Po ngjitem tek Ati im e Ati juaj, te Perëndia im dhe te Perëndia ynë.» ¹⁸Maria nga Magdala shkoi dhe u tha nxënësve: «E pashë Zotin!» E i njohu me atë që i kishte thënë Jezusi.

*Kopshtari ishte gjithashtu rojtari i natës.

Jezusi u paraqitet nxënësve

¹⁹Ishte vonë, mbrëmje, po atë të diel. Nxënësit kishin frikë nga udhëheqësit çifutë dhe për këtë i kishin mbyllur dyert me çelës. Pastaj erdhi Jezusi dhe zuri vend midis tyre. «Ju përshëndes!», u tha. ²⁰Pastaj u tregoi duart dhe brinjën e tij. Ata u gëzuan shumë kur e panë Zotin. ²¹Jezusi përsëri u tha: «Ju përshëndes! Siç më dërgoi mua Ati, ashtu unë ju dërgoj ju.» ²²Pastaj fryu mbi ta dhe u tha: «Merreni Shpirtin e

shenjtë! ²³Atij që ia falni mëkatet, Perëndia ia ka falur, e kujt nuk ia falni, Perëndia nuk ia ka falur.»

Jezusi dhe Toma

²⁴Kur erdhi Jezusi, Toma, i quajtur Didim, një nga dymbëdhjetë nxënësit, nuk ishte i pranishëm. ²⁵Më vonë të tjerët i treguan se e kishin parë Zotin! Toma u tha: «Nuk do ta besoj, derisa mos t'i shoh shenjat e gozhdëve në duart e tij. Së pari dëshiroj t'i prek me gisht dhe ta vë dorën në brinjën e tij.»

²⁶Pas një jave nxënësit ishin mbledhur në shtëpi dhe Toma ishte bashkë me ta. Dyert ishin të mbyllura me çelës. Jezusi erdhi, zuri vend në mes tyre e tha: «Ju përshëndes!» ²⁷Pastaj iu drejtua Tomës: «Prek me gishtin tënd këtu dhe shikoji duart e mia! Ma jep dorën tënde, preke plagën në brinjën time. Mos dysho më, por beso se jam unë!» ²⁸Pastaj Toma iu përgjigj: «Zoti im dhe Perëndia im!» ²⁹Jezusi i tha: «Tani që më pe, u binde?! Lum të gjithë ata që nuk më shohin, e megjithatë besojnë në mua.»

Qëllimi i librit

³⁰Jezusi bëri në praninë e nxënësve të tij edhe shumë mrekulli të tjera, me anë të të cilave ua tregoi madhësitë e tij. Nuk janë të shkruara në këtë libër. ³¹Por ajo që është e shkruar në këtë libër, u përplua, që ju të besoni se Jezusi është Mesia, Biri i Perëndisë. Në qoftë se besoni, keni jetën (e përjetshme) me anë të tij.

Jezusi u shfaqet shtatë nxënësve

21 Më vonë Jezusi përsëri iu shfaq nxënësve të tij në breg të liqenit të Tiberiadit. Ndodhi kështu: ²Ishin mbledhur bashkë Simon Pjetri, Toma që quhej edhe Didim, Natanaeli nga Kana e Galilese, të bijtë e Zebedeut dhe dy nxënës të tjerë. ³Simon Pjetri u tha të tjerëve: «Po shkoj të gjuaj peshk.» «Po vijnë edhe ne me ty!», i

thanë ata. Dolën dhe hipën në lundër; por nuk zunë gjë tërë natën.

⁴Kur zbardhi drita, Jezusi qëndronte në breg. Por nxënësit nuk dinin se ishte Jezusi.

⁵Ai u tha: «Ej djema, akoma nuk keni zënë ndonjë peshk?» «Jo, asnjë», iu përgjigjën ata. ⁶Jezusi u tha: «Hidhni rrjetën në anën e djathtë të lundrës e do të gjeni!» Ata hodhën dhe zunë aq shumë peshk, sa që nuk mund ta nxirrnin dot rrjetën. ⁷Nxënësi, farefis i Jezusit, i tha Pjetrit: «Është Zoti.» Kur Pjetri e dëgjoi këtë, u mbështoll me robërën e sipërme dhe u hodh në liqen, sepse e kishte zhveshur atë, për të punuar.

⁸Ata nuk ishin larg bregut - rreth njëqind metra. Nxënësit e tjerë e shtynë lundrën me lopatë gjer në breg duke tërhequr pas vetes rrjetën plot me peshq. ⁹Kur dolën në breg, panë një zjarr me qymyr druri dhe peshqit mbi të. Edhe buka ishte pranë. ¹⁰Jezusi u tha: «Sillni ndonjë nga peshqit që zutë tani!» ¹¹Simon Pjetri hipi në lundër dhe e nxori rrjetën në breg. Ishte plot me peshq të mëdhenj, gjithsej njëqind e pesëdhjetë e tre. Dhe rrjeta nuk ishte grisur aspak, megjithëse ishin kaq shumë peshq. ¹²Jezusi u tha: «Ejani këtu e hani!» Asnjë nga nxënësit nuk guxonte ta pyeste: «Kush je ti?» Ata e dinin mirë se ishte Zoti. ¹³Jezusi iu afrua, mori bukën dhe e ndau ndërmjet tyre. Ashtu bëri edhe me peshkun.

¹⁴Kjo ishte hera e dytë që Jezusi iu duk nxënësve të tij, pas ringjalljes së tij.

Rehabilitimi i Pjetrit

¹⁵Pasi hëngrën, Jezusi i tha Simon Pjetrit: «Simon, biri i Gjonit, a më do më tepër se të tjerët këtu?» Pjetri iu përgjigj: «Po, o Zot, ti e di se unë të dua.» Jezusi i tha: «Kujdesu për qengjat e mi!» ¹⁶Për herë të dytë, Jezusi i tha: «Simon, biri i Gjonit, a

më do?» «Po, o Zot, ti e di se të dua.», iu përgjigj ai. Jezusi i tha: «Udhëhiqi delet e mia!» ¹⁷Jezusi e pyeti për të tretën herë: «Simon, biri i Gjonit, a më do?» Pjetri u trishtua, sepse e pyeti për herën e tretë: «A më do?» Ai i tha: «O Zot, ti di gjithçka - edhe e di se unë të dua.» Jezusi i tha: «Kujdesu për delet e mia!» ¹⁸Unë (Mesia) po të them: kur ishe më i ri, e ngjishje vetveten dhe shkoje ku të doje, por kur të plakesh, do t'i hapësh duart (për t'u kryqëzuar), e xhelati do të të ngjeshë, por do të të dërgojë atje ku nuk dëshiron.» ¹⁹Me këto fjalë Jezusi tregoi me çfarë lloj vdekjeje Pjetri do të nderonte Perëndinë. Pastaj i tha: «Eja pas meje!»

Jezusi dhe Gjoni

²⁰Pjetri ktheu kokën dhe pa se si nxënësi, farefis i Jezusit, po e ndiqte. Ishte ai që kishte qenë ulur pranë Jezusit në darkën e fundit dhe e kishte pyetur: «Kush do të të tradhetojë?» ²¹Kur e pa, Pjetri e pyeti Jezusin: «Po këtij, çfarë do t'i ndodhë?» ²²Jezusi i tha: «Në qoftë se dua që ky të mbetet gjallë derisa të vij unë, s'është puna jote!» Ti eja pas meje!» ²³Për këtë arsye ndër besimtarët u përhap fjala se ky nxënës nuk do të vdiste. Por Jezusi nuk tha se nuk do të vdiste, porse: «Në qoftë se dua që ky të mbetet gjallë derisa të vij unë, s'është puna jote.»

²⁴Ky nxënës është ai që dëshmon për këto fakte dhe i shkroi me dorën e vet. Ne e dimë se dëshmia e tij është e besueshme.

²⁵Ka edhe shumë gjëra të tjera që bëri Jezusi. Po të shkruheshin të gjitha ato, një nga një - mendoj se bota do të ishte e vogël në krahasim me vendin që ato do të zinin.

*Pjetrin e kryqëzuan kokëposhtë, kurse Gjoni vdiq me vdekje natyrore.

VEPRAT E APOSTUJVE

Luka shkruan vazhdimin e tregimit të tij

1 I nderuari Teofil!

Në librin tim të parë, ju tregova gjithçka që bëri e mësoi Jezusi, që nga fillimi ²gjer në ditën kur u ngrit në qiell. Më parë ai, i udhëhequr nga Shpirti i shenjtë, u kishte dhënë njerëzve, të cilët i kishte zgjedhur si apostuj, udhëzime të sakta për kohën që do të vinte pas largimit të tij. ³Pas vdekjes së tij, ai u ishte shfaqur dhe i kishte bindur në mënyra të ndryshme se ishte i gjallë: Për dyzet ditë u shfaqej herë pas here dhe u fliste për mbretërinë e Perëndisë.

Jezusi ndahet nga nxënësit e tij

⁴Një herë kur Jezusi ishte me ta, u dha këtë udhëzim: «Rrini në Jerusalem e pritni Shpirtin e shenjtë, të cilin Ati im ju ka premtuar e për të cilin ju njoftova. ⁵Gjoni i ka pagëzuar njerëzit me ujë, por së shpejti ju do të pagëzoheni me Shpirtin e shenjtë.»

⁶Atëherë ata e pyetën: «Zot, a do t'ia rimëkëmbësh mbretërinë Izraelit në këtë kohë?» ⁷Jezusi u përgjigj: «Çastin për këtë, e ka përcaktuar Ati im; nuk ka nevojë që ju ta dini. ⁸Por ju do të mbusheni me Shpirtin e shenjtë. Ai do t'ju bëjë të aftë të paraqiteni gjithkund si dëshmitarët e mi: në Jerusalem dhe në mbarë Judenë, në Samari dhe gjer në skajin më të largët të botës.»

⁹Ndërsa po e thoshte këtë, u ngrit në sy të tyre. Një re e mori kështu që ata nuk e panë më.

¹⁰Ndërsa po vështronin lart, papritur qëndruan pranë tyre dy 'njerëz' të veshur me rroba të bardha. ¹¹«Ju galileas», thanë ata, «përse rrini këtu e shikoni lart? Ky Jezus, që u mor në qiell, do të kthehet pikërisht kështu, si e patë duke u larguar nga ju.»

Mbushet boshllëku i lënë në rrethin e apostujve

¹²Pas kësaj, apostujt u kthyen nga mali i ullinjve që gjendej rreth gjysmë ore nga qyteti. ¹³Atje hynë në dhomën e sipërme të shtëpisë ku banonin që atëherë. Ishin Pjetri, Gjoni, Jakobi dhe Andreu, Filipi dhe Toma, (Natanael) Bar-Tolmai, Mateu dhe Jakobi, i biri i Halfait, si edhe Simoni, ish-anëtar e zelotëve dhe Juda, i biri i Jakobit. ¹⁴Atje ishin edhe gratë si edhe Maria, nëna e Jezusit e vëllezërit e tij. Ata të gjithë i kush-toheshin lutjes së përbashkët.

¹⁵Në njërën nga ato ditë Pjetri u ngrit në këmbë dhe mori fjalën - rreth njëqind e njëzet veta ishin të mbledhur atje - ¹⁶«Vëllezër të dashur!», tha ai. «Ajo që është parashikuar në Shkrimin e shenjtë për Judën, duhej të plotësohej. Atje Shpirti i Perëndisë e parashikoi tradhtarin, i cili ua tregoi udhën atyre që dolën për të arrestuar Jezusin. ¹⁷Ky tradhtar i takonte rrethit tonë dhe kishte marrë të njëjtën detyrë si ne.»

¹⁸- Me të hollat që mori për veprën e tij të keqe, bleu një fushë, në të cilën e vari veten. Trupi i tij i varur që rrinte në diell, u enjt, plasi dhe i dolën zorret. ¹⁹Të gjithë banorët e Jerusalemit dëgjuan për këtë dhe e quajtën gastrën në gjuhën e tyre, Hakeldama, d.m.th. Ara e gjakut. - Kështu quhet gjer më sot. - ²⁰«Është shkruar në Psalmet: *Le të mbetet e shkretë shtëpia e tij; askush të mos banojë në të.* Atje është shkruar gjithashtu: *Detyrën e tij le ta marrë një tjetër.* ²¹⁻²²Prandaj na duhet nga rrethi ynë (i dishepujve) njëri që mund të dëshmojë bashkë me ne se Jezusi, Zoti, u ringjall nga të vdekurit. Duhet të jetë njëri që ishte atje që nga fillimi e që i përjetoi të gjitha ato që bëri e mësoi Jezusi, që nga koha kur u pagëzua nga Gjoni, gjer në ditën kur u mor

në qiell.»

²³Të pranishmit propozuan dy njerëz: Jozefin, të quajtur gjithashtu Bar-shaba me nofkën Just, dhe Matain. ²⁴Pastaj iu lutën Perëndisë: «O Zot, ti i njeh njerëzit plotësisht. Na trego, cilin nga këta të dy e ke zgjedhur. ²⁵Juda iku për të shkuar në vendin që i takon (si tradhtar). Cili nga ata duhet ta marrë vendin e tij?» ²⁶Pastaj hodhën short. Shorti i ra Matait dhe kështu e pranuan si të dymbëdhjetin në rrethin e apostujve.

Ardhja e Shpirtit të shenjtë

2 Në festën çifute të rrëshajëve ishin të mbledhur përsëri të gjithë ata që ishin në anën e Jezusit. ²Papritur u dëgjua një zhurmë e madhe, sikur të zbriste nga qielli një stuhi. ³Pastaj u duk diçka si zjarr që u nda dhe në secilin nga ata u ul një gjuhë e flakës. ⁴Të gjithë u mbushën me Shpirtin e shenjtë e filluan të flitnin në gjuhë të ndryshme, secili ashtu siç e bënte të fliste Shpirti.

⁵Atëherë qëndronin në Jerusalemin çifutë të përshpirtshëm të ardhur nga të gjitha kombet e botës (romake). ⁶Kur e dëgjuan zhurmën e madhe, u grumbulluan. Ata u hutuan, sepse secili e dëgjoi gjuhën e vet të folur nga nxënësit e Jezusit. ⁷Ata, shumë të habitur, thirrën: «Njerëzit që po flasin këtu janë të gjithë nga Galileja!» ⁸Si shpjegohet që secili nga ne i dëgjon duke folur në gjuhën e vet amtare? ⁹Ndër ne ka partë, medë e elamitë, njerëz nga Mesopotamia, nga Kapadokia, nga Ponti e nga provinca e Azisë, ¹⁰nga Frigjia e Pamfili, nga Egjipti, nga Cireneja e Libisë dhe nga Roma, ¹¹nga Kreta dhe Arabia, njerëz me prejardhje çifute dhe ata që ishin bërë anëtarë nderi të bashkësive çifute. E megjithatë secili dëgjon në gjuhën e vet si po bëhen të njohura veprat e mëdha të Perëndisë.»

¹²Ata, të habitur e të hutuar, e pyetnin njëri-tjetrin se ç'do të thoshte kjo. ¹³Disa të tjerë e morën me të qeshur e thoshin: «Janë të dehur me musht!»

Predikimi i apostullit Pjetër

¹⁴Atëherë u ngritën në këmbë Pjetri bashkë me apostujt e tjerë. Pjetri thirri me zë të lartë: «Ju, çifutë nga mbarë bota (romake) e të gjithë ju banorë të Jerusalemit! Më dëgjoni e lermëni t'ju shpjegoj çfarë po ndodh këtu. ¹⁵Këta njerëz nuk janë të dehur: është vetëm ora nëntë. ¹⁶Këtu po ndodh, përkundrazi, çfarë parashikoi Perëndia me anë të profetit Joel:

¹⁷Kur të fillojë koha e fundit, thotë Zoti, unë do t'i mbush të gjithë njerëzit me Shpirtin tim. Burra e gra në Izrael do të bëhen atëherë profetë, i madh dhe i vogël do të shohin ëndrra dhe vegime. ¹⁸Të gjithëve, që do të më shërbejnë, burrave si edhe grave, do t'ua jap Shpirtin tim dhe ata do të profetizojnë. ¹⁹Në qiell e mbi tokë unë do të bëj të duken shenja të mëdha: do të shihen gjak, zjarr dhe re të dendura tymi, ²⁰dielli do të errësohet dhe hëna do të bëhet e kuqe si gjaku. Kështu do të paraqitet arritja e ditës së madhe dhe të tmerrshme të Zotit. ²¹Kushdo që merr anën e Zotit dhe e thërret për ndihmë, do të shpëtojë.

²²Ju, izraelitë, dëgjoni ç'kam për t'ju thënë! Jezusi nga Nazareti erdhi te ju në emrin e Zotit; ju mund ta dini këtë nga veprat e mrekullueshme që bëri Perëndia me anë të tij. Ju i përjetuat të gjitha këto, ²³e megjithatë e kryqëzuat me anë të njerëzve të pafe. Por Perëndia këtë e kishte paracaktuar kështu. ²⁴E shpëtoi Jezusin nga pushteti i vdekjes dhe e ringjalli; vdekja nuk mund ta mbante të burgosur. ²⁵Davidi e parashikoi këtë: *Zotin e kam gjithnjë para sysh. Mua më bëhet krah, prandaj e ndiej veten të sigurt. ²⁶Kjo ma mbush zemrën me gëzim dhe më bën të këndoj me gaz. Edhe në qoftë se vdes, bindjen e kam të fortë, ²⁷se ti, o Zot, nuk do të më lësh ndër të vdekurit; ti nuk do të lejosh që shërbëtori yt besnik të kalbet. ²⁸Ti më ke treguar udhën për në jetë; pranë teje jam i gëzuar dhe i lumtur.*

²⁹Vëllezër, unë mund t'ju flas hapur për mbretin tonë të madh, Davidin. Ai vdiq dhe

u varros; varri i tij mund të shihet ndër ne edhe sot. ³⁰Por ishte profet, dhe Perëndia i kishte premtuar me betim se njëri nga pasardhësit e tij do të rrinte në fronin e tij. ³¹Kështu Davidi parashikonte se ç'kishte ndër mend Perëndia, dhe fjalët e tij kanë të bëjnë me ringjalljen e Mesisë. Për atë vlejnë këto fjalë: *Perëndia nuk e la ndër të vdekurit dhe trupi i tij nuk u kalb.*

³²Pra, këtë Jezus e ringjalli Perëndia - ne të gjithë mund të dëshmojmë për këtë. ³³Ai u ngrit në anën e djathtë të Perëndisë dhe mori nga Ati dhuratën e premtuar, Shpirtin e shenjtë, që të na e transmetojë. Kjo që po shihni këtu është veprimtaria e këtij Shpirti. ³⁴Davidi, siç e dini, nuk u ngrit në qiell. Ai, përkundrazi, tha: *Perëndia i tha Zotit tim: ³⁵Ulu në anën time të djathtë, derisa t'i vë armiqtë tuaj të mundur nën këmbët e tua.* ³⁶Për këtë arsye të gjithë njerëzit në Izrael duhet ta pranojnë se Perëndia e bëri Zot e Shpëtimtar këtë Jezus, që ju e kryqëzuar.»

³⁷Kjo fjalë i theri në zemër dhe ata e pyetën Pjetrin dhe apostujt e tjerë: «Çfarë duhet të bëjmë ne, o vëllezër?» ³⁸Pjetri u përgjigj: «Lërini mëkatet tuaja dhe kthehuni te Zoti. Pagëzohuni të gjithë në emër të Jezusit, Mesisë, që t'ju falen mëkatet e që të merrni Shpirtin e shenjtë. ³⁹Premtimi i Perëndisë është caktuar për ju dhe për fëmijët tuaj e për të gjithë (joçifutët) që Zoti, Perëndia ynë, do t'i thërrasë të vijnë (te Jezusi).»

⁴⁰Pjetri u drejtoi shumë fjalë të tjera për t'i bindur e për t'i nxitur të kthehen te Perëndia: «Shpëtoni nga shkatërrimi që do të bjerë në këtë brez të fajshëm.» ⁴¹Shumë i morën për zemër fjalët e tij dhe u pagëzuan. Atë ditë Zoti i shtoi bashkësisë rreth tre mijë veta.

Jeta e bashkësisë

⁴²Ata të gjithë rrinin vazhdimisht së bashku; mësonin nga apostujt dhe i ndanin të gjitha me njëri-tjetrin, festonin darkën e Zotit dhe i luteshin Perëndisë së bashku. ⁴³Me anë të apostujve bëheshin shumë vepra të mrekullueshme dhe secili në

Jerusalem ndiente se me të vërtetë Perëndia po vepronte. ⁴⁴Të gjithë ata që besuan e mblodhën për ndonjë pasurinë e tyre. ⁴⁵Kur kishin nevojë për ndonjë gjë, blinin ngastra dhe sende me vlerë dhe e ndanin fitimin mes nevojtarëve të bashkësisë. ⁴⁶Ditë për ditë mblidheshin në Tempull dhe në shtëpitë e tyre festonin me gëzim të madh, me gaz e me zemra të pastërta darkën e Zotit. ⁴⁷E lavdëronin Perëndinë dhe mbarë populli i nderonte. Çdo ditë Perëndia çonte tek ata edhe njerëz të tjerë, që donte t'i shpëtonte Ai.

Shërimi i të paralizuarit

3 Një herë Pjetri e Gjoni po shkonin në Tempull. Ishte ora tre, koha për uratën e pasdreksë. ²Pranë portës së Tempullit, ajo që quhet 'E Bukura', rrinte i ulur një njeri, i paralizuar që nga lindja. Çdo ditë e çonin atje ku zinte vend për të kërkuar lëmoshë nga njerëzit që hynin në Tempull.

³Kur Pjetri e Gjoni po kalonin, ai u lypsi lëmoshë. ⁴Ata iu drejtuan atij e Pjetri i tha: «Na shiko!» ⁵Ai bëri kështu dhe priste se do t'i jepnin diçka. ⁶Por Pjetri tha: «Unë nuk kam të holla; por atë që kam, do të ta jap. Në emër të Jezusit nga Nazareti, Mesisë: Ec!» ⁷E kapi paralitikon për dore dhe e ndihmoi të ngrihej në këmbë. Pikërisht në atë çast iu forcuan këmbët dhe nyjat; ⁸me një kërcim u ngrit në këmbë dhe eci me disa hapa. Pastaj shkoi pas Pjetrit dhe Gjoni në Tempull, vranoi andej-këtej, kërceu nga gëzimi duke falënderuar Perëndinë me zë të lartë.

⁹Të gjithë njerëzit atje e panë si shkonte andej-këtej duke falënderuar Perëndinë. ¹⁰Kur e njohën se ishte ai lypësi që më parë ishte gjithnjë i ulur pranë portës, u shtangën nga mrekullia dhe nga habia për atë që i ndodhi.

Pjetri flet në Tempull

¹¹Vunë re se i shëruari ishte i lidhur ngushtë me Pjetrin dhe Gjoni, prandaj u shkuan pas plot habi gjer në sallën (me

kolona) e Sholomos. ¹²Por Pjetri i tha turmës që ishte grumbulluar atje:

«Burra të Izraelit, përse habiteni? Përse na vështroni kështu? Mos mendoni se kemi arritur me fuqinë ose përsëpirtmërinë tonë ta bëjmë që të ecë ky njeri. ¹³Perëndia i stërgjyshërve tanë, i Avrahamit, Jichakut e Jaakovit, e ngriti në madhësinë hyjnore Shërbëtorin e tij me plot fuqi - të njëjtin Jezus që ju ia dorëzuar vdekjes. Megjithëse Pilati donte ta lironte, ju ngulët këmbë që ai të dënohej. ¹⁴Ishte i shenjtë e pa faj, por ju e refuzuat para Pilatit dhe kërkuat lirim të një vrasësi, ¹⁵kurse Jetëdhënësin e vratë. Por Perëndia e ringjalli nga të vdekurit; për këtë mund të dëshmojmë. ¹⁶Besimi te ky Jezus e shëroi njeriun që qëndron këtu, të cilin ju të gjithë e njihni. Besimi te Jezusi bëri që t'i kthehej atij shëndeti i plotë, siç mund ta shihni edhe vetë.

¹⁷Ju e dini mirë, vëllezër; ju dhe kryetarët keni vepruar kështu veç nga padija. ¹⁸Por në këtë mënyrë Perëndia bëri të realizohej çfarë kishin parathënë të gjithë profetët: se Mesia i tij do ta pësonte. ¹⁹Lërin, pra, mëkatet tuaja e kthehuni te Perëndia që t'ju shlyhen ato. ²⁰Atëherë do të sjellë kohën e shpëtimit dhe do t'ju dërgojë Mesinë. ²¹Jezusi është ky Mesi, e sipas vullnetit të Perëndisë zuri vend në qiell, derisa të plotësohet gjithçka që është parashikuar që prej kohësh me anë të profetëve të tij: rikthimi i të gjithave.

²²Për atë Mosheu tha: *Zoti, Perëndia juaj, do të nxjerrë nga gjiri i vëllezërve tuaj një profet si mua; Atë dëgjoni për gjithçka.* ²³Kush nuk e dëgjon këtë profet, do të përjashtohet nga populli. ²⁴Edhe ato që i noftuan Shemueli dhe të gjithë profetët e mëvonshëm u plotësuan në kohën tonë. ²⁵Për ju ndodhi kjo, sepse ju jeni pasardhësit e profetëve dhe me të parët tuaj Perëndia lidhi besëlidhjen e tij. I tha Avrahamit: *Me anë të pasardhësit tënd unë do t'i bekoj të gjitha fiset e tokës.* ²⁶Kështu Perëndia e ngriti Shërbëtorin e tij dhe jua dërgoi juve më parë, që secili prej jush të

kthehet nga udha juaj e mbrapshtë te Perëndia.»

Pjetri dhe Gjoni para këshillit izraelit

4 Ndërsa Pjetri dhe Gjoni po i flitnin turmës, u afruan priftërinjtë dhe saducenjtë bashkë me komandantin e rojës së Tempullit. ²Ishin të zemëruar, sepse apostujt po e mësonin popullin për ringjalljen nga të vdekurit; apostujt pikërisht dëshmonin se si Jezusi ishte kthyer përsëri në jetë. ³Ata i arrestuan të dy dhe i futën në burg; ishte bërë natë. ⁴Por shumë veta që i kishin dëgjuar apostujt, u bindën, dhe bashkësia u shtua. Ata u bënë rreth pesë mijë veta.

⁵Të nesërmen në Jerusalem u mblodhën kryepriftërinjtë, këshilltarët dhe mësuesit e Ligjit, ⁶si edhe kryepriifti Hanan bashkë me Kajfën, Johanin, Aleksandrin dhe me të gjithë ata që i takonin rrethit të kryepriftërinjve. ⁷Ata urdhëruan t'i sillnin apostujt dhe i pyetën: «Nga e merrni pushtetin ta shëroni këtë njeri? Në emër të kujt e bëtë këtë?»

⁸Pjetri, i mbushur me Shpirtin e shenjtë, iu përgjigj atyre: «Kryetarë dhe pleq të popullit! ⁹Në qoftë se ne duhet të përgjigjemi para gjyqit, sepse kemi bërë mirë duke e ndihmuar këtë të sëmurë, ¹⁰atëherë ju dhe të gjithë njerëzit në Izrael duhet ta dini: ky njeri qëndron i shëruar para jush në sajë të pushtetit të emrit të Jezusit nga Nazareti, Mesisë. Ju e kryqëzuat, por Perëndia e ringjalli nga të vdekurit. ¹¹Me këtë ka të bëjë kjo fjalë në Shkrimin e shenjtë: *Guri që ndërtoesit (d.m.th. ju) e hodhën si të papërdorshëm, u bë gur themeli.* ¹²Vetëm Jezusi, Mesia, mund t'ju sjellë shpëtim, sepse s'ka asnjë tjetër me anë të të cilit mund të shpëtojmë.»

¹³Anëtarët e këshillit çifut u habitën për sigurinë me të cilën mbroreshin Pjetri dhe Gjoni, megjithëse ishte e qartë se nuk ishin të shkolluar, por njerëz të thjeshtë. Ata e dinin se kishin qenë nxënës të Jezusit,

¹⁴dhe e shihnin të shëruarin duke qëndruar pranë tyre. Kështu nuk mund ta kundërshtonin përgjigjen e tyre. ¹⁵Prandaj i urdhëruan të dalin të dy nga salla dhe u këshilluan në mes tyre: ¹⁶«Çfarë të bëjmë me ta? Mbarë Jerusalemi ka mësuar se ata e kanë bërë këtë shërim; prandaj nuk mund ta mohojmë. ¹⁷Por, që puna të mos përhapet më tepër, do t'ua ndalojmë me këmbëngulje që askujt mos t'i flasim për këtë Jezus.» ¹⁸Prandaj i thirrën brenda të dy dhe i qortuan rreptë që në të ardhmen të mos i flitnin askujt për Jezusin.

¹⁹Por Pjetri dhe Gjoni iu përgjigjën: «Ju duhet të vendosni nëse është e drejtë në sy të Perëndisë t'ju dëgjojmë më tepër ju se Atë! ²⁰Ne nuk mund të mos flasim për atë që kemi parë dhe dëgjuar.» ²¹Atëherë ata i paralajmëruan edhe një herë dhe i lanë të shkojnë. Nuk guxuan t'i dënonin, sepse mbarë populli e lavdëronte Perëndinë për atë që kishte ndodhur. ²²Pikërisht njeriu, i cili ishte shëruar në një mënyrë aq të mrekullueshme, kishte qenë dyzet vjet i paralizuar.

Lutje për fuqi

²³Pas lirim të tyre, Pjetri dhe Gjoni shkuan te bashkësia e mbledhur dhe treguan çfarë u kishin thënë kryepfritërinjtë dhe këshilltarët. ²⁴Pastaj të gjithë së bashku iu lutën Perëndisë: «O Zot, ti krijove qiellin, tokën dhe detin dhe të gjitha qeniet e gjalla. ²⁵Ti bërë të thoshite nëpërmjet Shpirtit të shenjtë i pari ynë, shërbëtori yt, Davidi: *Ç'dobi ka tërbimi i njerëzve? Përse kombet hartojnë plane të kota?* ²⁶Sundimtarët e botës ngritin krye, diktatorët bashkohen kundër Zotit dhe Mesisë së tij.

²⁷Në të vërtetë, u bashkuan, këtu në Jerusalemi, Herodi dhe Ponc Pilati, kryetarët çifutë dhe anëtarët e kombeve të huaja kundër Jezusit, Fuqiplotit tënd, të cilin e zgjodhe. ²⁸Por kështu s'bënë tjetër veç asaj që ke planifikuar dhe paracaktuar ti prej kohësh. ²⁹Tani dëgjo, o Zot, si na kërcënojnë. Na jep tani neve shërbëtorëve të tu fuqinë ta shpallim lajmin tënd me plot

guxim dhe me vendosmëri! ³⁰Na ndihmo t'i shërojmë të sëmurët dhe të kryejmë vepra të tjera të mrekullueshme në emër të Jezusit, Shërbëtorit tënd të plotfuqishëm.»

³¹Kur e mbaruan lutjen e tyre, papritur u tund toka nga tërmeti në vendin ku ishin mbledhur, dhe të gjithë u mbushën me Shpirtin e shenjtë. Ata, pa frikë, ua shpallën të gjithëve lajmin e Perëndisë.

Bashkësia e parë e krishterë

³²Mbarë bashkësia në zemër e mendje ishte një. Kur njëri kishte pasuri, nuk e mbante për pronë personale, por për pronë të përbashkët. ³³Me anë të fjalës së tyre dhe me anë të mrekullive që i kryenin, apostujt dëshmonin për Jezusin si Zotin e ringjallur, dhe Perëndia ia dhuronte me bollëk, mbarë bashkësisë, të mirat që bënte Shpirti i Tij. ³⁴Askush në bashkësi nuk jetonte në mjerim. Sa herë që u mungonte ndonjë gjë, ndokush e shiste ngastrën ose shtëpinë e tij ³⁵dhe ua sillte apostujve shumën e nxjerrë. Secili merrte nga ajo aq sa kishte nevojë.

³⁶⁻³⁷Kështu bëri edhe Jozefi, një levit nga Qiproja, të cilit apostujt i vunë ofiqin Bar-Nabë, që do të thotë 'njeriu që u jep zemër të tjerëve'. E shiti arën e tij dhe të hollat ua solli apostujve.

Hananija dhe Safira mashtrojnë Shpirtin e shenjtë

5 Gjithashtu një njeri i quajtur Hanani dhe gruaja e tij shitën një tokë. ²Por Hananija, me dijeninë e gruas së tij, mbajti për vete një pjesë të shumës së nxjerrë. Ai solli tek apostujt pjesën që i teproi (duke pretenduar se kjo ishte shuma e përgjithshme nga shitja). ³Mirëpo Pjetri i tha: «Hananij, përse ia hape Satanit zemrën tënde? Përse po e mashtrosh Shpirtin e shenjtë dhe mban për vete një pjesë të shumës së nxjerrë nga shitja e tokës? ⁴Ti kishe mundësi ta mbaje për vete tokën, e pasi e ke shitur, të hollat a nuk ishin përsëri të tua? Përse i hyre kësaj pune mashtrorese? Nuk mashtrove njerëzit, por Perëndinë!»

⁵Hananija, kur i dëgjoi këto fjalë, u shemb përdhe dhe vdiq. Të gjithë ata që e dëgjuan këtë, u trembën. ⁶Disa të rinj u ngritën, e mbështollën të vdekurin në një pëlburë, e nxorën jashtë dhe e varrosën.

⁷Pas tri orësh erdhi e shoqja. Ajo nuk dinte ende çfarë kishte ndodhur ndërkohë: ⁸Pjetri e pyeti: «Më thuaj, a e ke shitur tokën për këtë çmim?» «Po», iu përgjigj ajo, «për këtë çmim.» ⁹Atëherë Pjetri tha: «Përse vendosët ta vini në provë Shpirtin e Perëndisë? Njerëzit që e varrosën burrin tënd, po kthehen; dëgjoj hapat e tyre para derës. Ata do të të nxjerrin jashtë edhe ty.» ¹⁰Edhe ajo u shemb, aty për aty, dhe vdiq. Të rinjtë hynë, e panë gruan e vdekur, e nxorën jashtë dhe e varrosën pranë burrit të saj. ¹¹Mbarë bashkësia dhe të gjithë ata që dëgjuan për këtë, u trembën shumë.

Shtohet respekti ndaj bashkësisë

¹²Me anë të apostujve u bënë shumë vepra të mrekullueshme ndër popull. Bashkësia e kishte bërë zakon të mblidhej e tëra në sallën (me kolona) e Sholomos. ¹³Askush prej atyre që qëndronin jashtë nuk guxonte t'i trazonte; por të gjithë flitnin plot respekt për ta. ¹⁴Gjithnjë e më shumë njerëzit i besonin Jezusit, të cilin e pranonin për Zot dhe lidheshin me bashkësinë. ¹⁵Ata i sillnin të sëmuret jashtë në rrugë dhe i vendosnin atje në shtroja e në vigje, kështu që, kur Pjetri t'u kalonte pranë, së paku hijsa e tij t'i binte ndonjërit prej tyre. ¹⁶Edhe nga rrethinat e Jerusalemit, të shumtë ishin ata që i sillnin të sëmuret dhe të pushtuarit nga djalli dhe të gjithë u shëruan.

Përndjekja e apostujve

¹⁷Kryeprihti dhe saducenjtë, me të gjithë ata që i pasonin, u bënë smirëzinj dhe vendosën të ndërhyjnë. ¹⁸Ata urdhëruan t'i arrestonin apostujt dhe t'i futnin në burg. ¹⁹Por menjëherë natën e parë, një engjell i Zotit hapi portat e burgut, i nxori jashtë apostujt, dhe u tha: ²⁰«Shkoni në Tempull dhe shpalluni të gjithëve lajmin për jetën

që ka sjellë Jezusi.» ²¹Apostujt iu bindën urdhrat të tij, në agim, hynë në Tempull dhe mësonin.

Ndërkaq kryeprihti dhe saducenjtë kishin thirrur një mbledhje për këshillin çifut dhe për të gjithë pleqtë e popullit izraelit. Dërguan në burg për t'i sjellë apostujt. ²²Por të dërguarit u kthyen duarthatë e raportuan: ²³«Burgun e gjetëm të mbyllur mirë me çelës dhe me kujdes dhe ushtarët bënë rojë para portave. Por kur e hapëm portën, nuk gjetëm asnjëri brenda!»

²⁴Komandanti i rojës së Tempullit dhe kryeprihtërinjtë s'dinin nga t'ia mbanin dhe nuk mund të shpjegonin se çfarë u kishte ndodhur apostujve. ²⁵Atëherë erdhi një njeri e lajmëroi: «Njerëzit që ju i futët në burg, janë në Tempull dhe po mësojnë popullin!» ²⁶Komandanti shkoi bashkë me rojën e Tempullit që t'i sillnin. Por nuk ushtruan dhunë, sepse kishin frikë nga populli se mos i vriste me gurë.

²⁷Kështu ata i sollën apostujt para këshillit çifut, dhe kryeprihti tha: ²⁸«Ne ju kemi urdhëruar zyrtarisht të mos mësoni në emër të këtij njeriu. E çfarë po bëni ju? Ju e keni mbushur mbarë Jerusalemin me mësimin tuaj, dhe doni që të përgjigjem i ne (para Zotit) për vdekjen e tij!»

²⁹Por Pjetri dhe apostujt e tjerë u përgjigjën: «Duhet më tepër të dëgjohet Perëndia se sa njerëzit. ³⁰Këtë Jezus që ju e kryqëzuat dhe e ekzekutuat, Perëndia i të parëve tanë e ringjalli nga të vdekurit. ³¹Ai e ka ngritur si sundimtar dhe Shpëtimtar në vendin e nderit në të djathtën e Tij. Me anë të tij Ai do të bëjë të kthehen te vetja izraelitët, që t'u falen mëkatet. ³²Për këtë kemi për të dëshmuar dhe nëpërmjet nesh dëshmon për këtë edhe Shpirti i shenjtë që Perëndia ua jep atyre që e dëgjojnë.»

³³Kur këshilltarët e dëgjuan këtë, u zemëruan dhe vendosën t'i vritnin apostujt. ³⁴Atëherë e mori fjalën një farise që quhej Gamaliel, një mësues i Ligjit, që ishte shumë i nderuar ndër mbarë popullin. Ai kërkonte që të pandehurit të dilnin përkohësisht nga salla, ³⁵dhe pastaj i tha këshillit të

mbledhur: «Ju, njerëz izraelitë, mendohuni mirë edhe një herë si duhet të silleni me këta njerëz. ³⁶Para pak kohësh u paraqit Toda që pohoi se ishte i ngarkuar me një mision të posaçëm. Rreth tij u bashkuan afro katërqind veta; por u vra, dishepujt e tij u shpërndanë dhe gjithëka mbaroi. ³⁷Pas kësaj në kohën e regjistrimit të popullsisë (për pagimin e tatimit), u paraqit galileasi Juda dhe i thirri njerëzit në kryengritje. Ai tërhoqi pas vetes një shumicë njerëzish; por edhe atë e vranë dhe të gjithë ndjekësit e tij u shpërndanë. ³⁸Prandaj ju këshilloj; mos veproni kështu kundër këtyre njerëzve. Lërimi të shkojnë, sepse në qoftë se pas kësaj pune ka vetëm njerëz, ajo do të mbarojë vetvetiu. ³⁹Por në qoftë se pas kësaj është Perëndia, atëherë do të jeni të pafuqishëm kundër këtyre njerëzve dhe në fund do të dalë se keni luftuar kundër vetë Perëndisë.»

Këshilltarët duhej t'i jepnin Gamalielit të drejtë. ⁴⁰I thirrën apostujt të hynin përsëri, i rrahën me fshikull, dhe i urdhëruan të mos flitnin më në emër të Jezusit dhe i lëshuan. ⁴¹Apostujt e lëshuan Këshillin plot gëzim, sepse në sy të Perëndisë meritonin të vuanin për emrin e Jezusit. ⁴²Ditë për ditë në Tempull si dhe në shtëpi, ata, të patundur, e shpallnin lajmin e mirë që Jezusi është Mesia.

Shtatë ndihmës për apostujt

6 Pas disa kohësh, kur gjithnjë e më shumë rritej numri i nxënësve, hyri grindja ndërmjet çifutëve (të kthyer) që flitnin greqisht dhe çifutëve (të kthyer) vendas. Anëtarët e grupit grek ankoheshin që gjatë ndarjes së përditshme të ushqimeve i linin pas dore vejushat e tyre. ²Prandaj dy mbëdhjetë apostujt e mbledhën mbarë bashkësinë e thanë: «Vëllezër të dashur! Ne duhet ta shpallim lajmin e Perëndisë e jo të pengohemi në këtë, për shkak të shërbimit ndaj anëtarëve të nevojshëm të bashkësisë. ³Për këtë zgjidhni nga grupi juaj shtatë

njerëz të besuar, të cilëve Perëndia ua dha Shpirtin e shenjtë dhe urtësinë; atyre do t'ua besojmë këtë detyrë. ⁴Atëherë ne mund t'i kushtohemi plotësisht lutjes dhe shpalljes së lajmit të mirë.»

⁵Të gjithë e pranuan këtë propozim. Zgjedhën Shtjefnin, një njeri me besim të patundur, të mbushur me Shpirtin e shenjtë; përveç këtij Filipin, Prohorin, Nikanorin, Timonin, Parmenin dhe Nikollën, joçifut nga Antiokia, që kishte kaluar në fenë çifute. ⁶Bashkësia ua solli apostujt të shtatët. Ata u lutën për këta dhe vunë duart mbi ta.

⁷Lajmi i mirë u përhap edhe më tepër. Numri i të krishterëve në Jerusalem shtoej ditë për ditë. Edhe shumë priftërinj e pranuan lajmin e mirë për Jezusin.

Arrestimi i Shtjefnit

⁸Shtjefni bënte mrekulli të habitshme nëpër popull. Perëndia ia kishte dhënë fuqinë për këtë. ⁹Disa njerëz nga bashkësia çifute e të Liruarve si edhe disa çifutë nga Cireneja, Aleksandria, Cilicia, e nga provinca e Azisë diskutonin me Shtjefnin dhe donin t'i hidhnin poshtë pohimet e tij; ¹⁰por me anë të urtësisë që Shpirti i shenjtë ia kishte dhënë, Shtjefni ishte shumë më i fortë se ata, dhe ata duhej ta pranonin disfatën.

¹¹Prandaj paguan disa njerëz që të përhapnin gjithkund fjalën se Shtjefni fliste keq për Mosheun si dhe për Perëndinë. ¹²Kështu i nxitën popullin, këshilltarët dhe mësuesit kundër Shtjefnit. E kapën dhe e nxorën para Këshillit. ¹³Atje sollën dëshmitarë të rremë, të cilët pohuan: «Ky vazhdimisht mban fjalime kundër Tempullit tonë të shenjtë si edhe kundër Ligjit. ¹⁴Ne vetë e dëgjuam si tha: 'Jezusi nga Nazareti do ta shembë Tempullin e do t'i quajë të pavlefshme traditat që na i ka lënë Mosheu.'»

¹⁵Të gjithë ata që ishin në Këshill i dregjuan sytë nga Shtjefni dhe po pritnin me kureshtje përgjigjen e tij. Por ata panë se fytyra e tij ishte, në pamje si ajo e një engjëlli.

Shtjefni mbrohet para Këshillit

7 Kryepifti e pyeti: «A është e vërtetë kjo që thonë këta njerëz kundër teje?»

²Shtjefni u përgjigj:

«Vëllezër e etër, më dëgjoni! Perëndia të cilit i përket gjithë nderi, iu shfaq Avrahamit, stërgjyshit tonë, kur banonte në Mesopotami dhe ende nuk ishte shpërngulur në Haran, ³e i tha: *Lëshoje atdheun dhe farefisin tënd dhe shko në vendin që do të ta tregoj!* ⁴Kështu Avrami e la vendin e kaldenjëve dhe u vendos në Haran. Pasi i vdiq i ati, Perëndia bëri që ai të kalonte në këtë vend, ku tani banoni ju. ⁵Nuk i dha asnjë pronë, as një pëllëmbë tokë, por ia premtoi vendin për pasardhësit e tij, madje kur Avrami s'kishte ende fëmijë. ⁶Dhe i tha: *Pasardhësit e tu do të banojnë si të huaj në një vend që nuk i takon; për katërqind vjet shtypësit e tyre do t'i trajtojnë keq e do t'i shfrytëzojnë me punë të detyruar.* ⁷Por unë do ta dënoj kombin që ju shtyp. Atëherë do të largoheni që andej e do të më shërbeni këtu në këtë vend. ⁸Lidhi me Avrahamin besëlidhjen, shenja e së cilës është rrethprerja. Pastaj Avrahamit i lindi një djalë, Jichaku, dhe e rrethpreu tetë ditë pas lindjes; Jichaku bëri kështu me birin e tij, Jaakovin, dhe ky me dymbëdhjetë bijtë e tij, stërgjyshërit tanë.

⁹Por bijtë e Jaakovit ishin xhelozë për të vëllanë, Josefin, dhe e shitën si skllav në Egjipt. Megjithatë, Perëndia ishte me Josefin ¹⁰dhe e ndihmoi në të gjitha vështirësitë e tij. I dhuroi urtësi të madhe, kështu që faraoni e emëroi të administronte mbarë Egjiptin dhe i besoi pasurinë mbretërore. ¹¹Kur ra zia e bukës në mbarë Egjiptin si edhe në vendin e Kënaanit, dhe të parët tanë nuk gjenin ushqime, ¹²Jaakovi dëgjoi se ende kishte grurë në Egjipt. I dërgoi bijtë e tij, stërgjyshërit tanë, atje. ¹³Kur shkuan atje për herën e dytë, Josefi iu shfaq vëllezërve të tij dhe kështu faraoni u njoh me familjen e Josefit. ¹⁴⁻¹⁵Josefi e ftoi të atin bashkë me të gjithë fëmijët e stërmipërit të shpërngulshin në Egjipt. Kështu erdhi

Jaakovi bashkë me tërë familjen në Egjipt, gjithsejt shtatëdhjetë e pesë veta. Ai, së bashku me stërgjyshërit tanë, banuan atje gjer në vdekje. ¹⁶Kur vdiqën, trupat e tyre u mbajtën në Shehem dhe u varrosën në varrin e familjes, që Avrami e kishte blerë me argjent nga fisi i Hamorit.

¹⁷Pastaj erdhi koha kur Perëndia do ta plotësonte premtimin e tij që më parë ia kishte dhënë Avrahamit. Ndërkaq pasardhësit e Jaakovit ishin shtuar shumë. ¹⁸Atëherë një mbret tjetër erdhi në fuqi në Egjipt. Ai nuk dinte asgjë për Josefin. ¹⁹Sipas një plani të poshtër, ai donte ta shfaroste popullin tonë. I detyroi të parët tanë t'i linin jashtë fëmijët e tyre të porsalindur; që asnjëri të mos mbetej i gjallë. ²⁰Në këtë kohë lindi Mosheu. Ishte shumë i bukur. Për tre muaj duhej të mbetej në shtëpinë e prindërve të tij. ²¹Kur ai duhej të braktisej, e bija e faraonit e shpëtoi dhe e rriti si djalë të vetin. ²²Studioi të gjitha shkencat e egjiptianëve, u bë njeri energjik dhe zotëroi shumë mirë gjuhën e tyre.

²³Kur Mosheu u bë dyzet vjeç mendoi t'i vizitonte bashkatdhetarët e tij. ²⁴Sapo arriti, pa se si një egjiptian po rrihte pa arsye një izrealit. Atëherë ndërhyri dhe e vrau egjiptianin. ²⁵Mendonte se izrealitet do ta kuptonin se Perëndia do t'i çlironte me anë të tij, por nuk e kuptuan. ²⁶Të nesërmen Mosheu erdhi përsëri dhe pa se si dy izraelitë po grindeshin me njëri-tjetrin. Ai donte t'i pajtonte, dhe u tha: *Shikoni, ju jeni vëllezër! Përse po rriheni me njëri-tjetrin?* ²⁷Por njëri nga ata që po e rrihte pa arsye tjetrin, e shtyri mënjandë dhe i tha: *Kush të ka emëruar kryetar dhe gjykatës mbi ne?* ²⁸A mos mendon të më vrasësh edhe mua siç e vrave dje atë egjiptianin? ²⁹Kur e dëgjoi këtë Mosheu, iku në tokën e Midjanit ku u vendos si një i huaj. Atje i lindën dy djem.

³⁰Kaluan dyzet vjet. Atëherë, një ditë, Mosheu pa një engjëll në një drizë të zjarrtë në shkretëtirë pranë malit Sinai. ³¹U çudit shumë për këtë dukuri dhe tek po afrohej, për ta vërejtur me kujdes, dëgjoi zërin e

Zotit: ³²Unë jam Perëndia i të parëve të tu, Perëndia i Avrahamit, i Jichakut dhe i Jaakovit. Mosheu dridhej nga frika e nuk guxonte t'i ngrinte sytë. ³³E Zoti vazhdoi: Hiqi sandalet, sepse po qëndron në tokë të shenjtë. ³⁴Mjaft mirë e kam parë se si shtypet populli im në Egjipt. E kam dëgjuar rënkimin e tij dhe erdha për ta çliruar. Tani niso. Po të dërgoj përsëri në Egjipt!

³⁵Pikërisht atë Moshe që e kishin refuzuar duke thënë: Kush të ka emëruar kryetar e gjykatës? - po atë Perëndia e caktoi kryetar e çlirimtar me anë të dukjes në drizën e ndezur. ³⁶Ky i nxori izraelitët nga Egjipti duke bërë mrekulli dhe shenja të bindshme në Egjipt, në Detin e xunthtë dhe në shkretëtirë, gjatë dyzet vjetëve. ³⁷Mosheu është ai, që u tha izraelitëve: Një ditë Perëndia do t'ju dërgojë një profet si mua, prej popullit tuaj! ³⁸Ky ishte ai, që, në kohën e mbledhjes së popullit në shkretëtirë ishte ndërmjetës në mes të engjëllit që i fliste në malin Sinai dhe të të parëve tanë. Ai i mori udhëzimet që çojnë në jetë dhe ne i trashëgojmë prej tij.

³⁹Por të parët tanë nuk deshën t'i nënshtroheshin dhe ngritën krye kundër tij. Për më tepër, ata donin të ktheheshin përsëri në Egjipt. ⁴⁰Ata i thanë Aharonit: Na i bëj perënditë që të na prijnë. Nuk dimë ç'i ndodhi Mosheut që na nxori nga Egjipti. ⁴¹E punuan një viç si idhull, i kushtuan flimj dhe festuan një gosti për nder të perëndisë së tyre të vetëpunuar. ⁴²Pastaj Perëndia u ktheu shpinën dhe i braktisi që të nderonin yjet e qiellit, siç është shkruar në Librin e Profetëve: Ju prej popullit të Izraelit! Për dyzet vjet në shkretëtirë i therët kafshët dhe i flijuat, por jo për nderin tim! ⁴³Tendën e perëndisë Moloh e mbajtën para jush dhe figurën e perëndisë suaj të planetit Saturn. Këto ishin figura, idhuj që vetë i punuat për t'i adhuruar. Tani po ju shpërngul përtej Babilonisë. ⁴⁴Të parët tanë në shkretëtirë e kishin me vete Tendën e Besëlidhjes, në të cilën Perëndia foli me Mosheun. E kishin ndërtuar sipas udhëzimeve të Perëndisë, sipas

shembullit që Perëndia ia kishte treguar Mosheut. ⁴⁵Brezi që vinte pas e mori trashëgim atë Tendë dhe e morën me vete, kur, nën udhëheqjen e Joshuas, hynë në tokën që pushtuan, banorët e së cilës Perëndia i dëbonte si përparonin izraelitët. Të parët tanë e kishin atë Tendë gjer në kohën e Davidit. ⁴⁶Këtë njeri e zgjodhi Perëndia, e për këtë Davidi i lutej që t'i lejohej të ndërtonte një banesë për Perëndinë e Jaakovit, ⁴⁷megjithëse vetëm Sholomoja ia doli t'ia ndërtojë Tempullin. ⁴⁸Por Më i Larti nuk banon në shtëpi të ndërtuara nga njerëzit. Profeti Jirmija thotë: ⁴⁹Qielli është froni im, - tha Zoti - e toka është shtroja e këmbëve të mia. E ju doni të më ndërtoni një shtëpi, ku mund të banoj?!

⁵⁰A nuk krijova unë mbarë botën?

⁵¹O njerëz kokëfortë, veshët tuaj e zemrat tuaja janë të mbyllura për lajmin e Perëndisë! Pikërisht si të parët tuaj, e kundërshtoni Shpirtin e shenjtë! ⁵²A ka profet që ata nuk e përdoqën? Ata i vranë lajmëtarët e Perëndisë, të cilët parashikuan ardhjen e Shërbëtorit të Tij të drejtë. E atë ju tani e vratë! ⁵³Ju e morët Ligjin, që Perëndia ju dha me anë të engjëllit të tij, por nuk e zbatuat!»

Shtjefnin e mbytin me gurë

⁵⁴Kur i dëgjuan këto fjalë, u zemëruan aq shumë, saqë i kërcëllitnin dhëmbët kundër Shtjefnit. ⁵⁵Por Shtjefni, i mbushur me Shpirtin e shenjtë, i drejtoi sytë nga qielli, pa Perëndinë në madhësinë e Tij dhe Jezusin duke i qëndruar në të djathtë. ⁵⁶«Shikoni», thirri ai, «po e shoh qiellin e hapur dhe në të djathtë të Perëndisë qëndron Biri i njeriut.» ⁵⁷Kur e dëgjuan këtë, ata lëshuan një britmë të madhe, i mbyllën veshët dhe u vërsulën të gjithë së bashku kundër tij. ⁵⁸E shpunë jashtë qytetit dhe e vranë me gurë. Dëshmitarët (që duhej të hidhnin gurin e parë) i vendosën rrobat në këmbët e një djaloshi që quhej Saul për t'i mbajtur, (derisa ata ta mbaronin punën me Shtjefnin).

⁵⁹Dhe ndërsa po e qëllonin me gurë,

Shtjefni lutej e thoshte: «O Jezus, Zot, merre shpirtin tim!» ⁶⁰Pastaj ra në gjunjë dhe bërtiti me zë të lartë: «O Zot, mos i dëno për këtë faj!» Pastaj vdiq.

8 Por Sauli u pajtua plotësisht me këtë cekzekutum.

Përndjekja e bashkësisë

Por atë ditë filloi një përndjekje e madhe kundër të krishterëve në Jerusalem. Të gjithë, me përjashtim të apostujve, ikën nëpër krahinat e Judesë e të Samarisë. ²Disa njerëz të përsëritshëm e varrosën Shtjefnin dhe i bënë gjëmë të madhe.

³Por Sauli donte ta shkatërronte bashkësinë e Zotit. I bastiste shtëpitë dhe fuste në burg burra e gra.

Lajmi i mirë vjen në Samari

⁴Ata që kishin ikur, e përhapën gjithkund lajmin e mirë për Jezusin. ⁵Ndër ta ishte edhe Filipi. Erdhi në Samari, në kryeqytetin e Samarisë, dhe e shpalli lajmin se Jezusi është Mesia. ⁶Të gjithë, unanimisht, e pranuan lajmin e tij, sepse dëgjonin dhe i shihnin shenjat e mrekullueshme që bënte. ⁷Nga shumë të pushtuar nga djalli dilnin shpirtat e këqij duke bërtitur me zë të lartë, shëroheshin shumë të paralizuar e të gjymtë. ⁸Në atë qytet plasi gëzimi dhe hareja.

⁹Atje banonte një njeri i quajtur Simon, i cili e mahniste popullin e Samarisë me anë të magjisë së tij. Mbahej si njeri i veçantë ¹⁰dhe shumë njerëz nga të gjitha shtresat e popullsisë shkonin tek ai. Njerëzit thoshin: «Në këtë njeri banon fuqia e një perëndie; Fuqia e Madhe u trupëzua në të.» ¹¹Ata e çmonin shumë, sepse aq shumë herë i kishite mahnitur me provat e magjisë së tij. ¹²Por kur erdhi Filipi dhe u tregoi për sundimin e Perëndisë që po fillonte si edhe për pushtetin e emrit të Jezusit, Mesisë, i besuan dhe pranuan të pagëzoheshin burra e gra. ¹³Edhe Simoni besoi dhe u pagëzua. Ai u lidh ngushtë me Filipin dhe u çudit për

shenjat dhe mrekullitë kur pa se si i bënte Filipi.

Edhe samarianëve u jepet Shpirti i shenjtë

¹⁴Apostujt në Jerusalem dëgjuan se njerëzit në Samari e kishin pranuar lajmin e Perëndisë. Prandaj i dërguan atje Pjetrin e Gjonin. ¹⁵Të dy arritën në Samari dhe iu lutën Perëndisë që t'ua jepte Shpirtin e Tij, ¹⁶sepse vërtet ishin pagëzuar në emër të Zotit Jezus, por asnjëri prej tyre ende nuk e kishte marrë Shpirtin e shenjtë. ¹⁷Pastaj Pjetri dhe Gjoni vunë duart mbi ta dhe ata e morën Shpirtin e shenjtë.

¹⁸Kur Simoni pa se si me vënien e duarve të apostujve njerëzit e morën Shpirtin e shenjtë, u ofroi apostujve të holla ¹⁹e tha: «Ma jepni edhe mua këtë pushtet.» ²⁰Por Pjetri i bërtiti: «Të hollat e tua dhe ti bashkë me to, i martë djalli! Mos ndoshta mendon se mund ta blesh dhuratën e Perëndisë? ²¹Ti s'ke asnjë pjesë në punën tonë edhe asnjë të drejtë për këtë, sepse nuk u ktheve siç duhet te Perëndia. ²²Kthehu e lëri qëllimet e tua të këqija! Lutju Perëndisë që të ta falë mëkatin. ²³Në të vërtetë, shoh se je plot poshtërsi dhe ende nën pushtetin e djallit.» ²⁴Atëherë Simoni iu lut apostujve: «Ju lutem t'i luteni Perëndisë për mua që të mos dënohem.»

²⁵Pasi Pjetri dhe Gjoni e shpallën lajmin e Perëndisë në kryeqytetin e Samarisë, u kthyen në Jerusalem. Rugës, në shumë qytete të Samarisë e shpallën lajmin e mirë për Jezusin.

Filipi dhe oborrtari nga Etiopia

²⁶Zoti e dërgoi engjëllin e tij te Filipi i cili i tha: «Shko në jug derisa të arrish në rrugën që të shpie nga Jerusalemi për në Gazë; në atë që kalon përreth Gazës pranë shkretëtirës.» ²⁷⁻²⁸Ai u nis menjëherë. Pikërisht atje ishte një funksionar i lartë nga Etiopia duke u kthyer për në atdhe, administrator financiar i mbretëreshës së Etiopisë, e cila mbante titullin dinastik 'Kandake'. Kishte ardhur në Jerusalem për

të adhuruar Perëndinë e Izraelit dhe tani po kthehej në atdhe. Udhës në karrocën e tij lexonte në librin e profetit Jeshaja.

²⁹Shpirti i Perëndisë i tha Filipit: «Shko pas kësaj karroce.» ³⁰Filipi u afrua me vrap dhe dëgjoi se si njeriu po lexonte me zë të lartë në librin e profetit Jeshaja. Atëherë e pyeti: «A e kupton atë që po lexon?»

³¹Etiopasi tha: «Si mund ta kuptoj, kur nuk kam asnjëri të më udhëzojë?» Dhe e ftoi Filipin të ulej pranë tij në karrocë. ³²Vendi ku po lexonte, thoshte: *E çuan si çjapin te kasapi, ishte si qengji i pazë në duart e qethëtarit, i duronte të gjitha i heshtur, pa ankesë.* ³³*U dënua me vdekje dhe u ekzekutua; por me gjithë poshtërimet më të mëdha, Perëndia i dha të drejtë. U hoq nga toka, pa lënë pasardhës.*

³⁴Etiopasi pyeti: «Ju lutem të më thoni: Për cilin bëhet fjalë këtu? A flet profeti për veten e tij apo për ndonjë tjetër?» ³⁵Filipi përfitoi nga ky rast dhe ia tregoi lajmin e mirë për Jezusin, duke u nisur nga ky tekst i Shkrimit të shenjtë.

³⁶Udhës kalonin pranë një uji, dhe etiopasi tha: «Ja ku është uji! Ç'gjë më pengon të pagëzohem?» [³⁷Filipi tha: «Ti mund të pagëzohesh, në qoftë se beson me gjithë zemër.» «Po», iu përgjigj ai, «unë besoj se Jezusi është Biri i Perëndisë.»] ³⁸Udhëroi të ndalej karroca, dhe të dy, ai me Filipin, zbritën në ujë, e Filipi e pagëzoi. ³⁹Kur dolën nga uji, Shpirti i Perëndisë e rrëmbëu Filipin dhe etiopasi nuk e pa më. Ai u mbush me gëzim dhe vazhdoi rrugën.

⁴⁰Filipin e gjejmë përsëri në Azot. Që andej gjer në Cezare e përhap i nëpër të gjithë qytetet lajmin e mirë për Jezusin.

Kthimi i Saulit në fe

9 Ndërkaq Sauli i sulmonte ashpër nxënësit e Zotit e bënte gjithçka për t'i shfarosur. Shkoi te kryeprihti, ²dhe kërkoi nga ai leje e rekomandime për sinagogat e Damaskut. Edhe atje mendonte të kërkonte për anëtarët e këtij sekti të ri arrestimin e

tyre, burra e gra, për t'i sjellë të lidhur në Jerusalem.

³Udhës për në Damask, pak para qytetit, papritur i shndriti një dritë nga qielli. ⁴U rrëzua për tokë dhe dëgjoi një zë që i tha: «Saul, Saul, përse po më përndjek?» ⁵«Kush je ti, o Zot?», pyeti ai. «Unë jam Jezusi që ti e përndjek», i tha zëri. ⁶«Por tani ngrihu dhe shko në qytet! Atje do të mësosh çfarë duhet të bësh!»

⁷Bashkëudhëtarët e Saulit u trembën. E dëgjuan, vërtet, zërin (e Saulit), por nuk panë tjetër njeri. ⁸Kur Sauli u ngrit dhe i hapi sytë, nuk shihte asgjë. Atëherë e morën për dore dhe e çuan në Damask. ⁹Ai qëndroi tri ditë i verbër. Gjatë kësaj kohe as nuk hëngri e as nuk pui.

¹⁰Në Damask banonte njëri nga nxënësit e Jezusit me emrin Hanani. Atij iu shfaq Zoti e i tha: «O Hanani!» «Udhëro, o Zot», iu përgjigj ai. ¹¹Zoti i tha: «Shko në rrugën që quhet 'E drejtë' në shtëpinë e Judës dhe kërkë Saulin nga Tarsi. Ai është atje dhe po më lutet. ¹²Në një vegim ka parë si i afrohet një njeri me emrin Hanani dhe vë duart mbi të, që t'i rikthejë dritën e syve.» ¹³Hanania iu përgjigj: «O Zot, kam dëgjuar nga shumë anë se si ky ka përndjekur ashpër shumë prej besnikëve të tu në Jerusalem. ¹⁴Ka ardhur në Damask me fuqi të plota nga kryeprihtërinjtë, e do t'i arrestojë të gjithë ata që besojnë në ty.» ¹⁵Zoti i tha: «Shko atje pa frikë. Unë e kam zgjedhur atë si veglën time. Ai duhet të dëshmojë për mua dhe për veprën time para popujve joçifutë, sundimtarëve të tyre, ashtu edhe para popullit izraelit. ¹⁶E unë do t'i tregoj, sa shumë duhet ta pësojë për hirin tim.»

¹⁷Pastaj Hanania hyri në atë shtëpi dhe vuri duart mbi Saulin. «Vëlla Saul, Zoti më ka dërguar, vetë Jezusi i cili t'u shfaq ty udhës. Ti do ta rifitosh dritën e syve dhe do të mbushesh me Shpirtin e shenjtë.» ¹⁸Aty për aty Saulit i ra diçka prej syve si luspë peshku dhe menjëherë iu kthye drita e syve. U ngrit dhe u pagëzua. ¹⁹Pastaj hëngri diçka dhe e mori veten.

Sauli predikon për Jezusin në Damask

Sauli kaloi disa ditë bashkë me nxënësit e Jezusit në Damask. ²⁰Pastaj shkoi menjëherë në sinagoga dhe predikoi për Jezusin si Birin e Perëndisë. ²¹Të gjithë ata që e dëgjonin, të habitur, e pyetnin njëri-tjetrit: «Po a nuk është ky ai që në Jerusalem i përndiqte të gjithë ata që i besojnë Jezusit? Po a nuk erdhi ky edhe këtu me detyrë për t'i arrestuar të gjithë dishepujt e këtij njeriu për t'ua dorëzuar kryepfritërinjve?» ²²Por Sauli refuzonte të frikësohej dhe provonte nga Shkrimi i shenjtë, se Jezusi është Mesia. Çifutët në Damask ishin të hutuar.

²³Pas pak ata vendosën ta vritnin Saulin. ²⁴Por Sauli e mori vesh planin e tyre. Ata pritnin ditë e natë në portat e qytetit për ta vrarë. ²⁵Prandaj një natë shokët e tij e zbritën poshtë me anë të një koshi nëpër murin e qytetit.

Sauli në Jerusalem

²⁶Sauli shkoi në Jerusalem dhe donte të hynte në lidhje me nxënësit e Jezusit. Por ata ende ia kishin frikën, sepse nuk besonin se me të vërtetë ai ishte bërë nxënës i Jezusit. ²⁷Atëherë Barnaba ndërhyri për të dhe e solli tek apostujt. U tregoi se si Zoti i ishte shfaqur në rrugë për në Damask e si kishte folur me të, e pastaj si Sauli me plot guxim e kishte shpallur Jezusin për Zot. ²⁸Atëherë Sauli shkante e vinte bashkë me ta nëpër Jerusalem dhe predikonte me vendosmëri për Jezusin si Zot. ²⁹Ai u drejtohej sidomos çifutëve që flitnin greqisht dhe diskutonte me ta, por edhe ata donin ta vritnin.

³⁰Kur e morën vesh këtë të krishterët në Jerusalem, e çuan në Cezare e që andej e nisën për në Tars.

³¹Kështu Bashkësia e Zotit në Jude, në Galile e në Samari përjetoi një kohë paqeje. Ajo forcohej, dhe anëtarët jetonin në pajtim me vullnetin e Perëndisë. Shpirti i shenjtë i ndihmonte dhe bëri të rritej numri i besimtarëve.

Pjetri në Lod dhe në Jafo

³²Pjetri i vizitonte bashkësitë e veçuara dhe kështu erdhi në Lod. ³³Një nga anëtarët e kësaj bashkësie që quhej Ene, i cili kishte tetë vjet që ishte i paralizuar, nuk mund të ngritej nga krevati. ³⁴Pjetri i tha: «Ene, Jezusi, Mesia, të shëroi! Ngrihu dhe shroje krevatin tënd!» Ai aty për aty u ngrit. ³⁵Të gjithë banorët e mbarë rrafshinës së Sharonit e panë si po ecte i shëruar dhe e pranuan Jezusin për Zotin e tyre.

³⁶Në Jafo banonte një e krishtere me emrin Tabita. Emri i saj greqisht ishte Dorkas, që do të thotë Shytë. Ajo kishte bërë shumë vepra të mira dhe i kishte ndihmuar të varfërit. ³⁷Por tani u sëmur dhe vdiq. E lanë dhe e vendosën në dhomën e sipërme. ³⁸Jafoja nuk ishte aq larg Lodit, e kur u mor vesh se Pjetri ishte atje, i dërguan dy lajmëtarë që iu lutën të vinte sa më shpejt.

³⁹Pjetri u nis menjëherë me ta, e kur arriti në Jafo, e çuan në dhomën e sipërme. Atëherë e rrethuan duke qarë të gjitha veshutat e bashkësisë dhe i treguan duke qarë rrobat që i kishte punuar Tabita kur ishte me to. ⁴⁰Por Pjetri i largoi nga dhoma, ra në gjunjë e iu lut Perëndisë për të. Pastaj iu drejtua të vdekurës e tha: «Tabitë, ngrihu!» Ajo hapi sytë, e kur e pa Pjetrin, u ngrit dhe u ul. ⁴¹Pjetri i dha dorën dhe e ngriti. Pastaj thirri të hynte mbarë bashkësia dhe ua tregoi Tabitën e gjallë.

⁴²Mbarë Jafoja e mori vesh ngjarjen dhe shumë njerëz e pranuan Jezusin për Zotin e tyre. ⁴³Pjetri mbeti për një kohë të gjatë në Jafo; banonte te një regjës lëkurësh me emrin Simon.

Pjetri dhe joçifutët

10 Në Cezare banonte një kapiten romak me emrin Kornel, i cili i takonte regjimentit të ashtuquajtur italik. ²Ai besonte në Perëndinë dhe ishte anëtar nderi i bashkësisë çifute së bashku me familjen e tij. Bënte shumë për çifutë të varfër dhe

thoshte uratat e rregullta. ³Një pasdite rreth orës tre pa një vegim. Pa qartë se si një engjëll i Perëndisë hyri tek ai dhe i tha: «Kornel!» ⁴«Urdhëro, o Zot!», ia ktheu ai duke ia ngulur sytë i trembur. Engjëlli iu përgjigj: «Perëndia i ka vënë re mirë uratat e tua dhe lëmoshat dhe ka vendosur të ndërhyjë. ⁵Prandaj dërgo lajmëtarët në Jafo dhe ftoje të vijë tek ti njëfarë Simoni me nofkën Pjetër. ⁶Është mysafir te njëfarë Simoni, regjës lëkurësh, që e ka shtëpinë afër detit.» ⁷Pasi u nis engjëlli, Korneli thirri dy shërbëtorë dhe një ushtar të përshtirshëm prej atyre që i ishin dhënë për shërbim. ⁸U tregoi gjithçka që përjetoi dhe i dërgoi në Jafo.

⁹Të nesërmen, kur i afroreshin Jafos, Pjetri u ngrit rreth mesditës në çatinë e rrafshët të shtëpisë për t'iu lutur Zotit. ¹⁰Atëherë pati uri dhe donte të hante. Ndërsa ata po i përgatitnin ushqimin, kaloi në vegim. ¹¹Pa se si u hap qielli dhe se si zbriti një send i pacaktueshëm, porsi pëlhurë e madhe, i mbajtur në katër këndet. ¹²Në të kishte gjithfarë katërkëmbëshish, zvarranikësh dhe zogjsh. ¹³Një zë thirri: «Ngrihu, Pjetër, theri e ha!» ¹⁴Por Pjetri u përgjigj: «Nuk lejohe, o Zot. Kurrë nuk hëngra diçka të ndaluar ose të papastër.» ¹⁵Por zëri vazhdoi: «Atë që ka shpallur Perëndia të pastër, ti mos e quaj të papastër!» ¹⁶Kjo u përsërit tri herë: pastaj gjithçka u zhduk në qiell.

¹⁷Ndërsa Pjetri po vriste mendjen ç'kuptim kishte vegimi që pati, lajmëtarët e Kornelit tashmë kishin pyetur andej-këtej për shtëpinë e Simonit e tani qëndronin para derës. ¹⁸«A mos është aty mysafir Simoni me nofkën Pjetër?», thirrën ata. ¹⁹Pjetri ende po mendonte për kuptimin e vegimit, kur Shpirti i shenjtë i tha: «Dy burra po të kërkojnë! ²⁰Zbrit dhe shko pas tyre pa farë dyshimi; unë i kam dërguar.» ²¹Pjetri zbriti te njerëzit e tha: «Ja, unë jam ai të cilin e kërkon. Çfarë ju solli këtu?» ²²«Kapiten Korneli na ka dërguar», thanë ata. «Ai bën një jetë shembullore dhe është anëtar nderi i bashkësisë çifute; çifutët fla-

sin mirë për të. Një engjëll i Perëndisë e urdhëroi të të ftojë në shtëpinë e tij për të dëgjuar ç'ke për t'i thënë.»

²³Pjetri i ftoi brenda dhe i ndali atë natë. Mëngjesin tjetër u nis me ta; disa besimtarë nga Jafaja e përcollën Pjetrin. ²⁴Ditën e dytë arritën në Cezare. Korneli kishte gris-hur edhe farefisën e disa miq të ngushtë dhe po e priste Pjetrin. ²⁵Kur arriti Pjetri, Korneli i doli përpara dhe ra përmbys para tij. ²⁶Pjetri e ngriti në këmbë dhe i tha: «Ngrihu në këmbë, sepse edhe vetë, s'jam gjë tjetër, veçse njeri!» ²⁷Duke biseduar me të, hyri në shtëpi. Kur pa shumë njerëz të mbledhur, ²⁸u tha: «Ju e dini mirë se një çifut e ka të ndaluar shoqërimin me joçifutët ose t'i pranojë në shtëpi. Por Perëndia më ka treguar se nuk duhet të mbaj asnjëri për të papastër ose të paprekshëm. ²⁹Prandaj, e kam pranuar ftesën tuaj pa dyshim. E tani më thoni, përse më keni ftuar.»

³⁰Korneli iu përgjigj: «Para katër ditësh rreth kësaj kohe, në shtëpinë time thoshja uratat e orës nëntë, kur papritur, u duk para meje një njeri i veshur me rroba të shkëlqyeshme ³¹dhe më tha: 'Kornel, Perëndia i ka vënë re uratat e tua dhe lëmoshat e tua dhe ka vendosur të ndërhyjë. ³²Dërgo, pra, lajmëtarë në Jafo dhe ftoje Simonin me nofkën Pjetër. Ai është mysafir në shtëpinë e Simonit, regjës lëkurësh, afër detit.' ³³Menjëherë i dërgova njerëzit për ty dhe gëzohem që erdhe. Ja, pra, të gjithë jemi mbledhur para Perëndisë për të dëgjuar gjithçka që të ka urdhëruar Zoti.»

³⁴Atëherë Pjetri mori fjalën e tha: «Tani me të vërtetë po e marr vesh se Perëndia nuk bën asnjë dallim midis njerëzve. ³⁵I do të gjithë njerëzit e cilitdo kombi qofshin, me kusht që ta respektojnë e të jetojnë sipas vulletit të tij.

³⁶Ai ia shpalli popullit izraelit lajmin se u pajtua me të përmes Jezusit, Mesisë, që është Zoti i të gjithëve. Për këtë ju keni dëgjuar, ³⁷e ju e dini çfarë ndodhi në mbarë Judën, duke filluar nga Galileja, pasi Gjon Pagëzori e thirri popullin të pagëzohej. ³⁸Ju dini për Jezusin nga Nazareti, të cilin

Perëndia e zgjodhi, e mbushi me Shpirtin e tij dhe me fuqinë e tij. Bëri kudo të mira dhe i shëroi të gjithë ata që djalli i mbante nën pushtetin e tij; sepse Perëndia e përkrahte. ³⁹Ne jemi dëshmitarë për gjithçka që bëri në mbarë krahinën e Judesë e në Jerusalem. Udhëheqësit çifutë e kryqëzuan, ⁴⁰por Perëndia e ringjalli nga të vdekurit ditën e tretë, kështu që mund të tregohej i gjallë. ⁴¹Por nuk iu shfaq mbarë popullit, por neve dëshmitarëve nga Perëndia të paracaktuar - neve që bashkë me të kemi ngrënë e kemi pirë pasi u ringjall nga të vdekurit. ⁴²Ai na urdhëroi t'i japim dëshmi popullit se Jezusi është ai nga Perëndia i caktuar Gjyqtar i të gjallëve dhe i të vdekurve. ⁴³Të gjithë profetët kanë folur për të dhe kanë parashikuar, se secilit që beson në të, i falen mëkatet.»

Edhe joçifutëve u jepet Shpirti i shenjtë

⁴⁴Ndërsa Pjetri ende po fliste, Shpirti i shenjtë zbriti mbi të gjithë ata që po e dëgjonin. ⁴⁵Besimtarët me prejardhje çifute që kishin ardhur me Pjetrin nga Jafoja, u habitën shumë se Perëndia edhe joçifutëve ua dha Shpirtin e tij, ⁴⁶sepse dëgjuan se si të mbledhurit po flitnin në gjuhë të ndryshme dhe po lavdëronin Perëndinë. Por Pjetri tha: ⁴⁷«Këta njerëz e morën Shpirtin e shenjtë pikërisht në të njëjtën mënyrë si edhe ne. Kush mund t'ua refuzojë pagëzimin?» ⁴⁸Dhe urdhëroi që të pagëzoheshin në emër të Jezusit, Mesisë. Pastaj ata iu lutën të qëndronte disa ditë tek ata

Pjetri raporton në Jerusalem

11 Apostujt dhe besimtarët e tjerë në Jude dëgjuan se edhe joçifutët e kishin pranuar lajmin e Perëndisë. ²Kur Pjetri u kthye në Jerusalem, e qortuan. ³«Ti shkove tek të pafetë dhe hëngre së bashku me ta!» ⁴Atëherë Pjetri u tregoi hollësisht çfarë ndodhi:

⁵«Një ditë kur po i lutesha Perëndisë në Jafo, pashë një vegim. Pashë se si u hap

qielli dhe si zbriti një send i papërcaktueshëm, porsì pëlhurë e madhe, i mbajtur në katër këndet. ⁶Kur vëzhgova me përpikëri, pashë se në të kishte gjithfarë katërkëmbëshish, zvarranikësh dhe zogjsh. ⁷Atëherë e dëgjova zërin që thirri: 'Ngrihu, Pjetër, theri e ha!' ⁸Unë u përgjigja: 'Nuk më lejohet, o Zot. Kurrë nuk hëngra diçka të ndaluar ose të papastër.' ⁹Por zëri nga lart vazhdoi: 'Atë që ka shpallur Perëndia të pastër, ti mos e quaj të papastër!' ¹⁰Kjo u përsërit tri herë: pastaj gjithçka u zhduk në qiell. ¹¹Në këtë çast arritën tre lajmëtarë nga Cezareja para shtëpisë ku banoja. ¹²Shpirti i Perëndisë më urdhëroi t'u shkoja pas pa dyshim. Kështu shkova në Cezare, bashkë me gjashtë bashkëbesimtarët, të cilët i mora me vete për të më shoqëruar. Kur arritëm te Korneli, ¹³ai na tregoi se si pa një engjëll të Perëndisë në shtëpinë e tij, i cili i tha: 'Dërgo një njeri në Jafo dhe thirrë që të vijë këtu Simoni që quhet Pjetër!' ¹⁴Atë që ka për t'ju thënë ai, do të të sjellë ty si edhe mbarë familjes sate shpëtim.' ¹⁵Sapo fillova t'u flisja, zbriti në ta Shpirti i shenjtë, pikërisht si te ne në fillim. ¹⁶Atëherë m'u kujtua si kishte thënë Zoti: 'Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Shpirtin e shenjtë.' ¹⁷Është e qartë: Perëndia ua ka dhënë të njëjtën dhuratë si neve, pasi ata, njëlloj si ne, e pranuan Jezusin, Mesinë, për Zotin e tyre. Kush isha unë për t'iu bërë pengesë Perëndisë?»

¹⁸Kur apostujt e besimtarët e tjerë në Jerusalem e dëgjuan këtë, pushuan së kundërshtuari. E lavdëruan Perëndinë e thanë: «Perëndia, pra, u dha rast edhe joçifutëve të kthehen te vetja e ta marrin jetën e vërtetë.»

Bashkësia në Antioki

¹⁹Besimtarët që në kohën e përndjekjes, pas vrasjes së Shtjefnit, kishin ikur nga Jerusalemi, arritën pjesërisht gjer në Fenici, Qipro e në Antioki. Këta e përhapën lajmin për Jezusin më parë vetëm mes çifutëve. ²⁰Por disa nga ata që ishin nga Qiproja e nga Cireneja, erdhën në Antioki dhe ua

shpallën edhe joçifutëve lajmin e mirë për Jezusin. ²¹Perëndia i përkrahte, kështu që shumë njerëz, e pranuan Jezusin për Zotin e tyre.

²²Bashkësia në Jerusalem dëgjoi për këtë dhe e dërgoi Barnabën në Antioki. ²³Kur arriti atje dhe pa atë që kishte bërë Perëndia me mirësinë e tij të madhe, u gëzua dhe u bëri thirrje t'i përmbahen vendimit të tyre e të mbeten besnikë ndaj Zotit. ²⁴Në të vërtetë, Barnaba ishte njeri i shkathët, i mbushur me Shpirtin e shenjtë edhe me besim të gjallë. Kështu ndodhi që edhe më shumë njerëz e pranuan Jezusin për Zotin e tyre dhe i bashkoheshin bashkësisë.

²⁵Barnaba shkoi në Tars për të kërkuar Saulin; ²⁶e kur e gjeti, e mori me vete në Antioki. Plot një vit vepruan të dy së bashku në këtë bashkësi dhe mësuan shumë njerëz për fenë. Këtu në Antioki nxënësit për herë të parë i quajtën 'të krishterë.'

Mbledhje fondesh për të ndihmuar bashkësinë e Jerusalem

²⁷Rreth kësaj kohe erdhën disa profetë nga Jerusalem në Antioki. ²⁸Njëri nga ata, Hagavi, parashikoi me anën e Shpirtit të shenjtë një uri të madhe në mbarë tokën (e Izraelit), e kjo ndodhi pikërisht në kohën e sundimit të Klaudit. ²⁹Besimtarët në Antioki vendosën t'i ndihmonin bashkëbesimtarët në Jude, secili sipas mundësisë së tij. ³⁰Kontributin e tyre e dërguan me anë të Barnabës e të Saulit të kryetarët e bashkësisë në Jerusalem.

Jakobin e vrasin dhe Pjetrin e burgosin

12 Rreth kësaj kohe, Herodi (Agripa) filloi të merrte masa kundër kryetarëve të bashkësisë. ²Më së pari urdhëroi t'i pritnin kokën Jakobit, vëllait të Gjonit. ³Kur vuri re se kjo u pëlqeu çifutëve, urdhëroi të arrestonin Pjetrin, pikërisht në kohën e festës së Pashkës.

⁴Pjetrin e futën në burg; katër skuadrave

prej katër ushtarësh u jepej për detyrë ta ruanin Pjetrin: ato duhej ta zëvendësonin njëra-tjetrën. Herodi donte të bënte proces publik kundër tij pas festës.

⁵Ndërsa Pjetri ishte në burg, bashkësia po i lutej Perëndisë vazhdimisht për të.

Lirimi i Pjetrit nga burgu

⁶Atë natë, para se Herodi mendonte ta nxirrte para gjyqit, Pjetri flinte në mes dy ushtarëve të rojës. Ishte i lidhur (për muri) me anë të dy hekurave. Para derës së qelisë qëndronin dy rojtarë të tjerë. ⁷Papritur qëndroi atje një engjëll i Perëndisë dhe një dritë e ndriçoi qelinë. E zgjoi Pjetrin me një të prekur në ijë e i tha: «Ngrihu, shpejt!» Menjëherë i ranë prangat nga duart. ⁸Engjëlli vazhdoi me shpejtësi: «Ngjeshe rripin dhe lidhi sandalet!» Pjetri veproi kështu dhe engjëlli e urdhëroi: «Merre mantelin tënd dhe eja pas meje!»

⁹Pjetri doli dhe i shkonte pas. Ai nuk e dinte nëse gjithçka ishte realitet ose jo. Ai mendonte se po shihte ëndrra. ¹⁰Ata kaluan pa pengesë rojën e parë dhe të dytën dhe në fund qëndruan para portës së hekurit që i çonte në qytet. Porta u hap vetvetiu dhe ata dolën. Kaluan me nxitim një rrugë e pastaj menjëherë engjëlli u zhduk. ¹¹Kur erdhi në vete Pjetri, tha: «Tani e di me të vërtetë! Zoti ma ka dërguar engjëllin e tij që të më shpëtojë nga Herodi e të më mbrojë nga gjithçka që çifutët më kanë përgatitur.»

¹²Kur e kuptoi këtë, shkoi te shtëpia ku banonte Maria, e ëma e Gjonit të quajtur Mark. Atje ishin mbledhur shumë besimtarë për lutjen e përbashkët. ¹³Pjetri trokiti në derën e oborrit dhe një shërbëtorë me emrin Rozë erdhi për të hetuar kush ishte. ¹⁴Kur e njohu Pjetrin nga zëri i tij, harroi nga gëzimi t'i çelë derën, por u kthye me vrap brenda e thirri: «Pjetri po qëndron jashtë!» ¹⁵«Mos nuk je në vete?», thanë në shtëpi, e kur Roza nguli këmbë, ata menduan: «Do të jetë hija e tij engjëllorë!»

¹⁶Ndërkaq Pjetri vazhdoi të trokiste derisa në fund ia hapën derën. Kur e njohën, laujtën mendsh nga gëzimi. ¹⁷Ai u dha

shenjë me dorë që të heshtnin dhe u tregoi se si Zoti e kishte çliruar nga burgu dhe shtoi: «Tregojani Jakobit dhe besimtarëve të tjerë!» Pastaj u largua nga Jerusalemi.

¹⁸Kur zbardhi dita, u bë një pëstjellim i madh ndër rojtarët, sepse Pjetri ishte zhdukur. ¹⁹Herodi urdhëroi ta kërkonin gjithkund, por më kot. Pastaj urdhëroi të merreshin në pyetje rojtarët dhe të ekzekutoheshin.

Vdekja e Herod Agripës I

Pas kësaj Herodi u largua nga Jerusalemi, që të rrijë disa kohë në Cezare. ²⁰Banorët e Tirit dhe të Sidonit kishin tërhequr në vete zemërimin e Herodit; prandaj dërguan tek ai një delegacion që të pajtohen me të. Ata i ishin të detyruar për furnizimin e ushqimeve nga krahina e tij. Përfutuan nga administratori i pallatit, Blasti, që t'i thotë Herodit një fjalë të mirë për ta, ²¹dhe Herodi caktoi një ditë për ta shqyrtuar çështjen. U vesh me rrobën mbretërore, zuri vend në tribunë dhe u mbajti një fjalim të madh. ²²Populli thirri: «Kështu po flet një perëndi, e jo një njeri!» ²³Aty për aty një engjëll i Zotit e ndëshkoi, sepse bëri të nderohet si perëndi, në vend që të nderojë Perëndinë e vërtetë. Mbretin e zuri kriza e shiritave dhe vdiq.

²⁴Dhe gjithnjë e më shumë njerëz pranonin lajmin e Perëndisë.

Udhëtimi i parë i Palit: (kap: 13-14)

²⁵Pasi Barnaba e Sauli ia kishin dorëzuar kontributin bashkësisë në Jerusalem, u kthyen në Antioki, dhe sollën me vete Gjonin e quajtur Mark nga Jerusalemi.

13 Në bashkësinë e Antiokisë kishte disa profetë e mësues; përveç Barnabës ishin Simon Afrikanë, Luci nga Cireneja, Manaeni që kishte qenë edukuar bashkë me Herodin, dhe Sauli. ²Një ditë, ndërsa po adhuronin Perëndinë e po agjëronin, Shpirti i shenjtë tha: «M'i ndani Barnabën e Saulin për të kryer punën për të cilën i kam thi-

rrur.» ³Atëherë, pasi agjëruan dhe u lutën më tej, vunë duart mbi ta dhe i dërguan.

Sauli dhe Barnaba në Qipro

⁴Kështu Shpirti i shenjtë e dërgoi Barnabën dhe Saulin në misionin e tyre. Më së pari udhëtuan në Seleuci e, që andej, lundruan për në Qipro. ⁵Kur arritën në Salaminë, e shpallën lajmin e Perëndisë në sinagogat e çifutëve. Me vete kishin sjellë edhe Gjonin si ndihmës.

⁶Ata përshkuan mbarë ishullin dhe arritën në Paf. Atje takuan një çifut me emrin Bar-Jeshua që ishte magjistar dhe profet i rremë. ⁷Ai i përkiste rrethit të guvernatorit romak Sergj Paulit, që ishte njeri i ngritur. Ky i fundit e grishi Barnabën e Saulin dhe donte ta dëgjonte lajmin e Perëndisë. ⁸Por Elimi, siç edhe quhej - që do të thotë magjistar - hyri në mes e bëri çdo gjë të mundur për ta penguar guvernatorin që të mos besojë në Jezusin.

⁹Atëherë Sauli, që greqisht quhet Pal, u mbush me Shpirtin e shenjtë. E shikoi me vëmendje magjistarin ¹⁰e tha: «Ti, bir i djallit, je plot dinakëri e dredhi, lufton kundër çdo gjëje të mirë. A nuk do të pushosh së prishuri qëllimet e Perëndisë? ¹¹Zoti do të të dënojë për këtë: ti do të verbohesh, dhe deri në urdhrin tjetër nuk do ta shohësh më dritën e diellit!» Aty për aty magjistarit i ra errësira më e thellë. Ecte andej-këtej duke kërkuar t'i jepte ndokush dorën.

¹²Kur guvernatori pa se çfarë ndodhi, besoi; sepse ishte thellësisht i prekur se si mësimi i Jezusit doli i fuqishëm.

Pali e Barnaba në Antiokinë e Pisisë

¹³Pali së bashku me shoqëruesit e tij hipën në anije e lundruan në Pergë të Pamfilisë. Atje Gjon Marku u nda nga ata dhe u kthye prapa në Jerusalem. ¹⁴Dy të tjerët udhëtuan më këmbë gjer në Antiokinë e Pisisë. Të shtunën hynë në sinagogë dhe u ulën ndër dëgjuesit. ¹⁵Pas leximit të Ligjit dhe librat e Profetëve, përgjegjësit e sinagogës dërguan t'u thonë: «Vëllezër, në

qoftë se keni ndonjë fjalë ngushëllimi për të na thënë, flitni!» ¹⁶Atëherë Pali u ngrit, dha shenjë me dorë që të heshtin e tha: «Ju izraelitë e të tjerë që jeni në një fe me ta, më dëgjoni! ¹⁷Perëndia i Izraelit i zgjodhi të parët tanë dhe krijoi një popull të madh me ta, kur ata banonin si të huaj në Egjipt. Me fuqinë e tij e nxori nga Egjipti, ¹⁸dhe për dyzet vjet e mbajti të gjallë në shkretëtirë. ¹⁹Si përparonin izraelitët, shkatërroi shtatë popuj dhe ua dha tokën e tyre, tokën e Kënaanit. ²⁰Kjo ndodhi katërqind e pesëdhjetë vjet pas ardhjes së të parëve në Egjipt. Pastaj u dha sundimtarë të veçantë deri në kohën e profetit Shemuel. ²¹Kur dëshiruan një mbret, u dha Shaulin, të birin e Kishit nga fisi i Benjaminit. Pas dyzet vjet sundimi, ²²e hoqi Shaulin dhe emëroi mbret Davidin. Për Davidin tha: *Davidin, të birin e Jishait, e kam zgjedhur, dhe unë e di se do të gëzohem për të. Ai do të zbatojë gjithçka që dëshiroj unë.* ²³E Perëndia i dërgoi popullit të Izraelit një pasardhës të Davidit për shpëtimtar, sipas premtimit të tij. ²⁴Para se të paraqitej ky shpëtimtar, Gjoni i kishte bërë thirrje mbarë Izraelit të pagëzoheshin e të fillonin një jetë të re. ²⁵Kur Gjoni arriti në fund të veprimtarisë së tij, u tha njerëzve: 'Nuk jam ai, të cilin po e pritni. Por ai vjen pas meje; unë nuk jam i denjë për të qenë madje skllavi i tij më i ulët.'

²⁶Vëllezër, ju pasardhës të Avrahamit dhe ju të tjerë këtu që jeni në një fe me ta; tani Perëndia e ka plotësuar premtimin e tij dhe na e ka dërguar lajmin për shpëtimin tonë. ²⁷Banorët e Jerusalemit dhe kryetarët e tyre nuk e njohën Jezusin, edhe nuk i kuptuan fjalët e profetëve që lexohen çdo të shtunë. Por u plotësuan profecitë pikërisht me anë të dënimit me vdekje të Jezusit. ²⁸Megjithatë nuk gjetën asnjë arsye për dënim me vdekje, kërkuan nga Pilati ekzekutimin e tij. ²⁹Pasi bënë gjithçka që është parashikuar për Jezusin në Shkrimin e shenjtë, e zbritën nga kryqi dhe e vunë në varr. ³⁰Por Perëndia e ringjalli nga të vdekurit, ³¹e si i ringjallur për dyzet ditë iu shfaq njerëzve, me të cilët kishte ardhur në

Jerusalem nga Galileja. Këta janë sot dëshmitarët e tij para popullit izrealit.

³²⁻³³Kështu tani po jua sjellim këtë lajm të mirë: Perëndia e ngriti Jezusin dhe kështu e plotësoi premtimin që ua dha të parëve tanë, dhe kështu edhe neve vetë, pasardhësve të tyre. Faktin që Perëndia e ngriti Jezusin mund ta gjeni të profetizuar në psalmin e dytë: *Ti je biri im, sot të emërova (Mesi)!* ³⁴Fakti që Perëndia e ringjalli nga të vdekurit që trupi i tij të mos kalbet, shënohet me fjalët që vijon: *Ty do të t'i jap premtimet e sigurta dhe të patundura që ia dhashë Davidit.* ³⁵Kjo shpjegohet me një tekst tjetër: *Ti nuk do t'ia dorëzosh kalbëzimit shërbëtorin tënd besnik.*

³⁶Tani, Davidi, pasi në të gjallën e tij u shërbeu planeve të Perëndisë, vdiq dhe u varros pranë të parëve të tij dhe trupi i tij u kalb. ³⁷Por Jezusi, të cilin Perëndia e ringjalli nga të vdekurit, nuk u kalb në varr. ³⁸Ta dini, o vëllezër, që ndjesa e mëkateve ju ofrohet me anë të këtij Jezusi. Nën Ligjin e Mosheut nuk mund të qëndroni për shumë kohë para Perëndisë, ³⁹por në qoftë se i besoni Jezusit, do të pajtoheni përgjithmonë me Perëndinë. ⁴⁰Kini kujdes, pra, që të mos realizohet te ju çfarë kishin parashikuar profetët: *41Kini kujdes, ju tallës, habiteni e mbaroni! Sepse në të gjallën tuaj do të bëj diçka (ringjalljen) - kur t'ju tregojë ndokush, nuk do t'i besoni!**

⁴²Kur po dilnin nga sinagoga, iu lutën apostujve që të shtunën e ardhshme t'u flasin përsëri për këtë punë. ⁴³Pas shërbesës fetare shumë çifutë e shumë njerëz që kishin kaluar në fenë çifute, u bashkuan me Palin dhe me Barnabën. Të dy i thirrën ata të qëndronin te besimi (te Jezusi) që Perëndia ua kishte dhuruar me mëshirën e tij.

Grindje me çifutët

⁴⁴Të shtunën tjetër u mblodhën në sinagogë pothuajse të gjithë banorët e qytetit për të dëgjuar lajmin për Jezusin. ⁴⁵Të çifutët e panë turmën, u zemëruan shumë. Ata e kundërshtonin Palin dhe e shanin.

⁴⁶Pali dhe Barnaba u thanë publikisht: «Juve më së pari duhej t'ju shpallej lajmi i Perëndisë. Por meqë e refuzoni, e kështu doni t'i hiqni vetvetes jetën e përjetshme, tani po u drejtohem joçifutëve. ⁴⁷Zoti na urdhëroi kështu, sepse tha: *Unë do të bëj nga ju dritën për popujt e tjerë që me anën tuaj të gjithë të dëgjojnë për shpëtimin që po sjell unë.*»

⁴⁸Kur joçifutët e dëgjuan këtë, u gëzuan dhe e falënderuan Perëndinë për lajmin e tij, atë të shpëtimit. Të gjithë ata që ishin paracaktuar për jetën e përjetshme, besuan.

⁴⁹Lajmi i Perëndisë u përhap në mbarë krahinën. ⁵⁰Por çifutët ndërsyen disa gra fisnike që mbanin fenë çifute si edhe kryetarët e qytetit kundër Palit e Barnabës. Të dy i dëbuan nga qyteti dhe i detyruan ta linin krahinën. ⁵¹Para qytetit e shkundën pluhurin e këmbëve të tyre si dëshmi kundër tyre dhe u nisën për në Ikon. ⁵²Ndërkaq besimtarët në Antioki mbusheshin me gëzim dhe me Shpirtin e shenjtë.

Pali dhe Barnaba në Ikon

14 Gjithashtu edhe në Ikon Pali e Barnaba hynë në sinagogë e folën në mënyrë aq bindëse, saqë një shumicë e madhe çifutësh e joçifutësh e pranuan fenë. ²Por çifutët e tjerë, që nuk donin të bindeshin, e ndërsyen popullsinë joçifute të qytetit kundër besimtarëve. ³Megjithatë Pali dhe Barnaba mund të kalonin një kohë në qytet. Të mbështetur në ndihmën e Zotit, e shpallën lajmin për mëshirën e tij shpëtimprurëse, dhe Zoti e vërtetoi fjalën e tyre me anë të mrekullive që u dha mundësi të bënin.

⁴Qyteti ishte i ndarë në dy pjesë; disa ishin në anën e çifutëve, kurse të tjerët ishin në atë të apostujve. ⁵Në fund një grumbull çifutësh e joçifutësh së bashku me kryetarët e qytetit, u bënë gati për t'iu vërsulur apostujve e për t'i vrarë me gurë. ⁶Por Pali e Barnaba vunë re çfarë kishte ndër mend turma, prandaj ikën në qytete të Likaonisë:

në Listër, në Derbe e në rrethina. ⁷Atje e shpallën lajmin e mirë.

Pali e Barnaba në Listër e në Derbe

⁸Në Listër Pali e Barnaba panë një njeri të ulur që ishte i paralizuar që kur ishte lindur. Këmbët e tij ishin pa forcë; tërë jetën e tij nuk kishte bërë asnjë hap. ⁹Dëgjoi si po fliste Pali. Kur e pa ky se njeriu ishte i bindur se mund të shërohej, ¹⁰tha me zë të lartë: «Çohu, ngrihu në këmbë!» Njeriu u ngrit dhe filloi të ecte andej-këtej.

¹¹Kur turma pa çfarë bëri Pali, bërtiti në gjuhën likaone: «Perënditë kanë zbritur ndër ne në trajtën e njerëzve.» ¹²Barnabën e quajtën Zeus e Palin Hermes, sepse Pali luante rolin kryesor. ¹³Prifti i Zeusit, tempulli i të cilit ishte para portës së qytetit, solli para portës së qytetit mëzetër e kurorë e deshi të bënte një festë filjimi për nder të apostujve.

¹⁴Kur morën vesh Pali e Barnaba çfarë kishin ndër mend, të tmerruar i grisën petkat e tyre, hynë midis popullit e bërtitën: ¹⁵«O njerëz, ç'po bëni kështu? Po edhe ne jemi njerëz të vdekshëm si ju! Ne dëshirojmë t'ju sjellim lajmin e mirë që të ktheni prej këtyre kotësive nga Perëndia që vepron - ai që krijoi qiellin e tokën, detin e gjithçka që është në ta. ¹⁶Më parë ai i lejoi paganët ta ndjekin udhën e tyre. ¹⁷Megjithatë, gjithnjë tregohej si mirëbërësi juaj; juve ju jep shi e bën të piqen të korrat; ju jep ushqime dhe ju bën të gëzoheni.»

¹⁸Ata mezi e ndalën popullin që të mos u kushtonin filjim. ¹⁹Ndërkohë arritën disa çifutë nga Antiokia e nga Ikoni. Ata e hoqën pas vetes popullin dhe e gjuajtën me gurë Palin. Atëherë e tërhoqën zvarrë jashtë qytetit; sepse e mbanin për të vdekur. ²⁰Por kur e rrethuan besimtarët, erdhi në vete dhe hyri në qytet. Të nesërmen u nis me Barnabën për në Derbe.

Kthimi në Antioki të Sirisë

²¹Pali e Barnaba e shpallën lajmin e mirë në Derbe dhe fituan shumë njerëz për Jezusin, Mesinë. Pastaj u kthyen prapa

nëpër Listër e Ikon në Antioki të Pisidisë.²²Atje u dhanë zemër besimtarëve dhe i thirrën të qëndronin të patundur në fe. «Ne duhet të kalojmë nëpër shumë vështirësi para se të hyjmë në mbretërinë e Perëndisë», u tha.²³Pasi luteshin e agjëronin, secilës bashkësi ia emëronin kryetarët, dhe ia rekomandonin mbrojtjes së Atij që e kishin marrë për Zot.

²⁴Pastaj udhëtuan nëpër Pisidi për në Pamfili.²⁵E shpallën lajmin e tyre në Pergë dhe kaluan në Atali.²⁶Që andej u kthyen me anije në pikënisjen e tyre, në Antioki. Këtu i ishin besuar më parë mëshirës së Perëndisë për detyrën që tani kishin kryer.

²⁷Pas mbërritjes, ata thirrën të bashkohej mbarë bashkësia dhe raportuan gjithçka që Perëndia bëri me anën e tyre dhe se si ua hapi derën edhe joçifutëve për të besuar.

²⁸Pali e Barnaba qëndruan një kohë të gjatë te bashkësia në Antioki.

Kuvendi i Jerusalemit

15

Tani erdhën disa besimtarë nga Judeja në Antioki ku shpallën: «Ju nuk mund të shpëtoni, në qoftë se nuk rrethpriteni, siç caktohet në Ligjin e Mosheut.»

²Kjo kërkesë i shkaktoi bashkësisë një shqetësim të madh, dhe Pali e Barnaba kishin një grindje të madhe me ta. Në fund u vendos që Pali, Barnaba e disa të tjerë nga bashkësia në Antioki të shkonin në Jerusalemin tek apostujt dhe kryetarët e bashkësisë për ta sqaruar çështjen atje.

³Bashkësia e Antiokisë u dha ç'u nevojitej për udhëtim. Ata kaluan nëpër Fenici e Samari dhe treguan gjithkund se si edhe joçifutët e kishin marrë Jezusin për Zot. Të gjithë besimtarët u gëzuan për këtë.⁴Kur Pali e Barnaba arritën në Jerusalemin, i pritën mirë bashkësia e mbledhur, apostujt e kryetarët e bashkësisë. U raportuan çfarë kishte bërë Perëndia ndër joçifutët.⁵Por disa farisenj të kthyer në krishterim kishin disa rezervë: «Duhet të rrethpriten», thanë, «dhe duhet të kërkojmë nga ata që t'i binden Ligjit të Mosheut!»

⁶Apostujt e kryetarët e bashkësisë u mbledhën që ta shqyrtonin çështjen para mbarë bashkësisë.⁷Pas një diskutimi të gjatë, Pjetri u ngrit në këmbë e tha: «Vëllezër të dashur! Siç e dini, Perëndia më zgjodhi në mesin tuaj, që prej kohësh të dëgjojnë popujt e tjerë për lajmin e mirë me anën time e ta marrin Jezusin për Zotin e tyre.⁸Perëndia, që i njeh zemrat e të gjithë njerëzve, vërtetoi se edhe joçifutët janë të denjë për këtë; sepse edhe atyre ua dha Shpirtin e tij njëlloj si neve.⁹Me anë të besimit (të tyre) Perëndia i ka pastruar përbrenda. Kështu e ka larguar ndarjen midis tyre dhe neve, çifutëve.¹⁰Përse tani e vini Perëndinë në provë dhe i ngarkoni me një barrë, që as të parët tanë as ne nuk ishim në gjendje ta mbanim?»¹¹E në fund ne besojmë se jemi të shpëtuar, pikërisht siç edhe ata, në saje të flijimit të Jezusit, Mesisë.»

¹²Nga mbarë bashkësia s'erdhi asnjë kundërshtim dhe të gjithë dëgjuan me vëmendje se si Pali e Barnaba raportuan për veprat e mrekullueshme që i kryen ndër joçifutët me ndihmën e Perëndisë.¹³Kur të dy i mbaruan fjalimet, Jakobi u ngrit në këmbë e tha: «Më dëgjoni, vëllezër të dashur!¹⁴Simoni na tregoi, se si Perëndia ndërhyri për të bashkuar nga joçifutët një popull, i cili e nderon.¹⁵Kjo është në përputhje me fjalët e Profetëve, sepse në librat e tyre thuhet: *16Pastaj unë do t'ju drejtohem përsëri - thotë Zoti - e do ta rindërtoj dinastinë e shembur të Davidit. Nga gërmadhat e saj do ta ngre përsëri, 17që të më kërkojnë edhe njerëzit që mbeten të gjallë, të gjitha kombet për të cilat deklarova se janë prona ime. Unë, Zoti, do të bëj 18çfarë kam vendosur që prej kohëve më të lashta.*¹⁹Prandaj jam i mendimit se ne nuk duhet t'i ngarkojmë me tërë ligjin çifut njerëzit e kombeve të tjera që kthehen prej paganizmit nga Perëndia.²⁰Le t'u vëm vetëm këto kushte: që të mos ushqehen nga kafshët që theren si flijim për idhujt, sepse ato janë të papastra; përveç kësaj, të ruhen nga lidhjet martesore të paligjshme, të mos hanë mish nga kafshët e mbytura e të mos pinë gjakun

e kafshëve. ²¹Këto udhëzime të Mosheut janë të njohura prej kohëve të lashta në çdo qytet, sepse lexohen me zë të lartë çdo të shtunë kudo në sinagoga.»

Vendimi i Kuvendit dhe Letra drejtuar besimtarëve joçiftë

²²Atëherë apostujt dhe kryetarët bashkë me mbarë bashkësinë vendosën të dërgonin në Antioki disa njerëz të zgjedhur bashkë me Palin e Barnabën. Për këtë detyrë ata caktuan Judën e quajtur Bar-shaba dhe Silën, dy njerëz me rëndësi në bashkësi, ²³dhe ua dorëzuan letërën që vijon:

‘Apostujt e kryetarët i përshëndetin të gjithë bashkëbesimtarët me prejardhje joçiftë në Antioki, në Siri e në Cilici. ²⁴Morëm vesh se disa veta nga bashkësia në Jerusalem ju ngatërruan me fjalët e tyre dhe ju shqetësuan. Kjo ndodhi pa lejen tonë. ²⁵Prandaj vendosëm unanimisht t’ju dërgojmë delegatë. Ata do t’i shoqërojnë bashkëbesimtarët tanë, Barnabën e Palin, ²⁶të cilët e vunë në rrezik jetën e tyre për Jezusin, Mesinë dhe Zotin tonë. ²⁷I kemi zgjedhur Judën e Silën, që t’ju vërtetojnë personalisht vendimin tonë. ²⁸Neve na duket e drejtë, ashtu edhe Shpirtit të shenjtë, të mos ju ngarkojmë me asnjë barrë tjetër përveç udhëzimeve që vijnë, të cilat ju duhet t’i zbatoni patjetër: ²⁹Mos hani mish nga kafshët që theren si flijim për idhuj; mos pini gjak, mos hani mish nga kafshët e mbytura dhe ruhuni nga lidhjet e paligjshme martesore. Në qoftë se i mbani këto udhëzime, bëni mirë. Shëndet e të fala!’

³⁰Të dy delegatët u nisën së bashku me Palin e Barnabën dhe udhëtuan gjer në Antioki. Atje, para bashkësisë së mbledhur, ua dorëzuan letërën. ³¹Kur e lexuan me zë të lartë, të gjithë u gëzuan për njoftimin ngushëllues. ³²Juda e Sila, të cilët ishin vetë profetë, biseduan për një kohë të gjatë me bashkëbesimtarët, i paralajmëruan dhe i forcuuan. ³³Pasi kaluan aty disa kohë, bashkëbesimtarët i përcollën të dërguarit me përshendetje të përzemërta dhe ata u

nisën për t’u kthyer në Jerusalem. [³⁴Por Sila vendosi të rrinte atje.]

³⁵Pali dhe Barnaba rrinin për një kohë të gjatë në Antioki. Së bashku me shumë të tjerë, e mësonin bashkësinë dhe shpallnin lajmin e Perëndisë.

Fillimi i udhëtimit të dytë të Palit

³⁶Pas pak Pali i tha Barnabës: «Le t’i vizitojmë përsëri të gjitha vendet ku e kemi shpallur lajmin e Perëndisë për të parë si po shkojnë besimtarët.» ³⁷Barnaba donte të merrte me vete Gjon Markun, ³⁸por Pali refuzoi të punonte përsëri bashkë me të, sepse i kishte lënë në baltë në kohën e udhëtimit të mëparshëm dhe kishte ndërprerë bashkëpunimin e mëtejshëm. ³⁹Kështu plasi një sherr i madh midis tyre, e Pali dhe Barnaba u ndanë nga njëri-tjetri. Barnaba u nis me Markun për në Qipro, ⁴⁰kurse Pali zgjodhi Silën për shoqërues. Besimtarët u uruan udhë të mbarë nën mbrojtjen e Zotit. ⁴¹Pali kaloi nëpër Siri e Cilici dhe i forcoi besimtarët në besimin e tyre në të gjitha bashkësitë.

Pali e merr Timoteun për shoqërues

16 Pali kaloi nëpër Derbe dhe arriti në Listër. Atje banonte një besimtar me emrin Timote. Nëna e tij, vetë besimtare, ishte me prejardhje çifute, kurse i ati grek. ²Timoteu kishte nam të mirë te besimtarët në Listër e në Ikon. ³Pali donte ta merrte me vete për shoqërues në udhëtim. Për shkak të çifutëve të asaj krahine, e rrethpreu, sepse dihej gjithkund se i ati ishte grek.

⁴Në qytetet nëpër të cilat kaluan, ua dorëzuan bashkësisë udhëzimet e dhëna nga apostujt e kryetarët në Jerusalem, dhe i thirrën t’i zbatonin në jetë. ⁵Kështu bashkësitë u forcuuan dhe rriteshin ditë për ditë.

Pali në Troadë

⁶Pastaj shkuan më tutje nëpër Frigji dhe Galaci; sepse Shpirti i shenjtë nuk i lejoi ta shpallnin lajmin e mirë në provincën e

Azisë. ⁷Kur arritën në kufirin e Mizisë, donin të kalonin më tutje në Bitini, por edhe këtë ua ndaloi Shpirti i Jezusit. ⁸Kështu kaluan nëpër Mizi dhe arritën në Troadë. ⁹Atje natën Pali pati këtë vegim: një burrë maqedonas u paraqit para tij dhe i bëri këtë lutje: «Kalo në Maqedoni e na ndihmo!» ¹⁰Pastaj kërkuan menjëherë një anije që të na marrë në Maqedoni, sepse ishim të bindur se Perëndia na kishte thirrur t'ua shpallim njerëzve atje lajmin e mirë.

Pali në Filipe; kthimi i Lidisë në fe

¹¹Lundruam prej Troadës dhe u nisëm drejt ishullit Samotrake dhe të nesërmen arritëm në Neapol. ¹²Që andej larg detit shkuam në thellësi të vendit gjer në Filipe - qytet në rrethin e parë të Maqedonisë, një koloni me qytetarë romakë. Atje u ndalëm disa ditë ¹³dhe po e pritnin të shtunën. Atëherë shkuam para portës pranë lumit. Mendonim se atje çifutët do të mblidheshin për lutje. U ulëm dhe biseduam me gratë që kishin ardhur. ¹⁴Njëra nga ato ishte Lidia; rridhte nga Tiatri dhe bënte tregti me stofra të purpura. Ajo ishte anëtare e bashkësisë çifute. Zoti ia ngjalli vëmendjen dhe ajo dëgjoji me vëmendje ndërsa Pali po fliste. ¹⁵U pagëzua, ajo së bashku me njerëzit e saj. Pastaj na ftoi në shtëpinë e saj e tha: «Në goftë se jeni të bindur se e mora Jezusin për Zot, atëherë ju duhet të vini mysafirë tek unë.» Ajo nguli këmbë që të shkonim me të.

Pali dhe Sila në burg

¹⁶Një ditë, ndërsa po shkonim në vendin e lutjes, na takoi një skllave. Prej saj fliste një shpirt parashikues. Me fallet e saj ajo fitonte shumë të holla për pronarët e saj. ¹⁷Vajza shkonte pas Palit e pas nesh të tjerëve duke thirrur: «Këta njerëz janë shërbëtorët e Perëndisë më të lartë. Ata mund t'ju thonë si mund të shpëtoni.» ¹⁸Bëri kështu disa ditë me radhë, derisa Pali u ngacmua aq shumë, sa që u kthye e i tha shpirtit: «Po të urdhëroj një emër të Jezusit, Mesisë: dil prej saj!» Dhe aty për aty doli

prej saj shpirti parashikues.

¹⁹Kur pronarët e saj vunë re se shpirti, me anë të të cilit fitonin shumë para, kishte dalë prej vajzës, i kapën Palin e Silën. I tërhoqën zvarrë në treg para gjyqit të qytetit, ²⁰dhe i paditën para nëpunësve më të lartë: «Këta çifutë nxitën trazira në qytetin tonë. ²¹Ata duan të krijojnë zakone që janë kundër rendit tonë e të cilat ne, si nënshtetas romakë, nuk mund t'i pranojmë.» ²²Edhe populli ishte i zemëruar dhe kërkonte dënimin e tyre. Nëpunësit urdhëruan t'i zhvishnin lakuriq e t'i fshikullonin. ²³Pasi i rrahën dhe i copëtuan, i futën në burg. E urdhëruan rojtarin t'i ruante me kujdes të madh. ²⁴Kështu ai i futi në qelinë më të brendshme dhe këmbët ua lidhi me pranga.

²⁵Rreth mesnate Pali e Sila luteshin dhe i këndonin Perëndisë himne. Të burgosurit e tjerë e dëgjuan këtë. ²⁶Papritur një tërmet i rëndë i tundi themelet e burgut. Dyert u hapën, dhe prangat e të gjithë të burgosurve u këputën (nga muret). ²⁷Rojtari i burgut u zgjua. Kur i pa dyert të hapura, mendonte se të burgosurit kishin ikur. Nxori shpatën dhe deshi ta vriste veten.

²⁸Pastaj Pali thirri me sa zë pati: «Mos i bëj gjë të keqe vetes. Të gjithë jemi këtu.» ²⁹Rojtari kërkoi dritë, u vërsul brenda qelisë dhe u hodh duke u dridhur para këmbëve të Palit e Silës. ³⁰Pastaj i nxori jashtë dhe i pyeti: «Zotërinj, çfarë duhet të bëj unë për të shpëtuar?» ³¹«Beso në Jezusin dhe merre për Zot», u përgjigjën, «dhe do të shpëtosh ti së bashku me farefisin tënd!» ³²Ata i treguan atij dhe të gjithë të tjerëve në shtëpinë e tij për lajmin e Perëndisë.

³³Po në atë orë të natës rojtari mori me vete Palin e Silën, ua lau plagët, dhe menjëherë u pagëzua ai dhe e tërë familja e tij. ³⁴Pastaj i çoi të dy lartë në apartementin e tij dhe u bëri për të ngrënë. Ai, si edhe të gjithë anëtarët e familjes së tij, u gëzuan që kishin gjetur shpëtim duke besuar në Perëndinë.

³⁵Kur zbardhi dita, anëtarët e keshillit popullor të qytetit dërguan lajmëtarët e

gjyqit me udhër që të lirohen të dy njerëzit, ³⁶Rojtari i burgut i tha Pali: «Kam marrë urdhër t'ju liroj. Prandaj mund të shkoni lirisht.» ³⁷Por Pali ua ktheu lajmëtarëve: «Na kanë frushkulluar publikisht pa asnjë vendim gjyqi, megjithëse jemi nënshetas romakë dhe na kanë futur në burg! E tani dëshirojnë fshehurazi të na lirojnë? Kurrsesi! Le të vijnë e le të na lirojnë përgjegjësit personalisht!»

³⁸Lajmëtarët e gjyqit u raportuan të parëve të tyre. Kur dëgjuan se Pali dhe Sila ishin nënshetas romakë, u trembën. ³⁹Prandaj vetë erdhën për t'u kërkuar ndjesë. Pastaj i nxorën nga burgu dhe iu lutën ta linin qytetin. ⁴⁰Por Pali e Sila më parë shkuan përsëri në shtëpinë e Lidisë. Atje takuan bashkëbesimtarët dhe u dhanë zemër. Pastaj vazhduan më tutje.

Trazirë në Selanik

17 Pali e Barnaba kaluan nëpër Amfipol e Apoloni, dhe erdhën në Selanik, ku kishte një bashkësi çifute. ²Si zakonisht, Pali hyri në sinagogë dhe u foli të mbledhurve. Për tri të shtuna rresht, ³ai u tregoi, në bazë të Shkrimit të shenjtë, se si Mesia duhej ta pësonte e të vdiste, dhe pastaj duhej të ringjallej nga të vdekurit. «E ky Mesi», tha Pali, «është Jezusi. Atë po jua shpall.» ⁴Ndër çifutët, vetëm disa u bindën; por ndër grekët që ishin anëtarë të bashkësisë çifute, shumica u bashkuan me Palin dhe me ta, shumë gra me influencë.

⁵Pastaj çifutët u inatosën. Ata bënë për vete disa njerëz nga të cilët mund të pritët gjithçka, e me ndihmën e tyre nxitën trazirë në mbarë qytetin. Shkuan me ta në shtëpinë e Jasonit, ku qëndruan jashtë dhe kërkuar që të dalin Pali dhe Sila për t'i nxjerrë para këshillit popullor. ⁶Kur nuk gjetën as njërin dhe as tjetrin, tërhoqën zvarrë Jasonin dhe disa besimtarë të tjerë para kryetarëve të qytetit e thirrën: «Këta njerëz nxitin trazira në mbarë botën. Tani kanë ardhur edhe në qytetin tonë, ⁷e Jasoni i ka pranuar në shtëpi. Ata i shkelin ligjet e Cezarit dhe

pohojnë se një tjetër është mbreti i vërtetë, domëthënë Jezusi.» ⁸Me këto fjale, populli u nxit shumë, po ashtu edhe kryetarët e qytetit. ⁹Kryetarët, pasi morën nga Jasoni e të tjerët dorëzaninë, i lëshuan.

Një qëndrim i shkurtër në Berejë

¹⁰Kur u err, besimtarët i përcollën Palin e Silën gjer te rruga për në Berejë. Sapo mbërritën atje, menjëherë shkuan në sinagogë. ¹¹Çifutët në Berejë ishin më të hapur se ata në Selanik. Ata dëgjuan me vëmendje të madhe e kontrolluan çdo ditë në Shkrimin e shenjtë për të parë nëse atë që u thoshte Pali ishte e drejtë. ¹²Shumë çifutë e pranuan Jezusin për Zotin e tyre, si edhe shumë grekë me influencë, gra e burra.

¹³Kur morën vesh çifutët në Selanik se Pali po e shpallte lajmin e Perëndisë edhe në Berejë, edhe atje e nxitën popullin kundër tij. ¹⁴Prandaj besimtarët e sollën Palin me nxitim në bregdet; kurse Sila e Timoteu rrinin në Berejë. ¹⁵Përcjellësit e shoqëruan Palin gjer në Athinë dhe pastaj u kthyen me urdhër që t'i thonin Silës dhe Timoteut të shkonin sa më parë tek ai.

Pali në Athinë

¹⁶Ndërsa Pali po i priste të dy, u trondit thellësisht, sepse qyteti ishte plot me idhuj. ¹⁷Ai po fliste me çifutët në sinagogë për këtë, ashtu edhe me grekët që ishin anëtarë të bashkësisë çifute, e fliste çdo ditë në treg me ata që takonte. ¹⁸Ndër ta ishin disa filozofë epikurenj e stoikë që diskutonin me të. Disa prej tyre thoshin: «Çfarë dëshiron të thotë ky papagall?» Disa të tjerë thoshin: «Duket se ai po na shpall perëndi të huaja.» Pali pikërisht fliste për Jezusin dhe 'Anastasit' (Ringjalljen). ¹⁹Ata e morën me vete në Areopag dhe donin të dinin më shumë. «Na intereson mësimi juaj i ri», thanë ata. ²⁰Disa gjëra na tingëllojnë si të çuditshme, në veshët tanë. Dëshirojmë të dimë se për çfarë është fjala!» ²¹Në të vërtetë athinasit dhe të huajt në Athinë preferojnë të kalojnë kohën në zbulimin e të reja ve të fundit dhe transmetimin e tyre.

²²Pali doli para të gjithëve e u tha: «Qytetarë të Athinës! Po vë re se i nderoni shumë përenditë tuaja. ²³Kam kaluar nëpër qytetin tuaj dhe kam parë monumentet tuaja të kultit hyjnor. Gjeta një altar me mbishkrim: 'Perëndisë së panjohur.' Këtë Perëndi që ju nderoni pa e njohur, unë do t'ju shpall tani. ²⁴Ai është Perëndia që e krijoi botën dhe gjithçka që është në të. Si Zot mbi qiellin e tokën, nuk banon në tempuj të cilët njerëzit i ndërtuan për nder të tij. ²⁵As nuk varet nga njerëzit ushqimi i tij; sepse ai vetë u jep jetën e gjithçka që u duhet për jetesën e tyre. ²⁶Prej një njeriu i krijoi të gjithë popujt e njerëzimit që të banojnë mbarë sipërfaqen e tokës; (me mirësinë e tij) u jep stinë e vendbanime, ²⁷sepse donte që njerëzit ta kërkojnë e të marrin mundimin ta gjejnë. Ai është afër secilit prej nesh, ²⁸sepse me anë të tij jetojmë, veprojmë e ekzistojmë. Ose, siç shprehet prej disa poetëve tuaj: 'Edhe ne jemi me prejardhje hyjnore.' ²⁹Pra, në qoftë se është kështu, nuk duhet të biem në gabim e të mendojmë se Hyjnia u ngjan figurave prej ari, argjendi ose prej guri të punuar nga mjeshtria dhe arti i njeriut. ³⁰Gjer tani Perëndia nuk i ka dënuar njerëzit siç e meritonin, sepse veprojnë nga padija. Por tani urdhëron që të kthehen te vetja të gjithë njerëzit e çdo vendi, ³¹sepse caktoi një ditë, kur me drejtësi do ta gjykojë botën me anë të një Njeriu, të cilin e ngarkoi me këtë gjë. Këtë e dëshmoi Perëndia para tërë botës duke e ringjallur nga të vdekurit.

³²Kur dëgjuan për 'ringjalljen e të vdekurve', disa e përqeshën, kurse disa thanë: «Në lidhje me këtë do të të dëgjojmë një herë tjetër!» ³³Kur Pali po largohej nga mbledhja, ³⁴disa u bashkuan me të dhe u bënë besimtarë. Ndër ta ishte Dionizi, anëtar i Areopagut, dhe një grua që quhej Damara.

Pali në Korint

18 Pastaj u nisën nga Athina dhe shkuan në Korint. ²Atje takuan një çifut

nga Ponti. Ai quhej Akuli e kishte ardhur nga Italia së bashku me gruan e tij, sepse (Cezar) Klaudi kishte dhënë urdhër që të gjithë çifutët të dëboheshin nga Roma. Pali i vizitoi të dy. ³Në të vërtetë, edhe ai, si Akuli, ishte mjeshtër tendash, prandaj qëndroi tek ata e punonte atje. ⁴Çdo të shtunë fliste në sinagogë e kërkonte të bindte si çifutët ashtu edhe grekët.

⁵Kur Sila e Timoteu u kthyen nga Maqedonia, Pali mund t'i kushtohej plotësisht detyrës së tij. Ai u thoshte çifutëve se Jezusi është Mesia. ⁶Kur çifutët e kundërshtonin dhe e shanin, Pali protestoi duke shkundur pluhurin nga petkat dhe u thoshte: «Për këtë, fajin e keni vetë në qoftë se humbitni. Unë s'kam asnjë faj. Që tani do t'u drejtohem joçifutëve.»

⁷Ai doli nga sinagoga dhe që atëherë, fliste në shtëpinë e Ticje Justit, një greku, anëtar i sinagogës që gjendej pranë. ⁸Krispi, kryetari i sinagogës, e pranoi Jezusin për Zot, së bashku me tërë familjen e tij. Shumë korintas, kur e dëgjuan Palin, e pranuan fenë dhe gjithashtu u pagëzuan.

⁹Në një vegim të natës Zoti i tha Palit: «Mos ki frikë, por shpalle pa frikë lajmin e mirë! ¹⁰Unë do të të ndihmoj. Askush nuk do të të bëjë dëm, sepse unë kam shumë njerëz (për të kthyer) në këtë qytet.» ¹¹Kështu Pali qëndroi atje një vit e gjashtë muaj duke ua shpallur njerëzve lajmin e Perëndisë.

¹²Kur Galioni u emërua guvernator i ri i provincës romake të Akajës, çifutët u bashkuan në një bandë dhe e hodhën Palin në gjyq. ¹³«Ky njeri», thanë ata, «e nxiti popullin ta nderojë Perëndinë në një mënyrë që është kundër ligjit tonë (romak).» ¹⁴Pali donte ta fillonte mbrojtjen e tij, kur Galioni tha: «Po të ishte çështja e ndonjë krimi të rëndë ose e ndonjë veprë të keqe, sipas detyrës do t'ju kisha dëgjuar me vëmendje, o çifutë. ¹⁵Por meqë është fjala për grindje, për mësimet fetare, për autoritet në këtë fushë, dhe për Ligjin tuaj, ju vetë duhet ta zgjidhni mes jush këtë çështje. Çështje të tilla, unë refuzoj t'i gjykoj.» ¹⁶Pastaj urdhë-

roi që t'i dëbonin nga ndërtesa e gjykatës. ¹⁷Pastaj të gjithë (joçifutët) e kapën kryetarin e sinagogës, Sostenin, dhe e shtruan në dru para Galionit. Por ai mbylli sy e vesh para kësaj.

Kthimi në Antioki dhe fillimi i udhëtimit të tretë misionar

¹⁸Pali qëndroi një kohë të gjatë me bashkësinë në Korint, e pastaj u nis për në Siri, ku donte të merrte me vete Priscilën e Akuilën. Para se të hipte në anije në Kenhrejë, ai i qethi flokët, për shkak të një betimi. ¹⁹⁻²⁰Kur mbërritën në Efes, shkoi në sinagogë për të diskutuar me çifutët. I bënë lutje të qëndronte me ta për një kohë, por nuk pranoi. ²¹«Në dashtë Zoti», tha ai, «do të vij tek ju një herë tjetër», dhe kështu u nda nga ata. Priscilën e Akuilën i la, gjithashtu, në Efes.

²²Pali lundroi me anije në Cezare dhe vazhdoi rrugën më këmbë për në Jerusalemin. Ai i bëri vizitë bashkësisë e pastaj udhëtoi më tutje për në Antioki. ²³Edhe atje nuk qëndroi shumë kohë. Kaloi nëpër Galaci e Frigji dhe gjithkund u dha zemër besimtarëve.

Apoloni në Efes e në Korint

²⁴Nërkohë mbërriti në Efes një çifut me emrin Apolon që vinte nga Aleksandria. Ishte një orator i talentuar dhe e njihje mirë Shkrimin e shenjtë. ²⁵Ai ishte i njohur edhe me mësimet e fesë dhe fliste me zjarr për Jezusin. Ai kishte dijeni të saktë për Jezusin, por njihje vetëm pagëzimin siç e predikonte Gjon Pagëzori. ²⁶Ai predikonte për Jezusin pa frikë në sinagogat çifute. Priscila e Akuila e dëgjuan, e ftuan, dhe i shpjeguan me shumë përpikëri mësimet e krishtera.

²⁷Tani kur Apoloni donte të nisej për në Akajë, besimtarët në Efes i dorëzuan letërën e rekomandimit. Në këtë letër ata iu luteshin bashkëbesimtarëve në Greqi që ta pritnin mirë. Në të vërtetë, ai, me aftësinë e tij të veçantë, i ndihmoi shumë besimtarët. ²⁸Në diskutime publike ai i hodhi poshtë

kundërshtimet e çifutëve dhe u dëshmoi, me anë të Shkrimit të shenjtë, se Jezusi është Mesia.

Edhe dishepuje të Gjonit u jepet Shpirti i shenjtë

19 Ndërsa Apoloni ishte në Korint, Pali po udhëtonte nëpër rrafshnaltën e Azisë së Vogël dhe arriti në Efes. Atje takoi disa nxënës ²dhe u tha: «Kur e pranuat fenë, a e morët Shpirtin e shenjtë?» Ata iu përgjigjën: «Ne as që kemi dëgjuar se ka Shpirt të shenjtë.» Pali i pyeti: ³«Cilin pagëzim keni marrë atëherë?» Ata iu përgjigjën: «Pagëzimin që vjen nga Gjon Pagëzori», i thanë. ⁴Atëherë Pali u shpjegoi: «Gjoni i pagëzoi të gjithë ata që donin të fillonin një jetë të re. Por edhe tha se ata duhet të besojnë në atë që vjen pas tij, domethënë në Jezusin.»

⁵Kur e dëgjuan këtë, ata u pagëzuan në emër të Jezusit, Mesisë. ⁶Pali i vuri duart mbi ta, dhe në ta zbriti Shpirti i shenjtë, dhe ata filluan të flitnin në gjuhë të panjohura dhe të profetizonin. ⁷Ishtin gjithsej rreth dymbëdhjetë burra.

⁸Për tre muaj Pali shkante rregullisht në sinagogë. Atje shpallte pa frikë, se Perëndia me anë të Jezusit po e vendos sundimin e tij, diskutonte me ta për kundërshtimet e tyre dhe kërkonte t'i bindte. ⁹Por disa s'donin të dinin për lajmin dhe rrjedhimisht s'donin të bindeshin. Kur në fund, para së gjithash, ata po e përqeshnin mësimin e ri, Pali u ktheu shpesh në dhe i largoi nxënësit e tij nga sinagoga. Që atëherë ai fliste çdo ditë në sallën e një greku me emrin Tiran, ¹⁰për plot dy vjet me radhë. Kështu shumica e banorëve të provincës së Azisë, çifutë e grekë, e dëgjonin lajmin e Perëndisë.

Shëruessit e rremë dhe djegia e librave të magjisë

¹¹Perëndia bëri të ndodhin me anë të Palit mrekulli të jashtëzakonshme. ¹²Njerëzit morën kësulën dhe shamitë ende qull me djersë të Palit dhe i vunë mbi të

sëmurët. Atëherë këta të sëmurë, u çliruan nga sëmundjet dhe shpirtat e këqij.

¹³Disa ystës shtëtitës çifutë, në magjinë e tyre përdornin edhe emrin e Jezusit, Zotit. Ata u thoshin shpirtave të këqij: «Po ju urdhëroj në emër të Jezusit, për të cilin flet Pali, (të dilni).» ¹⁴Këtë e bënë edhe të shtatë djemtë e kryepifritit (çifut) Skevë. ¹⁵Por shpirti i keq në njeriun e pushtuar nga djalli u përgjigj: «Jezusin e njoh, ashtu edhe Palin. Por kush jeni ju?» ¹⁶Njeriu i pushtuar iu vërsul atyre dhe i rrëzoi përdhe. Ata, të gjakosur dhe gjysmë të zveshur, u detyruan të iknin nga shtëpia.

¹⁷Kur dëgjuan për këtë ngjarje banorët e Efesit, çifutët dhe joçifutët u trembën dhe e nderonin emrin e Jezusit, Zotit. ¹⁸Shumë besimtarë pranuan se më parë kishin bërë magji. ¹⁹Shumë prej tyre u sollën librat e tyre të magjisë dhe i dogjën publikisht. Vlera e librave të djegura ishte pesëdhjetë mijë monedha argjendi. ²⁰Kështu lajmi e tregoi fuqinë e tij dhe u përhap gjithnjë e më shumë.

Trazirat në Efes

²¹Tani Pali vendosi të udhëtonte për në Jerusalem duke kaluar nëpër Maqedoni dhe Greqi. «Pastaj», tha, «unë duhet të vizitoj edhe Romën.» ²²Ai dërgoi përpara dy nga bashkëpunëtorët e tij Timoteun dhe Erastin. Ai vetë ndenji edhe për pak kohë në provincën e Azisë.

²³Në atë kohë ndodhën trazira të mëdha në Efes, për shkak të predikimit të mësimet të ri. ²⁴Pikërisht atje ishte një argjendar me emrin Dhimitër që punonte tempuj të vegjël prej argjendi të perëndeshës Artemidë dhe i shiste. Kjo i sillte atij si dhe mjeshtërvë që i merrte në punë një fitim të madh. ²⁵Ky i thirri në mbledhje të gjithë të tjerët që merreshin me këtë veprimtari dhe u tha: «Burra, ju e dini se mbarë mirëqenia jonë varet nga kjo mjeshtëri. ²⁶Dhe siç po shihni, ky Pali ua mbush mendjen njerëzve duke thënë: 'Perënditë e punuara me duart e njerëzve, s'janë perëndi të vërteta.' Me fjalimet e tij, ai ka pasur sukses jo vetëm

këtu, por pothuajse edhe në mbarë provincën e Azisë. ²⁷Prandaj ka rrezik që të diskreditohet mjeshtëria jonë. Merreni me mend, kjo do të thoshte se tempulli i Artemidës, i perëndeshës së madhe, do ta humbasë rendësinë e tij! Merreni me mend, dhe si pasojë do të harrohet vetë perëndeshë që nderohet jo vetëm gjithkund në provincën tonë, por edhe në mbarë perandorinë romake!»

²⁸Kur e dëgjuan këtë, ata u tërbuan dhe thirrën në kor: «E madhe është Artemida e Efesit!» ²⁹Trazira u përhap në mbarë qytetin. Gajin dhe Aristarkun, të cilët u bashkuan me Palin në Maqedoni, turma i kapi dhe i tërhoqi zvarrë në amfiteatër. ³⁰Pali vetë donte të paraqitej para popullit, por bashkëbesimtarët nuk e lejuan të dilte nga shtëpia. ³¹Edhe disa funksionarë të lartë të provincës që e shihnin Palin me sy të mirë, e paralajmëruan me anë të lajmëtarëve të mos paraqitej në amfiteatër.

³²Ndër të mbledhurit mbretëronte rrëmujë e madhe. Disa bërtitnin e thonin diçka, disa diçka tjetër dhe shumica edhe nuk dinte se për çfarë ishte fjala. ³³Çifutët e nxitën Aleksandrin që të dilte para popullit. Disa nga turma thoshin se ai ishte fajtor për gjithçka. Atëherë ai dha shenjë me dorë (që të heshtnin) dhe deshi të mbante një fjalim mbrojtjeje për çifutët. ³⁴Por kur e morën vesh se ishte çifut, e mbytn zërin e tij me britmat e tyre dhe nuk pushuan për dy orë duke bërtitur tok së bashku: «E madhe është Artemida e Efesit!»

³⁵Në fund sekretari i këshillit popullor ia doli të qetësonte popullin dhe tha: «Burra të Efesit! Në mbarë botën dihet se qytetit tonë i takon tempulli i famshëm i perëndeshës Artemidë dhe këtu nderohet figura e saj që ra nga qielli. ³⁶Kjo nuk mund të kundërshtohet. Prandaj qetësohuni dhe mos u rrëmbeni. ³⁷Ju i tërhoqët zvarrë këta njerëz deri këtu, megjithëse as nuk e grabitën tempullin e as nuk e shanë perëndeshën tonë. ³⁸Në qoftë se Dhimitrit e mjeshtërvë të tij u është bërë dëm, për këtë ka gjyqe dhe autoritete. Atje mund të ngrini padi. ³⁹Në qoftë se

keni kërkesa të tjera, kjo duhet deklaruar para mbledhjes së rregullt popullore. ⁴⁰Ajo që ndodhi sot mund të quhet kryengritje: S'ka asnjë justikim për këtë trazirë; nuk mund ta përligjim me asgjë.» ⁴¹Me këto fjalë e shpërnda turmën.

Udhëtimi nëpër Maqedoni dhe Greqi

20 Kur pushoi trazira, Pali i mbledhi besimtarët. Ai u dha zemër përsëri, u nda nga ata dhe u nis për në Maqedoni. ²Atje i vizitoi gjithkund bashkësitë dhe i forcoi me anë të fjalës së tij. Në fund arriti në Greqi ³dhe qëndroi tre muaj atje. Pastaj deshi të udhëtonte me anije për në Siri. Por meqë çifutët kurdisën një atentat kundër tij, vendosi të udhëtonte nëpër tokë.

⁴Në këtë udhëtim e shoqëronin shtatë përfaqësuesit e bashkësisë: Sopatri, i biri i Pirrit nga Bereja, Aristarku dhe Sekundi nga Selaniku, Gaji nga Derbe, Timoteu, ashtu edhe Tihiku e Trofimi nga provinca e Azisë. ⁵Këta dy të fundit shkuan para nesh dhe na pritën në Troadë. ⁶Pas kalimit të festës së Pashkës, ne të tjerët hipëm në anije në Filipe dhe arritëm në Troadë pas një udhëtimi pesë ditësh. Atje qëndruam një javë.

Vizita e fundit në Troadë

⁷Të dielën u mbledhëm për të festuar darkën e Zotit. Pali po u fliste të mbledhurve, e meqë ishte për herë të fundit bashkë me ta - sepse donte të nisej të nesërmen - e zgjati fjalimin e tij gjer në mesnatë. ⁸Në sallën tonë të mbledhjes në katin e sipërm po digjeshin shumë llamba. ⁹Në parvazin e dritarës ishte ulur një i ri me emrin Eutih. Pasi Pali fliste kaq gjatë, e zuri gjumi dhe ra nga kati i tretë poshtë. Kur e ngritën, kishte vdekur.

¹⁰Pali zbriti poshtë, u shtrua në të, e shtrëngoi e tha: «Mos u shqetësoni. Është (përsëri) gjallë!» ¹¹Pastaj u ngrit lart, ndau bukën dhe e hëngri (darkën e Zotit) së bashku me ta. Foli me ta për një kohë të

gjatë, e u nda prej tyre në të gdhirë. ¹²Të riun e shpunë shëndoshë e mirë në shtëpi, e të gjithë u gëzuan shumë.

Nga Troada në Milet

¹³Ne të gjithë, përveç Palit, hipëm në anije dhe lundruam drejt Asës. Pali preferoi të shkonte në këmbë dhe vetëm atje të hipte në anije. ¹⁴Kur e takuam në Asë, u nisëm së bashku për në Mitilenë. ¹⁵Që andej të nesërmen lundruam më tutje dhe arritëm afër Hijosit. Të pasnesërmen lundruam gjer në Sam e pas një dite mbërritëm në Milet. ¹⁶Pali kishte vendosur të kalonte pranë Efesit që të mos humbiste shumë kohë. Ai donte të udhëtonte sa më shpejt që të mbërrinte në Jerusalem për festën e Rrëshajëve.

Ndarja nga bashkësia në Efes

¹⁷Nga Milet Pali dërgoi t'i lajmërojë kryetarët e bashkësisë së Efesit që të vinin tek ai. ¹⁸Kur arritën, ai tha: «Ju e dini se si jam sjellë me ju tërë kohën, që nga dita kur erdha në provincën e Azisë. ¹⁹Unë kam punuar për Zotin me vetëmohim, shpesh me lot e me vështirësi të mëdha, kur më përndiqnin çifutët. ²⁰Asgjë që ishte për dobinë tuaj, nuk e fsheha nga ju, kur predikova para bashkësisë ose në shtëpitë tuaja. ²¹Çifutë e joçifutë i porosita të ktheheshin te Perëndia duke lënë mëkatet e tyre dhe ta pranenin Jezusin, Mesinë, për Zotin e tyre. ²²Tani po i bindem urdhrat të Shpirtit të shenjtë dhe po shkoj në Jerusalem, e s'e kam të qartë, ç'do të më ndodhë atje. ²³Por këtë e di: në çdo qytet nëpër të cilin kaloj, Shpirti i shenjtë më shpall se në Jerusalem po më pret përndjekje e burgim. ²⁴Por aspak nuk mërzitem për jetën time! Kryesorja është kjo: që ta plotësoj gjer në fund detyrën me të cilën Zoti më ka ngarkuar; predikimin e lajmit të mirë se Perëndia tani ka mëshirë për njerëzimin.

²⁵Unë e di se jam për të fundit herë me ju. Ju, e të gjithë atyre që ua kam shpallur lajmin për sundimin e Perëndisë që tani po fillon, s'do të më shihni më. ²⁶Prandaj deklaroj solemnisht para jush se askush nuk

mund të më qortojë, në qoftë se humbet njëri nga ju. ²⁷Unë nuk lashë pas dore shpalljen e mbarë planit të Perëndisë (për shpëtimin tonë). ²⁸Kini kujdes për veten e për mbarë grigjën, drejtimin e përkujdesjen e së cilës jua besoi Shpirti i shenjtë. Jini barinj të vërtetë të bashkësisë, të cilën Perëndia e fitoi me anë të derdhjes së gjakut të (Birit të) vet. ²⁹Në të vërtetë e di, kur nuk do të jem më mes jush, do të hyjnë te ju ujë grabitqarë, që do të tërbohen, ³⁰dhe ndër ju do të paraqiten njerëz që me anë të fjalimeve mashtroese do të fitojnë për vete dishepuj ndër besimtarët. ³¹Prandaj kini kujdes dhe merreni me mend se për tri vjet, ditën e natën, shpesh me lot, jam munduar ta mësoj secilin prej jush.

³²Tani po ju vë nën mbrojtjen e Perëndisë dhe nën lajmin e mëshirës shpëtuese të tij. Me anë të asaj Ai do t'ju bëjë të rriteni dhe do t'ju japë në fund për trashëgim jetën e përjetshme, juve së bashku me të gjithë ata që i takojnë Atij. ³³⁻³⁴Ju e dini se kurrë nuk ju luta për para as për veshje. Me këto duar kam fituar gjithçka që kishim nevojë për jetë, unë e shoqëruesit e mi. ³⁵Gjithnjë ju kam dhënë shembull si duhet punuar shumë që t'i ndihmojmë nevojtarët (e bashkësisë). Kujtoni fjalët e Zotit Jezus, i cili tha: 'Më i gëzuar është ai që jep se ai që merr.'»

³⁶Kur Pali e mbaroi fjalimin, ra në gjunjë së bashku me ta dhe iu lut Perëndisë. ³⁷Kur e përqafuan dhe e puthën Palin që po ndahej, ata shpërthyen në lot. ³⁸Fjalët që u bënë më shumë përshtypje ishin këto: 'Ju kurrë nuk do të më shihni më.' Pastaj e përcollën gjer në anije.

Pali nisët për në Jerusalem

21 U ndamë nga ata dhe u nisëm. Me anë të erës së mirë, arritëm në Kos, të nesërmen në Rod dhe pastaj në Patarë. ²Atje gjetëm një anije që udhëtonte për në Fenici, dhe hipëm në të. ³Kur u duk Qiproja, u drejtua në jug duke kaluar pranë ishullit në drejtim të Sirisë. Në Tir

anija duhej ta shkarkonte ngarkesën dhe dolëm në breg.

⁴Në i vizitua besimtarët në vend dhe qëndruam një javë tek ata. Ata, nën frymëzimin e Shpirtit të shenjtë, e paralajmëruan Palin për udhëtimin në Jerusalem. ⁵Kur mbaroi qëndrimi ynë i caktuar, na përcollën së bashku me gratë e fëmijët gjer në skaj të qytetit. Në breg ramë në gjunjë së bashku me ta dhe iu lutëm Perëndisë. ⁶Pastaj u ndamë dhe hipëm në anije, ndërsa ata u kthyen në shtëpi.

⁷Në Ptolemaidë arritën pikësynimin e udhëimit tonë. I vizitua bashkëbesimtarët dhe mbetëm një ditë tek ata. ⁸Të nesërmen shkuam më këmbë më tutje dhe mbërritëm në Cezare. Atje hymë në shtëpinë e Filipit ungjilltar. Ai ishte një nga shtatë ndihmësit ⁹dhe kishte katër vajza që kishin mbetur të pamartuara dhe kishin dhuntinë e profecisë.

¹⁰Pas disa ditësh arriti nga Judeja një profet me emrin Hagav. ¹¹Mori brezin e Palit, lidhi këmbët e duart me të e tha: «Kështu thotë Shpirti i shenjtë: njeriun që ka këtë brez, çifutët do ta lidhin po kështu në Jerusalem dhe do t'ua dorëzojnë romakëve.» ¹²Kur e dëgjua këtë, të gjithë, si ne ashtu edhe vendasit, iu lutëm Palit të mos shkonte në Jerusalem. ¹³Por ai tha: «Pse po qani e më hidhëroni? Unë jam gati jo vetëm që të më lidhin, por edhe të vdes në Jerusalem për shkak të Jezusit, Zotit tim.» ¹⁴Pasi nuk mund ta bindim, lëshuam pe, e thamë: «U bëftë vullneti i Zotit!»

¹⁵Pastaj u nisëm për në Jerusalem. ¹⁶Disa bashkëbesimtarë nga Cezareja na përcollën gjer në shtëpinë e Mnasonit nga Qiproja, tek i cili duhej të qëndronim. Ishte njëri nga të parët që e kishin pranuar Jezusin për Zot.

Pali te Jakobi në Jerusalem

¹⁷Kur arritëm në Jerusalem, bashkëbesimtarët na pritën me gëzim. ¹⁸Të nesërmen Pali erdhi bashkë me ne te Jakobi. Ishin mbledhur atje të gjithë kryetarët e bashkësisë. ¹⁹Pali i përshëndeti dhe u dha një raport të hollësishtëm për atë që kishte bërë

Perëndia tek joçifutët me anë të shërbimit të tij si apostull. ²⁰Kur e dëgjuan këtë, lavdëruan Perëndinë dhe pastaj i thanë Palit: «Ti, vëlla i dashur, e di si është te ne. Ka mijëra çifutë që e pranuan Jezusin për Zot e megjithëse janë të krishterë, ende i përmbahen rreptësisht Ligjit të Mosheut. ²¹Ata kanë dëgjuar për ty, se ti i mëson çifutët që banojnë jashtë shtetit të largohen nga mësimi i Mosheut dhe se si ata s'dihen më t'i rrethpresin fëmijët e tyre e as t'u përmbahen më traditave të të parëve. ²²Pra, çfarë të bëjmë? Me siguri do të dëgjojnë se ke ardhur. ²³Prandaj ti duhet të ndjekësh këshillën tonë. Këtu, midis nesh, kemi katër njerëz që u betuan të mos pinë verë e të mos i qethin flokët për një kohë të caktuar. ²⁴Porsa të mbarojë afati i betimit të tyre, bashkohu me ta dhe merr pjesë në kushtimin mbarues. Mund të marrësh edhe shpenzimet e flijimit. ²⁵Përsa u përket joçifutëve që u bënë besimtarë, tashmë kemi marrë vendimin tonë. U kemi shkruar që të mos hanë mish prej flijimit kushtuar idhujve e as të mos prekin mish (me gjak) nga kafshët e mbytura dhe që të ruhen nga lidhjet e ndaluara martesore.»

²⁶Pali e ndoqi këshillën dhe solli me vete të katër njerëzit. Të nesërmen u përgatit së bashku me ta për të shkuar në Tempull. Pastaj shkoi te priftërinjtë për t'i njoftuar se mbaroi afati i betimit. Pas shtatë ditësh do të bëhej flijimi përfundimtar.

Arrestimi i Palit në Tempull

²⁷Kur mbaruan pothuajse të shtatë ditët, disa çifutë nga provinca e Azisë e panë Palin në Tempull. Ata ndërsyen popullin kundër Palit, e kapën ²⁸e thirrën: «Ndihe, o burra izraelitë! Ja njeriu që flet gjithkund kundër popullit izraelit, kundër Ligjit të Mosheut dhe kundër këtij Tempulli! Tani ka sjellë në Tempull me vete edhe joçifutë dhe e ka përdhosur këtë Vend të shenjtë!» ²⁹Ata thoshin kështu, sepse bashkë me Palin, në qytet, kishin parë Trofimin nga Efesi dhe mendonin se Pali do ta kishte

marrë me vete në Tempull. ³⁰Në qytet ishte një trazirë e madhe; njerëzit u grumbulluan, e kapën Palin dhe e tërhoqën me forcë jashtë tremeve të izraelitëve dhe menjëherë i mbyllën dyert pas tij.

³¹Turma iu vërsul Palit dhe donte ta vriste. Atëherë shkoi lajmi te komandanti i garnizonit romak: «Në mbarë qytetin ka trazira!» ³²Ky menjëherë thirri oficerë e ushtarë dhe shkoi me nxitim te grumbulli. Këta, kur e panë komandantin bashkë me ushtarët, pushuan së rrahuri Palin. ³³Komandanti e kapi Palin dhe urdhëroi ta lidhnin me dy palë pranga. Pastaj i pyeti dëshmitarët e rastit: «Kush është ky e çfarë ka bërë?» ³⁴Por njerëzit bërtitën aq furishëm; disa një gjë e disa një gjë tjetër sa nuk mund të merrej vesh se përse bëhej fjalë. Prandaj dha udhë të çonin Palin në kështjellë. ³⁵Kur Pali arriti te shkallët, u desh që ushtarët ta bartnin para duarve për shkak të shtyrjes së popullit. ³⁶Turma i shkonte pas dhe bërtiste: «Rrahje për vdekje!»

Pali mbrohet para popullit

³⁷Para se ta shpinin në garnizon, Pali iu drejtua komandantit: «A kam leje të them diçka?» «A di ti greqisht?», e pyeti komandanti. ³⁸Atëherë nuk je ti ai egjiptiani, që para disa kohësh kurdisi një komplot dhe mori me vete në shkretëtirë katër mijë kryengritës?» ³⁹Pali iu përgjigj: «Unë jam çifut nga Cilicia, qytetar i qytetit të përmendur Tars. Ju lutem të më lejoni t'i them këtij populli dy fjalë.» ⁴⁰Komandanti pranoi.

22 Pali qëndroi në shkallët të jashtme (të kështjellës Antonia) e dha shenjë me dorë që të heshtin. Kur pushoi zhurma, filloi të fliste hebraisht: ¹«Ju burra, vëllezër e etër, më dëgjoni çfarë do t'ju them tani në mbrojtjen time.» ²Kur dëgjuan se po fliste hebraisht, heshtja u bë shumë më e thellë dhe Pali mund të vazhdonte:

³«Unë jam çifut nga Tarsi në Cilici, por u rrita këtu në Jerusalem. Mësuesi im ishte

Gamalieli. Ai ma nguliti në kokë me saktësi Ligjin e të parëve tanë, dhe unë ndërhyra për Perëndinë e Izraelit me kaq zjarr si ju që bëni sot. ⁴Luftova kundër fesë së të krishterëve, deri në vdekje. Kapa burra e gra dhe i futa në burg. ⁵Kryepifti dhe mbarë Këshilli çifut mund ta vërtetojnë këtë. Bëra të më japin letra të rekomandimit për bashkësitë çifute në Damask, sepse doja edhe atje t'i kapja dishepujt e Jezusit dhe t'i çoja prapa në pranga në Jerusalem për dënim.

Pali tregon për kthimin e vet

⁶Udhës për në Damask, pak para qytetit, papritur rreth mesditës, nga qielli më shndërrimi një dritë e madhe. ⁷Unë rashë për tokë dhe dëgjova një zë që më tha: 'Saul, Saul, përse po më përndjek?' ⁸'Kush je ti, o Zot', pyeta. 'Unë jam Jezusi nga Nazareti, të cilin e përndjek.', tha zëri. ⁹Përcjellësit e mi vërtet e panë dritën, por zërin nuk e dëgjuan, i cili po fliste me mua. ¹⁰Pyeta: 'O Zot, çfarë duhet të bëj?' Zoti tha: 'Ngrihu në këmbë dhe shko në Damask! Atje do të marrësh vesh, çfarë është caktuar të bësh.'

¹¹Pasi u verbova nga shkëlqimi i asaj drite, shoqëruesit e mi më morën për dore dhe më shpunë gjer në Damask.

¹²Atje banonte një njeri i përsiprtshëm me emrin Hanani, zbatues besnik i Ligjit dhe shumë i nderuar nga çifutët në qytet. ¹³Ai m'u afrua e tha: 'Vëlla Saul, rifitoje dritën e syve!' Menjëherë m'u hapën sytë dhe e pashë duke qëndruar para meje. ¹⁴Ai tha: 'Perëndia e të parëve tanë të zgjodhi të njihësh me planin e tij për botën. Ti lejohesh të shohësh Mesinë dhe ta dëgjosh zërin e tij, ¹⁵sepse ti duhet të ndërhysh për të para të gjithë njerëzve dhe t'u dëshmosh çfarë pe e dëgjove. ¹⁶E tani mos vono! Ngrihu në këmbë, pagëzohu dhe pranoje Jezusin publikisht, që të të shlyhen mëkatet.'

¹⁷Kur isha përsëri në Jerusalem dhe po i lutesha Perëndisë në Tempull, pata një vegim. ¹⁸Pashë Zotin dhe dëgjova se si tha:

'Largohu nga Jerusalemi sa më shpejt, sepse njerëzit këtu nuk do të të bësojnë, kur të ndërhysh për mua.' ¹⁹'O Zot', thashë, 'ata duhet të besojnë; sepse vetë e dinë se si më parë në sinagoga i kapa dishepujt e tu dhe urdhërova të frushkulloheshin. ²⁰Kur e vranë me gurë dëshmitarin tënd, Shtjefnin, isha vetë atje; unë isha dakord me gjithëka dhe i ruaja rrobat e vrasësve të tij.' ²¹Por Zoti më tha: 'Shko, unë po të dërgoj në popuj të huaj.'

Palit ia presin fjalën

²²Gjer këtu turma e kishte dëgjuar Palin në heshtje, por tani të gjithë filluan të bërtisnin: «Zhdake! Vraje! Nuk meriton të jetojë më!» ²³Ata tërboheshin, i grisnin petkat dhe hidhnin pluhur në ajër. ²⁴Komandanti urdhëroi që Palin ta shpinin në kështjellë. Ai dha urdhër që ta bënin me dru të fliste që ta merrte vesh përse çifutët bërtitnin ashtu kundër tij. ²⁵Kur ushtarët po e lidhnin me rripa për ta fshikulluar, Pali i tha oficerit mbikëqyrës: «A thua keni leje ta rrihni me frushkuj nënshtetasin romak, madje edhe pa procedurë gjyqësore të rregullt?» ²⁶Oficeri shkoi te komandanti e i tha: «Çfarë mendon të bësh? Ky njeri është nënshtetas romak!»

²⁷Komandanti shkoi vetë te Pali dhe e pyeti: «A je ti me të vërtetë nënshtetas romak?» Kur Pali e vërtetoi këtë fjalë, ²⁸komandanti i tha: «Unë e kam blerë shërbëtorin këtu nënshtetesi!» «Unë kam lindur në të», iu përgjigj Pali. ²⁹Njerëzit që do ta mermin në pyetje u larguan me nxitim nga ai. Edhe komandanti i hyri frika, sepse kishte lidhur në pranga një nënshtetas romak.

Pali para këshillit të lartë çifut

³⁰Ditën tjetër komandanti bëri edhe një përpjekje të merrte vesh përse çifutët e paditnin Palin aq furishëm. E liroi nga qelia, i mbodhi kryepërfetërinjtë dhe mbarë këshillin çifut dhe e paraqiti para mbledhjes.

23 Pali i shikoi i qetë në sy e tha: «Vëllezër, tërë jetën time i kam shërbyer Perëndisë, dhe nuk kam turp për asgjë.»

²Me këtë kryepriifti, Hananija, i urdhëroi shërbëtorët që rrinin pranë Palit t'ia mbyllnin gojën duke e goditur. ³Por Pali i tha: «Do të të bjerë ty Perëndia, ti hipokrit! Ti je këtu që të nxjerrësh vendimin për mua sipas Ligjit, e ti vetë kundër Ligjit urdhëron të më rrahin?!» ⁴Shërbëtorët thanë: «Si guxon të flasësh ashtu për kryepriiftin e Perëndisë?» ⁵«Nuk më mbushet mendja, vëllezër», u përgjigj Pali, «se ky është kryepriifti! Sepse, vërtet, shkruan: *Kryetarin e popullit tënd mos e shaj.*»

⁶Meqë Pali e dinte se të pranishmit ishin pjesërisht saducenj e pjesërisht farisenj, në mbledhje thirri: «Vëllezër, unë jam farise dhe rrjedh nga familje farisenjsh. Qëndroju këtu para gjyqit, vetëm sepse besoj në ringjalljen e të vdekurve!»

⁷Me këtë Pali e përçau Këshillin në dy kampe, sepse saducenjtë dhe farisenjtë menjëherë filluan të grindeshin mes tyre. ⁸Saducenjtë, ndryshe nga farisenjtë nuk besojnë se ka ringjallje, as engjëj, dhe as qenie të tjera të padukshme. ⁹Zhurma po shtohet. Disa mësues të Ligjit nga ana e farisenjve në fund u ngritën e thanë: «Te ky njeri nuk gjejmë asnjë faj. Ndoshta me të vërtetë i ka folur ndonjë shpirt ose ndonjë engjëll!»

¹⁰Grindja u bë aq e madhe, saqë komandanti kishte frikë mos e copëtonin Palin. Prandaj urdhëroi që ushtarët e tij ta nxirrin Palin që andej e ta shpinin përsëri në kështjellë.

¹¹Atë natë, Zoti iu shfaq Palit dhe i tha: «Guxim! Ti ndërhyre për mua këtu në Jerusalemin; ashtu duhet të bësh edhe në Romë.»

Një atentat kundër Palit

¹²Mëngjesin tjetër disa çifutë kurdisën një atentat kundër Palit. U betuan se as s'do të hanë as nuk do të pinë derisa ta vrasin Palin. ¹³Në këtë komplot merrnin pjesë më

shumë se dyzet njerëz. ¹⁴Ata shkuan te kryepriiftërinjtë dhe anëtarët e kështillit dhe ua besuan komplotin: «U betuam solemnisht që të mos hamë as të pimë asgjë para se ta vrasim Palin. ¹⁵Prandaj ju, në marrëveshje me Këshillin, thuajini komandantit të garnizonit romak ta sjellë Palin përsëri para jush. Pretendoni se dëshironi ta shqyrtoni më mirë çështjen e tij. Ne jemi gati ta mbytim rrugës për në Këshill.»

¹⁶Por një nip i Palit, biri i motrës së tij, dëgjoi për kurdisjen e këtij atentati. Shkoi në kështjellë dhe i tregoi Palit. ¹⁷Pali thirri një oficer dhe i tha: «Përcille këtë djalosh deri te komandanti, se ka një lajm të rëndësishëm për të.» ¹⁸Oficeri e solli te komandanti e tha: «I burgosuri, Pali, më thirri e m'u lut ta përcjell këtë djalosh deri tek ti. Gjoja ka një lajm të rëndësishëm për ty.»

¹⁹Komandanti e mori djaloshin menjëherë dhe e pyeti: «Çfarë ke për të më raportuar?» ²⁰Ai i tha: «Çifutët dëshirojnë t'ju luten ta çoni nesër Palin para Kështillit. ²¹Mos u besoni, sepse me shumë se dyzet njerëz kanë hartuar një atentat kundër Palit. Ata të gjithë u betuan që të mos hanë as të mos pinë derisa ta mbytin Palin. Ata janë tani gati e presin që ta nxirrin nga burgju.» ²²Komandanti i tha: «Askujt mos i trego se ma ke sjellë këtë lajm.» Pastaj e la të shkojë djaloshin.

Pali çohet në Cezare

²³Komandanti thirri menjëherë dy oficerë dhe i urdhëroi: «Bëni gati dyqind ushtarë të armatosur rëndë, shtatëdhjetë kalorës e dyqind ushtarë me armatim të lehtë, që sontë në mbrëmje, në orën njëzet e një të nisen për në Cezare. ²⁴Le të bëhen gati edhe disa kuaj shalë për Palin dhe çoje shëndoshë e mirë te Feliksi, guvernatori!» ²⁵Edhe shkroi një letër më këtë përmbajtje: ²⁶Klaud Lizja Shkëlqesisë së tij guvernatorit Feliks, i uroj shëndet! ²⁷Njëriun që po të dërgoj, çifutët e kapën dhe donin ta vritnin. Kur mora vesh se është nënshtrëtas romak, e nisa me rojën time dhe e çova në vend të sigurt. ²⁸Meqë desha të dija për çfarë e

paditnin, e shpura para Këshillit të tyre.
²⁹Por doli se ai nuk kishte bërë asnjë faj që të meritojë dënimin me vdekje ose burgimin. Paditjet e tyre kishin të bëjnë vetëm me çështjet e Ligjit çifut. ³⁰Pasi mora vesh një komplot kundër tij, e dërgova tek ti. Paditësit e tij i njoftova të të drejtohen ty për çdo gjë që kanë kundër tij.’

³¹Ushtarët sipas urdhrit e çuan Palin natën gjer në Antipatridë. ³²Të nesërmen këmbësorët u kthyen përsëri në Jerusalem, kurse kalorësit e përçollën Palin më tutje. ³³Ata e sollën në Cezare dhe ia dorëzuan guvernatorit Feliks letërën së bashku me të burgosurin. ³⁴Ky e lexoi letërën dhe e pyeti Palin se nga cila provincë ishte. «Nga Cilicia», iu përgjigj Pali. ³⁵Feliksi i tha: «Do të të marr në pyetje kur të vijnë edhe paditësit e tu.» Pastaj urdhëroi që të ruhet Pali në selinë zyrtare të tij, në pallatin e ndërtuar nga Herodi.

Procesi kundër Palit

24

Pas pesë ditësh arriti në Cezare kryepriifti, Hananija, se bashku me disa këshilltarë dhe me një avokat me emrin Tertul. Ata ngritën padinë kundër Palit te guvernatori Feliks. ²⁻³Pasi e thirrën Palin të paraqitet, Tertuli filloi fjalimin e padisë së tij:

«I përndritshmi Feliks! Është merita jote që, prej kohësh, jetojmë në paqe. Ty t'i dimë për nder një varg reformash në vendin tonë. Këtë e njohim me mirënjohje të thellë. ⁴Por nuk do të të marrim kohë me hollësi të parëndësishme, prandaj të lutem të kesh mirësinë e të na dëgjosh. ⁵Ne kemi zbuluar se ky, Pali, është njeri shumë i rrezikshëm. Si kryet e sektit të të krishterëve, ai i nxit çifutët në trazirë në mbarë perandorinë. ⁶Edhe u përpoq ta përdhosë Tempullin, por atëherë e kapëm. [Dëshironim ta gjykonim sipas Ligjit tonë, ⁷por komandanti Lizja u paraqit dhe me dhunë të madhe na e rrëmbeu, ⁸dhe i urdhëroi akuzuesit e tij të dalin para teje.] Kur ta marrësh në pyetje, ai do të detyrohet t'i pranojë të gjitha paditjet që po i bëjmë kundër tij.»

⁹Çifutët e tjerë e përkrahën duke pohuar se është vërtet ashtu.

Pali mbrohet para Feliksit

¹⁰Guvernatori dha shenjë me dorë (që të heshtin) e Pali mori fjalën:

«Meqë t'je prej kohësh gjykatës i lartë në këtë vend, plot besim po e marr fjalën për t'u mbrojtur. ¹¹Siç mund të vërtetosh pa vështirësi, vetëm para dymbëdhjetë ditësh erdha në Jerusalem ku doja të merrja pjesë në shërbesën fetare në Tempull. ¹²Askush nuk vuri re se e nxitu popullin, as në Tempull, as në sinagoga dhe as gjetiu. ¹³S'ka asnjë provë për çfarë po më paditin tani. ¹⁴Jam vërtet anëtar i rrymës së re që këta e quajnë sekt. Por i shërbej vetëm Perëndisë së të parëve tanë dhe pranoj gjithçka që është shkruar në Ligjin e Mosheut dhe në librat e Profetëve. ¹⁵Ashtu si edhe ata, kam bindjen e fortë se të vdekurit do të ringjallen, të mirët si edhe të këqijtë (për t'u gjykuar). ¹⁶Për këtë marr mundimin ta kem ndërgjegjen e pastër para Perëndisë dhe para njerëzve.

¹⁷Pas shumë vitesh jashtë shtetit, tani u ktheva në Jerusalem. Erdha për të dorëzuar kontributin (e mbledhur në bashkësitë) për popullin tim dhe t'i kushtoja flijim Perëndisë. ¹⁸⁻¹⁹Kur sapo bëra flijimin e pastërtisë, disa çifutë nga provinca e Azisë më panë në Tempull...Këta do të kishite qenë mirë të kishin ardhur këtu para teje e të më paditnin, në qoftë se kanë ndonjë gjë kundër meje. ²⁰Unë nuk kam mbledhur rreth meje asnjë dishepull, dhe as nuk kishite ndonjë trazirë. ²⁰Ti mund t'i pyesësh këta njerëz këtu: çfarë faji gjetën tek unë, kur qëndroja para Këshillit të lartë, ²¹me përjashtim ndoshta vetëm të asaj fjale që thashë më zë të lartë, ndërsa isha në këmbë para tyre: 'Qëndroj në gjyq para jush vetëm sepse besoj në ringjalljen e të vdekurve!'»

²²Feliksi, i cili ishte i mësuar me fenë e të krishterëve, urdhëroi ta presin shqyrtimin e çështjes me këto fjalë: «Vendimi im do të jepet kur të vijë komandanti Lizja nga Jerusalemi.» ²³Urdhëroi përsëri ta shpinin

Palin, por i dha urdhër oficerit që t'i japë disa liri; kështu që miqtë e tij t'i sjellin ushqim.

Pali para Feliksit dhe Druzilës

²⁴Pas disa ditësh, erdhi Feliksi me gruan e tij çifute, Druzilën, në burg dhe urdhëroi t'i sillnin Palin, sepse donte të mësonte edhe më shumë për fenë e të krishterëve.

²⁵Por kur Pali në fund foli për mënyrën e jetës sipas urdhërësave të Perëndisë, për frerin e pasioneve dhe për gjyqin e Perëndisë që po vjen, Feliksi s'ishte më në qejf e tha: «Mirë, tani mund të shkosh. Kur të kem përsëri kohë, do të të thërras.» ²⁶Ai kishte shpresë, që fshehurazi të merrte rryshfet nga Pali. Për këtë arsye e thërriste kohë pas kohe për të biseduar me të.

²⁷Kur, pas dy vjetësh, Feliksin e zëvendësoi Porci Fest, Feliksi kërkonte që çifutët ta merrnin me sy të mirë, dhe e la Palin në burg.

Pali kërkon apelimin e çështjes së tij.

25 Tri ditë pas marrjes së detyrës së tij, Festi udhëtoi nga Cezareja në Jerusalemin. ²Kryeprihtërinjtë dhe çifutët me influencë folën me të për Palin dhe iu lutën ³ta sillte të burgosurin në Jerusalemin. Ata kishin hartuar një atentat tjetër kundër tij dhe donin ta vritnin udhës. ⁴Por Festi i tha: «Pali mbetet në Cezare. Unë do të kthehem atje së shpejti. ⁵Të autorizuarit tuaj mund të vijnë me mua për ta paditur, në qoftë se ky me të vërtetë ka shkelur ndonjë ligj.»

⁶Festi mbeti plot një javë në Jerusalemin e pastaj u nis për në Cezare. Të nesërmen hapi procesin dhe urdhëroi të sillte Pali.

⁷Kur erdhi Pali, çifutët nga Jerusalemi e rrethuan dhe kundër tij ngritën padi të shumta e të rënda. Por nuk mund të vërtetonin asnjërin nga ato. ⁸Pali mbrohej: «Unë s'kam bërë asnjë faj as kundër Ligjit të Mosheut, as kundër Tempullit dhe as kundër Cezarit.»

⁹Atëherë Festi, që kërkonte popullaritet

ndër çifutët, i tha Pali: «A do të shkosh në Jerusalemin e atje të gjykoresh për këtë çështje para meje?» ¹⁰Pali iu përgjigj: «Qëndroj këtu para gjyqit të Cezarit, ku duhet të gjykojem. Çifutëve s'u kam bërë asnjë faj, siç e di edhe ti vetë, fare mirë. ¹¹E, në qoftë se kam bërë ndonjë krim që meriton vdekjen, jam gati të vdes; por në qoftë se s'janë të vërteta paditë e tyre, askush nuk ka të drejtë të më dorëzojë tek ata. Kërkoj të dal në gjyq përpara Cezarit!»

¹²Festi u këshillua me këshilltarët e nxori vendimin e tij: «Meqë e apeloje Cezarin, do të dalësh para Cezarit!»

Pali para Agripës e Berenikës

¹³Pas pak kohësh, erdhën në Cezare mbreti Agripa dhe motra e tij, Berenika, për t'i bërë Festit vizitë. ¹⁴Pas disa ditësh Festi hodhi fjalën për çështjen e Pali: «Feliksi, paraardhësi im, më la një njeri në burg. ¹⁵Kur erdha në Jerusalemin, kryeprihtërinjtë dhe këshilltarët çifutë e paditën para meje dhe kërkuan dënimin e tij. ¹⁶Por unë i bëra të qartë se ne romakët nuk dënojmë asnjëri, para se të mbrohet personalisht para akuzësve të tij. ¹⁷Kur arritën këtu, hapa menjëherë procesin dhe e thirra. ¹⁸Por paditë që kundërshtarët e tij i paraqitën nuk kishin asgjë të bënin me ndonjë krim, siç mendoja gjër atëherë. ¹⁹Ishte vetëm fjala për grindje lidhur me fenë e tyre edhe me një të vdekur me emrin Jezus, për të cilin Pali pohoi se është gjallë. ²⁰Pasi s'dija si të veproja në një proces të tillë, i propozova që të shqyrtohet çështja më tej në Jerusalemin. ²¹Por Pali u ankua dhe kërkoi të dalë në gjyq para Cezarit. Prandaj dhashë urdhër të ruhet në burg derisa ta shpie te Cezari.»

²²Agripa i tha Festit: «Kam dëshirë ta dëgjoj edhe vetë këtë njeri.» «Nesër do ta dëgjosh», iu përgjigj Festi.

²³Të nesërmen erdhën Agripa e Berenika me shkelqim të madh dhe hynë në sallën e pritjes bashkë me oficerë të lartë e me qytetarë të ndershëm të qytetit. Me urdhër të Festit, e sollën Palin. ²⁴Atëherë Festi u tha të mbledhurve: «Mbret Agripë!

Miq të nderuar! Ja njeriu kundër të cilit ngrejne padi çifutët në Jerusalem dhe në këtë qytet. Ata kërkojnë vdekjen e tij. ²⁵Por nuk mund të merrja vesh, nëse ka bërë diçka që meriton dënim me vdekje. Pasi vetë e kërkoi apelimin e çështjes para Cezarit, vendosa ta dërgoj në Romë. ²⁶Por unë nuk di çfarë duhet t'i shkruaj, Zotit tim, Cezarit, për të. Prandaj po e nxjerr para jush këtë njeri, sidomos para teje, o mbret Agripa, që, me anë të këtij shqyrtimi, të marr disa pikëmbështetje për letren time. ²⁷Në të vërtetë më duket pa kuptim të dërgoj një të burgosur në Romë pa shënuar padinë e tij.»

Pali mbrohet para Agripës

26 Agripa i tha Palit: «Ke leje të mbrohesh!» Pali bëri shenjë me dorë (që të heshtin) e filloi: ² «Mbret Agripa! Gëzohem se mund të mbrohem para teje kundër padive të çifutëve, ³para së gjithash, sepse ti i njeh fare mirë të gjitha doket dhe grindjet fetare të tyre. Prandaj, të lutem, më dëgjo me durim! ⁴Të gjithë çifutët e njohin karrierën time; sepse jetova që nga rinia ndër popullin tim dhe në Jerusalem. ⁵Të gjithë mund të dëshmojnë se kam jetuar sipas rrymës më të rreptë të fesë sonë, si farise. ⁶Tani qëndroj para gjyqit, sepse i besoj premtimit që Perëndia ua dha të parëve tanë. ⁷Dymbëdhjetë fiset e Izraelit i shërbejnë Perëndisë ditë e natë me shpresë që ta përjetojnë plotësimin e këtij premtimi. E pikërisht çifutët më paditin për hir të kësaj shprese, o mbret Agripa! ⁸Përse nuk doni ju, çifutë, të besoni që Perëndia me të vërtetë ringjalli një njeri? ⁹Edhe unë, në fillim, kam qenë i mendimit se duhet të luftoj me dhunë kundër atyre që besojnë në veprën e në personin e Jezusit nga Nazareti. ¹⁰Këtë e bëra edhe në Jerusalem. Me fuqi të plota nga kryepiftërinjtë, urdhërova të futen në burg shumë të krishterë dhe t'ua dhashë votën time kundër tyre, kur u dënuan me vdekje. ¹¹Në të gjitha sinagogat

vazhdimisht kërkoja me anë të frushkullimit t'i detyroja ta mohonin fenë e tyre. Urrejtja ime ishte atë e madhe, sa që i përndoqa edhe jashtë shtetit.

Pali flet për kthimin e tij edhe për vepërimitarinë misionare

¹²Me këtë qëllim u nisa për në Damask në emër të kryepiftërinjve e me fuqi të plota të tyre. ¹³Udhës për në Damask, o mbret, ishte mesi i ditës kur ndriti rreth meje e shoqëruesve të mi një dritë nga qielli, më e shndritshme se dielli. ¹⁴Ne të gjithë ramë për tokë dhe unë dëgjova një zë që më tha hebraisht: 'Saul, Saul, përse po më përndjek?' S'ka kuptim të luftosh kundër meje!' ¹⁵'Kush je ti, o Zot?', pyeta unë. E Zoti tha: 'Unë jam Jezusi, të cilin ti e përndjek!' ¹⁶Por tani ngrihu në këmbë, sepse t'u duka, që të më shërbesh. Ti do të tregosh çfarë pe në këtë vegim dhe çfarë do të të tregoj unë në vegimet e ardhshme. ¹⁷Unë po të dërgoj te çifutët dhe joçifutët, e do të të mbroj prej tyre. ¹⁸Ti do t'ua hapësh sytë, që të dalin nga errësira në dritë, nga pushteti i Satanit tek Perëndia, sepse në qoftë se besojnë tek unë, do t'u falen mekatet e do të zënë vend ndër ata që i ka zgjedhur Perëndia.'

¹⁹Që atëherë, o mbret Agripa, unë nuk kundërshtova atë që m'u urdhërua në këtë vegim. ²⁰Më së pari në Damask dhe në Jerusalem, e më vonë në mbarë Judenë edhe te popujt joçifutë i thirra njerëzit t'i lënë mekatet e tyre e të kthehen te Perëndia, që të jetojnë në mënyrën që i përket këtij pendimi. ²¹Vetëm për këtë arsye çifutët më kapën në Tempull e deshën të më vritnin. ²²Por gjer tani Perëndia më ka ndihmuar, e kështu qëndroj si dëshmitar i tij para njerëzve, të pushtetshëmëve e të vegjëlëve. Unë nuk shpall asgjë tjetër veçse atë që kanë parathënë Profetët dhe Mosheu: ²³Mesia, thanë ata, duhej ta pësonte, të vdiste e të ringjallej i pari nga të vdekurit për t'u sjellë çifutëve si edhe joçifutëve dritën shpëtuese.»

Jehona e mbrojtjes së Palit

²⁴Ndërsa Pali po mbrohej në këtë mënyrë, Festi i tha duke thirrur: «Ti je i çmendur, o Pal! Studimi i tepërt t'i ka marrë mendtë!» ²⁵Por Pali iu përgjigj: «O i përndritshmi Fest, nuk më ka lënë mendja. Çfarë them është e vërtetë dhe e arsyeshme. ²⁶Mbreti e di për çfarë po flas, dhe me ty mund të flas hapur për këtë. Jam i bindur që nuk të them asgjë të re, sepse kjo ngjarje nuk ndodhi diku në një skaj të fshehtë! ²⁷O mbret Agripa, a u beson parashikimeve të profetëve? Unë e di se u beson!» ²⁸Agripa iu përgjigj: «Edhe pak dhe po ma mbush mendjen të bëhem i krishterë!» ²⁹«Me pak a më shumë», tha Pali, «i lutem Perëndisë që, jo vetëm ti, por edhe të gjithë këta që po më dëgjojnë sot të bëhen si unë - me përjashtim të këtyre prangave që i mbaj.»

³⁰Pastaj u ngritën mbreti, guvernatori, Berenika dhe të tjerët e dolën. ³¹«Ky njeri nuk meriton as vdekjen as burgun», thanë ata unanimisht. ³²E Agripa i tha Festit: «Ky njeri do të mund të lirohej, sikur të mos kishte kërkuar daljen përpara Cezarit.»

Pali nisat për në Romë

27 Kur ishte vendosur nisja jonë për në Itali, Pali së bashku me të burgosur të tjerë, iu dorëzua një kapiteni me emrin Juli nga një regjiment sirian që mbante emrin e nderit 'Regjimenti i Cezarit'. ²Hipëm në një anije prej Adramitit, e cila duhej të hynte në limanet e bregdetit të provincës së Azisë, dhe u nisëm. Një maqedonas nga Selaniku na përcillte. ³Të nesërmen arritëm në Sidon. Juli ishte plot mirëkuptim dhe e lejoi Palin t'i vizitonte bashkëbesimtarët e tij atje për të pushuar te ta. ⁴Kur u nisëm që andej, kishim erën në të kundërt; prandaj lundruam anës së bregut lindor të Qipros. ⁵Cilicinë dhe Pamfilinë i lamë në anën e djathtë dhe në fund arritëm në Mirën e Licisë. ⁶Atje kapiteni gjeti një anije nga Aleksandria, që shkonte në Itali, dhe na ngarkoi në të.

⁷Për shumë ditë udhëtuam ngadalë dhe mezi arritëm larg Knidit. Pastaj era na detyroi të ndërronim drejtimin e anijes. U drejtuam nga Kreta, lundruam rreth kepit të Salmonës ⁸dhe mezi arritëm në një vend që quhej 'Portet e Mira', jo larg nga qyteti i Lasajës. ⁹Ndërkaq kishim humbur shumë kohë. Agjërimi i vjeshtës kishte kaluar dhe lundrimi ishte bërë i rrezikshëm. Prandaj Pali i paralajmëroi rojtarët e tij. ¹⁰«Parashikoj», tha ai, «se lundrimi i mëtejshëm do të dalë me vështirësi të madhe. Do të vihet në rrezik jo vetëm ngarkesa dhe anija por edhe jeta e njerëzve në anije.» ¹¹Por kapiteni më tepër dëgjoi atë që po fliste kapiteni i anijes dhe pronari se vërejtjet e Palit. ¹²Përveç kësaj, porti nuk ishte i përshtatshëm për të kaluar dimrin. Kështu shumica propozuan të dalim në det dhe të përpigemi të arrijmë gjer në Feniks. Ky port i Kretës është i hapur nga jugperëndimi dhe veriperëndimi, dhe aty kishte mundësi të kalonim dimrin.

Stuhia e detit

¹³Kur filloi një erë jugore e lehtë, ata e morën për shenjë të mirë. Ngritën spirancën dhe anija lundroi sa më afër bregdetit të Kretës. ¹⁴Por pas pak shpërtheu një stuhia nga ana e ishullit, e tmerrshmja 'veri-lindore', ¹⁵dhe e mori me vete anijen. Pasi ishte e pamundur që të mbanim drejtimin kundër erës, lejuam të na mbante era. ¹⁶Nën mbrojtjen e ishullit të vogël Kauda, stuhia tërbohej me pak dhe mezi arritëm të tërheqim sandallin e shpëtimit. ¹⁷Pastaj e lidhën trupin e anijes me dy pallamarë si masë paraprake. Që të mos mbeteshim në zall, në Sirtën e Madhe, detarët e ulën velin e madh dhe kështu na udhëhiqte era. ¹⁸Stuhia e rrihte anijen fortë, prandaj të nesërmen hodhëm në det një pjesë të ngarkesës. ¹⁹Ditën tjetër me duart tona hodhëm veglat dhe pajisjet e anijes. ²⁰Për shumë ditë nuk u pa as dielli as yjet. Stuhia nuk pushoi dhe kështu humbëm çdo shpresë për të shpëtuar.

²¹Askush nuk dëshironte të hante më.

Atëherë Pali u ngrit në këmbë e tha: «Duhej ta dëgjoni paralajmërimin tim e të rrinin në liman. Atëherë s'do t'ju ndodhte kjo. ²²Por tani ju lutem: mos t'ju lëshojë zemra! Të gjithë ju do të mbeten gjallë; vetëm se anija do të humbasë. ²³Natën e kaluar m'u duk një engjëll i Perëndisë, të cilit i takoj e të cilit i shërbej, ²⁴e më tha: 'Mos ki frikë, Pal! Ti duhet të paraqitesh para Cezarit, dhe për hirin tënd Perëndia do t'i shpëtojë të gjithë të tjerët në anije së bashku me ty.' ²⁵Prandaj, o burra, mos t'ju lëshojë zemra! Unë i besoj Perëndisë: gjithçka do të ndodhë pikërisht siç më ka thënë Ai. ²⁶Anija do të ngecë në rrëre në ndonjë ishull.»

²⁷Ishte nata e katërmëdhjetë që na rrihte stuhia andej-këtej në Detin Mesdhe. Rreth mesnatës, detarët e morën me mend se po i afroheshim tokës. ²⁸Hodhën një sondë dhe gjetën një thellësi prej tridhjetë e gjashtë metrash. Disa kohë më vonë ishte njëzet e shtatë metra. ²⁹Ata kishin frikë se mos anija ngecte në një gumë bregdetare, prandaj hodhën katër spiranca nga pupa dhe pritnin me ankth të zbardhte dita. ³⁰Por kur ishte ende natë, detarët kërkuar të iknin nga anija. Me pretekstin se hidhnin spirancën nga kiçi, e ulën sandallin në det. ³¹Por Pali i paralajmëroi kapitenin dhe ushtarët: «Në qoftë se këta nuk rrinë në anije, s'ka asnjë shpresë që të shpëtoni.» ³²Pastaj ushtarët i prenë litarët e sandallit dhe e lanë të bjerë në det.

³³Duke pritur të agonte, Pali i nxiste të gjithë të hanin bukë. U thoshte: «Është e katërmëdhjeta ditë që po presim shpëtim e ju gjatë gjithë kohës nuk hëngrët asgjë. ³⁴Prandaj ju lutem, hani diçka; ky ushqim ju duhet për të mbetur gjallë. Asnjërit nga ju nuk do t'i humbasë as një fije floku nga koka.» ³⁵Me këto fjalë Pali mori bukën, tha lutjen e falënderimit në sy të të gjithëve dhe filloi të hante. ³⁶Pastaj ata morën zemër dhe hëngrën bukë. ³⁷Ishim gjithsej dyqind e shtatëdhjetë e gjashtë veta në anije. ³⁸Pasi u ngopën, hodhën në det ngarkesën e grurit për të lehtësuar anijen.

Mbytja e anijes

³⁹Në agim detarët panë një bregdet që nuk e njohën. Por zbuluan një gji me një breg të rrafshët dhe kërkonin ta ndalnim anijen atje. ⁴⁰Ata e prenë pallamarin e spirancës, e lanë në det dhe njëkohësisht bënë gati timonin. Pastaj e ngritën velin e përparmë, dhe kur anija filloi të lundronte në erë, e drejtuan nga bregdeti. ⁴¹Por anija ngeci në rrëre. Bashi i anijes u ngul në rrëre me aq forcë, saqë anija nuk mund të hiqej nga cekëtina, dhe kiçi i anijes u shemb nën peshën e valëve.

⁴²Ushtarët vendosën t'i vritnin të gjithë të burgosurit që asnjëri të mos ikte me not. ⁴³Por kapiteni donte ta shpëtonte Palin dhe e ndaloi këtë. Ai dha urdhër që të gjithë të përpiqen të dalin në breg: së pari, të hidheshin në det ata që dinin të notonin. ⁴⁴Të tjerët të shpëtojnë, kush me dërrasë e kush me copa të thyera të anijes. Kështu të gjithë dolën në breg shëndoshë e mirë.

Pali në Maltë

28 Pas shpëtimit tonë morëm vesh se ishulli quhej Maltë. ²Banorët na pritën mirë. Na ftuan dhe ndezën një zjarr të madh, sepse kishte filluar të binte shi dhe të bënte ftohtë. ³Pali mblodhi një krah dru dhe i hodhi në zjarr. Menjëherë doli një nëpërkë dhe iu lidh. Zjarri e kishte trembur. ⁴Vendasit panë se si gjarpëri i varej për dore e i thanë njëri-tjetrit: «Ky njeri qenka me siguri vrasës; i shpëtoi detit, por e gjeti dënimi!» ⁵Por Pali e shkundi gjarpërin në zjarr e nuk i ndodhi asgjë. ⁶Ata pritnin se ngadalë do të enjtej ose menjëherë do të binte i vdekur. Pas një pritjeje të gjatë, ata panë se atij s'po i ndodhte asgjë e tillë, dhe arritën në përfundimin se ishte perëndi.

⁷Afër atij vendi ishte prona e kryetarit të ishullit, që quhej Publi. Na priti mirë e na mbajti bujarisht për tri ditë. ⁸I ati i Publit kishte dizenteri dhe ishte në shtrat me ethe. Pali hyri tek ai, iu lut Perëndisë për të, i vuri duart mbi të dhe e shëroi. ⁹Pas kësaj

erdhën të gjithë të sëmurët e tjerë të ishullit dhe u shëruan. ¹⁰Na dhanë shumë dhurata, dhe kur e rifilluam lundrimin, na i sollën ushqimet që na duheshin për lundrim.

Nga Malta gjer në Romë

¹¹Pas tre muajsh lundruam më tutje me një anije nga Aleksandria e cila kishte dimëruar në një liman të ishullit e që quhej 'Dioskurët'. ¹²Arritëm në Sirakuzë, ku u ndalëm tri ditë. ¹³Që andej lundruam më tutje në Regj. Ditën tjetër filloi të frynte shiroku dhe për në Puteol na duheshin vetëm dy ditë. ¹⁴Në atë qytet gjetëm disa besimtarë që na ftuan të qëndronim një javë tek ata.

Pastaj arritëm në Romë. ¹⁵Besimtarët atje kishin dëgjuar për mbërritjen tonë dhe na dolën përpara gjer në 'Tri Pijetoret', disa edhe gjer në 'Tregun e Apiut'. Kur i pa Pali, kjo i dha zemër dhe falënderoi Perëndinë

Pali në Romë

¹⁶Në Romë Pali fitoi lejen të kërkojë një strehim privat. Kishte vetëm një ushtar për rojë.

¹⁷Pas tri ditësh Pali i ftoi në takim udhëheqësit e çifutëve të qytetit. Kur të gjithë ishin të pranishëm, ai u tha: «Vëllezër të dashur, edhe pse nuk kam bërë asgjë as kundër popullit tonë as kundër traditave të të parëve tanë, megjithatë në Jerusalem më kanë kapur e më kanë dorëzuar te romakët. ¹⁸Romakët më kanë marrë në pyetje dhe donin të më lironin, sepse nuk gjetën asnjë arsye për të më dënuar me vdekje. ¹⁹Por pasi judeasit kundërshtuan, nuk më mbeti gjë tjetër veçse të kërkoja për të dalë përpara Cezarit. Me këtë nuk kisha qëllim ta paditja popullin tim. ²⁰Këtë desha t'ju them dhe për këtë ju kam ftuar këtu. Këto pranga i mbaj, sepse kam predikuar (Mesinë) - Atë

që po e pret mbarë populli izraelit.»

²¹Ata iu përgjigjën: «Askush nga Judeja nuk na ka shkruar ndonjë gjë për ty; as nuk ka ardhur ndonjë vëlla, të na thotë publikisht ose privatisht ndonjë padi për ty. ²²Por me qejf do ta dëgjojmë mendimin tënd, sepse kemi dëgjuar se sekti të cilit i takon ti, gjithkund has kundërshtime.» ²³Ata lanë takim për një herë tjetër.

Në ditën e caktuar erdhi në banesën e Palit një numër edhe më i madh prej tyre. Nga mëngjesi deri natën vonë ai u shpalli dhe u dëshmoi se si Perëndia tashmë ka filluar ta vendosë mbretërinë e tij. Me anë të fjalëve nga Ligji i Mosheut edhe nga Shkrimet e Profetëve kërkoi t'i bindte për Jezusin. ²⁴Disa u bindën kurse të tjerët nuk donin t'i besonin. ²⁵Nuk mund të pajtoheshin me njëri-tjetrin për këtë çështje, e kështu u larguan.

Pali shtoi edhe këto fjalë: «Tani bindem se është e vërtetë ajo që u tha të parëve tuaj Shpirti i shenjtë me anë të profetit Jeshaja: ²⁶Shko tek ai popull e thuaji: Ju dëgjoni, por asgjë nuk kuptoni; mund të shikoni, por nuk shihni atë që duhet. ²⁷Në të vërtetë ky popull është i pandreqshëm në shpirt. Ata i zënë veshët dhe i mbyllin sytë, që të mos shohin, e të mos dëgjojnë dhe kështu as të mos kuptojnë. Përndryshe ata do të ktheheshin tek unë e unë do t'i shëroja.»

²⁸Pali shtoi: «Këtë ta dini: Perëndia tani ua ka dërguar shpëtimin e premtuar popujve joçifutë, dhe ata do të dëgjojnë!» [²⁹Kur Pali i mbaroi këto fjalë, çifutët u nisën duke diskutuar me zjarr midis tyre.]

³⁰Pali banoi dy vjet me radhë, në apartamentin që paguante vetë. Aty i pranonte të gjithë ata që shkonin ta takonin. ³¹Fliste haptazi e pa pengesë se si Perëndia ka filluar ta vendosë mbretërinë e tij dhe u mëson të gjithë për Jezusin, Mesinë dhe Zotin.

LETRA DREJTUAR BASHKËSISË SË ROMËS

Lajmi i mirë i destinuar për të gjithë popujt

1 Këtë letër e shkruan Pali i cili i shërbon Jezusit, Mesisë.

Perëndia më thirri mua, Palin, për të qenë apostull; më caktoi për të bërë të njohur lajmin e mirë.

²Perëndia prej kohësh e kishte premtuar këtë lajm të mirë në Shkrimet e shenjta, me anën e profetëve të tij. ³Lajmi ka të bëjë me Birin e tij, Zotin tonë, Jezu Mesinë: përta i përket prejardhjes së tij njerëzore ishte pasardhës i mbretit David; ⁴por (përta i përket prejardhjes së tij hyjnore) me anë të Shpirtit të shenjtë u shfaq Bir i Perëndisë me fuqi të plotë kur u ringjall nga të vdekurit.

⁵Me anë të Jezusit, Mesisë, m'u tregua mëshirë për të qenë apostull. Për nder të emrit të tij më ka caktuar për t'i bindur njerëzit e të gjitha kombeve, që ta pranojnë lajmin e mirë e që t'i nënshtrohen Perëndisë. ⁶Ndër ta jeni edhe ju, sepse Perëndia ju thirri t'i takoni Jezusit, Mesisë.

⁷Ju përshëndes të gjithëve në Romë, që jeni të dashur nga Perëndia dhe të thirrur për të qenë populli i tij. Mëshira e paqja qofshin me ju nga Perëndia, Ati ynë dhe nga Jezusi, Mesia dhe Zoti.

Dëshira e Palit për të ardhur në Romë

⁸Para së gjithash, e falënderoj Perëndinë tim me anë të Jezusit, Mesisë, për ju të gjithë; sepse në mbarë botën flitet për besimin tuaj. ⁹⁻¹⁰Sa herë që të lutem, mendoj për ju dhe i lutem Perëndisë që të më japë në fund mundësi që t'ju vizitoj. Perëndia, të cilit i shërbej me gjithë zemrën time, mund të dëshmojë se po them të vërtetën, duke e shpallur lajmin për Birin e tij. ¹¹Unë desha t'ju njoh personalisht që t'ju shërbej me anë të dhuntive, të cilat m'i dha Shpirti i Perëndisë. Me anë të tyre, desha t'ju jap

zemër - ¹²ose më mirë: do t'i japim zemër njëri-tjetrit me anën e besimit tonë të përbashkët.

¹³Të jeni të sigurtë, vëllezër, se unë kisha planifikuar shumë herë t'ju vizitoj, por gjer tani, Perëndia nuk më dha mundësi që të më realizohet kjo dëshirë. Si ndër popujt e tjerë, dëshiroj t'i fitoj njerëzit për Mesinë edhe ndër ju. ¹⁴Unë u jam detyruar të gjithëve: njerëzve me kulturë si edhe njerëzve të paqytetëruar, të mësuarve si edhe të paditurve. ¹⁵Për këtë ka shumë rëndësi për mua t'ju shpall edhe juve në Romë, lajmin e mirë të Perëndisë.

Fuqia e lajmit të mirë

¹⁶Unë mbështetem në këtë lajm hapur e pa frikë; sepse në të vepron fuqia e Perëndisë. Të gjithëve që i besojnë, u sjell shpëtimin; së pari çifutëve, por edhe njerëzve prej kombeve të tjera. ¹⁷Në lajmin e mirë tregohet se si Perëndia u jep njerëzve pafajësinë. Atje tregohet se si besimi ka për përfundim një marrëdhënie të përhershme me Perëndinë. Siç shkruhet në Shkrimin e shenjtë: *Ai që i beson Perëndisë, merr pafajësinë dhe do të jetojë* (në praninë e tij).

Faji i njerëzimit

¹⁸Drejtësia e Perëndisë tashmë po vepron. Zemërimi i tij i shenjtë u drejtohet të gjithë atyre që nuk e nderojnë e që nuk ia përfillin vullnetin. Ata dinë të vërtetën, por e mohojnë me sjelljen e tyre. ¹⁹Në të vërtetë, atë që mund të dinë njerëzit për Perëndinë u është bërë e njohur. Perëndia vetë ua ka zbuluar. ²⁰Askush, vërtet, nuk mund ta shohë Perëndinë; por ai u zbulohet njerëzve me anë të veprave të tij. Meqë ka krijuar botën, ata mund ta njohin fuqinë e tij të përjetshme ashtu si dhe qenësinë e tij hyjnore, në qoftë se duan të dinë për këtë çështje. Prandaj nuk kanë asnjë përligjje (për mosbesim).

²¹Megjithëse e dinë fare mirë se ka Perëndi, nuk ia dhanë nderimin që i përket Atij dhe nuk e falënderuan. Mendimet e tyre shkuan në rrugë të gabuar dhe zemrat e tyre të paarsyeshme i futën në errësirë. ²²Mbaheshin për të mençur, por në fakt ishin bërë të marrë. ²³Në vend që ta nderonin Perëndinë e përjetshëm, adhuruan pikurat e njerëzve të vdekshëm, të zogjve, të shtazëve katërkëmbëshe dhe të gjarpërinjve.

²⁴Për këtë Perëndia i la të bëhen viktimat të pasioneve të tyre kështu që t'i çnderojnë trupat e tyre. ²⁵Ata adhurojnë atë që Perëndia ka krijuar në vend të nderojnë vetë Krijuesin - lavdi i qoftë atij përgjithmonë! Amen. E meqë e ndërruan të vërtetën për Perëndinë me gënjeshtëri, ²⁶ai ua dorëzoi pasioneve të turpshme. Kështu ndodhi që gratë i ndërruan marrëdhëniet bashkëshortore të natyrshme me marrëdhëniet seksuale kundër natyrës, ²⁷e gjithashtu burrat i lanë marrëdhëniet seksuale me gratë dhe ndizeshin me pasion për njëritjetrin. Burrat u turpëruan me marrëdhëniet seksuale me burra të tjerë. Ashtu e marrin dënimin që u përket mendjeve të tyre të shtrembëruara.

²⁸Pasi këta njerëz e mbanin për të panevojshme ta kërkonin Perëndinë e ta merrnin seriozisht, Perëndia i la t'i dorëzohejshin mendjeve të tyre të çrregullta, e kështu të bëjnë veprat që nuk merren dot me mend. ²⁹Tek ata zë vend gjithfarë padrejtësie dhe poshtërsie. Janë mbushur plot lakmi, keqdashje dhe smirë. Bëjnë vrasje, shkaktojnë grindje dhe mashtrojnë. Ngrënë gracka për njëritjetrin, flasin me keqdashje për të afërmit, ³⁰dhe shpifin ndaj tyre. E urrejnë Perëndinë. Ata janë brutalë, arrogantë dhe mburraveçë. Kurdisin gjithnjë e më shumë krime. Nuk i dëgjojnë prindërit, ³¹dhe veprojnë vetëm sipas kokës së tyre. Nuk mbajnë premtimet, s'e njohin as dashurinë as mëshirën. ³²Me sjelljen e tyre e dinë fare mirë se të gjithë ata që sillen ashtu meritojnë, sipas vendimit të Perëndisë, dënim me vdekje. Megjithatë

nuk ndalen këtu, por i nxitin edhe të tjerët të veprojnë ashtu.

Drejtësia e Perëndisë vlen për të gjithë

2 Por edhe ju (çifutë) që nuk e aproveni një sjellje të tillë, nuk mund të justifikoheni. Kur dënoni joçifutët e tjerë, dënoni edhe veten tuaj, sepse edhe ju jeni sjellë ashtu. ²Kjo është e vërtetë: Perëndia i dënon me të drejtë njerëzit që bëjnë vepra të tilla. ³Por si do t'i shpëtoni ju gjyqit të tij, kur veproni ashtu siç veprojnë të tjerët që ju vetë i qortoni? ⁴A nuk përbuzni ju mirësinë, bujarinë dhe durimin e tij? A nuk e kuptoni ju se Perëndia dëshiron t'ju nxitë të ndryshoni duke ju treguar mirësinë e tij? ⁵Por ju jeni plot kryeneçësi dhe nuk merrni për zemër mirësinë e tij. Kështu e rëndoni edhe më shumë dënimin që do ta merrni Ditën e gjyqit.

Atë ditë Perëndia do të nxjerrë publikisht vendimin e tij gjyqësor. ⁶Do t'ia japë secilit shpërblimin sipas veprave që i bëri. ⁷Njërit do t'i japë jetën e përjetshme - d.m.th. atyre që bëjnë të mirën pa u lodhur dhe kërkojnë të Perëndia miratimin dhe pavdekësinë. ⁸Të tjerët, përkundrazi, do t'i gjejë zemërimi i Perëndisë - d.m.th. ata që jetojnë vetëm për interesat e tyre egoiste, e kështu nuk veprojnë në anën e Perëndisë, por në anën e djallit. ⁹Për të gjithë atyre që veprojnë kështu, Perëndia do t'ua japë dënimin që do të sjellë në fund vuajtje dhe ankth në zemër; më parë çifutëve dhe pastaj joçifutëve. ¹⁰Atij që, përkundrazi, bën mirë, më parë çifutit e pastaj joçifutit, Perëndia do t'i japë madhësitinë e përjetshme, nderin dhe paqen.

¹¹Perëndia nuk bën asnjë dallim. ¹²Njerëzit që bënë mëkat pavarësisht nga Ligji (çifut), pavarësisht nga Ligji do të dënohen. Çifutët, përkundrazi, që e njohin këtë Ligj e megjithatë bënë mëkat, do të dënohen në bazë të këtij Ligji. ¹³Në qoftë se ndokush dëshiron të dalë i pafajshëm

para gjyqit të Perëndisë, nuk mjafton ta njohë këtë Ligj, por edhe duhet ta zbatojë në jetë. ¹⁴Kombet e tjera, vërtet, nuk e kanë Ligjin e Perëndisë. Por kur instinktivisht veprojnë sipas Ligjit, tregojnë se Ligji i Perëndisë është shembull për ta, megjithëse Ligji nuk iu shpall atyre haptazi. ¹⁵Sjellja e tyre tregon se kërkesat e Ligjit u shkruan në mendjet e tyre dhe për këtë dëshmon edhe ndërgjegjja e tyre, zëri i së cilës, sipas asaj që ata bëjnë, ose i akuzon ose i mbron. ¹⁶Kur Perëndia do të bëjë gjyq për t'i gjykuar mendimet e fshehta të njerëzve, të gjitha këto do të dalin në dritë. Për këtë dëshmon edhe lajmi, të cilin Jezusi, Mesia, ma ka besuar ta shpall.

Fajësia e çifutëve

¹⁷Si është puna me ju, çifutë? Ju jeni krenarë për namin tuaj. Kuptohet vetvetiu se e keni Ligjin. Ju jeni krenarë se keni marrëdhënie të veçantë me Perëndinë. ¹⁸E njihni vullnetin e tij; Ligji i tij ju tregon çfarë duhet e çfarë nuk duhet të bëni. ¹⁹Mbaheni si udhëheqës për të verbërit, dritë për ata që janë në terr, ²⁰edukatorë për të paditurit dhe mësues për ata që janë shpirtërisht fëmijë.

Në të vërtetë, në Ligj keni gjithçka që njeriu duhet të dijë për Perëndinë dhe për vullnetin e tij. ²¹Ju i mësoni të tjerët, por harroni të mësoni vetveten! Ju predikoni që të mos vidhet, por a jeni ju të sigurtë për ndershmërinë tuaj? ²²Ju e ndaloni tradhtinë bashkëshortore, por a jeni ju të sigurtë për pastërtinë tuaj morale? Ju e urreni idhujtarinë, por ju pasuroheni me plaçkitjen e tempujve të idhujve! ²³Ju mburreni që Perëndia jua dha Ligjin, por ju nuk jetoni sipas Ligjit dhe kështu e diskreditoni Perëndinë. ²⁴Në Shkrimin e shenjtë parathuhet për këtë: *Me anën tuaj, emri i mirë i Perëndisë diskreditohet ndër paganë.*

²⁵Edhe rrethprerja jote ka rëndësi vetëm në qoftë se ti jeton sipas Ligjit. Përndryshe nuk të vlen asgjë dhe bëhet jorrethprerje në sy të Perëndisë. ²⁶Prandaj vlen edhe e

kundërta: kur i jorrethpreri jeton sipas Ligjit, a nuk bëhet në sy të Perëndisë i rrethprerë? ²⁷Për këtë njerëzit nga kombet e jorrethprera do të japin dëshmi kundër juve, çifutëve. Ju e shkëlmi Ligjin e Perëndisë, megjithëse e keni të shkruar e megjithëse jeni rrethprerë. Paganët, përkundrazi, jetojnë sipas Ligjit të Perëndisë, megjithëse nuk janë të rrethprerë. ²⁸⁻²⁹Popullit të Perëndisë i takon jo njeriu që është i rrethprerë vetëm në dukje, por në brendësi. Nuk ka rëndësi të jetë i rrethprerë përjashta, por në zemrën e tij. Në të vërtetë, para Perëndisë s'ka rëndësi rrethprerja që bëhet sa për sy e faqe sipas Ligjit, por rrethprerja që bëhet me anë të Shpirtit të shenjtë. Çifuti i vërtetë s'është ai që kërkon miratimin e njerëzve, por ai që kërkon miratimin e Perëndisë.

Askush s'mund të bëjë gjyq me Perëndinë

3 A kanë çifutët ndonjë përparësi në krahasim me kombet e tjera? Cila është vlera e rrethprerjes? ²Ka dobi të madhe t'i takojnë kombit të zgjedhur! Më së pari, Perëndia foli me të dhe ia besoi fjalën e tij. ³Disa nga ata vërtet kanë qenë jobesnikë ndaj Perëndisë, por a mund kjo ta anulojë besnikërinë e tij? ⁴Aspak! Përkundrazi, do të tregohet se Perëndia i mban premtimet e tij, edhe në qoftë se askush nuk qëndron besnik ndaj tij. Në Shkrimet e shenjta thuhet: *Kur të flasësh, do të duket, o Zot, se ti ke të drejtë. Kjo do të vërtetohet kur ndonjë të thërret të japësh llogari.*

⁵A justifikohet për këtë arsye pabesia jonë, në qoftë se kështu theksohet besnikëria e Perëndisë? A mos është Perëndia i padrejtë, kur na dënon për këtë? Unë bëj pyetje që bëjnë edhe njerëzit, ⁶dhe atyre u përgjigjem kështu: Perëndia nuk është i padrejtë. Përndryshe nuk mund të ishte gjykatës i mbarë botës. ⁷E në qoftë se me anë të pabesisë sonë vihet në dukje besnikëria e Perëndisë dhe kështu lartësohet lavdia e tij,

a mund ai atëherë të na dënojë, sepse jemi mëkatarë? ⁸E atëherë përse të mos bëjmë të keqen që të vijë e mira? Disa, duke më keqkuptuar, shpifin e thonë se unë po e predikoj pikërisht këtë gjë! Me të drejtë Perëndia do t'i dënojë ata për këtë.

Askush nuk mund të qëndrojë para gjyqit të Perëndisë

⁹Çfarë atëherë? A janë çifutët (prej natyrës) me të mirë se njerëzit e tjerë? Aspak! Tashmë kam vënë re se edhe çifutët edhe joçifutët janë nën pushtetin e mëkatit. ¹⁰Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Asnjëri nuk është në rregull me Perëndinë; 11 asnjëri s'ka respekt për Perëndinë; askush nuk bën vullnetin e tij. 12 Të gjithë e gabuan rrugën; të gjithë së bashku janë prishur. Askush prej tyre nuk vepron drejt - i drejtë asnjë nuk është! 13 Fjala e tyre sjell vdekje e shkatërrim; prej gjuhës së tyre dalin gënjeshtra të këqija! Fjalët e tyre janë vdekjeprurëse si helmi i gjarprit. 14 Nga goja e tyre dalin sharje e kërcënime. 15 Nuk tërhiqen nga asnjë krim; derdhin gjakun e njerëzve të pafajshëm. 16 Kudo që shkojnë, lanë prapa shkrimet. 17 S'duan të dinë për lumturinë as për paqen e të tjerëve. 18 Nuk kanë frikë nga Perëndia.*

¹⁹Tani e dimë rregullin: ajo që është shkruar në Ligjin e Perëndisë vlen për ata të cilëve u është drejtuar Ligji. Askush nuk mund të justifikohet. Mbarë njerëzimi është fajtor para Perëndisë. ²⁰Askush nuk bëri gjithçka që kërkon Ligji. Prandaj askush nuk mund të dalë i pafajshëm (para gjyqit të Perëndisë) me anë të zbatimit të Ligjit. Në fakt me anë të Ligjit demaskohet fuqia e mëkatit që vepron në ne.

Perëndia vetë ka ndërhyrë

²¹Por tani erdhi ajo që është parathënë në Ligjin dhe në Profetët; Perëndia ndërhyri si shpëtimtar - ashtu siç është natyra e tij. Vetë e gjeti mënyrën për t'u dhënë njerëzve pafajësinë. Kjo s'ka asgjë të bëjë me Ligjin. ²²Perëndia i shpall të pafajshëm ata që i

besojnë asaj që bëri ai me anë të Jezusit, Mesisë.

Kjo është e vlefshme për të gjithë ata që pa përjashtim besojnë në Mesinë. Para Perëndisë s'ka dallim: ²³të gjithë u bënë fajtorë dhe humbën madhësitinë që Perëndia ua dha. ²⁴Por me anë të veprimit të mëshirshëm të Perëndisë, të gjithë (besimtarët) dalin të pafajshëm në saje të Jezusit, Mesisë, i cili gjithashtu i çliron ata (nga pushteti i mëkatit).

²⁵⁻²⁶Perëndia e paraqiti Jezusin para mbarë botës për ta bërë flijim pajtues, me anë të të cilit shlyhen mëkatet tona. Gjaku i tij që u derdh në kryq, u sjell pajtim të gjithë atyre që e pranojnë pa kushte këtë ofertë. Kështu Perëndia tregon se nuk ishte i padrejtë kur nuk merrte parasysh mëkatet e bëra në ditët e mëparshme, në periudhën e durimit të tij.*

Por, në kohën e tanishme Perëndia na tregon se si i plotëson premtimet (për shpëtimin që duhej të vinte). Ai mbetet besnik ndaj dëshirës së tij për t'i shpëtuar njerëzit, dhe i shpall të pafajshëm të gjithë ata që besojnë në Jezusin dhe në veprën e tij.

²⁷A kemi, ne çifutët, ndonjë arsye për t'u lartësuar mbi kombet e tjera? Aspak! Si përjashtohet kjo? Me anë të Ligjit që kërkon prej nesh veprat? Jo, më mirë të themi me anë të Ligjit me aq sa kërkon prej nesh besimin. ²⁸Perëndia i shpall të pafajshëm njerëzit, megjithëse nuk arrijnë t'i plotësojnë kërkesat e Ligjit. Shpall të pafajshëm këdo që beson në veprën dhe personin e Jezusit, Mesisë. ²⁹A thua se Perëndia është vetëm i çifutëve? A nuk është gjithashtu edhe i kombeve të tjera? ³⁰Ka vetëm një Perëndi të vetëm. Ai i shpall të pafajshëm pa dallim edhe çifutët edhe joçifutët që besojnë në të.

³¹Disa më paditin për anulimin e Ligjit! E kundërta është e vërtetë. Kështu e vendos Ligjin në vendin e duhur.

*Pasojat e flijimit të Mesisë kanë prapaveprim për ata që Perëndia i zgjodhi në kohën e Dhiatës së vjetër.

Shembulli i Avrahamit

4 Si ndodhi, pra, me të parin tonë, Avrahamin? ^{2A} E shpalli të pafajshëm Perëndia në bazë të veprave të tij? Avrahami, vërtet, kishte bërë vepra për të cilat mund të ishte krenar, por jo para Perëndisë! ³Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Avrahami i besoi premtimit të Perëndisë, dhe për këtë Perëndia e shpalli të pafajshëm.* ⁴Punëtori e merr pagën e tij jo si dhuratë, por sepse, në bazë të punës së tij, e meriton. ⁵Para Perëndisë është krejt ndryshe: kush pranon se s'ka asnjë punë (meritueshë) për të treguar, por i beson Atij që i amnistion plotësisht fajtorët, del i pafajshëm me anë të pranimit të amnistisë. ⁶Kështu tha edhe Davidi, kur foli për gezimin e atyre që Perëndia i shpall të pafajshëm, megjithëse nuk e meritojnë. ⁷*Lum të gjithë ata të cilëve Perëndia ua fal padrejtësinë dhe ua mbulon mëkatet.* ⁸*Lum ai të cilit Perëndia nuk do t'ia llogaritë mëkatën.* ⁹A është kjo e vlefshme vetëm për të rrethprerët apo edhe për të jorrethprerët? Tashmë thashë: 'Meqë Avrahami u mbështet në premtimin e Perëndisë, mori pafajësinë.' ¹⁰Kur ndodhi kjo? A ishte ai i rrethprerë në këtë kohë apo ende jo? Ai ende nuk ishte! ¹¹Rrethprerjen e pranoi vetëm si shenjë. Me këtë u vulos se Perëndia e kishite shpallur të pafajshëm, me anë të besimit të tij, që përpara rrethprerjes së tij. Kështu Avrahami u bë ati i të gjithë atyre pa rrethprerje që i besojnë Perëndisë. Pikërisht siç Perëndia e shpalli të pafajshëm, kur ai ende nuk ishte rrethprerë, ashtu i shpall të pafajshëm edhe ata. ¹²Dhe vërtet Avrahami është ati edhe i të rrethprerëve. Por jo të gjithë rrethprerët janë fëmijë të Avrahamit; vetëm ata që i besojnë Perëndisë siç i besoi edhe vetë Avrahami kur ende nuk ishte rrethprerë.

Varet nga besimi

¹³Perëndia i premtoi Avrahamit se pasardhësit e tij do të trashëgonin mbarë tokën e premtuar. Edhe këtë premtim e

mori Avrahami, jo sepse e kishte zbatuar Ligjin, por sepse i besoi Perëndisë. ¹⁴Në qoftë se premtimi i Perëndisë ishte caktuar për ata që i varin shpresat te bindja ndaj Ligjit, atëherë Perëndia do ta kishte zhvleftësuar besimin, dhe premtimi i tij do të anulohet.

¹⁵Ligji ngjall vetëm zemërimin e Perëndisë; sepse më anë të Ligjit përcaktohet mëkati. ¹⁶Prandaj Perëndia e ka lidhur premtimin e vet me besimin. Atë që kishte premtuar duhej të ishte e lidhur me veprën e vet të mëshirshme (të flijimit të Mesisë për mëkatet tona). Kështu, atë që premtoi Perëndia, është e vlefshme për të gjithë pasardhësit e Avrahamit; jo vetëm për ata që e kanë Ligjin, por edhe për ata që, ashtu si Avrahami, i besojnë premtimit të Perëndisë. Ne të gjithë e kemi Avrahamin për atë, ¹⁷sepse Perëndia i tha: *Të kam emëruar atë të shumë popujve.*

Avrahami i besoi Atij që i ringjall të vdekurit dhe që prej asgjëje krijoi gjithësinë. ¹⁸Shpresonte, megjithëse nuk kishte asnjë arsye (të dukshme) për këtë shpresë; ai u mbështet vetëm në fjalën e Perëndisë që Perëndia do ta bënte atë të shumë popujve. Në të vërtetë, Perëndia i kishte thënë: *Pasardhësit e tu do të jenë të shumtë sa janë edhe yjet.* ¹⁹⁻²⁰Avrahami në atë kohë ishte pothuajse njëqind vjeçar. E kishte të qartë se nuk mund të kishte fëmijë; edhe gruaja e tij, Sara, nuk mund të lindte më fëmijë. E megjithatë, nuk dyshoi në këtë premtim, por e nderoi Perëndinë me besimin e tij të palëkundshëm. ²¹Besoi se Perëndia ka fuqi ta realizojë atë që premtonte. ²²Prandaj shkruhet për Avrahamin: *Për këtë Perëndia e shpalli të pafajshëm.* ²³Kjo fjalë është e vlefshme jo vetëm për vetë Avrahamin, ²⁴por edhe për ne. Edhe ne Perëndia na shpall të pafajshëm, në qoftë se i besojmë atij. Ai është megjithatë Perëndia që ringjalli nga të vdekurit Jezusin, Zotin tonë. ²⁵Ai e bëri atë të vdesë për të shlyer mëkatet tona, dhe e ringjalli nga të vdekurit, që ne të marrim pafajësinë.

Paqja me Perëndinë

5 Perëndia, pra, na ka shpallur të pafajshëm, sepse kemi besuar (në Jezusin, Mesinë). Tani ndërmjet tij dhe nesh mbretëron paqja. Jezusit, Mesisë, Zotit tonë, ia dimë për nder këtë, ²sepse na e ka hapur portën drejt mëshirës së Perëndisë, të cilën (mëshirë) e kemi marrë me besim dhe e cila tani cakton jetën tonë. Tani jemi plot gëzim dhe siguri, sepse po presim se Perëndia do të na japë pjesë në madhësitë që po vjen. ³Edhe fakti se duhet të vuajmë për hir të tij na jep gëzim. Në të vërtetë, e dimë se vuajtja e shton vendosmërinë tonë për të qëndruar besnikë ndaj Zotit. ⁴Kjo qëndrueshmëri të çon te pjekuria e karakterit, e cila pastaj krijon shpresën e patundshme. ⁵Kjo shpresë na e jep sigurinë se Perëndia kurrë nuk do të na lërë në baltë. Tashmë e njohim dashurinë e tij me anë të Shpirtit të shenjtë, të cilin na e dha të banojë brenda nesh.

⁶Kur ende ishim nën pushtetin e mëkatit, Jezusi, Mesia, vdiq për ne, armiq të Perëndisë. ⁷Kush është gati të vdesë në vend të fajtorit? Shumë-shumë njerëz mund të vendosin ta japin jetën për një njeri pak a shumë të mirë. ⁸Por Mesia vdiq për ne kur ishim ende armiq të Perëndisë. Kështu Perëndia na dëshmoi sa shumë na do. ⁹Por, pasi dolëm të pafajshëm (para gjyqit të Perëndisë), sepse Mesia e derdhi gjakun e tij për ne, është edhe më e sigurt se ai do të na shpëtojë nga dënimi (që po vjen). ¹⁰Pasi ishim ende armiq të Perëndisë, kur Mesia (Biri i tij) na pajtoi me Perëndinë me anë të vdekjes së tij, aq më tepër, tani që jemi të pajtuar me të, do të shpëtojmë për shkak të jetës së tij (brenda nesh). ¹¹Dhe jo vetëm kaq! Objekti i lavdërimit tonë (s'është më vetja, por) Perëndia, sepse atij ia dimë për nder shpëtimin tonë: Ai na pajtoi me vete me anë të Jezusit, Mesisë, Zotit tonë.

Adami dhe Mesia

¹²Siç erdhi në botë mëkati me anë të një njeriu, Adamit, (ashtu erdhi edhe shpëtimi nga pushteti i mëkatit, me anë të një njeriu,

Jezusit). Mëkati i Adamit solli me vete vdekjen, dhe kështu të gjithë ranë nën sundimin e vdekjes; sepse të gjithë pa përjashtim i trashëguan pasojat e mëkatit të Adamit. ¹³- në të vërtetë edhe para vendosjes së Ligjit nga Mosheu, mëkati ishte në botë, megjithëse nuk mund të mbahej për mëkat, sepse ende nuk kishte Ligj (që e përcaktonte mëkatin). ¹⁴E megjithatë, vdekja (plotësimi i mëkatit) kishte nën pushtetin e saj të gjithë njerëzit nga Adami deri te Mosheu, edhe në qoftë se nuk bënë mëkat në bazë të Ligjit.

Adami është kundërtipi i Atij që duhej të vinte. ¹⁵Por atë që Perëndia na dhuron me anë të Këtij tjetrit nuk mund të krahasohet me pasojat e mëkatit të Adamit. Të gjithë duhet të vdesin, sepse një njeri u rebelua kundër Perëndisë. Por me anë të një Njeriu tjetër, Jezusit, Mesisë, Perëndia na e tregon mëshirën e Tij, e cila është aq e madhe ¹⁶saqë peshon më tepër se sa pasojat e fajit të Adamit. Me anë të dënimit për rebelimin e këtij njeriu, Adamit, u bë dënimi i të gjithëve. Por dhurata e pamerituar e Perëndisë kapërcen një mori mëkatesh dhe u sjell të gjithëve vendimin e pafajësisë. ¹⁷Me anë të mosbindjes së një njeriu, Adamit, filloi të mbretëronte vdekja. Por sa më shumë ndodh me anë të një njeriu, Jezusit, Mesisë! Të gjithë ata që e pranojnë amnistinë e Perëndisë, tani do të fitojnë jetën e përzetshme dhe më vonë do të mbretërojnë bashkë me të.

¹⁸Kështu: Me anë të mosbindjes së një njeriu ndodhi që të gjithë u dënuan. Po ashtu bindja e një njeriu tjetër ndaj vullnetit të Perëndisë, u sjell të gjithëve vendimin e pafajësisë dhe jetën. ¹⁹Pasi një njeri (Adami) u rebelua kundër Perëndisë, të gjithë u bënë fajtorë para Perëndisë. Po ashtu të gjithë do ta marrin pafajësinë, sepse një njeri (Jezusi, Mesia) iu nënshtrua vullnetit të Perëndisë. ²⁰Ligji u shtua pastaj që të demaskohet mëkati. Por atje ku u mbush kupa e mëkatit, pikërisht atje doli fitimtare dashuria e Perëndisë. ²¹Nga vdekja njihet fuqia e mëkatit. Fuqia e dashurisë

së Perëndisë njihet nga jeta e përrjetshme. Këtë jetë ia dimë për nder Jezusit, Mesisë, me anë të të cilit ne u çliuam nga mëkatet tona.

Një kundërshtim i menduar

6 Cili është përfundimi për ne? A do të vazhdojmë të mëkatojmë që të tregohet më e fuqishme dashuria e Perëndisë? ²Kurrresi! Përsa i përket mëkatit, jemi (legalisht) të vdekur. Si mund të vazhdojmë të jetojmë nën pushtetin e tij? ³Me anë të pagëzimit ne të gjithë jemi (legalisht) të lidhur me Jezusin, Mesinë. A nuk e dini çfarë do të thotë kjo? Pagëzimi na lidh me vdekjen e tij. ⁴Kur u pagëzuam, u varrosëm me të. Por, siç ai u ringjall nga të vdekurit me anë të fuqisë së Perëndisë, të Atit, ashtu tani ne mund dhe duhet të bëjmë një jetë të re.

⁵Siç ishim të lidhur me vdekjen me anë të Mesisë, ashtu edhe duhet të jetojmë së bashku me të. ⁶Këtë e dimë me siguri: Atë që ishim më parë, u kryqëzua me Mesinë në kryq. Kështu vdiq personi ynë i mposhtur nga mëkati. Ne nuk duhet më të jemi skllëvër të mëkatit, ⁷sepse mëkati nuk mund të kërkojë asgjë nga njeriu i vdekur. ⁸Pasi vdiqëm së bashku me Mesinë, edhe do të jetojmë së bashku me të, dhe jemi të bindur për këtë. ⁹E dimë se Mesia u ringjall nga të vdekurit dhe nuk vdes më. Vdekja s'ka më asnjë pushtet mbi të. ¹⁰Mesia vdiq një herë e mirë për mëkatin. Tani jeton për Perëndinë. ¹¹Ashtu duhet të mbaheni edhe ju: ju jeni të vdekur, përsa i përket mëkatit, por pasi jeni të lidhur me Jezusin, Mesinë, edhe jetoni për Perëndinë.

¹²Prandaj trupi yt i vdekshëm të mos drejtohet nga mëkati! Mos i dëgjoni pasionet tuaja! ¹³Mos i dorëzoni mëkatit asnjë pjesë të trupit tuaj që të mos përdoret ajo si vegël për punën e djallit. Më mirë të viheni në shërbimin e Perëndisë si njerëzit që erdhën prej vdekjes në jetë. Le t'ju përdorë Perëndia me të gjitha aftësitë tuaja si armë në luftën për punën e tij. ¹⁴Mëkati të mos

mbretërojë më mbi ju, sepse nuk jetoni më nën Ligj, por nën mëshirën e Perëndisë.

Anallogjia e tregtisë së skllëvërve

¹⁵E çfarë atëherë? A do të vazhdojmë të mëkatojmë, sepse nuk jetojmë më nën regjimin e Ligjit, por nën regjimin e mëshirës së Perëndisë? Aspak! ¹⁶Mendohuni pak: atij të cilit i nënshtroheni si skllëvër, atë edhe duhet ta dëgjoni. Ose viheni në anën e Mëkatit; atëherë do të vdisni. Ose viheni në anën e Perëndisë; bindja ndaj tij ju sjell shpëtim. ¹⁷Lavdi Perëndisë! Më parë ishit skllëvër të Mëkatit; por tani dëgjoni me gjithë zemër të Vërtetën, ashtu siç e keni mësuar. ¹⁸Ju jeni të çliuar nga Mëkati dhe tani jeni në shërbim të Perëndisë.

¹⁹Unë e përdor figurën e shërbimit të skllëvërve që ta kuptoni më mirë për çfarë është fjala. Më parë ju u vutë në shërbim të imoralitetit dhe të padrejtësisë. Kjo ju shpuri në një jetë që nuk i pëlqeu Perëndisë. Ashtu ju duhet tani të viheni në shërbim të së mirës, sepse kjo ju shpie në një jetë që i pëlqen Perëndisë. ²⁰Gjersa ishit në shërbim të Mëkatit, nuk i kishit detyrim së mirës. ²¹E ç'dobi kishit? Ju vjen turp kur mendoni për këtë; sepse në fund ju priste vdekja. ²²Por tani ju jeni të çliuar nga Mëkati dhe i shërbeni Perëndisë. Kështu ndodh se bëni atë që i pëlqen Perëndisë dhe në fund ju pret jeta e përrjetshme. ²³Mëkati jep pagën e vet: vdekjen. Perëndia, përkundrazi, na jep dhuratën e pamerituar: me anë të Jezusit, Mesisë, Zotit tonë; na dhuron jetën e përrjetshme.

Liria nga Ligji

7 Vëllezër, ju keni disa njohuri për drejtësinë dhe e dini: Ligji është i vlefshëm për njeriun vetëm kur ai është i gjallë. ²Një grua e martuar, për shembull, është e lidhur me burrin e saj sa ai është i gjallë. Kur vdes burri, ligji që e kishte lidhur gruan me të, s'është më i vlefshëm për gruan. ³Prandaj në qoftë se në të gjallë të burrit të saj mar-

tohet me një tjetër, ajo bën tradhti bashkë-shortore. Në qoftë se vdes burri, atëherë ligji s'është më i vlefshëm për gruan. Ajo nuk bën tradhti bashkëshortore, kur bashkë-jeton me një njeri tjetër.

⁴Ashtu është edhe me ju, o vëllezër! Meqë vdiqët (legalisht) së bashku me Mesinë, ju jeni të vdekur ndaj Ligjit. Tani i takoni një tjetri, domethënë Atij që u ringjall nga të vdekurit. Prandaj ne duhet të jetojmë kështu që të nderohet Perëndia.

⁵Kur ende jetonim sipas vullnetit tonë, trupi ynë ishte nën pushtetin e pasioneve që na shtynin në mëkat. Edhe Ligji i kishte ngjallur këto pasione. Kështu ne bënim atë që na çonte në vdekje. ⁶Por tani jemi të liruar nga Ligji; jemi të vdekur ndaj Ligjit i cili na robëronte më parë. Prandaj nuk i shërbejmë Perëndisë sipas mënyrës së mëparshme, sipas shkronjave të Ligjit. Shpirti i tij na jep mundësi t'i shërbejmë në mënyrën e re.

Ligji dhe mëkati

⁷A rrjedh nga kjo se Ligji i përket anës së mëkatit? Kjo s'është e mundshme! E megjithatë pa Ligjin njerëzit nuk do ta njihnin mëkatin. Dëshirat tona egoiste s'do të zgjoheshin, në qoftë se në Ligj nuk do të thuhej: *Mos lakmo!* ⁸Mëkati e shfrytëzoi urdhëresën dhe na nxiti me ndihmën e saj gjithfarë dëshirash të zjarra. Atje ku nuk ka Ligj, mëkati është i vdekur. ⁹Më përpara ende nuk e njihnim Ligjin. Atëherë jetonim. Por kur erdhi urdhëresja, u ngjall mëkati, ¹⁰dhe ne duhej të vdisnim. Urdhëresja që duhej të na jepte jetën, na solli vdekjen, ¹¹sepse mëkati e përdori për të na mashtruar dhe për të na vrarë. ¹²Ligji, pra, i përket anës së Perëndisë; urdhëresat e tij e pasqyrojnë karakterin e tij: ato janë të drejta dhe të mira.

¹³A do të thotë kjo se e mira, Ligji, na ka sjellë vdekjen? Kjo s'është e mundur! Më mirë të themi, mëkati e përdori këtë urdhëresë të mirë për të na vrarë. Kështu duhej të demaskohej mëkati. Kështu, me anën e urdhëresës, duhej të zbulohej e keqja

e mëkatit.

¹⁴S'ka dyshim se Ligji vjen nga Perëndia. Por ne jemi njerëz të dobët, si skllëvër të shitur te mëkati. ¹⁵Prandaj nuk jemi të lirë në sjelljen tonë; d.m.th. nuk bëjmë atë që dëshirojmë në të vërtetë, por atë që na turpëron. ¹⁶Por pasi nuk na pëlqen e keqja që bëjmë, kështu vetvetiu kemi pruar se urdhëresja (e Perëndisë) është e mirë.

Nuk jemi të zotët e vetes

¹⁷Pra, nuk jemi vetë ne që bëjmë të keqen. Përkundrazi, atë e bën mëkati që na futi në dorë. ¹⁸E dimë fare mirë: çfarë jemi sipas natyrës, te ne nuk gjendet asgjë e mirë. E duam të drejtën, por jemi tepër të dobët për ta kryer atë. ¹⁹Nuk e bëjmë të mirën që dëshirojmë ta bëjmë, por të keqen që e urrejme. ²⁰Por pasi e bëjmë atë që nuk dëshirojmë të bëjmë, kështu nuk jemi më të zotët e vetes, por mëkati na ka në dorë.

²¹E dimë, pra, se gjithçka zhvillohet kështu: dëshiroj ta bëj të mirën, por në fund fiton e keqja. ²²Në ndërgjegjen time e pranoj me gëzim Ligjin e Perëndisë. ²³Por vërej se sjellja ime ndjek një ligj tjetër. Ky ligj e kundërshton ligjin të cilin e pranon arsyeja ime. Kjo më bën rob të mëkatit, ligji i të cilit e cakton sjelljen time. ²⁴⁻²⁵E pranojmë, vërtet, Ligjin e Perëndisë për sa i përket arsyes sonë, por me sjelljen tonë zbatojmë ligjin e mëkatit.

Sa njerëz të mjerë që jemi! Kush do të na shpëtojë nga ky rreth i mbyllur? Kush do të na lirojë nga kthetrat e natyrës sonë mëkatore që na çon në vdekje?

E falënderoj Perëndinë se ai na jep rrugëdalje me anë të Jezusit, Mesisë, Zotit tonë!

Jeta e re sipas Shpirtit të Perëndisë

8 Nuk ka, pra, tani kurrfarë dënimi (me burg) për ta pësuar (nën robërinë e mëkatit), sepse jeni të lidhur me Jezusin, Mesinë. ²Ju jeni të lirë nga Ligji që ju çonte

në vdekje me anë të mëkatit; tani jeni të çli-ruar me anë të ligjit që ju çon në jetë me anë të Shpirtit dhe që ju lidh me Jezusin, Mesinë. ³Atë që Ligji nuk mund të arrijë, sepse ne njerëzit jemi të nënshtuar pushtetit të mëkatit, atë e arriti Perëndia. E dërgoi Birin e vet atje ku shfaqet i gjithë pushteti i mëkatit: në një trup njerëzor që ta mposhtë atje tërë pushtetin e mëkatit. Me vdekjen e Birit të vet Perëndia e zbatoi vendimin e tij gjyqësor, duke e dënuar mëkatin në trup, ⁴kështu që tani te ne të plotësohen kërkesat e Ligjit, sepse jeta jonë tani caktohet nga Shpirti i Perëndisë dhe jo nga natyra jonë egoiste. ⁵Kur ndokush jeton sipas natyrës së tij, preokupimi i tij është plotësimi i dëshirave të tij, kurse kur Shpirti i Perëndisë jeton në të, preokupimi i tij është për t'i dhënë këtij Shpirti vend për veprim. ⁶Dëshirat egoiste të çojnë në vdekje, kurse Shpirti i Perëndisë dhuron jetë dhe paqe.

⁷Njeriu prej natyrës ngrihet kundër Perëndisë. Nuk dëgjon Ligjin e Perëndisë, dhe as që mund ta dëgjojë. ⁸Në të vërtetë, përjashtohet mundësia që ndokush ta plotësojë vullnetin e Perëndisë, në qoftë se drejtohet nga vullneti i tij egoist. ⁹Por ju nuk qëndroni më nën sundimin e vullnetit tuaj egoist, por nën drejtimin e Shpirtit. Përndryshe Shpirti i Perëndisë nuk do t'ju kishte përvetësuar. Kush nuk e ka Shpirtin që jep Mesia, ai nuk i takon atij. ¹⁰Në qoftë se Mesia vepron te ju, ju vërtet i jeni nënshtuar vdekjes fizike për shkak të mëkatit, por meqë Perëndia ju ka pranuar, Shpirti i tij ju jep jetën. ¹¹Në të vërtetë, në qoftë se banon brenda jush Shpirti i Atij që e ringjalli Jezusin nga të vdekurit, atëherë Perëndia me anë të Shpirtit që ju ka dhënë do të ringjallë edhe trupin tuaj të vdekshëm.

¹²Vëllezër! Për këtë s'kemi më detyrime ndaj natyrës sonë njerëzore. ¹³Në qoftë se jetoni sipas natyrës suaj egoiste, do të vdisni. Do të jetoni vetëm atëherë kur ta pranoni që të veprojnë në ju Shpirti i Perëndisë; vetëm kështu do të mënjanojen dëshirat tuaja egoiste.

¹⁴Të gjithë ata që udhëhiqen nga Shpirti

i Perëndisë janë bij të Perëndisë. ¹⁵Prandaj ju s'duhet më të keni frikë nga Perëndia. Ju ka dhënë Shpirtin e tij, dhe kjo tregon se ju nuk jeni skllëvër të tij, por fëmijë të tij. Meqë Shpirti i tij jeton brenda jush, i themi Perëndisë: 'Abba! O Atë!' ¹⁶Dhe Shpirti i Perëndisë dëshmon bashkë me shpirtin tonë se jemi me të vërtetë fëmijë të Perëndisë. ¹⁷Pasi jemi fëmijë të Perëndisë, Perëndia do të na japë edhe atë që ua premtoi fëmijve të vet. Do të na japë jetën në madhësinë që ia dha edhe Mesisë. Në qoftë se me të vërtetë e pësojmë së bashku me Mesinë, atëherë do të kemi pjesë në madhësinë e tij.

Shpresa e madhe

¹⁸Jam i bindur: madhështia që po vjen e që Perëndia na e mban gati, është aq e madhe, saqë nuk mund të krahasohet me gjithçka që ne duhet ta pësojmë tani. ¹⁹Të gjitha krijesat presin me mall që Perëndia t'i stolisë fëmijët e tij me shkëlqimin e tij. ²⁰Tërë krijesën, vërtet, Perëndia ia nënshtroi vdekshmërisë, jo sepse ajo vetë është fajtoare, por sepse e përfshiu në dënimin që ua nxori njerëzve. Por i dha krijimit edhe shpresën, ²¹se një ditë do të çlirohet nga mallkimi i vdekshmërisë. Atëherë ajo nuk do të jetë e nënshtuar vdekjes, por do të marrë pjesë në jetën e lirë të fëmijve të Perëndisë. ²²E dimë se e tërë krijesa deri tani rëndon si një grua para lindjes. ²³Por edhe ne, të cilëve Perëndia na e dha Shpirtin e tij si fillimin e jetës së re, presim me mall që Perëndia të na ndryshojë edhe trupat tanë, sepse vetëm atëherë do të realizohet kuptimi i plotë i pranimet tonë në familjen e tij.

²⁴Çlirimi i ardhshëm (i trupit tonë) është i sigurt, por vetëm se ne duhet ta presim me durim. Ky është kuptimi i shpresës sonë. ²⁵Shpresojmë për atë që ende nuk e shohim dhe e presim me durim.

²⁶Shpirti i Perëndisë na ndihmon për këtë. Jemi të dobët dhe as nuk dimë çfarë të kërkojmë me lutje. Për këtë Shpirti ndërhyr për ne te Perëndia me të lutura që nuk

mund të shprehen me anë të fjalëve njerëzore. ²⁷Por Perëndia e kupton çfarë dëshiron t'i thotë Shpirti, sepse ai vetë ndërhyr në pajtim me vullnetin e Perëndisë.

²⁸Këtë e dimë: për ata që e duan Perëndinë, gjithçka bashkëpunon për ta arritur qëllimin për të cilin Perëndia i thirr sipas planit të tij. ²⁹Sepse, ata që i zgjodhi Perëndia, edhe i paracaktoi për t'i ngjarë Birit të tij, sepse Biri, si i ringjalluri, duhej të ishte i pari ndër shumë vëllezër. ³⁰E të gjithë ata që Perëndia i paracaktoi për këtë, edhe i thirr. E pasi i thirr, i shpalli të pafajshëm. E ata që i shpalli të pafajshëm, u dha pjesë në madhësinë e tij.

Asgjë nuk mund ta anulojë këtë marrëdhënie me Perëndinë

³¹Çfarë të themi tjetër? Pasi Perëndia është në anën tonë, kush mund të jetë kundër nesh? ³²Ai nuk kurseu as edhe Birin e tij, por e dorëzoi të flijohej për të gjithë ne. Si atëherë, ai së bashku me Birin e tij, nuk do të na dhurojë gjithçka? ³³Askush nuk mund t'i paditë ata që Perëndia i zgjodhi, sepse Perëndia vetë u dha pafajësinë. ³⁴Askush nuk mund t'i dënojë. Jezusi, Mesia, vdiq për ta. Jo vetëm kaq, por edhe u ringjall nga të vdekurit. Ai qëndron në vendin e plotfuqisë pranë Perëndisë dhe ndërmjetëson për dobinë tonë.

³⁵A ka ndonjë gjë atëherë të na ndajë nga Mesia dhe nga dashuria e tij për ne? Vuajtja? Vështirësitë? Përndjekja? Uria? Mungesa? Rreziku apo vdekja? ³⁶Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Meqë të takojmë ty, vazhdimisht jemi në rrezik për vdekje. Na mbajnë për dele që mund t'i therin kur të duan.* ³⁷Jo, në të gjitha këto ne triumfojmë me ndihmën e Atij që na ka dashur. ³⁸Jam plotësisht i bindur se asgjë nuk mund të na ndajë nga dashuria e tij: as vdekja as jeta, as engjëjt as fuqitë e tjera, as gjërat e tanishme as gjërat e ardhshme, ³⁹as ndonjë gjë në qiell as ndonjë gjë në ferr. Me anë të Jezusit, Mesisë, Zotit tonë, Perëndia na e shprehu dashurinë e vet për ne. Prandaj

s'ka asgjë në mbarë botën që, ndonjëherë, mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë.

A e mohoi Perëndia popullin e tij të zgjedhur?

9 Për këtë që ju them tani Mesia është dëshmitar. Edhe ndërgjegjia ime, me anë të së cilës flet Shpirti i shenjtë, e vërteton se po flas të vërtetën. ²⁻³Po vuaj thellësisht dhe vazhdimisht në zemrën time, për shkak të vëllezërve, njerëzve të popullit tim. Për hirin e tyre edhe do të pranoja të ndahem përjetë nga Mesia. ⁴Në të vërtetë ata janë izraelitë, popull i zgjedhur i Perëndisë, të cilin Perëndia e pranoi si birin e tij dhe të cilit ia tregoi madhësinë e tij. Atyre ua dha premtimet e tij si edhe Ligjin. Tek ata kishte Tempullin e tij dhe atyre u premtoi shpëtimin e ardhshëm. ⁵Ata janë pasardhësit e Avrahamit, Jichakut, dhe Jaakovit. Edhe Mesia, shpëtimtari i premtuar, u takon atyre përsa i përket rrjedhës së tij njerëzore. Për këto të gjitha lavdi i qoftë Perëndisë përgjithmonë! Amen.

⁶Nuk ma merr mendja se mund të anulohet fjala e Perëndisë. Por jo të gjithë izraelitët i takojnë popullit të Perëndisë. ⁷Meqë rrjedhin nga Avrahami, kjo nuk do të thotë se ata janë fëmijë të vërtetë të Avrahamit. Perëndia i tha Avrahamit: *Vetëm me anë të Jichakut do t'ju jap pasardhësit që jua kam premtuar.* ⁸Kjo do të thotë: Jo prejardhja familjare e natyrshme i bën fëmijë të Perëndisë. Vetëm ai që lind siç lindi Jichaku, në bazë të premimit të Perëndisë, u përket pasardhësve të vërtetë të Avrahamit. ⁹Lindja e Jichakut u shpall kështu me një premim hyjnor: *Vitin tjetër në këtë kohë do të kthehem, atëherë Sarai do të lindë djale.*

¹⁰Kështu ndodhi edhe me fëmijët e Rivkës. Të dy bijtë e saj për atë kishin stërgjyshin tonë Jichakun. ¹¹⁻¹²Por Perëndia donte që ta kishim të qartë se zgjedhja e tij varej vetëm nga vendimi i tij i lirë. Prandaj i tha Rivkës: *I linduri i parë do t'i shërbejë*

të dytit. Këtë e tha para lindjes së tyre, shumë kohë para se të bënte njëri ose tjetri diçka të mirë ose diçka të keqe. Zgjedhja e tij nuk kishte për bazë asnjë veprim njerëzor, por rridhte nga vullneti i tij i lirë. ¹³Në një vend tjetër thuhet: *Jaakovin e kam zgjedhur, kurse Ezavin jo.*

¹⁴A del nga kjo se Perëndia është i padrejtë? Aspak! ¹⁵Mosheut i tha: *Kam mëshirë për atë që dua unë, dhe kam dhimbje për atë që dua unë.* ¹⁶Prandaj nuk është çështja për vullnetin ose kërkesat e njerëzve, por vetëm për mëshirën e Perëndisë. ¹⁷Kështu edhe Perëndia bëri t'i thoshte faraonit: *Të kam emëruar mbret që të tregohet pushteti im me anën tënde, e që të bëhet i njohur emri im në mbarë botën.* ¹⁸Prandaj është e qartë se Perëndia vepron plotësisht sipas vullnetit të vet të lirë; për njërin ka mëshirë, kurse tjetrin e bën aq kokëfortë, sa që s'do të dijë për asgjë.

Perëndia zgjedh atë që do Ai

¹⁹Do të ketë kundërshtime të tilla si: 'Përse atëherë Perëndia neve na kërkon llogari për sjelljen tonë? Pasi na ka plotësisht në dorë, atëherë nuk mund të sillemi ndryshe!' ²⁰Por le të mendojmë pak se cilët jemi ne! Si guxojmë ta kritikojmë Perëndinë? A i thotë vepra krijesit të tij: 'Përse më ke krijuar kështu?' ²¹Mendo për poçarit: ai ka të drejtë ta përdorë deltinën e tij siç i pëlgen. Mund të bëjë prej së njëjtës baltë dy enë të ndryshme: njërin për të zbuturuar tryezën e gostisë, kurse tjetrin si kosh për mbeturina.

²²Perëndia donte ta tregonte zemërimin edhe pushtetin e tij në njërin; por edhe atë që ishte caktuar për humbje, e duroi me durim të madh. ²³Në tjetrin donte ta tregonte se sa e madhe është shpirtmadhësia e tij - d.m.th. tek ata për të cilët kishte mëshirë e të cilët i kishte paracaktuar për të pasqyruar madhësinë e tij, ²⁴domethënë në ne që na thirri Perëndia prej të gjithë popujve, e jo vetëm prej popullit izraelit.

²⁵Me anën e profetit Hoshe, tha: *Në qoftë se nuk ishit më parë populli im, tani*

po ju them: Ju jeni populli im; e në qoftë se s'keni qenë më parë të dashur për mua, tani do t'ju pranoj me dashuri. ²⁶Atyre të cilëve u kisha thënë: *Ju nuk jeni populli im, tani do të quhen Bijtë e Perëndisë që vepron.*

²⁷Për popullin e Izraelit, thotë profeti Jeshaja: *Edhe në qoftë se izraelitët ishin të shumtë në numër sa ç'është rëra e detit, do të shpëtojë vetëm një pakicë.* ²⁸Zoti do ta zbatojë planin e tij ndër popujt e botës plotësisht, por edhe me kufi. ²⁹Është kështu siç profetizoi Jeshajahu: *Në qoftë se Zoti i gjithësisë nuk do të kishte kursyer një pjesë prej nesh, do të ndodhte me ne si me Sodomën dhe me Gomorrën.*

Jezusi, Mesia - guri i pengesës

³⁰Ç'kuptojmë nga kjo? Këtë e kemi të qartë: Njerëzit prej popujve të tjerë morën pafajësinë, megjithëse nuk e kërkuan këtë udhë të shpëtimit. Perëndia i shpalli të pafajshëm, sepse besuan (në Mesinë dhe në veprën e tij). ³¹Por populli i Izraelit që kërkonte ta merrte pafajësinë duke zbatuar Ligjin, nuk arriti. ³²Pse jo? Sepse nuk donte të besonte (në Mesinë dhe në veprën e tij), por kërkonte ta merrte pafajësinë me anë të veprave të tij. Kështu dështuan, sepse u përplasën për gurin e pengesës ³³për të cilin thotë Perëndia: *Unë e vë në malin e Cionit themelin e sigurt, gurin kundër të cilit përplasen ata, shkëmbin që shkakton rënien e tyre. Por kush beson në të, nuk do të pësojë humbje.*

10 Vëllezërit e mi, i lutem Perëndisë, sepse dëshiroj, me gjithë zemër, që të shpëtojë populli im. ²Mund t'ju dëshmoj se me kaq zjarr marrin mundimin të kryejnë vullnetin e Perëndisë. Por zelli i tyre nuk ka për bazë njohje të drejtë të Perëndisë. ³Nuk kuptojnë se njeriu shpallet i pafajshëm me anë të besimit (te Mesia). Kërkojnë të shpallen të pafajshëm me anë të veprave të tyre (meritues) kështu që nuk e pranian udhën e Perëndisë për shpëtim. ⁴Por që nga

ardhja e Mesisë, mbaroi periudha e Ligjit. Tani të gjithë shpallen të pafajshëm me anë të besimit (te Mesia).

⁵Për ata që, në bazë të Ligjit, kërkojnë të shpallen të pafajshëm, vlen ajo që shkroi Mosheu: *Kush i zbaton urdhëresat e Perëndisë, do të jetojë*. ⁶Për ata, përkundrazi, që e marrin pafajësinë në bazë të besimit të tyre (te Mesia), vlen: *S'ka nevojë të pyesësh: Kush do të ngrihet në qiell?* d.m.th. për të bërë që të zbresë Mesia. ⁷As s'ka nevojë të pyesësh: *Kush do të zbresë në botën e të vdekurve?* d.m.th. për të bërë që Mesia të ngrihet nga të vdekurit. ⁸Përkundrazi thuhet: *Lajmi i Perëndisë është pranë teje; është në gojën tënde dhe në zemrën tënde*.

Këtu është fjala për lajmin që shpallim ne: për Perëndinë vlen para së gjithash besimi (te Mesia). ⁹Prandaj në qoftë se ti pranon me gojë: 'Jezusi është Zot' dhe në qoftë se me gjithë shpirt beson se Perëndia e ka ringjallur nga të vdekurit (për shfajësimin tonë), do të shpëtosh. ¹⁰Kush beson me gjithë shpirt (në Mesinë), shpallet i pafajshëm; kush pranon me gojë (se Jezusi është Zot), do të shpëtojë. ¹¹Për këtë thuhet (në Shkrimin e shenjtë): *Kush beson në atë, nuk do të pësojë humbje*. ¹²Kjo është e vlefshme për të gjithë: këtu s'ka dallim ndërmjet çifutëve dhe joçifutëve. Të dy palët kanë të njëjtin Zot. U dhuron me bollëk të gjithë atyre që besojnë në Të. ¹³Në Shkrimin e shenjtë gjithashtu thuhet: *Kushdo që do ta thërrasë Zotin për shpëtim, do të shpëtojë*.

A ka Izraeli ndonjë justifikim?

¹⁴Ata mund Ta thërrasin për shpëtim, vetëm në qoftë se i besojnë Atij. E ata mund t'i besojnë, vetëm në qoftë se e dëgjojnë lajmin për shpëtim. Por ky lajm duhet t'u shpallet më parë, ¹⁵dhe duhet të dërgohen lajmëtarë me këtë lajm. Dhe kjo tani ka ndodhur! U realizua ajo që ishte parafolur: *Çfarë gëzimi është, kur të vijnë lajmëtarët që sjellin lajmin e mirë!*

¹⁶Por të gjithë nuk e pranuan këtë lajm

të mirë. Profeti Jeshaja tha (në kohën e Dhiatës së vjetër): *O Zot, kush i beson lajmit tonë?* ¹⁷Besimi, pra, lidhet me lajmin që shpallet; e lajmi lidhet me fjalën që flet vetë Mesia.

¹⁸Apo ndoshta çifutët nuk e dëgjuan këtë lajm? Natyrisht e dëgjuan! Në të vërtetë, edhe në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Dëshmia e tyre përhapet nëpër tërë botën, gjer në kufijtë më të largët*.

¹⁹Ose ndoshta nuk e kuptuan lajmin? Përgjegjia gjendet te Mosheu: *Unë do t'ju bëj xhelozë për një popull që nuk njihet - thotë Perëndia. Unë do t'ju zemëroj për një popull që nuk (më) njeh*. ²⁰Në librin e Jeshajahut thuhet edhe këto fjalë të guximshme: *Më gjetën ata që nuk më kërkonin - thotë Perëndia. Unë iu shfaqta atyre që nuk më kërkonin*. ²¹Për Izraelin, përkundrazi, në të njëjtin vend thuhet: *Gjithë kohën i shtriva duart e mia drejt popullit të pabindur që nuk donte të dinte për mua*.

Vetëm një pjesë e izraelitëve u pranua

11 Tani po pyes: a e mohoi Perëndia popullin e vet? Kjo është e pamundur! Unë vetë jam izraelit (i kthyer), një pasardhës i Avrahamit prej fisit të Benjamin. ²Perëndia nuk e ka mohuar popullin që zgjodhi që nga fillimi. Ju kujtohet se si u ankua profeti Elija te Perëndia për këtë popull: ³O Zot - tha - i vranë profetët e tu dhe i rrëzuan altarët e tu; unë mbeta vetëm, por edhe mua kërkojnë të më vrasin!

⁴E çfarë iu përgjigj Perëndia? *Jo, lashë për vete shtatë mijë burra, të cilët nuk adhuruan idhullin Baal*. ⁵Kështu ndodh edhe tani: Nga mëshira e tij Perëndia zgjodhi një pakicë. ⁶Kjo zgjedhje nuk bazohet në veprat e tyre; ndryshe mëshira e tij nuk do të ishte mëshirë e vërtetë.

⁷Çfarë të themi, pra? Populli izraelit në tërësi nuk fitoi atë për të cilën mendohej. E fituan vetëm ata që Perëndia i zgjodhi prej këtij populli. Të tjerët nuk mundën ta dëgjonin thirrjen e Perëndisë. ⁸Për këta thu-

het: *Perëndia u dha shpirtin e verbimit, kështu që me sytë e tyre të mos shohin dhe me veshët, të mos dëgjojnë, madje deri në ditën e sotme.* ⁹E Davidi tha: *Festat e flijimit u bëfshin kurthi dhe laku, dënimi e shkatërrimi.* ¹⁰U verboshin që të mos shohin më; kurrizin e tyre kërruse përgjithmonë nën zgjedhën e robërisë.

Asnjë arsye për mendjemadhësi

¹¹Tani po pyes: a mos është mohimi i çifutëve përgjithmonë? Jo, por pasi nuk dëgjuan, shpëtimi u erdhi popujve të tjerë. Kështu çifutët duhet të digjen nga smira për ta. ¹²Fajësia e tyre i solli botës fitim të madh, dhe mohimi i tyre u bë burim i bekimit për popujt e tjerë. Aq më tepër do të jetë fitim për botën, kur të kthehet te Perëndia i tërë Izraeli!

¹³⁻¹⁴Tani po u drejtohem joçifutëve ndër ju. Detyra ime si apostull është e vlefshme për popujt joçifutë dhe jam mirënjohës ndaj Perëndisë për këtë. Në të vërtetë ndoshta me anë të shërbimit tim misionar mund ta nxit popullin tim drejt ambicies dhe kështu të shpëtoj të paktën disa prej tyre. ¹⁵Kur Perëndia i mohoi, kjo do të thoshte për paganët (që besojnë) pajtim me Perëndinë. Çfarë do të ndodhë kur Perëndia t'i pranojë përsëri? Atëherë do të ndodhë ringjallja nga të vdekurit!

¹⁶Kur pas të korrave buka e parë i kushtohet Perëndisë, kjo do të thotë se edhe të gjitha bukët nga këto të korra i janë kushtuar Perëndisë. Në qoftë se pema mbillet për nder të Perëndisë, ashtu edhe degët i përkasin atij. ¹⁷U prenë disa degë nga ulliri i butë, dhe ju u shartuat midis degëve të tjera që mbeten. Megjithatë ju rridhni nga ulliri i egër, ju tani merrni pjesë në lëngun e mirë të ullirit të butë.

¹⁸Për këtë ju nuk duhet t'i përbuzni degët që u prenë. Për çfarë mbaheni ju? Ju nuk i mbani rrënjët, por rrënjët ju mbajnë ju! ¹⁹Ndoshta do të thoni: 'Degët u prenë që ne të zëmë vendin e tyre!' ²⁰Keni të drejtë. Por ato u prenë, sepse nuk pranuan amnistinë e Perëndisë. E ju u shartuat,

sepse e pranuat. Prandaj mos u bëni mendjemadhënj, por qëndroni me frikë! ²¹Perëndia nuk i kurseu çifutët, megjithatë janë degët natyrore. A mendoni ju se ai do t'ju zbutë dënimin (në qoftë se nuk besoni)?

²²Nga kjo mund ta shihni mirësinë dhe njëkohësisht rreptësinë e Perëndisë. Ai vepron rreptësisht ndaj atyre që e mohojnë. Juve ju tregon mirësinë e vet; ju duhet të qëndroni në këtë mirësi. Përndryshe edhe ju do të priteni. ²³Porsa çifutët ta pushojnë së refuzuari amnistinë e Perëndisë, ata përsëri do të shatohen (me ullirin e butë). Perëndia ka pushtet ta bëjë edhe këtë. ²⁴Ju njerëz nga popujt e tjerë jeni si degët e ullirit të egër të shartuar kundër natyrës me ullirin e butë. Perëndia do ta ketë më lehtë t'i shartojë çifutët si degët e natyrshme me pemën, prej së cilës rrjedhin.

Në fund do të shpëtojë mbarë Izraeli

²⁵Unë do t'ju njoh me planin e Perëndisë, vëllezër, që të mos vini në përfundim të gabuar për shkak të urtësisë suaj të pretenduar. Perëndia, vërtet, caktoi që një pjesë e popullit çifut të mos e dëgjojë thirrjen e tij. Por kjo është e vlefshme deri atëherë kur të shpëtojë numri i plotë i atyre që janë të thirrur nga popujt e tjerë. ²⁶Vetëm atëherë do të shpëtojë mbarë Izraeli, sepse në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Çlirimtari do të vijë për hir të Izraelit dhe do t'ia heqë fajësinë që u shkaktua nga rebelimi i pasardhësve të Jaakovit.* ²⁷E kjo është besëlidhja që unë do ta lidh me ta, thotë Perëndia: *unë do t'ua fal të gjitha mëkatet.*

²⁸Ata u bënë armiq të Perëndisë, që ta dëgjoni ju lajmin e mirë. Por pasi Perëndia i zgjodhi stërgjyshërit e tyre, ata ende janë populli i zgjedhur i tij. ²⁹Kur Perëndia zgjedh ndokënd dhe e bekon, nuk e tërheq vendimin e tij. ³⁰Ju të tjerët më parë nuk e dëgjuan Perëndinë; por meqë ata (çifutët) nuk e dëgjuan atë, tani Perëndia jua tregoi juve mëshirën e tij. ³¹Ata nuk e dëgjuan Perëndinë, sepse ai donte t'ju tregonte juve mëshirën e tij; por në fund edhe ata do

ta gjejnë mëshirën. ³²Perëndia lejoi që të gjithë pa përjashtim të bëhen robër të pabindjes, sepse dëshiron të ketë mëshirë për të gjithë, (çifutët e joçifutët).

Askush nuk mund të kuptojë mendimet e Perëndisë

³³Mëshira e Perëndisë është me të vërtetë e pakufishme! Urtësia e tij është pa fund! Gjithçka që bën ai është e pazbulueshme. Kush mund t'i shpjegojë vendimet e tij? Kush mund t'i kuptojë udhët e tij? ³⁴Me të vërtetë: *Kush i njeh mendimet e Zotit? A thua ai ka nevojë për ndonjë këshilltar?* ³⁵Kush i dha Perëndisë ndonjëherë diçka dhe për atë mund të kërkojë shpërbim? ³⁶Perëndia e krijoi gjithësinë; të gjitha ekzistojnë me anë të tij dhe gjejnë në Të arsyen e ekzistencës së tyre. Qoftë lavdëruar përgjithmonë e jetë! Amen!

Jeta jonë në shërbim të Perëndisë

12 Vëllezër, pasi Perëndia kishte qak mëshirë për ne, ju bëj thirrje: Vëreni tërë jetën tuaj në dispozicion të Perëndisë. Kushtojani atij veten tuaj si flijim të gjallë që do t'i pëlqejë. Kështu do ta adhuron Perëndinë siç duhet. ²Mos lejoni që t'ju kushtëzojë bota. Përkundrazi, pranoni të shndërroheni plotësisht. Pranoni t'i jepni vetes një pikëpamje të re. Atëherë do ta kuptoni çfarë Perëndia kërkon prej jush. Atëherë do ta dini çfarë është e mirë dhe e përsosur, dhe çfarë i pëlqen Perëndisë.

Dhuntitë dhe shërbesa në gjirin e bashkësisë

³Meqë Perëndia me mëshirën e tij më emëroi apostull, sipas dhuntisë që ma dha Ai, i drejtohem secilit prej jush. Askush mos ta çmojë veten më tepër se sa vlen. Qëndroni modestë dhe vlerësoni veten sipas aftësisë që jua dhuroi Perëndia (për ta plotësuar detyrën tuaj në bashkësi).

⁴Mendoni për trupin njerëzor: ka shumë pjesë të ndryshme dhe çdo pjesë e ka

detyrën e saj të veçantë; por trupi mbetet i bashkuar. ⁵Kështu është me ne; megjithëse jemi të shumtë, ne të gjithë, të lidhur me Mesinë, formojmë një njësi. Ne, pjesët, jemi të lidhur me njëri-tjetrin si pjesët që e plotësojnë njëra-tjetrën. ⁶Kemi dhunti të ndryshme, ashtu siç Perëndia na i dha me mëshirën e vet. Por duhet t'i përdorim ato siç duhet.

Njëri ka dhuntinë për të profetizuar: le të ushtrohet në përputhje me fenë. ⁷⁻⁸Tjetri ka aftësinë t'i shërbejë (bashkësisë në rastin e nevojës); le të shërbejë ashtu. Ndonjë tjetër është i zoti t'i mësojë të tjerët: le të mësojë. Edhe tjetri ka dhuntinë e urtësisë - le të japë këshilla. Kush ua ndan (ndihmën me të holla anëtarëve nevojtarë të bashkësisë) le t'i ndajë ato me paanësi dhe siç duhet. Kush pranon të bëjë detyra për bashkësinë, le t'i kryejë ato me pasion. Kush u bën të mira të tjerëve, le t'i bëjë ato me gëzim.

Udhëzime për jetën sipas Shpirtit të Perëndisë

⁹Dashuria juaj duhet të jetë e sinqertë. Largohuni me neveri prej veprave të këqija; bëni me pasion vepra të mira. ¹⁰Brenda bashkësisë, ta duani njëri-tjetrin përzemërsisht si vëllai vëllanë dhe ta nderoni njëri-tjetrin siç duhet. ¹¹Mos u bëni të pakujdesshëm, por pranoni të mbusheni me Shpirtin e shenjtë dhe t'i shërbeni Zotit me gatishmëri. ¹²Shpresa jote le t'ju japë gëzim, jini të palëkundshëm në çdo ngushticë, bëhuni të palodhshëm në lutje. ¹³Ndihmohini bashkëbesimtarët nevojtarë dhe jini mikpritës.

¹⁴Lutjuni Perëndisë t'i ndihmojë ata që ju përndjekin. Mos iu luteni t'i dënojë. ¹⁵Gëzohuni me ata që gëzohen, qani me ata që qajnë. ¹⁶Jetoni në harmoni me njëri-tjetrin. Mos kërkonin nder dhe pozitë, por kujdesuni për njerëz të thjeshtë dhe për të shtypurit. Mos u mburrni për njohuritë tuaja.

¹⁷Në qoftë se ndokush ju bën një të keqe, mos ia ktheni po me atë monedhë. Kini kujdes t'u bëni mirë të gjithë njerëzve.

¹⁸Aq sa keni mundësi, bëni gjithçka për të jetuar në paqe me të gjithë njerëzit. ¹⁹Mos u hakmerrni, miq të dashur, por lërjani Perëndisë t'i dënojë në qoftë se ai vendos kështu, sepse thuhet: *Unë, Zoti, ruaj për vete të drejtën e hakmarrjes, unë vetë do t'i dënoj.* ²⁰Veproni sipas fjalës në Shkrimin e shenjtë: *Kur armiku yt është i uritur, jepi të hajë, e kur ka etje, jepi të pijë! Kështu do ta turpëroni.* ²¹Mos lejoni t'ju mundë e keqja, por merre iniciativën - ngadhënjeni mbi të keqen me vepra të mira.

Detyrat ndaj shtetit

13 Secili duhet t'i bindet pushtetit të shtetit, sepse s'ka pushtet shtetëror që nuk vendosi Perëndia. ²Prandaj kush ngre krye kundër pushtetit shtetëror, e kundërshton rendin e vendosur nga Perëndia dhe për këtë do të dënohet.

³Kush vepron mirë s'ka nevojë të ketë frikë për pushtetin. Vetëm ata që veprojnë keq kanë nevojë të kenë frikë. Në qoftë se dëshironi të jetoni pa frikë për pushtetin, atëherë bëni çfarë duhet dhe do të gjeni miratimin e shtetit. ⁴Në të vërtetë, ai është në shërbim të Perëndisë që t'ju ndihmojë të bëni të mirën. Në qoftë se veproni keq, atëherë ju duhet të keni frikë për të, sepse fuqia e plotë për të dënuar i përket shtetit sipas ligjit. Në emër të Perëndisë shteti i dënon ata që bëjnë keq. ⁵Për këtë ju duhet t'i nënshtroheni pushtetit shtetëror, jo vetëm nga frika për dënimin që vjen nga Perëndia, por edhe sepse kështu ju bind ndërgjegjia.

⁶Meqë pushteti shtetëror është në shërbim të së mirës, ju i paguani edhe tatim. Përfaqësuesit e pushtetit shtetëror e plotësojnë detyrën e Perëndisë kur vazhdimisht kujdesen për përmbajtjen e rendit ligjor. ⁷Prandaj jepini secilit atë që i përket: kujt i përket tatim, tatimin, kujt i përket dogana, doganën; kujt i përket nderimi, nderimin; kujt i përket respekti i veçantë, respektin.

Jeta në dritë

⁸Askujt të mos i keni tjetër detyrim, përveç detyrimit që ta doni njëri-tjetrit, sepse ai që e do tjetrit, e ka plotësuar Ligjin përsa i përket tjetrit. ⁹Në të vërtetë, urdhëresat: *Mos bëj tradhti bashkëshortore! Mos vraj! Mos vidh! Mos lakmo!* e të gjitha urdhëresat e tjera përmbledhen në këtë fjalë: *Duajë të afërmin tënd si veten!* ¹⁰Dashuria nuk i bën keq tjetrit, prandaj dashuria është plotësimi i kërkesave të Ligjit.

¹¹Këtë merreni për zemër! Ju e dini kohën në të cilën jetojmë. Tani është koha të zgjoheni nga gjumi, sepse çasti i shpëtimit tonë të fundit tani është më afër se kur besuam (në Mesinë). ¹²Nata po mbaron, së shpejti do të jetë dritë. Prandaj le të mos bëjmë vepra që i përkasin errësirës, por të luftojmë me armët e dritës. ¹³Le të jetojmë ashtu siç i përket dritës. Mos jini grykës ose pijanecë, mos bëni jetë të shthurur, mos jini grindavecë, ose xhelozë! ¹⁴Le ta caktojë Jezusi, Mesia, tërë sjelljen tuaj! Mos t'ju robërojnë dëshirat egoiste dhe instinktet tuaja.

Jeta në bashkësi

14 Pranoni në bashkësi atë që ka besim të dobët, por jo me qëllim të grindeni me të për skrupujt e tij.

²Njëri mendon se mund të hajë çdo gjë, ndërsa tjetri ka frikë të bjerë në mëkat, dhe preferon të hajë vetëm ushqim bimor. ³Kush ha mish, le të mos e përbuzë tjetrit, por ai që nuk ha mish, le të mos e gjykojë tjetrit, sepse Perëndia e pranoi në bashkësi me vete. ⁴Si guxon ta gjykosësh shërbëtorin e tjetrit? Vetëm i Zoti i tij mund ta vendosë, nëse jep shërbim të kënaqshëm ose jo. Por ai do të dalë mirë, sepse Zoti do ta bëjë të dalë mirë.

⁵Për njërin, ditët e veçanta kanë kuptim të veçantë, kurse për tjetrit të gjitha ditët janë krejt njësoj. Kryesorja është që të veprojë secili me bindje. ⁶Kush çmon një

ditë më të rëndësishme se një tjetër, bën kështu për nder të Zotit. Kush ha gjithçka pa dallim, gjithashtu bën kështu për nder të Zotit, sepse e falënderon Perëndinë për ushqimin e tij. Edhe ai që refuzon të hajë gjëra të përcaktuara, do ta nderojë Zotin. Edhe ai e falënderon Zotin për ushqimin e tij.

⁷Askush prej nesh nuk jeton as nuk vdes pavarësisht nga të tjerët. ⁸Në qoftë se jetojmë, jetojmë për Zotin, e në qoftë se vdesim, vdesim për Zotin. I takojmë Zotit në jetë ashtu edhe në vdekje. ⁹Në të vërtetë, Mesia vdiq dhe u ringjall nga të vdekurit që të bëhet Zot i të gjallëve edhe i të vdekurve.

¹⁰Përse, pra, e gjykon vëllanë tënd? Ose përse e përbuz? Ne të gjithë do të qëndrojmë para Perëndisë që të gjykohe mi nga Ai. ¹¹Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Paça jetën time - thotë Zoti - secili do të përkulet para meje dhe do të më bëjë nder (si gjykatësit të tij)*. ¹²Secili prej nesh do t'i japë llogari Perëndisë për veprat e veta.

Kujdes për bashkëbesimtarin e skrupuj

¹³Prandaj mos ta gjykojmë më njëri-tjetrin. Në qoftë se mbaheni për besimtarë të fortë, atëherë shikoni t'i shmangeni gjithçkaje që ngatërron bashkëbesimtarin tënd ose që e vë besimin e tij në rrezik.

¹⁴Jam, vërtet, plotësisht i bindur se s'ka asgjë që mund ta ndyrësojë njeriun në qoftë se e prek. Për këtë unë mund t'i referohem fjalës së Zotit Jezus. Por në qoftë se njëri prej jush është i bindur që diçka e ndyrëson, edhe për të kjo gjë është e papastër.

¹⁵Në qoftë se me anë të sjelljes sate shkakton që bashkëbesimtari yt të hajë diçka që e ndalon ndërgjegjia e tij, atëherë nuk sillesh më me dashuri ndaj tij. Mesia vdiq edhe për atë bashkëbesimtar. Mos e bëj të rrënohet me anë të ushqimit tënd! ¹⁶Shikoni që askush të mos flasë keq për atë që Perëndia ta dha ty. ¹⁷Në të vërtetë atje ku Perëndia e vendos sundimin e tij, s'është fjala për se çfarë hamë ose nuk hamë, për se çfarë pimë ose nuk pimë, por për këtë se

jemi të pranuar nga Perëndia, për paqen dhe gëzimin që na jep Shpirti i shenjtë. ¹⁸Kush i shërben kështu Mesisë, gjen miratimin e Perëndisë si edhe miratimin e njerëzve.

¹⁹Prandaj le të bëjmë çmos që të jetojmë me njëri-tjetrin në paqe dhe ta ndihmojmë njëri-tjetrin. ²⁰Mos e shkatërroni veprën e Perëndisë për shkak të ushqimit tuaj! S'ka asgjë, ngrënia e së cilës i bën njerëzit të papastër para Perëndisë. Por kjo gjë është e keqe për njeriun në qoftë se e ha me ndërgjegje të papastër. ²¹Prandaj është më mirë të mos hajë mish dhe të mos pijë verë dhe t'i shmanget gjithçkaje që mund ta shtyjë bashkëbesimtarin tënd në mëkat.

²²Mbaje për vete besimin tënd të fortë dhe kënaqu me njohjen që Perëndia e zgjodhi. Është mirë kur njeriu e ndjek bindjen e vet fetare dhe kështu nuk ka asgjë për t'u qortuar. ²³Por në qoftë se ndokush ha me ndërgjegje të papastër, atëherë e ka dënuar veten, sepse nuk vepron në përputhje me bindjen e tij fetare. E gjithçka që bën njeriu kundër bindjes së tij fetare, është mëkat.

Shembulli i Jezusit

15 Prandaj, ne që kemi besim të fortë duhet t'i marrim parasysh ata që kanë besim të dobët e ta mos tregojmë në mënyrë egoiste forcën tonë. ²Secili duhet, më mirë, të marrë pjesë në problemet e bashkëbesimtarit të tij që të forcohet bashkësia. ³Edhe Mesia mori pjesë në problemet tona dhe s' ishte i vetëkënaqur. Për atë thuhet: *Fjalët me të cilat të shanë ty (Perëndinë), m'u drejtuan mua*. ⁴Ajo që është shkruar në Shkrimin e shenjtë, u shkrua që të mësojmë prej saj, që të na japë zemër që të qëndrojmë të patundur dhe ta arrijmë qëllimin që po presim. ⁵I lutem Perëndisë, i cili na jep qëndrueshmëri e zemër, që t'ju japë të gjithëve të njëjtin qëndrim, që ta ndiqni shembullin që na e dha Jezusi, Mesia. ⁶Atëherë ju të gjithë unanimisht mund ta lavdëroni Perëndinë, Atin e Zotit tonë, Jezus Mesisë.

Të gjithë së bashku do të lavdërojnë Perëndinë

⁷Pranojeni njëri-tjetrit në shoqëri ashtu si Mesia ju pranoi ju. Bëni ashtu, siç bëri edhe ai, për nder të Perëndisë. ⁸Mendoni pak: Mesia u bë shërbëtori i çifutëve që t'u tregojë besnikërinë e Perëndisë. Me anë të tij Perëndia i plotësoi premtimet që ua dha stërgjyshërve të tyre. ⁹Popujt e tjerë ia dinë për nder Perëndisë për mëshirën e tij të paparashikuar. Kështu ishte parathënë në Shkrimin e shenjtë; sepse atje thuhet: *Për këtë unë do të të lavdëroj, o Zot, ndër popujt (joçifutë) dhe të këndoj për nderin tënd.*

¹⁰Gjithashtu thuhet: *Brohoritni, popujt (joçifutë), së bashku me popullin e zgjedhur të Perëndisë.* ¹¹E pastaj: *Lavdërojeni Zotin, të gjithë popujt; le ta lavdërojnë të gjitha kombet!* ¹²Edhe profeti Jeshaja thotë: *Pasardhësi i Jishait do të ngrihet që t'i sundojë popujt. Tek ai do t'i varin shpësat të gjitha kombet.*

¹³I lutem Perëndisë, i cili na jep shpresën, që t'ju mbushë me gëzim dhe paqe me anë të besimit tuaj, që shpresa juaj të bëhet gjithnjë e më shumë e patundshme me anë të fuqisë së Shpirtit të shenjtë.

Përse Pali shkruan kaq hapur

¹⁴Vëllezër të dashur! Unë jam i bindur që ju do të veproni drejt, vetë, pa paralajmërimin tim. E dini vullnetin e Perëndisë; prandaj mund ta paralajmëroni njëri-tjetrit. ¹⁵Kam shkruar shumë hapur në këtë letër, por dëshiroja t'ju kujtoja për atë që tashmë e dini. Për këtë më jep fuqi detyra me të cilën Perëndia më ngarkoi me mëshirën e tij. ¹⁶Në të vërtetë, më thirri ta shpall lajmin e mirë ndër popujt joçifutë. Në shërbesën time priftërore të lajmit të mirë, mendohej që njerëzit nga këto kombe t'i kushtohen Perëndisë në mënyrë që t'i japin gëzim. Me anë të Shpirtit të shenjtë ata do të bëhen një dhuratë që Perëndia mund ta pranojë me qejf.

¹⁷Unë mund të jem krenar para Perëndisë për atë që kam kryer në lidhje me

Mesinë. ¹⁸Njerëzit nga të gjithë popujt i nënshtroan Perëndisë duke dëgjuar lajmin e mirë. Por unë nuk e mbaj këtë për arritjen time, sepse këtë Mesia e ka arritur me anë të fjalës dhe të veprimtarisë sime, ¹⁹me anë të mrekullive të mëdha, në të cilat Perëndia tregoi fuqinë e tij. Për këtë arrita t'ju sjell të gjithëve lajmin e mirë për Mesinë, nga Jerusalemi e përqark në Ilirik. ²⁰Kjo ishte për mua një çështje nderi, ta përhap lajmin e mirë vetëm atje ku njerëzit ende nuk kishin dëgjuar për Mesinë. Nuk doja të ndërtoja në themelin që vuri një tjetër. ²¹Përkundrazi, u nisa nga parimi i shprehur nga profeti (Jeshaja): *Pikërisht ata, për të cilët asgjë ende nuk u njoftua, do të njihen me të. Pikërisht ata, që ende nuk dëgjuan për të, do të dëgjojnë.*

Pali dëshiron të vijë në Romë

²²Meqë isha plotësisht i zënë me këtë detyrë, gjer tani nuk gjeta rast të vij te ju. ²³Por tani nuk më mbetet asgjë tjetër të bëj në këtë rreth. Unë kam pasur dëshirë që më përpara t'ju vizitoja ²⁴gjatë rrugës sime për në Spanjë. Kështu shpresoj se do t'ju shoh udhës për atje. Ju me këtë rast, do të mund të më pajisni me gjithçka për çfarë kam nevojë për udhëtim të mëtejshëm. Por më parë dëshiroj të kaloj ca kohë me ju, e kështu do të forcohem.

²⁵Së pari, tani po shkoj për në Jerusalemin që t'i sjell bashkësisë se atjeshme një kontribut. ²⁶Besimtarët nga Maqedonia dhe Akaia kanë vendosur të mbledhin një ndihmë financiare për të varfërit e bashkësisë së Jerusalemit. ²⁷Jemi shumë të detyruar ndaj tyre. Besimtarët në Jerusalemin ndanë dhuratat e tyre shpirtërore me popujt e tjerë; për këtë popujt e tjerë duhet të ndajnë me ta dhuratat e tij materiale. ²⁸Pasi ta zbatoj këtë detyrim dhe t'ua dorëzoj kontributin, dëshiroj të nisem nëpër Romë e për në Spanjë. ²⁹Unë e di se kur të vij te ju, do të sjell me vete bekimin e plotë të Mesisë.

³⁰Vëllezër, në emrin e Zotit tonë Jezus Mesisë dhe për shkak të dashurisë që na e jep Shpirti i shenjtë, ju lutem me këmbë-

ngulje: Lutjuni Perëndisë për mua. Lutjuni së bashku me mua, ³¹që t'u shpëtoj pritave të të pafeve në Jude, dhe që ndihma që po e sjell në Jerusalem, t'u pëlqejë besimtarëve. ³²Atëherë do të jem në gjendje të vij te ju me plot gëzim dhe të forcohem me anë të bashkësisë suaj, në dashtë Perëndia. ³³Perëndia le t'ju japë juve të gjithëve paqen e tij! Amen.

Përsëndetje personale

16 Po jua rekomandoj Febën, motrën tonë që është diakonesa e bashkësisë së Kenhreut. ²Pranojeni në emrin e Zotit, siç u ka hije besimtarëve. Jepini sipas nevojës çdo ndihmë të mundshme për punën e saj. Ajo vetë ndihmoi shumë njerëz, edhe mua.

³Përsëndeteni Priskën e Akuilën, bashkëpunëtorët e mi në shërbimin e Jezus Mesisë. ⁴Ata e kanë vënë në rrezik jetën e tyre për mua. Jo vetëm unë u detyrohem atyre, por edhe të gjitha bashkësitë e botës joçifute. ⁵Përsëndeteni edhe bashkësinë që mblihet në shtëpinë e tyre.

Përsëndeteni edhe Epenetin, shokun tim të dashur. Ishte i pari në provincën e Azisë që besoi në Mesinë. ⁶Të fala edhe Marisë, që kaq shumë bëri për ju. ⁷Të fala edhe Andronikut dhe Junies, bashkatdhetarëve të mi çifutë, që ishin në burg me mua. Ata janë të njohur ndër apostujt dhe para meje u bënë besimtarë.

⁸Të fala Ampliatin, shokut tim në lidhjen me Zotin. ⁹Të fala edhe Urbanit, bashkëpunëtorit tonë në shërbimin e Mesisë, po edhe Stakës, shokut tim të dashur. ¹⁰Të fala edhe Apelit, të provuarit në besën ndaj Mesisë. Të fala edhe atyre të shtëpisë së Aristobulit. ¹¹Të fala edhe Herodionit, bashkatdhetarit tim. Të fala edhe besimtarëve në shtëpinë e Narcisit. ¹²Përsëndeteni edhe Trifenën dhe Trifozen, të cilat janë në shërbim të Zotit. Të fala edhe Persidës së dashur që shumë u mundua për Zotin. ¹³Të fala edhe Rufit, të cilin Zoti e ka zgjedhur, dhe nënës së tij, e cila më ka trajtuar edhe mua si birin e saj. ¹⁴Të fala edhe Asinkritit,

Flegonit, Ermes, Patrobit, Ermanit dhe bashkëbesimtarëve që janë me ta. ¹⁵Të fala edhe Filologut dhe Julisë, Nereut e motrës së tij, Olimpës dhe të gjithë atyre që i takojnë bashkësisë së Perëndisë që janë me ta.

¹⁶Përsëndeteni njëri-tjetrin me puthje vëllazërore. Ju përsëndesin të gjitha bashkësitë e Mesisë.

Udhëzimet e fundit

¹⁷Ju lutem shumë, o vëllezër, të ruheni prej atyre që shkaktojnë përçarje dhe që i ngatërrojnë anëtarët e bashkësisë në besimin e tyre. Çfarë bëjnë dhe mësojnë ata, kundërshtojnë atë që keni mësuar. Rrini larg tyre! ¹⁸Njerëzit e tillë i shërbejnë jo Mesisë, por dëshirave të tyre egoiste. Me lajka dhe me fjalë të bukura çojnë njerëz të thjeshtë në rrugë të gabuar.

¹⁹Gjithkund u dëgjua se si i besuat lajmit të mirë dhe si iu nënshtrohet Perëndisë. Për këtë gëzohem për ju. Tani dëshiroj që të njiheni gjithnjë e më shumë me të mirën e që të ruheni nga çdo e keqe. ²⁰Perëndia, që na e jep paqen e tij, nuk do të vonohet t'ju japë fitoren e fundit mbi Satanin.

Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë, le t'ju japë ndihmën e tij.

²¹Ju përsëndet Timoteu, bashkëpunëtori im, edhe Luci, Jasoni dhe Sosipatri, bashkatdhetarët e mi.

²²Unë, Terci, e kam shkruar këtë letër dhe ju përsëndes si njeri i lidhur me ju me anë të Zotit.

²³Ju bën të fala Gaji, mikpritësi im dhe i mbarë bashkësisë që mblihet në shtëpinë e tij. Të fala ju bën Erasti, arkëtari i qytetit edhe vëllai ynë Kuarti.

[²⁴Hiri i Zotit tonë, Jezus Mesisë, të mbetet me ju të gjithë. Amen]

Lutja e falënderimit të fundit

²⁵Le ta falënderojmë Perëndinë, sepse ai mund t'ju bëjë të patundshëm në besnikërinë ndaj tij. Kjo është në pajtim me lajmin e mirë që po e transmetoj. Është lajmi për Jezusin, Mesinë, dhe zbulon të vërtetën

qëkur të fshehur, ²⁶por tani doli në dritë. Shkrimet e profetëve dëshmojnë për të, dhe sipas urdhrat të Perëndisë së përjetshëm, ky lajm iu shpall të gjithë popujve, që ta

pranojnë e t'i nënshtrohen Perëndisë.

²⁷Perëndisë, që i vetmi është i urtë, e të cilin e njohim me anë të Jezusit, Mesisë, i qoftë lavdi përgjithmonë!

LETRA E PARË DREJTUAR BASHKËSISË SË KORINTIT

Përshëndetja hyrëse

1 Pali, të cilin Perëndia e thirri të bëhet apostull, dhe vëlla Sostheni, ia drejtojnë këtë letër ²bashkësisë së Perëndisë në Korint. I përshëndetim të gjithë ata që në lidhje me Jezusin, Mesinë, janë të veguar dhe të thirrur për të qenë populli i Perëndisë. Përveç kësaj, letra jonë u drejtohet të gjithë atyre që besojnë në Jezusin, Mesinë dhe Zotin tonë të përbashkët.

³I lutemi Perëndisë, Atit tonë dhe Jezusit, Mesisë dhe Zotit, që t'ju japë ndihmën dhe paqen e tij.

Falënderim për dhuratën e Perëndisë

⁴Vazhdimisht e falënderoj Perëndinë, sepse jua tregoi dashurinë e vet me anë të Jezus Mesisë. ⁵Kjo tregohet nga fakti se ju u pasuruan me gjithçka që ju jep bashkësia me Jezusin, Mesinë, me gjithfarë predikimi dhe dijeje. ⁶Megjë lajmi për Mesinë u bë themel i patundur i marrëdhënies suaj me Perëndinë, ⁷asnjera nga dhuntitë që i dhuron Shpirti i Perëndisë nuk ju mungon. E kështu pritni plot siguri që të duket (në rastin e kthimit të tij) Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë, në madhësinë e tij. ⁸Ai do t'ju ndihmojë gjithashtu të qëndroni të patundur në këtë themel gjer në fund, kështu që askush të mos ju paditë për ndonjë gjë Ditën e gjyqit. ⁹Vetë Perëndia ju ka thirrur të jeni të lidhur përgjithmonë me Birin e tij, Jezusin, Mesinë, dhe Ai mban fjalën e tij.

Përçarjet në bashkësi

¹⁰Ju thërras, o vëllezër, në emrin e Jezus Mesisë, Zotit tonë: jini të bashkuar! Mos formoni grupe që luftojnë kundër njëri-tjetrit! Jini të një mendjeje e të një bindjeje!

¹¹Me anë të njerëzve që mblidhen në shtëpinë e Klojes, mora vesh, vëllezër, se ndërmjet jush ka grindjeje. ¹²Ju e dini se ç'dua të them. Njëri thotë: 'Unë i takoj grupit të Palit!', kurse një tjetër: 'Unë atij të Apolit!' I treti: 'Unë të Pjetrit!', dhe përsëri një tjetër: 'Unë grupit të Mesisë'. ¹³Mos vallë paska disa Mesi? A vdiq Pali në kryq për ju? Apo mos u pagëzuat në emër të Palit? ¹⁴E falënderoj Perëndinë që, me përjashtim të Krispit e të Gajit, nuk pagëzova asnjë tjetër nga ju, ¹⁵përndryshe në fund do të thoshit se, me anë të pagëzimit, unë u bëra Zoti juaj! ¹⁶E po, paskam pasë pagëzuar edhe Stefanën e familjen e tij! Me sa më kujtohet, nuk kam pagëzuar të tjerë.

Shpallja e kryqit

¹⁷Mesia nuk më ka ngarkuar (para së gjithash) me detyrën e pagëzimit, por me shpalljen e lajmit të mirë. Por, në qoftë se e shpall lajmin e mirë me fjalët e urtësisë së thellë, atëherë i heq vdekjes së Mesisë tërë kuptimin e saj. ¹⁸Dhe me të vërtetë, s'ka se si të jetë ndryshe; për ata që mbarojnë, lajmi për shpëtim me anë të flijimit të Mesisë është një absurditet. Por për ne, që shpëtojmë, është fuqia e Perëndisë (për shpëtimin tonë). ¹⁹Perëndia tha: *Unë do ta*

asgjësoj dijen e të diturve, dhe do ta bëj të kotë urtësinë e të urtëve. ²⁰E ku janë filozofët? Ku janë specialistët e Shkrimit të shenjtë? Ku janë diskutuesit e talentuar? Atë që mban bota për urtësi, Perëndia e ka zbuluar si një absurditet. ²¹Në të vërtetë, megjithëse urtësia e Perëndisë tregohet në mbarë krijesën, njerëzit me gjithë urtësinë e tyre nuk e njohën. Prandaj vendosi t'i shpëtojë me anë të flijimit të Mesisë në kryq - e këtë bota e mban për absurditet - të gjithë ata që e pranojnë këtë lajm.

²²Çifutët kërkojnë mrekulli, kurse grekët filozofi. ²³Por ne shpallim se Mesia, i kryqëzuar, është Shpëtimtar. Për çifutët, kjo është blasfemi, kurse për grekët absurditet. ²⁴Por të gjithë ata që i thirri Perëndia (për shpëtim), qofshin çifutë, qofshin joçifutë, gjejnë në Mesinë fuqinë e Perëndisë (për shpëtimin e tyre) dhe njohin në të urtësinë e tij. ²⁵Perëndia vepron kundër të gjitha sistemeve të vetëshpëtimit, e megjithatë është më i urtë se të gjithë njerëzit. Perëndia tregohet i dobët, e megjithatë është më i fuqishëm se të gjithë njerëzit.

Mënyra e veprimit të Perëndisë

²⁶Shikojeni veten tuaj, o vëllezër! Cilët i thirri Perëndia (për shpëtim)? Mezi është ndonjëri prej jush me shumë shkollë, me influencë ose i nderuar. ²⁷Perëndia zgjodhi pikërisht njerëz të thjeshtë dhe pa influencë për të poshtëruar filozofët dhe të shquarit! ²⁸Zgjodhi njerëz të parëndësishëm dhe të përbuzur që nuk vlejné asgjë para botës, sepse kështu donte t'i asgjësonte ata që gjoja vlejné shumë para njerëzve. ²⁹Askush të mos mburret para Perëndisë.

³⁰Por ju, Perëndia ju ka thirrur që të jeni të lidhur me Mesinë. Kjo është urtësia jonë, që vjen nga Perëndia. Me anë të tij u pajtuam me Perëndinë. Me anë të tij Perëndia na bëri popullin e vet dhe na çliroi nga fajësia jonë. ³¹Kështu duhet të jetë, siç është shkruar në Shkrimin e shenjtë: *Kush dëshiron të jetë krenar, le të jetë krenar për atë që bëri Zoti.*

Predikimi për Mesinë e kryqëzuar

2 O vëllezër, kur isha te ju për herën e parë dhe jua shpalla të vërtetën e fshehur të Perëndisë, nuk e bëra këtë me fjalime madhështore dhe të shoshitura mirë. ²Kisha vendosur të mos ju sillja asgjë përveç Jezusit, Mesisë dhe pikërisht asgjë tjetër përveç Jezusit, Mesisë së kryqëzuar. ³U paraqita para jush si njeri i dobët dhe isha plot frikë e shqetësim. ⁴Fjala dhe lajmi im nuk vepronin me anë të gojëtarisë dhe pasurisë së mendimeve, por sepse Shpirti i Perëndisë ishte në veprim për t'ju bindur me anë të fuqisë së tij. ⁵Kështu, feja juaj nuk themelohet në urtësinë njerëzore, por në fuqinë e Perëndisë.

Shpirti njej mendimet e fshehta të Perëndisë

⁶Urtësinë e sjell edhe unë, por për të gjithë ata që janë mjaft të pjekur. Sidoqoftë, nuk sjell asgjë që mbahet për urtësi sipas pikëpamjes së botës dhe sundimtarëve të saj, pushteti i të cilëve po mbaron. ⁷Përkundrazi, unë e sjell urtësinë e fshehtë të Perëndisë. Që para krijimit të botës, Perëndia e hartoi planin të na japë pjesën në madhësinë e vet, por e mbante të fshehtë. ⁸Askush prej sundimtarëve të kësaj bote nuk mori vesh për këtë. Përndryshe nuk do ta kishte kryqëzuar Zotin, që ka të njëjtën madhësi si Perëndia. ⁹Në të vërtetë, thuhet: *Ç' nuk pa syri e nuk dëgjoi veshi, që askush nuk e mbante për të mundshme, këtë Perëndia ua mbajti gati atyre që e duan.*

¹⁰Por Perëndia na e ka bërë të njohur fshehtësinë e vet neve. Shpirti i tij, të cilin na e dha, na e tregoi këtë, sepse ky Shpirt i depërton të gjitha, edhe mendimet më të fshehura të Perëndisë. ¹¹Ashtu si mendimet e njeriut i di vetëm shpirti i tij, ashtu edhe vetëm Shpirti i Perëndisë i di mendimet e Perëndisë. ¹²Por ne nuk e kemi marrë shpirtin e kësaj bote, por Shpirtin që vjen nga Perëndia. Prandaj e kuptojmë se ç'ka bërë Perëndia për ne.

¹³Për këtë arsye nuk flasim me anë të

fjalëve siç mëson urtësia e botës, por me anë të fjalëve që na i shtie në kokë Shpirti i Perëndisë. Për atë që bën Perëndia, flasim ashtu siç na mëson Shpirti i tij. ¹⁴Njeriu që ka vetëm aftësitë e veta natyrore, hedh poshtë atë që tregon Shpirti i Perëndisë. Për një njeri të tillë kjo është absurditet. Nuk është i aftë ta kuptojë atë, sepse gjëra të tilla vlerësohen vetëm me anë të Shpirtit të Perëndisë. ¹⁵Përkundrazi, njeriu që e ka Shpirtin e Perëndisë, mund t'i vlerësojë të gjitha (sipas pikëpamjes së Perëndisë), por atë nuk mund ta vlerësojë askush (ashtu siç duhet). ¹⁶Në të vërtetë thuhet: *Kush e njeh Shpirtin e Perëndisë? Kush guxon ta mësojë atë? E megjithatë, ne e kemi Shpirtin e tij!*

Të gjithë bashkëpunojnë

3 Juve, o vëllezër, nuk mund t'ju flas gjër tani si njerëzve që drejtohen nga Shpirti i Perëndisë. Unë isha i detyruar t'ju trajtoj si njerëz që drejtohen nga natyra e tyre egoiste dhe të cilët në jetën besimtare ende janë fëmijë. ²Për këtë arsye ju dhashë të pini qumësht, e jo ushqim të thatë, sepse ende nuk ishit në gjendje ta duronit. Edhe tani nuk mund ta duroni, ³sepse ju jeni ende nën pushtetin e natyrës suaj egoiste. Ju ziheni me njëri-tjetrin dhe grindeni mes vetes. Kjo provon që ju nuk drejtoheni nga Shpirti i Perëndisë, por veproni ashtu si njerëzit e tjerë (që nuk e kanë Shpirtin). ⁴Kur njëri pohon: 'Unë jam dishepull i Palit' e një tjetër 'Unë jam dishepull i Apolit', a nuk veproni ju si njerëz që nuk e njihni Shpirtin e Perëndisë?

⁵Po kush është Apoli? Ose kush është Pali? Ata janë vetëm bashkëpunëtorë të Perëndisë, me anë të të cilëve ju besuat (në Jezusin). Secili veproi sipas dhuntive që ia dha Perëndia. ⁶Unë mbolla, Apoli ujit, por Perëndia e bëri të rritej. ⁷Prandaj nuk ka rëndësi, kush mbjell ose kush ujit; gjithçka varet nga Perëndia që bën të rritet. ⁸Të dy punojnë bashkë, në të njëjtën punë; ai që mbjell dhe ai që ujit; por Perëndia do ta shpërblejë secilin për punën e tij.

Perëndia kërkon llogari

⁹Prandaj ne jemi bashkëpunëtorët e Perëndisë, kurse ju jeni ara e Perëndisë, ose ndërtesa e tij. ¹⁰Sipas dhuntisë që ma dha Perëndia, unë, si mjeshtër i kujdesshëm, vura themelin. Të tjerët tani po ndërtojnë mbi të. Por secili le të shikojë si vazhdon ndërtimi! ¹¹Themeli tashmë është vënë: Jezusi, Mesia. Askush nuk mund të vërë themel tjetër. ¹²Dhe ajo që ndërtohet mbi të nuk do të mbetet e fshehtë. Dita e Gjyqit do ta bëjë të dalë në dritë, nëse është ar ose argjend, gurë të çmuar, dru, kashtë ose kullmak. ¹³Atë Ditë, që të caktohet vlera e saj, vepra e secilit do të provohet me zjarr. ¹⁴Në qoftë se ajo që është ndërtuar i qëndron provës së zjarrtë, punëtori do të shpërblehet. ¹⁵Në qoftë se digjet, atëherë punëtori do të dënohet. Ai vetë, vërtet, do të shpëtojë, por si njeriu që mezi i shpëton zjarrit.

¹⁶A nuk e dini ju se, si bashkësi, jeni Tempulli i Perëndisë dhe se Shpirti i Perëndisë banon në ju? ¹⁷Kush e shkatërron këtë bashkësi, Perëndia do ta shkatërrojë edhe atë. Në të vërtetë, Tempulli i përket Perëndisë, e ky Tempull jeni ju!

Asnjë arsye për t'i ngritur njerëzit në qiell

¹⁸Askush të mos mashtrohet: në qoftë se njëri prej jush mbahet si i urtë sipas kriterit të kësaj bote, le të heqë dore nga e gjithë njohuria e tij, që të bëhet me të vërtetë i urtë. ¹⁹Çfarë njerëzit e marrin për mençuri, është marrëzi në sy të Perëndisë. Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Perëndia i zë të mençurit në rrjetën e urtësisë së tyre.* ²⁰Gjithashtu thuhet: *Zoti i njeh mendimet e të mençurve; e di se si ato janë të kota.*

²¹Prandaj askush të mos (kufizohet) duke u mburrur për njerëz (as për mësuesin e tij), sepse gjithçka është e juaja: ²²Pali, Apoli, Kefa, bota, jeta, vdekja, e tashmja, e ardhmja! Gjithçka është, vërtet, e juaja, ²³por ju vetë jeni të Mesisë dhe vetë Mesia është i Perëndisë!

Shërbimi i apostujve

4 Prandaj ju e kuptoni siç duhet të na konsideroni ne apostujt. Ne jemi njerëz që Mesia i vuri në shërbimin e tij, që të administrojmë të fshehtat e Perëndisë. ²Nga një administrator kërkohet që ai të mbetet besnik. ³Nëse unë jam besnik, unë nuk mund ta vendos. Edhe asnjë gjyq njerëzor nuk mund ta vendosë këtë. Edhe unë vetë nuk guxoj ta vendos. ⁴Vërtet, ndërgjegjija ime është e pastër, por kjo nuk provon se jam pa faj. Gjykatësi im është Zoti. ⁵Mos gjykoni para kohe, para se të vijë ai! Zoti do të nxjerrë në dritë atë që është fshehur dhe do t'i zbulojë mendimet më të fshehura. Atëherë secili do ta marrë nga Perëndia lavdinë që i përket.

Shembulli i apostullit

⁶Vëllezër, kam folur për Apolin dhe për vete. Nga shembulli ynë desha t'ju tregoj ç'është e thotë parimi që vijon: 'Jo përtej asaj që është e shkruar'. Askush të mos mbahet më i madh dhe të mos e reklamojë mësuesin e tij përmbi tjetrin. ⁷Kush të jep të drejtë të jesh mendjemadh? A nuk vjen gjithçka që ke nga Perëndia? Si mund të mburresh gjoja sikur ti e kishe marrë nga vetvetja?

⁸Por tani u ngopët! Tani u bëtë të pasur! Pa ne, ju tashmë u bëtë mbretër! Në qoftë se në të vërtetë po mbretëronit, edhe ne do të mbretëronim së bashku me ju! ⁹Siç duket, Perëndia neve, apostujve, na ka caktuar vendin më të fundit. Ne qëndrojmë këtu, si kriminelë të dënuar me vdekje në amfiteatër. Jemi në arenë dhe të gjithë na shikojnë, si engjëjt edhe njerëzit. ¹⁰Për hir të Mesisë, ne jemi të marrë, kurse ju jeni të urtë për shkak të lidhjes suaj me të. Ne jemi të dobët, kurse ju të fortë, ju të nderuar, ndërsa ne jemi të përbuzur. ¹¹Gjer tani s'ngopemi as me bukë e as me ujë, dhe ecim të veshur me rreca. Njerëzit na godasin. Ne udhëtojmë pa strehë nga një vend në tjetrin. ¹²Punojmë shumë për të siguruar mjetet e jetesës. Ne bekojmë kur na mall-

kojnë, dhe durojmë kur na përndjekin; ¹³kur na shajnë, u përgjigjemi me fjalë të dashura. Na duket sikur duhet të ngarkohemi me baltën e tërë botës. Gjer në këtë çast, ne jemi llumi i shoqërisë.

¹⁴Nuk po jua shkruaj këtë, që t'ju turpëroj, por që t'ju sjell në rrugë të drejtë. Megjithatë, ju jeni fëmijët e mi të dashur! ¹⁵Edhe në qoftë se kishit, si të krishterë, mijëra edukatorë, ju keni, megjithatë, vetëm një atë! Kur jua solla lajmin e mirë, u bëra ati i jetës që e keni marrë me anë të Jezusit, Mesisë. ¹⁶Prandaj ju lutem: ndiqeni shembullin tim! ¹⁷Për këtë ju dërgova Timoteun. Si i krishterë ai është biri im i dashur dhe mund të kem besim tek ai. Ai do t'ju kujtojë për parimet që i ndjek dhe udhëzimet që jua dhashë për jetën tuaj lidhur me Jezusin, Mesinë. Janë po ato që i ngulis kudo në çdo bashkësi.

¹⁸Disa nga ju mburren duke thënë: 'Ai vetë nuk guxon të vijë këtu!' ¹⁹Por unë do të vij së shpejti te ju, në dashtë Zoti. Atëherë do të kontrolloj jo vetëm çfarë janë fjalët e këtyre mendjemëdhënjeve, por edhe veprat e tyre! ²⁰Në të vërtetë, atje ku Perëndia e vendos sundimin e tij, s'është fjala për fjalë të bukura, por për fuqi. ²¹Çfarë dëshironi më tepër; të vij te ju me thupër, apo me dashuri dhe me zemërbutësi?

Dënimi i gjaktazimit

5 Një gjë duhet t'jua them, para së gjithash: Dëgjova se ndër ju ka rast të pabesueshëm të gjaktazimit. Edhe ndër paganët nuk lejohet që njeriu të bashkëjetojë me gruan (e dytë) të babait të vet! ²E ju jeni ende krenarë për 'lirinë' tuaj? Më mirë është të tronditeni thellë, të trishtoheni dhe ta përjashtoni këtë njeri nga bashkësia juaj. ³⁻⁴Unë vetë tashmë kështu kam vepruar. Fizikisht jam shumë larg nga ju, por shpirtërisht jam ndër ju, dhe vendimin tim e kam marrë, në pajtim me Jezusin. Kjo tingëllon si vijon: Kur të mblidheni dhe të jem ndër ju me shpirt, në bazë të pushtetit

të Jezusit, Mesisë, ⁵këtë njeri ju duhet t'ia dorëzoni Satanit. Në trupin e tij ai do të zbatojë dënimin e merituar, dhe kështu ky njeri, që një herë e mori Shpirtin e shenjtë, do të shpëtojë Ditën e Gjyqit.

⁶Ju s'keni asnjë arsye për të qenë krenarë! Po a nuk e dini se pak tharm fryn mbarë brumin? ⁷Prandaj pastrohuni! Largojeni tharmin e vjetër që të bëheni brumë i ri. Kështu jeni edhe ju, pasi u flijua Mesia si qengji ynë i Pashkës. ⁸Të festojmë siç ka hije: jo me bukë nga tharmi i vjetër i mëkatit dhe e poshtërsisë, por me bukë të ndorme të pastërtisë dhe të së vërtetës.

⁹Në letërn time të mëparshme ju kam shkruar të mos keni marrëdhënie me njerëzit imoralë. ¹⁰Natyrisht nuk do të thosha me njerëzit që janë jashtë bashkësisë, aq më pak se shkrova për lakmuesit, cubat, e për idhujtarët që janë jashtë bashkësisë! Përndryshe do të duhej që të dilnit nga bota!

¹¹Prandaj tani po ju shkruaj me këmbëngulje: Ju nuk duhet të keni asnjë marrëdhënie me asnjë që quhet besimtar dhe që është imoral, i dhënë pas parësë, idhujtar, shpifës, pijanec ose cub. Me të tillë njerëz as bukë mos hani! ¹²⁻¹³C'më duhet mua t'i gjykoj ata që janë jashtë bashkësisë; Perëndia do t'i gjykojë. Por ju duhet t'u kërkonit llogari atyre që janë anëtarë të bashkësisë së krishtere. Siç thuhet në Shkrimin e shenjtë: *Zhdukini të këqijtë prej mesit tuaj!*

Procese kundër bashkëbesimtarëve

6 Kur njeri nga ju ka padi kundër një bashkëbesimtari tjetër, si guxon ai të dalë para gjykatësve të pafe, në vend që të pranojë që të vendoset çështja para bashkësisë? ²A nuk e dini se besimtarët do ta sundojnë botën? A nuk jeni ju të aftë të vendosni për sendet më të vogla? ³A nuk e dini ju se edhe engjëjt do t'i sundojmë? Po aq më tepër për gjërat e përditshme! ⁴E ju, njerëzit që nuk vlejné asgjë në bashkësi i

lejoni të vendosin për gjëra të tilla! ⁵E them këtë për t'ju turpëruar. A nuk ka ndonjëri prej jush aq dijeni sa të bëhet arbitër në një grindje ndërmjet besimtarëve? ⁶E pastaj, a duhet që një besimtar të bëjë proces kundër një tjetri, madje para të pafëve?

⁷Tanimë është mjaft keq që bëni procese kundër njëri-tjetrit. Përse nuk pranoni që t'ju bëhet padrejtësi? Përse nuk pranoni të mashtroheni? ⁸Në vend të kësaj, ju vetë bëni padrejtësi dhe e mashtroni njëri-tjetrin, e për më tepër, besimtari besimtarin!

⁹Mendohuni mirë se për ata që bëjnë padrejtësi, Perëndia s'ka asnjë vend në mbretërinë e tij. Mos e mashtroni veten! As ata që bëjnë imoralitet, që bëjnë idhujtari, që bëjnë tradhti bashkëshortore, ose që kanë marrëdhënie seksuale me dikë tjetër të të njëjtit seks, ¹⁰as vjedhësit, as fajdexhinjtë, as pijanecët, as shpifësit, dhe as hajdutët nuk do të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë. ¹¹E njerëz të tillë kishte edhe ndër ju! Por tani ju u latë, u bëtë populli i shenjtë i Perëndisë, dhe morët pafajësinë (para gjyqit të tij). Në të vërtetë ju jeni të lidhur me Jezus Mesinë, Zotin, dhe morët Shpirtin e Perëndisë sonë.

I tërë njeriu i takon Perëndisë

¹²Ju kundërshtoni: 'Për gjithçka kam leje!' Ndoshta, por gjithçka nuk ju sjell dobi! 'Për gjithçka kam leje', por kjo nuk duhet të shkaktojë që të ma heqë lirinë diçka. ¹³Mund të thuhet: 'Gjellët janë për bark dhe barku është për gjellë!' Por Perëndia do t'u japë fund të dyjave. Trupi ynë nuk ekziston fare për imoralitet, por për Zotin, i cili është edhe Zoti i trupit tonë. ¹⁴Në të vërtetë, si Perëndia e ringjalli nga të vdekurit Mesinë, Zotin tonë, ashtu edhe fuqia e tij do të na ringjallë për jetën e re.

¹⁵A nuk e dini ju se trupi juaj është një pjesë e trupit të Mesisë? A mund unë lirisht ta lidh me trupin e një prostitute (të një kulti idhujtar)? Kurrën e kurrës! ¹⁶Ju duhet ta dini se njeriu që ka marrëdhënie seksuale me një prostitutë, bëhet me të një trup. Thuhet në Shkrimin e shenjtë: *Të dy janë*

atëherë një trup i vetëm. ¹⁷Por ai që lidhet me Zotin, bëhet me të shpirtërisht një. ¹⁸Ruhuni me çdo kusht nga imoraliteti! Çdo mëkat (tjetër) që bën njeriu nuk ndikon mbi trupin e vet, por ai njeri që bën imoralitetet, bën mëkat kundër trupit dhe kështu kundër personit të vet. ¹⁹A nuk e dini se trupi dhe psikika juaj është Tempulli i Shpirtit të shenjtë? Perëndia jua ka dhënë Shpirtin e tij, i cili tani banon në ju. Prandaj ju nuk i takoni më vetvetes. ²⁰Ju jeni bërë pronë e Perëndisë me çmim të lartë! Prandaj nderojeni Perëndinë duke përdorur drejt trupin tuaj.

Po martesa?

7 Tani lidhur me atë që më keni shkruar: 'Është më mirë që njeriu të mos martohet fare!' ²Unë, përkundrazi, them: Që të mos bini në imoralitet, secili ta ketë gruan e tij dhe çdo grua ta ketë burrin e saj. ³Burri le të kujdeset për gruan e tij, dhe gruaja le t'i jepet burrit. ⁴Gruaja nuk është pronare e trupit të saj, por burri. Gjithashtu as burri nuk është pronar i trupit të tij, por gruaja. ⁵Mos iu shmangni njëri-tjetrit - përveç me marrëveshje të hiqni dorë përkohësisht nga marrëdhëniet seksuale që t'i kushtoheni vetëm lutjes. Por pastaj bashkohuni përsëri. Përndryshe ka rrezik që Satani t'ju shtyjë në rrugë të keqe, sepse epshi seksual në ju është shumë i fuqishëm. ⁶Me këto ua përcaktoj detyrat atyre që janë të martuar, por nuk caktoj se të gjithë duhet të martohen. ⁷Do të doja që të gjithë njerëzit të jenë të pamartuar si unë. Por secili e ka nga Perëndia dhuntinë e tij të veçantë - njëri kështu e tjetri ashtu.

⁸Të pamartuarve dhe vejushave u them se është mirë që të qëndrojnë si unë. ⁹Por në qoftë se e kanë të vështirë, le të martohen. Më mirë është të martohen se sa të digjen nga dëshira të pakënaqura.

¹⁰Por të martuarit i urdhëroj - jo unë, por Zoti - grua të mos ndahet nga burri ¹¹ - por, po ndodhi se u nda nga ai, mos të martohet më ose të pajtohet me burrin - e burri

të mos e lërë gruan.

¹²Çfarë po ju them tani s'është urdhër i Zotit, por urdhri im: Në qoftë se ndonjë besimtar e ka gruan të pafe dhe ajo pranon të jetojë me të, të mos e lërë. ¹³Po ashtu edhe gruaja që e ka burrin të pafe dhe ai pranon të jetojë me të, të mos e lërë burrin. ¹⁴Një martesë e tillë është nën mbrojtjen e Zotit për shkak të bashkëshortit besimtar ose për shkak të bashkëshortes besimtare. Përndryshe fëmijët tuaj do të ishin jashtë mbrojtjes së Zotit, kurse në të vërtetë, janë nën mbrojtjen e tij. ¹⁵Po qe se pala jo e krishtere do të ndahet, le të ndahet; i krishteri dhe e krishterja në raste të tilla, nuk janë të lidhur; sepse Zoti na thirri në paqe. ¹⁶Në fund të fundit, çfarë di ti, o grua, nëse do ta shpëtosh burrin? E nga e di ti, o burrë, nëse do ta shpëtosh gruan?

Gjendja e jetës siç e ka caktuar Zoti

¹⁷Sa për të tjerët, secili le të vazhdojë të jetojë në atë gjendje civile që është në përputhje me dhuntinë që ia ka dhënë Zoti, ashtu siç ishte, kur e thirri Zoti (për shpëtim). Këtë rregull e caktoj në të gjitha bashkësitë.

¹⁸Kur e thirri Zoti ndonjë rrethprerë, a duhej që ai ta prishte atë, për këtë, po kur thirri të jorrethprerin a duhej që ai të rrethpritej po për këtë shkak? Aspak! ¹⁹Për Zotin është njëlloj nëse ai është i rrethprerë ose jo - rëndësi ka që t'i zbatohen urdhrat.

²⁰Secili nga ju të qëndrojë në të njëjtën gjendje, ku ishte kur e thirri Zoti. ²¹Në qoftë se ishte skllav kur u ktheve në fe, mos u shqetëso për këtë, edhe po qe se fiton lirinë, shfrytëzoje për t'i shërbyer Zotit. ²²Ai që ishte skllav kur e thirri Zoti, tani është i lirë, pasi i takon Zotit dhe, në mënyrë të ngjashme, ai që ishte i lirë, kur Zoti e thirri, tani është skllav i Mesisë. ²³Mesia e ka paguar shpërblesën tuaj; mos u bëni skllavë të kriterëve njerëzorë! ²⁴Secili, o vëllezër, le të qëndrojë në atë gjendje, në të cilën ishte kur Perëndia e thirri (për shpëtim), e le ta përmushë këtë gjendje siç i pëlqen Perëndisë.

Në dispozicionin e Zotit

²⁵Atëherë, si duhet të sillen të pamartuarit? Nuk kam asnjë urdhër nga Zoti, por po ju jap këshillë, si një njeri që Zoti e emëroi apostull në mëshirën e tij, dhe kështu mund të më besoni.

²⁶Pra, mendimi im është, duke e marrë parasysh krizën e sotme, se është më mirë të mbeteni në gjendjen ku jeni, të pamartuar. ²⁷Në qoftë se je i martuar, mos u ndaj! Në qoftë se je i pamartuar, mos u marto! ²⁸Po edhe në qoftë se martohesh, s'është mëkat as për vajzën. Unë desha vetëm t'ju shpëtoj nga shqetësimet që i presin bashkëshortët.

²⁹Ju duhet ta dini, vëllezër: kjo kohë (nën sundimin e Satanit) i ka ditët të numëruara. Prandaj udhëzimet që vijojnë janë të vlefshme për kohën që na mbetet: ata që janë të martuar të jenë përbrenda të lirë, sikur të ishin të pa martuar. ³⁰Kush është i trishtuar, të mos robërohet nga trishtimi i tij. Kush është i gëzuar, të mos robërohet nga gëzimi i tij. Ai që blen, të blejë sikur nuk do të mbante atë që bleu. ³¹Bjeroni lirisht pas punëve tuaja të botës, por mos të bëhet ky thelbi i jetës suaj! Në të vërtetë, trajta e jashtme e kësaj bote po kalon.

³²Dhe dëshira ime është që të mos kini kokëçarje. I pamartuari kujdeset për punët e Zotit; si t'i pëlqejë Zoti. ³³E kundërta vlen për të martuarin: ai kujdeset për punët e botës, sepse dëshiron të bëjë atë që i pëlqen gruas. ³⁴Kështu interesat e tij janë të ndara. Ashtu ndodh edhe me gruan. Në qoftë se ajo është e pamartuar, kujdeset, para së gjithash, për punët e Zotit, që t'i kushtohet plotësisht shërbimit të tij. Por gruaja e martuar kujdeset për punët e botës, sepse dëshiron të bëjë siç i pëlqen burrit.

³⁵Këto po jua them për t'ju ndihmuar; unë nuk dëshiroj t'ju vë ndonjë pengesë në rrugë, por dëshiroj që të jetoni si i ka hije thirrjes suaj e që t'i kushtoheni pa rezervë shërbimit të Zotit.

³⁶Në qoftë se ndokush mendon se nuk

qëndron i ndershëm ndaj të fejuarës së tij, e ajo ia ka arritur pjekurisë, dhe i duhet të jetë me të, le të bëjë çfarë ka menduar; le të martohet. Nuk bën mëkat. ³⁷Por ai që ka marrë në zemrën e tij vendim të qëndrueshëm (t'i shërbejë Zotit pa rezervë), dhe e mban veten plotësisht, duke vendosur të mos martohet me të fejuarën e tij, bën mirë. ³⁸Kështu, pra, ai që martohet me të fejuarën e tij bën mirë - por ai që nuk martohet, bën edhe më mirë.

³⁹Gruaja është e lidhur derisa ta ketë burrin gjallë, po i vdiq burri, ajo është e lirë; le të martohet me kë të dëshirojë veçse me të krishterë. ⁴⁰Megjithatë do të ishte më e lumtur në qoftë se do të qëndronte e pamartuar. Mendoj se këtu ju jap jo vetëm mendimin tim, por edhe vullnetin e Shpirtit të Perëndisë.

A lejohet të habet mishi i flijuar për nder të idhujve?

8 Ju dëshironi ta dini se si duhet konsideruar mishi i kafshëve që u thërrin si flijim kushtuar idhujve.

Siç thuhet, vërtet, 'të gjithë ne e kemi njohurinë'. Megjithatë, njohuria e tillë rrit mendjen. Vetëm dashuria e ndërton bashkësinë. ²Në qoftë se ndokush ka pretendime të tilla, tregon se ende nuk e njeh Perëndinë siç duhet. ³Përkundrazi, kush e do Perëndinë, tregon kështu se e njeh atë dhe vetë Perëndia e do.

⁴Prandaj, përsa i përket mishit të flijuar për nder të idhujve, 'njohuria' na thotë se idhujt s'kanë ekzistencë të vërtetë dhe se nuk ka hyjni përveç një Perëndie të vetme, ⁵edhe në qoftë se ka fuqi në qiell dhe në tokë që nderohen si hyjni. Në të vërtetë, ka hyjni të panumërta e fuqi të padukshme; ⁶por për ne ka vetëm një Perëndi: Ati dhe Krijuesi, Autori i gjithësisë, dhe qëllimi i ekzistencës sonë. Për ne ka vetëm një Zot, Jezusi, Mesia, me anë të të cilit u krijua gjithçka dhe prej tij edhe ne morëm jetën e re.

⁷Por secili nuk e ka këtë njohuri. Të shumtët ende i lidh pikëpamja e tyre e vjetër me anë të forcës së zakonit. Kur hanë mish të flijuar për nder të idhujve, kështu veprojnë duke menduar se në të vërtetë e nderojnë idhullin, të cilin iu kushtua flijimi. Për këtë arsye, ata e kanë ndërgjegjen e papastër kur hanë mish të tillë.

⁸Marrëdhënia jonë me Perëndinë nuk varet aspak nga ajo që hamë: ne nuk do të varfërohemi shpirtërisht në qoftë se nuk hamë, dhe as nuk do të pasurohemi shpirtërisht në qoftë se hamë.

⁹Por kujdesu që liria jote të mos bëhet shkak i rënies së bashkëbesimtarit më të dobët. ¹⁰Ta zëmë se një besimtar me ndërgjegje të dobët të shoh me gjithë 'njohurinë tënde' duke ngrënë në tempullin e një idhulli; a nuk do ta nxitë kjo të mendojë se është mirë që edhe ai të hajë ushqim të flijuar për nder të idhujve? ¹¹E kështu, ky besimtar i dobët, vëllai yt (në fe), për të cilin vdiq Mesia, do të rrënohet për shkak të 'njohurisë' sate. ¹²Kështu do të mëkatosh kundër Mesisë, sepse mëkaton kundër vëllezërve të krishterë dhe e plagos ndërgjegjen e tyre të dobët. ¹³Prandaj, në qoftë se një ushqim e shkakton rënien e vëllait tim të krishterë, unë kurrë në jetë nuk do të ha mish që ta mos shkaktoj rënien e tij.

Pali heq dorë nga të drejtat që i takojnë si apostull

9 Më merrni për shembull. A nuk jam i lirë? A nuk jam apostull? Po a nuk e pashë unë Jezusin, Zotin tonë? Po a nuk jeni ju pasoja e veprimit tim për Zotin? ²Edhe në qoftë se të tjerët nuk më pranojnë si apostull, ju sigurisht më pranoi. Akreditimi im si apostull jeni ju vetë, sepse u bëtë të krishterë nëpërmjet meje.

³Këtu është përgjigjja ime ndaj atyre që më gjykojnë: ⁴A thua nuk kam të drejtë për shërbimin tim të haj e të pi? ⁵A thua nuk kam të drejtë të marr me vete një bashkëshorte të krishterë, si edhe apostujt e tjerë,

vëllezërit e Zotit dhe Pjetri? ⁶A thua se unë e Barnaba nuk jemi të vetmit që duhet të punojmë për jetesën tonë? ⁷Po kush shërbeu ndonjë herë në ushtri me shpenzimet e veta? Kush e mbjell vreshtin e nuk ia shijon frutat? Kush e ruan grigjën e nuk pi qumështin e saj?

⁸I referohem vetëm asaj që është përgjithësisht e zakonshme. Edhe në Ligjin çifut thuhet kështu. ⁹Mosheu shkroi: *Mos ia lidh gojën kaut që fshin.* A mos trazohet Perëndia (vetëm) për qe? ¹⁰Po a nuk flet edhe për ne? Ashtu; këtu është fjala për ne. Kush lëvron dhe korr drithin, duhet të presë që të marrë një pjesë të prodhimit. ¹¹Unë kam mbjellë ndër ju dhurata shpirtërore, farën e lajmit të Perëndisë. A thua kërkoj jashtë mase në qoftë se korr nga ju dhurata natyrore, d.m.th. mjetet e jetesës sime? ¹²Të tjerët i kërkojnë patjetër nga ju! Për këtë, e drejta ime është më e fortë.

E megjithatë, nuk e shfrytëzoja këtë të drejtë. Përkundrazi, duroj gjithçka që të mos i vë ndonjë pengesë lajmit të mirë të Mesisë. ¹³Po, a nuk e dini ju se priftërinjtë që janë në shërbim në Tempull, ushqehen me të ardhurat e Tempullit dhe ata që janë në shërbim tek altari i flijimit, e marrin pjesën e tyre nga dhuratat e flijuara? ¹⁴Kështu Zoti ka caktuar edhe për ne: kush e shpall lajmin e mirë, të jetojë prej kësaj veprimtarie. ¹⁵Por unë asnjëherë nuk e shfrytëzoja këtë të drejtë.

Edhe tani nuk po ju shkruaj që ta shfrytëzoj atë nga ana juaj. Më parë vdes. Këtë lavdërim nuk do të ma marrë askush! ¹⁶Në të vërtetë, shpallja e lajmit të mirë nuk është një arsye krenarie për mua, është detyrë që unë duhet ta kryej; i mjeri unë në qoftë se nuk e transmetoj lajmin e mirë. ¹⁷Në qoftë se do ta bëja këtë me iniciativën time, atëherë mund ta pres pagën. Por nuk e bëj me iniciativën time - kjo është një detyrë që më është besuar. ¹⁸Nga çfarë përbëhet paga ime? Paga ime është përhapja e lajmit të mirë falas, dhe heq dorë nga ajo që më përket.

Gjithçka për lajmin e mirë

¹⁹Megjithëse jam i lirë dhe i pavarur nga ndokush, e bëra veten skllav të të gjithëve që të fitoj sa më shumë njerëz për Mesinë.

²⁰Kur kam të bëj me çifutë, jetoj si çifut, që t'i fitoj. Unë vetë s'jam më i lidhur me Ligjin çifut; por kur jam me njerëz që ende janë të lidhur me Ligj, jetoj si ata, sipas Ligjit, që t'i fitoj për Mesinë. ²¹Përkundrazi, kur dëshiroj t'i fitoj njerëzit që nuk jetojnë sipas Ligjit çifut, as unë nuk i përmbahem Ligjit. Kjo nuk do të thotë se e përbuz Ligjin e Perëndisë, por më lidh ligji i Mesisë. ²²Kur kam të bëj me njerëz, të cilët e kanë besimin ende të dobët, bëhem si ata, që t'i fitoj. Unë barazohem me të gjithë, që gjithkund të shpëtojnë, të paktën, disa prej tyre. ²³E të gjitha këto i bëj për hir të lajmit të mirë, në mënyrë që të marr pjesë në atë që premton ai.

²⁴Ju e dini se shumë atletë marrin pjesë në një garë vrapimi; por vetëm njëri e fiton garën. Prandaj vraponi që ta fitoni atë! ²⁵Të gjithë atletët i bëjnë vetes shtrëngime të mëdha; ata për të fituar kurorën që fishket, ndërsa ne kurorën që nuk fishket. ²⁶Prandaj, unë vrapoj ashtu si njeri i vendosur për të arritur i pari në cak. Nuk luftoj si njeri që grushton në ajër. ²⁷E qëllim me goditjet e mia trupin tim që ta kem atë plotësisht në dorë. Nuk dëshiroja t'i fitoj të tjerët në garë, që të gjendem vetë i shkualifikuar.

Një shembull paralajmërues

10 Ju duhet ta kuptoni, vëllezër, si ndodhi me stërgjyshërit tanë në shkretëtirë. Ata të gjithë drejtoheshin nga reja dhe kaluan të gjithë nëpër det. ²Të gjithë ata kishin solidarësi me Mosheun me anë të këtyre përvojave. ³Ata hanin edhe të njëjtin ushqim që vinte nga qielli, dhe të gjithë pinin të njëjtën pije që ua siguronte Perëndia. ⁴Në të vërtetë, Mesia, Streha e

tyre, që i përcillte në shkretëtirë, ishte buri mi i ushqimit dhe pijes së tyre. ⁵Megjithatë, Perëndia e refuzoi shumicën prej tyre dhe i la të vdesin në shkretëtirë.

⁶Regjistrimi i këtyre ngjarjeve është destinuar për të na paralajmëruar që të mos lakmojmë pas së keqes. ⁷Mos u bëni idhujtarë, si disa prej tyre, siç thuhet në Shkrimin e shenjtë: *U ul populli të hajë e të pijë (në festë për nder të idhullit), pastaj u ngritën të vallëzojnë (rreth viçit të artë).* ⁸As mos të bëni imoralitet, si disa prej tyre, e mbaruan për një ditë njëzet e tri mijë veta. ⁹As mos ta vëmë në provë Zotin, si disa prej tyre e sprovuan dhe sharruan prej nëpërkash. ¹⁰As mos ngrini krye kundër Perëndisë siç bënë disa nga ata dhe engjëlli shfarosës i vrau.

¹¹Të gjitha këto u ndodhën atyre që të nxjerrim mësim nga to. Kjo është shkruar për paralajmërimin tonë; sepse jetojmë në kohën e fundit. ¹²Prandaj kini kujdes! Kush mendon se qëndron, të ruhet se mos trëzohet! ¹³Vështirësitë në të cilat jeni vënë, nuk janë tej masës njerëzore. Perëndia është besnik. Ai nuk do të lejojë t'u shtroheni provave që i tejkalojnë fuqitë tuaja e, bashkë me prova, do t'ju japë rrugëdalje e forcë për t'u qëndruar.

¹⁴(Ju lozni me zjarrin duke frekuentuar gosti të organizuara për nder të idhujve): prandaj, miqtë e mi, largohuni nga ato! ¹⁵Unë flas me ju si me njerëz të arsyeshëm: gjykoni vetë çfarë po ju them. ¹⁶Mendoni për kupën e darkës së Zotit për të cilën themi lutjen e falënderimit; a nuk na lidh me gjakun që Mesia derdhi për ne. Mendoni për bukën që ndajmë; a nuk na lidh me trupin e tij? ¹⁷Është një bukë e vetme. Prandaj ne formojmë të gjithë një trup të vetëm, edhe pse jemi shumë, sepse hamë nga një bukë e vetme.

¹⁸Shikoni si ndodh me popullin e Izraelit; të gjithë ata që hanë nga mishi i kafshës së flijuar, lidhen me Perëndinë, të cilin i kushtohet flijimi. ¹⁹A nënkuptoj me këtë se mishi i flijuar për nder të idhujve

është diçka e veçantë? Ose, a nënkuptoj se idhulli, të cilit i kushtohet flijimi, ka rëndësi? ²⁰Jo! Por ajo që flijohet nga adhuruesit e idhujve, i kushtohet jo Perëndisë, por djajve! E nuk dëshiroja që të lidheni me djaj.

²¹Ju nuk mund ta pini kupën e Zotit dhe njëkohësisht kupën e djajve. Ju nuk mund të hani në tryezën e Zotit dhe në atë të djajve njëkohësisht. ²²A mos mendojmë ta provokojmë Zotin? Apo mos jemi ne më të fortë se ai?

Kujdes për bashkëbesimtarin

²³Ju thoni: 'Gjithçka është e lejueshme!' Ndoshta. Por gjithçka nuk është për këtë e mirë. 'Gjithçka është e lejueshme.' Por gjithçka nuk ndërton bashkësinë. ²⁴Askush të mos kërkojë interesin e vet, por interesin e tjetrit.

²⁵Gjithçka që shitet në treg, hahet lirisht. S'ka nevojë të të vritet ndërgjegjia për këtë, as të shqyrtosh prejardhjen e mishit. ²⁶Sepse thuhet: *E Zotit është toka dhe gjithçka që është në të.*

²⁷Edhe në qoftë se një i pafe ju fton në darkë e ju e pranoi ftesën e tij, mund të hani gjithçka që ai ju vë përpara. S'ka nevojë ta shqyrtosh prejardhjen e mishit për arsye të ndërgjegjes. ²⁸Vetëm kur njëri ju thotë: 'Ky mish iu flijua idhullit' - mos e hani për arsye të atij që ju kujtoi për këtë, dhe për arsye të ndërgjegjes. ²⁹Mendoj jo të ndërgjegjes sate, por të ndërgjegjes së tij. Përveç kësaj, pse ta gjykojë lirinë time ndërgjegjia e huaj? ³⁰Unë e ha këtë mish duke falënderuar Perëndinë. Askush nuk ka të drejtë të ma mohojë fenë kur ha atë për të cilën mund ta falënderoj Perëndinë.

³¹Prandaj këtë e them: në qoftë se hani, pini ose bëni ndonjë gjë tjetër, bëni gjithçka për nder të Perëndisë. ³²Jetoni kështu që të mos i bëheni dikujt pengesë për besim, as për çifutët, as për joçifutët e as për bashkësinë e Zotit. ³³Bëni si unë: unë përpiqem t'iu përshtatem të gjithëve. Nuk kërkoj interesin tim, por dobinë e të gjithëve, që të shpëtojnë.

11 Ndiqeni shembullin tim, siç e ndjek shembullin që na e dha Mesia.

Nuk i përket jetës besimtare të shkelen pa nevojë zakonet e shoqërisë

²Ju lavdëroj që më kujtoni gjithnjë dhe u bindeni udhëzimeve që jua transmetova. ³Por unë duhet t'ju them edhe këtë:

Secili i është nënshtruar Mesisë, sikurse gruaja burrit; edhe Mesia është nën Perëndinë. ⁴Prandaj kjo është e vlefshme: në qoftë se një njeri lutet ose profetizon me kokë të mbuluar gjatë shërbesës fetare, kjo vlen si shenjë mospërfilljeje ndaj Mesisë. Kështu turpërohet. ⁵Përkundrazi, është shenjë mospërfilljeje ndaj burrit në qoftë se gruaja e tij 'e emancipuar' lutet ose profetizon me kokë të zbuluar gjatë shërbesës fetare. Ajo sillet sikur të ishte prostitutë, me flokë të qethur. ⁶E po ndodhi që ndonjë grua nuk do ta mbulojë kokën, le të qethet (e le të përjashtohet). A mos është turp për gruan në qoftë se e qeth ose e rruan kokën? Kjo është arsye e mëtejshme për të mbuluar kokën e saj.

⁷Përkundrazi, burri nuk ka nevojë ta mbulojë kokën, sepse është shëmbëlltyra e Perëndisë dhe pasqyron madhësitin e Perëndisë. Te gruaja pasqyrohet dinjiteti i burrit. ⁸Burri nuk u formua prej gruas, por gruaja prej burrit. ⁹Dhe burri nuk u krijua për hir të gruas, por gruaja për hir të burrit. ¹⁰Prandaj gruaja duhet të mbajë një shami koke si shenjë varësie për hir të engjëjve (të pranishëm që nuk durojnë mospërfillje). ¹¹Megjithatë, në sy të Perëndisë, gruaja varet nga burri, dhe burri varet nga gruaja. ¹²Gruaja, vërtet, u formua prej burrit, por burri u lind prej gruas. E të dy vijnë prej Perëndisë, që krijoi gjithçka.

¹³Gjykoni ju vetë: a ka hije që gruaja të lutet para Perëndisë me kokë të zbuluar? ¹⁴Po a nuk ju mëson edhe vetë natyra, se nuk i ka hije maskullit t'i lëshojë flokët e gjata, ¹⁵kurse për femrën kjo sjell dinjitet? Asaj i dhanë flokë të gjata dhe kjo i përgji-

gjet mbulesës. ¹⁶Por, në qoftë se ndokush do të grindet me mua për këtë, le ta dijë se as unë as bashkësitë e tjera nuk pranojmë zakon tjetër.

Darka e Zotit

¹⁷Në çështjen që po vijon nuk ka dyshim: unë duhet t'ju qorto, sepse mbledhjet tuaja nuk po ju sjellin dobi shpirtërore, por më tepër dëm. ¹⁸Më së pari po dëgjoj - e pjesërisht besoj - se kur bashkoheni në Mbledhje, ka mosmarrëveshje. ¹⁹Siç duket, duhet të ketë ndër ju ndasi, që të dalin në shesh ata që, ndër ju, janë të krishterë të vërtetë.

²⁰Tani, kur mbledheni së bashku, në të vërtetë hani jo Darkën e Zotit, por diçka tjetër. ²¹Secili nxiton ta hajë para të tjerëve ushqimin që ka sjellë me vete. Si pasojë dikush mbetet i uritur, kurse tjetri dehet. ²²Përse nuk pini e hani në shtëpitë e veta? A mos e shfrytëzoni bashkësinë e Perëndisë? A mos i turpëroni ata që s'kanë strehim tjetër? Çfarë t'ju them? T'ju lavdëroj për këtë? Aspak!

²³Nga Zoti rrjedh mësimi që jua transmetoj: atë natë kur Zoti Jezus iu dorëzua drejtësisë, mori bukën, ²⁴tha lutjen e falënderimit, e theu e tha: 'Ky është trupi im që flijohet për ju. Bëjeni këtë në përkujtimin tim!' ²⁵Po ashtu, pasi u krye darka, mori kupën e tha: 'Kjo kupë është besëlidhja e re e Perëndisë që vuloset me derdhjen e gjakut tim. Bëjeni këtë sa herë që të pini nga ajo, në përkujtimin tim.'

²⁶Pra, kurdo që ta hani këtë bukë e të pini nga kjo kupë, dëshmoni se e përvetësuat flijimin e Mesisë, derisa të vijë ai. ²⁷Prandaj, kushdo që e feston Darkën e Zotit me mospërfillje, e përbuz Zotin që u flijua për të. ²⁸Për këtë secili, më së pari, le ta shqyrtojë mirë veten e vetëm atëherë le ta hajë këtë bukë e le të pijë nga kjo kupë. ²⁹Kush nuk e njeh kuptimin e flijimit të Zotit, kur ha e pi, ia ndjell vetes dënimin. ³⁰Kjo është arsyeja që shumë nga ju janë të

dobët, shumë të sëmurë, madje edhe shumë vdiqën. ³¹E, pra, po ta shqyrtonim mirë veten, nuk do të dënoheshim. ³²E kur na ndëshkon Perëndia, na edukon, që të mos dënohemi bashkë me botën.

³³Prandaj, vëllezërit e mi, kur të bashkoheni në Darkë, pritni derisa të jeni të gjithë të pranishëm. ³⁴E në qoftë se ndokush është i uritur, le të hajë në shtëpi. Përndryshe me anë të pjesëmarrjes suaj në Darkë, do t'ia ndillni vetes dënimin e Perëndisë.

Çështjet e tjera do t'i rregulloj kur të vij.

Dhuntitë që i jep Shpirti i Perëndisë

12 Tani vij te dhuntitë që i dhuron Shpirti i shenjtë.

Ju duhet ta keni të qartë këtë çështje, o vëllezër. ²Kur ishit ende të pafe, keni përjetuar diçka të ngjashme. Ju e dini si ratë në ekstazë para idhujve të vdekur. ³Prandaj ju duhet të dalloni: kur Shpirti i Perëndisë shtie në dorë donjërin, ky nuk mund të thotë: 'I mallkuar qoftë Jezusi!' Anasjellas askush nuk mund të thotë: 'Jezusi është Zot!' në qoftë se nuk është i mbushur me Shpirtin e shenjtë.

⁴Ka dhunti të ndryshme, por një Shpirt i vetëm i ndan. ⁵Ka shërbesa të ndryshme, por i njëjti Zot i vetëm i cakton. ⁶Ka aftësi të ndryshme, por i njëjti Perëndi i vetëm i dhuron të gjitha. ⁷Tani veprimtaria e Shpirtit në ne është e përcaktuar për të mirën e të gjithëve. ⁸Njëri merr nga Shpirti aftësinë për të shpallur urretësinë e Perëndisë, tjetri aftësinë për të transmetuar dijen e Perëndisë. ⁹I njëjti Shpirt i jep njërit besim të veçantë, kurse tjetrit fuqi për të shëruar. ¹⁰Shpirti i jep njërit pushtetin për të bërë mrekulli, tjetrit pushtetin për të profetizuar. Edhe tjetrit i jep pushtetin për të bërë dallim ndërmjet asaj që vjen nga Shpirti i Perëndisë dhe asaj që vjen nga shpirtirat e këqinj. Njërit i jep aftësinë të flasë në gjuhë të panjohura; tjetrit i jep aftësi për t'i shpje-

guar këto gjuhë të panjohura. ¹¹Por të gjitha këto i bën një Shpirt i vetëm. Sipas mendjes secilit i jep aftësinë e tij të veçantë.

Një trup i vetëm e shumë gjymtyrë

¹²Bashkësia e Mesisë mund të krahasohet me një trup që ka shumë gjymtyrë. Megjithatë përbëhet nga aq shumë gjymtyrë, trupi është një, i vetëm. ¹³Në të vërtetë ne të gjithë, çifutë dhe joçifutë, skllëvër dhe të liruar, u bashkuam duke u pagëzuar në një trup, në trupin e Mesisë, me anë të të njëjtit Shpirt, dhe kemi marrë pjesë në të njëjtin Shpirt.

¹⁴Një trup nuk përbëhet nga një pjesë e vetme, por nga shumë. ¹⁵Në qoftë se këmba pohon: 'Unë nuk i takoj trupit, sepse nuk jam dora' - a do të thotë kjo se s'është më pjesë e trupit? ¹⁶Ose në qoftë se veshi pohon: 'Unë nuk i takoj trupit, sepse nuk jam syri' - a do të thotë kjo se pushon të jetë një pjesë e trupit? ¹⁷Si do të dëgjonte njeriu, në qoftë se përbëhej vetëm nga sytë? Si do të ndiente, në qoftë se përbëhej vetëm nga veshët? ¹⁸Tani Perëndia ia ka caktuar secilit detyrën e tij të veçantë brenda caqeve të trupit. ¹⁹Në qoftë se gjithçka do të ishte e përbërë vetëm nga një pjesë, ku do të ishte trupi? ²⁰Por tani ka shumë pjesë, e të gjitha në një trup të vetëm.

²¹Syri nuk mund t'i thotë dorës: 'Nuk kam nevojë për ty!' E kafa nuk mund t'u thotë këmbëve: 'Nuk kam nevojë për ju!' ²²Pikërisht pjesët e trupit që duken më të dobëta, janë veçanërisht të rëndësishmet. ²³Pjesët që mbahen për të shëmtuara, i veshim me kujdes të veçantë, dhe ashtu bëjmë me pjesët që ngjallin pakënaqësi. ²⁴Pjesët e tjera nuk kanë nevojë për këtë. Perëndia e ka bashkuar trupin tonë në një njësi dhe ka bërë që të nderohen veçanërisht pjesët më të vogla. ²⁵Në të vërtetë donte që të mos ketë përçarje në trup, por që secila pjesë të kujdeset për tjetrën. ²⁶Kur vuan një pjesë e trupit, të gjitha vuajnë së bashku me të. E kur nderohet një pjesë, të gjitha gëzohen së bashku.

²⁷Ju të gjithë së bashku jeni trupi i

Mesisë; secili nga ju është një pjesë prej tij. ²⁸Secilit Perëndia i caktoi detyrën e tij të veçantë. Më së pari vijnë apostujt, së dyti profetët, së treti mësuesit; pastaj vijnë ata që bëjnë mrekulli, ata që bëjnë shërime, ata që ndihmojnë, administrojnë ose që flasin në gjuhë të panjohura. ²⁹Të gjithë nuk janë apostuj, ose profetë, ose mësues. Secili nuk mund të bëjë mrekulli, ³⁰t'i shërojë të sëmurët, të flasë në gjuhë të panjohura, ose t'i shpjegojë ato gjuhë. ³¹Përpiquini për dhuntitë më të larta!

Dashuria

Tani do t'ju tregoj diçka që është më e rëndësishme se të gjitha këto dhunti - fryti i Shpirtit.

13 Po t'i flisja të gjitha gjuhët e njerëzve si dhe ta dija gjuhën e engjëjve, por po të mos kisha dashurinë (hyjnore), do të isha vetëm një gong që kumbon, ose një daulle që bën zhurmë të madhe. ²Po ta kisha dhuntinë e profecisë e t'i dija të gjitha të fshehtat e Perëndisë e të gjitha dituritë, po të kisha besim për të bërë të pamundurën, por po të më mungonte kjo dashuri hyjnore, s'do të isha asgjë! ³Po ta ndaja lëmoshë mbarë pasurinë time dhe të jepja trupin tim të digjë, pa dashurinë, nuk do të më vlente asgjë. ⁴Kush e ka këtë dashuri është i durueshëm dhe zemërgjerë. Kush e ka këtë dashuri, nuk ka smirë, nuk krekoset dhe nuk hiqet si i madh. ⁵Kush e ka këtë dashuri, nuk sillet pa takt, nuk kërkon interesin e vet dhe nuk i hip inati. ⁶Kush e ka këtë dashuri, nuk mban inat; nuk gëzohet kur dikush bën gabim, por kur bën të drejtën. ⁷Kush e ka këtë dashuri, kurrë nuk lë dikë në baltë, për gjithçka i beson dhe shpreson në të; gjithçka duron me durim të madh.

⁸Kjo dashuri nuk do të kalojë kurrë. Profecitë do të mbarojnë, gjuhët e panjohura do të shuhën, njohuritë e fshehta për Perëndinë do të marrin fund. ⁹Në të vërtetë, njohuria jonë për Perëndinë është me copë,

dhe profecia gjithashtu. ¹⁰Por, kur të zbulohet e tërë e Vërteta, atëherë do të mbarojë puna me copë. ¹¹Në fillim, kur isha ende fëmijë, flisja si fëmijë, ndjeja dhe mendoja gjithashtu si fëmijë. Por pastaj u bëra njeri i pjekur, dhe flaka pamjet fëmijërore. ¹²Tani për tani shohim vetëm një tablo të paqartë, si në një pasqyrë të turbullt, por atëherë do ta shohim Perëndinë ballë përballë. Tani po e njohim në mënyrë të papërsosur, atëherë do ta njohim plotësisht, si ai na njeh tani. ¹³Në këtë jetë kemi tri cilësi të qëndrueshme: besimi, shpresa e dashuria, por më e madhja ndër to është dashuria.

Për përdorimin e drejtë të dhuntive shpirtërore

14 Prandaj kërkoni ta fitoni këtë dashuri. Nga dhuntitë e dhëna nga Shpirti i shenjtë dëshironi para së gjithash atë të profecisë. ²Kush flet në gjuhë të panjohura, nuk flet me njerëz, por me Perëndinë. Askush nuk e kupton. Me anë të veprimit të Shpirtit të shenjtë flet me fjalë të fshehura. ³Por ai që profetizon, u flet njerëzve: i edukon, i qorton, dhe i ngushëllon. ⁴Ai që flet në gjuhë të panjohura e edukon veten, kurse ai që profetizon, edukon tërë bashkësinë.

⁵Do të dëshiroja që të gjithë ju të flitni në gjuhë të panjohura, por më tepër do të dëshiroja që të profetizonit. Kjo është më e rëndësishme se sa të folurit në gjuhë të panjohura, sepse shkon vetëm në dobi të bashkësisë kur t'i shpjegojë dikush.

⁶Ç'dobi ju sjell, vëllezër, kur të vij të ju dhe ju flas në gjuhë të panjohura? Ju keni dobi vetëm kur ju sjell një zbulim, ose një njohuri për Perëndinë, profeci ose mësim. ⁷Mendoni për instrumentet muzikore, për një flaut ose një ceter. Kur nuk dallohen qartë tingujt, askush nuk mund ta njohë melodinë. ⁸E në qoftë se borizani nuk jep sinjal të qartë, askush nuk do të përgatitet për luftë. ⁹Po kështu edhe ju, në qoftë se gjuha juaj nuk flet fjalë të kuptueshme, si do të merret vesh ajo që thoni? Fjalë në erë! ¹⁰Ka gjuhë të panumërta në botë: çdo po-

pull e ka gjuhën e tij. ¹¹Por në qoftë se nuk e kuptoj gjuhën që flitet, njeriu që flet kështu për mua është i huaj, ashtu si dhe unë për të.

¹²Kështu është edhe me ju: ju u jepni shumë rëndësi dhuntive të dhëna nga Shpirti; por duhet të përpiqeni për ato që japin ndihmesë në edukimin e bashkësisë. Atëherë s'do t'ju mungojë asgjë. ¹³Kur njëri në flet gjuhë të panjohura, ai duhet t'i lutet Perëndisë për dhuntinë e shpjegimit të atyre gjuhëve. ¹⁴Kur flet në gjuhë të tilla, shpirti i tij flet nëpër të, por mendja e tij nuk merr pjesë në këtë dhe nuk kontribuon asgjë për edukimin e bashkësisë. ¹⁵Çfarë të bëj, pra? Do të lutem me shpirt dhe me mendje. Do të këndoj me shpirt si dhe me mendje. ¹⁶Por kur ju e lavdëroni Perëndinë me shpirt, si mund ai që nuk e kupton këtë gjuhë t'i përgjigjet me Amen lutjes sate? Nuk e di se ç'po thua ti. ¹⁷Tjetri s'ka asnjë dobi nga kjo, edhe në qoftë se ti thua lutje të bukura.

¹⁸Unë e falënderoj Perëndinë tim, se flas në gjuhë të panjohura më tepër se ju të gjithë. ¹⁹Por në mbledhjen e bashkësisë më mirë është të flas vetëm pesë fjali të kuptueshme që të edukohen të tjerët se sa dhjetë mijë fjale që askush nuk i kupton.

²⁰Vëllezër, mos mendoni si fëmijë! Në sjelljen tuaj duhet të jeni të pafajshëm si fëmijë, por në mendjen tuaj ju duhet të jeni të rritur. ²¹Në Shkrimin e shenjtë Perëndia thotë: *Unë do t'i flas këtij populli në gjuhë të panjohura dhe me anën e gojës së huaj. Por edhe atëherë nuk do të më dëgjojnë.* ²²Pra, të folurit në gjuhë të panjohura (pa përkthim) është një shenjë (dënim), e cila është destinuar për ata që refuzuan të besojnë, e jo për besimtarët. Me profecinë është anasjelltas: profecia është një shenjë, jo për ata që refuzuan të besojnë, por për besimtarët.

²³Ta zëmë se mbledhet mbarë bashkësia e secili fillon të flasë në gjuhë të panjohura. Kur hyjnë simpatizuesit ose të pafetë, sigurisht do të pohojnë se ju jeni të gmodur. ²⁴Ta zëmë, përkundrazi, se të gjithë profeti-

zojnë. Atëherë kur hyn një i pafe (që kërkon Perëndinë) ose një simpatizues, gjithçka që dëgjon do ta bindë për mëkatën e tij. Do të detyrohet të japë llogari para të gjithëve. ²⁵Mendimet e fshehura të tij do të dalin në dritë. Do të bjerë përmbys, dhe do ta adhurojë Perëndinë duke pranuar: 'Perëndia është me të vërtetë mes jush!'

Rregulli në mbledhjen e bashkësisë

²⁶Vëllezër, çfarë del nga kjo për ju? Kur të bashkoheni për shërbesën fetare, secili duhet të kontribuojë diçka: njëri këndon një këngë, tjetri sqaron një tekst të Shkrimit të shenjtë, ndërsa një tjetër ka një udhëzim nga Perëndia. Njëri flet në gjuhën e shpirtit, kurse tjetri e shpjegon përmbajtjen. Por gjithçka duhet të përdoret për edukimin e bashkësisë. ²⁷Në qoftë se fliet në gjuhë të panjohura, le të flasin dy - të shumtën tre - por edhe këta me radhë, dhe dikush tjetër le t'i shpjegojë. ²⁸Në qoftë se nuk ka kush të përkthejë, ai që di të flasë në gjuhë të panjohura, le të heshtë në bashkësi. Le të flasë ashtu në shtëpi, ku mund ta dëgjojë ai vetë dhe Perëndia. ²⁹Lidhur me profetët, le të flasin dy ose tre, e të tjerët (me aftësi t'i dallojnë shpirtit) le ta vlerësojnë profecinë. ³⁰Ndoshta njëri do të marrë një lajm nga Perëndia në kohën kur tjetri po flet: atëherë i pari le të heshtë. ³¹Të gjithë (profetët) mund të profetizojnë, por me radhë njëri pas tjetrit. Kështu të gjithë do të mësojnë e do të forcohen. ³²Kush profetizon, le ta zotërojë, kur e përcjell lajmin. ³³Perëndia nuk shkakton çrregullim, por paqe.

Siç është zakoni në të gjitha bashkësitë e krishtera, ³⁴gratë s'duhet të llogotiten në kohën e shërbesës fetare. Nuk është e lejueshme të flasin (kot), por, siç thuhet në Ligj, le të dëgjojnë. ³⁵Në qoftë se dëshirojnë të dinë më saktë për diçka, le t'i pyesin burrat e tyre në shtëpi, sepse nuk i ka hije gruas të flasë (kot) në kohën e shërbesës fetare. ³⁶A dëshironi ta kundërshtoni këtë? A thua ndoshta lajmi i mirë lindi në bashkësinë tuaj dhe u përhap në botë së pari

nga ju? Ose ka arritur vetëm deri te ju?

³⁷Në qoftë se ndokush mendon që është profet ose i frymëzuar nga Shpirti i shenjtë, le ta dijë: atë që po ju shkruaj është urdhër i Zotit. ³⁸Kush nuk e pranon, as ai të mos pranohet.

³⁹Prandaj, o vëllezër, lutjuni Perëndisë për dhuntinë e profecisë. Mos e pengoni të folurit në gjuhë të panjohura, ⁴⁰por le të bëhet gjithçka me ndershmëri dhe në rregull.

Ringjallja e Mesisë

15 Vëllezër, dëshiroj t'ju kujtoj për lajmin e mirë që jua kam predikuar. Ju e pranuat dhe u themeluar në të. ²Do të shpëtoni me anë të tij në qoftë se mbështetni tek ai ashtu siç jua kam përcjellë. Përndryshe kot u bëtë besimtarë.

³Unë ju transmetova atë që kam marrë vetë, d.m.th. si gjëja më e parë dhe themelore:

Mesia vdiq për mëkatet tona, në përputhje me profecitë e Shkrimit të shenjtë, ⁴dhe u varros.

Ditën e tretë, ai u ringjall nga të vdekurit, siç parathuhej në Shkrimin e shenjtë, ⁵dhe iu shfaq Pjetrit dhe pastaj tërë rrethit të apostujve.

⁶Më vonë e panë më shumë se pesëqind dishepuj; disa vdiqën ndërkaq, por shumica janë ende gjallë. ⁷Pastaj iu shfaq Jakobit dhe në fund (pak para ngritjes në qiell) të gjithë apostujve.

⁸Më në fund m'u shfaq edhe mua, si një të linduri veçanërisht vonë. ⁹Unë jam më i vogli ndër apostujt, sepse kam përndjekur bashkësinë e Perëndisë. Prandaj nuk jam i denjë të quhem apostull. ¹⁰Por në sajë të mëshirës së Perëndisë megjithatë u bëra apostull, dhe ndërhyrja e mëshirshme e tij m'ishte e kotë. Gjithashtu bëra më shumë se të gjithë apostujt e tjerë së bashku. Megjithatë, nuk ishte puna ime; vetë Perëndia veproi me anën time.

¹¹S'ka rëndësi nëse unë ose apostujt e tjerë jua shpallëm lajmin e mirë, sepse ne e

shpallim të njëjtin lajm. Kryesorja është që ju e pranuat.

Ringjallja jonë

¹²E ky është lajmi ynë: Perëndia e ringjalli Mesinë nga të vdekurit. Si mund atëherë të pohojnë disa prej jush se nuk ka ringjallje (të trupit)? ¹³Në qoftë se nuk ka ringjallje, atëherë është e pamundur që Mesia të jetë ringjallur. ¹⁴E në qoftë se Mesia nuk është ringjallur, atëherë predikimi ynë është i kotë, dhe i kotë është besimi juaj. ¹⁵Atëherë edhe ne do të ishim paraqitur si dëshmitarë të rremë për Perëndinë; sepse do të kishim pohuar kundër së vërtetës se ai e ringjalli Mesinë. Në qoftë se është e vërtetë që Perëndia nuk do t'i ringjallë të vdekurit, atëherë edhe Mesinë nuk e ka ringjallur. ¹⁶Në qoftë se nuk ringjallen të vdekurit, as Mesia nuk është ringjallur. ¹⁷E në qoftë se Mesia nuk është ringjallur, i tërë besimi juaj është i kotë. Atëherë ju jeni ende të dënuar me vdekje për shkak të mëkateve tuaja, ¹⁸dhe kush vdiq duke besuar në Mesinë është i humbur. ¹⁹Edhe në qoftë se besojmë në Mesinë për jetën e tanishme, atëherë jemi njerëzit më të shkretët.

²⁰Por në fakt Mesia u ringjall nga të vdekurit, e kjo na e jep garancinë që edhe të vdekurit e tjerë do të ringjallen. ²¹Një njeri i vetëm i solli tërë njerëzimit vdekjen; po ashtu një Njeri i vetëm sjell ringjalljen nga të vdekurit. ²²Të gjithë njerëzit i takojnë Adamit, prandaj ata duhet të vdesin, por në qoftë se ata lidhen me Mesinë, marrin jetën e re.

Gjithëka sipas radhës

²³Por gjithëka ndodh sipas një radhe të caktuar. Si më i pari, Mesia u ringjall nga të vdekurit. Në rastin e kthimit të tij, do të ringjallen ata që i takojnë. ²⁴Pastaj vjen fundi kur Mesia do t'i asgjësojë të gjitha fuqitë armiqësore dhe t'i dorëzojë Perëndisë, Atit, mbretërinë. ²⁵Në të vërtetë, Mesia duhet të mbretërojë derisa t'i nënshtrojë të gjithë armiqët e tij. ²⁶Si armik të fundit do

ta asgjësojë vdekjen, ²⁷sepse në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Perëndia i ka nënshtuar gjithëka*. Tani është e qartë se fjala 'gjithëka' nuk përfshin Atë që ia nënshtroi të gjitha këto. ²⁸E kur Biri i Perëndisë t'ia ketë nënshtuar të gjitha, atëherë ai vetë do t'i nënshtrohet Atij që e emëroi Zot të të gjithave. Atëherë Perëndia do të jetë i vetmi Zot: do të sundojë drejtpërdrejt mbi të gjitha.

Thirrja për të ardhur në vete

²⁹Mendoni pak: ka njerëz në bashkësinë tuaj që pagëzohen për ata që vdiqën pa u pagëzuar. Çfarë dëshirojnë të fitojnë në qoftë se nuk ringjallen të vdekurit? Përse atëherë të pagëzohen për ta? ³⁰E përse çdo orë vihem në rrezik të vdekjes? ³¹Aq sa është e sigurt se para Jezus Mesisë, Zotit tonë, jam krenar për ju, kaq i sigurt jam çdo ditë ballë për ballë me vdekjen. ³²Në Efes pranova të hyj në një luftë për jetë a vdekje. Në qoftë se s'kisha asnjë shpresë për ringjalljen, kjo do të më ketë shpëtuar nga këto telashe. Në qoftë se të vdekurit nuk kthehen në jetë, më mirë le të mbështemi në këtë proverb: *Të hamë e të pimë se nesër do të vdesim!*

³³Mos e mashtroni veten: 'Bisedat e këqija i prishin doket e mira'. ³⁴Ejani në vete dhe jetoni siç i pëlqen Perëndisë. Unë duhet ta them për turpin tuaj: disa nga ju nuk e njohin Perëndinë.

Si duhet paraqitur ringjallja?

³⁵Por ndoshta ndokush do të pyesë: 'Çfarë ndodh kur të ringjallen të vdekurit?' ose 'Çfarë trupi do të kenë ata atëherë?'

³⁶Si mund ta bësh një pyetje të tillë? Kur të mbjellësh një farë, më së pari, fara duhet të vdesë që të jetojë bima. ³⁷Ti nuk e mbjell bimën e rritur, por vetëm farën, një kokërr gruri ose një kokërr tjetër. ³⁸Por Perëndia i jep secilës farë trupin e bimës, të cilin e caktoi për të. Çdo lloj fare përfshin një formë të veçantë. ³⁹Edhe qeniet e gjalla nuk e kanë të vetmen formë. Njerëzit kanë një formë që ndryshon nga forma e kafshëve, e

zogjve dhe e peshqve.

⁴⁰Përveç trupave në tokë, ka trupa të tillë edhe në qiell. Trupat qiellorë kanë një bukuri tjetër nga ato tokësore, ⁴¹edhe ndër to ka ndryshime: dielli ndrit ndryshe nga hëna, hëna ndryshe nga yjet, edhe yjet e veçanta ndryshojnë mes tyre.

⁴²Kështu mund ta parafytyroni ringjalljen e të vdekurve. Çfarë vihet në tokë është e vdekshme, por ajo që ringjallet për jetën e re është e pavdekshme. ⁴³Çfarë vihet në tokë është e dobët dhe e shëmtuar; por ajo që ringjallet për jetën e re është e fortë dhe e bukur. ⁴⁴Ç'u vendos në tokë, ishte e frymëzuar nga jeta e natyrshme; por çfarë ringjallet për jetën e re, do të jetë plotësisht e frymëzuar nga Shpirti i Perëndisë. Në qoftë se ka trup të natyrshëm, atëherë duhet të ketë trup të frymëzuar nga Shpirti. ⁴⁵Sepse thuhet: *Adami, njeriu i parë, ishte i frymëzuar nga jeta e natyrshme*. Mesia, përkundrazi, me të cilin fillon krijesa e re e Perëndisë, u bë Shpirt jetëdhënës. ⁴⁶Por më së pari vjen koha e natyrës, e pastaj koha e shpirtit, e jo anasjelltas. ⁴⁷Adami i parë u krijua nga toka. Adami i dytë erdhi nga qielli. ⁴⁸Njerëzit tokësorë i ngjajnë Adamit tokësor, kurse njerëzit qiellorë i ngjajnë Adamit qiellor. ⁴⁹Tani ne i ngjajmë njeriut që u krijua nga toka. Më vonë do t'i ngjajmë Atij që erdhi nga qielli.

Kur vjen Mesia

⁵⁰Vëllezër, kjo është e sigurt: njerëzit prej mishi e gjaku nuk mund të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë. Një trup i vdekshëm nuk mund të bëhet i pavdekshëm vetvetiu. ⁵¹⁻⁵²Tani po ju them një të fshehtë: Të gjithë ne nuk do të vdesim. Kur boria ta shpallë ardhjen e gjykatësit të botës, ne të gjithë do të shndërrohemi. Kjo do të ndodhë për një pjesë të sekondit. Kur të bjerë boria, të vdekurit do të ringjallen për jetën e pavdekshme. Por ne që do të jemi ende gjallë, do ta marrim trupin e ri. ⁵³Trupi ynë i vdekshëm, që jepet pas vdekjes, duhet të shndërrohet në trupin e pa-

vdekshëm, mbi të cilin vdekja s'ka asnjë pushtet më. ⁵⁴Kur të ndodhë kjo, do të realizohet fjala e profetit: *Vdekja është asgjësuar! Fitorja është e plotë!* ⁵⁵O vdekje, ku është fitorja jote? Ku është, o vdekje, pushteti yt?

⁵⁶Pushteti i vdekjes vjen nga mëkati. Por mëkati e ka pushtetin e tij nga Ligji. ⁵⁷Le ta falënderojmë Perëndinë që na e jep fitoren me anën e Jezusit, Mesisë dhe Zotit tonë!

⁵⁸Prandaj, vëllezërit e mi të dashur, të jeni të qëndrueshëm dhe të patundur në besimin tuaj. Jepni vazhdimisht maksimumin e së mirës suaj për Zotin. Ju e dini se Zoti do t'i shpërblejë përpjekjet tuaja.

Mbledhja e parasë për bashkëbesimtarët

16 Tani vij të mbledhja e parasë për bashkësinë në Jerusalem. Ju duhet të veprojnë siç urdhërova bashkësinë e Galatës. ²Çdo të diel, secili nga ju të ndajë vetë sa të ketë mundësi të kursejë, në mënyrë që të mos mblidhen vetëm kur të vij unë. ³Pas ardhjes sime, do t'i dërgoj me letër përcjellëse ata që ju i zgjidhni në Jerusalem, për t'ia dorëzuar kontributin tuaj bashkësisë atje. ⁴Po që se është më mirë të shkoj edhe vetë, do të udhëtoj më së bashku.

Planet e apostullit

⁵Do të vij të ju duke kaluar nëpër Maqedoni. Atje do të jem vetëm kalimtar. ⁶Tek ju, përkundrazi, dua të ndaloj për një kohë, ndoshta edhe do të dimërojmë. Atëherë ju mund të përgatitni atë që më nevojitet për vazhdimin e udhëtimit. ⁷Nuk doja t'ju shoh vetëm kalimthi. Shpresoj se, me ndihmë të Zotit, do të qëndroj tek ju për ca kohë.

⁸Kam ndër mend të qëndroj në Efes deri për Rrëshajë. ⁹Këtu m'u hapën shumë mundësi për një veprim të suksesshëm, por kam të bëj me shumë kundërshtarë.

¹⁰Në qoftë se vjen Timoteu te ju, shikoni që të mos e dekurajoni. Në të vërtetë, edhe ai punon si unë për Zotin. ¹¹Askush të mos e përbuzë. Ju duhet t'i jepni se ç'është duhet për

vazhdimin e udhëtimit, që të kthehet pa vështirësi tek unë. Po e pres së bashku me vëllezërit e tjerë. ¹²Mjaft e nxita vëllanë Apol të vijë tek ju së bashku me vëllezërit (në fe), por ai nuk mund të vendosë për këtë. Do të vijë kur të ketë rast të volitshëm.

Fjalët e fundit dhe përshëndetjet

¹³Rrini zgjuar! Qëndroni të patundur në fe! Kini guxim! Jini të fortë! ¹⁴Bëni gjithçka nga dashuria.

¹⁵Ju e dini, vëllezër: Shtjefna dhe mbarë familja e saj ishin besimtarët e parë në Akajë, dhe u vunë tërësisht në dispozicion të bashkësisë për shërbimin e Zotit. Prandaj ju lutem: ¹⁶Nënshtrojeni njerëzve të tillë dhe nderojini të gjithë ata që bashkëpu-

nojnë në bashkësi dhe ngarkohen me detyra. ¹⁷Gëzohem për ardhjen e Shtjefnës, të Fortunatit dhe të Akakit që janë tek unë. Ata ma plotësojnë mungesën tuaj. ¹⁸Ata më dhanë zemër, ashtu siç bënë edhe tek ju. Prandaj njerëzit e tillë duhet t'i nderoni.

¹⁹Ju përshëndetin bashkësitë e provincës së Azisë. Ju përshëndetin shumë Akuila e Priska së bashku me bashkësinë që mbli-dhet në shtëpinë e tyre. ²⁰Ju bëjnë të fala të gjithë bashkëbesimtarët. Përshëndeteni njëri-tjetrin me puthje vëllazërore.

²¹Të fala me dorën time - Pali. ²²Mallkuar qoftë kush e përbuz Zotin! Marana-tha - Eja, Zoti ynë!

²³Hiri i Zotit, Jezus Mesisë, qoftë me ju! ²⁴Ju dua të gjithëve! Me anë të Jezus Mesisë, jemi të lidhur me njëri-tjetrin.

LETRA E DYTË DREJTUAR BASHKËSISË SË KORINTIT

Përshëndetja hyrëse

1 Pali, të cilin Perëndia e emëroi apostull, edhe vëllai Timoteu, ia drejtojnë këtë letër bashkësisë së Perëndisë në Korint si edhe të gjithë të krishterëve në provincën e Akajës.

²I lutemi Perëndisë, Atit tonë, dhe Jezus Mesisë, Zotit, që t'ju dhurojnë hirin dhe paqen!

Falënderimi i Palit

³Qoftë lavdëruar Perëndia, Ati i Zotit, Jezus Mesisë. Ai është Ati, mirësia e të cilit s'ka asnjë kufi dhe i cili kurrë s'na lë në balë. ⁴Edhe në qoftë se unë duhet të duroj shumë vështirësi, kjo më jep zemër gjithnjë. Prandaj mund t'u jap zemër të tjerëve që durojnë gjëra të tilla. Unë jam në gjendje t'ju jap zemër, ashtu siç më dha Perëndia mua.

⁵Marr pjesë jashtëzakonisht në vuajtjet e

Mesisë. Por edhe i jashtëzakonshëm është inkurajimi që më jepet me anë të kësaj përvoje. ⁶Kur vuaj, kjo ndodh për të mirën tuaj, që të forcohet zemra juaj. E kur mua më jepet zemër, kjo ndodh kështu që t'ju jepet zemër juve që duroni të njëjtat vuajtje si të miat. ⁷Kështu, besimi ynë te ju nuk lëkundet kurrë, sepse e dimë: pasi ju jeni solidarë me vuajtjen time, edhe keni dobi nga ndihma që më jepet mua.

⁸Ju duhet ta dini, vëllezër, se gjendesha në një situatë pa rrugëdalje në provincën e Akajës. Barra që po e mbajta ishte aq e madhe, sa që i tejkalonte forcat e mia. Humba shpresën se do të mbetesha gjallë. ⁹E ndieja veten si njeriu që mori dënimin me vdekje. Por kjo ndodhi që të mos besoj në vete, por ta vë besimin në Perëndinë, i cili ringjall të vdekurit. ¹⁰E, në fakt, ai më shpëtoi nga vdekja e sigurt. Këtë do ta bëjë edhe në të ardhmen. Shpresat i kam varur tek ai: edhe herën tjetër do të më shpëtojë.

¹¹Lutjet tuaja për mua kontribuojnë për këtë, gjithashtu. Atëherë shumë njerëz do ta falënderojnë Perëndinë për atë që bëri për mua.

Përse Pali nuk u kthye në Korint?

¹²Për një gjë jam krenar - për atë që e kam ndërgjegjen e pastër që më siguron. Sjellja ime përcaktohet gjithnjë nga sineriteti dhe besueshmëria, me të cilën Perëndia sillet ndaj meje. Unë nuk pranoj të drejtohem nga dinakëria njerëzore, por nga hiri i Perëndisë. Kjo vlen, para së gjithash, për marrëdhëniet e mia me ju. ¹³Atë që shkruaj në letrat e mia do të thotë pikërisht atë që po lexoni e po kuptoni. Shpresoj se do t'i kuptoni plotësisht (këto letra); ¹⁴si disa prej jush që më kuptuat, e morët vesh se mund të jeni krenarë për mua ashtu si edhe unë do të jem krenar për ju, kur të vijë Jezusi, Zoti ynë.

¹⁵⁻¹⁶Duke ju besuar juve dhe duke besuar se ju na besoni neve, kisha ndër mend t'ju vizitoj gjatë kalimit për në Maqedoni. Doja të vija te ju për herë të dytë duke sjellë ndihmën e Perëndisë dhe pastaj në rrugën e kthimit nga Maqedonia të rrija përsëri te ju. Atëherë ju duhej të më pajisnit me gjithçka që më duhej për udhëtimin drejt Judesë. ¹⁷Meqë m'u desh ta ndërroja këtë plan, a do të thotë kjo se jam i ndryshueshëm? A mendoni ju se bëj plane me prapamendim, duke thënë 'po' e duke menduar 'jo'? ¹⁸Ju siguroj para Perëndisë se kurrë nuk ju dhashë një mesazh me dy kup-time: po, e jo! ¹⁹Jezusi, Mesia dhe Biri i Perëndisë, të cilin jua shpallën Silvani dhe Timoteu, s'është individ me veprim të dyfishtë. Përkundrazi, ai është Pohuesi hyjnor. ²⁰Me anë të tij, Perëndia i pohon të gjitha premtimet e veta, dhe po me anë të tij mund të thuhet Amen i fundit, për nder të Perëndisë. ²¹Perëndia na ka vënë në këtë themel të patundur: në Mesinë. Ai na ka veçuar për shërbimin e vet ²²dhe na ka vulltosur me vullën e vet. Na e ka dhënë Shpirtin e vet si peng të gjithçkaje që na

mban gati.

²³Unë e thërras Perëndinë për dëshmitar: le të më kërkojë llogari në qoftë se nuk thashë të vërtetën! Nuk isha kthyer për në Korint, sepse desha t'ju fyeja. ²⁴Nuk kërkoj të zotëroj as mbi ju e as mbi fenë tuaj - feja juaj është mjaft e patundur - por mund të bashkëpunoj me ju për shtimin e gëzimit tuaj.

2 Nuk dëshiroja të vija përsëri te ju për t'ju trishtuar. ²Në qoftë se bëj kështu, s'do të mbetet askush për të më gëzuar përsëri. ³Pikërisht këtë ju kam shkruar. Nuk dëshiroja të vija e të përjetoja se pikërisht ata që duhet të më gëzojnë, në fakt, do të më trishtojnë. Në të vërtetë, unë jam plotësisht i sigurt që ju do të gëzoheni, në qoftë se mund të më gëzoni. ⁴Kam qenë shumë i shtypur, e zemërlëshuar, dhe ju kam shkruar me lotë në sy. Por nuk dëshiroja t'ju trishtoja. Ju duhet më mirë ta kuptoni si ju kam në zemër.

Ndjesa për të dënuarim

⁵Në qoftë se dikush nga ju i shkaktoi ndokujt hidhërim, nuk më shkaktoi mua, por ju të gjithëve - më mirë të themi, shumicës prej jush, që të mos e teproj. ⁶Mendoj se dënimin që ia dhatë atij është tani i mjaftueshëm. ⁷Tani është koha t'i ofroni ndjesë dhe ngushëllim, sepse ka mundësi për njeriun në atë gjendje të bëhet krejt i mposhtur nga trishtimi. ⁸Tani po ju lutem t'i tregoni se ju e doni. ⁹Me shkrimin tim doja ta vija në provë besnikërinë tuaj për të vënë re, nëse do t'i zbatonit urdhrat e mi. ¹⁰Në qoftë se ju e falni, edhe unë e fal. Në qoftë se kam personalisht diçka për të falur, e fal për hirin tuaj para Mesisë. ¹¹Satani të mos na e hedhë. Qëllimet e tij i njohim fare mirë.

Pali në Troadë

¹²Kur mbërrita në Troadë, shpalla edhe atje lajmin e mirë për Mesinë. Njerëzit

ishin shumë të hapur për ta pranuar lajmin.
¹³Por isha i shqetësuar, sepse bashkëpunëtor i imi, Titi, nuk kishte ardhur ende. Prandaj u largova që andej dhe udhëtova për në Maqedoni.

Në parakalimin triumfal të Mesisë

¹⁴E falënderoj Perëndinë, sepse më çon gjithkund në parakalimin triumfal të Mesisë (para të cilit hidhet temjani). Kështu, Mesia me anën time njofton gjithkund të vërtetën e tij, si era e temjanit që përhapet. ¹⁵Prej meje del për nderin e Tij era e temjanit të lajmit të mirë të Mesisë. Mbërrin tek të shpëtuarit si edhe tek të humburit. ¹⁶Për të humburit është një erë vdekjeprurëse, ndërsa për të shpëtuarit kjo është një erë jetëprurëse. Kush është i aftë për një mision të tillë? ¹⁷Ka shumë të tillë, vërtet, që e përhapin lajmin e mirë për Mesinë dhe bëjnë tregti për fitim. Unë, përkundrazi, e përhap atë plotësisht pa interes. Unë flas si njeri që i shërben Mesisë dhe atë që flas vjen nga Perëndia, të cilit i përgjigjem.

Ligji dhe Shpirti

3 Mos ju duket sikur po e lavdëroj veten përsëri? Ose, a kemi nevojë për letra porosie për ju ose prej jush, siç kanë nevojë disa? ²Ju, vetë, jeni letër porosie për ne - në vetë zemrat tuaja është shkruar. Secili mund ta lexojë e ta kuptojë. ³Secili mund të shohë se ju jeni një letër prej Mesisë, një letër që ai e shkroi me anën e shërbimit tim. Kjo letër s'është shkruar me ngjyrë, por me Shpirtin e Perëndisë që vepron. Nuk shkruhet në rrasa guri (si në Dhiatën e vjetër), por në zemrat e njerëzve.

⁴Unë e ngarkoj veten me një detyrë të tillë, sepse Perëndia më bëri të aftë për këtë me anë të Mesisë. ⁵Me forcat e mia nuk jam i aftë për një detyrë të tillë. Gjithçka që mund të bëj, vjen nga Perëndia. ⁶Ai më bëri të aftë ta njoftoj besëlidhjen e tij të re kudo. Me anë të kësaj besëlidhjeje Perëndia jep jo një Ligj të shkruar, por Shpirtin e vet.

Shkronja e Ligjit të çon në vdekje (për shkak të pabindjes së njeriut), por Shpirti të çon në jetë (për shkak të dhuratës së Perëndisë).

⁷Ligji ishte shkruar në rrasë guri me shkronja. Megjithëse Ligji të çonte në vdekje, shkëlqimi në fytyrën e Mosheut ishte aq i fortë, saqë populli izraelit nuk mund ta duronte. E ky ishte vetëm një shkëlqim që po kalonte. Prandaj, pasi shërbimi që sillte vdekjen ishte i lidhur me kaq shumë madhësi, ⁸sa më madhështor duhet të jetë atëherë shërbimi që të çon në jetë me anë të Shpirtit! ⁹Meqë shërbimi që u sillte njerëzve dënimin, e rrezatonte madhësinë e Perëndisë, aq më shumë madhështia duhet të jetë e lidhur me shërbimin që u sjell njerëzve vendimin e pafajësisë! ¹⁰Në krahasim me këtë shkëlqim mposhtës, çdo shkëlqim tjetër duhet të jetë asgjë. ¹¹Ajo që duhet të kalojë, e rrezatonte madhësinë e Perëndisë. Aq më shumë do të jetë atëherë madhështia e Perëndisë që rrezaton nga ajo që qëndron përgjithmonë!

¹²Meqë e kam këtë shpresë, mund të flas kështu. ¹³Unë nuk kam nevojë të mbuloj fytyrën siç e mbuloi Mosheu fytyrën e tij me shami, sepse izraelitët nuk duhej të shihnin si po zhdukej shkëlqimi i tij. ¹⁴Por izraelitët janë të verbër. Kur ata e lexojnë Dhiatën e vjetër, e njëjta mbulesë u rri mbi fjalë; sepse mbulesa hiqet vetëm me anë të besimit në Mesinë. ¹⁵Edhe tani përmbi mendjen e tyre rri një mbulesë, kur e lexojnë Ligjin e Mosheut. ¹⁶Ajo që viente për Mosheun, vlen edhe për ta: *kur të kthehen te Zoti, u hiqet mbulesa.*

¹⁷Por Zoti, për të cilin është fjala, vepron me anë të Shpirtit të tij. E kur vepron Shpirti, ndodh edhe çlirimi. ¹⁸Ne të gjithë e shohim me fytyrë të zbuluar madhësinë e Zotit (të zbuluar në Mesinë). Kështu shndërrohemi vetë në atë që shohim (në Shkrimin e shenjtë) dhe marrim gjithnjë e më shumë pjesë në madhësinë e tij. Këtë e bën Zoti me anë të Shpirtit të tij.

Asnjë arsye për mendjemadhësi

4 Perëndia kishte mëshirë për mua dhe ma besoi këtë shërbim. Prandaj nuk më lëshon zemra. ²U shmangem metodave mashtruese. Nuk punoj me marifete dhe as nuk e shtrembëroj Fjalën e Perëndisë. Përkundrazi, e njoftoj të vërtetën e saj në mënyrë të kulluar. Kjo është letër porosia ime para secilit që e provon ndërgjegjen e tij para Perëndisë.

³Lajmi i mirë është i paqartë vetëm për ata që janë të humbur. ⁴Satani, sundimtari i kësaj bote, i verboi ata, që të mos e besojnë këtë lajm të mirë dhe as të mos e shohin shkëlqimin e tij. Në këtë shkëlqim zbulohet madhështia e Mesisë dhe në Mesinë zbulohet vetë Perëndia. ⁵Prandaj shpall jo vetveten, por Jezusin, Mesinë, si Zot. Unë vetë jam vetëm shërbëtor - shërbëtori i juaj për hir të Mesisë. ⁶Perëndia tha njëherë: Nga errësira të shndritë drita! Kështu bëri të ndritë drita e tij në zemrën time që ta njohin njerëzit madhësitë hyjnore, të cilën e rrezatoon Jezusi, Mesia.

⁷Unë jam vetëm një enë e thyeshme për të mbajtur një gjë kaq të çmuar. Në të vërtetë, duhet të shihet qartë se fuqia e mbinatyrshme vjen nga Perëndia dhe jo nga unë. ⁸Megjithëse jam i munduar nga çdo anë, nuk jam i shtypur. Megjithëse shpesh nuk gjej rrugëdalje, nuk më lëshon zemra.

⁹Njerëzit më përmdjekin, por Perëndia nuk më lë në baltë. Më rrëzojnë, por përsëri ngrihem në këmbë. ¹⁰Vazhdimisht e vuaj vdekjen e Jezusit në trupin tim. Por kjo ndodh që të duket në mua jeta, drejt së cilës Jezusi u ringjall. ¹¹Për hirin e Jezusit vazhdimisht e vë jetën në rrezik. Gjithashtu duhet të duket jeta e Jezusit në trupin tim të vdekshëm. ¹²Unë i jam dorëzuar vdekjes; por për këtë juve ju dhurohet jeta.

¹³Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Flas sepse kam besim te Perëndia*. Kjo vlen edhe për mua. Meqë i besoj Perëndisë, nuk pushoj së shpalluri lajmin e mirë të tij. ¹⁴E dimë se Ai që e ringjalli Zotin Jezus, edhe

ne do të na ringjallë (për shkak të lidhjes sonë) me Jezusin dhe do të na sjellë bashkë me ju në praninë e tij. ¹⁵Të gjitha këto që i duroj, ndodhin për dobinë tuaj. Mëshira e Perëndisë duhet të njoftohet gjithkund, që njerëzit ta falënderojnë Perëndinë gjithnjë e më shumë dhe t'i japin lavdi.

Atdheu te Perëndia

¹⁶Prandaj nuk më lëshon zemra. Forcat e mia natyrore dërrmohen, por jeta, të cilën Perëndia ma jep, përtërihet dita ditës. ¹⁷Vuajtjet që tani duhet t'i duroj, nuk peshojnë shumë dhe mbarojnë së shpejti. Ato do të më sjellin një madhësi që i kalon të gjitha parafytyrimet dhe që nuk mbaron. ¹⁸Unë nuk i var shpresat tek ajo që shoh, por tek ajo që ende nuk shihet. Vërtetë, atë që shohim tani qëndron vetëm për pak kohë, kurse e padukshmja qëndron përgjithmonë.

5 Ne e dimë që kur të hiqet çadra, në të cilën tani po jetojmë, d.m.th. trupi ynë, Perëndia mban për ne gati një mbështjellëse tjetër; një shtëpi që nuk është ndërtuar nga njerëzit dhe që qëndron përgjithmonë. ²Gjersa jetojmë në këtë botë, e ndiejmë veten të shtypur dhe përmallohem për mbështjelljen e trupit qiellor. ³Përndryshe, vërtet, do të gjendemi të zhveshur, kur duhet ta heqim trupin tokësor. ⁴Gjersa jetojmë ende në këtë trup, jemi nën një barrë të rëndë. Nuk dëshirojmë të ndahemi nga trupi ynë i vdekshëm; dëshirojmë të hyjmë në trupin tonë të pavdekshëm. Ajo që është e vdekshme në ne duhet të përpiket nga ajo që është e pavdekshme. ⁵Dhe me të vërtetë Perëndia tashmë vepron në ne, që të realizohet ky shndërrim; sepse na e dha kaparin - Shpirtin e shenjtë.

⁶Prandaj, në çdo gjendje, jam i sigurt. Unë e di: gjersa jetoj në këtë trup, jam i ndarë nga Zoti. ⁷Ne jetojmë në kohën e besimit, ende jo në atë të shikimit. ⁸Por jam plotësisht i bindur dhe më mirë dëshiroja të largohesha menjëherë nga trupi im, për të

banuar te Zoti. ⁹Por pikërisht meqë përma-llohem për këtë, bëj çdo gjë të mundur për t'i pëlqyer Zotit, qoftë duke qëndruar në këtë trup, qoftë duke e lëshuar atë. ¹⁰Në të vërtetë, ne të gjithë duhet të dalim në gjyq para Mesisë. Atëherë secili do të marrë atë që meriton, sipas asaj që ka bërë në kohën e jetës së tij tokësore, qofshin ato vepra të mira, ose të këqija.

Amnistia që na parashtrohet Perëndia

¹¹Kur kërkoj t'i fitoj njerëzit për Perëndinë, nuk harroj se duhet të jap llogari para Zotit. Perëndia më njeh plotësisht. Shpresoj se edhe ju më njihni kështu. ¹²Nuk kërkoj ta lavdëroj veten përsëri. Dëshiroj më mirë t'ju them se keni arsye për të qenë krenarë për mua. Atëherë ju mund të bëni të heshtin ata që janë krenarë për kualifikime të jashtme, por s'duan të dinë për kualifikime të brendshme. ¹³Edhe unë kam qenë në ekstazë fetare, por kjo është punë ndërmjet meje dhe Perëndisë. Por, për hirin tuaj, unë duhet të përdor logjikën e zakonshme. ¹⁴Dashuria që Mesia ka treguar ndaj nesh, përcakton tërë sjelljen time. Kështu e parafytyrojmë tablon: Njëri vdiq për ne të gjithë, dhe kjo provon se të gjithë kishin vdekur (shpirtërisht). ¹⁵Meqë ai vdiq për ta, jeta e tyre nuk u takon më, por i takon Atij që vdiq për ta, i cili edhe u ringjall për ta.

¹⁶Prandaj nuk vlerësoj më asnjëri sipas kritereve njerëzore - madje as Mesinë, sepse njëherë vetë unë bëra një gabim të tillë. ¹⁷Kush i takon Mesisë, u bë njeri i ri. Ajo që ishte njëherë, mbaroi; filloi diçka krejt e re. ¹⁸Këtë e bëri Perëndia. Megjithatë, ishim armiqet e tij, me anë të Mesisë na pajtoi me vete. Mua më dha për detyrë ta përhap këtë lajm të pajtimit. ¹⁹Me anë të Mesisë, Perëndia vetë veproi dhe largoi atë që i ndante njerëzit prej tij. Nuk u llogarit më mëkatet e tyre dhe na e besoi neve lajmin e pajtimit.

²⁰Prandaj në emër të Mesisë, u drejtohem të gjithë njerëzve. Vetë Perëndia i thërrret ata kur unë u them: 'Në emër të Mesisë

ju lutem me ngulm: Pranojeni amnistinë që ju bën Perëndia!' ²¹Perëndia e dënoi si mëkatar në vend tonin Mesinë, që ishte pa asnjë mëkat, që ne ta marrim pafajësinë në saje të Mesisë.

6 Si bashkëpunëtor i Perëndisë ju lutem: Mos e lini pa fryt hirin e Perëndisë që keni marrë. ²Perëndia thotë: *Kur vjen koha që të kem mëshirë për ju, do t'ju dëgjoj: kur të arrijë dita e çlirimit tuaj, do t'ju ndihmoj.* Kini kujdes. Tani është koha e mëshirës. Sot është dita e shpëtimit.

Gjithçka për lajmin e mirë

³Përsa më përket mua, nuk dëshiroj të pengoj asnjëri, as nuk dëshiroj ta diskreditoj shërbimin që Perëndia më dha. ⁴Dëshiroj të tregohem si shërbëtor i vërtetë i Perëndisë, edhe në qoftë se duhet të duroj shqetësime, rrezik dhe vështirësi. ⁵Më rrahin, më futin në burg. Nxitin popullin kundër meje. Rraskapitem së punuari dhe heq dorë nga gjumi dhe nga ushqimi. ⁶Si punëtor i Perëndisë tregohem me anë të jetës sime që s'ka të sharë, me anë të dijes që më jepet, me durim dhe me mirësi. Tregohem, po ashtu, me anë të dhuntive që m'i jep Shpirti i shenjtë, me dashuri të drejtë, ⁷me shpalljen e së vërtetës dhe me fuqinë që vjen nga Perëndia. Arma ime për sulm dhe për mbrojtje është kjo: bëj ç'është e drejtë para Perëndisë dhe para njerëzve. ⁸Më nderojnë e më fyejnë. Njerëzit flasin keq e mirë për mua. Disa më mbajnë për mashtues, kurse të tjerët besojnë se unë jam i vërtetë. ⁹Për disa jam enigmatik, kurse për disa të tjerë jam i kulluar. S'jam kurrë larg vdekjes, e megjithatë jam gjallë. Jam trajtuar keq, por nuk vdes. ¹⁰Njerëzit më shkaktojnë telashe e megjithatë jam gjithnjë i gëzuar. Jam shumë i varfër e megjithatë i bëmë shumë veta të pasur. Jam pa gjë në xhep, e megjithatë kam gjithçka që vlen.

¹¹Korintas të dashur, unë flas hapur. Zemra ime për ju është plotësisht e hapur.

¹²S'është e vërtetë që nuk keni asnjë vend në të. Ju qëndroni përjashta vetëm sepse ju vetë u përjashtuat. ¹³Po flas me ju njëlloj si me fëmijët e mi. Më dilni përpara siç ju dola unë! M'i hapni zemrat tuaja!

Paralajmërim për ndikime të dëmshme

¹⁴Mos u lidhni me të pafetë e mos u përpini të bashkëpunoni me ta. E drejta dhe e padrejta nuk shkojnë së bashku ashtu si nuk shkojnë drita e errësira. ¹⁵Çfarë harmonie ka ndërmjet Mesisë dhe djallit? Çfarë lidhjeje ka besimtari me të pafeun? ¹⁶E ç'kanë të bejnë idhujt në Tempullin e Perëndisë? Ne të gjithë jemi Tempulli ku banon Perëndia që vepron.

Perëndia tha: *Do të banoj në ta dhe ndër ta do të jetoj. Do të jem Perëndia i tyre.* ¹⁷Prandaj dilni nga rrethi i tyre dhe rrini vetë. Mos prekni asgjë të papastër. Atëherë do t'ju tregoj dashurinë time. ¹⁸Do të jem Ati juaj, e ju do të jeni bijtë e mi dhe bijat e mia. Këtë e thotë Zoti i gjithësisë.

7 Miq të e mi të dashur! Këto premtime kanë të bëjnë me ne. Prandaj le të pastrohemi nga gjithçka që e njollos trupin ose shpirtin. Ta marrim seriozisht vullnetin e Perëndisë dhe të mundohemi të bëhemi ashtu siç do ai.

Lutja për pajtim

²Na bëni vend në zemrat tuaja! Asnjërit nga ju nuk i bëra keq. Asnjërin nuk e dënova ashpër, dhe asnjërin nuk e shfrytëzoval. ³S'po jua them këtë që t'ju dënoj. Ju thashë tashmë se zemra ime është krejt e hapur për ju. Ju jeni të lidhur me mua për jetë dhe për vdekje. ⁴Kam besim të plotë te ju, edhe jam krenar për ju. Me gjithë hallin tim, jam plot besim dhe gëzim.

Trishtimi dhe gëzimi (vazhdimi i kap. 2,13)

⁵Kur erdhëm në Maqedoni nuk gjeta qetësi. Nga të gjitha anët më sulmuan: nga

përjashta armiq të, dhe nga përbrenda, shqetësimet. ⁶Por Perëndia që i ngushëllon zemërlëshuarit, më dha përsëri zemër me ardhjen e Titit. ⁷Por, jo vetëm me ardhjen e tij - me shumë rëndësi ishte edhe fakti se ju e ngushëlluat Titin. Më tregoi se si donit të më shihnit, se si shumë ju vinte keq për atë që ndodhi e se si ishit gati ta merrnit pa rezervë anën time. Kjo më gëzoi edhe më tepër.

⁸Ju ishit fyer shumë nga letra ime; por nuk më vjen keq që ju shkrova ashtu. Kur dëgjova se sa të prekur e ndjenit veten, më erdhi vërtet keq, ⁹por tani gëzohem për këtë. Natyrisht jo sepse letra ime ju preku, por sepse kjo ju bëri të vinit në vete. Kjo ishte një lloj dhembjeje që mund ta përdorë Perëndia. Prandaj nuk ju solli dëm që ju shkrova ashtu. ¹⁰Në të vërtetë, në qoftë se një qortim i tillë sjell dhembje siç e do Perëndia, kjo të çon në një pendim që askujt nuk i vjen keq, që përfundon me shpëtim. Përkundrazi, në qoftë se një qortim pranohet siç është zakoni te njerëzit, atëherë ka rrezik të çojë në vetëvrasje. ¹¹Fjalët e mia sollën një pikëllim sipas vullnetit të Perëndisë. Shikoni çfarë fitimi ju solli kjo! Kaq shumë dëshirë të mirë tani tregoni! Si përpiqeni ta provoni pafajësinë tuaj! Zemërimi për fajtorin, frika nga zemërimi im, malli për praninë time dhe zelli për dënimin e fajtorit - të gjitha këto lindën nga kjo! Kështu ju treguat se jeni të pafajshëm në këtë punë.

¹²Në letrën time nuk ishte çështja për keqbërësin dhe as për viktimën e së keqes. Ju e shfrytëzuat rastin për të treguar para Perëndisë se jeni plotësisht në anën time. ¹³Kështu ndodhi, dhe kjo më dha zemër.

U gëzova shumë për gëzimin me të cilin Titu u kthye prej jush, sepse ishte shumë i lumtur për ju të gjithë. ¹⁴Unë ju kisha lavdëruar para tij dhe ju nuk më zhgënjyet. Siç ju kam thënë gjithnjë të vërtetën, ashtu edhe u vërtetua lavdërimi im për Titin. ¹⁵Titi tani ju do edhe më shumë se më parë. Ai e përjetoi se si e pranuat me frikë dhe

me nderim e se si e zbatuat urdhrin tim.
¹⁶Jam i gëzuar se mund të kem besim të plotë te ju.

Mbledhja e parasë për bashkësinë në Jerusalem

8 Tani, vëllezër, dëshiroj t'ju tregoj çfarë shkaktoi hiri i Perëndisë në bashkësitë e Maqedonisë. ²Ata kishin shumë vuajtje dhe u vunë thellësisht në provë. Por gëzimi i tyre ishte aq i madh, sa që me gjithë varfërinë e tyre treguan gatishmëri të pa parë për të ndihmuar. ³Më besoni: ata dhanë sa ishte e mundur, edhe më shumë, dhe e bënë këtë pa urdhrin tim. ⁴Donin të merrnin pjesë në kontributin për bashkësinë në Jerusalem dhe e quanin këtë nder të veçantë. ⁵Bënë edhe më shumë se sa kisha shpresuar. Duke ju bindur Perëndisë, ju dorëzuan më së pari Zotit dhe më vonë edhe mua.

⁶Prandaj i thashë Titit që të kujdeset për këtë punë te ju. Tashmë ka filluar. Tani le t'ju ndihmojë, le ta kryejë këtë shërbim miqësor gjer në fund. ⁷Ju keni gjithçka me bollëk: besim, fjalë të fuqishme, dije, vullnet të mirë, dhe dashurinë për njëri-tjetrin, të cilën e ngjalla në ju me shëmbullin e jetës sime. Dëshiroj që kontributi juaj për këtë shërbim miqësor të jetë gjithashtu i bollshëm.

⁸Nuk ju jap asnjë urdhrë. Ju them vetëm se si të tjerët janë të gatshëm për të ndihmuar, që ata t'ju nxitin. Ju duhet të tregoni se si dashurinë tuaj e keni me gjithë mend. ⁹Ju e dini çfarë bëri për ju Jezusi, Mesia. Ai ishte i pasur, e megjithatë u varfërua për ju; sepse donte t'ju pasuronte me varfërinë e tij.

¹⁰Ju jap vetëm këshillën time: është për të mirën tuaj që merrni pjesë në mbledhjen e parasë. Vitin e kaluar ju vendosët për këtë edhe e filluat mbledhjen. ¹¹Tani, pra, çojeni deri në fund këtë punë dhe veproni po me aq vull në kryerjen e detyrës, siç ishit gjatë planifikimit. Jepni sipas mundësisë suaj. ¹²Ju keni treguar vullnet të mirë; Perëndia do ta matë kontributin tuaj me atë që keni

dhe jo me atë që s'keni. ¹³Ju vetë nuk duhet të pësoni mungesë që të ndihmohen të tjerët. Por tani për tani keni më shumë se të tjerët. ¹⁴Prandaj me të drejtë i ndihmoni ata që kanë nevojë. Kur ju të keni nevojë dhe ata të kenë më shumë se ju, atëherë ata duhet t'ju ndihmojnë ju. Kështu do të ketë barazi midis jush. ¹⁵Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Ata që kishin mbledhur shumë e ata që kishin mbledhur pak, s'kishin shumë pak.*

Ndihmësit në mbledhje

¹⁶E falënderoj Perëndinë që ai ia dha edhe Titit zellin tim për ju. Tit i vetëm që e pranoi propozimin tim, ¹⁷por ishte edhe më i zellshëm dhe sipas kokës vendosi të vijë te ju. ¹⁸Së bashku me të, ju dërgoj edhe vëllanë (në fe) që është i nderuar në të gjitha bashkësitë për shkak të veprimit të tij për lajmin e mirë. ¹⁹Bashkësitë e kanë caktuar që ai të më përcjellë kur ta dorëzoj këtë kontribut dashurie, të cilin tani po bëj të mblidhet. Kjo e shton namin e Zotit dhe ma heq barrën. ²⁰Në të vërtetë mund të dyshonin në mua po të administroja një shumë aq të madhe. ²¹Dëshiroj të gëzoj nam të mirë, jo vetëm para Perëndisë, por edhe para njerëzve. ²²Po dërgoj edhe një vëlla me të. E kam vënë shumë herë në provë, e çdo herë ishte shumë i zellshëm. Tani është edhe më i zellshëm se më parë, sepse ka mendim të mirë për ju. Pritini mirë të gjithë. ²³Titi është bashkudhëtari im si edhe bashkëpunëtori im në shërbimin ndaj jush. Vëllezërit e tjerë vijjnë në emrin e bashkësive dhe janë njerëz që i sjellin nder Mesisë. ²⁴Tregojuni se dashuria juaj është e vërtetë dhe se me të drejtë ju lavdërova. Atëherë këtë do ta marrin vesh të gjitha bashkësitë.

Një tjetër informatë për mbledhjen e destinuar për Jerusalem

9 Nuk kam më nevojë t'ju njoftoj me hollësi për shërbimin miqësor të destinuar për bashkësinë në Jerusalem. ²E di se ju dëshironi të ndihmoni. Ju lavdërova tashmë

te maqedonasit: 'vëllezërit në Korint mbledhin që nga viti i kaluar.' Zelli juaj e ka ngjitur shumicën prej tyre. ³Tani po ju dërgoj disa bashkëbesimtarë. Në të vërtetë nuk dëshiroj të zhgënjehem, sepse ju lavdërova dhe pohova: 'Mbaruan mbledhjen e tyre'. ⁴Vihuni në situatën time kur maqedonasit që më përcjellin të vënë re se s'është kështu. Unë do të turpërohem, edhe juve do t'ju vijë turp. ⁵Prandaj e kam parë të nevojshme t'u lutem bashkëbesimtarëve të udhëtojnë përpara meje për ta mbledhur ndihmën e premtuar. Atëherë, kur të vij unë, dhurata do të jetë e gatshme, dhe kjo do të tregojë se dhuronit vullnetarisht e jo me detyrim.

Perëndia dhuron që të dhurojmë edhe ne

⁶Peshoni mirë: Kush mbjell me kursim, pak do të korrrë. Kush mbjell me duar të mbushura, atë e presin të korra të mbara. ⁷Secili nga ju le të dhurojë aq sa ka ndër mend të japë. Për këtë s'duhet t'i vijë keq, e kjo s'duhet të bëhet me pahir. Perëndia i do ata që japin me gëzim. ⁸Perëndia mund t'ju japë më shumë sa ju duhet, kështu që të kenit gjithnjë jo vetëm çfarë ju duhet personalisht, por edhe ajo që ju duhet për të qenë bujarë me të tjerët. ⁹Atëherë do të realizohet për ju ajo që thuhet në Shkrimin e shenjtë: *Me bujari u jep nevojtarëve; mirëbërësia e tij nuk do të harrohet kurrë.*

¹⁰Perëndia që i jep mbjellësit farën dhe i jep bukë për ushqim, edhe juve do t'ju japë farë e do ta bëjë atë të rritet, që mirëbërësia juaj t'ju sjellë të korra të mëdha. ¹¹Ai do t'ju bëjë aq të pasur, sa mund të jepni në çdo kohë me bujari. Atëherë shumë njerëz do ta falënderojnë Perëndinë për shkak të dhuratave që ne do t'u japim atyre nga ana juaj. ¹²Me këtë kontribut nuk është vetëm fjala për ndihmën ndaj bashkësisë në Jerusalem. Edhe më me rëndësi është fakti që më shumë njerëz ta falënderojnë Perëndinë. ¹³Në qoftë se dalin të mirë në këtë punë, të krishterët në Jerusalem do ta falënderojnë Perëndinë për këtë. Do ta falënderojnë, sepse ju qëndroni aq besnikë

ndaj lajmit të mirë për Mesinë dhe sepse aq vullnetarisht i ndani të mirat tuaja me të tjerët. ¹⁴E pasi shohin se si Perëndia e tregoi me kaq bollëk mëshirën ndaj jush, ata do të luten për ju e do të kenë mall për ju. ¹⁵Ta falënderojmë Perëndinë për një dhuratë të tillë! Ajo është aq e madhe sa nuk mund të përshkruhet.

Pali mbron pozitën e vet

10 Unë, Pali, tani duhet të flas për vete. Siç duket, jam i druajtur, kur jam mes jush, por nga lart hiqem si zotëri i rëndë. Ju lutem me mirësinë dhe me butësinë e Mesisë: ²Mos më detyroni ta tregoj rëndësinë time, kur të vij! S'kam asnjë frikë nga ata që më paditin për dobësitë njerëzore dhe mungesën e fuqive të plota shpirtërore. ³Jam, vërtet, vetëm njeri, por nuk luftoj sipas mënyrës njerëzore. ⁴Në luftën time nuk përdor armët njerëzore, por armët e fuqishme të Perëndisë. Me anën e tyre shkatërroj kështjellat e armikut: rrëzoj sofizma ⁵dhe çdo mendjemadhësi që bllokton njohurinë e Perëndisë. Çdo mendim që ngrihet kundër Perëndisë e zë rob dhe ia nënshtrojt urdhrat të Mesisë. ⁶Gjithashtu jam gati të ndëshkoj çdo mosbindje, derisa ju, si bashkësi, të viheni në bindje të plotë.

⁷Pranoni faktet. Kur njëri nga ju pretendon t'i takojë Mesinë, le të marrë këtë parasysh: edhe unë i takoj Mesinë. ⁸Unë jam në gjendje ta shfrytëzoj edhe më tej pozitën time e t'i përdor fuqitë e plota që m'i ka dhënë Zoti. Në këtë rast, do të kisha të drejtë. Por e mora pozitën time për t'ju ndihmuar dhe jo për t'ju rrëzuar. ⁹Nuk duhet të duket sikur të kem dashur t'ju tremb me letrat e mia. ¹⁰Në të vërtetë ju thoni: 'Lëtrat që i shkruan ai, janë me rëndësi dhe bëjnë përshtypje, kurse kur është me ne, bën figurë të keqe, dhe fjala e tij s'ka asnjë fuqi.' ¹¹Kush mendon ashtu, le ta dijë mirë: 'Pikërisht si letrat e mia veprojnë në ju, ashtu do të veprojnë edhe unë kur të vij te ju.'

¹²Vërtet, nuk guxoj të krahasohem me ata që shkruajnë letrat e porosisë për vetveten ose madje të barazohem me ta. Natyrisht nuk mund ta vë veten në një klasë të tillë. Ata janë aq pa mend, saqë caktojnë kriteret e veta, me të cilat krahasohen.

¹³Unë, përkundrazi, nuk do të bëj pretendime të çmendura, por do ta vlerësoj vetveten sipas shërbimit që Perëndia ma ka caktuar, dhe kjo përfshin edhe veprimin tim për ju. ¹⁴⁻¹⁵Nuk e tejkaloj detyrën time kur merrem me interesat tuaja, sepse predikimi i lajmit të mirë më vuri në kontakt me ju. Krenaria ime s'është për punët jashtë sferës sime, as për punën e të tjerëve. Jo, shpresa ime është që besimi juaj, i cili po rritet, të shkaktojë zgjerimin e fushës së veprimtarisë sime. ¹⁶Kështu që së shpejti ta shpall lajmin e mirë përtej Korintit, pa u krenuar për atë që u krye në fushën e veprimtarisë së të tjerëve. ¹⁷Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Kush dëshiron të mburret, le të mburret për atë që bëri Zoti.* ¹⁸Ajo që vlen, është jo vetërekandimi, por fitimi i miratimit të Perëndisë.

Pali dhe apostujt e rremë

11 Lejomëni, të paktën, të bëhem sikur s'isha në vete e ta lavdëroj veten. Më duroni! ²Unë ju ruaj me aq xheloz si vetë Perëndia. Ju jeni si një vajzë që ju fejova me një burrë të vetëm, d.m.th. me Mesinë. Do t'ju sjell tek ai të paprekshëm. ³Hava u mashtroi me gënjeshtër dinake të gjarprit. Kam frikë se mos ngatërrohen edhe mendimet tuaja dhe mos s'e doni më Mesinë me pastërti dhe pa u ndarë. ⁴Ju duroni kur njëri vjen te ju duke shpallur një Mesi tjetër nga ai që jua kam sjellë. Ju pranoni të merrni një shpirt tjetër nga ai që morët më parë, dhe pranoni një lajm të mirë tjetër nga ai për të cilin dëgjuat në predikimin tim.

⁵Jam i bindur që unë s'bie aspak më poshtë se 'kryeapostujt' tuaj. ⁶Ndoshta nuk jam orator i shquar, por përsa i përket dijenisë, barazohem me këdo. Këtë jua kam provuar në çdo kohë dhe në çdo situatë.

⁷Por ndoshta nuk do të kisha të drejtë në qoftë se nuk do t'ju shpallja lajmin e mirë pa shpërblim. Në qoftë se u poshtërova me këtë, kjo ndodhi për fitimin tuaj. ⁸Për shërbimin tim ndaj jush më paguajnë bashkësitë e tjera. Unë i grabita për hirin tuaj! ⁹Derisa isha me ju, asnjërin nga ju nuk e mërzi, kur kisha nevojë, sepse bashkëbesimtarët që erdhën nga Maqedonia më sollën ç'më duhej. Nuk doja aspak t'ju bëhem barrë. Ashtu do të sillem me ju edhe në të ardhmen. ¹⁰Unë po ju premtoj me të vërtetën e Mesisë që banon në mua: lëvdimin tim në këtë nuk do të ma heqë askush në mbarë provincën e Azisë! ¹¹Përse ngul këmbë për këtë? Ndoshta sepse nuk ju dua? Perëndia e di se ju dua.

¹²Kur në të ardhmen s'do t'ju marr gjë, kjo do të ndodhë për arsye tjetër. Kryeapostujt tuaj kërkojnë vetëm rastin për t'u barazuar me mua. Ata janë krenarë se janë të financuar nga bashkësitë; ata pohojnë se kjo është një dëshmi për autoritetin e tyre dhe dëshirojnë që të barazohem me ta. ¹³Në të vërtetë, ata janë apostuj të rremë; ata janë mashtrules që hiqen si apostujt e Mesisë. ¹⁴Kjo s'është për t'u çuditur. Edhe Satani shturet dhe hiqet si engjell i virtytshëm! ¹⁵Prandaj s'është asgjë e veçantë kur ndihmësit e tij shtiren dhe paraqiten si shërbëtorë të Perëndisë. Por në fund, ata do të dënohen sipas veprave të tyre.

Rekomandimet e Palit

¹⁶Po e përsërit: askush të mos besojë se nuk jam në vete. Por në qoftë se ndokush mendon kështu, le të më pranojë në mënyrë që të mund ta lavdëroj pak veten. ¹⁷Këtë që po jua them tani, s'është siç më urdhëron Zoti. Po ju flas si njeri i papërgjegjshëm, kur pranoj të flas kështu. ¹⁸Por meqë në epërsitë e tyre mbështeten kaq shumë veta, edhe unë do ta bëj këtë. ¹⁹Ju jeni aq të mençur - prandaj pranoni gjithçka që ju propozon një i marrë! ²⁰Ju duroni kur dikush ju shtyp, ju shfrytëzon dhe ju robëron, ju përbuz dhe ju bie me shuplakë. ²¹Duhet ta pranoj për turpin tim: isha tepër

i druajtur për të bërë një gjë të tillë!

Tani po flas si një i çmendur: për atë që krenohen të tjerët, edhe unë mund të krenohem. ²²Nëse janë hebrej të vërtetë? I tillë jam edhe unë! Në janë izraelitë? Edhe unë jam! Në janë pasardhës të Avrahamit? I tillë jam edhe unë! ²³A janë shërbëtorë të Mesisë? - po çmendem - unë edhe më tepër i tillë jam! Më shumë punova për Mesinë. Më shumë herë isha në burg. Më shumë më rrahën. Më shpesh më kanosej vdekja. ²⁴Nga çifutët mora pesë herë nga tridhjetë e nëntë kamxhikë! ²⁵Tri herë kam qenë rrahur me thupër, një herë vrrarë me gurë, tri herë kam përjetuar mbytjen e anijes, një natë e një ditë më mermin valët në det të hapur. ²⁶Në udhëtimet e mia të shpeshta isha në rrezik nga vërshimet dhe nga cubat. Çifutë dhe joçifutë më kanë ndjekur. Isha në rrezik në qytete dhe në shkretëtirë, rrezik në det të hapur dhe rrezik nga besimtarët e rremë. ²⁷Kam duruar shumë mundime. Shpeshherë kam kaluar net të tëra pa gjumë; kam pasur uri dhe etje. Shpesh nuk kisha asgjë për të ngrënë ose ngrija, sepse nuk isha mjaft i veshur. ²⁸Mund të numëroj edhe më shumë raste, por dua të përmend edhe presionin që më shkakton vazhdimisht kujdesi për të gjitha bashkësitë. ²⁹A është ndonjëri nga anëtarët e bashkësive i dobët? Ky është kujdesi im. Dhe kur largohet ndonjëri nga Perëndia, kjo mua më prek thellë.

³⁰Në qoftë se duhet të krenohem, do të krenohem për dobësitë e mia. ³¹Perëndia, Ati i Jezusit, Mesisë, e di se nuk e teproj. Lavdi i qoftë përgjithmonë! ³²Kur isha në Damask, përfaqësuesi i mbretit Aret vuri rroje në portat e qytetit për të më arrestuar. ³³Por besimtarët më futën në një kofin dhe më ulën nëpër një vrimë në mur, dhe u ika.

Epërsia e madhe e Palit

12 Ju më detyroni të vazhdoj të krenohem. Kjo, vërtet, nuk i sjell dobi ndonjërit, por tani do të flas për vegime dhe zbulime nga Perëndia. ²Njoh një të krishterë, i

cili, para katërmëdhjetë vjetësh ishte ngritur në qiellin e tretë. Nuk më kujtohet a ishte me trup ose me shpirt; këtë e di vetëm Perëndia. ³⁻⁴Megjithatë jam i sigurt se ky njeri ka qenë ngritur në parajsë - nëse ishte në trupin e tij ose në shpirtin e tij: nuk më kujtohet më - këtë e di vetëm Perëndia. Atje dëgjoi fjalë të pashpjegueshme, të cilat askush nuk mund t'i përkthesh as nuk duhet përkthyer në gjuhën njerëzore. ⁵Unë jam singërisht krenar për një përvojë të tillë, por vendosa të mos krenohem për asgjë personale, përveç atyre që mund të quhen dobësitë e mia. ⁶Po të dëshiroja të krenohem, nuk do të isha aspak budalla për t'u krenuar për përvojat e mia, e do të thosha kështu të vërtetën. Por nuk do të bëj kështu, sepse nuk dëshiroj që ndokush të mendojë më shumë për mua se sa kërkohet nga ajo që përjeton ose dëgjon për mua personalisht.

⁷Këto zbulime të cilat m'i dha Perëndia ishin aq madhështore, saqë ai, që të mos më mbushet mendja, më dha një ferrë në trup - engjëllin e djallit për të më rrahur që të mos krenohem. ⁸Për këtë u luta Zotit tri herë të më lirojë nga ajo. ⁹Por ai m'u përgjigj: 'Të mjafton hiri im, sepse sa i dobët je, aq më e fortë tregohet në ty fuqia ime.' Tani i duroj me qejf dobësitë e mia, edhe krenohem për to, që të tregohet në mua fuqia e Mesisë. ¹⁰Meqë ai më ndihmon, gëzohem për vuajtjen time, për keqtrajtim, për ngushticat, për përmjekjet dhe vështirësitë. Sepse pikërisht kur jam i dobët, jam i fortë.

Kujdesi i Palit për korintasit

¹¹Tani me të vërtetë, u bëra i marrë! Por ju më detyruat të bëj kështu! Në qoftë se ju kishit mendim më të mirë për mua, kjo s'do të ishte e nevojshme. Në të vërtetë, s'bie aspak më poshtë se ata kryeapostujt. ¹²Me gjithë durimin, u tregova mes jush si apostull, me anë të mrekullive dhe shenjave të tjera të fuqive të plota të mia. ¹³Mos vallë ju kam trajtuar më keq se bashkësitë e tjera? Di vetëm se nuk ju bëra barrë përsa i përket financës. Më falni këtë 'padrejtësi'!

¹⁴Tani jam gati të vij te ju për të tretën

herë dhe nuk do t'ju bëhem barrë, sepse nuk kërkoj pasurinë tuaj, por ju. Në të vërtetë, fëmijët nuk janë të detyruar t'i sigurojnë prindërit, por, prindërit fëmijët. ¹⁵Për hirin tuaj, me qejf do t'ju jepja gjithçka, edhe jetën time. A do të më doni ju më pak, sepse unë ju dua më tepër se të tjerët?

¹⁶Ju duhet ta pranoni, se unë nuk ju bëra barrë. Ose, a isha unë ndoshta dinak dhe tinzar? ¹⁷A ju shfrytëzova me anë të njërit nga lajmëtarët e mi? ¹⁸Ju dërgova Titin dhe bashkëbesimtarin tjetër; a mund të pohoni se Titu ju shfrytëzoi? A nuk veprojmë të dy së bashku dhe a nuk ecim në të njëjtën udhë?

¹⁹Mos mendoni ndoshta, se përpiqem të justifikohem para jush? Aspak, po ju flas para Perëndisë si njeri që i takon Mesisë. Bëj kështu për të mirën tuaj, miq të dashur. ²⁰Kam frikë se mos ju gjej në ardhjen time, ashtu siç s'kam dëshirë t'ju gjej. Atëherë ju do të më gjeni ashtu siç ju nuk do të dëshironit. Kam frikë se mos gjej smirë dhe grindje, mungesën e vetëkontrollit, egoizëm, fyerje, shpifje, mendjemadhësi dhe rebelim. ²¹Unë nuk dëshiroj që Perëndia të më turpërojë para jush, kur të vij ndër ju. Nuk dëshiroj të trishtohem për shumë njerëz që bëjnë mëkat dhe nuk u përmirësuan. Pastrojeni veten nga gjithçka që jua ndyn ndërgjegjen dhe lëreni jetën e shthurur dhe të pagdhendur.

Paralajmërimet e fundit dhe përshëndetjet

13 Është hera e tretë dhe kësaj here me të vërtetë po vij te ju personalisht. Atëherë do të veproj sipas rregullit: *Vendimi gjyqësor do të caktohet në bazë të dy ose tre dëshmitarëve.* ²Për ata që ndër ju mëkatuan, e për të gjithë të tjerët, përsëris atë që ju shpalla gjatë vizitës sime të dytë: kur të vij për herën tjetër, nuk do të kursej

asnjeri. ³Atëherë do të keni një dëshmi se Mesia flet me anën time. Mesia nuk është i dobët ndaj jush, por mes jush tregon fuqinë e tij. ⁴Kur vdiq në kryq, ai ishte i dobët. Por tani jeton me anën e fuqisë së Perëndisë. Edhe unë jam i dobët siç ishte vetë Mesia. Por ju do ta shihni se jam mjaft i fortë për t'ju trajtuar siç duhet, sepse marr pjesë në jetën e tij me anën e fuqisë së Perëndisë.

⁵Ju duhet ta shikoni vetveten për t'ju siguruar nëse me të vërtetë qëndroni në fe. Kontrolloni veten, e jo mua! Ju duhet ta dini se Mesia banon në ju. Në qoftë se jo, atëherë nuk jeni besimtarë të vërtetë! ⁶E pasi ta kontrolloni vetveten, shpresoj se do të vini re që edhe unë jam besimtar i vërtetë! ⁷I lutem Perëndisë që t'i gjeni përgjigjen e vërtetë kontrollimit tuaj, jo sepse kam nevojë për miratimin tuaj, por sepse dëshiroj që ta gjeni përgjigjen e drejtë, edhe në qoftë se del se nuk jam besimtar i vërtetë! ⁸Në të vërtetë asgjë nuk mund të bëjmë kundër së vërtetës: pushteti ynë është vetëm në dobi të së vërtetës. ⁹Por, po gëzohem kur unë jam i dobët, e ju të fortë. Prandaj edhe i lutem Perëndisë që t'ju kthejë në rrugën e drejtë.

¹⁰Po jua shkruaj të gjitha këto gjersa jam ende larg jush. Nuk dëshiroj të sillem ashpër me ju, kur të vij. Pushteti të cilin ma dha Zoti e mora, jo për të shkatërruar bashkësinë, por për ta përforcuar atë.

¹¹Lamtumirë, vëllezër! Merrini për zemër fjalët e mia dhe pranoi të shkoni në rrugën e drejtë. Jini të një mendjeje dhe jetoni në paqe me njëri-tjetrin. Atëherë Perëndia që na e jep dashurinë dhe paqen e vet, do të jetë me ju.

¹²Përshëndeteni njëri-tjetrin me puthje vëllazërore. E tërë bashkësia ju bën të fala. ¹³Qoftë me ju të gjithë hiri i Zotit tonë, Jezus Mesisë, dashuria e Perëndisë dhe bashkësia me Shpirtin e shenjtë!

LETRA DREJTUAR GALATASVE

Përhëndetjet

1 Pali, apostulli, ua drejton këtë letër bashkësisë të Galacisë.

Shërbimin tim si apostull nuk e mora nga njerëzit e as me anë të ndërmjetësimit njerëzor; atë e mora nga Jezusi, Mesia, dhe nga Perëndia, Ati, që e ringjalli Jezusin nga të vdekurit. ²Të gjithë besimtarët që janë me mua përhëndetin, së bashku me mua, bashkësitë e Galacisë.

³Paqja dhe hiri qofshin me ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Jezusi, Mesia dhe Zoti, ⁴i cili u flijua për mëkatet tona. Ai e dha jetën për të na çliruar nga bota e tanishme që gjendet nën sundimin e djallit. Ky ishte vullneti i Perëndisë, Atit tonë, ⁵të cilit i qoftë lavdi përgjithmonë! Amen.

Është vetëm një lajm i mirë

⁶Çuditë për ju! Perëndia ju ka thirrur me anë të predikimit të lajmit të mirë për një jetë që karakterizohet nga hiri që e solli Mesia. Por pas atij pak kohe tani i ktheni shpinën Atij që ju ka thirrur dhe i drejtoheni një lajmi tjetër. ⁷Por në fakt nuk ka lajm tjetër të mirë; ka vetëm disa njerëz që dëshirojnë t'ju ngatërrojnë. Ata duan ta shtrëbrojnë lajmin e mirë për Mesinë. ⁸Por as unë, e asnjë engjell nga qielli nuk ka të drejtë t'ju sjellë një lajm të mirë në kundërshtim me atë që juua solla unë. Kush bën kështu, qoftë mallkuar, qoftë i ndarë nga Perëndia përgjithmonë! ⁹Tashmë kam ngulur këmbë dhe tani e përsërit: Kush ju sjell një lajm të mirë ndryshe nga ai që ju pranuat, u mallkoftë, qoftë i ndarë përgjithmonë nga Perëndia.

¹⁰A mund të më paditni tani se ju mbusha mendjen (për të pranuar një udhë më të lehtë të shpëtimit)? Atëherë mund të më paditni se ia mbusha mendjen Perëndisë!

Mos mendoni ju se u bëj lajka njerëzve? Unë i takoj Mesisë dhe i shërbej atij - si mund të kërkoj duartrokitjen e njerëzve?

Pali s'bie aspak më poshtë se apostujt e tjerë

¹¹Ju duhet ta dini këtë, vëllezër: Lajmi i mirë që e shpall unë, s'është një trillim njerëzor. ¹²Ky lajm nuk m'u transmetua nga njerëzit e as nuk e mësova atë. Jezusi, Mesia, m'u shfaq mua dhe ma besoi.

¹³Ju e dini, çfarë dishepulli i zellshëm i fesë çifute isha më parë. I përndiqja gjer në fund bashkësitë e Perëndisë dhe bëja çdo gjë të mundshme për t'i shkatërruar. ¹⁴Zbatoja me saktësi të repte urdhëresat e Ligjit çifut dhe, në këtë, e tejkalova shumicën e moshatarëve të mi. Me më shumë fanatizëm se të gjithë ndërhyja për traditat e të parëve tanë.

¹⁵⁻¹⁶Por pastaj Perëndia më bëri ta shoh Birin e tij që ta shpall gjithkund nëpër popujt joçifutë. Ai më kishte paracaktuar për këtë që para lindjes sime, dhe kështu më thirrri në shërbimin e tij sipas mëshirës së tij. Kur ndodhi kjo, nuk mendova shumë dhe nuk kërkoja këshillë nga askush. ¹⁷As nuk shkova në Jerusalem tek ata që kishin qenë apostuj para meje, por u nisa për në krahinë ku banojnë fiset arabe dhe pastaj, që andej u ktheva në Damask. ¹⁸Vetëm tre vjet më vonë u nisa për në Jerusalem që të njihesha me Pjetrin dhe qëndrova dy javë tek ai. ¹⁹Nga apostujt e tjerë pashë vetëm Jakobin, vëllanë e Zotit. ²⁰Po ju them të vërtetën: Perëndia e di. ²¹Pastaj u nisa për në Siri dhe në Cilici. ²²Bashkësitë e krishtera në Jude nuk më njihnin. ²³Kishin dëgjuar vetëm se: 'Njeriu që dikur na përndiqte, tani po e shpall fenë që më parë donte ta shfaroste!' ²⁴Prandaj e falënderuan Perëndinë për këtë që kishte bërë Ai në mua.

Apostujt e tjerë pranojnë Palin

2 ¹⁻²Katërbëdhjetë vjet më vonë, në bazë të një urdhri të Zotit, shkova në Jerusalem, kësaj here bashkë me Barnabën. Edhe Titin e mora me vete. Atje dhashë llogari për atë që shpalla si lajmin e mirë ndër popujt joçifutë. Para së gjithash, u mora vesh me kryetarët, sepse nuk doja që tërë puna ime të dilte e kotë. ³As nuk e detyruan Titin, i cili është grek, përcjellësin tim, të rrethpritej. ⁴Megjithatë, ishin atje disa pseudo të krishterë që më parë ishin futur në kështill për të na spiunuar. ⁴Ata donin të na ligjëronin për lirinë që na e jep Jezusi, Mesia, dhe donin që ne t'i nënshtroheshim përsëri Ligjit çifut. ⁵Por nuk lëshova pe aspak, as nuk u nënshtrova, sepse e vërteta e lajmit të mirë për ju dhe për joçifutët ishte në rrezik.

⁶Kryetarët e kështillit s'kishin asgjë për t'i shtuar lajmit të mirë që po e shpall unë. Meqë ra fjala, unë nuk u jap rëndësi atyre për shkak të lidhjes së tyre të gjakut me Jezusin. Për këtë arsye Perëndia nuk bëri dallim ndërmjet tyre dhe meje. ⁷Ata pranuan që Perëndia më thirri ta predikoja lajmin e mirë ndër popujt joçifutë, siç e thirri Pjetrin ta predikoja lajmin e mirë ndër çifutët. ⁸Ata pranuan se si Perëndia kishte vepruar me Pjetrin për të mirën e çifutëve, dhe në të njëjtën mënyrë, kishte vepruar, me anën time, për të mirën e popujve joçifutë. ⁹Prandaj pasi Jakobi, Pjetri dhe Gjoni, që çmohen atje si 'shtyllat' e bashkësisë në Jerusalem, vunë re se Perëndia ma kishte dhënë dhuntinë e veçantë për këtë shërbim, na i shtrinë duart e djathta si shenjë të shoqërisë. Pranuam që unë dhe Barnaba ta shpallim lajmin e mirë nëpër popujt joçifutë, kurse ata nëpër vetë çifutët. ¹⁰Ata vetëm sa na u lutën që ta ndihmojmë bashkësinë e varfëruar të Jerusalemit - dhe këtë kam kërkuar ta bëj në mënyrë të veçantë.

Grindja në Antioki

¹¹Kur Pjetri erdhi në Antioki, e kundërshtova hapur para të gjithëve, sepse ishte sjellë keq. ¹²Së bashku me besimtarët joçifutë kishte marrë pjesë në darkat e përbashkëta të bashkësisë. Por kur erdhën disa njerëz nga rrethi i Jakobit, ai u nda nga ata dhe nga frika prej tyre, nuk donte të hante më bashkë me joçifutët. ¹³Edhe çifutët e tjerë e ndoqën shëmbullin e tij, kështu që edhe Barnaba u ngjiti dhe ashtu si ata, e mohoi bindjen e tij. ¹⁴Kur vura re se u larguan kështu nga e vërteta e lajmit të mirë të shpëtimit, i thashë Pjetrit para tërë bashkësisë: 'Megjithëse je çifut, gjer tani nuk mbajte Ligjin çifut dhe jetoje si joçifut, e tani ti dëshiron t'i detyrosh besimtarët joçifutë që të jetojnë si çifutët sipas Ligjit? ¹⁵Është e drejtë, që jemi me prejardhje çifute e jo anëtarë të popujve që nuk e njohin Ligjin e Perëndisë. ¹⁶Por ne e dimë se askush nuk e merr pafajësinë (para gjyqit të Perëndisë) me anë të veprave të Ligjit. Vetëm e merr pafajësinë ai që pranon amnistinë e Perëndisë dhe beson në Jezusin, Mesinë. Për këtë edhe ne besuam në Jezusin, Mesinë, që ta marrim pafajësinë (para gjyqit të Perëndisë) me anë të besimit, dhe jo me anë të veprave të Ligjit, sepse askush nuk mund ta marrë pafajësinë me anë të veprave të Ligjit.'

¹⁷Por kur ne, si çifutë, kërkojmë ta marrim pafajësinë me anë të besimit në Jezusin, Mesinë, atëherë pranojmë se jemi po aq mëkatarë sa edhe njerëzit e popujve të tjerë. A mund të thuhet atëherë se Mesia e përkrah mëkatin - shkeljen e Ligjit çifut (duke na nxitur të shoqërohemi me joçifutë)? Aspak! ¹⁸Përkundrazi, në qoftë se pasi u bëra i krishterë, dhe nuk i përmbahem më Ligjit çifut, sillem në mënyrë jokonsekuente duke pohuar që Ligji çifut megjithatë është ende në fuqi, atëherë me të vërtetë bëj mëkat! ¹⁹Në fakt, Ligji nuk mund të kërkojë më asgjë prej meje, sepse

vdiqu, përse i përket Ligjit. Ligji më sollë dënimin me vdekje. Unë vdiqa (ligjërisht) së bashku me Mesinë në kryq. Tani jetoj për Perëndinë.²⁰ Jetoj, e jo më unë (egoist dhe vetëshpëtues), por në mua jeton Mesia. E këtë jetë që jetoj tani në këtë botë, e jetoj i lidhur me Birin e Perëndisë me anë të besimit tek ai, i cili më tregoi dashurinë e tij duke e flijuar veten për mua.²¹ Jo, nuk e hedh poshtë mëshirën e Perëndisë, sepse, në qoftë se mund ta marrim pafajësinë (para gjyqit të Perëndisë) duke iu përmbajtur Ligjit, atëherë Mesia ka vdekur kot.

Vetëm besimi te Mesia dhe te flijimi pajtues i tij na sjell shpëtimin

3 Ju galatas të paarsyeshëm! Kush ju yshti kështu? Megjithatë unë jua paraqita fare qartë kuptimin e vdekjes së Mesisë në kryq.² Më thoni vetëm këtë: a e morët nga Perëndia Shpirtin e shenjtë, sepse iu përmbajtët Ligjit apo sepse e dëgjuat lajmin e mirë të shpëtimit dhe besuat në Mesinë?³ Përse nuk kuptoni asgjë? Atë që Shpirti i Perëndisë filloi në ju, mos doni ta mbaroni me forcat tuaja?⁴ Po a thua i përjetuat kot të gjitha këto? Sigurisht kjo gjë s'është e mundur!⁵ A thua se Perëndia që jua dha Shpirtin e vet dhe bën mes jush vepra të mrekullueshme, i bën këto, sepse iu përmbajtët Ligjit apo sepse besonit në Jezusin, Mesinë?

⁶ Si ndodhi me Avrahamin? Ai i besoi premtimit të Perëndisë, dhe në këtë mënyrë u vu në rregull me Perëndinë.⁷ Kështu ju kuptoni se cilët janë pasardhës të vërtetë të Avrahamit. Janë ata që u besojnë premtimeve të Perëndisë.⁸ Në të vërtetë, në Shkrimet e shenjta parathuhej se Perëndia do t'i shpallte të pafajshëm edhe popujt joçifutë me anë të besimit të tyre. Ai ia shpallte Avrahamit më përpara lajmin e mirë, në këtë fragment: *Me anën tënde, njerëz nga të gjitha kombet e botës do të marrin dhuratën e shpëtimit*.⁹ Nga kjo del se të gjithë ata që i besojnë Perëndisë ashtu siç bëri

Avrahami, do ta pranojnë këtë dhuratë.

¹⁰ Përkundrazi, kush mbështetet në veprat e Ligjit (për shpëtimin e vet) është i mallkuar. Në të vërtetë thuhet: *Qofte mallkuar secili që nuk i përmban e nuk zbaton gjithçka që është shkruar në Librin e Ligjit!*¹¹ Përveç kësaj, është e qartë se askush nuk mund ta marrë pafajësinë (para gjyqit të Perëndisë) me anë të Ligjit, sepse gjithashtu thuhet në Shkrimin e shenjtë: *Do të shpëtojë vetëm ai, të cilin Perëndia e shpall të pafajshëm për shkak të besimit (te Mesia)*.¹² Por Ligji s'ka asgjë të bëjë me besimin. Në vend të kësaj, thuhet: *Kush bën gjithçka që kërkohet në Ligj, do të shpëtojë*.

¹³ Mesia na çliroi nga mallkimi që e sjell Ligji duke e paguar me jetën e vet: mbajti në vete mallkimin në vend tonin. Në të vërtetë shkruhet: *Kush varet në kryq është nën mallkimin e Perëndisë*.¹⁴ Kështu erdhi te popujt joçifutë dhurata që i ishte premtuar Avrahamit. Në të vërtetë, të gjithë ata që besojnë në Jezusin, Mesinë, do ta marrin Shpirtin e premtuar.

Si qëndron puna me Ligjin?

¹⁵ Vëllezër, po marr shembull nga jeta e përditshme: askush nuk mund të anulohet një dispozitë ligjore e as t'i shtojë gjë asaj.¹⁶ Tani Perëndia ia dha premtimin Avrahamit dhe pasardhësit të tij. Në Shkrimin e shenjtë nuk shkruhet 'pasardhëse të tu' sikur të ishte fjala për shumë pasardhës, por tha 'pasardhësit tënd'. Atje është fjala vetëm për një pasardhës të veçantë, d.m.th. për Mesinë.

¹⁷ Me këtë dua të them: Perëndia i dha Abrahamit një premtim ligjor. Ligji që erdhi katërqind e tridhjetë vjet më vonë, nuk mund ta anulohet këtë dispozitë ligjore, as edhe ta hedhë poshtë premtimin.¹⁸ Në qoftë se dhurata që Perëndia e jep për trashëgim varej nga zbatimi i Ligjit, atëherë nuk do të varej më nga premtimi. Megjithatë, Perëndia e tregoi zgjedhjen e Avrahamit me anë të premtimit që ia dha.

¹⁹ Po atëherë, përse u dha Ligji? Iu shtua

premtimit për të treguar ekzistencën dhe shkallën e mëkatit, derisa të vinte pasardhësi i Avrahamit, për të cilin premtimi është i vlefshëm. Ligji u dha në prani të engjëjve dhe një ndërmjetës (Mosheu) e shpalli.²⁰Fakti që kishte një ndërmjetës tregon se ky s'ishte plotësimi i premtimit. Në të vërtetë, premtimi i Perëndisë s'ka nevojë as për dëshmi engjëjlore as për ndërmjetës, por jepet drejtpërdrejt nga vetë Perëndia.

Ligji ka kufijtë e vet

²¹A do të thotë kjo, se Ligji është në kundërshtim me premtimet e Perëndisë? Aspak! Por në qoftë se njerëzimi kishte marrë një ligj që mund t'i sillte shpëtim, atëherë të gjithë do të mund të viheshin në rregull me Perëndinë me anë të tij.²²Por në Shkrimin e shenjtë thuhet se mbarë bota gjendet nën pushtetin e mëkatit. Kështu dhuratat e cila është premtuar në bazë të besimit të Jezusi, Mesia, u jepet atyre që besojnë.

²³Para se të hapej kjo udhë e re, ne ishim të burgosur në burgun e Ligjit.²⁴Ligji ishte mbikëqyrësi ynë derisa të vinte Mesia, për të na dhënë pajësinë me anë të besimit (te flijimi pajtues i tij).²⁵Tani që erdhi koha e besimit të lajmit të mirë, Ligji s'është më mbikëqyrësi ynë.

²⁶Ju jeni fëmijë të Perëndisë, sepse jeni të lidhur me të me anë të besimit të Jezusi, Mesia.²⁷Ju u bashkuat me të, kur u pagëzuat në emër të Mesisë.²⁸Prandaj s'ka rëndësi nëse je ti çifut ose joçifut, skllav ose i lirë, burrë ose grua. Me anë të lidhjes me Jezusin, Mesinë, ju të gjithë u bëtë një njeri i vetëm.²⁹Në qoftë se ju i takoni Mesisë, jeni edhe trashëgimtarë të Avrahamit dhe merrni atë që Perëndia ia premtoi atij.

4 Dua t'ju shpjegoj këtë me anë të një shembulli tjetër: biri i cili duhet ta trashëgojë pronën e të atit, gjendet në një situatë të ngjashme me atë të skllavit, derisa të jetë i ri, megjithëse në fund të fundit është pronar i gjithë pasurisë.²Derisa është shumë i

ri, ai u nënshtrohet personave që merren me punët e tij, gjer në ditën që ka caktuar i ati.³Po kështu edhe ne gjendeshim nën pushtetin e fuqive engjëjlore ndërmjetëse gjersa ende ishim fëmijë.⁴Por, kur erdhi koha e përcaktuar, Perëndia na dërgoi Birin e vet. Ai lindi si njeri që i nënshtrohet Ligjit⁵për t'i çliruar të gjithë ata që ishin nën pushtetin e Ligjit, që të bëhemi fëmijë të Perëndisë.

⁶Perëndia dërgoi në ju Shpirtin e tij, për të treguar se ju tani jeni fëmijët e tij. Ky Shpirt thërret nga ne: 'Abba - O Atë!'

⁷Prandaj ti s'je më skllav, por bir: e pasi je bir, atëherë, sipas vullnetit të Perëndisë, je edhe trashëgimtar i asaj që Perëndia ua premtoi pasardhësve të Avrahamit.

Kujdesi i Palit për galatasit

⁸Mendoni për kohën kur ende nuk e njihnit Perëndinë; ju u shërbenit qenieve shpirtërore që nuk janë hyjni.⁹Tani ju e njihni Perëndinë, ose më mirë, Perëndia ju njeh ju. Si mund atëherë të ktheheni përsëri te fuqitë engjëjlore ndërmjetëse të dorës së dytë? A doni ju t'u nënshtroheni rishtas atyre?¹⁰Ju kremtoni me kujdes disa ditë, muaj, stinë e vite!¹¹Ju më shqetësoni! A do të jenë të kota të gjitha mundimet e mia për ju?

¹²Ju lutem, vëllezër, identifikohuni me mua: lirohuni nga Ligji çifut, siç u lirova unë, për hirin tuaj. Me asgjë nuk më fyet - kthehuni te besnikëria ndaj meje!¹³Ju kujtohet kur isha herën e parë mes jush dhe si jua shpalla lajmin e mirë të shpëtimit. Isha i sëmurë¹⁴dhe gjendja ime ju vuri në një provë të vështirë. Megjithatë, nuk më përbuzët as nuk ndjetë neveri për mua. Përkundrazi, më pranuat si engjëll nga Perëndia, dhe si vetë Jezusin, Mesinë.¹⁵Atëherë ishit aq të gëzuar. Ç'ndodhi? Unë vetë mund të pohoj se, po të ishte e mundur, ju do t'i kishit nxjerrë sytë tuaj për të m'i dhënë.¹⁶A u bëra unë armiku juaj, sepse ju them të vërtetën?¹⁷Ata njerëz tregojnë shumë kujdes për ju, por nuk kanë qëllime të mira. Ata duan vetëm t'ju ndajnë

prej meje, që të bëheni dishepuj të tyre.
¹⁸Është mirë t'i dëgjoni me kujdes fjalët e të tjerëve, por duhet të dëgjoni vetëm njerëzit e ndershëm, gjithnjë, e jo vetëm kur jam ndër ju. ¹⁹O fëmijët e mi, unë vuaj përsëri nga vuajtjet që i përjeton një nënë në kohën e lindjes, derisa të formohet të ju pjekuria që i përket vetë Mesisë. ²⁰Oh, sa dëshiroj tani të gjendem mes jush për të gjetur fjalët e përshtatshme për t'ju bindur. S'di nga t'ia mbaj për t'u bërë me ju!

Dy bijtë e Avrahamit

²¹E ju dëshironi të jeni nën Ligjin çifut! Më thoni, a nuk dëgjoni se ç'thuhet në Ligj? ²²Në librin e Ligjit të Mosheut është shkruar se Avrahami pati dy djem: njërin prej skllaves Hagar e tjetrin prej gruas së lirë, Sara. ²³Biri i tij, ai prej skllaves, lindi natyrshëm, kurse ai prej gruas së lirë me fuqi të premtimit. ²⁴Por ky tregim ka një kuptim tjetër të fshehur nga pas: këto gra paraqesin dy rende të ndryshme. Rendi i parë, i cili u paraqit me Hagarën, u inaugurua në malin Sinai dhe lindi fëmijë të skllavëruar. ²⁵Fjala Hagar shënon malin Sinai, vendin ku banojnë arabët. Ky mal i përgjigjet Jerusalemit të tanishëm (d.m.th. judaizmit); ajo jeton me fëmijët e tij në skllavëri. ²⁶Përkundrazi, Jerusalemi qiellor është i lirë - kjo është nëna jonë. ²⁷Për atë thuhet: *Gëzohu, megjithëse je pa fëmijë! Galdo, megjithëse kurrë s'ke lindur! Në të vërtetë, e dëbuara do të ketë më shumë fëmijë se ajo që jeton me bashkëshortin e saj.*

²⁸Vëllezër, me ju është porsi me Jichakun - ju jeni fëmijët e Perëndisë në bazë të premtimit të Tij. ²⁹Por edhe atëherë biri i lindur natyrshëm e përndiqte tjetrin, të lindurin me anë të veprimit të Shpirtit të Perëndisë. Ashtu ndodh edhe tani. ³⁰Por ç'thuhet në Shkrimin e shenjtë? *Dëboje këtë skllave dhe djalin e saj, sepse i biri i skllaves nuk duhet të marrë pjesë në trashëgim bashkë me djalin e gruas së lirë.* ³¹Kështu, o vëllezër, nuk jemi bijtë e skllaves, por të së lirës.

5 Mesia na liroi që të mbetemi të lirë. Prandaj, qëndroni, të patundur dhe mos pranoni të skllavëroheni përsëri.

Mos pranoni t'ju hiqet liria

²Më dëgjoni: unë, Pali, po ju them: në qoftë se pranoni të rrethpiteni, Mesia s'do t'ju vlejë asgjë! ³Përsëri po i them me këmbëngulje secilit që pranon të rrethpriet: e detyron veten të zbatojë mbarë Ligjin çifut. ⁴Ju që kërkoni ta merrni pafajësinë (para gjyqit të Perëndisë) me zbatimin e Ligjit, i shkëputët marrëdhëniet me Mesinë; morët më kot mëshirën e Perëndisë.

⁵Përsa na përket neve, që morëm e Shpirtin e shenjtë, presim me padurim fazën e fundit të shpëtimit tonë - ringjalljen. ⁶Në të vërtetë, në qoftë se jemi të lidhur me Mesinë, nuk vlen gjë as rrethprerja dhe as jorrethprerja, por - besimi që vepron me anë të dashurisë.

⁷E filluat shumë bukur. Po kush ishte ai që ju pengoi kështu, që tani nuk i nënshtroheni më së vërtetës? ⁸Ajo që jua thanë për t'ju bindur, nuk vjen nga Perëndia që ju ka thirrur. ⁹Mendonin pak: pak tharm fryn të gjithë brumin. ¹⁰Por unë kam besim te Zoti dhe kjo më jep sigurinë që ju do të ktheheni në rrugën e drejtë. E ai që ju ngatërron, do të marrë dënimin e tij, pavarësisht nga pozita e tij. ¹¹Në qoftë se me të vërtetë predikoj nevojën për rrethprerjen, përse do të vazhdonin të më përndiqnin? Atëherë predikimi im për shpëtimin vetëm me anë të vdekjes së Mesisë në kryq, s'do të indinjonte asnjëri. ¹²Në qoftë se ata që ju ngatërrojnë i japin kaq rëndësi rrethprerjes, pse të mos kthehen plotësisht te paganizmi duke u kthyer?

Të liruar për dashuri

¹³Perëndia ju ka thirrur në liri, vëllezër. Por mos e shfrytëzoni këtë liri për të jetuar në mënyrë egoiste dhe pa dashuri. Përkundrazi, shërbejini njëri-tjetrit. ¹⁴I tërë Ligji plotësohet me zbatimin e këtij urdhri: Duaje të afërmin tënd si veten! ¹⁵Në qoftë

se e kafshoni dhe e hani njëri-tjetrin si kafshët e egra, atëherë kini kujdes që të mos gërshtoheni!

¹⁶Me këtë dua të them: le t'ju drejtojë Shpirti i Perëndisë, dhe atëherë s'do të jeto-ni më sipas dëshirave të natyrës suaj mëkat-tare. ¹⁷Natyra mëkatore lufton kundër shpirtit, dhe shpirti lufton kundër natyrës së mëkatshme: të dy luftojnë njëri kundër tjet-rit, kështu që nuk mund ta bëni të mirën që doni. ¹⁸Por në qoftë se jeta juaj caktohet nga Shpirti i Perëndisë, atëherë i shpëtoni rrethit vicioz të Ligjit (dhe mëkatit).

¹⁹Se në ç'drejtim të çon natyra e mëkatshme, është e qartë: imoraliteti, prish-ja dhe shthurja, ²⁰idhujtaria dhe magjia, grindja, qëndrimi armiqësor, rivaliteti, shpërthimi i zemërimit, dëshira për hakmar-rje, mosmarrëveshja dhe përçarja, ²¹smira, pija dhe grykësia, dhe shumë vese të tjera. Po ju paralajmëroj siç bëra më parë: kush bën gjëra të tilla, për të s'ka vend në mbretërinë e Perëndisë.

²²Përkundrazi, Shpirti i Perëndisë bën që të rritet si fryt një shumicë e të mirave, si: dashuria, gëzimi, paqja, durimi, dashamirë-sia, mirësia, besnikëria, ²³butësia dhe vetë-kontrolli. Kush sillet kështu, jeton në për-puthje me vullnetin e Perëndisë. ²⁴Kjo vlen për të gjithë ata që i takojnë Jezusit, Mesisë; sepse e kanë gozhuar në kryq natyrën e tyre mëkatore me të gjitha lak-mitë dhe veset e saj.

Ndarja e barrës

²⁵Në qoftë se i takojmë Shpirtit të shenjtë, të jetojmë nën drejtimin e këtij Shpirti. ²⁶Të mos jepemi pas vetëkrenarisë, sepse kjo të çon në smirë për njëri-tjetrin.

6 Edhe në qoftë se ju gjeni një bashkë-besimtar në faj, ju duhet të tregoni se ju drejton Shpirti i Perëndisë. Kthejeni një bashkëbesimtar të tillë me zemërbutësi në rrugë të drejtë. Kini kujdes që të mos bini edhe ju në faj. ²Njëri le ta ndihmojë tjetrin, t'ia mbajë barrën. Kështu e plotësoni ligjin

e Mesisë. ³Kush lartësohet pa arsye përmbi tjetrin, e mashtron veten. ⁴Secili të ketë kujdes ta vlerësojë shërbimin e tij sipas kri-terit të Perëndisë. Atëherë nuk do të preten-dojë se shërbimi i tij vlen më shumë se shërbimi i tjetrit. ⁵Mjafton që, për këtë, t'i jep llogari Perëndisë.

⁶Kush merr mësim në mësimet e fesë, duhet të japë ndihmesë, sipas mundësisë, për t'i mbuluar shpenzimet e jetesës së mësuesit të tij.

⁷Mos u mashtroni: Perëndia nuk lejon të vihet në lojë! Atë që mbjell, do ta korrësh! ⁸Kush pranon të drejtohet nga egoizmi i tij, do të korrë vdekjen. Ndërsa ai që pranon të drejtohet nga Shpirti i Perëndisë, do të korrë jetën e përjetshme. ⁹Kurrë të mos lo-dhemi në kryerjen e vullnetit të Perëndisë. Kur vjen koha e caktuar, do të korrim: të mos heqim dorë. ¹⁰Derisa të kemi kohë, t'i bëjmë mirë gjithkujt, veçanërisht atyre që janë vëllezër në fe.

Përhëndetja e fundit

¹¹Këtë që vijon, jua shkruaj me dorën time; mund ta njihni nga shkronjat e mëdha. ¹²Këta njerëz ju shtynë në rrethprerje për të marrë fitim nga ju. Bëjnë kështu, vetëm që të mos përndiqen nga çifutët për besimin e tyre te Mesia. ¹³Ndërhyjnë për rrethprerjen, por ata vetë nuk jetojnë sipas Ligjit. Dëshirojnë që ju të rrethpiteni vetëm që të krenohen për suksesin e tyre. ¹⁴Por unë do të krenohem vetëm për kryqin e Zotit tonë, Jezusit, Mesisë. Meqë vdiq në kryq, unë jam ndaj botës i vdekur dhe përse më përket mua, bota është e vdekur. ¹⁵Prandaj s'ka rëndësi rreth-prerja ose jorrethprerja. Kryesorja është që Perëndia po na bën njerëz të rinj. ¹⁶Zoti u dhëntë të gjithë atyre që mbështeten në këtë parim, paqen dhe mëshirën e tij! Ata janë populli i vërtetë i Izraelit.

¹⁷Në të ardhmen, askush të mos më hidhërojë! Unë jam i lidhur me Jezusin në vuajtje; për këtë dëshmojnë blanat në trupin tim.

¹⁸Jezusi, Mesia, ju ruajtë në hirin e tij, vëllezër të dashur! Amen.

LETRA DREJTUAR BASHKËSISË SË EFESIT

Përshëndetje

1 Pali, të cilin Perëndia e emëroi apostull, ia drejton këtë letër popullit të Perëndisë në Efes, që është i lidhur me Jezusin, Mesinë, me anë të besimit tek ai. ²Mëshira dhe paqja e Perëndisë, Atit tonë dhe e Zotit Jezus, Mesisë, qoftë me ju!

Mëshira dhe dashuria e Perëndisë me anë të Jezus Mesisë

³Ta falënderojmë Perëndinë, Atin e Jezusit, Mesisë, sepse me anë të Mesisë ai na dha pjesë në botën qiellore dhe me anë të tij na i dha me bollëk dhuntitë e tij.

⁴Ai na donte, që para se ta krijonte botën. Në pikëpamjen e tij bashkë me Mesinë përbënim, që prej shumë kohësh, një tërësi. Kështu na zgjodhi të bëhemi populli i tij, që të qëndrojmë të shenjtë e pa të meta në praninë e tij. ⁵Ky ishte vendimi i tij i pavarur të na birësojë si fëmijët e tij me anë të Mesisë dhe për hir të tij; ⁶që për të mirën e tij të madhe, për mëshirën e tij që na tregoi me anë të Mesisë, Birit të tij të dashur, ta lavdërojmë atë.

⁷Ai bëri që të vdiste për shpëtimin tonë. Të gjitha mëkatet tona na i fali, sepse Mesia e derdhi gjakun e tij si flijim pajtues për ne. Kështu Perëndia na e tregoi tërë madhësinë e mëshirës së tij, ⁸dhe me mirësinë e tij edhe na e dhuroi urtësinë dhe aftësinë për të dalluar veprimtarinë e tij të fshehtë.

⁹⁻¹⁰Vullnetin e tij tani ua shpalli të vetëve. Kohë më parë, qëllimi i tij ishte ta çlironte secilin anë të krijimit të tij (nga mallkimi i mëkatit të Adamit) për ta bashkuar nën sundimin e Mesisë.

¹¹Me anë të Mesisë morëm pjesë në atë që Zoti ia premtoi popullit të tij. Zoti, që zbaton gjithçka sipas planit dhe vullnetit të vet, na kishte paracaktuar që në fillim për këtë. ¹²Ne duhej të bëheshim një popull që e lavdëron Perëndinë për bujarinë e tij të

madhe. Kjo është e vlefshme jo vetëm për ne (çifutët), që, tashmë, i kemi varur shpresat te Mesia, ¹³por edhe për ju, që e dëgjuat Fjalën e së vërtetës; Lajmin e mirë, i cili sjell shpëtim. Kur i besuat, Perëndia jua dha Shpirtin e shenjtë, të cilin ia kishte premtuar popullit të tij. Kështu ju vulosi me vulën e tij. ¹⁴Ky Shpirt është për ne garanci që Perëndia do të na japë pjesën tjetër të asaj që ia premtoi popullit të tij. Perëndia do të na japë edhe çlirimin e fundit - ringjalljen nga të vdekurit. Kështu, edhe për këtë, do ta lavdërojmë për bujarinë e tij të madhe.

Lutja e Palit

¹⁵Meqë është kështu dhe meqë kam dëgjuar për kthimin tuaj të Jezusi, Zoti ynë, por edhe për dashurinë tuaj ndaj tërë popullit të Perëndisë, ¹⁶e falënderoj pareshtur Perëndinë për ju. Gjithnjë mendoj për ju kur i lutem Perëndisë. ¹⁷I lutem Perëndisë së Zotit tonë Jezusit, Mesisë, Atit, të cilit i përket i gjithë pushteti dhe e gjithë madhështia, që t'ju japë aftësi për ta kuptuar atë dhe planet e tij. ¹⁸U dhëntë arsye, që ta kuptoni qëllimin për të cilin ju thirrri Perëndia. Atëherë do ta kuptoni çfarë pasurie dëshiron t'ju japë ai dhe çfarë madhështie ju ka paracaktuar së bashku me popullin e tij. ¹⁹Ju duhet ta kuptoni se sa e madhe është fuqia e jashtëzakonshme me anë të së cilës ai vepron te ne besimtarët.

²⁰Ai në Mesinë vepronte me të njëjtën fuqi, kur e ringjalli nga të vdekurit dhe e bëri të ulej (në vendin e plotfuqishmërisë) në anën e tij të djathtë në botën qiellore.

²¹Atje Mesia sundon, pa përjashtim, mbi të gjitha fuqitë dhe sunduesit (engjëllorë) të padukshëm. S'ka asnjë fuqi, as në këtë botë e as në botën e ardhshme, që nuk i është nënshtruar. ²²Perëndia i vuri nën pushtetin e tij të gjitha pa përjashtim. Por, Perëndia, Zoti mbi të gjitha, e emëroi Mesinë që të jetë edhe kryetar i bashkësisë së popullit të

Perëndisë. ²³Bashkësia është trupi i tij: ai, i cili e mbush gjithësinë, vepron në të me tërë bollëkun e fuqisë së jetës së tij.

Prej vdekjes në jetë

2 Edhe ju keni pjesë në këtë jetë. Në të kaluarën ishit të vdekur, sepse ishit të padëgjueshëm ndaj Perëndisë dhe ishit rebeluar kundër Tij. ²Jetuat sipas mënyrës së kësaj bote duke dëgjuar sundimtarin e saj (të padukshëm), i cili e ka mbretërinë e tij midis qiellit dhe tokës. Ai i ka ende nën pushtetin e tij njerëzit që nuk i nënshtrohen Perëndisë. ³Ne të gjithë jetonim më parë si ata dhe çoheshim nga dëshirat tona egoiste. Bënim ato që kërkonin instinktet tona dhe kokëfortësia jonë. Për këtë ishim, si njerëzit e tjerë, nën dënimin e Perëndisë.

⁴Por, Perëndia ka mëshirë të madhe. Ai na e tregoi gjithë bollëkun e dashurisë së tij. ⁵Për shkak të mosbindjes sonë, ne ishim të vdekur, por ai na ringjalli bashkë me Mesinë. Merrni me mend! Vetëm me mëshirë jeni të shpëtuar! ⁶Bashkë me Jezusin, Mesinë, na ringjalli nga të vdekurit (për të sunduar së bashku me të) në botën qiellore. ⁷Kjo do të zbulohet në kohën e ardhshme. Atëherë do të jetë e qartë shkalla e mëshirës së tij të pafund me anë të dashurisë që na e tregoi me Jezus Mesinë.

⁸Në fakt, vetëm me mëshirë jeni të shpëtuar. Vetvetiu s'mund të bëni asgjë, veçse ta pranoni me besim atë që Perëndia bëri për ju. Shpëtimin tuaj nuk e meritoni, por ai është dhuratë e Perëndisë. ⁹Askush s'mund të mburret para Perëndisë për atë që ka arritur, ¹⁰sepse vetë jemi krejtësisht vepër e tij. Me anë të Jezusit, Mesisë, Perëndia na krijoi për vepra të mira; na paracaktoi për një jetë të re të përpiluar sipas planit të parë të Perëndisë.

Të bashkuar me anë të Mesisë

¹¹Merrni me mend çfarë ishit më parë! Ju u përkitnit kombeve pagane, të cilat çifutët i quajnë 'njerëz pa synet'. Ata quhen 'njerëz me synet', por kanë vetëm synetin

njerëzor. ¹²Ju, sidoqoftë, më parë ishit të ndarë nga Mesia. Ishit të huaj dhe nuk i takonit popullit të zgjedhur të Perëndisë. Besëlidhjet së bashku me premtimet e tyre, të cilat Perëndia ia kishte dhënë popullit të vet, nuk ishin të vlefshme për ju. Ju jetuat në botë pa Perëndi dhe pa shpresë. ¹³Në atë kohë ishit larg Perëndisë, por tani, për shkak të lidhjes me Jezusin, Mesinë, iu afruat Atij, sepse nëpërmjet derdhjes së gjakut të Mesisë mëkatet tuaja u shlyen.

¹⁴Ai na solli paqe dhe i bashkoi çifutët dhe joçifutët në një popull. Me anë të vdekjes pajtuese të tij, ai e shembi murin e ndarjes që i ndante të dy dhe i bënte armiq; ¹⁵e mënjanoi Ligjin e judaizmit me kërkesat e tij. Ashtu ishte plani i Perëndisë: Mesia duhej t'i lidhte me vete pjesët e ndara të njerëzimit për t'i bashkuar në një njerëzim të ri. Duhej të bënte paqe, ¹⁶t'i pajtonte të dy pjesët me Perëndinë me anë të vdekjes së tij. Në kryq e asgjësoi përgjithmonë armiqtësinë ndërmjet njerëzimit dhe Perëndisë.

¹⁷Kjo tani ndodhi. Jezusi, Mesia, ua shpalli të gjithëve pajtimin me Perëndinë, si joçifutëve që ishin larg Perëndisë, ashtu edhe çifutëve që ishin afër Perëndisë. ¹⁸Nëpërmjet tij mundën që të dy, çifutët dhe joçifutët, t'i afrohen Perëndisë, Atit, me anë të të njëjtit Shpirt.

¹⁹Prandaj, ju njerëz nga popujt e tjerë s'jeni më të huaj dhe të panjohur. Ju i përkitni popullit të Perëndisë dhe u pranuat si pjesëtarë të shtëpisë së Perëndisë. ²⁰Ju u vutë në ndërtesën, themeli i së cilës përbëhet nga apostujt dhe profetët. Por guri më i rëndësishëm i këtij themeli, d.m.th. guri i qoshes, është Jezusi, Mesia. ²¹Ai e mban tërë ndërtesën dhe nëpërmjet tij ajo lartësohet në një tempull të shenjtë për Zotin. ²²Edhe ju u vendosët në këtë ndërtesë ku Perëndia banon me anën e Shpirtit të tij.

Shërbimi i veçantë i Pali

3 Për këtë unë, Pali, i lutem Perëndisë për ju. Jam në burg, sepse i shërbej Jezusit,

Mesisë. Për hirin tuaj i duroj të gjitha këto. ²Me siguri keni dëgjuar se si Perëndia më mori në shërbimin e tij për të zbatuar planin e tij, dhe se si me mëshirën e tij më ngarkoi me detyrën e shpalljes së Lajmit të mirë, për ju joçifutët. ³Ma zbuloi pa ndërmjetës njerëzorë të fshehtë, për të cilën tashmë ju thashë me pak fjalë. ⁴Kur të lexohet kjo letër me zë të lartë, mund ta vini re çfarë kuptimi Zoti ma dha për ta shpjeguar këtë të fshehtë. ⁵Brezat më parë nuk e njihnin ende këtë fshehtësi, por tani Perëndia ua zbuloi apostujve dhe profetëve të tij me anë të Shpirtit të vet. ⁶Këtu është fshehtësia: me anë të Jezusit, Mesisë, popujt e tjerë e marrin të njëjtin privilegj si populli i Izraelit. Ata, bashkë me popullin e zgjedhur, i takojnë trupit të Mesisë. Edhe për ju janë të vlefshme premtimet të cilat ia dha Perëndia.

Të gjitha këto ju shpallen me anë të Lajmit të mirë, në shërbim të të cilit jam unë. ⁷Me mëshirën e tij, Perëndia më ngarkoi me këtë detyrë dhe kështu e tregoi fuqinë e tij në mua. ⁸Mua ma besoi këtë detyrë si më të voglit nga të gjithë besimtarët, t'ua sjell popujve të tjerë Lajmin e mirë për pasurinë e pamatur, e cila na u dha me anë të Mesisë. ⁹Unë kam për detyrë t'ju tregoj se si Perëndia e zbaton planin e tij të fshehtë. Ai që krijoi gjithçka, e hartoi këtë plan, por e mbante të fshehtë nga fuqitë engjëllorë. ¹⁰Këtë ai ua shpalli tani këtyre fuqive dhe sundesve (djallëzorë) të botës qiellore. Nga bashkësia e Mesisë ata duhet ta njohin këtë urtësi me tërë pasurinë e saj. ¹¹Kështu ajo i përgjigjet planit të përjetshëm të Perëndisë, të cilin ai e zbatoi me anë të Jezusit, Mesisë dhe Zotit tonë. ¹²Meqë mbështetemi në këtë Zot, mund t'i afrohem Perëndisë me plot besim. ¹³Për këtë ju lutem: mos ju lëshojë zemër për shkak të asaj që unë duhet ta duroj. Kjo ndodh për të mirën tuaj, që të merrni pjesë në madhësinë që caktohet për ju.

¹⁴Për këtë, bie në gjunjë para Perëndisë dhe me këmbëngulje i lutem Atij. Ai është Ati, ¹⁵jo vetëm i familjes së tij (engjëllorë)

në qiell, por edhe familjes së tij (izraelite) në tokë. ¹⁶I lutem Atij, t'ju dhurojë nga pasuria e madhësitë së tij; t'ju përforcojë përbrenda me anë të Shpirtit të vet. ¹⁷Lutem që Mesia t'ju përvetësojë plotësisht me anë të besimit që keni në të, e që të jeni këmbëngulës në dashuri dhe ta ndërtoni tërë jetën mbi të. ¹⁸Lutem për ju, që të mësoni ta kuptoni bashkë me të gjithë popullin e Perëndisë, thellë e plotësisht shpëtimin tuaj. ¹⁹Ju duhet ta dini sa e pamasë është dashuria që ka për ne Mesia, edhe në qoftë se asnjeri asnjëherë s'mund ta kuptojë plotësisht. Atëherë e tërë fuqia e jetës hyjnore do t'ju mbushë gjithnjë e më shumë.

²⁰Perëndia mund të bëjë pafundësisht ne me më shumë se sa mund të kërkojmë ose të parafytyrojmë ndonjëherë; sa e fuqishme është fuqia me të cilën ai vepron në ne. ²¹Lavdi atij përgjithmonë në bashkësinë e popullit të Perëndisë dhe me anë të Jezusit, Mesisë! Amen.

Bashkësia në komunitetin e besimtarëve

4 Tani po ju lutem, si i burgosur për hir të Zotit: jetoni ashtu siç u përket njerëzve që Perëndia i thirri t'i takojnë popullit të tij. ²Mos u ngrini mbi njëri-tjetrin, por jini zemërmirë e të durueshëm ndaj njëri-tjetrit. Kërkoni të merreni vesh me njëri-tjetrin me anë të dashurisë. ³Bëni çmos ta ruani njësinë, që ju jep Shpirti i Perëndisë, me anë të pajtimit që ju lidh me njëri-tjetrin. ⁴Ju të gjithë jeni një trup, në ju jeton një Shpirt, të gjithëve ju pret e njëjta e ardhme madhështore. Këtë shpresë të sigurt jua dha Perëndia, kur ju thirri me vete në bashkësi.

⁵Ka vetëm një Zot, një fe dhe një pagëzim. ⁶Ka vetëm një Perëndi që është mbi të gjithë. Vepron (me anë të Mesisë) për hir të të gjithëve dhe (me anë të Shpirtit) në të gjithë (besimtarët).

⁷Secili nga ne mori pjesën e veçantë nga dhuntitë, që Mesia i ndau me mëshirën e tij. ⁸Përsa i përket Mesisë, thuhet se: *U ngrit në qiell dhe me vete solli robër lufte. Ai u*

ndau dhunti njerëzve. ⁹Meqë thuhet se u ngrit, prandaj nënkuptohet se pastaj zbriti nga qielli. ¹⁰Ai që zbriti është po Ai që më parë ishte ngritur për të sunduar mbi gjithësinë për t'u bërë i gjithpranishëm në të. ¹¹Ai ishte i cili i ndau dhuntitë e premtuara: disa i emëroi apostuj, disa profetë, disa misionarë, dhe disa kryetarë të bashkësisë, edhe mësues të saj. ¹²Detyra e tyre është ta përgatitin popullin e Perëndisë për shërbimin e tij dhe ta ndërtojnë bashkësinë e Mesisë. ¹³Ashtu do t'ia arrijmë njësisë në fe; kuptimit më të thellë të Birit të Perëndisë si trupëzim i thesarit të Perëndisë dhe plotësues i nevojave të bashkësisë si kryet e saj. Kështu së bashku do t'ia arrijmë pjekurisë që i përket Mesisë.

¹⁴Atëherë s'do të jemi më fëmijë, të cilët nga cilido mësim lëkundën si një barkë nga era e dallga. Kush, përsa i përket besimit, nuk arriti ende moshën e pjekur, bëhet viktimitë e njerëzve mashtrues që i shtien të tjerët në rrugë të gabuar me anë të shtrembërimit të së vërtetës. ¹⁵Ne, përkundrazi, do të qëndrojmë besnikë ndaj së vërtetës, të cilën Perëndia na e shpalli, në mënyrë që të bashkohemi në dashuri. Në këtë mënyrë do të rritemi në Mesinë, i cili është koka jonë. ¹⁶Me të tërë trupi bëhet një njësi, mbahet bashkë dhe sigurohet me anë të gjymtyrëve lidhëse. Secila pjesë e plotës-on detyrën e saj dhe në këtë mënyrë, rritet i gjithë trupi dhe ndërtohet me anë të dashurisë.

Jeta e re e besimtarëve

¹⁷Me ngulmim, në emër të Zotit, ju them juve: ju s'duhet të jetoni më si paganë të cilët nga mendimet e tyre të mbrapshta shpihen në rrugë të gabuara. ¹⁸Meqë nuk e njohin Perëndinë dhe s'duan të dinë për të, janë të verbër për të vërtetën dhe s'kanë asnjë pjesë në jetën e vërtetë, e cila vjen nga Perëndia. ¹⁹Meqë s'kanë më qëndresë, u dorëzohen veseve të tyre. Bëjnë çdo lloj shturjesh dhe janë plot me dëshira të epshore.

²⁰Ju e dini se një jetë e tillë nuk është në

pajtim me Mesinë, të cilit u bëte dishepuj. ²¹Ju keni dëgjuar gjithçka për të dhe ju mësuan për këtë; për mësimin dhe shembullin e Jezusit, ju dëshmuam me besnikëri. ²²Prandaj, ju e dini se nuk mund të jetoni më siç jetuat më parë. Hiqeni mënyrën e jetesës së mëparshme, e cila joshet nga dëshirat egoiste. Ato janë mashtruese dhe ju çojnë në vdekje. ²³Qëndrimi juaj le të ndërrohet nga Shpirti i Perëndisë. ²⁴Visheni njeriun e ri, të krijuar në përgjasim me vetë Perëndinë, i cili tregohet në një jetë të drejtë dhe të shenjtë, në përputhje me të vërtetën.

²⁵Prandaj mos gënjeni më dhe jini të ndershëm ndaj njëri-tjetrit, sepse ne të gjithë shkojmë bashkë si gjymtyrë në trupin e Mesisë. ²⁶Mos bini në mëkat me njëri-tjetrin, në qoftë se zemëroheni: pajtohuni me njëri-tjetrin para se të ngrysen. ²⁷Përndryshe, djalli do të ketë pushtet mbi ju. ²⁸Ai që jetoi më parë me vjedhje të pushojë se vjedhuri. Ai duhet të përpiqet të fitojë, me punën e tij, aq sa t'i mbetet diçka për të varfërit. ²⁹Të mos nxjerrë asnjë fjalë me helm therës. Më mirë përpiquni të keni në çdo rast fjalën e përshtatshme për të tjerët, e cila i ndihmon. ³⁰Mos e trishtoni Shpirtin e shenjtë, për shkak të sjelljes suaj, të cilin Perëndia jua dha, sepse ai është garancia e çlirimit tuaj të fundit. ³¹Hiqeni, pra, tërë helmin, tërbimin e papritur, inatin dhe gjithfarë fyerjesh! Mos i bërtitni njëri-tjetrit. Hiqeni qëndrimin armiqtësor. ³²Jini mirëdashës e të gatshëm për ta ndihmuar njëri-tjetrin dhe faleni njëri-tjetrin, sepse edhe Perëndia jua fali mëkatet me anë të Mesisë.

Jeta në dritë

5 Merreni Perëndinë si shembull për gjithçka, sepse jeni fëmijë të tij të dashur. ²Jeta juaj duhet të përcaktohet nga dashuria. Kini parasysh se Mesia na dëshoi e dha jetën për ne, si flijim pajtues, të cilën e pranoi Perëndia.

³Meqë i takoni Perëndisë, nuk duhet të flitët ndër ju për gjëra të pamoralshme, për

shthurje dhe lakmi. ⁴Dhe, nuk ju përket të flitni fjalë të ndyra, të marra ose të fëlliqura. Më mirë përdoreni gjuhën tuaj për të falënderuar Perëndinë. ⁵Ju duhet të dini: ai që bën imoralitet ose bën një jetë të shthurur ose ai që është me plot lakmi - e lakmia është një lloj idhujtarie - për të nuk ka vend në mbretërinë e Perëndisë dhe e Mesisë së tij.

⁶Mos shkoni në rrugë të gabuara për shkak të fjalëve mashtruese. Të gjithë ata që jetojnë ashtu ia ndjellin vetes dënimin e Perëndisë. ⁷Mos kini asgjë të bëni me njerëz të tillë. ⁸Edhe ju ishit më parë në errësirë, por tani jeni në dritë, sepse jeni të lidhur me Zotin. Tani jetoni si njerëz që qëndrojnë në dritë. ⁹Nga Shpirti lind si fryt çdo lloj mirësie, ndershmërie dhe besnikërie. ¹⁰Kërkoni gjithnjë atë që i pëlqen Perëndisë. ¹¹Mos merrni pjesë në veprat e dyshimita për të cilat duhet mbrojtja e errësirës. Përkundrazi nxirrini ato në shesh. ¹²Është turp t'i thoni vetëm ato që bëhen atje fshehurazi. ¹³E kur të gjitha nxirren në dritë, atëherë zbulohet natyra e tyre e vërtetë, ¹⁴sepse drita i zbulon të gjitha. Prandaj këndojmë: 'Zgjohu, gjumash. Ngrihu nga të vdekurit! Atëherë Mesia do të lindë mbi ty si dielli'. ¹⁵Prandaj shikojeni me kujdes mënyrën e jetesës suaj. Mos jetoni si të paditurit, por si njerëz që kuptojnë rëndësinë e kohës së tanishme. ¹⁶Përdoreni siç duhet, sepse jetojmë në kohën e keqe, të fundit. ¹⁷Prandaj mos jini të paarsyeshëm, por kuptoni atë që Zoti kërkon nga ju.

¹⁸Mos u dehini me verëra, sepse vera shkakton humbjen e vetëkontrollit. Më mirë kërkoni përmbushjen që jep Shpirti i Perëndisë. ¹⁹Jepini zemër njëri-tjetrit me psalme dhe këngë të lavdimit, siç e kërkon Shpirti. Këndojini Zotit dhe falënderojeni me gjithë zemër. ²⁰Falënderojeni, në çdo rast, Perëndinë, Atin, për çdo gjë në emër të Zotit tonë Jezusit, Mesisë.

Nënshtrimi i dyanshëm

²¹Njeriu duhet t'i nënshtrohet tjetrit siç e kërkon respekti i thellë për Mesinë.

²²Ju, bashkëshorte, nënshtrojeni bashkëshortëve. Kështu tregoni se i nënshtroheni Zotit. ²³Bashkëshorti radhitet mbi bashkëshorten, siç Mesia radhitet mbi bashkësinë e popullit të Perëndisë. Bashkësia, e cila është trupi, ia detyron Mesisë, kokës së tij, shpëtimin. ²⁴Si bashkësia i nënshtrohet Mesisë, ashtu edhe bashkëshortet duhet t'u nënshtrohen bashkëshortëve të tyre për gjithçka.

²⁵Ju bashkëshortë, duajini bashkëshortet tuaja ashtu siç deshi Mesia bashkësinë e tij. Ai e dha jetën për të, ²⁶për ta bërë popull të vetin. Ai e pastroi nëpërmjet ujit të pagëzimit dhe me fjalën (e pranimit të fesë), ²⁷sepse donte ta paraqiste para vetes si nusen e tij, me bukuri pa të meta, pa njolla, pa rrudha dhe pa të meta të tjera. Ajo duhet të jetë e shenjtë dhe e përsosur. ²⁸Kështu, bashkëshortët duhet t'i duan bashkëshortet, ashtu si duan trupin e tyre. Në të vërtetë, bashkëshorti që e do bashkëshorten e tij, e do vetveten. ²⁹Askush nuk e urren trupin e tij: përkundrazi, e ushqen dhe kujdeset për të. Ashtu edhe Mesia sillet ndaj bashkësisë së tij. ³⁰Ne të gjithë përbëjmë trupin e tij. ³¹Ju e dini fjalën (e Shkrimit të shenjtë): *Njeriu do ta lërë atin dhe nënën, për të jetuar me gruan e tij. Atëherë të dy janë një, me trup dhe me shpirt.* ³²Në këtë fjalë është një fshehtësi e thellë. Unë e lidh me Mesinë dhe bashkësinë e tij. ³³Por, ajo është e vlefshme edhe për ju: secili nga ju duhet ta dojë bashkëshorten e tij si vetveten. Por, bashkëshortja duhet ta nderojë bashkëshortin e saj.

Fëmijët dhe prindërit

6 Fëmijë! Dëgjoni prindërit tuaj! Ky është vullneti i Perëndisë. ²Nderojeni babanë dhe nënën tuaj! kjo është urdhëresa e parë së cilës i shtohet një premtim. ³Atëherë do të jeni mirë dhe do të jetoni për një kohë të gjatë në tokën (e premtuar).

⁴Prindër! Silluni me fëmijët tuaj mirë e jo ashtu që ata të jenë të pabindur. Duhet t'i edukoni më mirë me fjalë e me vepra sipas kritereve që i caktoi Zoti.

Skllëvërit dhe zotërinjtë

⁵Ju skllëvër! Dëgjojeni zotërinjtë tuaj tokësorë! Nderojini dhe kini frikë prej tyre. Shërbejuni ashtu siç i shërbeni Mesisë. ⁶Mos e bëni sa për sy e faqe për të fituar miratimin e njerëzve. Konsiderohuni më mirë si skllëvër të Mesisë, që kryejnë me dëshirë vullnetin e Perëndisë. ⁷Kryeni punën tuaj me gëzim, sepse në fakt e bëni jo vetëm për njerëzit, por edhe për Zotin. ⁸Kini parasysh: Zoti do ta shpërblejë secilin për veprat e mira nësoj, qoftë ai skllav ose i lirë.

⁹Ju zotërinj, trajtojini skllëvërit tuaj në të njëjtën frymë! Hiqni dorë nga kërcënimet. Kini parasysh që keni një Zot në qiell, i cili është edhe Zoti juaj. Para tij, të gjithë janë të vlefshëm njësoj.

Armatimi nga Perëndia

¹⁰Kam edhe një fjalë të fundit! Forcohuni me anë të lidhjes me Zotin. Forcohuni nga fuqia e tij. ¹¹Rrokini armët që jua jep Perëndia. Atëherë hiletë e djallit nuk do t'ju bëjnë dëm. ¹²Nuk luftojmë kundër armiqtë njerëzorë. Ne luftojmë kundër fuqive dhe sunduesve (engjellorë), kundër shpirtërave të këqij që e kanë vendbanimin midis qiellit dhe tokës, të cilët sundojnë mbi këtë botë të errët. ¹³Prandaj rrokini armët e Perëndisë! Kur të vijë dita e keqe, do të jeni të armatosur mirë dhe do të jeni në gjendje t'u bëni ballë sulmeve të armikut gjer në fund.

¹⁴Prandaj jini të gatshëm! Ngjesheni për rrip të vërtetën e Perëndisë. Ngjesheni për parzmorë jetën e re. ¹⁵Mbatheni për këpucë gatishmërinë për ta shpallur Lajmin e mirë për paqen me Perëndinë. ¹⁶Për këtë mbani përpara jush për mburojë besimin. Me të mund t'i kapni e t'i shuani shigjetat e ndezura të djallit. ¹⁷Siguria e çlirimit të ardhshëm e të fundit është përkrenarja juaj dhe fjala e Perëndisë, të cilën jua jep Shpirti, është shpata juaj.

¹⁸Megjithatë, mos e harroni lutjen: lutjuni gjithnjë Perëndisë me anë të Shpirtit të tij. Rrini zgjuar dhe mos pushoni së luturi për tërë popullin e Perëndisë. ¹⁹Lutuni edhe për mua, që Perëndia të më japë mua fjalën e përshtatshme për të shpallur pa pengesë të fshehtë e Lajmit të mirë. ²⁰Edhe tani në burg, jam një ambasador në shërbimin e tij. Lutuni që të flas pa frikë për të, sipas detyrës sime.

Përsëhendetja e fundit

²¹Që të merrni vesh se si jam unë, po jua dërgoj vëllanë, Tihikun. E nderoj shumë, sepse është besnik në shërbimin e Zotit. ²²Ai do t'ju tregojë për mua dhe do t'ju japë zemër.

²³Të gjithë vëllezërve u uroj paqen, dashurinë dhe besimin e patundur që vjen nga Perëndia, Ati, dhe nga Jezusi, Mesia dhe Zoti. ²⁴Perëndia me mëshirën e tij, të mbetet me të gjithë ata që e duan Zotin Jezus, Mesinë, i cili (banon) në (madhështi) të përjetshme.

LETRA DREJTUAR BASHKËSISË SË FILIPEVE

Përsëhendetje

1 Ne, Pali dhe Timoteu, që jemi në shërbim të Jezusit, Mesisë, ua drejtojmë këtë letër të gjithë atyre në Filipe, që u bënë populli i Perëndisë me anë të Jezusit, Mesisë; mbarë bashkësisë me kryetarët dhe

ndihmësit e saj.

²Paqe dhe hir me ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezus Mesia!

Lutjet e Palit për filipianët

³Gjithmonë, sa herë që të lutem për ju, e falënderoj Perëndinë tim. ⁴Në lutjen time

mendoj për ju dhe kjo më mbush me gëzim, ⁵sepse tani merreni me qaq vull me përhapjen e lajmit të mirë, që nga dita kur e pranuat dhe gjer më sot. ⁶Unë jam plotësisht i bindur se Perëndia, i cili e filloi veprimin e tij në ju, do ta mbarojë edhe gjer në ditën kur të vijë Jezusi, Mesia.

⁷Kur mendoj për ju, jam plot besim. S'mund të mendoj ndryshe, sepse ju mbaj të gjithëve në zemrën time, pikërisht tani që jam në burg për shkak të përhapjes së lajmit të mirë dhe që ta mbroj atë para gjyqit dhe të dëshmoj për të vërtetën e tij. Ju të gjithë keni pjesë në hirin që ma tregon Perëndia. ⁸Perëndia e di sa kam mall për ju të gjithë. Ju dua siç ju do edhe Mesia.

⁹I lutem Perëndisë që t'ju japë njohje dhe aftësi për të gjykuar, kështu që dashuria juaj të bëhet gjithnjë edhe më e pjekur. ¹⁰Atëherë mund të dalloni në çdo gjendje ç'është e drejtë dhe të jeni të pastër e pa të meta ditën kur të qëndroni para gjyqit të Mesisë, ¹¹të pasur me vepra të mira që nëpërmjet jush bën Jezusi, Mesia, për nder dhe lavdi të Perëndisë.

Mesia dhe lajmi i mirë i shpëtimit

¹²Dëshiroj, vëllezër, ta dini se burgimi im paraprak ndihmoi edhe për përhapjen e lajmit të mirë, ¹³sepse në tërë rojën dhe kudo gjetkë, u mor vesh se gjendem në pranga për shkak të Mesisë. ¹⁴Edhe procesi im e forcoi shumicën e vëllezërve tanë në besimin e tyre te Zoti. Ata e përhapin me guxim gjithnjë e më shumë lajmin e mirë.

¹⁵Disa bëjnë kështu, vërtet, nga smira dhe nga rivaliteti, por të tjerët e predikojnë Mesinë me qëllime të mira. ¹⁶Ata bëjnë kështu nga dashuria ndaj meje, sepse e dinë se Perëndia më vuri këtu për të mbrojtur të drejtën tonë për ta predikuar lajmin e mirë. ¹⁷Të tjerët e përhapin lajmin e mirë për Mesinë me qëllim jo të ndershëm dhe egoist. Ata dëshirojnë të më shkaktojnë telashe në burgimin tim.

¹⁸E çfarë atëherë? Edhe në qoftë se bëjnë kështu me prapamendim e jo në

mënyrë të ndershme - kryesorja është që Mesia shpallet në çdo mënyrë. Për këtë gëzohem, dhe do të gëzohem gjithmonë. ¹⁹Në të vërtetë, e di se procesi im, sido që të dalë, do të jetë për fitimin tim shpirtëror, në sajë të lutjeve tuaja dhe të Shpirtit të Jezus Mesisë që më ndihmon. ²⁰Shpresoj dhe pres me besim që Perëndia të mos lejojë që të dështoj. Kam besim se tani, si më parë, do ta tregoj madhësitinë e Mesisë me të gjitha forcat e mia, edhe në jetofsha por edhe në vdeksha.

²¹E çfarë është jeta? Për mua, Mesia është frymëzuesi i jetës sime. Prandaj vdekja do të jetë për fitimin tim. ²²Në qoftë se mbetem gjallë, mund të vazhdoj të veproj për Mesinë. Për këtë arsye nuk di çfarë të zgjedh. ²³Jam me mëdyshje: dëshiroj ta lë këtë jetë e të shkoj te Mesia - kjo do të jetë një gjë shumë më e mirë. ²⁴Por është më e nevojshme të mbetem këtu, sepse ju keni nevojë për mua.

²⁵Për këtë jam i bindur se do të mbetem gjallë për hirin tuaj. Atëherë mund t'ju ndihmoj që të përparoni për të përjetuar gëzimin e plotë që ju sjell besimi. ²⁶Kur të vij mes jush, do të keni më shumë arsye për t'u krenuar e për t'u bindur për atë që Jezus Mesia ka bërë ndër ju me anën time.

Vuajtje për Mesinë

²⁷Kryesorja është që të nderohet lajmi i mirë për Mesinë me anë të sjelljes suaj - kur të vij për t'ju vizituar, ose, kur të dëgjoj nga larg për ju. Mbahuni së bashku në të njëjtin qëndrim dhe luftoni unanimisht për fenë që themelohet në lajmin e mirë. ²⁸Mos lejoni të trembeni nga kundërshtarët tuaj. Perëndia do t'u tregojë atyre, me anë të qëndrueshmërisë suaj, se ata janë të humbur, kurse ju të shpëtuar. ²⁹Perëndia jua tregoi mëshirën jo vetëm që të besoni në Mesinë, por edhe që ta pësoni për të. ³⁰Ju tani duhet t'i përballoni së njëjtës luftë që kam unë. Më parë ju patë çfarë është kjo luftë, dhe tani dëgjoni për të nga larg.

Jeta e Mesisë është shembullore për besimtarët

2 A ju forcon besimi juaj në Mesinë dhe a ju ngushëllon dashuria e tij? A jeni ju në lidhje me Shpirtin e shenjtë? A e keni dashamirësinë dhe mirësinë për njëri-tjetrin? ²Në qoftë se është kështu, atëherë më gëzoni edhe më tepër: jetoni në marrëveshje, kini të njëjtën dashuri, rroni në harmoni, ndiqeni të njëjtën qëllim. ³Mos veproni nga egoizmi ose mendjemadhësia! Askush të mos ngrihet mbi tjetrin, por ta nderojë tjetrin më shumë se veten. ⁴Mos i ndiqni interesat tuaja, por kërkonin të mirën e të tjerëve. ⁵Kini vazhdimisht parasysh çfarë shembulli na ka lënë Jezusi, Mesia:

⁶Në gjithçka ai ishte i njëlllojtë me Perëndinë, e megjithatë nuk kapej pas privilegjeve hyjnore, ⁷por hoqi dorë nga ato vullnetarisht dhe u bë si një skllav. U bë njeri në këtë botë dhe mori pjesë në jetën e njerëzve. ⁸Nga dëgjesa ndaj Perëndisë, u poshtërua aq shumë, sa që iu nënshtua edhe vdekjes, madje vdekjes së një kriminelit në kryq. ⁹Për këtë arsye Perëndia e lartësoi dhe ia ktheu vendin e tij të drejtë hyjnor të nderit. ¹⁰Para Jezusit, të gjithë duhet të bien në gjunjë - të gjithë ata që janë në qiell, në tokë dhe në nëntokë; ¹¹Të gjithë duhet ta pranojnë solemnisht: 'Jezusi, Mesia, është Zot.' Kështu do të nderohet edhe Perëndia, Ati.

Drita në natë

¹²Miq të dashur, ju më keni dëgjuar gjithnjë. Bëni kështu, jo vetëm kur jam mes jush, por tani siç duhet, sepse jam larg jush. Vëreni në jetë me frikë dhe me drojë shpëtimin tuaj. ¹³Ju mund të bëni kështu, sepse Perëndia ju jep jo vetëm vullnetin e mirë, por edhe vepron në ju, që të realizohet qëllimi i mëshirës së tij. ¹⁴Bëni pa diskutim atë që i pëlqen Perëndisë. ¹⁵Atëherë do të jeni të pastër e pa të meta, dhe do të tregoni se ju jeni me të vërtetë fëmijë të Perëndisë që jetojnë mes njerëzve të prishur që janë në rrugë të gabuar. Ju do të ndritni mes tyre

si yjet në qiellin e natës, ¹⁶në qoftë se mbështeteni në lajmin që ju solli jetën. Atëherë do të jem krenar për ju, kur të vijë Mesia, sepse mundimet e mia nuk do të kenë shkuar kot.

¹⁷Unë rri para Perëndisë si një prift që i sjell për flijim besimin tuaj. Ndoshta do të flijohem edhe unë duke bërë kështu. Por edhe në qoftë se ndodh kështu, megjithatë do të gëzohem dhe nuk do të pushoj së marri pjesë në gëzimin tuaj. ¹⁸Me atë rast, edhe ju duhet të gëzoheni dhe të merrni pjesë në gëzimin tim.

Timoteu dhe Epafroditi

¹⁹Shpresoj duke besuar në Jezusin, Zotin, se mund t'ju dërgoj së shpejti Timoteun. Atëherë ky mund të më njoftojë për ju dhe të më qetësojë. ²⁰S'kam asnjëri i cili është aq besnik sa ai dhe që kujdeset aq shumë për punët tuaja. ²¹Të tjerët kujdesen vetëm për punët e veta dhe jo për punën e Jezusit, Mesisë. ²²Ju e dini vetë se si doli mirë Timoteu. Siç një bir i ndihmon t'et, ashtu ai së bashku me mua u mundua për lajmin e mirë. ²³Shpresoj se mund t'ju dërgoj, kur të vë re se si do të dalë procesi im. ²⁴Por shpresoj në Zotin se vetë mund t'ju vizitoj pas pak.

²⁵E pashë të nevojshme të ktheja te ju Epafroditin, vëllanë, bashkëpunëtorin dhe bashkëluftëtarin tim, dorëzuesin e dhuratave tuaja, të cilin e emëruat ndihmës, tani në gjendjen time të rrezikshme. ²⁶Ai kishte kaq mall për ju të gjithë dhe shqetësohej, sepse dëgjua për sëmundjen e tij. ²⁷Atij i erdhi me të vërtetë keq: ai ishte në prag të vdekjes. Por Perëndia pati mëshirë për të - e ju vetëm për të, por edhe për mua. Ju e dini se sa halle kam! ²⁸Aq më shpejt po e dërgoj te ju, që të gëzoheni kur ta gjeni përsëri shëndoshë e mirë, e që të më mungojë edhe një hall. ²⁹Priteni mirë si vëllanë tuaj dhe pranojeni plot gëzim. Ju duhet t'i nderoni njerëzit e tillë, ³⁰sepse ai ishte në prag të vdekjes për punët e Mesisë. Ai vuri në rrezik jetën e vet, për të plotësuar atë që ju s'mund ta bënit për shërbimin tim.

**Paralajmërimi për mësuesit e rremë:
vetëm Mesia shpëton**

3 Si përfundim po ju them, vëllezër, gëzohuni sepse jeni të lidhur me Zotin!

Po përsëris çfarë ju shkrova më parë. Unë nuk e kam të vështirë, kurse për ju është përforcim. ²Ruhuni nga njerëzit e këqij, nga misionarët e rremë, nga këta rrethprerës. ³Ashtu i quaj unë, sepse ne, e jo ata, e kemi marrë rrethprerjen e vërtetë, sepse e adhurojmë Perëndinë me anë të Shpirtit të shenjtë dhe gëzohemi për jetën në lidhje me Jezusin, Mesinë. Nuk vëmë besim në ndonjë ceremoni të jashtme. ⁴Natyrisht, mund të vija besim në gjëra të tilla. Në qoftë se ndokush mendon se është në gjendje të vërë besim në ceremoni të jashtme, unë edhe më tepër! ⁵Më rrethprenë që kur isha një javë. Nga lindja jam izrealit, nga fisi i Benjamin, hebrenë me prejardhje më të pastër. Përsa i përket judaizmit, i takoj rrymës së rreptë të farisenjve. ⁶Zelli im shkoi aq larg, sa që përndiqja bashkësitë e krishtera. Përsa i përket kërkesave të judaizmit, isha pa të meta.

⁷Por të gjitha këto që i kisha mbajtur për përparësi, me anë të njohjes së Mesisë, pranova se janë një e metë dhe dëm. ⁸Unë i mbaj të gjitha të tjerat si humbje, në krahasim me fitimin më të madh që më sjell njohja e Jezusit, Mesisë, Zotit tim. Për shkakun e tij i plandosa të gjitha këto përparësi - i mbaj të gjitha këto për plehë - për të fituar Mesinë. ⁹e për t'u lidhur plotësisht me të. S'kam më pretendim për të qenë në rregull me Perëndinë për hir të bindjes sime të rregullave të judaizmit. Jam në rregull me Perëndinë me anë të besimit në Mesinë, sipas mënyrës së Perëndisë për t'i vënë njerëzit në rregull me vete. Ky është shpëtimi që pranohet me besim. ¹⁰Qëllimi im është ta njoh Mesinë gjithnjë e më shumë, ashtu si edhe fuqinë e ringjalljes së tij, të marr pjesë në vuajtjet e tij, të bëhem i ngjashëm me të në vdekjen e tij, ¹¹me bindje të plotë se edhe unë do të ringjallem nga të vdekurit (për jetën e përjetshme).

Vrapimi drejt qëllimit

¹²Unë nuk pretendoj se tashmë arrita qëllimin ose se tashmë u bëra i përsosur, por vazhdoj të përparoj duke u përpjekur ta zë shpërblimin e vrapimit, sepse Jezusi, Mesia, mua më zuri. ¹³Jo, vëllezër, nuk mendoj se tashmë e fitova shpërblimin, por di vetëm kaq: harroj çfarë kam lënë pas dhe zgjatem drejt së ardhmes, ¹⁴sulem drejt qëllimit, drejt shpërblimit të lidhur me thirrjen qiellore të Perëndisë me anë të Jezusit, Mesisë.

¹⁵Ne, pra, që kemi arritur pjekurinë shpirtërore, duhet ta kemi parasysh këtë gjë! Megjithatë, në qoftë se disa nga ju mendojnë ndryshe, Perëndia do t'ju zbulojë këtë. ¹⁶Sidoqoftë, të mos biem prapa pikës ku kemi arritur.

¹⁷Ndiqueni shembullin tim, vëllezër, dhe vëرين re ata që jetojnë sipas këtij shembulli. ¹⁸Ju kam thënë shpeshherë dhe tani po jua përsëris me lot në sy: ka shumë njerëz që, me anë të mënyrës së jetës së tyre, dalin si armiq të kryqit të Mesisë. ¹⁹Vrapojnë drejt humbjes së tyre. Barku i tyre është perëndia e tyre. Ata janë krenarë për atë që i turpëron - ata mendojnë vetëm për gjërat tokësore. ²⁰Kurse Atdheu ynë është qielli, nga ku presim me padurim që të vijë Shpëtimtari, Jezusi - Zoti dhe Mesia. ²¹Ai do ta shndërrojë trupin tonë tokësor të dobët në një trup të ngjashëm me trupin e tij madhështor duke e përdorur pushtetin që ka për të nënshtruar gjithçka nën sundimin e tij.

4 Prandaj qëndroni të patundur, vëllezërit e mi të dashur, dhe mbani atë që ju ka dhënë Zoti. Unë kam shumë mall për ju dhe më gëzoni aq shumë sa jam edhe krenar për ju.

²Ju bëj thirrje, o Evodi dhe Sintikë, pajtohuni me njëra-tjetrën si motra në Zotin. ³Po të lutem edhe ty, shok i dashur, ndihmoji, sepse ato luftuan bashkë me mua në përhapjen e lajmit të mirë të shpëtimit,

bashkë me Klementin dhe me bashkëpunëtorët e mi, emrat e të cilëve gjenden në librin e jetës.

⁴Gëzohuni gjithmonë, sepse jeni të lidhur me Zotin. Përsëri po ju them: gëzohuni! ⁵Le të shohin të gjithë se sa jeni të mirë ndaj njëri-tjetrit. Zoti do të vijë shpejt! ⁶Mos u shqetësoni për asgjë, por drejtojueni Perëndisë në çdo gjendje dhe silljani lutjet tuaja. Bëni kështu me falënderim për të mirën që ai tashmë ju ka treguar. ⁷Edhe paqja e Perëndisë, që i tejkalon të gjitha parafytyrimet njerëzore, do t'i ruajë zemrat dhe mendimet tuaja, sepse jeni të lidhur me Jezusin, Mesinë.

⁸Së fundi, vëllezër: mendoni për atë që është e mirë, për gjithçka që është e lavdishme, për gjithçka që është e vërtetë, e lartë, e drejtë, e pastër, e sjellshme, dhe e bukur. ⁹Jetoni ashtu siç ju kam mësuar dhe ju kam transmetuar, e si keni dëgjuar nga unë dhe ashtu si keni parë në jetën time. Perëndia që jep paqen, do t'ju ndihmojë në këtë.

Falënderim filipianëve për ndihmën financiare

¹⁰Ishte gëzim i madh për mua si edhe një dhuratë nga Zoti që përsëri pranova një shenjë të kujdesit tuaj. Ju keni menduar gjithë kohën për mua, por nuk mund ta tregonit kujdesin tuaj. ¹¹Nuk e them këtë sepse kisha nevojë. Jam mësuar, në çdo gjendje, të kënaqem me aq sa kam. ¹²Mund të jetoj si lypës, mund të jetoj edhe si mbret; jam i mësuar me gjithçka: të ngopem e të jem i uritur, të kem mjaft e të kem

pak. ¹³Mund të qëndroj përballë gjithçkaje, sepse Mesia më jep forcën e nevojshme.

¹⁴Sidoqoftë, ju ishit shumë të dashur të më ndihmonit në gjendjen time të vështirë. ¹⁵Ju në Filipe e dini: në fillim të veprimtarisë sime misionare, kur e solla edhe më tej nga Maqedonia lajmin e mirë të shpëtimit, ju ishit e vetmja bashkësi nga e cila mora diçka si shpërblim. ¹⁶Edhe në Selanik dhe disa herë pastaj, ju më dërguat diçka për ndihmën time financiare. ¹⁷Mos mendoni se kërkoj paratë tuaja - më parë interesohem për shtimin e depozitës suaj - dua të them: që besimi juaj të nxjerrë fitim që do të kreditohet te Perëndia.

¹⁸Vërtetë se kam marrë tërë shumën që më dërguat me anë të Epafrodit. Është tepër: tani kam gjithçka që më duhet. Kjo dhuratë i ngjan flijimit, aroma e të cilit ngrihet lart deri te Perëndia dhe kjo i pëlqen atij.

¹⁹Perëndia, të cilit i shërbej, do t'ju japë gjithçka që ju duhet. Me anë të Jezusit, Mesisë, na dhuron me pasurinë që i përket madhësisë së tij. ²⁰Qoftë lavdëruar për gjithmonë Perëndia, Ati ynë! Amen

Përsëritjet e fundit

²¹Përsëriteteni secilin në bashkësi, të gjithë ata që janë të lidhur me Jezusin, Mesinë! Bashkëbesimtarët që janë me mua ju bëjnë të fala. ²²Ju bën të fala e tërë bashkësia këtu, sidomos ata që janë në shërbim të perandorit romak.

²³Zoti Jezus, Mesia, ju ruajtë në hirin e tij.

LETRA DREJTUAR BASHKËSISË SË KOLOSIT

Përsëritjet hyrëse

1 Unë, Pali, të cilin Perëndia e thirri për të qenë apostull i Jezusit, Mesisë, dhe vëllai, Timote ua drejtojmë këtë letër ²të

gjithë atyre që me anë të lidhjes me Mesinë u bënë populli i Perëndisë dhe vëllezër në fe:

Hir dhe paqe me ju nga Perëndia, Ati ynë!

Falënderim dhe lutje

³Gjithnjë kur i lutemi Perëndisë për ju, falënderojmë Atë që është Ati i Zotit tonë, Jezusit, Mesisë. ⁴Morëm vesh për besimin tuaj që ju lidh me Jezusin, Mesinë, si edhe për dashurinë tuaj për mbarë popullin e Perëndisë. ⁵Ky besim dhe kjo dashuri kanë për burim shpresën për jetën që Perëndia jua mban gati në qiell. Ai jua ka siguruar këtë jetë me anë të fjalës së të Vërtetës, lajmit të mirë të shpëtimit. ⁶Ky lajm i mirë u shpall jo vetëm ndër ju, por në mbarë botën. Gjithkund përhapet e jep fryt. Kështu ndodhi edhe ndër ju që nga dita kur juve ju u shpall mëshira e Perëndisë dhe kur u bindët për të vërtetën e këtij lajmi. ⁷Miku ynë, Epaferi, i cili i shërben Mesisë si edhe ne, jua njoftoi së pari këtë lajm. Ai është besnik në shërbimin e tij për Mesinë që e kryen për hirin tuaj. ⁸Ai vetë na tregoi për dashurinë që Shpirti i Perëndisë e ngjalli në ju.

⁹Prandaj i lutemi Perëndisë gjithnjë për ju, që nga dita që dëgjuam për ju. I lutemi Perëndisë që t'ju mbushë me anë të Shpirtit të tij me gjithë urtësinë e mundshme dhe dijeninë, që t'ju japë mundësi të njihni vullnetin e tij. ¹⁰Atëherë mund të jetoni për nder të Zotit dhe të bëni gjithnjë atë që i pëlqen atij. Jeta juaj do të japë si fryt shumë vepra të mira dhe ju do të përparoni, përsa i përket njohjes së vullnetit të Perëndisë. ¹¹⁻¹²Le t'ju forcojë Perëndia me tërë fuqinë e tij edhe me forcat hyjnore, që t'i duroni të gjitha me durim dhe me qëndrueshmëri, gjithashtu që ta falënderoni Perëndinë plot gëzim. Në të vërtetë, Zoti jua dha të drejtën të mermi pjesë në madhësinë që e mban gati për popullin e tij në mbretërinë e dritës. ¹³Ai na nxori nga pushteti i fuqive të errësirës dhe na kaloi nën sundimin e Birit të tij të dashur. ¹⁴Me anën e tij na çliroi. Për hirin e tij na i fali mëkatet.

¹⁵Ai është shëmbëllesa e dukshme e Perëndisë së padukshëm, ka pozitën e të drejtat e një të Parëlinduri të Atit; Ai është Arkitekti i gjithë krijimit. ¹⁶Me anë të tij u

krijua gjithësia, gjithçka që jeton në qiell dhe në tokë, gjithçka e dukshme dhe të gjitha fuqitë dhe sundimtarët e padukshëm. Gjithçka u krijua nga ai dhe për të. ¹⁷Ai ekzistonte para të gjithave dhe të gjitha qëndrojnë me anë të tij. ¹⁸Ai është kreu i trupit dhe ky trup është bashkësia.

Ai është fillimi i krijimit të ri, sepse është i pari i ringjallur nga të vdekurit për jetën e re; ai duhet të jetë i Pari në gjithçka. ¹⁹Perëndisë i pëlqeu të banojë në të me tërë plotësinë e fuqisë së tij, ²⁰dhe me anë të tij të mposhtë të gjithë armiqtësinë. Nën sundimin e tij duhet të mbretërojë paqja - pajtimi që ai e vendosi me anë të derdhjes së gjakut të tij në kryq. Ky pajtim do t'i japë fund armiqtësisë, jo vetëm të njerëzve, por edhe të fuqive të mbinatyrshme.

²¹⁻²²Kjo është e vlefshme edhe për ju. Njëherë ishit larg Perëndisë dhe armiq të tij, e kjo tregohet nga veprat tuaja të këqija. Por meqë Mesia e mbajti mbi vete vdekjen në një trup njerëzor, Perëndia u pajtua me ju. Si populli i tij, qëndroni tani para tij të pastër dhe pa të meta. ²³Por ju duhet të qëndroni të patundur në fe dhe mos të lejojnë të largoheni nga sigurimi që ju solli lajmi i mirë i shpëtimit.

Ky lajm i mirë iu njoftua mbarë botës. Perëndia më ngarkoi mua, Palin, me njoftimin e këtij lajmi.

Shërbimi i apostullit

²⁴Unë jam i gëzuar që tani mund të vuaj për ju. Sepse kështu e jap kontributin tim për plotësimin e vuajtjeve që duhet t'i durojmë për shkak të lidhjes sonë me Mesinë. Unë e pësoj, sepse jam i lidhur me trupin e Mesisë, d.m.th. me bashkësinë e tij. ²⁵Perëndia më vendosi në këtë shërbim dhe më ngarkoi me detyrë t'jua sjell lajmin e mirë të shpëtimit. ²⁶Unë duhet t'jua zbuloj sekretin që Perëndia prej kohësh e mbante të fshehur nga engjëjt dhe nga njerëzit; por tani ia njoftoi bashkësisë së tij. ²⁷Ai donte të tregonte çfarë madhështie pa masë ai mban gati për njerëzit në të gjithë popujt. E ky është sekretin: Mesia që banon në ju,

garancia e pjesëmarrjes suaj në madhësinë që po vjen.

²⁸Këtë Mesi ua njoftoj të gjithë njerëzve. I mësoj të gjithë dhe u bëj thirrje me tërë urtësinë që ma dha Perëndia. Dëshiroj ta sjell në pjekuri secilin me anë të lidhjes së tij me Mesinë. ²⁹Për këtë luftoj dhe mundohem. Mesia, që e tregoi fuqinë e tij në mua, ma jep fuqinë e nevojshme për këtë.

2 Dëshiroj ta dini se si mundohem për ju, për ata në Laodice edhe për të gjithë të tjerët që nuk më kanë parë personalisht. ²Dëshiroj që të keni zemër, që të qëndroni të bashkuar në dashuri, dhe që të pasuroheni plotësisht nga siguria që jua sjell kuptimi i vërtetë i sekretit të Perëndisë. Ky sekret është Mesia. ³Në atë janë të fshehura të gjitha visaret e urtësisë hyjnore.

⁴Jua them këtë që askush mos t'ju gënjejë me fjalë joshëse. ⁵Me shpirt jam ndër ju, megjithëse jam larg jush. Gëzohem të konstatoj se si qëndroni të bashkuar dhe të patundur me besimin tuaj në Mesinë.

Në Mesinë keni gjithçka që ju duhet

⁶Ju e pranuat Jezusin, Mesinë, për Zot. Jetoni tani kështu që të mbeteni në lidhje të vazhduar me të. ⁷Jini të rrënjësuar në të dhe ndërtojeni jetën tuaj plotësisht në të. Qëndroni të patundur në fe dhe mos hiqni dorë nga ajo që keni mësuar si parim të fesë. Kini mirënjohje për atë që Perëndia ju ka dhënë.

⁸Kini kujdes që askush mos t'ju mashtrojë me anë të shtrirjes së njohjes gjoja më të lartë. Të gjitha këto janë vetëm të shpikura nga njerëzit. Është fjala vetëm për fuqitë kozmike ndërmjetëse: asgjë s'ka të bëjë me Mesinë. ⁹⁻¹⁰Mesia është Zoti i të gjitha fuqive dhe pushtuesve. Në atë banon Perëndia me tërë bollëkun e pranisë së tij, dhe me anë të tij keni pjesë në këtë bollëk.

¹¹Të lidhur me atë, ju u rrethprehtë, jo me rrethprejen njerëzore, por me rrethprejen që vjen nga Mesia, e kjo do të thotë çlirimi

nga fuqia e egoizmit të natyrës njerëzore. ¹²Në fakt kur ju u pagëzuat, u varrosët bashkë me Mesinë, dhe u ringjallët me të, sepse besuat në fuqinë e Perëndisë që e ringjalli nga të vdekurit. ¹³Ju ishit më parë shpirtërisht të vdekur për shkak të mëkateve tuaja, e, pasi ishit pa rrethpreje, paganë. Por tani Perëndia ju ringjalli bashkë me Mesinë; Perëndia jua ka falur të gjitha mëkatet. ¹⁴Ai e anuloi dokumentin që ju padiste me kërkesat e tij duke e gozhduar në kryq. ¹⁵Kështu Perëndia ua hoqi pushtetin fuqive dhe organeve shpirtërore - e shfaqti këtë botërisht - dhe i hoqi zvarrë si robër në parakalimin fitimtar të Birit të tij.

Të çliruar me anë të Mesisë

¹⁶Prandaj mos t'ju urdhërojë askush në çështje ushqimi e pijeje, për çështje festash ose hëne të re ose të shtunash, ¹⁷sepse këto janë vetëm hija e asaj që u realizua në Mesinë. ¹⁸Mos t'ju ngatërrojnë njerëzit që pretendojnë të jenë më të përshpirtshëm për shkak të vegimeve që gjoja panë; ata ngulin këmbë në përlulje të rreme dhe në nderimin e engjëjve. Njerëzit e tillë janë pa arsye mendjemëdhën. ¹⁹Refuzojnë t'i nënshtrohen Mesisë, i cili është Kryetari i bashkësisë. Me anë të tij si Krye, lidhet dhe sigurohet i tërë Trupi, bashkësia, që të rritet në madhësi të plotë, siç i pëlqen Perëndisë.

²⁰Ju keni vdekur me Mesinë, prandaj fuqitë kozmike s'kanë më pushtet mbi ju. Përse, atëherë, jetoni sikur u ishit të nënshtroar ende atyre? Ju pranoni të shtypeni: ²¹'Mos e merr këtë! Mos e shijo atë! Mos e prek këtë!' ²²Të gjitha këto janë të caktuara për shfrytëzim dhe për ushqim. Prandaj përse lejoni të urdhërohemi nga njerëzit? ²³Ky nderim i fuqive të padukshme, kjo përlulje e rreme dhe këto praktika asketike janë gjoja një shenjë urtësie e veçantë. Por në të vërtetë praktika të tilla nuk të çojnë në nderimin e kërkuar të Perëndisë, por i shërbëjnë kënaqjes së egoizmit dhe mendjemadhësisë njerëzore.

Jeta e re në Mesinë

3 Ju u ringjallët bashkë me Mesinë. Drejtojuni, pra, asaj që është lart, ku gjendet Mesia i ulur, në fron në vend nderi, në anën e djathtë të Perëndisë. ²Drejtojuni mendimet tuaja lart e jo në gjëra tokësore. ³Tashmë vdiqët dhe jeta juaj është e fshehur me Mesinë, në Perëndinë. ⁴Kur të duket Mesia, burimi i jetës suaj, atëherë edhe ju bashkë me të do të shfaqeni plot madhësi.

⁵Prandaj bëni të vdesë gjithçka që është ende tokësore në ju: imoraliteti, shthurja, epshet, dëshirat e këqija, dhe lakmia. Lakmia është në fund të fundit idhujtaria. ⁶Për shkak të gjërave të tilla, vjen zemërimi i Perëndisë mbi ata që nuk e dëgjojnë. ⁷Po, dikur edhe ju ecët kësaj udhe, kur jetuat në këto vese.

⁸Por tani hiqini të gjitha këto, edhe zemërimin, inatin, urrejtjen, fyerjen dhe shpifjen. ⁹Askush mos ta mashtrojë tjetrin. Zhvisheni njeriun e vjetër me zakonet e tij, ¹⁰dhe visheni njeriun e ri. Le t'ju shndërrtoj Perëndia në njerëz të rinj, të krijuar në përgjasim me vete, të cilët kryejnë vullnetin e tij.

¹¹Atje ku ndodh kjo, s'ka rëndësi nëse njeri është çifut, i rrethprerë, pa edukim ose plotësisht i paqytetëruar, skllav ose i lirë. Kryesorja është Mesia që jeton në të gjithë (besimtarët) dhe që i realizon të gjitha këto.

¹²Jetoni, pra, si u ka hije njerëzve të cilët Perëndia i ka zgjedhur për t'u treguar dashurinë e tij dhe për të krijuar prej tyre popullin e tij. Jini të dhimbshëm, të dashur, plot respekt ndaj njëri-tjetrit, zemërbutë dhe të durueshëm. ¹³Durojeni njëri-tjetrin. Mos mbani inat, në qoftë se tjetri ju bën një të keqe, por faleni njëri-tjetrin, siç ju ka falur edhe Zoti. ¹⁴Bëni gjithçka nga dashuria! Dashuria ju lidh me njëri-tjetrin dhe ju çon në pjekuri. ¹⁵Paqja që ju jep Mesia të caktojë tërë mendimin dhe veprimin tuaj. Perëndia ju thirrë të gjithëve për këtë paqe njeri me tjetrin, sepse jeni një Trup i vetëm me anë të Mesisë. Falënderojeni Perëndinë

për këtë. ¹⁶Le të çelet te ju tërë pasuria e mësimit të Mesisë. Mësojeni dhe paralajmërojeni njëri-tjetrin, por me gjithë mend. Këndojini lavdi Perëndisë me gjithë zemër, psalme, himne dhe këngë sipas nxitjes së Shpirtit të shenjtë. Falënderojeni Perëndinë për hirin që ju jep. ¹⁷Çfarëdo që të thoni dhe bëni, le të jetë për nder të emrit të Zotit Jezus. E tërë jeta juaj qoftë një flijim mirënjohjeje që ju i kushtoni Perëndisë, Atit, me anë të Jezusit, Mesisë.

Detyra shoqërore të jetës së re

¹⁸Ju gra, nënshtrojeni burrave tuaj siç u ka hije të krishterëve. ¹⁹Ju burra, duajini gratë tuaja dhe mos jini me to të vrazhdët! ²⁰Ju fëmijë, dëgjojeni prindërit për gjithçka, sepse kjo gjë i pëlqen Perëndisë. ²¹Prindër! Mos i ngacmoni fëmijët tuaj, ndryshe ata do të dekurajohen. ²²Skllëver! Dëgjojeni zotërinjtë tuaj njerëzorë për gjithçka, jo vetëm sa për sy e faqe që t'u bëni lajka. Shërbejuni sinqerisht siç kërkon respekti i Zotit. ²³Bëni gjithçka nga zemra, si njerëz që i shërbejnë Zotit e jo njerëzve. ²⁴Mërmirë këtë parasysh: Zoti do t'ju japë për shpërbtim atë që i premtoi popullit të tij. Shërbejuni Mesisë, Zotit tuaj, me veprat tuaja. ²⁵Kush bën keq, do të dënohet për këtë. Kjo vlen edhe për skllëverit. Perëndia është gjykatës i paanshëm.

4 Ju zotërinj, trajtojuni skllëverit me drejtësi. Kini parasysh se edhe ju e keni Zotin në qiell.

Udhëzime të mëtejshme

²Mbahuni në lutje dhe mos u lodhni duke falënderuar Perëndinë. ³Lutuni edhe për ne, që Perëndia të na japë rast për ta shpallur lajmin e mirë për Mesinë. Për hirin e tij jam në burg. ⁴Lutjuni Perëndisë për mua që ta zbuloj sekretin e tij, siç e kam për detyrë.

⁵Silluni me mend ndaj atyre që nuk i takojnë bashkësisë dhe shfrytëzoni kohën.

⁶Flitni gjithnjë kështu që t'ju dëgjojnë me qejf. Kërkoni fjalën e drejtë. Për secilin mbani gati përgjigjen e drejtë.

Përhëndetjet e fundit

⁷Për punën time do t'ju njoftojë hollësisht Tihiku, vëllai i dashur. Unë e çmoj shumë, sepse, ashtu si unë, i shërben Zotit dhe është besnik në këtë shërbim. ⁸Atë po jua dërgoj që t'ju njoftojë për ne dhe t'ju japë zemër. ⁹Po ju dërgoj edhe bashkëvendësin tuaj, vëllanë e dashur dhe besnik, Onezimin. Ata do t'ju tregojnë si qëndron puna këtu.

¹⁰Ju bën të fala Aristarku, që është i burgosur bashkë me mua. Gjithashtu edhe Marku, nipi i Barnabës. Ju dhashë tanimë udhëzime për të. Kur të vijë te ju, pritni mirë. ¹¹Ju bën të fala edhe Jesui me ofiqin Just. Këta të tre janë të vetmit të krishterë me prejardhje çifute që punojnë së bashku me mua për përhapjen e lajmit të mirë, të shpëtimit. Këta për mua ishin një ngushëllim.

¹²Ju bën të fala edhe Epafri, bashkëvendasi juaj, i cili është në shërbim të Jezusit, Mesisë. Ky i lutet Perëndisë vazhdimisht dhe me këmbëngulje për ju, që të dilni të mirë si të krishterë të pjekur dhe që të jeni të frymëzuar ta kryeni plotësisht e në gjithçka vullnetin e Perëndisë. ¹³Unë mund të dëshmoj se si ai ndërhyr në lutjet e tij për ju, si edhe për të krishterët në Laodice dhe në Hierapoli. ¹⁴Ju bën të fala edhe Luka, mjeku i dashur, dhe Dema.

¹⁵Përhëndetini bashkëbesimtarët në Laodice si edhe Nimfën dhe bashkësinë që mbledhet në shtëpinë e saj. ¹⁶Kur të lexohet kjo letër me zë të lartë mes jush, dërgojeni në Laodice që të lexohet me zë të lartë edhe në bashkësinë e atjeshme. Po ashtu lexoni edhe letrën që i drejtova bashkësisë në Laodice. ¹⁷Thujini Arkipit: 'Qëndro besnik në shërbim të Zotit dhe kryejë detyrën që more.'

¹⁸Të fala me dorën time - të Palit. Mos i harroni prangat e mia. Perëndia ju mbajtë në hirin e tij.

LETRA E PARË DREJTUAR BASHKËSISË SË SELANIKUT

Përhëndetja hyrëse

1 Pali, Silvani dhe Timoteu ia drejtajn këtë letër bashkësisë në Selanik, e cila i takon Perëndisë Atë dhe Zotit, Jezus Mesisë.

Paqe dhe hir me ju!

Jeta shembullore e besimtarëve në Selanik

²⁻³Sa herë që i lutemi Perëndisë, ju kujtojmë dhe e falënderojmë Perëndinë, Atin tonë, për ju të gjithë. Vazhdimisht na kujtohet se sa i sigurt është besimi juaj, sa aktive është dashuria juaj dhe sa e patundshme është shpresa juaj për faktin, që po vjen

Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë. ⁴Gjithashtu e dimë, o vëllezër, se Perëndia ju do e ju zgjodhi t'i takoni atij. ⁵sepse kur e shpallëm lajmin e mirë të shpëtimit, nuk doli ndër ju si fjalë e theshtë. Vetë Perëndia e tregoi fuqinë e tij në të. Shpirti i shenjtë i tij na ndihmoi e na dha guxim e fuqi për t'i bindur njerëzit. Ju e dini se si vepruam ndër ju, për të mirën tuaj.

⁶Ju e ndoqët shembullin tonë dhe nëpërmjet nesh shembullin e Zotit. Megjithatë duhej të duronit armiqtë të madhe, e pranuat lajmin e mirë me gëzim që jua sjell Shpirti i shenjtë. ⁷Kështu ju u bëtë shembull për të gjithë besimtarët në Maqedoni dhe në Akajë. ⁸Jo vetëm se arriti

gjer atje lajmi i Zotit tonë me anën tuaj, por edhe u përhap gjithkund lajmi për kthimin tuaj të Perëndia. S'kemi më nevojë t'i tregojmë askujt për këtë. ⁹Kudo që të shkojmë, njerëzit tregojnë për pasojat e vizitës sonë te ju. Gjithkund tregohet se si u kthyet nga idhujt që t'i shërbeni Perëndisë së vërtetë që vepron, ¹⁰e se si tani po e pritni ardhjen e Jezusit, Birit të tij. Ai, të cilin Perëndia e ringjalli nga të vdekurit, do të na shpëtojë nga dënimi që po e sjell Perëndia.

Veprimtaria e Palit në Selanik

2 Ju e dini vetë, vëllezër, se veprimtaria jonë mes jush nuk ishte e kotë. ²Ju kujtohet: më parë në Filipe duhej të duronim shumë dhe na trajtuan keq. Por Perëndia na dha guxim që t'ju shpallim pa frikë lajmin e mirë të shpëtimit, megjithëse kishte kundërshtim të madh ndër ju. ³Kur ju bëmë thirrje për t'u bërë besimtarë, nuk ndoqëm ndonjë pjellë të fantazisë, dhe nuk vepruam kështu me qëllim egoist dhe mashtues. ⁴Perëndia na e besoi neve lajmin e tij të mirë, sepse vuri re që jemi besnikë. Ne flasin më emrin e tij, dhe nuk dëshirojmë t'u pëlqejmë njerëzve, por Perëndisë që i njeh mendimet tona më të fshehta.

⁵Ju e dini: nuk përdorëm fjalë përkëdhelëse dhe as dëshirë të fshehtë të lakmisë së pasurisë - Perëndinë e kemi dëshmitar. ⁶As nuk dëshirojmë të nderohemi nga njerëzit, e as nga ju as edhe nga kushdo tjetër. ⁷Si apostuj të Mesisë, do të kishim të drejtë të kërkonim nga ju mjete jetese. Përkundrazi, ishim aq të butë ndaj jush, sa edhe nëna që i ushqen fëmijët e saj dhe kujdeset për ta. ⁸Filluam t'ju donim aq shumë, sa që ishim gati t'ju sjellim jo vetëm lajmin e mirë të Perëndisë, por edhe të japim jetën për ju.

⁹Ju kujtohet, vëllezër, se nuk iu trembëm asnjë pune. Ndërsa jua shpallëm lajmin e mirë, punuam natë e ditë për mjetet tona të jetesës, që të mos i bëheshim barrë ndonjërit nga ju. ¹⁰Për dëshmitarë ju kemi ju dhe Perëndinë: sjellja jonë ndaj jush që e pran-

at lajmin e mirë, ishte vetëmohuese, e ndershme dhe pa të metë. ¹¹Ju e dini se me secilin nga ju sillshim si ati me fëmijët e tij. ¹²Ju dhamë zemër, ju bëmë thirrje, dhe ju përbetuam të jetoni në mënyrë të denjë për Perëndinë që ju thirri të merrni pjesë në madhësitë që ju pret në mbretërinë e tij.

¹³Ne e falënderojmë vazhdimisht Perëndinë që e pranuat lajmin që ju sollëm juve jo si fjalë njerëzish, por siç është në të vërtetë - fjalën e Perëndisë. E se si fjala e Perëndisë tregon që ka efekt te ju që e pranuat duke i besuar asaj. ¹⁴Kjo tregohet, vëllezër, nga fakti se ndodhi me ju pikërisht njëlloj si me bashkësitë e krishtera në Jude. Ju vuajtët të njëjtën gjë nga bashkatdhetarët tuaj siç e pësuan edhe ata nga bashkatdhetarët e tyre çifutë. ¹⁵Këta e vranë edhe Zotin Jezus dhe profetët. Na përndoqën edhe ne. Ata nuk i pëlqejnë Perëndisë! Kanë qëndrim armiqësor ndaj të gjithë njerëzve të tjerë. ¹⁶Përpigën të na ndalojnë t'ua predikojmë popujve të tjerë lajmin e mirë që të shpëtojnë. Kështu çifutët e mbushin masën e mëkateve që bënë në çdo kohë. Por, në fund, drejtësia e Perëndisë i ka arritur.

Shqetësimi i Palit

¹⁷Për pak kohë duhej ta ndienim mungesën tuaj, vëllezër. Ishim të ndarë nga ju vërtet, me sy, por jo në zemrat tona; kishim aq mall për ju, sa që kërkuam çdo mundësi për t'ju parë përsëri. ¹⁸Kishim fort ndër mend të vijmë te ju. Unë, Pali, kërkoja shumë herë. Por Satani na pengoi në këtë. ¹⁹Ju u përkritni atyre që janë shpresa jonë dhe gëzimi ynë. Ju do të jeni shkaku i shpërblimit tonë të fitimtarit, për të cilët mund të jemi krenarë, kur të vijë Jezusi, Zoti ynë. ²⁰Po, ju do të jeni shkaku i nderimit dhe gëzimit tonë!

3 Në fund nuk mund të duroja më, dhe vendosa të qëndroja vetëm në Athinë, ²dhe t'jua dërgoja vëllanë Timote. Ai është bashkëpunëtori i Perëndisë në përhapjen e

lajmit të mirë për shpëtimin me anë të Mesisë. Ju forcoftë dhe ju dhëntë zemër, ³që të mos hiqni dorë nga feja për shkak të përndjekjeve që ju i duroni. Ju e dini se persekutimi është i pashmangshëm. ⁴Kur ishim ende ndër ju parathamë se do t'ju përndjekin. Kjo tani u realizua dhe juve ju ndodhi. ⁵Prandaj nuk mund të duroja më dhe e dërgova Timoteun te ju për të marrë vesh se si ishte puna me fenë tuaj. U shqetësova se mos ju ka bërë djalli të rrëzoheni. Atëherë e tërë puna jonë do të vinte kotë.

Qetësimi me anë të Timoteut

⁶Timoteu, sapo u kthye nga ju, na e solli lajmin e mirë për besimin dhe për dashurinë tuaj. Na tregoi se si mendoni vazhdimisht për ne, dhe se si gjithashtu, keni mall për ne, siç edhe ne kemi mall për ju. ⁷Ju qëndroni të patundur në fe, dhe kjo na dha përsëri zemër, me gjithë kujdesin dhe frikën tonë. ⁸Rigjallërohemi, sepse e dimë që ju mbështeteni në Zotin. ⁹Nuk mund ta falendërojmë mjaft Perëndinë për ju edhe për gëzimin e madh që na bëri të përfetojmë për shkakun tuaj. ¹⁰Ditë për ditë i lutemi Perëndisë me gjithë zemër t'ju shohim përsëri, sepse dëshirojmë t'ju ndihmojmë që të mos ju mungojë më asgjë në besimin tuaj.

¹¹I lutemi Perëndisë, Atit tonë, dhe Jezusit, Zotit tonë, që të na hapë rrugën për te ju. ¹²Zoti të bëjë që të rritet dashuria juaj për njëri-tjetrin edhe për të gjithë njerëzit e tjerë, në mënyrë që të bëhet e fortë si dashuria jonë për ju. ¹³Zoti ju forcoftë brenda, që të qëndroni të pastër dhe të pjekur, derisa të vijë Jezusi, Zoti ynë, bashkë me të gjithë engjëjt e tij! Amen.

Jeta që i pëlqen Perëndisë

4 Edhe një fjalë, vëllezër! Ju mësuar nga ne se si duhet të jetoni që t'i pëlqeni Perëndisë; dhe ashtu jetoni. Tani po ju lutemi dhe ju bëjmë thirrje, në emrin e Jezusit,

Zotit, që të përparoni edhe më tej në këtë drejtim. ²Ju e dini çfarë udhëzimesh ju dhamë në emrin e tij. ³Perëndia do që tërë jeta juaj t'i takojë Atij. Kjo do të thotë që ju duhet të ruheni të pastër nga çdo imoralitet. ⁴Secili nga ju burra, të mësojë të bashkëjetojë me gruan e vet ashtu siç i pëlqen edhe Perëndisë edhe njerëzve. ⁵Mos ndiqni verbërisht epshet tuaja si ata që nuk e njohin Perëndinë. ⁶Askush nga ju të mos ndërhyjë në martesën e besimtarit tjetër që t'i bëjë keq. Ju kemi folur më parë për këtë dhe ju kemi paralajmëruar: kush bën gjëra të tilla, atë do ta dënojë Zoti. ⁷Perëndia nuk na ka thirrur që të bëjmë një jetë të shthurur, por që ta nderojmë me mënyrën e jetesës sonë. ⁸Prandaj kush nuk i përfill këto udhëzime, rebelohet jo kundër njeriut, por kundër Perëndisë, i cili ju dha Shpirtin e tij.

⁹Përsa i përket dashurisë ndaj bashkëbesimtarëve, nuk kemi nevojë t'ju shkruajmë. Vetë Perëndia ju ka mësuar ta doni njëri-tjetrin. ¹⁰Ju tregoni një dashuri të tillë edhe ndaj të gjithë bashkëbesimtarëve në mbarë Maqedoninë. Ju lutemi të përparoni edhe në këtë fushë. ¹¹Mbajeni për çështje nderi të bëni një jetë të disiplinuar. Secili ta shohë punën e vet dhe të punojë për shpenzimet e jetesës së vet. Për këtë ju kemi folur tashmë. ¹²Jetoni kështu që të mos ngjallni pakënaqësi tek askush që nuk i takon bashkësisë, e që të mos i bëheni barrë dikujt.

Kthimi i Jezusit

¹³Nuk duam, vëllezër, t'ju mbajmë në terr rreth çështjes së atyre që vdiqën. Atëherë nuk duhet të trishtoheni si ata që s'kanë asnjë shpresë. ¹⁴Besojmë se Jezusi, Mesia, vdiq dhe u ringjall. Me aq siguri Perëndia do t'i sjellë bashkë me Jezusin ata që vdiqën duke besuar në të.

¹⁵Ju mund të jeni të qetë: ata që tashmë kanë vdekur nuk do të jenë në pozitën e pavolitshme ndaj neve që do të jemi ende gjallë me ardhjen e Zotit. Unë mund t'i

referohem një fjale të Zotit që thotë: ¹⁶Kur të dalë urdhri i Zotit, kur të therrasë krye-engjëlli, kur t'i bjerë trumbetës, vetë Zoti do të zbresë nga qielli. Më së pari, do të ringjallen të gjithë ata që vdiqën (duke i besuar Zotit). ¹⁷Vetëm atëherë ne që mbetemi gjallë, do të rrëmbëhemi bashkë me ta në takim me Zotin që vjen në re. Ky takim do të ndodhë në hapësirën ajrore. Kështu do të jemi përgjithmonë me Zotin. ¹⁸Jepini zemër njëri-tjetrit me këto fjalë!

Të gatshëm në çdo kohë

5 Për çastin kur do të ndodhë kjo, vëllezër, s'kemi nevojë t'ju shkruajmë asgjë. ²Ju vetë e dini se Zoti do të vijë në menyre të paparashikuar, pikërisht njëlloj siç vjen vjedhësi natën. ³Kur njerëzit thonë: 'Gjithçka është e qetë dhe e sigurt', papritmas do të bjerë rrënimi si vuajtjet që bien mbi një grua me barrë. Askush s'do t'i shpëtojë.

⁴Por ju nuk jetoni në terr, që të mos ju zërë në befasi Dita e Zotit, siç e zë kjo vjedhësin. ⁵Përkundrazi, ju të gjithë jeni njerëz që i takoni dritës dhe ditës. Meqë nuk jetojmë më në natë ose në terr, ⁶nuk duhet të flemë si të tjerët, por të jemi të zgjuar dhe të arsyeshëm. ⁷Kush fle, fle natën, ashtu edhe ai që dehet. ⁸Por ne i takojmë ditës dhe për këtë të jemi të arsyeshëm. Të veshim për koracë dashurinë dhe fenë, dhe për helmetë sigurinë për shpëtimin e ardhshëm, ⁹sepse Perëndia nuk na ka caktuar për të marrë dënim, por për shpëtim me anë të Jezusit, Mesisë, Zotit tonë.

¹⁰Mesia vdiq për ne, kështu që - të gjallë ose të vdekur, kur të vijë - të jetojmë bashkë me të (në mbretërinë e tij).

¹¹Prandaj jepini zemër njëri-tjetrit, siç bëni tani.

Udhëzime të fundit

¹²Vëllezër, ju lutemi: nderojini të gjithë ata që lodhen me punën e tyre për ju - kryetarët e bashkësisë dhe të gjithë ata që ju tregojnë rrugën e drejtë. ¹³Për shkak të punës që bëjnë për ju, ju duhet t'i trajtoni me nder dhe me dashuri.

Jetoni në paqe me njëri-tjetrin! ¹⁴Ju lutemi më tepër, vëllezër: Paralajmërojeni të gjithë ata që bëjnë një jetë të paarsyeshme. Jepuni zemër frikakakëve. Ndhimojini të dobët dhe kini durim me të gjithë. ¹⁵Kujdes që askush mos t'ia kthejë ndonjërit të keqen me të keqe. Shikoni të silleni drejt në marrëdhëniet me njëri-tjetrin dhe me të gjithë njerëzit.

¹⁶Gëzohuni gjithmonë! ¹⁷Lutuni pa pushim. ¹⁸Falënderojeni Perëndinë në çdo situatë të jetës. Perëndia e kërkon këtë nga ata që janë të lidhur me Jezus Mesinë.

¹⁹Mos e pengoni Shpirtin e shenjtë të veprojnë në ju! ²⁰Mos i përbuzni udhëzimet që ju jep ai me anë të profecisë. ²¹Por shqyrtoni me kujdes çdo profeci dhe pranoi vetëm atë që është e mirë. ²²Largohuni nga çdo lloj i së keqes!

Përsëhendetjet e fundit

²³Perëndia që na e dhuron pagën e tij, t'ju bëjë të pjekur si popullin e tij dhe t'ju mbajë të padëmtuar në tërë qenien tuaj - në shpirt, në jetë dhe në trup - që të jeni pa të meta ditën kur të vijë Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë. ²⁴Perëndia që ju ka thirrur, do ta mbarojë punën e vet në ju; sepse është besnik ndaj fjalës së tij.

²⁵Lutjuni Perëndisë edhe për ne, vëllezër! ²⁶Përsëhendetini të gjithë në bashkësi me puthje vëllazërore. ²⁷Ju përbetoj me Zotin t'ua lexoni këtë letër të gjithë bashkëbesimtarëve. ²⁸Hiri i Zotit tonë, Jezusit, Mesisë, qoftë me ju!

LETRA E DYTË DREJTUAR BASHKËSISË SË SELANIKUT

Përsëritja hyrëse

1 Pali, Silvani dhe Timoteu ia drejtojnë këtë letër bashkësisë në Selanik, e cila i takon Perëndisë, Atit tonë dhe Zotit, Jezus Mesisë.

²Hir dhe paqe me ju nga Perëndia Atë dhe nga Jezus Mesia, Zoti!

Gjyqi pas ardhjes së Mesisë

³Vëllezër, duhet ta falënderojmë gjithmonë Perëndinë për ju! Kemi arsye, sepse besimi juaj po shtohet si edhe dashuria që keni për njëri-tjetrin. ⁴Me krenari tregojmë në bashkësitë e Perëndisë se si jeni të patundur në fe me të gjitha përmdekjet dhe vuajtjet. ⁵Nga kjo tregohet gjyqi i drejtë i Perëndisë. Mund të jeni të sigurtë se do të hyni në mbretërinë e Perëndisë, për të cilën tani po vuani. ⁶Perëndia është i drejtë: do t'ju japë dënim atyre që ju bëjnë të vuani. ⁷Por ju që tani po vuani, do t'ju shpëtojë bashkë me ne nga çdo hall.

Kjo do të ndodhë kur të vijë nga qielli Jezusi, Zoti, bashkë me engjëjt e pushtetit të tij dhe të gjithë do ta shohin. ⁸Do të vijë t'i dënojë me flakë ata që nuk duan të dinë për Perëndinë e as nuk duan ta dëgjojnë lajmin e mirë për Jezusin, Zotin tonë. ⁹Për dënim ata do të ndahen përgjithmonë nga Zoti, nga pushteti dhe madhështia e tij. ¹⁰Kjo do të ndodhë në ditën kur të vijë për ta bërë të dukshme madhësitinë e tij në të gjithë ata që i takojnë atij dhe i besojnë atij. Edhe ju do të numëroheni ndër ta, sepse i besuat lajmit që juja sollëm.

¹¹Prandaj i lutemi Perëndisë gjithnjë për ju; lutemi që t'ju bëjë të denjë për jetën, për të cilën ju ka thirrur Ai. Perëndia le t'i realizojë të gjitha qëllimet tuaja të mira me anë të fuqisë së tij dhe ta bëjë të pjekur jetën që bëni nga besimi. ¹²Atëherë do të

nderohet Jezusi, Zoti ynë, dhe edhe ju do të nderoheni me anë të asaj që ai realizon në ju. Kjo do të ndodhë me anë të hirit të Perëndisë sonë dhe të Zotit, Jezus Mesisë.

Ajo që duhet të ndodhë më parë

2 Ju pritni, vëllezër, që do të vijë Jezusi, Zoti ynë, dhe që do të bashkohemi me të. Por ju lutemi: ²Mos u ngatërroni as shpejt, as mos u trembni për shkak të pohimit se tashmë mbërriti dita e Zotit. Mos i besoni edhe në qoftë se ndokush pretendon ta themelojë pohimin e tij në ndonjë vegim gjoja profetik, ose në ndonjë fjalë ose në ndonjë letër gjoja të shkruar nga ne. ³Mos lejoni t'ju gënjejë ndokush në asnjë mënyrë! Më parë duhet të vijë rënia nga feja dhe të shfaqet Mesia i rremë, që bashkon në vete gjithçka të keqe, dhe i cili është caktuar për rrënim. ⁴Ai do të ngrejë krye kundër gjithçkaje dhe do të ngrihet përmbi gjithçka që është hyjnore dhe e denjë për nderim. Ai do ta ngrejë fronin e tij në Tempull të Perëndisë duke pohuar se ai është vetë perëndi.

⁵Po a nuk ju bie ndër mend se kur isha mes jush, 'jua thosha këtë gjë? ⁶Ndërkaq gjithashtu e dini, se përse nuk u realizua kjo. Mesia i rremë mund të dalë në shesh, vetëm atëherë kur të ketë ardhur koha për zhvillimin e ri. ⁷Vërtet, fuqia e kryengritjes tashmë po vepron, por më parë duhet Ai që e përmban t'ia hapë rrugën Mësisë së rremë.

Teprica e përshpirtshme në Izrael do të shpëtojë

⁸Atëherë Mesia i rremë do të dalë hapur, por Jezusi, Zoti, do ta vrasë me urdhrin e tij dhe do ta zhdukë me shkëlqimin e ardhjes

së tij të dukshme. ⁹Mesia i rremë do të paraqitet me pushtetin e Satanit dhe do të bëjë gjithfarë mrekullish, shenjash dhe çudish të rreme. ¹⁰Do t'i mashtrojë të gjithë të humburit me anë të magjisë së tij. Ky është dënimi për ata që nuk e pranuan dhe nuk e deshën të vërtetën që do t'i kishte shpëtuar. ¹¹Prandaj Perëndia u dërgon një fuqi që i bën të gabojnë e t'i besojnë gënjeshtres, ¹²që të dënohen të gjithë ata që refuzuan t'i besojnë së vërtetës, por që gjenin kënaqësi në atë që nuk i përgjigjet vullnetit të Perëndisë.

¹³Por ne duhet ta falënderojmë Perëndinë gjithmonë për ju, vëllezër të dashur nga Zoti! Perëndia ju zgjodhi që nga fillimi për shpëtim. Edhe do të shpëtoni, sepse Shpirti i Perëndisë vepron në ju, dhe sepse i besoni së vërtetës së Perëndisë. ¹⁴Me anë të lajmit të mirë që jua sollëm ne, Perëndia ju ka thirrur të merrni pjesë në madhësitë e Zotit tonë, Jezusit, Mesisë. ¹⁵Prandaj jini të patundur, vëllezër, dhe mbështetuni tek ajo që ju mësuam me gojë ose me letër.

¹⁶Perëndia, Ati ynë, na e ka treguar dashurinë e tij dhe ju ka dhënë një shpresë të themeluar në realitetin që po vjen, dhe kështu edhe zemër për t'i përballuar së ardhmes. I lutemi Atij dhe Zotit tonë, Jezusit, Mesisë, ¹⁷t'ju japë zemër dhe forcë për të kryer çdo të mirë në fjalë dhe në veprë.

Rreziku dhe siguri

3 Së fundi, lutuni për ne, vëllezër. Lutjuni Perëndisë që të përhapet me shpejtësi lajmi i mirë për Zotin dhe që të pranohet gjithkund me falënderim, siç ndodhi edhe me ju. ²Lutuni, gjithashtu, që Perëndia të na shpëtojë nga sulmet e njerëzve të mbrapshtë dhe të këqij, sepse të gjithë nuk e pranojnë lajmin e mirë.

³Por Zoti është besnik. Ai do t'ju forcojë dhe do t'ju ruajë nga Satani. ⁴Zoti na e jep

bindjen se ju do t'i ndiqni udhëzimet tona tani dhe në të ardhmen. ⁵I lutemi Zotit ta drejtojë tërë mendimin dhe vullnetin tuaj në dashurinë ndaj Perëndisë dhe në besnikërinë e qendrueshme ndaj Mesisë.

Qortim lidhur me papunësi

⁶Vëllezër! Ju urdhërojmë në emër të Zotit, Jezus Mesisë, t'i shmangeni shoqërisë me çdo bashkëbesimtar që jeton në përtaci, e që nuk e ndjek udhëzimin që morët nga ne. ⁷Ju e dini se si jetuam ndër ju. Le të jetë ky shembull për ju! Nuk i bëmë bisht punës ⁸as nuk lejuam të paguhemi nga ndokush. Bëmë çmos të punojmë natë e ditë për mjetet e jetesës sonë, që të mos i bëheshim ndonjërit nga ju barrë. ⁹Me këtë do të kishim pasur të drejtë të kërkojmë prej jush ndihmën me të holla. Por dëshironim t'ju japim një shembull që ta ndiqni. ¹⁰Kur ishim me ju, me këmbëngulje ju thamë: 'Kush nuk do të punojë, as të mos hajë!'

¹¹Tani po dëgjojmë se disa nga ju bëjnë një jetë të paarsyeshme: nuk punojnë fare dhe humbasin kohën kot. ¹²I paralajmërojmë me këmbëngulje në emër të Zotit, Jezusit, Mesisë, që të punojnë siç duhet dhe ta fitojnë vetë bukën e gojës. ¹³Por juve të gjithëve po ju them: mos u lodhni t'u bëni mirë. ¹⁴Në qoftë se ndokush nuk do t'i ndjekë udhëzimet në këtë letër, shënojeni dhe mos u shoqëroni me të që të turpërohet. ¹⁵Mos e mbani për armik, por bëjini thirrje si vëllait.

Fjala e fundit

¹⁶Vetë Zoti që jep paqen, gjithmonë dhe në çdo mënyrë t'ju japë paqen. Zoti qoftë me ju të gjithë!

¹⁷Përsëndetje me dorën time - të Palit. Ky është shkrimi im. Nga ky mund të njihen letrat e mia.

¹⁸Hiri i Zotit tonë, Jezusit, Mesisë, qoftë me ju të gjithë!

LETRA E PARË DREJTUAR TIMOTEUT

Përsëritja hyrëse

1 Këtë letër e shkruan Pali, apostulli i Jezusit, Mesisë, me urdhër të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë dhe të Mesisë, Jezusit, tek i cili i varim shpresat tona. ²Ia drejtoji Timoteut, i cili u bë biri im, sepse e solla te feja në Jezusin, Mesinë.

Hir, mëshirë dhe paqe nga Perëndia Atë, dhe nga Mesia, Jezusi, Zoti ynë.

Paralajmërimi për mesime të rreme

³Qëndroni besnikë ndaj detyrës që jua dhashë kur u nisa për në Maqedoni. Atëherë ju luta të mbeteshit në Efes. Disa njerëz duhen penguar që të mos përhapin mesime të rreme. ⁴Të mos merren me spekulime të pakufishme për fillimin e botës dhe për gjenealogjitë e para, sepse kjo të çon vetëm në ëndërrime të pafrytshme, në vend që t'i shërbejë planit të shpëtimit të Perëndisë, që ka për qëllim besimin në Jezusin, Mesinë. ⁵Çdo mesim i bashkësisë duhet të ndihmojë për rritjen e dashurisë që vjen nga zemra e pastër, nga ndërgjegjja e mirë dhe nga feja e sinqertë. ⁶Disa u larguan nga kjo rrugë dhe humbën në biseda të kota. ⁷Ata dëshirojnë të bëhen mësues të Ligjit hyjnor, por nuk dinë se ç'flasin as kanë idenë për temat, për të cilat flasin me kaq vetëbesim.

⁸Ne, përkundrazi, e dimë: Ligji është i mirë, në qoftë se përdoret ashtu siç duhet. ⁹Nuk duhet harruar kjo: Ligji nuk ekziston për ata që zbatojnë vullnetin e Perëndisë, por për ata që nuk duan të dinë për të drejtën dhe as për rregullin. Ai është destinuar për mëkatarët që përbuzin madje edhe Perëndinë dhe urdhëresat e tij, për atëvrasësit, për mëmëvrasësit, për ata që bëjnë vrasje ¹⁰dhe imoralitet, për ata që bëjnë homoseksualizëm me fëmijë, që bëjnë tregti me

njerëz, për ata që gënjëjnë dhe japin dëshmi të rreme ose që, përveç kësaj, bëjnë atë që është në kundërshtim me mesimin e drejtë. ¹¹Ky mesim i përgjigjet lajmit të mirë, i cili m'u besua - lajmi që vjen nga Perëndia i lavdishëm, burimi i lumturisë.

Falënderim për mëshirën e Perëndisë

¹²E falënderoj Jezusin, Mesinë dhe Zotin tonë, që më dha fuqinë për të kryer detyrën time, që më çmoi për të besueshëm dhe më pranoi në shërbimin e tij. ¹³Më parë e kisha fyer, përndjekur dhe përbuzur. Por ai pati mëshirë për mua, sepse nuk dija se ç'po bëja, sepse atëherë nuk e njihja ende. ¹⁴Ai, Zoti ynë, ma dha hirin e tij me bollëk dhe së bashku me të, besimin dhe dashurinë që rriten nga lidhja me të. ¹⁵Kjo fjalë është e vërtetë dhe meriton besim të plotë: Jezusi, Mesia, erdhi në botë për t'i shpëtuar mëkatarët. Unë jam më i keqi prej tyre. ¹⁶Pikërisht për këtë arsye Ai pati mëshirë për mua dhe donte ta tregonte tërë durimin e tij me mua. Me mua dëshironte të jepte shembull për atë që mund të realizojë tek ata që do të besojnë në të, për të marrë jetën e përjetshme. ¹⁷Perëndisë, Mbretit të përjetshëm, të pavdekshmit, të padukshmit dhe të vetmit, i qoftë nder e lavdi për këtë, për jetë e mot! Amen!

¹⁸Biri im, Timote, po ta jap këtë detyrë solemne, në përputhje me profecitë që u thanë dikur për ty. Le të të përforcojnë fjalët e tyre për luftën e mirë që ti e bën. ¹⁹Ruaje fenë dhe ndërgjegjen e mirë! Disa bënë shpartallime me fenë e tyre, sepse nuk donin ta dëgjonin zërin e ndërgjegjes së tyre. ²⁰Ndër ta janë Himeneu dhe Aleksandri. Satanit ia dorëzova (për masë ndëshkimore). Kështu do të mësojnë të mos e fyejnë më Perëndinë (me mënyrën e tyre të jetesës).

Shërbimi fetar i bashkësisë

2 Gjëja kryesore, për të cilën po e thërras bashkësinë, është lutja. Sillini lutjet, ndërhyrjet dhe falënderimet tuaja para Perëndisë. Lutjuni Perëndisë për të gjithë njerëzit, ²për sundimtarët dhe për të gjithë ata që kanë pushtet, që të jetojnë në paqe dhe qetësi, në nder, para Perëndisë dhe siç duhet. ³Kjo është e mirë dhe i pëlqen Perëndisë, Shpëtimtarit tonë. ⁴Ai do që të gjithë t'i drejtohen së vërtetës dhe të shpëtojnë, ⁵sepse për të gjithë ka vetëm një Perëndi dhe vetëm një ndërmjetës në mes Perëndisë dhe njerëzve: njeriu Jezus Mesia. ⁶Ai dha jetën që të gjithë t'i çlirojnë nga mëkatet e tyre. Kështu vërtetoi se Perëndia dëshiron t'i shpëtojë të gjithë. Kjo ndodhi në kohën e caktuar nga Perëndia. ⁷Perëndia më emëroi apostull për ta njoftuar këtë publikisht. Dhe ashtu është: po ju them të vërtetën. Ai më ka emëruar mësues që t'i çoj popujt joçifutë te besimi (te Jezusi, Mesia) dhe tek e vërteta.

⁸Unë dua që gjithkund në shërbesat fetare meshkujt t'i luten Perëndisë. Duart që ngrejnë duke u lutur, të jenë të pastra dhe zemra të jetë e lirë nga faji, pa zemërim dhe pa grindje. ⁹Gjithashtu, dëshiroj që gratë të jenë të veshura siç duhet. Ato duhet të zbuskurohen me mirësjellje dhe me modesti në vend se me frizurë që bie në sy, me stoli ari, me perla ose me rroba të shtrënjta. ¹⁰Stolia e tyre duhet të përbëhet nga veprat e mira. Ashtu u përket grave që dëshirojnë ta tregojnë nderin e tyre për Perëndinë. ¹¹Në kohën e mësimit, gratë të dëgjojnë në heshtje dhe me nënshtrim. ¹²Nuk lejoj që gratë të mësojnë në bashkësi as t'i sundojnë burrat, por të rrinë në qetësi. ¹³Në të vërtetë, i pari u krijua Adami, dhe atëherë (për hirin e tij) Hava. ¹⁴Gjithashtu nuk ishte Adami ai që u mashtrua nga tunduesi: gruaja u gënjeve dhe nuk iu bind urdhrat të Perëndisë. ¹⁵Megjithatë, gruaja do të shpëtojë gjallë (në rastin e lindjes së fëmijëve), në qoftë se qëndron në fe e në dashuri, dhe bën një jetë që i pëlqen Perëndisë.

Kryetari i bashkësisë

3 Është plotësisht e vërtetë: Në qoftë se ndokush dëshiron të bëhet kryetar i bashkësisë, dëshiron një detyrë të madhe dhe të bukur. ²Kryetari i bashkësisë duhet të jetë një njeri pa të meta, vetëm një herë i martuar, i arsyeshëm, me mend dhe me karakter të mirë. Duhet të jetë mikpritës dhe i aftë për të mësuar. ³Nuk duhet të jetë pijanec ose njeri i ashpër, por njeri i mirë dhe paqedashës. Gjithashtu nuk duhet të jetë i dhënë pas parashë. ⁴Duhet të jetë njeri që e udhëheq mirë familjen e tij, fëmijët e të cilit e dëgjojnë me plot respekt - ⁵sepse po nuk diti ndokush ta udhëheqë familjen e vet, si do të marrë përsipër kujdestarinë e bashkësisë së Perëndisë? ⁶Të mos jetë i sapo kthyer në fe, ndryshe do t'i rritet mendja, e djalli do ta çojë aq larg, sa që Perëndia duhet ta dënojë. ⁷Edhe jashtë bashkësisë duhet të ketë nam të mirë që të mos tregojnë asnjë shkak për padi për shkak të jetës së tij të mëparshme. Përndryshe djalli do ta përdorë këtë për t'i ngritur grackë.

Ndhimësit në bashkësi

⁸Edhe ndihmësit e bashkësisë duhet të jenë njerëz të nderuar, njerëz të fjalës. Nuk duhet të jenë të dhënë tepër pas verës, as me dëshirë të pasurohen me pozitën e tyre. ⁹Ata duhet t'i bëjnë nder së vërtetës së zbuluar të fesë me anë të sjelljes së tyre pa të meta. ¹⁰Së pari, duhet kontrolluar, nëse janë të aftë për këtë pozitë. Vetëm në qoftë se askush nuk tregon asgjë kundër tyre, lejohej të pranohen për shërbim. ¹¹Edhe gratë e tyre duhet të jenë të nderuara, jo të dhëna pas thashethemeve, por të arsyeshme dhe besnike në gjithçka. ¹²Ndhimësi i bashkësisë duhet të jetë vetëm një herë i martuar. Ai duhet t'i drejtojë mirë fëmijët dhe familjen e tij. ¹³Kush e kryen mirë shërbimin e tij si ndihmës i bashkësisë, do të nderohet në bashkësi dhe mund të ndërhyjë me siguri për fenë që a lidh me Jezusin, Mesinë.

Fshehtësia e madhe

¹⁴Po t'i shkruaj të gjitha këto edhe pse shpresoj se së shpejti do të të vizitoj. ¹⁵Por në rastin e vonësës, kjo letër të tregon se si duhet sjellë në familjen e Perëndisë. Kjo familje është bashkësia e Perëndisë që vepron, shtylla dhe themeli i së vërtetës. ¹⁶Askush nuk mund ta mohojë: e madhe dhe e pashoqe është e vërteta që na ka bërë të njohur Perëndia: Në botë u paraqit si njeri, kurse në qiell Perëndia e deklaroi fitimtar - kështu Mesia iu paraqit engjëjve dhe iu njofua kombeve të botës. Gjithkund në botë u pranua me besim, kurse në qiell u pranua me nderin më të lartë.

Mbrojtja nga mësimet e rreme

4 Perëndia e ka parafulur qartë me anë të profetëve të tij se në ditët e fundit të kësaj epoke (nën sundimin e Satanit) shumë veta do të largohen nga feja. Ata do të bashkohen me njerëzit që mashtrohen nga mendjemadhësia e tyre, dhe do të ndjekin mësimet e fuqive të errësirës. ²Këta njerëz janë gënjeshtarë të shtirur që kanë ndër-gjegje të ngarkuar me faj. ³Ata mësojnë se nuk duhet martuar e as ngrënë disa ushqime të veçanta. Por Perëndia i ka krijuar këto ushqime. Kush e pranoi Mesinë dhe u njoh me të vërtetën mund t'i hajë pasi ta falënderojë Perëndinë për sigurimin e Tij. ⁴Gjithçka që krijoi Perëndia është e mirë. Nuk duhet të refuzojmë asgjë prej saj, por ta hamë, në qoftë se e falënderojmë Perëndinë për këtë. ⁵Me anë të fjalës së Perëndisë dhe me anë të falënderimit njoftohet se Perëndia i ka caktuar këto ushqime për të mirën tonë.

⁶Në qoftë se do t'ua japësh vëllezërve këto të vërteta, do të jesh shërbëtor i mirë i Jezusit, Mesisë. Si i tillë, ushqehesh nga fjala e Perëndisë dhe nga mësimi i vërtetë, të cilin e ke pranuar si parim. ⁷Refuzo spekulimet e mjereshme dhe foshnjake për patriarkët që jetonin para përmbytjes. Më

mirë ushtrohu në bindjen e urdhëresave të Perëndisë. ⁸Praktikat askete pak kanë vlerë, kurse ushtrimi në dëgjuesin ndaj Perëndisë është i dobishëm për gjithçka; sepse e sjell bekimin e Perëndisë, jo vetëm për këtë jetë, por edhe për atë të ardhshme. ⁹Kjo është fjalë e vërtetë dhe meriton besim të plotë. ¹⁰Me këtë qëllim luftojmë dhe punojmë, sepse i kemi varur shpresat tona te Perëndia që vepron. Ai është Shpëtimtari i të gjithë njerëzve, sidomos i atyre që besuan në Jezusin, Mesinë.

Timoteu - shembull, mësues dhe bari

¹¹Ngul këmbë që t'jua kujtoj këto gjëra. ¹²Askush mos të të përbuzë për shkak të moshës sate të re. Bëhu shembull për besimtarët me fjalë dhe me sjellje, me dashuri, me fe dhe me pastërti. ¹³Derisa të vij, lexoje Shkrimin e shenjtë publikisht me zë të lartë, prediko dhe mëso. ¹⁴Mos e lë pas dore dhuratën që Perëndia të dha kur kryetarët i vunë duart mbi ty të drejtuar nga udhëzimet profetike. ¹⁵Kujdesohu për atë me të cilën je i ngarkuar, që të njihen të gjithë me përparimet e tua. ¹⁶Shikoje jetën tënde dhe mësimin tënd; kontrolloji të dyja vazhdimisht. Atëherë do të shërbesh si mjet jo vetëm për shpëtimin e vetes sate, por edhe të dëgjuesve të tu.

5 Me plak mos ji i ashpër. Në qoftë se duhet ta qortosh, fol me të si ta kishe baba. Gjithashtu duhet t'i qortosh të rinjtë porsivëllezër, ²gratë më në moshë si nëna, të rejtat si motra me rezervë të duhur.

Mbajtja financiare e vejushave dhe shërbimi i tyre në bashkësi

³Trajtoji vejushat me respekt në qoftë se është fjala për vejusha të vërteta që s'kanë asnjëri për t'i ndihmuar me të holla. ⁴Përkundrazi, në qoftë se një vejushë ka fëmijë ose nipa, së pari ata duhet të përpiqen t'i përmëshin detyrat e tyre ndaj familjes, dhe t'u shpërblejnë nënave ose gjysheve atë që bënë për ta. Kjo i pëlqen

Perëndisë. ⁵Por, një vejushë e vërtetë, që është krejtësisht e vetmuar, ka mësuar t'i varë plotësisht shpresat te Perëndia, dhe nuk pushon t'i lutet atij natë e ditë. ⁶Ajo që i drejtohet prostitucionit (për t'i siguruar mjetet e jetesës), tashmë është e vdekur, pavarësisht se është në jetë. ⁷Për këtë ngul këmbë që t'i kenë parasysh të gjitha veujshat, në mënyrë që, jeta e tyre të mos ketë të sharë. ⁸Në qoftë se ndokush nuk kujdeset për veujshat e nevojshme të familjes së tij, e sidomos në qoftë se jetojnë bashkë me to, ai e ka mohuar Mesinë dhe është më i keq se një i pafe.

⁹Një grua mund të shënohet në regjistrin e vejushave, vetëm në qoftë se është më shumë se gjashtëdhjetë vjeçe. Përveç kësaj, ajo duhet të ketë qenë një herë e martuar. ¹⁰Ajo duhet të jetë e njohur për veprat e saj të mira; t'i ketë edukuar mirë fëmijët, të ketë qenë mikpritëse, t'u ketë larë këmbët besimtarëve, t'i ketë ndihmuar ata që kishin nevojë; shkurt; ajo që ka bërë ç'është e mundur për të bërë mirë.

¹¹Mos i shëno në regjistrë vejushat më të reja. Epshi mund t'i largojë nga premtimi solemn ndaj Mesisë, kështu që kërkojnë të martohen përsëri. ¹²Kështu ato bëhen fajto-re për thyerjen e betimit (të mos martohen më për t'iu kushtuar vetëm lutjes). ¹³Përveç kësaj, mësohen me përtaci dhe shkojnë shtëpi më shtëpi; bëhen llafazane, nuk shikojnë punën e tyre dhe flasin çfarë s'duhet. ¹⁴Për këtë dua që vejushat e reja të martohen, të lindin fëmijë, dhe të kujdesen për shtëpitë e tyre. Atëherë ato nuk do t'u japin kundërshtarëve tanë asnjë shkak të flasin keq për ne. ¹⁵Disa tashmë u larguan nga Mesia dhe ndjekin djallin.

¹⁶Në qoftë se ndonjë besimtar në familjen e tij ka vejusha, të kujdeset për to, që të mos i bëhen barrë bashkësisë. Shpenzimet e jetesës, që i jep bashkësia, duhet të vlejnjë vetëm për vejushat e vetmuara.

Kryetarët e bashkësisë

¹⁷Kryetarët që janë kujdestarë të mirë të bashkësisë, meritojnë pagën e dyfishtë, e

sidomos në qoftë se punojnë si predikues dhe si mësues. ¹⁸Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Kaut që shin në lëmë, mos ia lidh gojën!* Gjithashtu thuhet: *Kush punon, ka të drejtë për pagën e tij!*

¹⁹Padinë kundër kryetarit dëgjoje vetëm në qoftë se e vërtetojnë dy ose tre dëshmitarë. ²⁰Në qoftë se njëri prej tyre është me të vërtetë fajtor, qortojë para kryetarëve të tjerë, që të paralajmërohen edhe ata. ²¹Po të bëj be para Perëndisë, para Mesisë, Jezusit dhe para engjëjve të shenjtë, që të veprosh me objektivitet të plotë në një rast të tillë. Mos u bëj i predisponuar për keq ndaj ndonjërit, por as mos favorizo asnjëri.

²²Për askënd mos u ngut t'i vësh duart, (për ta emëruar në pozitën e kryetarit); përndryshe bëhesh bashkëfajtor kur të dalë keq. Vetë shiko që të mos largohesh nga rruga e drejtë. ²³Kjo nuk do të thotë se duhet të pish vetëm ujë! Pi pak verë për shkak të stomakut: ti je shumë shpesh i sëmurë! ²⁴Mëkatet e disa njerëzve dalin menjëherë në shesh dhe u shkojnë përpara në gjyq. Tek të tjerët ato njihen me shumë vështirësi, sepse e zbulojnë veten vetëm më vonë. ²⁵Po kështu është me veprat e mira; ato dalin në shesh, dhe në rast të kundërt, ato do të dalin në fund në dritë.

Skllëvërit

6 Skllëvërit që janë anëtarë të bashkësisë duhet të sillen ndaj zotërinjve të tyre me nderimin që u përket atyre. Askush të mos shkaktojë që njerëzit të flasin keq për Perëndinë as për mësimin tonë. ²Në qoftë se një skllav ka një besimtar për zotëri, nuk duhet ta nderojë më pak atë, sepse është vëllai i tij (në fe). Pra, duhet t'i shërbejë edhe më mirë, sepse një zotëri besimtar që e di se Perëndia e do, e trajton mirë skllavin e tij.

Paralajmërimi për mësuesit e rremë dhe lakminë

Kështu duhet të mësosh dhe t'i paralajmërosh të gjithë në këtë drejtim. ³Në

qoftë se ndokush mëson ndryshe e nuk u përmbahet fjalëve të shëndosha të Zotit tonë, Jezusit, Mesisë, dhe as mësimi të fesë, ⁴ai është mendjemadh dhe i paditur. Ai ka prirje të tepruar për ëndërrime dhe për grindje me fjalë. Nga kjo rrjedh smira, grindja, fjalët fyese, dyshimet e këqija, ⁵dhe zënka e vazhdueshme. Njerëz të tillë e kanë humbur logjikën. Ata janë larguar aq shumë nga rruga e vërtetë, saqë mendojnë që shërbimi i Perëndisë është mjet për t'u pasuruar.

⁶Sigurisht, shërbimi i Perëndisë është fitim i madh, vetëm me kusht që zemra të mos jepet pas pasurisë tokësore. ⁷Çfarë sollëm me vete në këtë botë? Asgjë! E çfarë do të marrim me vete prej saj? Asgjë! ⁸Prandaj në qoftë se kemi ushqim dhe veshje, kjo duhet të na mjaftojë. ⁹Kush dëshiron që të pasurohet me çdo kusht, bie në tundim, bie në dëshira të marra dhe të dëmshme, të cilat e plandosin në rrënim dhe humbje. ¹⁰Lakmia e parasë është rrënjë e të gjitha të këqijave. Disa janë aq të dhënë pas parasë, saqë u bënë të pabesë ndaj Zotit dhe i shkaktuan vetes torturat më të tmerrshme.

Kije parasysh qëllimin

¹¹Ti je në shërbim të Perëndisë e duhet të ruhesh nga të gjitha këto. Përpiku për drejtësinë, frikën nga Perëndia, besimin, dashurinë, durimin dhe dashamirësinë. ¹²Bëj çdo gjë të mundshme për të luftuar për fenë, që të fitosh jetën e përfundimtare. Perëndia për këtë të thirri, kur dhe dëshminë e mirë të fesë para shumë dëshmitarëve. ¹³Të urdhëroj para Perëndisë, prej të cilit vjen e gjithë jeta, dhe para Jezusit,

Mesisë, që e dha dëshminë e mirë para Ponc Pilatit: ¹⁴Plotësoje detyrën, me të cilën je ngarkuar, me aq besnikëri, që të të mos gjejë asnjë të metë, dhe qëndro besnik ndaj saj, derisa të vijë Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë. ¹⁵Kohën e ardhjes së tij e ka caktuar Perëndia, Sundimtar i pashoq dhe i pavarur, Mbreti më i lartë dhe Zoti më i lartë. ¹⁶Ai që i vetmi ka pavdekshmërinë. Ai është i përfundimtar - banon në dritën e pafundshme; është i padukshëm - asnjëri nuk e ka parë dhe asnjëri s'mund ta shohë. Atij i qoftë nderi dhe pushteti i përfundimtar! Amen!

Paralajmërim për të pasurit

¹⁷Paralajmëroji ata që, sipas pikëpamjes së kësaj bote, janë të pasur, që të mos jenë mendjemedhenj. Ata nuk duhet të kenë besim te diçka aq e pasigurt siç është pasuria që mund t'u tretet në dorë, por te Perëndia që jep me bollëk sipas nevojës sonë. ¹⁸Ata duhet të jenë bujarë dhe të gatshëm ta ndajnë pasurinë e tyre me të tjerët. Në qoftë se investojnë në vepra të mira, ¹⁹grumbullojnë kështu për vete një kapital për të ardhmen, dhe në këtë mënyrë do të fitojnë jetën e vërtetë.

Paralajmërimi i fundit për Timoteun

²⁰I dashuri Timote, ruaji pa falsifikim të vërtetat e fesë që t'u besuan! Largohu nga llomotitja e pazote e këtyre njerëzve, që është në kundërshtim me të vërtetën, dhe që ka për bazë një dije të rreme. ²¹Disa tashmë e pranuan dhe u larguan nga rruga e fesë.

Zoti të ruajtë në hirin e tij!

LETRA E DYTË DREJTUAR TIMOTEUT

Përsëritja hyrëse

1 Këtë letër e shkruan Pali, të cilin Perëndia e emëroi apostull të Jezusit, Mesisë. Perëndia ma dha për detyrë ta shpall jetën që na është premtuar me anë të Jezusit, Mesisë. ²Këtë letër ia drejtoj Timoteut, birin tim të dashur.

Hir, mëshirë, paqe nga Perëndia dhe nga Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë.

Falënderimi i apostullit

³Kur mendoj për ty, e falënderoj Perëndinë, të cilit i shërbej me ndërgjegje të pastër, ashtu siç bënë edhe të parët e mi. Natën dhe ditën mendoj me mirënjohje për ty në lutjet e mia. ⁴Më kujtohen lotët e ndarjes dhe kam mall të të shoh përsëri, që të gëzohem nga zemra. ⁵E kam para syve besimin tënd të drejtë, të njëjtin besim që më parë gjendej në gjyshen tënde Loidën edhe në nënën tënde Euniken ndërsa tani - jam i bindur - gjendet edhe në ty.

Inkurajimi për Timoteun

⁶Prandaj po të bëj thirrje: le të veprojë pa pengesë dhuntia të cilën Perëndia ta dha, kur i vura duart mbi ty. ⁷Shpirti që na e dha Perëndia nuk bën nga ne njerëz të druajtur, por na jep fuqi, dashuri dhe mend.

⁸Ndërhyr pa frikë për lajmin e Zotit tonë! Ndërhyr edhe për mua që jam në burg për hirin e tij, e ji gati të vuash bashkë me mua për lajmin e mirë. Perëndia do të të japë fuqi për këtë. ⁹Ai na ka shpëtuar dhe na ka thirrur të jemi populli i tij. Kjo ndodhi jo për shkak të veprave tona të mira, por sepse kjo ishte në përputhje me zgjedhjen e tij. Që para fillimit të botës kishte mëshirë për ne me anë të Jezusit, Mesisë. ¹⁰Por kjo zgjedhje u bë e dukshme vetëm tani, sepse Jezusi, Mesia dhe Shpëtimtari ynë, erdhi në botë. Ai ia hoqi vdekjes

pushtetin dhe solli në dritë jetën që është jashtë pushtetit të vdekjes. Për këtë tregohet në lajmin e mirë, ¹¹të cilin unë si apostull dhe mësues duhet ta shpall.

¹²Për këtë unë duhej t'i pësoja të gjitha këto. Por nuk tërhiqem nga kjo, sepse e di se kujt i besova. Jam i bindur se Ai mund të ruajë të sigurt gjë në Ditën e gjyqit atë që më besoi. ¹³Qëndro në fjalët e frymëzuara nga Perëndia që i dëgjove prej meje. Merri ato për shembull dhe për normë në mësimin tënd. Drejtohu në gjithçka sipas fesë dhe dashurisë që vjen nga lidhja me Jezusin, Mesinë. ¹⁴Ruaje mësimin që t'u besua. Shpirti i Perëndisë që banon në ne, do të të japë fuqi për këtë.

Procesi i apostullit në Romë

¹⁵Ti e di se të gjithë në provincën e Azisë më lanë në baltë. Ndër ta ishin edhe Figeli dhe Hermogeni. ¹⁶I lutem Perëndisë që të ketë mëshirë për anëtarët e shtëpisë së Oneziforit. Ai ndërhyri për mua, megjithëse isha në burg dhe shpeshherë më dha zemër. ¹⁷Sapo arrita këtu në Romë, më kërkoi derisa më gjeti. ¹⁸Ti, vetë, e di se sa bëri për mua në Efes. Zoti le të ketë mëshirë për të Ditën e Gjyqit.

Njeriun që përdor Zoti

2 Ti, biri im, forcohu me anë të hirit që ta dha Jezusi, Mesia. ²Atë që të transmetova si mësim të fesë sonë, në prani të shumë dëshmitarëve, transmetojau njerëzve besnikë që janë në gjendje t'u transmetojnë edhe të tjerëve. ³Për këtë, prano të vuash bashkë me mua si luftëtar besnik i Jezusit, Mesisë. ⁴Një ushtar që del në luftë nuk kujdeset më për punët e përditshme. Për atë, kryesorja është fitimi i miratimit të komandantit të tij. ⁵Një sportist, që merr pjesë në një garë, mund ta fitojë shpërblin

min vetëm me kusht që t'u nënshtrohet rreptësisht rregullave. ⁶E bujku duhet të punojë shumë, para se të jetë në gjendje të ushqehet me prodhimin e fushës. ⁷Do ta kuptosh çfarë dua të them. Zoti do të ta japë kuptimin e mirë për këtë.

⁸Kije parasysh Jezusin, Mesinë dhe Shpëtimtarin e premtuar nga pasardhësit e Davidit. Perëndia e ringjalli nga të vdekurit. Kështu thuhet në lajmin e mirë të cilin po e shpall, ⁹dhe për të cilin edhe vuaj. Më vunë edhe në pranga si kriminel. Por Fjala e Perëndisë nuk mund të vihet në pranga. ¹⁰Të gjitha këto i vuaj për hir të njerëzve që Perëndia i ka zgjedhur, që të shpëtojnë me anë të Jezusit, Mesisë, dhe të marrin madhësitë e përjetshme. ¹¹Mbështetem në këtë fjalë: Në qoftë se vdiqëm bashkë me Mesinë, me të edhe do të jetojmë. ¹²Në qoftë se vuajmë me durim bashkë me të, do të sundojmë bashkë me të. Por në qoftë se nuk marrim anën e tij, edhe ai nuk do të marrë anën tonë (në Gjyq). ¹³Megjithatë, ai mbetet besnik, edhe në qoftë se ne jemi të pabesë ndaj tij, sepse ai nuk mund të jetë i pabesë ndaj vetes.

Një punëtor i sprovuar

¹⁴Për këtë kujtoji të gjithë dhe përbetoji para Perëndisë që të mos hyjnë në diskutime të dëmtuara bashkësisë, të cilat u shkaktojnë dëm dëgjuesve. ¹⁵Shiko që të mund të qëndrosh para Perëndisë me veprat e tua e që të ruhesh si njeri që di ta transmetojë pa shtrembërim lajmin e Perëndisë. ¹⁶Mos u ndiko nga përrallat e pazota të disa njerëzve. Ata do të largohen edhe më tej nga Perëndia, ¹⁷dhe mësimi i tyre do të përhapet rreth tyre si një tumor i keq. Mendoj, për shembull, për Himeneun dhe Filetin, ¹⁸të cilët u larguan nga rruga e së vërtetës dhe pohojnë se ringjallja tashmë ndodhi. Kështu e largojnë shumicën nga feja.

¹⁹Por themeli i sigurt, të cilin vetë Perëndia e vuri, nuk mund të tundet. Mbi këtë shkruhet: *Zoti i njej ata që i takojnë*

dhe pastaj *Kush thotë se i takon Zotit, duhet të largohet nga gjithçka që s'është në përputhje me karakterin e Tij.*

²⁰Në një shtëpi të madhe ka enë të ndryshme. Disa janë prej ari dhe disa prej argjendi, por ka edhe disa prej druri dhe argjile. Disa janë destinuar për raste të ndëruara, kurse disa përdoren si enë për mbeturina. (Këta njerëz i ngjajnë kovës së mbeturinave). ²¹Kush ndahet nga ata, bëhet i pastër dhe i sjell nder të zotit të shtëpisë. Vihet në dispozicionin e tij dhe është i dobishëm për të. Ai është i aftë për çdo vepër të mirë.

²²Ruhu nga ephset që vënë në rrezik një të ri. Përpiqu për atë që është në përputhje me karakterin e Perëndisë, besimin, dashurinë dhe paqen me ata që e marrin anën e Zotit me ndërgjegje të pastër. ²³Ti duhet t'i refuzosh ëndërrimet e marra dhe të kota. Shmangiu; ti e di, ato të çojnë në grindje. ²⁴Kush i shërbën Zotit, të mos grindet, por të sillet mirë me të gjithë dhe t'u dëshmojë për fenë e vërtetë. Nuk duhet të pranojë të provokohet, ²⁵⁻²⁶por duhet t'u tregojë me plot kuptim rrugën e drejtë. Ndoshta Perëndia do t'u japë atyre rast për t'u kthyer dhe për të ardhur në vete, në mënyrë që të njohin të vërtetën. Atëherë ata mund të çlirohen nga gracka, në të cilën djalli i kishite zënë, për t'i shpërdorur për qëllimet e tij.

Shenjat e kohës

3 Ki parasysh këtë: kur na pret mbarimi i kësaj kohe, do të ketë kohë të vështira. ²Atëherë njerëzit do të jenë egoistë, të dhënë pas parasë, mburracakë dhe mendjemëdhën. Do t'i fyejnë të afërmit, prindërit nuk do t'i dëgjojnë dhe s'do të kenë frikë nga asgjë. Do të jenë mosmirënjohës, ³të padashur dhe të papajtueshëm, shpifës, të papërmbytur, brutalë, do ta urrejnë të mirën, ⁴do të jenë të pabesë, mendjemëdhën dhe arrogantë. Ata nuk do të kërkojnë atë që i pëlqen Perëndisë, por vetëm atë që

shton kënaqësinë e tyre. ⁵Vërtet, do të shtrihen si të përshpirtshëm, por fuqinë e përshpirtshmërisë së vërtetë nuk e njohin.

Largohu nga njerëzit e tillë! ⁶Disa prej tyre shkojnë edhe në banesa për të fituar gra që janë të ngarkuara me mëkate dhe lejohen të udhëhiqen nga gjithfarë epsesh, ⁷të tilla që gjithnjë dëshirojnë të mësojnë e megjithatë kurrë nuk arrijnë gjer në kuptimin e së vërtetës. ⁸Siç bënë magjistarët egjiptianë Johane dhe Mamre që e kundërshtuan Mosheun, kështu edhe këta mashtrues kundërshtojnë mësimin e vërtetë. Mendimet e tyre shkuajnë në rrugë të gabuar - besimi i tyre nuk kaloi në provë. ⁹Por nuk do të kenë sukses të madh; do të jetë e qartë për të gjithë, se veprojnë pa mend, siç doli edhe me egjiptianët.

Shembulli i apostullit dhe udhëzimi i Shkrimit të shenjtë

¹⁰Por ti u orientove sipas mësimit tim, mënyrës së jetesës sime dhe qëllimit të jetës sime. Ti e ke ndjekur shembullin e fesë sime, të durimit tim dhe të vuajtjes sime. Ti e di qëndrueshmërinë time ¹¹në të gjitha përndjekjet dhe vuajtjet; ti i përjetove këto bashkë me mua në Antioki, në Ikon dhe në Listër. Unë duhej t'i duroja gjëra të tilla, dhe nga të gjitha këto rreziqe dhe vuajtje, Zoti më shpëtoi.

¹²Secili që dëshiron, në lidhje me Jezusin, Mesinë, të bëjë një jetë që i pëlqen Perëndisë, do të pësojë përndjekje, ¹³ndërsa mashtruesit dhe gënjeshtarët do të përparojnë - drejt rrugës së rrënimit. Në fund do të mbetin mashtrues të mashtruar. ¹⁴Qëndro pranë së vërtetës që mësove dhe për të cilën je plotësisht i bindur. Ti i di cilët ishin mësuesit e tu, ¹⁵dhe që nga femëria i di Shkrimet e shenjta. Ato mund të të ndihmojnë të shkosh në rrugën që të çon në shpëtim, e cila na u hap neve me anë të besimit në Jezusin, Mesinë. ¹⁶I tërë Shkrimi i shenjtë është frymëzuar nga Perëndia dhe mund të përdoret me fitim për mësim, për korrigjimin e gabimeve dhe mësimi të rrëmë, që të bëjmë një jetë që i pëlqen Atij.

¹⁷Kështu njeriu që vihet në dispozicion të Perëndisë, mund të bëhet i aftë për gjithçka të mirë.

Thirrja e fundit drejtuar Timoteut

4 Po të bëj thirrje, me këmbëngulje para Perëndisë dhe para Jezusit, Mesisë, i cili do t'i gjykojë të gjithë, të gjallët dhe të vdekurit. Po të urdhëroj, ashtu si s'ka dyshim se do të duket Jezusi, Mesia, për të themeluar mbretërinë e tij: ²shpalljau njerëzve mësimin e Perëndisë, njëlloj iu përshtat ose jo! Fol kështu që t'i vrasë ndërgjegjia, qortoji dhe bëju thirrje. Mos u lodh t'u a tregosh rrugën e drejtë. ³sepse do të vijë koha kur do t'u duket i padurueshëm mësimi i vërtetë dhe do t'i kërkojnë mësuesit sipas qejfit, të cilët do t'i lajkatojnë me fjalë të bukura. ⁴Ata s'do ta dëgjojnë më të vërtetën, por do t'u drejtohen spekulimeve të kota. ⁵Por ti duhet ta mbash në çdo rast aftësinë e mirë për të dalluar. Mos u shqetëso, në qoftë se duhet të vuajsh për këtë. Shpalle lajmin e mirë për shpëtim në Jezusin, Mesinë dhe plotësoje shërbimin që ke marrë.

⁶Për mua erdhi koha të flijohem: ndarja ime është afër. ⁷Kam bërë gjithçka të mundshme në garë që është pas meje dhe vrapova pa pushim tërë distancën; qëndrova besnik gjer në fund. ⁸Tani më pret shpërblimi i fitimtarit; Zoti, gjykatësi i drejtë, do të më shpërblejë me këtë ditën e gjyqit të tij, e jo vetëm mua, por të gjithë ata që po presin me padurim ardhjen e tij.

Fati personal i apostullit

⁹Eja sa më shpejt tek unë! ¹⁰Dema më la në baltë dhe shkoi në Selanik, sepse kjo botë është për të më e vlefshme se bota që po vjen. Krescenci u nis për në Galaci dhe Titi për në Dalmaci. ¹¹Vetëm Luka është ende me mua. Merre me vete Markun; ai di të më bëjë shërbim të dobishëm. ¹²Tihikun e dërgova në Efes. ¹³Ma sill, sipas mundësisë, tallaganin që lashë te Karpri në Troadë,

po ashtu edhe librat, e sidomos pergamenat.

¹⁴Aleksandri farkëtar më bëri shumë të këqija. Zoti do t'ia paguajë sipas veprave të tij. ¹⁵Ruhu edhe ti prej tij; ai ka qenë kundërshtar i madh i shpalljes së lajmit tonë.

¹⁶Kur duhej të mbrohesh herën e parë para gjyqit, askush nuk ndërhyri për mua. Të gjithë më lanë në baltë. Zoti mos i shpërbleftë siç e meritojnë! ¹⁷Por Zoti më ndihmoi dhe më dha fuqi ta shpall lajmin e mirë, që ta dëgjojnë të gjithë njerëzit joçifutë. Zoti më shpëtoi përsëri nga goja e luanëve*, ¹⁸edhe do të më shpëtojë nga të gjitha sulmet e këqija; gjithashtu do të më

çojë shëndoshë e mirë në mbretërinë e tij qiellore. Lavdi Atij përgjithmonë! Amen!

*aluzion për shfaqësimin e Palit para gjyqit më të lartë në Romë. Kështu i shpëtoi dënimit me vdekje.

Përsëhendetjet e fundit

¹⁹Bëju të fala Priskës dhe Akuilit, si edhe familjes së Oneziforit. ²⁰Erasti mbeti në Korint. Trofimin e lashë gjithashtu atje, sepse ishte i sëmurë. ²¹Përpiqu të vish para dimrit!

Të përsëhendetin Eubuli, Pudenci, Lini, Klaudia dhe të gjithë bashkëbesimtarët.

²²Zoti të ndihmoftë. Hiri i tij qoftë me ju!

LETRA DREJTUAR TITIT

Përsëhendetja

1 Këtë letër e shkruan Pali, shërbëtor i Perëndisë dhe apostull i Jezusit, Mesisë. Detyra ime është ta sjell popullin që ka zgjedhur Perëndia, te besimi dhe te nderimi i vërtetë i Perëndisë. ²Ata duhet ta dinë se kanë shpresë të patundur për jetën e përjetshme. Perëndia, që nuk gënjen, e dha premtimin e vet që para shumë kohësh të na e japë këtë jetë; ³por tani këtë premtim e ka njoftuar në kohën e caktuar me anë të lajmit të mirë. Me anën e porosisë së Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, ky lajm m'u besua mua për ta përhapur.

⁴Këtë letër ia drejtoj Titit, i cili është i lidhur me mua si një bir i vërtetë.

Hir dhe paqe nga Perëndia Atë dhe nga Mesia, Jezusi, Shpëtimtari ynë.

Detyra e Titit në Kretë

⁵Të lashë në Kretë që të bësh atë që unë nuk jam më në gjendje ta kryej. Në çdo qytet ti duhet të emërosh kryetarë të bashkësive. Mendo për udhëzimet e mia: ⁶Një kryetar duhet të jetë pa të meta, i martuar vetëm një herë, fëmijët t'i ketë besim-

tarë që nuk përfliken për sjellje të çrregullit dhe për mosbindje. ⁷Kryetari i bashkësisë, si administrator i shtëpisë së Perëndisë, duhet të jetë njeriu që s'ka të sharë. Nuk duhet të jetë mendjemadh ose njeri me tërbim të papritur, as edhe pijanec ose brutal. Nuk duhet të jetë i dhënë pas parasë, ⁸por mikpritës, i cili e do të mirën. Duhet të jetë njeri me mend, i drejtë, me karakter pa njollë, dhe i disiplinuar. ⁹Ai duhet ta ruajë mësimin e transmetuar pikërisht ashtu siç iu dorëzua. Atëherë ai do të jetë në gjendje ta ndihmojë bashkësinë e tij me mësimin e drejtë dhe t'u tregojë kundërshtarëve gabimin e tyre.

¹⁰Ka shumë llafazanë dhe mashtrues që nuk e ndjekin të vërtetën, sidomos ndër çifutë e kthyer. ¹¹Atyre duhet t'u mbyllet goja, sepse me anë të mësimave të papranueshme largojnë familje të tëra nga rruga e drejtë, dhe këtë e bëjnë me qëllim të turpshëm që të pasurohen. ¹²Njëri nga atdhetarët e tyre foli për ta si profet kështu: 'Kretasit gënjejnë gjithnjë. Ata janë si kafshë grabitqare, sorollaten dhe mendojnë vetëm për ushqim.' ¹³Të vërtetën e ka thënë. Prandaj ti duhet t'i trajtosh ashpër që

të kthehen te mësimi i drejtë. ¹⁴Të mos merren më me spekulime për patriarkët para përmbytyjes, e të mos dëgjojnë udhëzime për pastërti të menduara nga njerëzit që i kthyen shpinën së vërtetës. ¹⁵Gjithçka është e shëndetshme për ata që janë vetë moralisht të shëndetshëm. Por asgjë nuk është e shëndetshme për ata që janë moralisht të prishur dhe pa fe të vërtetë - vetë mendja dhe ndërgjegjia e tyre janë të molepsura. ¹⁶Këta njerëz pohojnë se e njohin Perëndinë, por me anë të veprave të tyre provojnë të kundërtën. Mund të ndihet vetëm neveri për ta, sepse nuk duan të dëgjojnë dhe janë të paafte për çdo vepër të mirë.

Për secilin fjala e drejtë

2 Ti, bëji vetëm thirrje bashkësisë, siç i përgjigjet mësimi të vërtetë! ²Urdhëroji pleqtë të jenë të arsyeshëm, të ndershëm dhe me mend, të mbështetur në besimin e drejtë, në dashuri dhe në shpresë. ³Gjithashtu thuaju plakave të bëjnë një jetë të vërtetshme, jo të dhënë pas thashethemeve ose pas pijes, por të jenë shembuj në gjithçka të mirë. ⁴Atëherë do të jenë në gjendje t'i nxitin gratë më të reja t'i duan burrat dhe fëmijët e tyre, ⁵të jetojnë me mend dhe me vërtetë, ta qeverisin mirë shtëpinë dhe t'i dëgjojnë burrat e tyre, në mënyrë që të mos diskreditohet mësimi i Perëndisë.

⁶Ngul këmbë që të rinjtë ta ruajnë vetëkontrollin në çdo drejtim. ⁷Ti vetë të jesh shembull për ta në këtë. Mësoje të vërtetën me drejtësi dhe me dinjitet, ⁸me fjalë të qarta dhe bindëse. Atëherë kundërshtarët nuk do të jenë në gjendje të na diskreditojnë e duhet të tërhiqen me turp.

⁹Skllëvërit duhet t'i dëgjojnë zotërinjtë e tyre dhe t'u nënshtrohen në gjithçka, të mos i kundërshtojnë me fjalë, ¹⁰e të mos shpërdorojnë asgjë, por t'u shërbejnë me besnikëri atyre. Gjithçka që bëjnë, t'i sjellin nder mësimi të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë.

Dashuria e Perëndisë të çon në një jetë të re

¹¹Dashuria shpëtuese e Perëndisë u duk. Ajo është e vlefshme për të gjithë njerëzit, ¹²dhe na nxit për një jetë, e cila është e denjë për të. Mohuam çdo mosbindje ndaj Perëndisë si edhe dëshirat tona egoiste, që të bëjmë në këtë botë një jetë me vetëkontroll, në dashuri ndaj njerëzve dhe me respekt për Perëndinë. ¹³Na pret gëzimi i përhershëm, sepse po presim që të duket madhështia e Perëndisë sonë të fuqishëm dhe e Shpëtimtarit tonë, Jezusit, Mesisë. ¹⁴Ai e dha jetën për ne për të na çliuar nga çdo faj dhe të na bëjë një popull që i përket atij dhe që bën gjithçka të mundshme për të mirë.

¹⁵Mësoji, bëju thirrje dhe qortoji në këtë drejtim. Kështu vepro me këmbëngulje. Askush të mos e vërë në dyshim autoritetin tënd.

Jeta besimtare dhe themeli i saj

3 Kujtoji bashkësisë t'i nënshtrohet pushtetit dhe autoriteteve shtetërore. Ata duhet t'i dëgjojnë, e përveç kësaj të jenë gati të bashkëpunojnë për të mirë. ²Bëju thirrje të mos flasin keq për asnjëri dhe të mos grinden, por të jenë paqedashës dhe të sillen mirë me të gjithë njerëzit.

³Të mos harrojmë se më parë vetë ishim të paarsyeshëm dhe të pabindur. Ne ishim larg rrugës së drejtë dhe të dhënë pas gjithfarë dëshirash dhe epshesh; jetonim në të këqija dhe në smirë; ishim të urreyer dhe e urrenim njëri-tjetrin.

⁴Por pastaj u duk dashamirësia dhe dashuria e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, për njerëzit. ⁵S'kishim asnjë meritë për shpëtim, e megjithatë Perëndia pati mëshirë për ne. Na shpëtoi dhe na bëri të lindemi për një jetë të re me anë të ujit të pagëzimit dhe me anë të Shpirtit të shenjtë. ⁶Këtë Shpirt na e ka dhënë Perëndia me bollëk me anë të Jezusit, Mesisë, Shpëtimtarit tonë. ⁷Meqë

Mesia na e ka dhënë faljen e dënimit me anë të flijimit të tij, ne morëm pafajësinë (para gjyqit të Perëndisë) dhe jemi trashëgimtarë të jetës së përjetshme.

⁸Ky mësim është i besuar. Kërkoj prej teje që të ndërhysh me ngulm për të dhe ta transmetosh. Atëherë të gjithë ata që e pranuam Perëndinë për Zotin e tyre, do të mundohen të bëjnë vepra të mira. Kjo është e mirë dhe u sjell njerëzve dobi. ⁹Por, mos merr pjesë në diskutime të kota për gjenealogjitë e të parëve para përmbytjes, as në grindjet lidhur me Ligjin e judaizmit. Ato janë të padobishme dhe të kota. ¹⁰Kush i përhap mësim të tillë të rreme, të qortohet, herën e parë dhe herën e dytë. Në qoftë se edhe atëherë nuk të dëgjon, të përjashtohet nga gjiri i bashkësisë. ¹¹Ti mund të vësh

se ky është njeri pa shpresë. Në qoftë se vazhdon në rrugë të gabuar, kjo provon se e bën me qëllim: ai e dënon veten.

Porosi personale

¹²Sapo ta dërgoj te ti Artemin ose Tihikun, eja sa më shpejt tek unë në Nikopol, sepse atje vendosa ta kaloj dimrin. ¹³Përkujdesu mirë për Zenën, juristin, dhe për Apolonin që të marrin gjithçka që u nevojitet për udhëtimin dimëror. ¹⁴Edhe bashkësitë tona duhet të mësojnë të bëjnë mirë në rast nevojë, përndryshe feja e tyre nuk do të japë asnjë fryt.

¹⁵Të përshëndetin të gjithë ata që janë me mua. Përshëndeti ata që janë të lidhur me ne me anë të fesë.

Zoti ju ruajtë në hirin e tij!

LETRA DREJTUAR FILEMONIT

Përshëndetja

¹Pali, që gjendet në burg, për hir të Jezusit, Mesisë, dhe vëlla Timoteu ia drejtojnë këtë letër Filemonit, bashkëpunëtorit tonë të dashur, ²si edhe motrës sonë (në fe) Api, bashkëlufëtarit tonë Arhipit, dhe bashkësisë që mblihet në shtëpinë e Filemonit.

³Hir dhe paqe nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Jezusi, Mesia dhe Zoti.

Dashuria dhe besimi i Filemonit

⁴E falënderoj Perëndinë tim çdo herë, o Filemon, kur mendoj për ju në lutjet e mia, ⁵sepse po dëgjoj për dashurinë tënde ndaj të gjithë besimtarëve dhe për besimin tënd në Jezusin, Mesinë. ⁶Lutem për ty, që besimi që e ke të përbashkët me të gjithë besimtarët e tjerë, të veprojë në ty, e që ta dish se sa e mira mund të bëhet me anën tonë për nder të Mesisë. ⁷Për mua ishte një gëzim i madh e më dha zemër, vëlla, të

dëgjoj për dashurinë që tregove ndaj bashkëbesimtarëve dhe me të cilën i gëzove.

Pali ndërhyr për Onezim

⁸Për këtë nuk dua ta përdor autoritetin tim; mund të të urdhëroja në emër të Mesisë se ç' duhet të bësh; ⁹por për të ushqyer dashurinë, vetëm po të lutem. Unë, Pali, plak dhe tani edhe i burgosur për hir të Jezusit, Mesisë, ¹⁰po të lutem për Onezim. Këtu në burg e solla te besimi në Jezusin, Mesinë, dhe kështu ai u bë biri im.

¹¹Më parë ishte për ty i pavlefshëm, por tani mund të bëhet i vlefshëm për ty e për mua. ¹²Po ta dërgoj përsëri te ti - si të thuash - po ju dërgoj zemrën e tij. ¹³Dëshiroja që të mbetej tek unë. Atëherë mund të më shërbente mua në vend që të të shërbejë ty, gjersa jam në burg për hir të lajmimit të mirë.

¹⁴Por nuk desha të veproja pa lejen tënde, sepse ti nuk duhet të jesh i detyruar të bësh të mirën, por atë duhet ta bësh vullneti-

risht.

¹⁵Ndoshta isha i ndarë nga ju vetëm për një kohë, që të ta kthej përgjithmonë, ¹⁶sepse tani ai ju vlen më shumë se një skllav, ju vlen si një vëlla i dashur. Kështu është, para së gjithash, për mua, por edhe më tepër duhet të jetë për ty, si njeri i tillë që i takon Zotit!

¹⁷Në qoftë se jam vëllai yt në fe, atëherë pranoje ashtu si unë! ¹⁸Në qoftë se të ka bërë ndonjë dëm ose të ka gjë borxh, m'i ngarko mua të gjitha. ¹⁹Unë, Pali, po nënshkruaj me dorën time; unë do ta vë në vend...që të të mos kujtoj se edhe ti ke një borxh - jetën tënde. ²⁰Të lutem, vëlla i dashur, mendo për Zotin dhe ma bëj këtë nder.

Gëzoje zemrën time siç duhet mes njerëzve që janë të lidhur me anë të Mesisë.

²¹Jam i sigurt se do ta plotësosh lutjen time. E di se do të bësh edhe më tepër se sa të lutem. ²²Më përgatit një banesë, sepse kam shpresë të patundur që Perëndia do t'i dëgjojë lutjet e tua dhe se do të më kthejë tek ti.

Përsëritjet e fundit

²³Të bën të fala Epafra, i cili është me mua në burg për hir të Jezusit, Mesisë. ²⁴Gjithashtu të bën të fala Marku, Aristarku, Dema dhe Luka, bashkëpunëtorët e mi.

²⁵Hiri i Zotit tonë, Jezusit, Mesisë, qoftë me ju!

LETRA E DREJTUAR HEBRENJVE

Perëndia na ka folur përmes Birit të vet

1 Në të kaluarën Perëndia foli shpeshherë dhe në mënyra të ndryshme me të parët tanë me anën e profetëve. ²Por tani, në fund të kësaj kohe, na ka folur me anë të Birit. Nëpërmjet tij, Perëndia e krijoi gjithësinë. Prandaj Perëndia caktoi që në fund do t'i takojë gjithçka. ³Në Birin e Perëndisë zbulohet madhështia e Perëndisë, sepse ai i përgjigjet plotësisht genies së Perëndisë. Me fjalën e tij të fuqishme ai e mban gjithësinë. Pasi e kreu pastrimin e mëkateve, ai u ul në qiell në anën e djathtë të Atij që ka pushtetin më të lartë.

Biri radhitet mbi engjëjt

⁴Biri radhitet aq lart mbi engjëjt sa dinjiteti që Perëndia ia dha është më i lartë se dinjiteti i tyre. ⁵Perëndia kurrë nuk i tha ndonjë engjëlli: *Ti je Biri im, unë sot të emërova (Mesi)*. As nuk tha për ndonjë engjëll: *Unë do t'i jem Atë, dhe ai do të më jetë Bir*. ⁶Kur përsëri do ta dërgojë Birin me të drejtat e të parëlindurit në botë, të thotë: *Le të bien përmbys para tij të gjithë*

engjëjt e Perëndisë. ⁷Për engjëjt thuhet: *Ai i bën engjëjt e tij stuhi, shërbëtorët e tij flakë e zjarrtë*. ⁸Por Biri i thotë: *O Perëndi, froni yt do të qëndrojë përgjithmonë. Ti e sundon mbretërinë tënde si mbret i drejtë*. ⁹*E ke dashur drejtësinë dhe e ke urryer padrejtësinë. Për këtë arsye, Zoti, Perëndia yt, të zgjodhi (Mesi) dhe të dha më shumë nder dhe gëzim se të gjithë atyre që të takojnë*.

¹⁰Për atë gjithashtu thuhet: *Ti, o Zoti, në fillim e krijove tokën, dhe me duart e tua i formove qiejtë*. ¹¹*Ata do të kalojnë, por ti qëndron (përgjithmonë)*. Ato do të vjetërohen dhe do të prishen si rroba. ¹²*Ti do t'i mbështjellësh si një mantel; ata do të ndërrohen si një petk. Por ti mbetesh i njëjtë dhe vitet e tua nuk kanë mbarim*. ¹³Perëndia kurrë nuk i tha ndonjë engjëlli: *Ulu në anën time të djathtë, gjersa t'i vë armiqet e mundur nën këmbët e tua!*

¹⁴Engjëjt janë vetëm shpirta që i shërbejnë Perëndisë. Ai i dërgon ata për t'u ardhur në ndihmë atyre që janë trashëgimtarë të shpëtimit të fundit.

Të mos përbuzim veprën e shpëtimit

2 Për këtë duhet të qëndrojmë në atë që dëgjuam, për të mos e humbur qëllimin. ²Lajmi (për Ligjin) që u transmetua nëpërmjet engjëjve, doli si i sigurt, e kush nuk u drejtua sipas tij, mori dënimin e merituar. ³Atëherë si do të shpëtojme ne, në qoftë se e përbuzim veprën e madhe të shpëtimit të Perëndisë? Kjo filloi kur e shpalli vetë Zoti (Jezus) dhe u vërtetua me anë të atyre që e dëgjuan. ⁴Vetë Perëndia e dha identifikimin me anë të shenjave, të veprave të bindshme, të mrekullive dhe të dhuntive nga Shpirti i shenjtë që ua ndau sipas vullnetit të tij.

Vetëm Biri sjell shpëtim

⁵Botën (e re) të Perëndisë që po vjen, e për të cilën po flasim, nuk do ta sundojnë engjëjt (por Mesia bashkë me njerëzit që vetë i shpëtoi). ⁶Përkundrazi, dikush tha me ngulm në Shkrimin e shenjtë: *Kush është njeriu që të bie ndër mend për të, biri i njeriut që të kujdesesh për të? Atë e bëre për pak kohë të qëndrojë në një pozitë më poshtë se engjëjt, dhe pastaj e kurorëzove me nder dhe me gëzim, duke i nënshtuar çdo gjë.*

Megjithatë thuhet që Perëndia ia nënshtroi të gjitha dhe se s'ka asgjë që nuk i është nënshtuar, ende nuk shohim se si ai sundon mbi gjithçka. ⁹Por shohim se Jezusi, i cili u përul për pak kohë më poshtë se engjëjt, u kurorëzua me lavdi dhe me nder si shpërbim për vdekjen e tij (pajtuese). Në të vërtetë, Perëndia me mëshirën e tij, deshi që vdekja e tij t'u vlejë të gjithëve.

¹⁰Perëndia është qëllimi i të gjithave dhe me anë të tij u krijuan të gjitha. Meqë donte që shumë fëmijë të Perëndisë të silleshin në mbretërinë e tij madhështore, me anë të pësimit e çoi në pjekuri atë (Jezusin) që duhet t'i udhëheqë gjer atje. Kjo ishte në përputhje me natyrën e vet të mëshirshme. ¹¹Ai, i cili ia afron Perëndisë njerëzit me anë të flijimit të vetvetes, dhe ata që i afro-

hen Perëndisë me anë të tij, janë nga i njëjti Atë. Prandaj nuk nguron t'i quajë vëllezërit e tij. ¹²Perëndisë i thotë: *Unë do të Të njoh me vëllezërit e mi; para mbarë bashkësisë (qiellore) unë (së bashku me ta) do të të lavdëroj.* ¹³Ai shton edhe: *Unë (si edhe ata) do t'i var shpresat te Perëndia dhe vazhdon të thotë: Ja, unë bashkë me fëmijët që m'i dha Perëndia.*

¹⁴Meqë këta fëmijë janë njerëz të gjallë, Jezusi u bë njeri siç janë ata, që ta shfuqizojë atë që e kishte në dorë pushtetin e vdekjes, d.m.th. djallin. ¹⁵Kështu ai i çliroi njerëzit që për shkak të frikës nga vdekja ishin skllëvër për gjithë jetën e tyre. ¹⁶Ai nuk u vjen në ndihmë engjëjve, por - siç thuhet në Shkrimin e shenjtë - pasardhësve të Avrahamit. ¹⁷Për këtë arsye, Jezusi duhej të bëhej i ngjashëm me vëllezërit e tij në çdo drejtim, kështu që mund t'u bëhet Kryepriфт i mëshirshëm dhe besnik, dhe, para Perëndisë, t'ua lajë mëkatet. ¹⁸Me anë të asaj që pësoi vetë dhe me anë të asaj që kërkohet nga ai, ai tani është i aftë t'u vijë në ndihmë njerëzve të cilët, të ngjashëm me veten e tij, vihen në provë.

Jezusi radhitet mbi Mosheun

3 Vëllezërit e mi, të cilët i ka thirrur Perëndia! Vërejeni mirë Jezusin, të Dërguarin me fuqi të plota të Perëndisë, dhe Kryepriфтin, përfaqësuesin e njeriut para Perëndisë, në të cilin kemi besuar. ²Ndaj Atij që e emëroi ai ishte po aq besnik sa Mosheu, për të cilin thuhet: 'Ishte besnik ndaj Perëndisë në shërbimin e tij ndaj tërë "shtëpisë" së popullit të Izraelit'. ³Por, siç arkitekti i shtëpisë vlen më shumë se vetë shtëpia, kështu edhe Jezusi meriton më shumë nder se sa Mosheu, i cili ishte vetëm një pjesë e shtëpisë. ⁴Çdo shtëpi ndërtohet nga dikush. Por Ai që ndërtoi gjithçka është Perëndia. ⁵Mosheu ishte një shënim për gjëra që duhet të shpallen vetëm në të ardh-

men. Ai vetë ishte shërbëtor besnik 'në tërë shtëpinë e Perëndisë'. ⁶Por Mesia është ai që, si Bir, u emërua 'mbi tërë shtëpinë e Perëndisë'. Ne jemi 'shtëpia e Tij', d.m.th. populli i Tij, në qoftë se me plot guxim dhe me gëzim qëndrojmë në atë që presim.

Pushimi (shpëtimi) për popullin e Perëndisë

⁷Prandaj vlen ajo që thotë Shpirti i Perëndisë: *Sot, në qoftë se e dëgjoni zërin Tim, ⁸mos jini kaq të pandreqshëm sa ishin atëherë të parët tuaj, që ngritën krye kundër meje në atë ditën e provës në shkretëtirë.* ⁹⁻¹⁰*Më provokuan dhe më vunë në provë, pasi i panë gjatë dyzet viteve veprat e mia. Ky brez ngjalli neveri tek unë: prandaj thashë: Gjithçka që dëshirojnë është e mbrapshtë, ata nuk i kuptuan kurrë udhët e mia.* ¹¹*Në fund u përбетova në zemërimin tim: Kurrë nuk do të hyjnë në pushimin tim!*

¹²Kini kujdes, vëllezër të dashur, që askush nga ju të mos ketë zemër të pabindur dhe të mos largohet nga Perëndia që vepron. ¹³Nxiteni njëri-tjetrin dita-ditës derisa të zgjasë kjo: 'sot'. Kështu do të pengohet mundësia që dikush të mos dojë të dijë për thirrjen e Perëndisë, sepse mëkati e çon atë në rrugë të gabuar. ¹⁴Ne i takojmë Mesisë, në qoftë se qëndrojmë të palëkundur në besimin që kishim në fillim. ¹⁵Prandaj thuhet: *Sot, në qoftë se e dëgjoni zërin e Perëndisë, mos jini kaq të pandreqshëm sa ishin atëherë të parët tuaj, të cilët ngritën krye kundër Tij.*

¹⁶Kush e dëgjoi zërin e Perëndisë dhe ngriti krye kundër Tij? A thua jo të gjithë ata që dolën nga Egjipti me anë të Mosheut? ¹⁷Kush ngjalli neveri të Perëndia gjatë dyzet viteve? Vallë nuk ishin ata që u rebeluan, kufomat e të cilëve ranë nëpër shkretëtirë? ¹⁸Perëndia solemnisht tha: *Nuk do t'i pranoj kurrë në pushimin e mbretërisë sime!* Kë tjetër ka ndër mend, përveç këtyre që e kundërshtuan? ¹⁹Prandaj mund ta shohim përse nuk arritën në pikësynim; nuk qëndruan besnikë.

Perëndia mban gati shpëtimin (pushimin) e fundit: askush nuk mund t'i shtojë gjë

4 Por premtimi i Perëndisë ndaj njerëzve t'i pranojë në pushimin e tij, vlen edhe sot. Prandaj të mos jemi mendjelehtë, por të shikojmë që askush të mos e përbuzë këtë dhuratë. ²Pikërisht si njerëzit në shkretëtirë, e kemi dëgjuar lajmin për pushimin e Perëndisë. Por atyre lajmi për asgjë nuk u vleu, sepse nuk mjafton vetëm dëgjimi i premtimit të Perëndisë: por duhet edhe pranimit me nënshtrim. ³Vetëm në qoftë se qëndrojmë besnikë, do të hyjmë në mbretërinë e Perëndisë. Perëndia tha: *Unë u përбетova në zemërimin tim: kurrë s'do t'i pranoj ata në pushimin tim.* A thua nuk janë të mbaruara të gjitha veprat e Perëndisë që nga krijimi i botës? ⁴Për ditën e shtatë thuhet: *Ditën e shtatë Perëndia pushoi nga të gjitha veprat e veta.* ⁵Por gjithashtu, në këtë vend të lartpërmendur thuhet: *Kurrë s'do t'i pranoj në pushimin tim!* ⁶Atëherë duhet të ketë edhe njerëz të tjerë që do të pranohen, pasi të tjerët që e dëgjuan premtimin, të parët u përjashtuan për shkak të rebelimit të tyre. ⁷Prandaj Perëndia cakton edhe një ditë. Kjo është dita që quhet 'sot' dhe për të cilën Davidi tha shumë kohë më vonë: *Mos jini kaq të mbrapshtë kur ta dëgjoni sot zërin e Tij!* ⁸Në qoftë se Joshua e kishte sjellë popullin në këtë pushim, atëherë nuk do të ishte fjala për një ditë tjetër. ⁹Kështu pushimi për popullin e Perëndisë ende gjendet në të ardhmen. ¹⁰Kush pranohet në këtë pushim, pushon nga veprat e veta (të meritueshme) siç pushoi edhe Perëndia nga veprat e veta ditën e shtatë. ¹¹Secili duhet ta shikojë që të mos bjerë në rebelim, siç bëri në atë kohë populli izraelit në shkretëtirë. Atëherë Perëndia do të na pranojë në këtë pushim.

Ndihma për të qëndruar besnikë: a) Fjala e Perëndisë

¹²Fjala e Perëndisë është e gjallë dhe vepron. Ajo është më e mprehtë se çdo

shpatë me dy presa: përshkon aq sa ndan frymën dhe shpirtin, depërton gjer në palcë. Kërkon llogari nga dëshirat më të fshehura dhe nga mendimet e njeriut. ¹³Asgjë s'ka të fshehur para Perëndisë. Gjithçka gjendet lakuriq e zhveshur para syve të Atij, të cilit do t'i japim llogari.

Ndihma për të qëndruar besnikë:

b) Jezusi, kryepriifti ynë i madh

¹⁴Ne duhet të qëndrojmë në të vërtetën që pranuam, sepse e kemi kryepriiftin e madh që arriti në prani të Perëndisë, dhe ky është Jezusi, Biri i Perëndisë. ¹⁵Ai nuk u takon atyre që s'kanë asnjë kuptim për dobësitë tona. Përkundrazi, kryepriifti ynë u vu në provë po ashtu si edhe ne, e megjithatë mbeti pa mëkat. ¹⁶Prandaj t'i afrohemi fronit mbi të cilin është ulur i Mëshirshmi (Perëndi). Atje do të gjejmë gjithnjë, kur të kemi nevojë për ndihmë, dashurinë dhe mëshirën.

5 Çdo kryepriift, i zgjedhur ndër bashkatdhetarët e tij, ka për detyrë t'i përfaqësojë para Perëndisë dhe të kushtojë dhurata e flijime për mëkatet e tyre. ²Meqë ai vetë është një njeri me dobësitë e veta, ka mëshirë për ata që nuk mëkatuan me pararendim. ³Ai duhet të kushtojë flijime për mëkatet e veta dhe jo vetëm për mëkatet e popullit. ⁴Por askush nuk duhet ta marrë për vete këtë nder, të bëhet kryepriift. E merr vetëm me thirrjen e Perëndisë, si ndodhi me Aharonin. ⁵Edhe Mesia nuk e mori vetvetiu nderin e kryepriiftit. Perëndia i tha: *Ti je Biri im, unë sot të emërova.* ⁶Në një vend tjetër thuhet: *Ti je kryepriifti im për amshim, sipas rendit të Melkicedekut.*

⁷Në kohën e jetës së tij në tokë Jezusi iu lut dhe i lypi me ofshame të mëdha dhe me lot Atij që ishte në gjendje ta shpëtonte nga vdekja (t'i jepte qëndrueshmëri). Lutja e tij u plotësua. ⁸Megjithatë ishte Biri i Perëndisë, ai, me anë të pësimit fitoi njohjen e dëgjësës. ⁹Pasi ia arriti qëllimit, tani mund t'i shpëtojë përgjithmonë të gjithë ata që i

nënshtrohen, ¹⁰sepse Perëndia e emëroi kryepriift të përhershëm sipas rendit priftëror të Melkicedekut.

Mos jini të pakujdesshëm

¹¹Për këtë ka shumë ende për t'u thënë. Por ju mezi e kuptoni, sepse jeni shumë të plogët nga mendja. ¹²Ju duhej që prej kohësh të ishit në gjendje t'i mësonit të tjerët. Në vend të kësaj, ju vetë keni nevojë të mësoni abëcënë e fjalës së Perëndisë. Ju keni nevojë për qumësht dhe jo për ushqime të forta. ¹³Kush ka nevojë për qumësht është si një fëmijë që nuk kupton ende gjuhën e prindërve. ¹⁴Ushqimet e forta u takojnë të rriturve, të cilët e kanë ushtruar dhe mprehtur mendjen e tyre për të dalluar të mirën dhe të keqen.

6 Sidoqoftë, t'i lëmë pas mësimet fillestare për Mesinë dhe t'i drejtohem i asaj që u takon atyre që janë të rritur në fe. Të mos merremi edhe një herë me konceptet fillestare, si për shembull, me kthimin te Perëndia nga një jetë që të çon në vdekje, ²me pagëzime të ndryshme dhe me vënien e duarve, me ringjalljen nga të vdekurit dhe me gjyqin e fundit. ³Të shkojmë përpara! Edhe këtë do ta bëjmë, në dashtë Perëndia.

⁴Përsa u përket atyre që u mësuan njëherë me udhën e Perëndisë, që e përjetuan shërbimin e Mesisë - dhuratën që zbriti nga qielli -, dhe e përjetuan veprimtarinë e Shpirtit të shenjtë, është e pamundur që të çohen përsëri te kthimi. ⁵Ata përjetuan se sa e besueshme është Fjala e Perëndisë dhe i përjetuan dhuratat e epokës mesianike që po vjen. ⁶Në qoftë se pas kësaj i kthejnë shpinën Perëndisë, në ta bie fajësia për kryqëzimin e Birit të Perëndisë, të cilin e turpërojnë botërisht.

⁷Perëndia e bekon tokën që ai e lë të ngopet me shi dhe e cila pastaj prodhon bimë të dobishme për ata që e punojnë. ⁸Por toka që prodhon vetëm murriza dhe ferra, nuk vlen për asgjë dhe është në rrezik të mallkohet nga Perëndia dhe më në fund

të digjet.

⁹Por për ju, miq të dashur, kemi besim të plotë, edhe në qoftë se flasim kaq ashpër. Ne jemi të sigurtë që ju do të shpëtoni.

¹⁰Perëndia nuk është i padrejtë. dhe nuk harron se ç'keni bërë. Ju i ndihmuat besimtarët e tjerë, dhe përsëri veproni kështu. Kështu ju e tregoni dashurinë tuaj ndaj Tij.

¹¹Ne dëshirojmë vetëm që secili nga ju ta mbajë zellin e tij gjer në fund, që të plotësohet ajo për të cilën ju shpresoni. ¹²Nuk duam që të tregoheni të pakujdesshëm. Merrini për shembull ata që qëndruan në besimin dhe duruan, e për këtë morën atë që Perëndia u premtoi.

Premtimi i Perëndisë është i sigurt

¹³Perëndia ia dha Avrahamit premtimin e vet dhe u përbetua me emrin e vet, sepse nuk mund të përbëhet me gjë më të lartë.

¹⁴Ai tha: *Po ta jap fjalën time se unë do të të bekoj dhe të të jap shumë pasardhës.*

¹⁵Avrahami priste me durim; për këtë edhe fitoi atë që Perëndia i kishte premtuar.

¹⁶Kur njerëzit betohen, ata betohen në emër të më të lartit për ta përforcuar premtimin e tyre dhe për të larguar çdo dyshim.

¹⁷Edhe Perëndia e përforcoi premtimin e tij me be. Me këtë, ua dha njerëzve ndaj të cilëve u betua, sigurinë e patundur që qëllimi i tij është i pandryshueshëm. ¹⁸Ai donte të na jepte siguri të dyfishtë. Premtimi dhe beja nuk mund të hidhen poshtë. Nuk ka mundësi që Perëndia të gënjejë për këtë gjë. Kjo na jep zemër të mbahemi pas asaj që u premtua. ¹⁹Shpresa jonë është për ne një spirancë e fortë dhe e sigurt, e cila futet thellë gjer në perden që gjendet në Tempullin qiellor. ²⁰Atje Jezusi na ka shkuar përpara si ai që na e ka hapur rrugën: ai u bë kryepriifti ynë i përhershëm sipas rendit të Melkicedekut.

Kryepriifti Melkicedek

7 Ky - Melkicedeku - ishte mbret i (Jeru)salemit dhe priift i më të Lartit Perëndi. Kur u kthye Avrahami nga beteja,

në të cilën i kishte mundur mbretërit, Melkicedeku i doli përpara dhe e bekoi.

²Atëherë Avrahami ia dha të dhjetën e të gjitha atyre që kishte plaçkitur. Në fakt, fjala Melkicedek do të thotë: 'mbret i drejtësisë'. Megjë ishte mbret i Salemit, quhet edhe 'mbret i paqes'. ³Prindërit dhe gjenealogjia e tij nuk njihen; dhe koha e jetës së tij s'ka as fillim dhe as mbarim. Ai i ngjan Britit të Perëndisë dhe përgjithmonë mbetet priift.

⁴Madhështia e tij njihet nga fakti që Avrahami ia dha të dhjetën e plaçkitjes së tij. ⁵Edhe ata që janë pasardhës të Leviut dhe priiftërinj duhet ta mbledhin nga populli izraelit të dhjetën. Ata e marrin nga atdhetarët e tyre, megjithëse janë pasardhës të Avrahamit. ⁶Por Melkicedeku, i cili nuk i takonte aspak popullit të Avrahamit, e mori nga Avrahami të dhjetën dhe e bekoi atë, të cilit Perëndia i kishte dhënë premtime të tij.

⁷Kush bekon është, pa dyshim, më i madh se ai që e merr bekimin. ⁸Pasardhësit e Leviut që e marrin të dhjetën, janë njerëz të vdekshëm. Por në rastin e Melkicedekut, Avrahami e mori bekimin nga ai, për të cilin në Shkrimin e shenjtë nuk përmendet që vdiq. ⁹Në një farë kuptimi, kur Avrahami e dha të dhjetën, edhe Leviu ia dha Melkicedekut të dhjetën, e pasardhësit e Leviut janë ata që sot e marrin të dhjetën.

¹⁰Leviu, vërtet, nuk ishte lindur ende, por ishte i pranueshëm në farët e stërgjyshit të tij, Avrahamit, kur ky u takua me Melkicedekun.

¹¹Popullit të Izraelit iu dhanë udhëzime të qarta në Ligj për priiftërinë e pasardhësve të Leviut. Po të ishte arritur një marrëdhënie e përsosur dhe e përhershme me Perëndinë, atëherë nuk do të duhej të emërohej rishitas një priift si Melkicedeku. Atëherë priiftërinjtë sipas rendit të Aharonit do të kishin mjaftuar. ¹²Por kur ndërrohet priiftëria, atëherë do të ndërrohet edhe Ligji. ¹³Dhe vërtet, Zoti ynë (Jezusi), për të cilin është fjala në këto premtime, i takon një fisi tjetër. Asnjë anëtar i fisit të tij akoma nuk shërbeu tek altari, ¹⁴sepse, që në lindje,

Zoti ynë i takon fisit të Judës, të cilin Mosheu nuk e përmendi kur fliste për priftërinë.

Melkicedeku i dytë

¹⁵Priftëria levitike nuk ishte në gjendje t'i vinte njerëzit në një marrëdhënie të përsosur me Perëndinë. Kjo dihet nga fakti që Perëndia emëroi një prift tjetër, d.m.th. njërin sipas rendit të Melkicedekut, ¹⁶që nuk u bë prift në bazë të rregullores së Ligjit, por në bazë të jetës së tij (hyjnore) të përjetshme. ¹⁷Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Ti je prifti im përgjithmonë sipas rendit të Melkicedekut.* ¹⁸Rregullorja e mëparshme shfuqizohet, sepse ishte e dobët dhe e padobishme. ¹⁹Ligji i Mosheut nuk ishte në gjendje t'i çonte njerëzit në një marrëdhënie të përsosur dhe të përhershme me Perëndinë. Tani shtihet në fuqi një themel më i mirë për të ardhmen, në bazë të së cilës, mund t'i afrohem Perëndisë.

²⁰Kjo vërtetohet me anë të betimit të Perëndisë. Kur emëroheshin priftërinjtë e tjerë, nuk kishte betim. ²¹Por Jezusi u bë prift me anë të betimit. Zoti i tha: *Unë u betova dhe nuk e theqej premtimin tim: ti je prift i përhershëm.*

²²Në bazë të këtij ndryshimi, Jezusi na jep garanci për besëlidhje më të mirë. ²³Por ka edhe një ndryshim tjetër: priftërinjtë e tjerë ishin të shumtë. Në të vërtetë, ata duhej të vdisnin dhe vdekja i pengonte që ta vazhdonin veprimtarinë e tyre. ²⁴Por Jezusi jep përgjithmonë dhe priftëria e tij është e përhershme. ²⁵Për këtë ai mund t'i shpëtojë përgjithmonë të gjithë ata që i afrohen Perëndisë me anë të tij. Ai jeton përgjithmonë që të ndërhyjë për ta të Perëndia.

²⁶Jezusi është kryeprifti që na duhet: ai është i shenjtë, s'ka asgjë të dënueshme dhe është pa të meta. Ai u nda nga njerëzit mëkatarë dhe u ngrit në qiell. ²⁷Ai s'ka nevojë të kushtojë çdo ditë flajm, më parë për fajet e tij dhe pastaj për ato të popullit, si kryepriftërinjtë e tjerë. Këtë ai e bëri një herë e përgjithmonë kur flajoi veten. ²⁸Sipas Ligjit të Mosheut, u emëruan kryepriftërinj

njerëz me të meta; por sipas betimit hyjnor që e zëvendësoi Ligjin, u emërua Biri që përfundoi njëherë e përgjithmonë punën e tij.

Kryeprifti i Besëlidhjes së re

8 Tani po vij te pika kryesore: Kryepriftin që u ul në fron në qiell në anën e djathtë të plotfuqishmërisë së Perëndisë madhështor e kemi. ²Ai shërben si prift në shenjtëroren e vërtetë, të cilën e ndërtoi Zoti dhe jo njeriu.

³Çdo kryeprift emërohet që t'i kushtojë Perëndisë dhuratat dhe flijime. Prandaj edhe kryeprifti ynë duhet të ketë diçka për të kushtuar. ⁴Po të ishte në tokë, nuk do të mund të bëhej prift, sepse këtu ka priftërinj që kushtojnë flijime sipas rregulloreve të Ligjit.

⁵Ata shërbejnë, vërtet, në një shenjtërore që është një figurë dhe vetëm imitim i shenjtërores së vërtetë, e cila gjendet në qiell. Për këtë, kur Mosheu e ndërtoi Tëndën e shenjtë, Perëndia i tha: *Respektoje modelin që t'u tregua në mal.*

⁶Por Jezusi është thirrur për një shërbim priftëror shumë më të lartë nga ai i priftërinjve në tokë. Prandaj ai e lidh popullin e tij me Perëndinë me anë të një besëlidhjeje më të mirë, sepse ajo është themeluar mbi bazën e premtimeve për gjëra më të mira. ⁷Po të ishte besëlidhja e parë pa të meta, nuk do të kishte nevojë për të dytën. ⁸Por Perëndia duhej ta qortonte popullin e vet kështu: *Edhe pak - thotë Zoti - dhe unë do të lidh një besëlidhje të re me popullin e Izraelit dhe me popullin e Judës.* ⁹Ajo nuk do të jetë e ngjashme me besëlidhjen që e lidha me të parët tuaj, kur i mora për dore dhe i nxora nga Egjipti. Ata nuk iu përmblëshin kësaj besëlidhjeje, dhe për këtë i braktisa - thotë Zoti. ¹⁰Besëlidhja, të cilën unë do ta lidh më vonë me popullin e Izraelit, do të jetë ndryshe: unë do t'i ngulit ligjet e mia në shpirtin e tyre dhe do t'i shkruaj në zemrat e tyre. Atëherë do të jem Perëndia i tyre dhe ata do të jenë populli

im. ¹¹Atëherë askush s'do të ketë nevojë ta mësojë të afërmin, as edhe t'i thotë vëllait të tij: 'Njihu me Zotin!', sepse të gjithë do të më njohin, që nga më i vogli dhe deri te më i larti ndër ta: ¹²unë do të kem mëshirë për ta me gjithë mosbindjen e tyre dhe s'do ta marr më parasysh fajin e tyre.

¹³Kur Perëndia flet për një besëlidhje të re, e deklaron kështu të parën të vjetëruar. Por ajo që është e vjetëruar dhe e përdorur, është afër zhdukjes.

Rendi i vjetër dhe rendi i ri

9 Tani, besëlidhja e parë i kishte rregulloret e saj të kultit të flijimeve dhe një vend të ndërtuar nga njerëzit, në të cilin i kushtonin ato. ²Ishin ngritur dy tenda: tenda e jashtme ishte shenjtërorja - ku gjendeshin shandani dhe tavolina me bukë. ³Pas perdes së dytë ishte tenda e brendshme, shenjtërorja e pranisë së Perëndisë. ⁴Altari i artë i temjanit i përkiste kësaj shenjtëroreje, si edhe arka e Besëlidhjes - e pruar nga të gjitha anët. Brenda në këtë arkë ishin ena e artë me manë, shkopi i Aharonit që kishte lulëzuar dhe dy Rrasat e detyrimeve ligjore të Besëlidhjes. ⁵Përmbi arkën ishin keruvët që shënonin praninë e Perëndisë. Krahët e tyre ishin hapur përmbi vendin ku lahej faji. Por tani nuk do të flasim hollësisht për këto.

⁶Mbarë shenjtërorja, pra, përbehej nga dy pjesë. Priftërinjtë hyjnë çdo ditë në pjesën e jashtme. ⁷Në pjesën e brendshme ka të drejtë të hyjë vetëm kryepifti; dhe ai vetëm një herë në vit. Ai sjell me vete pak gjak dhe ia kushton Perëndisë për veten e tij dhe për popullin, i cili ishte fajtor pa paramendim.

⁸Me këto mësimë Shpirti i shenjtë shënon këtë: derisa ekziston pjesa e jashtme të Tendës, hyrja për në shenjtëroren e pranisë së Perëndisë ende nuk ishte e hapur, ⁹sepse pjesa e jashtme është vetëm një shënim për atë që u realizua në kohën tonë. Në këtë pjesë kushtohen flijime dhe dhurata që nuk janë aspak të mjaftueshme. Kush i kushton

ato nuk mund të arrijë një marrëdhënie të përsosur me Perëndinë. ¹⁰Në kultin e tij, ai që e kryen shërbesën duhet të marrë parasysh vetëm rregulloret e jashtme, për të ngrënë dhe pije, si dhe për larje të ndryshme fetare. Këto rregullore ishin në fuqi vetëm derisa Perëndia ta mos fuste rendin e tij të ri.

¹¹Ndërkohë Mesia ka ardhur. Ai është kryepifti që sjell pajtimin e vërtetë. Ai ka kaluar nëpër tendën, e cila është më e lartë dhe më e përsosur, dhe nuk u ndërtua nga njerëzit, pra, nuk i takon kësaj bote. ¹²Ai hyri një herë e përgjithmonë në shenjtëroren e pranisë së Perëndisë, jo në sajë të (derdhjes) së gjakut të cjepeve dhe mëzetërve; përkundrazi, hyri në bazë të (derdhjes së) gjakut të vet. Kështu i ka larë një herë e përgjithmonë mëkatet tona. ¹³Njerëzit që janë të papastër, sipas rregulloreve fetare, stërpiken me gjakun e cjepeve dhe të mëzetërve si dhe me hirin e lopës dhe kështu pastrohen përjashta nga ndyrësia. ¹⁴Por me anë të gjakut të Mesisë arrihet shumë e më shumë. Mesia, në sajë të shpirtit hyjnor të vet, ia kushtoi veten Perëndisë si flijim pa të meta. Gjaku i tij na pastroi nga brenda nga mëkatet tona, që të mos bëjmë atë që na çon në vdekje, por që t'i shërbejmë Perëndisë, dhënësit të jetës.

Mesia është administratori i besëlidhjes së re

¹⁵Kështu, Mesia bëri të mundur besëlidhjen e re. Me anë të kësaj besëlidhjeje, u premtohet atyre që janë thirrur nga Perëndia, jeta e përgjeshme. Kjo u bë e mundur, sepse Njeri hyri në vdekje për t'i çliruar ata nga pasojat e mosbindjes së tyre nën besëlidhjen e parë.

¹⁶Me besëlidhjen që lidh Perëndia, ndodh si me një testament. Kur të hapet ai, duhet të provohet se hartuesi vdiq. ¹⁷Derisa është gjallë hartuesi, testamenti nuk është në fuqi; ai hyn në fuqi vetëm me vdekjen e tij. ¹⁸Kështu besëlidhja e parë hyri në fuqi vetëm me derdhjen e gjakut. ¹⁹Pasi Mosheu ia shpalli popullit të gjitha rregulloret që

janë të caktuara me Ligj, mori gjakun e cjepve dhe të mëzetërve, e përzejë me ujë, me hisop e me lesh të kuq dhe me të e stërpiku librin e Ligjit dhe mbarë popullin.
²⁰Ai tha: *Me këtë gjak vuloset besëlidhja që Perëndia ka lidhur me ju.* ²¹Mosheu spërkati me gjak gjithashtu edhe tendën dhe të gjitha enët që përdorëshin për shërbesën fetare. ²²Në të vërtetë, sipas Ligjit, pothuajse gjithçka pastrohet me gjak dhe, pa derdhje gjaku nuk ka falje.

Flijimi i Mesisë i heq të gjitha mëkatet një herë e përgjithmonë

²³Të gjitha kopjet e realiteteve qiellore duhen pastruar në të njëjtën mënyrë, por për origjinalet qiellore duhen flijime më të mira. ²⁴Mesia nuk hyri në një shenjtërore të ndërtuar nga njerëzit - në një kopje të shenjtërores së vërtetë. Ai hyri drejt në qiell që të na përfaqësojë para Perëndisë. ²⁵Kryeprihti i popullit hebraik hyn çdo vit në shenjtërore me gjakun e një kafshe, por Mesia nuk ka nevojë ta flijojë veten shumë herë. ²⁶Përndryshe, do të duhej të vuante shumë herë që nga krijimi i botës. Në vend të kësaj, u paraqit tani, në fund të kësaj kohe, për të asgjësuar mëkatën një herë e përgjithmonë duke e flijuar veten.

²⁷Siç çdo njeri vdes vetëm një herë dhe pastaj paraqitet para gjyqit të Perëndisë, ²⁸ashtu edhe Mesia u flijua vetëm një herë për të shlyer mëkatet e të gjithëve. Kur të duket për herën e dytë, do të vijë, jo për t'i shlyer mëkatet, por për të përsosur të gjithë ata që e presin.

10 Ligji jepte vetëm një shënim të dobët për atë që Perëndia donte ta kryente për njerëzit në të ardhmen. Vit për vit i kushtoheshin gjithnjë të njëjtat flijime. Si mund Ligji me këto flijime t'i vërë njerëzit përherë në një marrëdhënie të përsosur me Perëndinë, para të cilit paraqiteshin? ²Në qoftë se njerëzit do të ishin pastruar një herë e përgjithmonë nga mëkatet e tyre dhe

do të dihej se ishin të falur, do të kishin pushuar së kushtuari flijime të tilla. ³Por në të vërtetë, me anë të flijimeve njerëzit i përkujtuan përsëri mëkatet e tyre vit për vit. ⁴Gjaku i mëzetërve dhe i cjepve nuk mund t'i shlyejë kurrë mëkatet. ⁵Prandaj Mesia, kur erdhi në botë, Perëndisë i tha: *Për ty as flijimet e kafshëve dhe as dhurata s'ishin kryesorja, por më dhe një trup.* ⁶Për ty flijimet e djegura dhe flijimet për mëkatet s'ishin gjëja kryesore. ⁷Atëherë unë thashë: *'Ja, unë jam në dispozicionin tënd, o Perëndi. Dua të bëj se ç'kërkon ti prej meje, siç është parathënë në Shkrimin e shenjtë!'* ⁸Së pari thotë: *Për ty as flijimet e kafshëve as dhurata, as flijimet e djegura dhe as flijimet për mëkatet s'ishin gjëja kryesore, megjithëse të gjitha këto flijime caktohen nga Ligji.* ⁹Pastaj tha: *Ja, unë jam në dispozicionin tënd, o Perëndi. Dua të bëj se ç'kërkon ti prej meje.* Kështu anulohen flijimet e mëparshme, dhe zëvendësohen me flijimin e vetvetes. ¹⁰Kështu bëri atë që kërkonte Perëndia prej tij. Ai e flijoi trupin e vet dhe me anë të kësaj, ne jemi vënë përherë në një marrëdhënie të përsosur me Perëndinë.

¹¹Çdo prift bën përditë shërbesën e kultit dhe shumë herë kushton të njëjtat flijime. Por këto nuk janë në gjendje ta vënë adhuruesin në një marrëdhënie të përsosur me Perëndinë. ¹²Përkundrazi, Mesia për të gjitha mëkatet kushtoi një flijim të vetëm. Pastaj u ul në anën e djathtë të Perëndisë. ¹³Atje ai pret që Perëndia t'ia nënshtrojë vetes të gjithë armiqët. ¹⁴Kjo tregon se me një flijim të vetëm i vuri në një marrëdhënie të përsosur të gjithë ata që i pastroi.

¹⁵Për këtë dëshmon edhe Shpirti i shenjtë, kur thotë: *¹⁶Besëlidhja, të cilën unë do ta lidh me ta, këto ditë, do të jetë e ndryshme - thotë Zoti -. Do t'i shkruaj ligjet e mia në zemrat e tyre dhe do t'ua ngulis në shpirt.* ¹⁷S'do t'i marr më parasysh mëkatet e tyre as veprat e tyre të këqija. ¹⁸Pasi ato janë të falura, s'ka më nevojë për flijime të tjera.

Mos hiqni dorë, por mbahuni!

¹⁹Meqë Jezusi e kushtoi gjakun e tij, vëllezër të dashur, kemi hyrje të lirë në shenjtëroren më të lartë. ²⁰Na ka hapur, nëpër perde, një udhë të re për në jetë. - Perdia është trupi i vdekshëm i tij. - ²¹Ne kemi një kryepriфт që kryeson mbarë popullin e Perëndisë. ²²Prandaj t'i afrohemi Perëndisë me zemër të hapur dhe me besim të sigurt, sepse ndërgjegjia jonë është pastëruar nga çdo faj dhe trupi ynë është larë me ujë të pastër. ²³Të qëndrojmë në shpresën në të cilën besuam. Të mos lëkundemi; sepse Perëndia, i cili i dha premtimet, mban fjalën.

²⁴Njëri të kujdeset për tjetrin dhe ta nxitë për dashuri dhe vepra të mira. ²⁵Disa e bënë zakon të largohen nga mbledhjet e bashkësisë. Kjo s'është mirë: më mirë i jepni zemër njëri-tjetrit, sepse ju e shihni që dita, kur të vijë Zoti, po afrohet.

²⁶Ne u njohëm me të Vërtetën. Në qoftë se heqim dorë nga feja jonë, s'ka flijim tjetër për të shlyer mëkatet tona. ²⁷Atëherë duhet të presim një gjyq të tmerrshëm, sepse nxehtësia e zjarrit do t'i shkatërrojë të gjithë ata që rebelohen kundër Perëndisë. ²⁸Kush e shkel Ligjin e Mosheut, vritet pa mëshirë, në qoftë se faji i tij caktohet nga dy ose tre dëshmitarë. ²⁹Merreni me mend ç'ndëshkim më të rëndë do ta meritojë ai që e përbuz Birin e Perëndisë dhe që e mban për asgjë gjakun e Besëlidhjes, me të cilin është pastruar dhe e shan Shpirtin e Atij që ia di për nder mëshirën. ³⁰E njohim Atë që tha: *Unë do të hakmerrem dhe do t'i dënoj rëndë për të gjithë ligësinë e tyre.* Po ashtu thuhet: *Zoti do ta dënojë popullin e tij.* ³¹Sa e tmerrshme do të jetë për një njeri të tillë të bjerë në duart e Perëndisë që vepron!

Guximi dhe besimi

³²Kujtohuni se si më parë dhatë prova, kur sapo u njohët me të vërtetën. Atëherë u desh të duronit një luftë të ashpër dhe të gjatë: ³³herë ju vetë ju fyen publikisht dhe ju trajtuan keq, herë u solidarizuar me të

keqtrajtuarit. ³⁴Ju vuajtët bashkë me anëtarët e bashkësisë suaj që ishin në burg. Kur e konfiskuan pasurinë tuaj, ju e duruat me gëzim, sepse e dinit që keni një pasuri më të mirë, të cilën njerëzit nuk mund t'jua heqin nga dora.

³⁵Mos e hidhni tutje besimin tuaj, sepse ju pret një shpërblim i madh, në qoftë se qëndroni besnikë. ³⁶Ju duhet të qëndroni të patundur dhe të bëni ç'kërkon Perëndia. Vetëm atëherë do të merrni atë që ju është premtuar. ³⁷Në Shkrimin e shenjtë Perëndia thotë: *Edhe pak dhe do të vijë Mesia. Ai nuk do të vonohet.* ³⁸Kush më beson dhe mbetet besnik ndaj meje, atë do ta shpëtoj. *Por ai që heq dorë pa zemër, për atë s'dua të di.*

³⁹Ne nuk u takojmë njerëzve që heqin dorë nga feja dhe për këtë humbasin. Përkundrazi, ne u takojmë atyre që mbeten besnikë dhe fitojnë jetën e përjetshme.

Shembujt e besimit

11 Besimi të Perëndia është: mbështetja në premtimet e tij për të ardhmen, siguria për atë që ende është e padukshme. ²Me një besim të tillë njerëz shembullorë të kohës së mëparshme e fituan miratimin e Perëndisë.

³Meqë i zëmë besë fjalës së Perëndisë, e dimë se bota u krijua me anë të fjalës së tij; gjithësia e dukshme doli nga duart e Perëndisë së padukshëm.

⁴Meqë Heveli i zuri besë fjalës së Perëndisë, ai i kushtoi një flijim më të mirë se atë që ia kushtoi i vëllai Kaini. Meqë i zuri besë fjalës së Tij, u vu në rregull me Perëndinë dhe Perëndia i pranoi dhuratat e tij. Megjithatë Heveli vdiq, ai flet përsëri në sajë të besimit të tij.

⁵Meqë Henoku i zuri besë fjalës së Perëndisë, Ky e mori drejtpërdrejt në qiell dhe nuk vdiq. Askush nuk mund ta gjente, sepse Perëndia e kishte tërhequr nga bota. Në Shkrimin e shenjtë për të thuhet që, para se të tregohet për këtë ngjarje, i pëlqente Perëndisë. ⁶Askush nuk mund t'i pëlqejë

Perëndisë, në qoftë se nuk i beson Atij. Kush do t'i afrohet Perëndisë duhet të jetë i bindur se Ai vepron dhe i shpërblen ata që e kërkojnë.

⁷Meqë i zuri besë fjalës së Perëndisë, Noahu, pasi Perëndia e paralajmëroi për katastrofën që po vinte - gjë që ende nuk shihej - i zbatoi udhëzimet e Tij duke ndërtuar anijen, në të cilën shpëtuan ai bashkë me tërë familjen e tij. Me veprimin e tij, ai dëshmoi kundër botës (rebeluese) dhe e siguroi marrëdhënien e drejtë me Perëndinë që vjen nga besimi.

⁸Meqë Avrahami i zuri besë fjalës së Perëndisë, dëgjoi kur e thirri Perëndia. U nis në rrugë për në një vend që duhej ta pranonte si dhuratë, dhe e la vendlindjen e tij, pa ditur se ku po shkonte. ⁹Meqë i zuri besë fjalës së Perëndisë, banonte si një i huaj në vendin që ia kishte premtuar Perëndia. Bashkë me Jichakun dhe Jaakovin, të cilët e kishin marrë të njëjtin premtim, banonte nën tenda. ¹⁰Ai e priste qytetin me themele të sigurta, të cilin vetë Perëndia ia kishte hartuar dhe ndërtuar.

¹¹Meqë Avrahami i zuri besë fjalës së Perëndisë, mori fuqinë për t'u bërë baba, kur ishte i shtyrë në moshë dhe gruaja e tij nuk mund të lindte më fëmijë. Ai ishte i bindur që Perëndia do ta mbante premtimin e tij. ¹²Kështu ky njeri i vetëm, i cili ishte pothuajse i vdekur, pati aq pasardhës sa ka yeje në qiell ose kokrriza rëre në bregun e detit.

¹³Avrahami, Jichaku dhe Jaakovi vdiqën duke i besuar Perëndisë. Ata e nuk kishin marrë atë, për të cilën Perëndia kishte folur, por e shihnin nga larg dhe u gëzuan për këtë. Ata thoshin hapur se ishin vetëm të huaj dhe banorë të përkohshëm në tokë. ¹⁴Kush flet kështu, tregon se kërkon atdheun. ¹⁵Ata s'kishin mall për atdheun që e kishin lënë; përndryshe do të ishin kthyer. ¹⁶Ata më tepër kishin mall për një atdhe më të mirë, për atdheun qiellor; dhe për këtë, Perëndia nuk ngurron të quhet Perëndia i tyre, Perëndia i Avrahamit, i Jichakut dhe i Jaakovit. Zoti u ka ndërtuar një qytet ku ata

mund të banojnë.

¹⁷Meqë Avrahami i zuri besë fjalës së Perëndisë, ai e solli birin e tij për t'ia kush-tuar si flijim, kur Perëndia e vuri në provë. Ai ishte gati ta flijonte djalin e vetëm, ¹⁸megjithëse Perëndia i kishte premtuar: *Me anë të Jichakut do të marrësh pasardhës.* ¹⁹Avrahami ishte plotësisht i bindur që Perëndia ishte i aftë për ta kthyer përsëri në jetë. Prandaj, në një farë kuptimi, e rifitoi birin e tij nga vdekja.

²⁰Meqë Jichaku i zuri besë fjalës së Perëndisë, ai i tha bekimet e testamentit të tij drejtuar Jaakovit dhe Esavit, duke qenë i bindur që fjalët e bekimit do të realizoheshin.

²¹Meqë Jichaku i zuri besë fjalës së Perëndisë, pak para vdekjes, i tha bekimet e testamentit të tij drejtuar dy bijve të Josefit. I mbështetur për shkopin e tij, u përkul thellë para Perëndisë.

²²Meqë Josefi i zuri besë fjalës së Perëndisë, ai mund të fliste për daljen e ardhshme të izraelitëve nga Egjipti dhe mund të jepte udhëzime për transportimin e eshtrave të tij mbrapsh në Izrael.

²³Meqë prindërit e Mosheut i zunë besë fjalës së Perëndisë, ata e mbajtën të fshehur për tre muaj pas lindjes së tij. Ata panë se si ishte fëmijë i bukur dhe s'kishin aspak frikë ta kundërshtonin urdhrin e mbretit egjiptian.

²⁴Meqë Mosheu i zuri besë fjalës së Perëndisë, refuzoi që, kur ishte i rritur, ta quanin 'bir të bijës së mbretit'. ²⁵Ai preferoi të solidarizohej me popullin e Perëndisë në vuajtjet e tyre, në vend që të jetonte mirë për një kohë të shkurtër dhe kështu të ngarkohej me faj. ²⁶Ai ishte i bindur se të gjitha pasuritë e Egjiptit nuk kishin asnjë vlerë në krahasim me përbuzjen që njeri e merr përsipër për shkak të Mesisë. Ai mendonte për shpërblimin që e priste.

²⁷Meqë Mosheu i zuri besë fjalës së Perëndisë, ai la Egjiptin dhe nuk kishte frikë nga zemërimi i mbretit. Ai e kishte parasysh Perëndinë e padukshëm dhe për këtë refuzoi të kthehej prapa.

²⁸Meqë Mosheu i zuri besë fjalës së Perëndisë, ia kremtoi Pashkën. Dha urdhër t'i shpërkatin me gjak dyert, që engjëlli vrasës të mos i prekte bijtë e parëlindur të Izraelit.

²⁹Meqë izraelitët i zunë besë fjalës së Perëndisë, ata kaluan nëpër Detin e xunkthtë si nëpër tokë të thatë. Kur e provuan egjiptianët këtë, u mbytën të gjithë.

³⁰Meqë izraelitët i zunë besë fjalës së Perëndisë, muret e Jerihos u rrëzuan, pasi populli e qarkoi qytetin për shtatë ditë.

³¹Meqë prostituta Rahavë i zuri besë fjalës së Perëndisë, ajo priti mirë zbuluesit izraelitë. Për këtë nuk e vranë bashkë me të tjerët që ishin rebelë kundër Perëndisë.

³²A duhet t'i numëroj edhe të tjerët një nga një? Sigurisht, të flas për Gidonin, për Barakun, për Shimshonin, për Jiftahun, për Davidin, për Shemuelin dhe për profetët nuk do të më dilte koha. ³³Meqë i zunë besë fjalës së Perëndisë, ata luftuan kundër mbretërve dhe dolën fitimtarë. Sunduan me drejtësi dhe përjetuan se si u realizuan premtimet e Perëndisë. Ata e mbanin gojën e luanëve të mbyllur ³⁴dhe shuan nxehtësinë e zjarrit. I shpëtuan vdekjes së dhunshme. Ishin të dobët dhe u bënë të fortë. Luftuan në luftë si heronj dhe dëbuan ushtritë e huaja. ³⁵Gratë që i zunë besë fjalës së Perëndisë, i rifituan të vdekurit. Disa vdiqën nën torturë. Refuzuan ta shkëmbenin mohimin e fesë me çlirimim e propozuar, sepse ishin të bindur për një jetë më të mirë dhe të re që po i priste. ³⁶Edhe të tjerët i vunë në lojë, i rrahën me kamxhik, i hodhën në pranga dhe në burg. ³⁷I vranë me gurë, i sharruan, dhe i ekzekutuan me shpatë. Ata endëshin të veshur me lëkura dele dhe me lëkura dhish. Pësuan varfëri, u pëmdoqën, dhe u trajtuan keq. Si të arratisur, ata endëshin nëpër shkretëtira, nëpër male dhe jetonin në shpella dhe gropa dheu. ³⁸Bota nuk ishte e denjë që njerëz të tillë të jetonin në të.

³⁹Të gjithë këta e morën dëshminë e mirë me anë të besimit të tyre, e megjithatë asnjëri prej tyre nuk mori atë që i ishte

premtuar. ⁴⁰Për hirin tonë, Perëndia kishte hartuar një plan më të gjerë, sepse nuk donte që pa ne, ata ta arrinin ringjalljen për jetën e përjetshme.

Disiplina e Perëndisë

12 Të gjithë këta dëshmitarë që na rrethojnë si një re, mund të na japin një shembull. Prandaj të lirohemi nga gjithçka që na rëndon, e sidomos nga mëkati që ngjitet kaq lehtë të ne. Të mbahemi në vrapimin në të cilin hymë. ²Në të, të mos humbasim nga vështrimi Jezusin. Ai na ka shkuar përpara në rrugën e besimit dhe do të na sjellë në cak. Mori përsipër kryqin dhe duroi një vdekje kaq të tmerrshme, sepse po e priste një gëzim shumë i madh. Tani është ulur në fron në anën e djathtë të Perëndisë.

³Merreni me mend se çfarë duhej të duronte dhe se si e mori përsipër mbarë armiqësinë e njerëzve mëkatarë. Kjo do t'ju ndihmojë që të mos ju lëshojë zemra e të mos hiqni dorë. ⁴Në luftën tuaj kundër mëkatisht ende nuk u bëshjtë jete a vdekjeje. ⁵Mos i harruat fjalët që japin zemër, që Perëndia jua drejton juve si fëmijve të tij: *Pranoje, biri im, kur Zoti të disiplinon! Mos të të lëshojë zemra kur të godit ai!* ⁶Njeriun që e do Zoti, e edukon me disiplinë dhe njeriun që Ai e pranon për bir edhe e rrah me thupër.

⁷Prandaj durojini të rrahurat. Perëndia ju trajton si fëmijë të tij. A ka djalë të cilin i ati muk e edukon me disiplinë? ⁸Kështu i edukon Perëndia të gjithë fëmijët e tij. Në qoftë se nuk ishte kështu, ju nuk do të ishit fëmijë të ligjëshëm. ⁹Etërit tanë tokësorë na edukuan me disiplinë dhe ne i nderonim për këtë. Aq më tepër duhet t'i nënshtrohemi Atit tonë qiellor, që të fitojmë jetën e përjetshme. ¹⁰Etërit tanë tokësorë na disiplinuan për pak kohë, ashtu si ua merrte mendja. Por Perëndia sillte me ne për të mirën tonë (të përjetshme) që t'i përshatemi karakterit të tij. ¹¹Në rastin kur disiplinohemi, jemi të trishtuar dhe pa gëzim. Por më vonë trego-

het në të gjithë ata që u edukuan me këtë disiplinë, që kjo ishte e mirë dhe na e solli pajtimin me karakterin e Perëndisë dhe kështu pagën.

Rëndësia e kohës

¹²Mblidheni veten, që fuqia të rrjedhë përsëri në duart tuaja të lodhura dhe në gjunjët tuaj të molisur! ¹³Shkoni në rrugë të drejta që këmbët e çaluara të mos nxirren më tej, por që të shërohen përsëri.

¹⁴Përpiguni për pagën me të gjithë njerëzit dhe për një jetë në përputhje me vullnetin e Perëndisë. Kush nuk e përfill këtë, s'do ta shohë Zotin. ¹⁵Kujdes, që askush të mos e ketë marrë kot mëshirën e Perëndisë. Kujdes që askush të mos lëshojë rrënjë të helmua dhe të shkaktojë turbullim ose ta prajë bashkësinë. ¹⁶Askush nga ju të mos bëjë një jetë të shthurur siç bëri Esavi. Megjë s'kishte respekt për Perëndinë, ai i shiti të drejtat e parëlindësisë vetëm për një të ngrënë. ¹⁷Kur më vonë, deshi ta merrte bekimin e të atit, u refuzua. Ai s'mund ta ndërronte atë që kishte bërë, megjithëse u përpoq ta bënte këtë me lot.

¹⁸Ju nuk iu afruat malit Sinai, të cilin mund ta prekni. Ju nuk keni ardhur te flakët e zjarrit, as te errësira, as te stuhia, ¹⁹as te tingulli i borisë, as te zëri që gjëmonte. Kur populli e dëgjoi këtë zë, u lut që të mos u fliste më. ²⁰Nuk mund të duronin urdhrin: *Asnjë shtazë të mos e prekë malin, ndryshe, vritet me gurë!* ²¹Pamja ishte aq e tmerrshme, sa që madje edhe Mosheu tha: *Po dridhem nga frika.*

²²Përkundrazi, ju iu afruat malit Cion, dhe qytetit të Perëndisë që vepron. Ky qytet është Jerusalemi qiellor me numrin e pamasë të engjëjve të tij. ²³Ju keni ardhur te mbledhja e festimit të atyre me të drejtat e bijve të parëlindur të Perëndisë, emrat e të cilëve janë shkruar në qiell. Ju keni ardhur te Perëndia, Gjyqtari i të gjithëve, dhe te shpirtrat e atyre që morën pafajësinë dhe arritën përsosurinë. ²⁴Ju keni ardhur te Jezusi që e bëri të mundur besëlidhjen e re, dhe te gjaku që pastron e që ka arritur

shumë më tepër se gjaku i Hevelit.

²⁵Prandaj kini kujdes dhe dëgjojeni Atë që ju flet tani. Populli që në malin Sinai nuk deshi ta dëgjonte atë që fliste mbi tokë në emër të Zotit, nuk i shpëtoi dënimit. Në qoftë se e refuzojmë Atë që flet nga qielli, aq më tepër s'do t'i shpëtojmë dënimit. ²⁶Zëri i tij e tundi tokën atëherë, por tani deklaroi: *Edhe një herë do ta tund nga themeli, jo vetëm tokën, por edhe qiellin.* ²⁷Fjalët edhe një herë shënojnë që në kohën e kësaj tundjeje, mbarë toka, të cilën Perëndia e krijoi, do të shndërrohet. Vetëm ajo që nuk mund të tundet do të mbetet e pa ndryshuar. ²⁸Të jemi mirënjohës se kemi marrë një atdhe që nuk mund të na merret. Ta falënderojmë Perëndinë me frikë të shenjtë dhe me respekt të thellë dhe t'i shërbejmë ashtu siç i pëlqen Atij. ²⁹Me të vërtetë Perëndia ynë është një zjarr që përpun (armiqët e tij)!

Si mund t'i pëlqejmë Perëndisë

13 Vazhdoni ta doni njeri-tjetrit si vëllezër. ²Mos harroni t'i pritni miq bashkëbesimtarët nga bashkësitë e tjera. Në këtë mënyrë disa, pa e ditur, i pritën miq engjëjt! ³Kujtojin të burgosurit, sikur të ishit edhe ju me ta në burg. Kujtojin të keqtrajtuarit, njësoj sikur të vuanit si ata.

⁴Martesa të nderohet nga të gjithë: burra dhe gra të jenë besnikë ndaj njeri-tjetrit. Perëndia do t'i dënojë të gjithë ata që bëjnë imoralitet e tradhti bashkëshortore.

⁵Mos u jepni pas parasë e jini të kënaqur me atë që keni. Perëndia ka thënë: *Kurrë nuk do të ta tërheq ndihmën time, kurrë s'do të të lë në balë!* ⁶Le të themi plot besim: *Zotin e kam në ndihmë. Tani s'kam më frikë. Çfarë mund të më bëjë njeriu?* ⁷Mos i harroni kryetarët e bashkësisë, të cilët ju shpallën më parë fjalën e Perëndisë. Kujtoni se si jetuan dhe vdiqën. Ndiqeni shembullin që ata ju lanë me besnikërinë e tyre ndaj fesë. ⁸Jezusi, Mesia, është i njëjtë dje e sot dhe kështu do të jetë përgjithmonë.

⁹Mos t'ju mashtrojnë gjithfarë mësimesh të rreme. Hiri i Perëndisë do t'ju përforcojë përbrenda. Udhëzimet për atë që lejohet të hahet ose të pihet nuk mund ta realizojnë këtë. Askush nuk pati dobi kur i ndoqi rregulloret e tilla.

¹⁰Kemi një altar nga i cili nuk kanë të drejtë të hanë ata që shërbejnë në shenjtëroren e vjetër. ¹¹Ditën e pajtimit kryepriosti sjell gjak kafshësh në shenjtëroren e brendshme dhe e kushton atë për të larë mëkatet: por trupat e kafshëve digjen jashtë kampit. ¹²Kështu edhe Jezusi vdiq jashtë qytetit për ta pastruar popullin me derdhjen e gjakut të tij. ¹³Prandaj të dalim edhe ne jashtë kampit (të judaizmit) dhe të solidarizohemi me turpin e tij. ¹⁴Në tokë s'ka asnjë qytet ku mund të banojmë për jetë. Ne po e presim qytetin që do të vijë.

¹⁵Me anë të Jezusit t'i kushtojmë vazhdimisht Perëndisë një flijim gojor që i kushtohet çdo herë që ta falënderojmë e ta lavdërojmë Atë. ¹⁶Mos harroni të bëni mirë dhe ta ndihmoni njëri-tjetrin. Këto janë flijimet që i pëlqejnë Perëndisë.

¹⁷Dëgjoni kryetarët e bashkësisë suaj dhe ndiqni udhëzimet e tyre. Ata kujdesen për ju dhe do të japin llogari për shërbimin e tyre. Në qoftë se i ndiqni me qejf, ata do ta kryejnë shërbimin e tyre me gëzim. Por në qoftë se ata duhet të ankohen për punën

e tyre, ju do të përgjigjeni për pasojat.

¹⁸Lutuni për ne! Jemi të bindur se e kemi ndërgjegjen e pastër, sepse dëshirojmë gjithnjë të sillemi mirë. ¹⁹Për këtë ju lutemi me ngulm: lutjuni Perëndisë që t'ju kthehem sa më parë.

Lutjet dhe përshëndetjet e fundit

²⁰Perëndia që na sjell paqe e ringjalli nga të vdekurit atë që, me anë të vdekjes së tij, u bë Bariu i madh i deleve dhe me anë të derdhjes së gjakut të tij e vulosi besëlidhjen e përjetshme - Zotin tonë, Jezusin.

²¹Perëndia ju ndihmoftë të bëni vepra të mira sipas vullnetit të tij: sepse Ai vetë do të realizojë në ne atë që i pëlqen atij. Këtë e kryen me anë të Jezusit, Mesisë. Për këtë atij i përket lavdi përgjithmonë! Amen.

²²Po ju lutem, vëllezër, pranojeni me gatishmëri atë që ju kam shkruar: kjo është për t'ju dhënë zemër. Kjo letër s'është e gjatë.

²³Ju duhet ta dini se vëllai ynë Timoteu u lirua nga burgu. Në qoftë se arrin këtu me kohë, do ta sjell me vete, kur t'ju vizitoj.

²⁴Përshëndetini të gjithë kryetarët e bashkësisë suaj dhe mbarë popullin e Perëndisë. Ju përshëndetin bashkëbesimtarët e Italisë.

²⁵Perëndia ju mbajttë në hirin e tij!

LETRA E JAKOBIT

Përshëndetjet

1 Jakobi, shërbëtor i Perëndisë dhe i Zotit Jezus, Mesisë, e përshëndet popullin e Perëndisë, i cili është i shpërndarë nëpër tërë botën ku banon si i huaj.

Besimi dhe dyshimi

²Vëllezër, çmoheni si arsye për gëzim, kur të viheni në provë në mënyra të ndrysh-

me. ³Ju e dini: kur besimi juaj vihet në provë, kjo ju sjell qëndrueshmërinë. ⁴Qëndrueshmëria duhet t'ju sjellë pjekurinë, që të jeni të përsosur dhe pa të meta në çdo drejtim.

⁵Por, në qoftë se njëri nga ju nuk e di ç'duhet të bëjë në një rast të caktuar, t'i lutet Perëndisë për urtësi. Perëndia do t'ia japë, sepse jep me qejf dhe me bujari. ⁶Për këtë arsye duhet t'i lutet Perëndisë me

besim të plotë dhe pa asnjë dyshim. Kush dyshon u ngjan valëve të detit që i çon peshë dhe i përplas era. ⁷Njeriu i tillë të mos mendojë se do të marrë gjë nga Zoti; ⁸sepse njeriu me dy mendje është i paqëndrueshëm në gjithçka që ndërmerr.

Varfëria dhe pasuria

⁹Kush nga ju është i varfër dhe i shtypur, të jetë krenar që Perëndia do ta ngrejë në nderin më të lartë. ¹⁰Përkundrazi, ai që është i pasur dhe i fuqishëm (në kurriz të të tjerëve) s'ka asgjë për të pritur, veçse të poshtërohet në mjerim. Ai do të kalojë si një lule në fushë. ¹¹Kur dielli ngritet në qiell dhe i përhap rrezet e tij djegëse, gjetet thahen dhe lulet bien për tokë; mbarë bukuria e tyre zhduket. Kështu edhe të pasurit do të rrënohen dhe të gjitha ndërmarret e tyre do të marrin fund.

Prejardhja e tundimeve

¹²Secili të gëzohet kur të vihet në provë dhe t'i qëndrojë asaj; sepse Perëndia do t'ia japë kurorën e fitimitarit; jetën e përzetshme që u premtoi të gjithë atyre që e duan.

¹³Kur njeri bie në tundim, të mos thotë: 'Perëndia bëri që unë të bie në tundim'. Perëndia nuk mund të jetë i tunduar për të keq dhe nuk tondon asnjëri. ¹⁴Dëshirat egoiste janë ato që e joshin dhe e lidhin njeriun. ¹⁵Kur ai tërhiqet nga tundimi, mbarset njëkohësisht lakmimi i tij dhe lind mëkati. E kur rritet mëkati, ky e çon në vdekje.

¹⁶Vëllezërit e mi të dashur, mos u mashtroni! ¹⁷Të gjitha dhuratat e mira, dhuratat e përsosura, vijnë nga lart, nga Krijuesi i yjve. Tek Ai s'ka ndërrim drite dhe asnjë nxirje. ¹⁸Me vullnetin e tij të mirë ai na e dha jetën e re nëpërmjet fjalës të së Vërtetës, lajmit të mirë, që të arrijmë, si të parët nga krijesat e tij, krijimin e ri.

Dëgjimi dhe zbatimi i fjalës

¹⁹Merreni me mend, vëllezër të dashur: çdo njeri të jetë i shpejtë për të dëguar, por mos të ngutet të flasë, e aq më pak të zemërohet. ²⁰Askush, nën ndikimin e zemërimit,

nuk vepron sipas vullnetit të Perëndisë. ²¹Prandaj lini çdo ndyrësi dhe çdo të keqe, dhe me plot përlulje pranojeni fjalën që Perëndia e ka mbjellë në ju, sepse fjala e tij ka fuqi t'ju shpëtojë.

²²Mos e mashtroni veten vetëm me dëgjimin e kësaj fjale. Ju duhet edhe ta zbatoni atë! ²³Ai që e dëgjon fjalën e Perëndisë, por nuk e zbaton atë, i ngjan njeriut që e shikon fytyrën e vet në pasqyrë. ²⁴E sheh veten siç është dhe e shikon për pak. Pastaj shkon dhe menjëherë harron se si duket. ²⁵Ndryshe ndodh me njeriun që shikon me vëmendje dhe për shumë kohë, ligjin e përsosur të Perëndisë, që na liron. Jo vetëm që nuk do ta harrojë pas pak, por edhe e zbaton atë. Ai duhet të gëzohet, sepse Perëndia do ta bëjë të lulëzojë.

²⁶Kur ndokujt i shkon mendja se e nderon Perëndinë, por nuk mund ta mbajë gjuhën, e tërë përshpirtmëria e tij është e kotë dhe ai e mashtron veten. ²⁷Njeriu e nderon Perëndinë siç duhet kur i ndihmon jetimët dhe vejushat në nevojë dhe nuk merr pjesë në atë që është në kundërshtim me karakterin e Perëndisë.

Paralajmërimi për paragjykimin

2 Vëllezër të mi, ju besoni në Jezusin, Mesinë dhe Zotin tonë, i cili ndan me vete madhësitë e Perëndisë. Kjo nuk pajtohet me snobizmin, sepse bëni dallime klasore midis atyre që kanë të njëjtën fe. ²Ju jeni të mbledhur për shërbesën fetare dhe ja, hyn një i pasur me unazë ari në gisht dhe me veshje aristokratike. Hyn edhe një i varfër i lekosur. ³Por ju i thoni me plot respekt njeriut të veshur mirë: 'Urdhëroni! Uluni këtu lirishit!', ndërsa të varfërit i thoni: 'Rri atje, në këmbë!' ose: 'Ulu këtu, në tokë, pranë karrigës sime.' ⁴Kur i bëni dallime të tilla, gjykoni sipas kritereve të reze.

⁵Dëgjoni mirë, vëllezërit e mi! Perëndia zgjodhi pikërisht ata që janë të varfër në sy të kësaj bote për t'i pasuruar në bazë të besimit të tyre; ata do të hynë në botën e re

të Perëndisë, të cilën ai ua premtoi atyre që e duan. ⁶Por ju i përbuzni të varfërit! E kush ju shtyp dhe ju nxjerr para gjyqit? Pasanikët! ⁷A mos janë ata që flasin me mospërfillje për emrin që u thirr mbi ju në pagëzimin tuaj?

⁸Veproni sipas ligjit që Perëndia, mbreti i madh, jua dha dhe në të cilin thuhet: *Duajë të afërmin tënd si veten!* Atëherë do të veproni siç duhet. ⁹Por në qoftë se bëni dallime midis njerëzve sipas kritereve të jashtme, atëherë jeni fajtorë para ligjit. ¹⁰Kush nuk i bindet as rregullores më të vogël të Ligjit, e shkel kështu tërë Ligjin. ¹¹I njëjti Perëndi që tha: *'Mos bëj tradhti bashkëshortore!'* gjithashtu tha: *Mos bëj vrasje!* Në qoftë se nuk bën tradhti bashkëshortore, por bën vrasje, atëherë je fajtor para Ligjit.

¹²Flitni dhe veproni ashtu si njerëz që do të gjykojnë në ditë para gjyqit të Perëndisë, sipas ligjit që me të vërtetë liron. ¹³Kush veproi pa mëshirë, Perëndia do ta gjykojë pa mëshirë. Por kush veproi me mëshirë, mund të presë mëshirë para gjyqit të Perëndisë.

Feja dhe dashuria

¹⁴Vëllezërit e mi! Çfarë dobie ka, në qoftë se ndokush pohon: 'Unë i besoj Perëndisë - e kam fenë!' por s'ka vepra të mira për ta përkrahur pohimin e vet. A thua mund ta shpëtojë një fe e tillë? ¹⁵Do të ishte njësoj sikur të ishin më jush bashkëbesimtarët dhe bashkëbesimtarët që s'kishin asgjë as për t'u veshur dhe as për të ngrënë. ¹⁶E njëri nga ju do të thoshte: 'Ju uroj gjithë të mirat: shpresoj që të visheni sa më ngrohtë dhe të hani sa të ngopeni!' dhe nuk u jep ato që u nevojiten për jetë. Ç'dobi ka vetëm urimi ose qëndrimi miqësor? ¹⁷Kështu është edhe me fenë: kur nga ajo nuk del asnjë vepër e mirë, kjo provon se është e vdekur.

¹⁸Por ndokush mund të thotë: 'Te njëri puna e tij është feja, kurse tek tjetri vepra!' Unë i përgjigjem: 'Atëherë ma trego fenë tënde! E si do ta bësh këtë, në qoftë se s'ke

asnjë vepër të mirë për të më treguar? Por unë do të ta tregoj fenë time me anë të vepërave të mia. ¹⁹Ti beson se ka vetëm një Perëndi të vetëm? Mirë. Por këtë e besojnë edhe djajtë - dhe dridhen nga frika.

²⁰Ti, njeri pa mend! A s'dëshiron ta kuptosh se feja që nuk të çon te vepra, është e kotë? ²¹Avrahami, stërgjyshi ynë, a nuk e tregoi realitetin e fesë së tij me veprën e tij? - d.m.th. e vuri djalë të tij, Jichakun, në altar për ta flijuar. ²²Kështu, siç e sheh, feja e tij bashkëpunonte me veprat e tij; feja e tij u shpreh me anë të veprave. ²³Ashtu u realizua (më vonë) fjala (e mëparshme) në Shkrimin e shenjtë: *Avrahami i besoi premimit të Perëndisë dhe u vu në rregull me Të.* Po, Perëndia e quajti mik të tij. ²⁴A e shihni që realiteti i fesë së njeriut tregohet me anë të veprave?

²⁵Po kështu i ndodhi edhe Rahavës, megjithëse ajo ishte prostitutë: priti miq zbuluesit izraelitë dhe u tregoi rrugën e shpëtimit. Me këtë vepër, e tregoi realitetin e fesë së saj në Perëndinë. ²⁶Ashtu siç trupi pa shpirt është i vdekur, ashtu edhe feja pa vepra është e vdekur.

Gjuha

3 Vëllezërit e mi, shumë nga ju s'duhet të bëhen mësuesit e bashkësisë. Ju e dini se ne mësuesit do të gjykojemi para gjyqit të Perëndisë sipas kritereve më të rënda nga të tjerët.

²Ne të gjithë jemi njerëz me të meta. Ai që nuk flet një fjalë të gabuar, është njeri i përsosur. Atëherë, ai ka vetëkontroll të plotë. ³Kuajve u vëmë frerët në gojë që të na dëgjojnë; kështu e drejtojmë tërë trupin e tyre. ⁴Ose, mendoni për një anije: ajo është e madhe dhe shtyhet nga erëra të forta; e megjithatë drejtohet nga një timon i vogël sipas dëshirës së timonierit. ⁵Po kështu ndodh edhe me gjuhën: ajo është fort e vogël, por shkakton gjëra të mëdha.

Merreni me mend sa e vogël është flaka që ndez një pyll të madh! ⁶Me gjuhën ndodh si me zjarrin. Ajo është një botë plot

me atë që është në kundërshtim me karakterin e Perëndisë dhe e ndryshon tërë njeriun. Ajo e ndez jetën tonë nga lindja gjër në vdekje me një zjarr që vjen nga vetë ferri. ⁷Njeriu arriti t'i zbutë të gjitha kafshët e egra: bisha, shpendë, gjarpërinj dhe peshq. ⁸Por askush nuk arriti ta zbutë gjuhën e vet; s'ka mundësi ta nënshtrojë.

Ajo është plot helm. ⁹Me të e lavdërojmë Perëndinë, Zotin tonë dhe Atin, dhe me të i mallkojmë të afërmit që janë krijuar sipas ngjashmërisë së Perëndisë. ¹⁰Nga e njëjta gojë dalin bekimi dhe mallkimi. Vëllezër! Kjo nuk duhet të jetë kështu. ¹¹Nga asnjë burim nuk buron nganjëherë ujë i ëmbël e nganjëherë ujë i hidhur. ¹²Fiku nuk mund të prodhojë ullinj, as hardhia fiq dhe një burim i njelmët nuk mund të nxjerrë ujë të ëmbël.

Urtësia që vjen nga Perëndia

¹³Në qoftë se ndokush ndër ju mbahet për i urtë dhe i mençur, kjo duhet të njihet nga e tërë mënyra e jetës së tij. Atë që bën duhet të dëshmojë për këtë me dashamirësinë dhe me thjeshtësinë që i përket një të urti. ¹⁴Ju viheni në kundërshtim me të Vërtetën, në qoftë se mburreni për urtësinë tuaj të pretenduar dhe njëkohësisht jeni plot smirë dhe grindje. ¹⁵Kjo urtësi nuk vjen nga lart; ajo është tokësore, shqisore dhe djallëzore. ¹⁶Atje ku mbretërojnë smira dhe grindja, ka edhe çrregullim dhe çdo lloj pashtërsie. ¹⁷Por urtësia që vjen nga lart merr pjesë në përsosurinë e Perëndisë: ajo është dashamirëse, pajtuese dhe paqedashëse. Ajo është plot mëshirë dhe lind vepra të mira. Ajo nuk njeh as propagjykim e as shtirje. ¹⁸Fara e urtësisë rritet vetëm atje ku njerëzit kërkojnë paqen dhe atje jep fryt.

Miqësia për botën

4 Nga vijnë luftërat dhe grindjet që keni mes jush? Nga pasionet egoiste që ziejnë gjithnjë brenda jush. ²Ju digjeni për diçka që dëshironi. Jeni smirëzinj dhe xhelozë, por kjo nuk ju afron qëllimin e dëshiruar.

Luftoni për këtë, por nuk e merrni, sepse nuk i luteni Perëndisë. ³E kur i luteni, nuk e merrni, sepse i luteni vetëm me qëllim që ta kënaqni lakminë tuaj të pangopur.

⁴Ju jeni të pabesë ndaj Perëndisë si ata që bëjnë tradhti bashkëshortore. Miqësia me botën do të thotë miqësi me Perëndinë. A nuk e dini këtë? Kush, pra, miqësohet me botën, armiqësohet me Perëndinë. ⁵Nuk thuhet kot në Shkrimin e shenjtë: *Perëndia digjet nga malli për shpirtin e mirë që ai, si krijuesi ynë, e vuri brenda nesh.* ⁶Por me mëshirën e tij dëshiron të na dhurojë edhe më, sepse gjithashtu thuhet: *Perëndia e kundërshton njeriun mendjemadh, por atyre që mendojnë pak për veten e tyre, ua drejton dashurinë e tij.*

⁷Për këtë Perëndisë duhet t'i nënshtroheni me bindje të plotë. Kundërshtojeni Satanin dhe ai do të ikë nga ju. ⁸Afrojuni Perëndisë dhe Ai do t'ju afrohet juve. Mëkatarë, pastrojini duart tuaja! Jepjani zemrat tuaja Perëndisë, ju njerëz me dy mendje! ⁹Ofshani për gjendjen tuaj, vajtoni dhe qani! Gëzimi juaj u ktheftë në trishtim. ¹⁰Përlulni para Perëndisë dhe atëherë ai do t'ju bëjë të mëdhenj.

Mosgjykimi

¹¹Vëllezër! Mos shpifni për njëri-tjetrin! Kush shpif ose gjykon keq për bashkëbesimtarin e tij, e gjykon Ligjin që ia ndalon një sjellje të tillë. Në vend që t'i bindet Ligjit, ai ngrihet si gjyqtar. ¹²Por vetëm Perëndia, që e dha Ligjin, e ka të drejtën e gjykit. Vetëm ai mund të dënojë ose të japë pafajësinë. Për kë e mban veten, që ta gjykosht të afërmin?

Rreziku i mendjemadhësisë

¹³Tani një fjalë për ata që thonë: 'Sot ose nesër do të shkojmë në këtë ose në atë qytet. Atje do të bëjmë tregti për një vit dhe do të fitojmë shumë para.' ¹⁴Nga e dini se ç'do të ndodhë nesër? Ç'është jeta juaj? Është si avulli që ngrihet nga toka dhe zhduket menjëherë. ¹⁵Më mirë thoni: 'Në dashtë Zoti, do të jetojmë e do të bëjmë

këtë ose atë gjë!' ¹⁶E tani jeni krenarë dhe mendjemëdhën; por një krenari e tillë është e dënueshme.

¹⁷Kush e di se ç'duhet të bëjë dhe nuk e bën, bëhet fajtor.

Paralajmërimi për pasanikët

5 Dëgjoni mirë, ju pasanikë! Qani dhe vajtoni për mjerimin që do t'ju ndodhë. ²Pasuria juaj po kalbet, petkat tuaja i ha tenja, ³dhe paraja juaj zë ndryshk. Ky ndryshk do t'ju akuzojë dhe do t'ju brejë trupin si acidi. Ju keni mbledhur thesar ditët e fundit. ⁴Ju ua keni refuzuar njerëzve që punojnë në fushat tuaja pagën e drejtë. Kjo është një padrejtësi e madhe. Korrsëit anko-hen dhe ankesa e tyre arriti gjer te veshët e Zotit të botës. ⁵Jeta juaj në tokë ishte me plot luks dhe kënaqësi. Kur po ju priste dita e therjes, ju u majtët. ⁶Ju i dënuat dhe i vratë ata që ishin pa faj dhe të pambrojtur.

Pritja me durim

⁷Vëllezërit e mi, kini durim derisa të vijë Zoti. Shikoni se me sa durim pret bujku që toka e tij të japë drithin e çmueshëm. E di se më parë në tokë duhet të bjërë shiu i vjeshtës dhe ai i pranverës. ⁸Edhe ju duhet të kini durim! Merrni zemër, sepse dita kur do të vijë Zoti, është e afërt. ⁹Mos u ankoni për njëri-tjetrin, vëllezër, që të mos ju dënojë Perëndia. Gjyqtari rri pranë derës. ¹⁰Mendonin për profetët që flitnin në emër të Zotit. Merrni për shembull se me sa durim i duronin vuajtjen e tyre. ¹¹Gëzimi i madh me siguri i pret, sepse ata qëndronin të patundur. Ju dëgjuat se sa i durueshëm ishte

Jobi, dhe e dini se Zoti i dha fund vuajtjes së tij. Zoti është plot dashuri dhe mëshirë.

¹²Vëllezër! Para së gjithash lini çdo be kur dëshironi të jepni një premtim. Mos bëni be, as për qiell as për tokë, e as për ndonjë gjë tjetër. Njerëzit duhet të mjaftohen me një Po, ose me një Jo të thjeshtë. Përndryshe bëheni fajtorë para gjyqit të Perëndisë.

Lutja për të sëmurët

¹³A ka ndonjë nga ju diçka të rëndë për të duruar? Atëherë le t'i lutet Perëndisë. A është ndokush në gëzim? Le të këndojë himne. ¹⁴A është ndonjë nga ju i sëmurë? Atëherë le t'i thërrasë kryetarët e bashkësisë që t'i luten Perëndisë për të e ta lyejnë me vaj në emër të Zotit. ¹⁵Lutja e tyre me plot besim do ta shpëtojë të sëmurin. Zoti do ta shërojë dhe do t'ia falë mëkatin, në qoftë se mëkatoi.

¹⁶Çdo i sëmurë t'ua pranojë patjetër mëkatet e tij bashkëbesimtarëve, dhe ata t'i luten Perëndisë për të; atëherë do të shërohet. Lutja e njeriut që jeton siç e kërkon Perëndia, mund të sjellë ndryshime të mëdha. ¹⁷Elijahu ishte një njeri si ne. Iu lut shumë Perëndisë që të mos binte shi dhe mbi tokë nuk ra shi për tre vjet e gjashtë muaj. ¹⁸Pastaj përsëri iu lut Perëndisë, e qielli dha shi e toka dha frytin e saj.

¹⁹Vëllezër! Në qoftë se ndokush nga ju bie në mëkat, atëherë shikoni që ta ktheni në rrugë të drejtë. ²⁰Ju duhet ta dini: kush e kthen mëkatarin prej një rruge të keqe, e shpëton nga vdekja dhe bën që t'i falen mëkatet.

LETRA E PARË E PJETRIT

Përsëritjet

1 ¹⁻²Pjetri, apostulli i Jezus Mesisë, ua drejton këtë letër të gjithë besimtarëve në Pont, në Galaci, në Kapadoki, Azi dhe Bitini. Ju jetoni si të huaj në këtë botë, mes të pafeve. Perëndia, Ati, ju ka zgjedhur për popullin e tij, ashtu siç vendosi që në fillim. Ju ka veçuar me anë të veprimit të Shpirtit të shenjtë që t'i nënshtroheni Jezusit, Mesisë, dhe që të pastroheni me anë të derdhjes së gjakut të tij.

I lutem Perëndisë t'ju mbushë gjithnjë e më shumë me hirin dhe pagën e tij!

E ardhmja madhështore që na pret

³Lavdi Perëndisë, Atit të Jezusit, Mesisë! Me mëshirën e tij të madhe na ka rilindur dhe na ka mbushur me një shpresë të bazuar në një realitet të ardhshëm. Kjo shpresë e ka themelin e saj në faktin që Jezusi, Mesia, u ringjall nga të vdekurit. Ajo i drejtohet jetës së re. ⁴Të cilën Ai jua mban gati në qiell, si trashëgim që kurrë s'do të kalojë, as do të prishet e as do të vjetrohet. ⁵Në qoftë se vazhdoni t'i besoni, ai do të mbajë mbi ju dorën e tij të fortë dhe do t'ju ruajë, që të shpëtoni dhe ta merrni jetën e përjetshme që ju është caktuar në fund të kësaj kohe.

⁶Për këtë, jeni plot gëzim, megjithëse tani duhet të vuani për një kohë të shkurtër dhe të viheni në prova të ndryshme. ⁷Kjo ndodh që besimi juaj të themelohet plotësisht në Perëndinë. Si ari i paqëndrueshëm kullohet në zjarr për të parë cilësinë e tij, ashtu edhe besimi juaj, që është më i vlefshëm se ari, kullohet në zjarrin e vuajtjeve. Në qoftë se besimi juaj del si i vërtetë, Perëndia do t'ju shpërblejë me nderim dhe madhësi në ditën kur Jezusi, Mesia, do të duket me madhësinë e tij. ⁸Atë e doni, megjithëse kurrë nuk e patë. Ju i besoni atij, megjithëse tani nuk e shihni. Për këtë arsye, tashmë jeni të mbushur me gëzim të patre-

gueshëm dhe me një galdim që vjen nga Perëndia. Ju jeni të bindur, ⁹se besimi juaj do t'jua sjellë shpëtimin e fundit, jetën e përjetshme.

¹⁰⁻¹¹Ju e dini: edhe profetët e kanë shpallur çfarë madhësie duhet t'ju dhurohej me mirësinë e Perëndisë. Shpirti i Mesisë tashmë vepronte në ta dhe i bëri të parashikonin vuajtjet që Mesia duhej t'i duronte dhe madhësinë që do t'i vinte më pas. Me zell kërkonin dhe shqyrtonin që ta merrnin vesh kur dhe në ç'mënyrë do të realizoheshin të gjitha këto. ¹²Por Perëndia i bëri të kuptojnë se nuk i kishin marrë këto zbulime për veten e tyre, por për ju. E juve tani ju u shpallën të gjitha këto, me anë të lajmëtarëve të lajmit të mirë, të cilët janë të pajisur me Shpirtin e shenjtë. Edhe engjëjt digjen për ta marrë vesh këtë fshehtësi.

Thirrje për një jetë që i pëlqen Perëndisë

¹³Prandaj rritni gati dhe qëndroni të arsyeshëm. Vëreni tërë shpresën tuaj në atë që Perëndia do t'ju dhurojë kur Jezusi, Mesia, do të duket në madhësinë e tij. ¹⁴Dëgjoni Perëndinë dhe mos jetoni sipas dëshirave tuaja egoiste, si atëherë kur nuk e njihnit të vërtetën. ¹⁵⁻¹⁶Në gjithçka që bëni, duhet të tregoheni si njerëz që Perëndia i ka veçuar për t'i takuar, sepse Ai që ju ka thirrur, tha: *Unë jam i shenjtë; prandaj ju duhet ta pasqyroni karakterin tim të shenjtë.*

¹⁷Ju e quani Perëndinë 'Atë' kur i luteni Atij. Por merreni me mend se të gjithë njerëzit pa dallim do të japin llogari para tij për gjithçka që bëjnë. Prandaj bëni një jetë që karakterizohet nga dëgjesa ndaj tij, derisa të jeni në dhe të huaj. ¹⁸Ju e dini se me çfarë çmimi u çliruat, që të mos jetoni më pa kuptim dhe pa dobi, e këtë e keni trashëguar nga stërgjyshërit tuaj. Ju nuk u çliruat me argjend ose me ar - ata e humbasin vlerën e tyre - ¹⁹por me derdhjen e gjakut të çmueshëm të një qengji filijimi, me derdh-

jen e gjakut të Mesisë. ²⁰Atë e caktoi Perëndia si Shpëtimtar para se të krijonte botën. Por tani, në fund të kësaj kohe, erdhi në botë për hirin tuaj. ²¹Me anën e tij u bëtë besimtarë në Atë që e ringjalli Jezusin nga të vdekurit dhe i dha madhësinë qiellore. Tani vëreni tërë besimin tuaj dhe të gjitha shpresat tuaja te Perëndia.

²²Ju ju nënshtuat me plot bindje lajmit shpëtues të Perëndisë dhe kështu u bëtë të aftë t'i doni bashkëbesimtarët tuaj. Duajeni njëri-tjetrit me të vërtetë e me gjithë zemër! ²³Ju u bëtë njerëz të rinj, të rilindur, por kësaj here, jo të lindur me anë të farës së njerëzve të vdekshëm, por me anë të Fjalës së Perëndisë që vepron dhe qëndron përgjithmonë. ²⁴Për këtë thuhet: *Njerëzit janë kalimtarë si bari. Me gjithë madhësinë e tyre nuk u ndodh ndryshe veç si luleve në fushë. Bari thahet dheulet fishken,* ²⁵*por Fjala e Perëndisë qëndron përgjithmonë në fuqi.*

Edhe kjo Fjalë ju u shpall juve, si lajm i mirë.

Guri i gjallë dhe populli i shenjtë

2 Prandaj jepini fund gjithçkaje që nuk është në pajtim me karakterin e Perëndisë. Mos gënjeni më dhe mos bëni jetë të dyfishtë me njëri-tjetrit. Mos kini më zili njëri-tjetrit dhe mos shpifni për njëri-tjetrin. ²Ashtu si foshnjat sapo të lindura që qajnë për qumësht, edhe ju duhet të keni mall për Fjalën e kulluar të Perëndisë, që të rriteni në fe e ta arrini pikësynimin, shpëtimin të fundit. ³Tashmë e keni shijuar mirësinë e Zotit, Mesisë.

⁴Afrojuni Atij. Ai është guri i gjallë, për të cilin thuhet: *Njerëzit e hodhën tutje si të papërshtatshëm për punë, por Perëndia e zgjodhi si gurin më të çmuar.* ⁵Lejoni që të ndërtoheni në Tempull si gurë të gjallë, të cilin e ndërton Shpirti i Perëndisë. Pranoni që Jezusi, Mesia, t'ju bëjë të aftë si priftërinj, që jetën tuaj t'ia kushtoni Perëndisë si flirrim që i jep gëzim Atij. ⁶Në Shkrimin e

shenjtë thuhet: *Unë vë në malin e Cionit një gur, gur themeli të zgjedhur dhe të çmuar. Kush i beson atij, nuk do të pësojë humbje.*

⁷Ky gur është i çmueshëm për ju që e pranuat Jezus Mesinë për Zotin tuaj. Por për ata që e refuzojnë, vlen: *Gurin që ndër-tuesit e hodhën tej, sepse e mbanin për të papërshtatshëm për punë, doli si guri i qos-hes.* ⁸Në të vriten njerëzit. Ai është bërë shkëmbi në të cilin pengohen ata.

Në atë pengohen të gjithë ata që nuk e dëgjojnë Fjalën e Perëndisë. Kështu rënia e tyre ishte e pashmangshme.

⁹Por ju jeni popull i zgjedhur, populli i Mesisë, që shërbejnë si priftërinj, populli i shenjtë që i përket Perëndisë. Ai ju thirri nga errësira në dritën e tij të mrekullshme për të shpallur veprat e tij të mrekullshme. ¹⁰Më parë nuk ishit populli i Perëndisë; por tani jeni populli që i takon Perëndisë. Më parë mëshira e Perëndisë nuk ishte e vlefshme për ju, por tani ia keni gjetur mëshirën.

Të çliuar për të bërë mirë

¹¹Miqë e mi, mendoni se jeni mysafirë dhe të huaj në këtë botë. Prandaj mos u jepni pas pasioneve egoiste që gjithnjë luftojnë me vullnetin tuaj të mirë dhe që dëshirojnë t'ju shpien në shkatërrim. ¹²Jeta juaj mes njerëzve që nuk e njohin Perëndinë duhet të jetë pa të meta. Kur t'ju shpifin me gjithfarë fjalësh të këqija, veprat tuaja të mira duhet t'i mësojnë. Ndoshta atëherë do të vijnë në vete dhe do ta lavdërojnë Perëndinë për këtë Ditën e gjyqit.

¹³Bindjuni, për hir të Zotit, çdo rendi të caktuar nga njerëzit. Nënshtroni perandorit romak, i cili qëndron në vendin e parë, ¹⁴dhe gjithashtu zëvendësve të tij, të cilët i emëroi për të dënuar këdo që bën padrejtësi, dhe për të shpërblyer me mirënjohje atë që bën drejtësi. ¹⁵Perëndia do që të mbytni çdo fyerje që parashtrohet kundër jush nga njerëzit e marrë dhe të paditur. ¹⁶Tregohuni kështu si njerëz që Mesia i çliroi dhe mos e shpërdorni lirinë tuaj për të justifikuar një jetë të shthurur. Mendoni se tani ju i takoni

Perëndisë. ¹⁷Nderojini të gjithë njerëzit. Duajini bashkëbesimtarët tuaj! Kini respekt për Perëndinë. Nderojeni perandorin romak!

Mesia si shembull

¹⁸Ju skillevër, nënshtrojeni zotërinjve tuaj dhe tregojni respektin që u përket, jo vetëm të mirëve, por edhe tekanjovëve. ¹⁹Perëndia do t'ju japë ndihmën e tij, në qoftë se duhet t'i duroni vuajtjet e pësimit të pamerituar, sepse jeni besimtarë. ²⁰A keni ju ndonjë arsye për t'u krenuar në qoftë se keni bërë ndonjë të keqe për të cilën ju rrahin? Por, në qoftë se keni punuar drejt dhe duhet ta pësoni për këtë, Perëndia do t'ju ndihmojë. ²¹Pikërisht për këtë Ai ju ka thirrur. Ju e dini se Mesia e pësoi për ju dhe kështu ju la një shembull. Qëndroni në rrugën që e hapi: ndiqini gjurmët e tij. ²²Për atë thuhet: *Nuk bëri asnjë të keqe. Kurrë nuk doli nga goja e tij ndonjë fjalë e gënjeshtër.* ²³Kur e fyen, nuk ia ktheu. Kur duhej ta pësonte, nuk i kërcënoi me hakmarrje, por u mbështet në Perëndinë duke e ditur se Ai do t'i jepte të drejtë. ²⁴Të gjitha mëkatet tona i mbajti në kryq në trupin e tij. Me anë të kësaj jemi çliruar që të jetojmë për të kryer vullnetin e Perëndisë. Merreni me mend: *Me anë të plagëve të tij jemi shëruar.* ²⁵Ju ishit si delet që humbën rrugën, por tani u çuat në rrugën e drejtë dhe e ndiqni bariun që do t'ju drejtojë dhe do t'ju mbrojë.

Udhëzime për gratë e burrat

3 Për ju gratë vlen i njëjti rregull: ju duhet t'u nënshtroheni burrave tuaj. Atëherë ata që nuk duan të dinë për lajmin e mirë, do të fitohen për fenë pa asnjë fjalë me anë të shembullit tuaj. Do të binden, ²kur ta shohin se ju u tregoni respekt dhe bëni një jetë shembullore.

³Stolia juaj të mos jetë e jashtme: frizurë luksi, me gurë të çmuar, ose me rroba luksi. ⁴Bukuria juaj duhet të vijë nga brenda: dashamirësia dhe zemërmirësia janë stoli që

nuk kalojnë dhe vlejné shumë në sy të Perëndisë. ⁵Në këtë mënyrë u zbukuruan më parë gratë e përshpirtshme që i varën shpresat te Perëndia. Ato iu nënshtroan burrave të tyre, ⁶si për shembull Sara, e cila dëgjonte Avrahamin dhe e quante 'zotin' e saj. Ju jeni bijat e saj në qoftë se veproni në përputhje me karakterin e Perëndisë pa u lënë të largoheni nga kjo për shkak të ndonjë kërcënimi.

⁷Ju burra duhet të silleni në mënyrë reciproke. Silluni me respekt me gratë tuaja. Merreni parasysh se ato janë partnere më të dobëta. Kujdesuni për to dhe nderojini, sepse Perëndia u dhuron atyre jetën e përjetshme, si edhe juve. Silluni kështu që asgjë të mos i pengojë lutjet tuaja.

Pësimi për vullnetin e Perëndisë

⁸Më në fund, juve të gjithëve po ju them: jini të një mendjeje dhe merrni pjesë në dhembjen e tjetrit. Duajeni njëri-tjetrin si vëllezër dhe motra. Jini zemërgjerë dhe të sjellshëm me njëri-tjetrin. ⁹Mos e ktheni të keqen me të keqe as fyerje me fyerjen. Përkundrazi, lutjuni Perëndisë t'i ndihmojë ata që ju fyejnë, sepse Perëndia ju ka thirrur t'ia merrni me bollëk bekimin në botën që po vjen. ¹⁰Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Kush kërkon jetën e vërtetë dhe do të përjetojë ditë të gëzuara, ta ruajë gjuhën e tij që të mos thotë asgjë të keqe dhe të gënjeshtër.* ¹¹T'i kthejë shpinën së keqes dhe të bëjë mirë. Të mundohet të jetojë në paqe me të gjithë. ¹²Zoti i shikon ata që punojnë drejt dhe i dëgjon lutjet e tyre. Por ai drejtohet kundër të gjithë atyre që bëjnë keq.

¹³A mund t'ju bëjë ndokush keq në qoftë se mundoheni të bëni mirë? ¹⁴Por në qoftë se duhet megjithatë ta pësoni, sepse e bëni vullnetin e Perëndisë, ju duhet të gëzoheni. *Mos kini fare frikë nga njerëzit; mos u hutoni nga ata!* ¹⁵Nderojeni Mesinë në zemrën tuaj si Zotin tuaj. Jini gjithnjë gati t'i jepni përgjigje gjithsecilit që ju pyet për fenë që tregohet në ju. ¹⁶Përgjigjuni me butësi dhe me respektin e duhur, por me ndërgjegje të pastër. Atëherë të gjithë ata që

ju fyejnë do të turpërohen. ¹⁷E në qoftë se vullneti i Perëndisë është i ndryshëm, më mirë është ta pësoni për vepra të mira se sa për vepra të këqija.

¹⁸Edhe Mesia e pësoi për mëkatet e njerëzve, i pafajshmi për fajtorët, një herë e përgjithmonë, për të na i afruar Perëndisë. Përsa i përket trupit, ai u vra, por u kthye në jetë me anë të shpirtit, ¹⁹me anë të të cilit edhe shkoi t'u shpallte shpirttrave* në burg (fitoren e tij), ²⁰të cilët u rebeluan dikur, kur durimi i Perëndisë priste gjatë, në kohën e Noahut, ndërsa po ndërtohej arka. Vetëm pak njerëz, d.m.th. tetë, u shpëtuan ujërave që e mbanin anijen. ²¹Kjo ilustron se si ju hytë në sigurimin e anijes së krishterimit me anë të pagëzimit. Kuptimi i pagëzimit nuk është pastrimi i trupit nga ndyrësia, por zotimi i dhënë para Perëndisë për të mbajtur një ndërgjegje të pastër. Një lutje e tillë mund të bëhet, sepse Jezusi, Mesia, u ringjall nga të vdekurit dhe tani është ulur në vendin e plotfuqishmërisë në anën e djathtë të Perëndisë. ²²Ai u ngjiti në qiell dhe kështu i nënshtroi të gjithë engjëjt dhe të gjitha fuqitë qiellore.

*Ka të ngjarë, aluzion për engjëjt rebelë që përmenden në librin e Zanafillës 6,1-8. Shih edhe 2. Pjetrit 2,4; Judës 7.

Jeta e re

4 Ju e dini se Mesia pësoi vuajtje trupore. Përvetësojeni qëndrimin e tij dhe jini të gatshëm për vuajtje, sepse vetëm ai që pësoi vuajtje trupore i dha fund mëkatit. ²Në qoftë se e ndiqni shembullin e Mesisë, atëherë drejtohuni nga vullneti i Perëndisë e jo nga pasionet njerëzore në kohën që ju mbetet të jetoni në këtë botë. ³Ju keni marrë pjesë për një kohë mjaft të gjatë në sjelljen e atyre që nuk e njohin Perëndinë; ju jeni dhënë pas lakmisë dhe shthurjes pa rezervë, keni marrë pjesë në gosti të shfrenuara me grykësa e pijanecë dhe në idhujtari të urreyera. ⁴Tani të tjerët çuditen se nuk merrni më pjesë në sjelljen e shthurur të tyre dhe ju shajnë për këtë. ⁵Por ata do të

japin llogari për sjelljen e tyre para Atij që është i gatshëm ta japë vendimin gjyqësor për të gjallët dhe të vdekurit. ⁶Për këtë arsye lajmi i mirë për shpëtimin iu shpall atyre që tani vdiqën, atyre që, megjithëse u gjykuan ashtu në ekzistencën e tyre njerëzore siç janë edhe njerëzit e tjerë, tani jetojnë në shpirt siç jeton edhe Perëndia (sepse i besuan).

Administratorë të mirë të dhuntive të Perëndisë

⁷Mbarimi i kësaj kohe po afrohet. Qëndroni të arsyeshëm dhe të zgjuar, që të mund të luteni. ⁸Para së gjithash, mbahuni me dashuri për njëri-tjetrin. Në të vërtetë, dashuria refuzon të mbajë një listë të mëkateve të shumta të të tjerëve. ⁹Jini mikpritës ndaj njëri-tjetrit, pa u ankuar për këtë. ¹⁰Ndihmoheni njëri-tjetrin për të përparuar, secili me dhuntinë që ia ka dhënë Perëndia. Atëherë, do të jeni administratorë të mirë të dhuntive të shumëllojshme të Perëndisë. ¹¹Në qoftë se ndokush e ka dhuntinë e fjalimit, të flasë për të shpallur fjalën e Perëndisë. Në qoftë se ndokush e ka dhuntinë e shërbimit (të besimtarëve të varfër), ta bëjë atë me fuqinë që i jep Perëndia. Gjithçka që bëni, të bëhet me anë të Jezusit, Mesisë, për nder të Perëndisë. Atij i përket madhështia dhe pushteti i përhershëm. Amen!

Pësimi me Mesinë

¹²Miq të mi të dashur! Mos u çuditni për provën e rëndë që ju gjeti si një zjarr. Ajo nuk mund t'ju zërë në befasi, ¹³sepse pësoni një pjesë të asaj që pësoi edhe Mesia. Gëzohuni për këtë, sepse edhe ju do të merrni pjesë në madhësinë e tij, dhe vetëm atëherë do të jeni plot gëzim dhe brohori. ¹⁴Ju duhet të konsideroheni të lumtur kur ju shajnë, për shkak se i takoni Mesisë, sepse atëherë Shpirti i Perëndisë ju ndihmon - ky Shpirt, në të cilin është e pranishme madhështia e Perëndisë.

¹⁵Kur njëri prej jush duhet ta pësojë, të mos jetë kjo sepse bëri një vrasje, apo një

vjedhje, apo ndonjë krim tjetër as se ishte informator (i dështuar). ¹⁶Por në qoftë se e pëson për arsye se është i krishterë, nuk duhet të ketë turp. Ta pranojë pa frikë se është i krishterë dhe kështu do të nderohet Perëndia.

¹⁷Erdhi koha për gjyqin e Perëndisë dhe gjyqi fillon me bashkësinë e tij. Por kur fillon me ne, si do t'u ndodhë atyre që e refuzuan lajmin e mirë për shpëtim? ¹⁸Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Edhe ai që e dëgjon Perëndinë, mezi do t'i shpëtojë (dënimin)*. Çfarë do t'i ndodhë, pra, rebelit që përbuz Perëndinë? ¹⁹Prandaj, ai që duhet ta pësojë sipas vullnetit të Perëndisë, t'i besohet plotësisht Krijuesit të tij duke vazhduar të bëjë vepra të mira.

Bashkësia e Perëndisë

5 Unë vetë jam kryetar i bashkësisë dhe marr pjesë në vuajtjen e Mesisë si edhe në madhësinë që së shpejti do të duket. ²Prandaj po ju bëj thirrje ta drejtoni bashkësinë, kopënë e Perëndisë, si udhëheqës të vërtetë. Perëndia do që të kujdeseni për të, nga vetënxitja dhe jo vetëm sepse është detyra juaj. Bëjeni këtë me qejf dhe me dashuri e jo që të pasuroheni. ³Mos u mbani si sundimtarë mbi kopënë, e cila ju u besua juve, por jepni shembull. ⁴Atëherë, kur të vijë Barii më i lartë, do ta merrni kuroren e nderimit, e cila nuk do të fishket kurrë: jetën në madhësinë që kurrë s'do të kalojë.

⁵Edhe juve të rinjve, po ju them: nënshtrojuuni të parëve. Po ju them të gjithëve: në gjithë sjelljen me njëri-tjetrin, largojuni nga

çdo mendjemadhësi, sepse thuhet: *Perëndia i kundërshton mendjemadhënjtë, por atyre që mbahen me pak vlerë, u drejton tërë dashurinë e tij*.

⁶Prandaj përkuluni nën dorën e fuqishme të Perëndisë që ai t'ju ngrejë përsëri, kur të vijë koha e duhur. ⁷Shkarkojini të gjitha kujdeset në atë, sepse ai kujdeset për ju. ⁸Jini të zgjuar dhe të arsyeshëm. Armiku juaj, djalli, gjurmon për ushqim rreth kopësë, si luan i uritur. Pret që të gllabërojë njërin nga ju. ⁹Kundërshtojeni dhe qëndroni të patundur në fe. Merreni me mend se bashkëbesimtarët tuaj në mbarë botën duhet ta durojnë këtë si edhe ju.

¹⁰Perëndia lejon që të vuani tani për një kohë të shkurtër; por ju ka thirrur me anë të Jezusit, Mesisë, të jetoni përgjithmonë në praninë madhështore të tij. Me mirësinë e madhe të tij ai do t'ju japë fuqi, që besimi juaj të qëndrojë i fortë dhe i palëkundur, që të mos rrëzoheni. ¹¹Atij i përket pushteti përgjithmonë. Kjo është e sigurt.

Përsëhendetja e fundit

¹²E shkrova këtë letër të shkurtër me ndihmën e Silvanit, të cilin e çmoj si bashkëbesimtar besnik. Doja t'ju jepja zemër dhe t'ju dëshmoja se pikërisht në vuajtje ju e përjetoni hirin e vërtetë të Perëndisë.

¹³Ju bën të fala bashkësia e të zgjedhurve këtu në Romë, si edhe im bir, Marku. ¹⁴Përsëhendeteni njëri-tjetrin me puthje vëllazërore.

Paqja qoftë me të gjithë ju, që jeni të lidhur me Mesinë!

LETRA E DYTË E PJETRIT

Përsëritjet

1 Simon Pjetri, i cili i shërben Jezusit, Mesisë, si apostull, ua drejton këtë letër të gjithë atyre që, sipas vullnetit të Perëndisë dhe Shpëtimtarit tonë, Jezusit, Mesisë, e morën të njëjtën fe të çmuar si ne apostujt.

²I lutem Perëndisë t'ju dhurojë me bollëk hirin dhe paqen e tij! Kjo do të ndodhë me njohjen e shtuar të Tij dhe të Zotit tonë, Jezusit, Mesisë.

Një qëllim që ia vlen për çdo mundim

³Me anë të fuqisë së tij hynore, ai na dhuroi gjithçka që na duhet për të bërë një jetë që i pëlqen Perëndisë. Na ka thirrur dhe u njoh me ne, që të marrim pjesë në madhësinë e tij dhe ta provojmë mirësinë e tij. ⁴Kështu, kemi marrë premtime të çmuara dhe shumë të mëdha: do t'i shpëtojmë vdekjes që ra në këtë botë me pasionet e saj dhe do të marrim pjesë në pavdekshmërinë e tij hyjnore.

⁵Prandaj bëni çdo gjë të mundur që ta lidhni besimin tuaj me karakterin e pjekur të krishterë, ta lidhni këtë karakter me njohjen, ⁶njohjen me vetëkontrollin, vetëkontrollin me qëndrueshmërinë, qëndrueshmërinë me respektin e thellë për Perëndinë, ⁷këtë respekt me dashurinë për bashkëbesimtarët, dhe këtë dashuri me dashurinë për të gjithë njerëzit. ⁸Në qoftë se i keni të gjitha këto dhe rriteni në to, do të ruheni nga mundësia që njohja e Zotit tonë, Jezusit, Mesisë, të mos dalë pa fryt dhe pa veprim. ⁹Përkundrazi, kujt i mungojnë të gjitha këto cilësi, ai nuk njeh as edhe Zotin tonë. Harroi krejt se çdo të thotë larja e mëkateve të tij të mëparshme.

¹⁰Vëllezër! Jezusi, Mesia, ju ka zgjedhur dhe ju ka thirrur. Bëni çdo gjë të mundur të tregoheni të denjë për këtë. Atëherë nuk do të largoheni nga rruga e drejtë, ¹¹dhe Perëndia do t'ju përgatitë një pritje madhë-

shtore në mbretërinë e përjetshme të Shpëtimtarit tonë, Jezusit, Mesisë.

Shpresa jonë ka themel të fortë

¹²Meqë ju do ta arrini një pikësimin kaq madhështor, jua kujtoj këto, edhe pse i dini dhe qëndroni të palëkundur në të vërtetën që e keni marrë. ¹³Por e quaj për detyrë t'ju kujtoj e t'ju mbaj të zgjuar, gjersa jetoj ndër ju. ¹⁴Unë e di se së shpejti do ta lë tendën e trupit tim: Zoti ynë, Jezusi, Mesia, ma ka shpallur këtë. ¹⁵Prandaj shpejtoj dhe sigurohem që të mos i harroni këto pas vdekjes sime.

¹⁶Ne nuk u bazuam në përralla të trilluara, kur jua shpallëm ardhjen e Zotit tonë, Jezusit, Mesisë, në fuqi dhe në madhësi. Këtë madhësi hyjnore e pamë vetë me sytë tanë, ¹⁷kur ai mori nder dhe lavdi nga Perëndia, Ati i tij. Perëndia që ka pushtet më të lartë, i tha: *Ky është Biri im, i Dashuri im, të cilin e kam zgjedhur (Mesi)*. ¹⁸Kur ishim bashkë me të në malin ku u paraqit prania e Perëndisë, e dëgjua (përsëri) këtë zë që erdhi nga qielli.

¹⁹Me anë të kësaj ngjarjeje, ne e dimë me më shumë siguri se premtimet e profetëve janë të besuara, dhe ju do të bëni mirë t'i merrni parasysh. Lajmi i tyre i ngjan një llambe që ndrit në errësirë, derisa të zbardhë dita dhe zemrat tuaja t'i ndritë Ylli i Mëngjesit. ²⁰Por kini parasysh këtë: asnjë profeci e Shkrimit të shenjtë s'e ka burimin në mendjen e njerëzve; ²¹sepse lajmi i profetëve nuk u hartua nga njerëzit. Profetët i zuri Shpirti i shenjtë, dhe ata thanë atë që u futi në mendje Perëndia.

Mësuesit e rremë dhe dënimi i tyre

2 Por, siç u paraqitën profetët e rremë nëpër popullin e Izraelit, ashtu edhe mes jush do të paraqiten mësues të rremë që do

të shpallin mësimet e rreme. Me anë të sjelljes së tyre, ata do ta tradhetojnë Zotin që i çliroi me çmimin e gjakut të tij. Për këtë arsye, ata do të rrënohen papritur. ²Por shumë njerëz do ta ndjekin shembullin e jetesës së tyre të shthurur. Për shkak të këtyre mësuesve të rremë, mësimi i vërtetë do të diskreditohet. ³Me lakminë e tyre ata do të paraqitin tregime të trilluara për të nxjerrë fitim. Por dënimi i tyre është prej kohësh tanimë punë e vendosur; rënia e tyre do të ndodhë së shpejti.

⁴Perëndia nuk kurseu madje as engjëjt që mëkatuan, por i plandosi në humnerat e errta që të ruhen të lidhur në pranga për gjyq. ⁵As nuk e kurseu botën e lashtë në kohën e Noahut, por e lëshoi përmbytjen mbi botën e rebelëve. Shpëtoi vetëm tetë veta: Noahun, që u kishte bërë thirrje njerëzve ta dëgjonin Perëndinë, dhe shtatë të tjerë bashkë me të. ⁶Edhe qytetet Sodom dhe Gomorrë i dënoi Perëndia dhe i bëri shkumb e hi. Me këtë shembull tregoi se si do t'u ndodhë të gjithë mëkatarëve. ⁷Vetëm njëri shpëtoi: Loti i ndershëm i cili vuante nga jetesa e shthurur e bashkëqytetarëve të tij. ⁸Ditë për ditë ai duhej të shihte e të dëgjonte gjëra që e torturonin.

⁹Kështu, Zoti di t'i shpëtojë nga halli ata që e nderojnë. Por të gjithë ata që veprojnë në kundërshtim me karakterin e Perëndisë duhet ta presin dënimin e tyre Ditën e gjyqit. ¹⁰Me rreptësi të veçantë do të dënohen ata që i ndjekin dëshirat e tyre të shthurura dhe nuk duan të pranojnë asnjë zot mbi vete.

Llogaritje me mësues të rremë

Këta mësues të rremë janë të pafytyrë dhe arrogantë. Aspak nuk ngurrojnë t'i përqeshin fuqitë qiellore. ¹¹Edhe engjëjt që janë më të fortë dhe më të fuqishëm se këto fuqi, nuk sjellin para Perëndisë asnjë ankesë fyese. ¹²Por këta mësues të rremë sillen pa mend si egërsira që lindin prej natyrës për gjah e për shfarosje. Ata shajnë atë për të cilën s'kanë ide. Edhe ata do të shfarosen si egërsira. ¹³E keqja që bënë do

t'u kthehet me të njëjtën masë.

Me qejf shfrenohen në mes të ditës. Ata janë njolla ndyrësie dhe turpi që, po me qejf hapin mësimet e tyre tërheqëse, kur hanë me lezet në tryezat tuaja. ¹⁴Sytë e tyre janë gjithmonë të ngulur në ndonjë grua: dëshira e tyre për të mëkatuar është e pangopur. Ata i shpien njerëzit e dobët në rrugë të gabuara. Ata janë të pangopur në lakminë e tyre pas parasë. Dënimi i tyre është i sigurt. ¹⁵Ata e lanë udhën e vërtetë dhe shkuan pas Bilamit, birit të Peorit. Ai e lakmonte paranë që duhej ta merrte për veprat e tij të këqija, ¹⁶dhe u dënua për mosbindjen e tij. Një shtazë pa gojë i foli me zë njerëzor dhe kështu e pengoi profetin ta zbatonte planin e tij të marrë.

¹⁷Këta njerëz janë si burime pa ujë, si retë pa shi që i shpërmdan era. Perëndia u ka caktuar një vend në errësirën më të dendur. ¹⁸Ata flasin me fjalë pompoze pa përmbajtje dhe i tërheqin pas vetes me anë të jetesës së shthurur ata që mezi i shpëtuan jetës së gabuar. ¹⁹Ua premtojnë lirinë të tjerëve, kurse vetë janë skllëvër të veseve që i çojnë në vdekje. Secili është skllav i asaj që e ka mundur. ²⁰Ata u njohën me Jezusin, Mesinë dhe Zotin tonë, dhe me ndihmën e tij u liruuan nga kurthi i ndyrësisë së kësaj bote. Por pastaj ranë përsëri në rrjetën e veseve të tyre të mëparshme. Prandaj janë në fund në gjendje më të keqe se më parë. ²¹Për ta do të kishte qenë më mirë që të mos e kishin njohur kurrë udhën e drejtë, në vend që ta njohin e pastaj përsëri t'i kthejnë shpinën mësimit të Perëndisë, që iu transmetua. ²²Atyre u ndodhi si thotë proverbi: *Qeni i ha përsëri të vjellat e tij*. Ose siç thotë një proverb tjetër: 'Derri i larë zhgërryhet përsëri.'

Zoti do të kthehet

3 Miqtë e mi të dashur! Ja, po ju shkruaj letrën e dytë. Në të dyja kam kërkuar t'ju shkud nga gjumi që të vini në vete. ²Mbani mend atë që profetët e Perëndisë e parathënë, e gjithashtu atë që apostujt ju

shpallën në emër të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë.

³Para së gjithash ju duhet ta keni të qartë këtë: para mbarimit të kësaj kohe do të paraqiten njerëz që ndjekin vetëm instinktet e tyre. Ata do t'ju përqeshin ⁴e do të thonë: 'A mos premtoi të kthehet? E ku është ai? Të parët tanë kanë vdekur ndërkohë, por gjithçka mbetet si në krijimin e botës.'

⁵Ata nuk dëshirojnë ta pranojnë faktin se, prej shumë kohësh, Perëndia dha urdhër dhe qiejt e toka u krijuan. Toka doli nga uji dhe jeta e saj mbahej me anë të ujit. ⁶Gjithashtu, me anë të ujit, ujërave të përmbytjes, u shkatërrua bota e lashtë. ⁷Por qiejt dhe toka që tani ekzistojnë, mbahen me anë të së njëjtës fjalë derisa të vijë dita e gjyqit. Atëherë ata do të rrënohen me anë të zjarrit së bashku me të gjithë ata që rebelohen kundër Perëndisë.

⁸Miqtë e mi, një gjë s'duhet ta harroni: te Zoti vlen një shkallë kohe e ndryshme nga ajo e njerëzve. Te Zoti një ditë është si një mijë vjet, po edhe një mijë vjet janë si një ditë e vetme. ⁹Zoti nuk ngurron ta plotësojë premtimin e tij, siç mendojnë disa. Përkundrazi, ka durim me ju, sepse nuk do që të humbasë ndonjëri. Ai dëshiron që të gjithë të kenë mundësi të kthehen prej rrugës së gabuar.

Qielli i ri dhe toka e re

¹⁰Por dita e Zotit do të vijë papritur si vjedhës. Atëherë qielli do të zhduket me kismë, elementet do të shpëtohen nën veprimin e ngrohtësisë dhe Toka e veprat në të do të zbulohen (para Gjyqit).

¹¹Kur e merrni parasysh se gjithçka do të kalojë në këtë mënyrë, çfarë nxitjeje është kjo për të bërë një jetë që i pëlqen Perëndisë! ¹²⁻¹³Jetoni duke e pritur Ditën e madhe që do ta sjellë Perëndia. Bëni çdo gjë të mundur për ta shpejtuar atë, sepse qielli duhet të shkatërrohet me zjarr dhe elementet e botës duhet të shpëtohen nën veprimin e nxehtësisë, kështu që Perëndia të krijojë botën e re. Perëndia na ka premtuar qiellin e ri dhe tokën e re. Atje gjithçka do të bëhet sipas vullnetit të Perëndisë.

Incukurajimi dhe paralajmërimi

¹⁴Miqtë e mi, meqë i pritni të gjitha këto, bëni çdo gjë të mundur që të jetoni në paqe me Zotin. Shikoni që të qëndroni para tij të panjollë dhe pa të meta, kur të vijë ai. ¹⁵Këtë kuptoni: Ai ngurron vetëm nga durimi, që të shpëtoni. Pikërisht kështu shkroi vëllai ynë i dashur, Pali, të cilit Perëndia i dha shumë urtësi. ¹⁶Kështu thotë në të gjitha letrat e tij, kur shkruan për këtë çështje. Megjithatë, në to ka fragmente të vështira. Ato i shtrembërojnë njerëzit pa mend dhe të lëkundshëm. Por kështu bëjnë edhe me pjesët e tjera të Shkrimit të shenjtë - ata ia bëjnë të zezën vetes.

¹⁷Miqtë e mi, ju kam paralajmëruar. Kini kujdes dhe mos u mashtroni nga mësimet e rreme të njerëzve të pandërgjegjshëm. Përndryshe nuk do të gjeni më mbështetje e do të rrëzoheni. ¹⁸Jetoni gjithnjë e më shumë prej hirit të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë, Jezusit, Mesisë, dhe rrituni në njohjen e tij. Atij i qoftë lavdi, tani dhe përgjithmonë! Amen.

LETRA E PARË E GJONIT

Kundërshtimi i mësimi të rremë:

1. Mohimi i trupëzimit të Mesisë

1 Ai që quhet 'Fjala' ekzistonte që nga fillimi, e megjithatë e dëgjuam, e pamë me sytë tanë, e shikuam, dhe e prekëm me duart tona - Fjalën jetëprurëse. ²Vetë jeta u duk dhe e pamë. Ne jemi dëshmitarë për këtë dhe po ju tregojmë për jetën e përjetshme që ishte tek Ati dhe që na u zbulua. ³Atë që pamë e dëgjuam, po jua transmetojmë edhe juve. Dëshirojmë që të jeni të lidhur me ne dhe, me anën tonë, me Atin dhe me Birin e tij, Jezusin, Mesinë. ⁴Atëherë asgjë s'do të na mungojë për gëzimin tonë, dhe për këtë arsye po jua drejtojmë këtë letër.

Kundërshtimi i mësimi të rremë:

2. 'Jemi pa mëkat'

⁵Jezusi e solli lajmin që po jua transmetojmë: Perëndia është dritë; në të s'ka asnjë pikë errësire. ⁶Në qoftë se pohojmë që jemi të lidhur me Perëndinë dhe njëkohësisht jetojmë në errësirë, atëherë gënjejmë dhe tërë jeta jonë është e gënjeshtert. ⁷Por, në qoftë se jetojmë në dritë, siç është edhe Perëndia në dritë, jemi të lidhur me njëritjetrin, dhe gjaku i Jezusit, Birit të tij, na mban të pastër nga çdo mëkat.

⁸Në qoftë se pohojmë që jemi pa mëkat, e mashtrojmë vetveten dhe e vërteta nuk është në ne. ⁹Por në qoftë se i pranojmë mëkatet tona, Perëndia është besnik dhe i drejtë: do të na i falë mëkatet e do të na pastrojë nga çdo faj. ¹⁰Por në qoftë se themi: Ne nuk kemi mëkatuar, e bëjmë atë gënjeshtar dhe fjala e tij nuk është në ne.

Kundërshtimi i mësimi të rremë:

3. 'Sjellja morale është pa rëndësi'

2 Fëmijët e mi, po jua shkruaj këtë që të mos mëkatoni. Por edhe në qoftë se ndokush mëkatoi, e kemi njërin që është pa mëkat, që ndërhyr për ne tek Ati: Jezusin, Mesinë. ²Meqë u flitja për ne, për të na pajtuar me Perëndinë, mund të falen mëkatet tona, dhe mëkatet e tërë botës. ³Në qoftë se e dëgjojmë Perëndinë, mund të jemi të sigurtë se e njohim. ⁴Kush pohon se e njeh, por nuk e dëgjon, është gënjeshtar dhe e vërteta nuk banon në të. ⁵Por kush e ndjek vullnetin e Perëndisë, në të dashuria e Perëndisë ia ka arritur qëllimit. Nga kjo e dimë se jemi të lidhur me të. ⁶Kush pohon se është vazhdimisht i lidhur me të, duhet të jetojë siç jetoi edhe Jezusi.

Kundërshtimi i mësimi të rremë:

4. 'Dashuria për bashkëbesimtarin është pa rëndësi'

⁷Miq të e mi të dashur, s'po ju shpall urdhër të ri, por të vjetrin. Ky është lajmi që e dëgjuat që nga fillimi dhe që e dini vetë. ⁸E megjithatë ky është edhe një urdhër i ri, sepse e vërteta e tij u realizua në Mesinë që e dha jetën për ne dhe u realizua në ju, sepse errësira po kalon dhe drita e vërtetë tashmë po ndrit.

⁹Kush pohon se jeton në dritë, por e urren bashkëbesimtarin e tij, ai mbetet në errësirë. ¹⁰Vetëm ai që e do bashkëbesimtarin e tij, jeton me të vërtetë në dritë. Në të s'ka asgjë që ta bëjë të rrëzohet. ¹¹Përkundrazi, kush e urren bashkëbesimtarin e tij, jeton në terr dhe ka humbur rrugën, sepse terri ia ka verbuar sytë.

¹²Fëmijët e mi, po ju shkruaj për t'ju kujtuar se mëkatet tuaja janë falur, në bazë të filijimit të Mesisë. ¹³Po ju kujtoj, etër, që u njohët me Atë që ekziston para krijimit. Dhe ju, të rinj, po ju kujtoj se e keni mundur Satanin.

¹⁴Fëmijët e mi, po ju kujtoj se u njohët me Atin. Ju, etër, po ju kujtoj se e njihni Atë që ekziston para krijimit. Dhe ju, të rinj, po ju kujtoj se keni marrë fuqi, sepse fjala e Perëndisë vepron në ju dhe e keni mundur Satanin.

Kundërshtimi i mësimet të rremë:

5. 'Dashuria për sistemin botëror nën ndikimin e Satanit është me rëndësi'

¹⁵Mos e doni botën as ato që i përkasin asaj. Kush e do botën, s'ka vend në zemrën e tij për dashurinë e Atit. ¹⁶Çfarë ndodh, pra, në botë? Njerëzit nxiten nga dëshirat e tyre egoiste, shohin diçka e duan ta marrin; janë krenarë për pushtet dhe për pasuri. Të gjitha këto nuk vijnë nga Ati, por i përkasin botës. ¹⁷Bota dhe gjithçka që njerëzit dëshirojnë në të, do të kalojë. Përkundrazi, kush e kryen vullnetin e Perëndisë, do të jetojë përgjithmonë.

Mesia i rremë

¹⁸Fëmijët e mi, ora e fundit filloi. Ju keni dëgjuar se do të vijë mesia i rremë. Në të vërtetë tashmë erdhën shumë mesi të rremë. Nga kjo e dimë se ora e fundit filloi. ¹⁹Këta mesi të rremë ishin më parë të lidhur me ne, por në të vërtetë nuk na takonin neve, përndryshe do të kishin mbetur me ne. Ata u larguan dhe kështu provuan se askush prej tyre nuk i takonte rrethit tonë.

²⁰Ju të gjithë e dini të vërtetën, sepse Mesia ju dha Shpirtin e tij. ²¹Po ju shkruaj, jo sepse ju duhet të mësoni përsëri për të vërtetën, por sepse pikërisht e njihni dhe e dini se asnjë gënjeshtër nuk mund të dalë nga e vërteta.

Kundërshtimi i mësimet të rremë:

6. 'S'ka rëndësi nëse është Jezusi Mesia ose jo'

²²Kush është, pra, gënjeshtari dhe mesia i rremë? Secili që pohon se Jezusi s'është Mesia. Kush e pohon këtë, e refuzon edhe Birin edhe Atin. ²³Kush s'do të dijë për Birin, s'ka asnjë lidhje me Atin. Por ai që dëshmon se i takon Birit, është i lidhur edhe me Atin. ²⁴Prandaj shikoni që në zemrat tuaja ta mbani lajmin që dëgjuat që nga fillimi. Kur ato që i dëgjuat që nga fillimi mbeten në zemrat tuaja, do të jeni vazhdimisht të lidhur me Atin. ²⁵Pikërisht kjo është atë që Mesia na premtoi: jeta e përjetshme.

²⁶Kaq ju shkrova lidhur me ata që kërkojnë t'ju mashtrorjnë. ²⁷Por juve Mesia jua dha Shpirtin e tij. Ky Shpirt mbetet në ju dhe për këtë nuk keni nevojë për ndonjë mësues tjetër. Ai vetë ju mëson për gjithçka. Ajo që thotë është e vërtetë dhe asnjë gënjeshtër. Prandaj, zbatoni çfarë ju mëson Shpirti: rriti të lidhur me Mesinë.

²⁸Rriti të lidhur me të, fëmijët e mi! Atëherë do të jemi plot besim, kur të duket ai dhe s'do të ketë nevojë të kemi frikë se do të na dënojë kur të vijë. ²⁹Ju e dini se Mesia nuk bëri kurrë ndonjë gjë të keqe. Nga kjo e dini gjithashtu se asnjë fëmijë i Perëndisë nuk vazhdon të bëjë keq.

Fëmijët e Perëndisë

3 Shikoni se sa shumë na deshi Ati. Dashuria e tij është aq e madhe, sa që na quan fëmijët e tij. Dhe ne jemi vërtetë të tillë. Bota nuk na kupton, sepse nuk e njeh Perëndinë. ²Miq të e mi të dashur, tashmë ne jemi fëmijë të Perëndisë. Se çfarë do të bëhemi, ende nuk është e dukshme. Por dimë këtë: kur të bëhet e dukshme, ne do të jemi të ngjashëm me atë, sepse do ta shohim ashtu siç është në të vërtetë ai. ³Kush e

pret një gjë të tillë, largohet nga gjithçka që është në kundërshtim me karakterin e Perëndisë, siç bëri edhe Mesia.

⁴Kush mëkaton, rebelohet kundër Perëndisë, sepse mëkati është rebelim kundër Perëndisë. ⁵Ju e dini se Mesia erdhi t'i largojë mëkatet e njerëzve. Në atë, mëkati s'ka vend. ⁶Kush mbetet i lidhur me atë, nuk mbetet në mëkat. Por kush vazhdon të mëkatojë, nuk e pa e as nuk e njohu atë.

⁷Të mos mashtroheni, fëmijët e mi. Kush sillet në pajtim me karakterin e Perëndisë, mund të qëndrojë para gjyqit të Perëndisë. ⁸Kush mbetet në mëkat, i përket djallit, sepse djalli mëkatoi që nga fillimi. Por Biri i njeriut erdhi në botë që t'i shkatërrojë veprat e djallit.

⁹Kush është fëmijë i Perëndisë, nuk mbetet në mëkat, sepse jeta e Perëndisë vepron në të. Nuk mund të mbetet në mëkat, sepse Perëndia është Ati i tij. ¹⁰Por kush bën keq ose nuk e do bashkëbesimtarin e tij, nuk i takon Perëndisë. Nga kjo mund ta dini se kush është fëmijë i Perëndisë e kush është fëmijë i djallit.

Ta duam njëri-tjetrin

¹¹Lajmi që e dëgjuat që nga fillimi thotë: Ta duam njëri-tjetrin. ¹²Të mos jemi si Kaini që u solidarizua me djallin dhe e vrau të vëllanë. Përse e vrau? Sepse mirësia e jetës së vëllait nxori në dritë prishjen e jetës së tij.

¹³Mos u çuditni, o vëllezër, në qoftë se ju urren bota. ¹⁴E dimë se e kemi kaluar kufirin nga vdekja në jetë. E dimë nga fakti se i duam bashkëbesimtarët tanë. Kush, përkundrazi, nuk ka dashuri, mbetet në vdekje. ¹⁵Kush e urren bashkëbesimtarin e tij, është vrasës. Ju e dini se asnjë vrasës nuk ka në vetvete jetën e përzetshme. ¹⁶Mesia e dha jetën për ne; nga kjo e dimë se ç'është dashuria. Prandaj edhe ne duhet të jemi të gatshëm ta japim jetën tonë për bashkëbesimtarët. ¹⁷Në qoftë se pasaniku e sheh bashkëbesimtarin e tij në nevojë dhe

ia mbyll zemrën, si mund të pohojë ai se e do Perëndinë?

Dashuria është pa frikë

¹⁸Fëmijët e mi, dashuria jonë nuk duhet të përbëhet nga fjalë të bukura. Ajo duhet të jetë dashuri e vërtetë që tregohet me vepra. ¹⁹Nga kjo do ta dimë se e vërteta e Perëndisë e cakton jetën tonë. Atëherë do të kemi ndërgjegje të pastër. ²⁰Edhe në qoftë se ndërgjegjia jonë na akuzon ende për ndonjë mëkat tjetër, do ta dimë se jemi në rrugën e drejtë dhe se Perëndia merr gjithçka parasys.

²¹Miq të mi, derisa, para Perëndisë, mund të kemi siguri edhe kur ndërgjegjia na bren, sa më shumë kemi siguri kur ajo nuk na bren. ²²Ne marrim nga Ai gjithçka që kërkojmë, sepse i zbatojmë urdhrat e tij dhe bëjmë atë që i pëlqen. ²³Urdhri i tij është: që të besojmë në Birin e tij, Jezusin, Mesinë, dhe ta duam njëri-tjetrin siç na urdhëroi ai. ²⁴Kush e dëgjon Perëndinë, mbetet i lidhur me Perëndinë dhe vetë Perëndia me të. Me anë të Shpirtit që na e ka dhënë, ne e dimë se Perëndia jeton në ne.

Shpirti i vërtetë dhe shpirti i rremë

4 Miqtë e mi të dashur, mos u besoni më të gjithë atyre që pohojnë se e kanë Shpirtin e shenjtë. Vëri në provë për të parë, nëse shpirti i tyre vjen nga Perëndia, sepse kjo botë është plot me profetë të rremë. ²Nga kjo shenjë mund ta dini nëse është çështje për Shpirtin e Perëndisë: secili që pranon që Jezusi, Mesia, u bë njeri i gjallë, e ka Shpirtin e Perëndisë. ³Secili që e mohon trupëzimin e tij, s'e ka Shpirtin e Perëndisë, por shpirtin e mesisë së rremë. Ju keni dëgjuar se do të vijë, e tashmë ai ka ardhur.

⁴Por ju i takoni Perëndisë, fëmijët e mi, dhe i keni mundur profetët e rremë. Shpirti që vepron në ju është më i fuqishëm se

shpirti që e sundon këtë botë. ⁵Ata i takojnë botës dhe flasin sipas mënyrës së botës. Prandaj bota i dëgjon. ⁶Por ne jemi fëmijë të Perëndisë. Kush e njeh Perëndinë, na dëgjon edhe ne. Kështu mund ta dallojmë shpirtin e së vërtetës nga shpirti i gabimit.

Perëndia është dashuri

⁷Të dashur miq, ta duam njëri-tjetrin, sepse dashuria vjen nga Perëndia. Kush e ka këtë dashuri, është një fëmijë i Perëndisë dhe tregon se e njeh Atë. ⁸Kush nuk e ka këtë dashuri, nuk e njeh Perëndinë, sepse vetë Perëndia është dashuri. ⁹Dashuria e Perëndisë ndaj nesh u tregua në atë se dërgoi në botë Birin e tij të vetëm. Me anë të tij donte të na jepte jetën e re. ¹⁰Veçoria e kësaj dashurie është kjo: jo se ne e kemi dashur Perëndinë, por - Ai na ka dashur ne, dhe e ka dërguar Birin e tij si fli pajtuese për mëkatet tona. ¹¹Miq të e mi, në qoftë se Perëndia na ka dashur ashtu, edhe ne duhet ta duam njëri-tjetrin. ¹²Askush Perëndinë kurrë nuk e pa, por në qoftë se e duam njëri-tjetrin, Perëndia jeton në ne. Atëherë dashuria e tij ia ka arritur pjekurisë.

¹³Perëndia na e ka dhuruar Shpirtin e vet. Nga kjo mund ta dimë se jemi të lidhur me të dhe ai me ne. ¹⁴Vetë e pamë dhe jemi dëshmitarë për këtë se Ati e dërgoi Birin e vet si Shpëtimtar në botë. ¹⁵Kush pranon se Jezusi është Biri i Perëndisë, jeton në Perëndinë dhe Perëndia jeton në të. ¹⁶Sidoqoftë, ne jemi plotësisht të bindur që Perëndia na do.

Perëndia është dashuri. Kush jeton në dashuri, jeton në Perëndinë dhe Perëndia jeton në të. ¹⁷Në qoftë se dashuria ia ka arritur pjekurisë në ne, atëherë do të jemi plot besim Ditën e gjyqit, sepse në këtë botë jemi të lidhur me Perëndinë, siç është edhe Mesia. ¹⁸Dashuria nuk njeh frikë. Dashuria e vërtetë e dëbon frikën. Kush ka frikë dhe dridhet nga dënimimi, në të dashuria nuk ia ka arritur pjekurisë.

¹⁹Ta duam, sepse Perëndia na dëshoi me parë. ²⁰Në qoftë se pohon dikush: 'E dua Perëndinë' e njëkohësisht e urren bashkë-

besimtarin e tij, gënjen. Në qoftë se nuk e do bashkëbesimtarin e tij që e sheh, si mund ta dojë Perëndinë që nuk e pa? ²¹Përveç kësaj, Mesia na dha këtë urdhër: Kush e do Perëndinë, duhet ta dojë edhe bashkëbesimtarin e tij.

Fitore mbi botën

5 Kush beson se Jezusi është Mesia, është fëmijë i Perëndisë. Kush e do atin, do edhe fëmijën e tij. ²Dashuria jonë ndaj fëmijëve të Perëndisë dihet nga kjo: ne duam Perëndinë dhe e dëgjojmë atë. ³Dashuria ndaj Perëndisë njihet nga fakti se bëjmë se ç'kërkon ai nga ne; e kjo s'është e vështirë. ⁴Të gjithë fëmijët e Perëndisë mund të korrrin fitore mbi botën. Me anë të besimit tonë tashmë e mundëm botën. ⁵Kush, vërtet, mund ta mundë botën? Vetëm ai që beson se Jezusi është Biri i Perëndisë.

Kundërshtimi i mësimi të rremë:

7. 'Shpirti (mesianik) i Perëndisë zbriti në Jezusin në pagëzimin e tij, por e lëshoi para kryqëzimit të tij'

⁶Jezusi erdhi te ne me anë të ujit të pagëzimit të tij dhe me anë të gjakut të vdekjes së tij. Nuk erdhi vetëm me anë të ujit, por edhe me anë të ujit dhe me anë të gjakut. Shpirti i Perëndisë dëshmon për këtë, dhe Shpirti është e vërteta. ⁷Janë, pra, tre dëshmitarë: ⁸Shpirti, uji dhe gjaku. Dëshmitë e këtyre treve pajtohen. ⁹Ne u besojmë dëshmitarëve njerëzorë, por dëshmia e Perëndisë peshon më shumë, sepse është fjala për dëshminë që Perëndia e dha për Birin e vet. ¹⁰Kush beson në Birin e Perëndisë, e ka këtë dëshmi në zemrën e tij. Kush nuk i beson Perëndisë, e bën gënjeshtar, sepse e vë në dyshim dëshminë që Perëndia e dha për Birin e vet. ¹¹Kjo dëshmi thotë: Perëndia na e dha jetën e përjetshme, dhe këtë jetë e marrim me anë të Birit të tij. ¹²Kush e ka Birin e Perëndisë, ka edhe jetën. Kush nuk e ka Birin, nuk e ka as jetën.

¹³Po ju shkruaj që ta dini se jetën e për-

jetshme e keni, pasi besoni në Birin e Perëndisë.

Siguria e fëmijve të Perëndisë

¹⁴Jemi plotësisht të bindur se Perëndia na dëgjon, kur t'i lutemi për diçka që i përgjigjet vullnetit të tij. ¹⁵E dimë se na dëgjon ne. Prandaj dimë edhe këtë: që na jep se ç'i kërkojmë.

¹⁶Në qoftë se ndokush sheh se bashkëbesimtari i tij bën mëkat që nuk e çon në vdekje, t'i lutet Perëndisë dhe Perëndia do t'ia japë jetën këtij bashkëbesimtari. Kjo është e vlefshme për ata që nuk bënë mëkat që shkakton vdekjen. Por ka mëkat që të çon në vdekje. Në një rast të tillë nuk them se duhet t'i luteni Perëndisë. ¹⁷Gjithçka që

s'është në pajtim me karakterin e Perëndisë është mëkat, por jo çdo mëkat të çon në vdekje.

¹⁸E dimë se fëmija i Perëndisë nuk mbetet në mëkat. Biri i Perëndisë e mbron që Satani të mos i bëjë dëm. ¹⁹E dimë se i takojmë Perëndisë; por mbarë bota është nën pushtetin e Satanit.

²⁰E dimë se ka ardhur Biri i Perëndisë. Ai na i ka hapur sytë që ta njohim Perëndinë e vërtetë. Ne jemi të lidhur me Perëndinë e vërtetë me anë të Birit të tij, Jezusit, Mesisë. Jezusi, Mesia, është Perëndia i vërtetë dhe ai është jeta e përjetshme.

²¹Fëmijët e mi, mos u lidhni me perëndi të rreme!

LETRA E DYTË E GJONIT

Përhëndetje

¹Kryetari, bashkësisë së zgjedhur dhe anëtarëve të saj, të cilët unë i dua në të Vërtetën, dhe jo vetëm unë, por edhe të gjithë ata që e njohin të Vërtetën. ²E Vërteta mbetet, vërtet, në ne dhe do të jetë përgjithmonë me ne.

³Perëndia Atë dhe Biri i tij Jezusi, Mesia, të na japin hirin, mëshirën dhe pagën, që të mbetemi të lidhur në të Vërtetën dhe në dashurinë.

E vërteta dhe dashuria

⁴U gëzova shumë, sepse ndër anëtarët e bashkësisë gjeta disa që ecin udhës të së Vërtetës, siç na urdhëroi Ati. ⁵Prandaj, ju lutem, bashkësi e dashur, ta duam njëri-tjetrin. Nuk e shkruaj këtë si një urdhër të ri, sepse e kemi që nga fillimi. ⁶Dashuria, për të cilën flas, tregohet në këtë: që të drejtohemi në jetën tonë sipas vullnetit të Perëndisë. E dëgjua që nga fillimi ç'thotë urdhri i tij: dashuria duhet ta caktojë tërë

jetën tuaj.

⁷Kjo botë është plot me mashtrues. Ata mohojnë se Jezusi, Mesia, u bë njeri i gjallë. Nga kjo njihet mashtruesi dhe mesia i rremë. ⁸Kini kujdes që të mos e humbni atë për të cilën punuat, por ta merrni shpërbli-min e plotë.

⁹Kush kalon përtej dhe nuk qëndron në mësimin që na e dha Mesia, s'ka asnjë lidhje me Perëndinë. Kush qëndron në atë që mësoi Mesia, ka edhe Birin edhe Atin. ¹⁰Prandaj kur vjen ndokush te ju dhe ka mësim tjetër, mos e lini të hyjë në shtëpi. As mos e përshëndetni; ¹¹sepse kush e përshëndet, është bashkëfajtor me veprat e tij të këqija.

¹²Kam edhe gjë tjetër për t'ju thënë, por nuk dëshiroj ta bëj me shkrim. Shpresoj t'ju bëj vizitë dhe të flas personalisht me ju. Atëherë do të kalojmë së bashku kohë shumë të mirë.

¹³Të bëjnë të fala anëtarët e bashkësisë bimore.

LETRA E TRETË E GJONIT

Përsëndetje

¹Kryetari më i lartë, Gajit të dashur, të cilin e duam në të Vërtetën.

²I dashur mik, dëshiroj që të jesh mirë në çdo drejtë, që të jesh mirë me shëndet si në trup edhe në shpirt. ³Disa bashkëbesimtarë udhëtues më dëshmuar se si qëndron besnik ndaj së Vërtetës dhe si jeton sipas saj. Për këtë u gëzova shumë. ⁴Për mua s'ka gëzim më të madh se të dëgjoj që fëmijët e mi jetojnë në dritën e së Vërtetës.

Të krishterët e vërtetë dhe të krishterët e rremë

⁵I dashuri mik, ti je shumë besnik në përpjekjet e tua për bashkëbesimtarët, megjithëse vijnë nga bashkësitë e huaja. ⁶Bashkëbesimtarët na njoftuan për dashurinë tënde. Të lutem t'i ndihmosh të vazhdojnë rrugën në mënyrë të denjë para Perëndisë. ⁷Në të vërtetë, u nisën për këtë udhëtim në shërbim të Mesisë dhe refuzojnë të pranojnë ndihmë nga të pafetë. ⁸Prandaj jemi të detyruar t'i ndihmojmë këta njerëz. Kështu ndihmojmë në përhapjen e së vërtetës.

⁹I kam shkruar pak fjalë bashkësisë, por

Diotrefi, që e përvetësoi padrejtësisht drejtimin e bashkësisë, nuk më kushton aspak vëmendje. ¹⁰Kur të vij, do ta vë para përgjegjësisë së tij për atë që bëri. Ai gënjen dhe tregon gjëra të pabesueshme për ne. Por kjo nuk i mjafton! Nuk i pranon bashkëbesimtarët që janë në kalim. Kur ndokush dëshiron t'i pranojë ata, ia ndalon dhe e përjashton nga bashkësia!

¹¹I dashuri mik, mos e ndiqni këtë shembull të keq, por të mirin. Besimtari që bën mirë, dëshmon se i takon Perëndisë, kurse besimtari që bën keq, dëshmon se nuk e njeh Atë.

¹²Për Demetrin po njoftojnë mirë të gjithë. Jeta e tij në të Vërtetën flet vetë. Këtë dëshmi e vërtetojmë edhe ne, e ti e di se ne flasim të vërtetën.

Përsëndetja e fundit

¹³Kam edhe shumë gjëra për t'ju thënë, por s'dua t'i them me shkrim. ¹⁴Shpresoj se do të të shoh së shpejti dhe atëherë do të flasim personalisht dhe me hollësi për të gjitha këto.

¹⁵Paqja me ju! Të përsëndesin miqtë e tu këtu. Përsëndetini miqtë tanë, secilin personalisht.

LETRA E JUDËS

Përsëndetje

¹Juda, i cili i shërben Jezusit, Mesisë, një vëlla i Jakobit, ua drejton këtë letër të gjithë atyre që Perëndia i ka thirrur, që i do Ai, Ati ynë, dhe që i mbron Jezusi, Mesia.

²I lutem Perëndisë t'ju dhurojë me bollëk mëshirën, paqen dhe dashurinë e tij.

Mësues të rremë

³Miq të dashur, mendoja t'ju shkruaja me kujdes për shpëtimin tonë të përbashkët, por papritur e ndjeva veten të detyruar t'ju shkruaj pa vonesë për t'ju nxitur të luftoni për fenë e transmetuar që iu besua një herë e përgjithmonë popullit të

Perëndisë. ⁴Në të vërtetë, disa njerëz të pandërgjegjshëm u futën tinëz mes jush. Ata e mbajnë lajmin e mirë për mëshirën e Perëndisë si leje për të bërë një jetë të shturur dhe kështu e tradhtojnë Jezusin, Mesinë, i cili është i vetmi Zot dhe Sundimtari ynë. Perëndia prej kohësh e ka caktuar dënimin që do ta marrin ata.

⁵Megjithëse ju i dini të gjitha këto, dëshiroj t'ju kujtoj se Zoti, vërtet, e shpëtoi popullin e tij nga Egjipti, por pastaj i shkatërroi ata që ishin të pabesë. ⁶Mendoni gjithashtu për engjëjt që e lanë dinjitetin e tyre sundues dhe vendbanimin që ua caktoi Perëndia. Perëndia i ruan të lidhur me prangë në errësirë nëntokësore, për Ditën e madhe të gjyqit. ⁷Dhe mos e harroni Sodomën dhe Gomorren bashkë me qytetet përreth tyre. Banorët e tyre mëkatuan pikërisht në të njëjtën mënyrë si engjëjt që dëshironin të kishin marrëdhënie seksuale me qeniet e llojit të ndryshëm. Si paralajmërim për të gjithë, u dënuan me torturat e zjarrit të përjetshëm.

⁸Po kështu edhe këta ëndërrues i çndërronë trupin e tyre. S'duan të pranojnë asnjë zot mbi vete dhe shajnë fuqitë e padukshme. ⁹Këtë nuk guxoi ta bënte kryeengjëlli Mihael. Kur djalli donte t'ia mohonte Mihaelit kufomën e Mosheut, nuk guxoi ta dënonte me fyerje. Vetëm tha: *Zoti ju dënofi!* ¹⁰Por këta njerëz përqeshin atë që aspak nuk e njohin. Si egërsirat, ata njohin vetëm instinkte, e për këtë të të rrënohen. ¹¹Mjerë! ata, sepse morën rrugën e Kainit. Për shkak të parave e morën të njëjtën rrugë të gabuar si Bilami. U dënuan si Korahu për shkak të rebelimit të tyre. ¹²Ata janë një njollë ndyrësie në darkat tuaja të përbashkëta, në të cilat marrin pjesë pa turp dhe gëzojnë jetën. Ata janë si barinj që kujdesen për vetveten, si retë që kalojnë të shtyra nga era, por që nuk sjellin shi. Ata janë si pemë pa fryt, gjethet e të cilave u bien në vjeshtë dhe pastaj shkullen - kështu janë dy herë të thata! ¹³Ata janë si valë në det: veprat e tyre të turpshme duken si shkumë në përplasjen e dallgëve. Ata janë

si yje të larguar nga orbitat e tyre. Perëndia ua ruan gati vendin në terrin më të dendur, ku do të mbeten përgjithmonë.

¹⁴Edhe Henoku, pasardhësi i shtatë i Adamit, e paratha dënimin e tyre, kur tha: 'Ja, Zoti po vjen me dhjetra mijëra engjëj të tij, ¹⁵për t'i gjykuar të gjithë. Atëherë të gjithë mëkatarët do të dënohen për veprat me të cilat u rebeluan kundër Perëndisë, dhe për të gjitha fyerjet që i thanë kundër tij.' ¹⁶Këta njerëz janë të pakënaqur me fatin e tyre dhe e qortojnë Perëndinë kur duhet ta pësojnë. Ndjekin vetëm instinktet e tyre, thonë fjalë të bukura dhe u bëjnë lajka njerëzve për të nxjerrë dobi prej tyre.

Qortime dhe porosi

¹⁷Por ju, miq të dashur, duhet të kujtoni atë që ju paralajmëruan apostujt e Zotit tonë, Jezusit, Mesisë. ¹⁸Ata gjithnjë jua kujtuan me këmbëngulje: 'Menjëherë para mbarimit të botës, do të paraqiten njerëz pa fe e të pabesë që ndjekin vetëm instinktet e tyre.' ¹⁹Këta njerëz sjellin përçarje. Ata janë njerëz të shtyrë nga instinkte që s'kanë pikë Shpirti të Perëndisë. ²⁰Por ju, miqtë e mi, duhet të qëndroni në fenë më të shenjtë që e morët dhe të themeloheni të patundur në të. Lutuni me fuqinë e Shpirtit të shenjtë. ²¹Mos e pranoni kot dashurinë e Perëndisë dhe pritni me durim që Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë, t'ju dhurojë me mëshirën e tij jetën e përjetshme.

²²Me ata që u bënë të pasigurtë në fe, silluni me mëshirë dhe kujdesuni për ta. ²³Të tjerët ndoshta mund t'i shpëtoni nga zjarri i gjyqit. Për të tjerët duhet, vërtet, të keni mëshirë, por edhe kujdes për ta, që të mos ju ngjitet ndyrësia e tyre.

Lavdërimi i fundit

²⁴Perëndia ka fuqi t'ju ruajë nga dështimi dhe t'ju çojë atje ku do ta shihni pa të meta dhe plot gëzim madhështinë e tij. ²⁵Ai, i vetmi Perëndi, na shpëton me anë të Jezusit, Mesisë dhe Zotit tonë. Atij i qoftë madhështi, madhëri, fuqi dhe pushtet, tani dhe përgjithmonë! Amen

APOKALIPSI

Hyrje

1 Në këtë libër është përpiluar atë që Perëndia ia tregoi Mesisë. Me këtë donte t'u tregonte shërbëtorëve të tij atë që do të ndodhë së shpejti.

Mesia ia dërgoi engjëllin e tij Gjonit për t'ia njoftuar këtë. ²Gjoni është dëshmitar për atë që Perëndia ia shpalli dhe për atë që Jezusi, Mesia, ia vërtetoi me anë të vegimeve. ³I lumi ai që i lexon edhe ata që i dëgjojnë këto fjalë profetike dhe i zbatojnë ato që janë të shkruara në të, sepse koha e caktuar për realizimin e tyre është e afërt.

Përsëritjet drejtuar shtatë bashkësive

⁴Gjoni ua drejton këtë zbulim shtatë bashkësive në provincën e Azisë së Vogël. Hir dhe paqe nga Perëndia, që është, që ishte dhe që po vjen, dhe nga shtatë shpirt-rat që rrinë para fronit të tij, ⁵dhe nga Jezusi, Mesia, Dëshmitari besnik që i pari u ringjall nga të vdekurit dhe që sundon mbi mbretërit e tokës!

Ai na do dhe e derdhi gjakun e tij për ne që të na çlirojë nga mëkatet tona. ⁶Na ka emëruar bashkësundimtarë dhe priftërinj në mbretërinë e tij, të cilët do t'i shërbejnë Perëndisë, Atit të tij. Për këtë, Atij i qoftë lavdi dhe pushtet përgjithmonë. Amen!

⁷Ja, Jezusi, Mesia, po vjen me re. Të gjithë do ta shohin, edhe ata që e shpënë. Të gjitha fiset e tokës do të vajojnë për shkak të tij. Po. Amen! ⁸Zoti Perëndi thotë: «Unë jam i Pari dhe i Fundmi - Ai që është, që ishte dhe që po vjen, i Gjithpushtetshmi.»

Mesia i shfaqet Gjonit

⁹Unë jam Gjoni, vëllai juaj, i cili është i lidhur me Jezusin si ju. Për këtë arsye jetoj në kohën e përndjekjes si ju, e për këtë

mund të mbahej si ju dhe të jem bashkë me ju në mbretërinë e Perëndisë. Më inter-nuan në ishullin Patmos, sepse e shpallja botërisht fjalën e Perëndisë dhe të vërtetën që njoftoi Jezusi. ¹⁰Një ditë të diel Shpirti i Perëndisë më shtiu në dorë. Dëgjova pas meje një zë të madh që tingëllonte si bori. ¹¹Ai tha: «Atë që do ta shohësh, shkruaje në një libër dhe dërgojau shtatë bashkësive: në Efes, Smirnë, Pergam, Tiatirë, Sardë, Filadelfi dhe në Laodice!»

¹²Unë u ktheva për të parë kush po fliste me mua. Atëherë pashë shtatë shandanë të artë. ¹³Në mes të shandanëve qëndronte Dikush që dukej si një njeri. Ishte veshur me një petk të gjatë dhe kishte ngjeshur një brez ari të gjerë rreth parzmës. ¹⁴Në kokë flokët i kishte të bardhë si leshi, si bora. Sytë e tij ishin porsiflaka e zjarrit. ¹⁵Këmbët e tij shkëlqenin si ari i lëmuar që skuqet në shkitorë dhe zëri i tij tingëllonte si gjëmimi i ujëvarës. ¹⁶Në dorën e djathtë mbante shtatë yje, dhe nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë me dy presa. Fytyra e tij ndrinte si dielli në mesditë.

¹⁷Kur e pashë, rashë përmbys para këmbëve të tij si i vdekur. Ai vuri mbi mua dorën e djathtë e tha: «Mos ki frikë! Unë jam i Pari dhe i Fundmi. ¹⁸Unë jam Ai që vepron! Isha i vdekur, por tani jam i gjallë përgjithmonë. Unë kam pushtet mbi vdekjen dhe mbi botën e të vdekurve. ¹⁹Shkruaj atë që sheh - së pari atë që i përket së tanishmes, dhe pastaj, atë që do të ndodhë më vonë. ²⁰Ai i sheh yjet në dorën time të djathtë dhe shtatë shandanët e artë? Unë do të them se çfarë është kuptimi i tyre: shtatë yjet janë përfaqësuesit* e shtatë bashkësive, dhe shtatë shandanët janë vetë shtatë bashkësitë.

*tekstualisht: engjëjt

Letra drejtuar bashkësisë së Efesit

2 Shkruaji përfaqësuesit të bashkësisë në Efes:

Kështu thotë ai që mban në dorën e djathtë shtatë yjet dhe që ecën midis shtatë shandanëve të artë. ²I njoh veprat e tua, përpjekjet e tua dhe qëndrueshmërinë tënde. E di se nuk mund të durosh njerëz të këqij. Ti i vure në provë njerëzit që hiqen si apostuj, por nuk janë, dhe i gjete gënjeshtarë. ³Ke qëndrueshmërinë. Për shkakun tim ke vuajtur e megjithatë nuk të lëshon zemra. ⁴Por këtë të metë gjeta tek ti: ti s'më do ashtu si më deshe në fillim. ⁵Merreni me mend se nga çfarë lartësie re. Kthehu dhe vepro ashtu si në fillim. Në qoftë se nuk kthehesh, do të vij ta largoj shandanin tënd nga vendi i tij. ⁶Por një gjë flet në favorin tënd: i urren veprat e Nikollaitëve,* të cilat i urrej edhe vetë.

⁷Kush mund të dëgjojë, le të dëgjojë më vëmendje atë që Shpirti i shenjtë u thotë bashkësisë!

Kush e korr fitoren, atij do t'i jap të drejtë të hajë nga pema e jetës që është në parajsën e Perëndisë.

*sekt gnostik me prirje për spekulime, kompromise dhe imoralitet. Jezabela ishte profeteshë e këtij sekti.

Letra drejtuar bashkësisë së Smirnës

⁸Shkruaji përfaqësuesit të bashkësisë në Smirnë:

'Kështu thotë i Pari dhe i Fundmi, Ai që kishte vdekur, dhe u ringjall: ⁹E di se të përndjekin dhe se je i varfër. Por në të vërtetë, je i pasur. I di fyerjet për ju që përhapen nga njerëzit që hiqen si çifutë - anëtarë të popullit të Perëndisë. Ata nuk janë të tillë, por i takojnë Satanit. ¹⁰Mos ki frikë nga vuajtjet që do t'i pësosh. Djalli do të futë disa nga ju në burg për t'ju vënë në provë. Për dhjetë ditë do t'ju përndjekin. Qendro besnik, edhe në qoftë se kjo do të të kushtojë jetën. Atëherë do t'ju jap, si shpërbim të fitimitarit, jetën e përjetshme.

¹¹Kush mund të dëgjojë, le të dëgjojë me

vëmendje atë që Shpirti i shenjtë u thotë bashkësisë: Kush e korr fitoren, atë nuk do ta dëmtojë vdekja e dytë.

Letra drejtuar bashkësisë së Pergamit

¹²Shkruaji përfaqësuesit të bashkësisë në Pergam:

Kështu thotë ai që e ka shpatën e mprehtë me dy tehe: ¹³E di se banon atje ku gjendet fronti i Satanit.* Ti qëndrove besnik ndaj meje dhe nuk e mohove besimin tek unë, as kur dëshmitarin tim besnik, Antipën, e vranë te ju, aty ku banon Satani. ¹⁴Megjithatë, këtë të metë e gjeta te ju: Ndër ju ka dishepuj të mësimin të Bilamit. Atë e nxiti Balaku për t'i shtyrë izraelitët në mëkat. E hëngrën mishin e flijuar për nder të idhujve dhe bënë imoralitet. ¹⁵Ka edhe ndër ju disa që ndjekin mësimin e Nikollaitëve. ¹⁶Kthehu! Përndryshe, do të vij së shpejti te ti dhe do t'i dënoj me shpatën e gojës sime.

¹⁷Kush mund të dëgjojë, të dëgjojë më vëmendje atë që Shpirti i shenjtë u thotë bashkësisë.

Kush e korr fitoren, atij do t'i jap të hajë nga mana e fshehur. Do t'i jap, gjithashtu, një gur të bardhë dhe mbi këtë gur do të jetë shkruar një emër i ri që askush nuk e njih përveç atij që e merr.

*Pergami ishte qendra e kultit perandorak.

Letra drejtuar bashkësisë në Tiatirë

¹⁸Shkruaji përfaqësuesit të bashkësisë së Tiatirës:

Biri i Perëndisë kështu thotë - ai që ka sytë si flaka e zjarrit dhe këmbët që i ndriçojnë si ar i lëmuar -: ¹⁹I di veprat e tua: dashurinë, fenë e qëndrueshme, shërbimin dhe qëndrueshmërinë tënde. E di se tani bën vepra edhe më të shumta se më parë. ²⁰Por këtë të metë e gjeta te ti: e duron këtë Jezabelë që hiqet si profeteshë. Me mësimin e saj i shtyn shërbëtorët e mi të bëjnë imoralitet dhe të hanë mish kushtuar idhujve. ²¹Unë i dhashë kohë të kthehet, por ajo nuk dëshiron ta lërë jetën e saj të shthurur. ²²Prandaj do ta hedh në shtatin e

sëmundjes. Të gjithë ata që janë të lidhur me të do të vuajnë gjëra të tmerrshme, në qoftë se nuk e ndërpresin lidhjen e tyre me këtë grua. ²³Edhe fëmijët e saj do t'i ndëshkoj me vdekje. Atëherë të gjitha bashkësitë do ta kenë të qartë se unë i di mendimet dhe dëshirat më të fshehta të njerëzve. Me secilin nga ju do të sillem sipas veprave të tij.

²⁴Por ju të tjerët në Tiatirë nuk e ndoqët këtë mësim të rremë. Ju nuk u njohët me të ashtuquajturat 'të fshehta të thella' të Satanit. Për këtë nuk do t'ju vë në prova të tjera. ²⁵Mbahuni pas kësaj që keni, derisa të vij.

²⁶Kush e korr fitoren, d.m.th. vepron gjer në fund sipas vullnetit tim, atij do t'i jap pushtet mbi kombet, të njëjtin pushtet që mora nga Ati im: ²⁷dhe ai do të sundojë mbi to me skeptër hekuri dhe do t'i thejë si enë argjile. ²⁸Si shenjë pushteti, do t'i jap Yllin e mëngjesit.

²⁹Kush mund të dëgjojë, le të dëgjojë atë që Shpirti i shenjtë u thotë bashkëve!

Letra drejtuar bashkësisë së Sardit

3 Përfaqësuesit të bashkësisë në Sard shkruaji:

Kështu thotë ai të cilit i shërbejnë shtatë shpirtrat e Perëndisë dhe që ka në dorë shtatë yjet:

Veprat e tua i di: e di edhe se mbahesh për bashkësi të gjallë, por në të vërtetë je e vdekur. ²Zgjuhu dhe forco atë që është ende gjallë, që të mos vdesë. Të vura në provë dhe gjeta se veprat e tua nuk mund të qëndrojnë para syve të Perëndisë tim. ³Merre me mend lajmin e mirë që dëgjoje! Kujtohu se sa me zjarr e pranove. Qëndro besnik ndaj tij dhe jeto si jetove më parë. Në qoftë se nuk do të jesh i zgjuar, do të të zë në befasi si vjedhës: nuk do të dish në ç'orë do të vij kundër teje. ⁴Por disa nga ju në Sard nuk u njollosën. Ata janë të denjë të jenë të veshur me petka të bardha dhe të jenë gjithnjë pranë meje.

⁵Kush e korr fitoren, do të jetë i veshur

me një petk të bardhë të tillë. Nuk do ta fshij emrin e tij nga libri i jetës. Do të dëshmoj botërisht para Atit tim dhe para engjëjve të tij se mua më takon.

⁶Kush mund të dëgjojë, le të dëgjojë atë që Shpirti i shenjtë u thotë bashkëve.

Letra drejtuar bashkësisë së Filadelfit

⁷Përfaqësuesit të bashkësisë në Filadelfi i shkruaj:

Kështu thotë i Shenjti, I Vërteti. Ai ka çelësin e Davidit. Atje ku hap, askush nuk mund të mbyllë më, e atje ku mbyll, askush nuk mund të hapë. ⁸I di veprat e tua dhe e di se fuqia jote është e vogël. Megjithatë, udhëzimet e mia i ndoqët dhe ishit besnikë ndaj meje. Para teje hapa derën që askush s'mund ta mbyllë. ⁹Dëgjo mirë: unë do të sjell te ju disa nga sinagoga e Satanit - që mbahen për çifutë e në të vërtetë nuk janë, por gënjejnë. Do të siguroj që të bien përmbyrs para teje dhe të të nderojnë. Ata do të pranojnë se unë të dua ty*. ¹⁰Ti e pranove fjalën time, me të cilën të thirra për të qëndruar besnik. Prandaj do të të ruaj në kohën e provës që së shpejti do të lëshohet mbi mbarë botën për t'i vënë në provë të gjithë njerëzit. ¹¹Do të vij së shpejti! Ruaj mirë atë që ke, përndryshe të tjerët do ta marrin kurorën tënde fitimtare.

¹²Kush e korr fitoren, do ta bëj shtyllë në tempullin e Perëndisë tim dhe ai do të mbetet gjithnjë atje. Mbi të do ta shkruaj emrin e Perëndisë tim edhe emrin e qytetit të Perëndisë tim. Ky qytet është Jerusalemi i ri që do të zbrësë nga qielli nga Perëndia im. Në të, do ta shkruaj emrin tim të ri.

¹³Kush mund të dëgjojë, le të dëgjojë atë që Shpirti i shenjtë u thotë bashkëve.

*d.m.th. të zgjodha ty. Në vitin 85 çifutët i kishin shtuar liturgjisë së tyre fragmentin që vijon: 'Që nazareasit (d.m.th. të krishterët) dhe heretikët e tjerë të shkartërrohen dhe të fshihen nga Libri i jetës.'

Letra drejtuar bashkësisë së Laodicesë

¹⁴Përfaqësuesit të bashkësisë në Laodice shkruaji:

Kështu thotë i Besueshmi, Dëshmitari besnik dhe i vërtetë, autori i krijimit të Perëndisë:

¹⁵Veprat e tua i di: e di se nuk je as i ftohtë as i nxehtë! Sikur të ishte i ftohtë ose i nxehtë! ¹⁶Por s'je as i ftohtë as i nxehtë: ti je vakët. Prandaj do të të vjell nga goja ime! ¹⁷Ti thua: 'Ne jemi të pasur e të pajisur mirë; nuk na mungon gjë.' Por nuk e di sa je fatkeq dhe i mjerë. Je i varfër, i zhveshur dhe i verbër. ¹⁸Po të këshilloj të blesh nga unë ar të lëmuar. Atëherë do të pasurohesh. Të këshilloj të blesh, gjithashtu, petka të bardha që të mos qëndrosh i zhveshur e të turpërohesh. Bli barin për të lyer sytë, që të shohësh! ¹⁹Unë i qortoj dhe i ndëshkoj ata që i dua. Merre seriozisht, pra, këtë paralajmërim dhe kthehu! ²⁰Dëgjoni mirë: unë qëndroj para derës dhe trokas: kush e dëgjon zërin tim dhe e hap derën, do të hyj tek ai. Do ta ha darkën me të dhe ai me mua.

²¹Kush e korr fitoren, atij do t'i jap të drejtën të rrijë me mua në fronin tim, siç e korra vetë fitoren dhe tani jam i ulur bashkë me Atin tim në fronin e tij.

²²Kush mund të dëgjojë, le të dëgjojë atë që Shpirti i shenjtë u thotë bashkësive.»

Shërbesa fetare në qiell dhe përgatitjet për dënimin e botës

4 Pastaj ngrita sytë dhe pashë në qiell një derë të hapur. Zëri që foli me mua më parë e që tingëllonte si bori, tha: «Hip këtu dhe do të të tregoj atë që do të ndodhë më vonë.» ²Menjëherë kalova në vegim me anë të Shpirtit të shenjtë. Në qiell ishte një fron dhe Dikush që rrinte mbi të. ³Fytyra e tij ndriçonte si gurët e çmuar të jaspsit dhe të sardit. Përmbi fron ishte një ylber që ndrinte si smerald. ⁴Përreth fronit kishte njëzet e katër frone të tjera. Mbi ta rrinin njëzet e katër anëtarët e këshillit qiellor* të veshur me rroba të bardha e në kokë kurorë e arta. ⁵Nga froni dilnin vetëtimja, britma dhe rrufe. Para fronit digjeshin shtatë pishtarë të ndezur - d.m.th. shtatë shpirtrat e Perëndisë.

⁶Në planin e parë ishte diçka si det qelqi, i pastër si kristal. Menjëherë rreth fronit dhe nga secila ana e fronit ishin katër qenie të fuqishme engjëllorë** plot me sy para dhe pas. ⁷I pari dukej si luan, i dyti si dem, i treti kishte fytyrë njeriu dhe i katërti ishte si shqiponja në fluturim. ⁸Këto katër qenie engjëllorë të fuqishme kishin secila nga gjashtë krahë gjithandej, përreth dhe përbrenda ishin plot me sy. Ditë e natë shpallin pa pushim: «I shenjtë! I shenjtë! I shenjtë është Zoti, Perëndia i gjithpushtetshëm - Ai që ishte, Ai që është dhe Ai që do të vijë!»

⁹Të katra qeniet e fuqishme engjëllorë i japin lavdi, nder dhe falënderim Atij që rri në fron, Zotit të gjithpushtetshëm përgjithmonë. ¹⁰Kurdo që të ndodhë kjo, njëzet e katër këshilltarët bien përmbys para Atij që rri në fron dhe adhurojnë Atë që jeton përgjithmonë. Kurorë e tyre i ulin para fronit duke thënë: ¹¹«Ti je Zoti dhe Perëndia ynë. Ti krijove gjithësinë: sepse Ti e deshe, u bë. Prandaj Ti je i vetmi i denjë që të gjithë të të adhurojnë dhe të të nderojnë dhe ta pranojnë pushtetin tënd.»

* tekstualisht: pleqtë

**tekstualisht: qeniet e gjalla, d.m.th. keruvët (hebr. keruvim)

Qengji: ekzekutuesi i testamentit eshatologjik të Perëndisë

5 Në dorën e djathtë të Atij që rrinte në fron pashë një rrotull. Rrotulli ishte shkruar brenda dhe jashtë dhe vulosur me shtatë vula. ²Pashë një engjell të fuqishëm që pyeste me zë të lartë: «Kush është i denjë ta hapë rrotullin dhe t'ia zgjidhë vulat?» ³Por nuk gjetën asnjëri, as në qiell, as në tokë, as në nëntokë që ishte i zoti ta hapte rrotullin e të shikonte në të. ⁴Unë qava shumë, sepse askush nuk ishte i denjë ta hapte rrotullin e të shikonte në të. ⁵Atëherë një nga anëtarët e këshillit qiellor më tha: «Mos qaj më! Luani nga fisi i Judës dhe pasardhësi i Davidit e korri fitoren. Ai mund ta hapë rrotullin dhe shtatë vulat e tij.»

⁶Atëherë vura re një Qengj që qëndronte midis fronit dhe katër qenieve të fuqishme engjëjllore që e mbanin fronin, dhe këshilltarëve. Ai dukej si i therur. Kishte shtatë brirë dhe shtatë sy. Këta janë shtatë shpirt-rat e Perëndisë që dërgohen në mbarë botën. ⁷Qengji iu afrua Atij që rrinte në fron dhe ia mori rrotullin nga dora e djathtë. ⁸Atëherë katër qeniet e fuqishme engjëjllore e njëzet e katër këshilltarët ranë përmbys para Qengjit. Secili këshilltar e kishte harpën dhe një kupë ari plot me temjan, d.m.th. me lutjet e popullit të Perëndisë. ⁹Ata këndonin një këngë të re dhe thoshin: «Ti je i denjë ta marrësh rrotullin dhe t'ia zgjidhësh vulat, sepse u there si fli dhe me anë të gjakut tënd të derdhur fitove njerëz për Perëndinë, njerëz të çdo fisi, gjuhe, populli dhe kombi. ¹⁰I bëre ata mbretër dhe priftërinj për Perëndinë tonë; dhe ata do të sundojnë mbi tokë.»

¹¹Atëherë në vegim pashë dhe dëgjova mijëra dhe mijëra engjëj, një turmë të panumërt. Rrinin bashkë me katër qeniet e fuqishme engjëjllore dhe me këshilltarët rreth fronit ¹²duke brohoritur me zë të lartë: «Qengji i flijuar është i denjë të marrë pushtetin, pasurinë dhe urtësinë, fuqinë dhe nderin, famën dhe adhurimin!» ¹³Dhe dëgjova çdo krijesë në qiell, në tokë, në nëntokë dhe në det se si u bashkuan me ta duke kënduar me zë të lartë: «Adhurimi dhe nderi, madhështia dhe pushteti i takojnë Atij që rri në fron, dhe Qengjit, përgjithmonë!»

¹⁴Katër qeniet e fuqishme engjëjllore iu përgjigjën: «Amen!» Dhe këshilltarët ranë përmbys duke e adhuruar.

**Ekzekutimi i dënimeve të Perëndisë:
pushtimi, lufta, zia e bukës, vrasja, mar-
tirizimi, kataklizma**

6 Atëherë pashë se si Qengji e hapi vulën e parë nga të shtatat. Dëgjova se si njëra nga të katër qenie të fuqishme engjëjllore tha me një zë si bubullimë: «Eja!»

²Vështrova rreth e rrotull dhe pashë një kalë të bardhë. Kalorësi i tij mbante në dorë harkun dhe iu dhurua një kurorë. Si fitimtar u nis për të korë fitore të mëtejshme.

³Pastaj Qengji hapi vulën e dytë. Dëgjova se si qenia e dytë engjëjllore tha: «Eja!» ⁴Kësaj here doli një kalë i kuq si gjaku. Kalorësit të tij iu dha një shpatë e madhe dhe e autorizuan për të futur luftë në botë, kështu që njerëzit ta vrasin njëri-tjetrin.

⁵Pastaj Qengji hapi vulën e tretë. Dëgjova se si qenia e tretë engjëjllore tha: «Eja!» Pashë rreth e rrotull dhe vura re një kalë të zi. Kalorësi i tij kishte në dorë peshoren. ⁶Atëherë dëgjova një zë nga rrethi i të katër qenieve engjëjllore që thoshte: «(Inflacion i tmerrshëm) - një kilogram grurë ose tre kilogramë elb për pagën e punës për një ditë. Vetëm çmimi i vajit dhe i verës nuk ndryshon.» ⁷Pastaj Qengji hapi vulën e katërt. Dëgjova se si qenia e katërt engjëjllore tha: «Eja!» ⁸Atëherë pashë një kalë verdhacak. Kalorësi quhej 'Vdekje' dhe bota e të vdekurve e ndiqte këmbakëmbës. Atyre iu dorëzua e katërta e tokës. I autorizuan t'i vrasin njerëzit me anë të shpatës, të urisë, të epidemive dhe të egër-sirave.

⁹Pastaj Qengji hapi vulën e pestë. Atëherë në reze të altarit pashë shpirtat e vrarë, sepse i besuan falës së Perëndisë dhe sepse kishin qenë besnikë së dëshmitarë të Perëndisë. ¹⁰Ata thirrën me zë të fortë: «O Zot, ti je i shenjtë dhe mban premtimet e tua! Deri kur duhet të presim që t'i thërrasësh në gjyq kombet e tokës për t'i dënuar sepse na vranë?» ¹¹Secilit prej tyre iu dha një petk i bardhë dhe iu tha: «Pritni pak, sepse numri juaj nuk është plotësuar ende. Nga bashkëbesimtarët tuaj që i shërbejnë Perëndisë si ju, ende duhet të vritet numri i caktuar nga Perëndia.»

¹²Pashë se si Qengji hapi vulën e gjashtë. Atëherë ra një tërmet i madh. Dielli u errësua si veshje e zezë që mbajnë vajtu-set, dhe hëna u skuq si gjaku. ¹³Trupat qie-lorë ranë mbi tokë si fiku i hedh kokrrat e

papjekura. ¹⁴Qielli u zhduk si një rrotull që rrotullohet. Asnjë mal e asnjë ishull nuk mbetën në vendet e tyre. ¹⁵Të gjithë njerëzit u fshehën në shpellat e qetat e maleve: mbretërit dhe sundimtarët, gjeneralët, të pasurit dhe të fuqishmit dhe të gjithë skllëvërit dhe të lirët. ¹⁶U thoshin maleve dhe qetave: «Bini mbi ne dhe na mbulonin nga zemërimi i Qengjit dhe nga fytyra e Atij që rri në fron! ¹⁷Arriti Dita kur duhet dhënë llogari. Kush mund ta përballojë?»

144.000 të vulosur nga Izraeli

7 Pas kësaj, pashë katër engjëj që qëndronin në katër anët e botës. Atje mbanin katër erërat që asnjë erë të mos fryjë as mbi tokë, as mbi det as mbi ndonjë pemë. ²Pashë edhe një engjell tjetër me vulën e Perëndisë që vepron, në dorë, që po ngritej nga Lindja në qiell. Ai i thirri me sa zë që kishte të katër engjëjt që Perëndia i kishte autorizuar të dëmtonin tokën dhe detin, ³e tha: «Mos e shkretëni as tokën, as detin as pemët, derisa t'i dallojmë me vulën në ballë shërbëtorët e Perëndisë sonë.» ⁴E dëgjova numrin e atyre që ishin dalluar me vulë. Ishin 144.000 nga të gjitha fiset e popullit të Izraelit; ⁵⁻⁸nga 12.000 prej fiseve të Judës, të Ruvenit, të Gadit, të Asherit, të Naftalit, të Menasheut, të Shimonit, të Leviut, të Jisakarit, të Zevulunit, të Josefit e të Benjaminit.

Turma e panumrueshme nga të gjitha kombet e botës

⁹Pastaj pashë një shumicë të madhe që askush s'mund ta numëronte. Ishin njerëz prej çdo kombi, çdo fisi, populli dhe gjuhe. Qëndronin në këmbë para fronit dhe para Qengjit të veshur me petka të bardha dhe me palma në dorë. ¹⁰Ata thirrën me zë të lartë: «Shpëtimi vjen nga Perëndia ynë që rri në fron dhe nga Qengji!» ¹¹Të gjithë engjëjt qëndronin në rreth, rreth fronit, rreth këshilltarëve dhe rreth katër qenieve engjë-

llore të fuqishme. Ata ranë përmbys para fronit dhe e adhuruan Perëndinë, ¹²duke thënë: «Amen! Adhurimi dhe madhështia, urtësia dhe falënderimi, pushteti dhe fuqia i përkasin Perëndisë sonë përgjithmonë! Amen!»

¹³Njëri nga këshilltarët më pyeti: «Kush janë këta njerëz të veshur me rroba të bardha? Nga vijnë?» ¹⁴Unë iu përgjigja: «Imzot, nuk e di. Ti sigurisht e di!» Ai më tha: «Këta janë ata që e kaluan provën e madhe: i lanë petkat dhe i zbardhën me anë të gjakut të Qengjit. ¹⁵Prandaj qëndrojnë para fronit të Perëndisë dhe i shërbejnë ditë e natë në tempullin e tij. Ai që rri në fron do t'i mbrojë. ¹⁶Kurrë më s'do të kenë uri, kurrë më s'do të kenë etje, kurrë më s'do t'i djejë dielli dhe as rrezet e tij, ¹⁷sepse Qengji që është në mes të fronit do të jetë Bariu i tyre, dhe ai do t'i çojë në burimet e ujërave jetëdhënëse. E Perëndia do të fshijë çdo lot nga sytë e tyre.»

Vula e shtatë

8 Kur Qengji e hapi vulën e shtatë, në qiell ra një heshtje rreth një gjysmë ore.

²Atëherë pashë se si shtatë engjëjve rreth fronit të Perëndisë ia dhanë shtatë trumbeta.

³Një engjell tjetër erdhi me një temjanicë të artë dhe u paraqit para altarit. Iu dha shumë temjan për t'i kushtuar Perëndisë bashkë me lutjet e mbarë popullit të Perëndisë mbi altarin e artë para fronit të Perëndisë. ⁴Nga dora e engjellit që qëndronte para Perëndisë, tymi i temjanit u ngrit bashkë me lutjet e popullit të Perëndisë. ⁵Pastaj engjëlli e mori temjanicën, e mbushi me zjarr nga altari dhe e zbrazti në tokë. Atëherë shpërthyen rrufe dhe vetëtima aq të forta, sa që u tund toka.

Katër trumbetat e para

⁶Pastaj të shtatë engjëjt u bënë gati t'u binin katër trumbetave.

⁷Engjëlli i parë i ra trumbetës. Mbi tokë

ranë breshër e zjarr të përzier me gjak. U dogj e treta e tokës dhe e treta e pemëve. U dogj mbarë bari i gjelbër.

⁸Pastaj engjëlli i dytë i ra trumbetës. Diçka, si mal i ndezur zjarr, u hodh në det. E treta e detit u bë gjak. ⁹E treta e faunës detare ngordhi. U shkatërrua edhe e treta e anijeve. ¹⁰Pastaj engjëlli i tretë i ra trumbetës. Nga qielli ra një yll i madh që digjej si vravashka. Ra në të tretën e lumenjve dhe të burimeve. ¹¹Ylli quhej 'Hidhërim'. E treta e ujërave u hidhëruan. Shumë njerëz vdiqën nga ky ujë, sepse ishte i helmuar.

¹²Pastaj engjëlli i katërt i ra trumbetës. U godit e treta e diellit, e treta e hënës si dhe e treta e planeteve. Drita e tyre humbi të tretën e shkëlqimit të vet dhe u errësua e treta e ditës dhe e treta e natës.

¹³Pastaj pashë një shqiponjë që fluturon-te lart në qiell që thirrri me zë të madh: «Tmerr pas tmerrit. Pasi të tre engjëjt e tjerë t'i bien trumbetës, atyre që banojnë në tokë do t'u ndodhë shumë keq.»

Trumbeta e pestë - sulmi djallëzor

9 Pastaj engjëlli i pestë i ra trumbetës. Pashë një yll që kishte rënë mbi tokë. Atij i ishte dhënë çelësi i pusit të Humnerës. ²Ai e hapi grykën e tij, dhe që andej doli tym, si tymi i një furre të madhe që errësoi diellin dhe ajrin. ³Nga tymi dolën mbi tokë karkaleca, të cilëve u dha fuqinë e akrepave. ⁴I ndaluan që t'i bëjnë ndonjë dëm barit të tokës, pemëve dhe bimëve të tjera; ata u lejuan të dëmtojnë vetëm ata njerëz që nuk kishin vulën e Perëndisë në ballë. ⁵Atyre iu ndalua t'i vrasin ata njerëzit; vetëm u lejuan t'i torturojnë ata për pesë muaj. Ata duhej të pësonin dhimbjet që i ngjajnë kafshimit të akrepit. ⁶Gjatë këtyre pesë muajve ata do të kërkojnë vdekjen, por nuk do ta gjejnë. Do të dëshirojnë të vdesin, por vdekja do t'u shpëtojë.

⁷Karkalecat dukeshin si kuaj të përgatitur për luftë. Në kokë kishin diçka si kurorë

ari dhe fytyrat i kishin njerëzore. ⁸Flokët e tyre ishin si flokët e grave, dhe dhëmbët si ata të luanëve. ⁹Parzmorja e tyre ishte e mbuluar si me koracë të hekurt. Krahët e tyre bënin një zhurmë si zhurma e shumë karrocave të luftës të tërhequra nga kuajt që sulen në luftim. ¹⁰Kishin bishta dhe thimtha si akrepa. Në bisht e kishin fuqinë për t'i torturuar njerëzit gjatë pesë muajve. ¹¹Engjëlli që është përgjegjësi i Humnerës, sundon si mbret mbi ta. Hebraisht quhet 'Abadon' kurse greqisht 'Apolion'. Kjo do të thotë: 'Shkatërruesi'.

¹²Pas këtyre tmerreve të para, do të vijjnë edhe dy tmerre të tjera.

Trumbeta e gjashtë

¹³Pastaj engjëlli i gjashtë i ra trumbetës. Dëgjova një zë që vinte nga katër brirët e altarit të artë që është para Perëndisë. ¹⁴Zëri i tha engjëllit të gjashtë që e kishte trumbetën: «Zgjidhni katër engjëjt që janë lidhur në Lumin e madh, në Eufrat.»

¹⁵Dhe u zgjidhën. Ata ishin të përgatitur për atë çast e për atë ditë, për atë muaj e vit, për të vradë të tretën e njerëzve. ¹⁶Numri i kalorësve - e dëgjova numrin - ishte dyqind milionë! ¹⁷I pashë kalorësit me kuajt e tyre: parzmoret i kishin ngjyrë zjarri, manushaqeje dhe të verdhë sqfuri. Kuajt kishin koka si koka luanësh dhe nga goja nxirmin zjarr, tym dhe sqfur. ¹⁸Zjarri, tymi dhe sqfuri janë tri katastrofat, me anë të të cilave u sharrua e treta e njerëzve. ¹⁹Vepri mi vdekjeprurës i kuajve e ka burimin e tij në gojën e tyre dhe në bishtin e tyre. Bishti i tyre është në dukje si gjarpërinj me kokë. Me anë të tyre shkaktojnë dëm.

²⁰Por njerëzit që nuk u vranë me anë të këtyre katastrofave, nuk u kthyen te Perëndia. Vazhduan të adhuronin djajtë, idhujt e artë, të argjendtë, të bronzët, të hekurt, të drunjë - këto perëndi të vetëpunuara që nuk mund të shohin, as të dëgjojnë as të ecin. ²¹Jo, nuk u kthyen: vazhduan të vritnin, të bënin magji dhe imoralitet dhe të vidhnin.

Engjëlli me librin e vogël

10 Pastaj pashë edhe një engjëll tjetër të fuqishëm që zbriste nga qielli. Ishte i mbështjellë në re, mbi kokë kishte një ylber. Fytyrën e kishte si dielli dhe i këmbët kishte si shtylla zjarri. ²Në dorë mbante një librezë të hapur. Këmbën e djathtë e vuri mbi det dhe të majtën mbi tokë. ³Bërtiti me zë të lartë, që tingëllonte si ulërimë luanësh, dhe në thirrjen e tij u përgjigjën shtatë bubullimat me ushtimë. ⁴Desha të shkruaja atë që thanë, por dëgjova një zë nga qielli që tha: «Atë që thanë shtatë bubullimat, mbaje për vete. Mos e shkruaj!»

⁵Pastaj engjëlli që pashë se qëndroi mbi det dhe mbi tokë, e lartësoi dorën e tij të djathtë drejt qiellit. ⁶U përбетua me Atë që jeton në përjetësi, që ka krijuar qiellin dhe të gjithë banorët e tij, e tha: «Afati nuk do të zgjatet më! ⁷Kur t'i bjerë trumbetës engjëlli i shtatë, Perëndia do ta zbatojë planin e tij të fshehtë, siç u shpalli shërbëtorëve të tij, profetëve.»

⁸Pastaj zëri që dëgjova nga qielli, foli rishtas me mua e tha: «Shko e merre librezën e hapur nga dora e engjëllit që qëndron mbi det dhe mbi tokë.» ⁹U afrova engjëllit dhe iu luta të ma japë librezën. Ai më tha: «Merre dhe haje! Do të të dhembë barku, por në gojën tënde do të jetë e embël si mjalta.» ¹⁰Ja mora librezën nga dora dhe e hëngrta: në gojën time ishte e embël si mjalta, por pasi e gëlltita, stomaku përsoi dhimbje.

¹¹Pastaj dikush më tha: «Ti duhet përsëri ta shpallësh, nën frymëzimin e Shpirtit të shenjtë, planin e Perëndisë për popujt, kombet, fiset dhe mbretërit.»

Dy dëshmitarët për Izraelin

11 Pastaj m'u dha një kallam që i ngjante një shkopi matës, dhe dikush më tha: «Ngrihu dhe mate tempullin e Perëndisë, dhe altarin. Numëro sa njerëz adhurojnë atje. ²Por lëre oborrin e jashtëm

të tempullit. S'ka nevojë ta masësh, sepse iu dorëzua paganëve. Për dyzet e dy muaj ata do ta shkretotjnë Jerusalemin, qytetin që i takon Perëndisë. ³Unë do t'i dërgoj dy dëshmitarët e mi. Ata janë të veshur me petk zie e pendese e do të shpallin, nën frymëzimin e Shpirtit të Perëndisë, për një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë, atë me të cilin Perëndia i ngarkoi.»

⁴Dy dëshmitarët janë dy ulla të ulla dhe dy shandanët që qëndrojnë para Zotit të botës. ⁵Në qoftë se ndokush kërkon t'u bëjë keq, nga goja u del zjarr dhe i përpi armiq të tyre. Në këtë mënyrë do të mbarojnë të gjithë ata që kërkojnë t'u bëjnë dëm. ⁶Këta kanë pushtet ta mbyllin qiellin, që të mos bjerë shi gjersa ta shpallin lajmin nga Perëndia. Gjithashtu kanë pushtet ta shndërrojnë ujin në gjak dhe të sjellin mbi tokë çdo katastrofë të mundur sa herë që të duan.

⁷Kur ta mbarojnë shpalljen e lajmit të tyre, Egërsira që del nga Humnera do të luftojë me ta, do t'i mundë dhe do t'i vrasë. ⁸Kufomat e tyre do të rrinë në tregun e Jerusalemit, qytetit të madh, ku u kryqëzua Zoti i tyre. Emri i figurshëm i atij qyteti (apostat të asaj kohe) do të jetë Sodomi ose Egjipti. ⁹Njerëzit nga mbarë bota, prej të gjithë popujve, prej të gjitha fiseve dhe prej të gjitha gjuhëve dhe prej të gjitha kombeve do t'i shikojnë kufomat e tyre për tri ditë e gjysmë. Nuk do të lejojnë t'i varrosen kufomat e tyre. ¹⁰Banorët e tokës do të galdojnë për vdekjen e tyre dhe do t'i ndajnë dhuratat njëri-tjetrit, sepse të dy këta profetë u shkaktuan tortura.

¹¹Por pas tri ditësh e gjysmë, Perëndia i gjallëroi përsëri profetët me frymën e tij dhe ata u ngritën përsëri në këmbë. Të gjithë ata që e panë këtë, u trembën shumë.

¹²Pastaj të dy profetët dëgjuan një zë të madh nga qielli që i urdhëroi: «Ngrihuni këtu!» Armiq të tyre panë se si u ngritën në qiell mbi re. ¹³Në atë moment, ra një termet i madh. E dhjeta pjesë e qytetit u rrafshua. Në këtë termet vdiqën shtatë mijë veta. Ata që shpëtuan u trembën për vdekje

dhe e pranuan pushtetin e Perëndisë që sundon në qiell.

¹⁴Ky ishte tmerrri i dytë. Por kini kujdes, tmerrri i tretë po vjen pa vonesë!

Trumbeta e shtatë

¹⁵Pastaj engjëlli i shtatë i ra trumbetës. Atëherë në qiell u ngritën zëra të mëdhenj që thoshin: «Tani i përket sundimi mbi tokë Perëndisë sonë dhe Mbretit (Mesisë) që e emëroi dhe ata do të mbretërojnë përgjithmonë!»

¹⁶Njëzet e katër këshilltarët që rrinin në frone para Perëndisë, ranë përmbys dhe e adhuruan. ¹⁷Ata thanë: «Të falënderojmë, o Zot, Perëndi i gjithpushtetshëm, ty që je, ty që ishe! E ushtrove fuqinë tënde të madhe dhe more sundimin. ¹⁸Paganët u rebeluan, por i arriti zemërimi yt! Erdhi koha të gjykohen të vdekurit. Erdhi koha për shpërbimin e shërbëtorëve të tu, profetëve, dhe për shpërbimin e të gjithëve, të vegjëlve dhe të mëdhenjve, që të takojnë ty. Erdhi koha për dënimin e të gjithë atyre që e prishin tokën!»

¹⁹U hap tempulli i Perëndisë në qiell dhe u duk Arka e Besëlidhjes së tij. Atëherë shpërthyen vetëtimat, gjëmë e rrufe: toka u tund dhe ra breshër i madh.

Teprica besnike e Izraelit dhe djalli

12 Pastaj në qiell u duk një fenomen që bënte përshtypje të thellë: ishte një grua e veshur me diell, me hënë nën këmbë dhe në kokë kurorën me dymbëdhjetë yje! ²Ajo ishte në prag për të lindur dhe vuajtjet e bënë të kllithte.

³Pastaj në qiell u duk një fenomen tjetër: një kuçedër e madhe dhe e kuqe me shtatë koka e dhjetë brirë. Çdo kokë mbante një kurorë. ⁴Me bishtin e tij ngrehu pas vetes të tretën e yjeve të qiellit, dhe i rrëzoi për tokë. Zuri vend para gruas që po e lindte fëmijën që, posa ta lindte atë, t'ia hante. ⁵Gruaja lindi një djalë që do t'i sundojë të gjithë popujt me skeptër hekuri. Por djali i

porsalindur u rrëmbye menjëherë në qiell, drejt fronit të Perëndisë. ⁶Gruaja iku në shkretëtirë ku Perëndia i kishte përgatitur një vend shpëtimi ku mund të ushqehet për 1.260 ditë.

⁷Pastaj shpërtheu lufta në qiell: Mihaeli dhe engjëjt e tij luftonin kundër kuçedrës. Kuçedra me engjëjt e saj kundërsulmuan, ⁸por u mundën. Asaj bashkë me engjëjt e saj nuk i lejohej më të mbetej në qiell. ⁹Kuçedra e madhe u hodh poshtë. Ajo është gjarpri i lashtë që gjithashtu quhet djalli ose Satani, mashtuesi i mbarë botës. Ai së bashku me të gjithë engjëjt e tij u rrëzua poshtë në tokë. ¹⁰Pastaj dëgjova një zë të madh në qiell që thoshte: «Tani ndodhi: Perëndia ynë e korri fitoren. Tani u tregua pushteti e tij dhe filloi sundimi e tij. Tani pushteti gjendet në duar të Mbretit (Mesisë) që e emëroi vetë. U hodh poshtë akuzuesi i bashkëbesimtarëve tanë, ai që ditë e natë i akuzonte para Perëndisë sonë, dhe u dëbua nga qielli. ¹¹Bashkëbesimtarët tanë e mundën me fuqi të gjakut të Qengjit dhe në sajë të dëshmisë së tyre. Ishin të gatshëm ta japin jetën e tyre dhe të merrnin mbi vete vdekjen. ¹²Prandaj gardo, o qiell, bashkë me të gjithë ata që banojnë atje. Vaj për tokë dhe për det, pasi djalli ra ndër ju. Zemërimi i tij është shumë i madh, sepse e di se nuk i mbetet veçse pak kohë!»

¹³Kur kuçedra pa që u rrëzua në tokë, filloi ta përndiqte gruan që lindi djalin. ¹⁴Por gruas iu dhanë dy krahë të mëdhenj si të shqiponjës së madhe, që të ikë me fluturim në shkretëtirë, në vendin e saj të shpëtimi. Atje ajo mund të qëndrojë në siguri, e mbrojtur nga sulmi i kuçedrës, për tre vjet e gjysmë. ¹⁵Gjarpri vulli nga goja një sasi shumë të madhe uji pas gruas që ta marrë lumi. ¹⁶Por toka i doli në ndihmë asaj: e përpiu ujin që kuçedra e kishte vjellë nga goja e saj. ¹⁷Kuçedra u zemërua shumë me gruan, dhe u largua për të luftuar kundër tepricës së pasardhësve të gruas. Këta janë njerëzit që u bindën urdhrave të Perëndisë dhe mbetën besnikë ndaj lajmit për Jezusin.

¹⁸Pastaj kuçedra doli në breg të detit.

Egërsira e parë: perandoria pagane e fundit dhe sundimtari i saj

13 Pashë një Egërsirë që po dilte prej detit, e cila kishte dhjetë brirë e shtatë koka. Në çdo bri kishte një kurorë dhe mbi kokat e saj ishin shkruar titujt që fyenin Perëndinë. ²Egërsira u duk si një leopard, këmbët i kishte si putra ariu dhe gojën si të luanit. Kuçedra ia dha pushtetin e saj ekzekutiv, fronin e saj dhe fuqi të madhe. ³Siç duket njerën ndër kokat e kishte të plagosur për vdekje, por plaga vdekjeprurëse iu shërua. Njerëzit e mbarë tokës u çuditën për këtë Egërsirë dhe iu bindën urdhrave të saj. ⁴Të gjithë njerëzit e adhuruan kuçedrën, sepse Egërsira i kishte dhënë një pushtet të tillë. Adhuruan edhe Egërsirën dhe thoshin: «Kush ia arrin Egërsirës? Kush mund të matet me të?»

⁵Egërsirës i lejohej të mbante fjalime të pabesueshme, në të cilat e fyente Perëndinë dhe për dyzet e dy muaj i lejohej ta ushtronte ndikimin e saj. ⁶Foli me përbuzje për Perëndinë, për emrin e tij, dhe për tempullin e tij si dhe për të gjithë ata që banojnë në qiell. ⁷Perëndia e lejoi që të bëjë luftë me popullin e tij dhe ta mundë. Të gjithë popujt dhe të gjitha kombet, të gjithë njerëzit e çdo gjuhe* i detyroi t'i binden urdhrit të tij. ⁸Të gjithë banorët e tokës do ta adhurojnë, të gjithë, emrat e të cilëve nuk u shkruan që nga fillimi i botës në librin e jetës së Qengjit të flijuar. ⁹Kush mund të dëgjojë, le të dëgjojë mirë: ¹⁰kush është caktuar për burg, do të burgoset. Kush është caktuar për ekzekutim, do të ekzekutohet. Duke marrë parasysh këtë, popullit të Perëndisë do t'i duhet qëndrueshmëri dhe besnikëri.

*Ndoshta hipërbolë për mbretërinë e tij evropiane (shih 16,10 dhe Danieli 3,4-7)

Egërsira e dytë: mesia i rremë i tokës së Izraelit

¹¹Pastaj pashë një Egërsirë tjetër që po dilte nga toka. Kishte dy brirë pors qengji, por fliste pors kuçedër. ¹²Në emër të

Egërsirës së parë ushtronte tërë pushtetin e saj. Ajo e detyroi tokën dhe të gjithë banorët e saj ta adhuronin Egërsirën e parë, plaga vdekjeprurëse e së cilës iu shërua. ¹³Egërsira e dytë bëri mrekulli të mëdha: Në sy të të gjithëve zjarrin e bëri të bjerë nga qielli në tokë. ¹⁴Me anë të mrekullive që i bëri në emër të Egërsirës së parë, i mashtroi të gjithë banorët e tokës. Egërsira ua mbushi mendjen të ngrinte një shtatore për nder të Egërsirës së parë që ishte plagosur me shpatë, por që shpëtoi. ¹⁵Egërsira e dytë edhe mund ta gjallëronte shtatoren e Egërsirës së parë, kështu që të flasë e të urdhërojë të vriten të gjithë ata që nuk e adhuruan shtatoren. ¹⁶Egërsira i kishte të gjithë në dorë: të mëdhenj dhe të vegjël, të pasur dhe të varfër, të lirë dhe skllëvër. I detyroi t'u vihet shenjë në dorën e djathtë ose në ballë. ¹⁷Vetëm ai që e kishte këtë shenjë, kishte të drejtë të blinte ose të shiste. Shenja përbëhej nga emri i Egërsirës ose nga shifra e këtij emri.

¹⁸Për këtë duhet urtësi. Kush ka mend mund të zbulojë çfarë është kuptimi i shifrës, sepse e shënon emrin e një njeriu. Kjo shifër është 666.*

*6 = njeriu, 3 = Perëndia. Prandaj njeriu që hiqet si Perëndi.

Fryti i parë i Izraelit

14 E pashë Qengjin që qëndronte në malin Cion. Bashkë me të ishin 144.000 veta. Mbanin emrin e tij dhe emrin e Atit të tij në ballë. ²Pastaj dëgjova një zhurmë nga qielli. Tingëllonte si ushtima e ujëvarës së madhe dhe si gjëma e bubullimës së madhe, por njëkohësisht si muzika e harpistëve. ³Para fronit, para katër qenieve të fuqishme engjëjllore dhe para anëtarëve të këshillit qiellor, këndonin një këngë të re. Vetëm ata 144.000 të çliuar me pagimin e jetës së Mesisë mund ta mësonin këtë këngë. ⁴Ata u mbajtën të pastër nga kulti idhujtar dhe e përcjellin Qengjin kudo që të shkojë. U çliuan nga njerëzit e tjerë dhe iu kushtuan

Perëndisë dhe Qengjit si fryti i parë. ⁵Në gojën e tyre nuk u gjet gënjeshtëri: ata janë pa të meta.

Prova e fundit për Izraelin

⁶Pastaj pashë një engjëll tjetër që po fluturonte lart në qiell. Kishte një mesazh që kurrë nuk do ta humbasë vlerën e tij. Ai duhej t'ua shpallte të gjithë banorëve të tokës, çdo kombi, çdo populli dhe njerëzve të të gjitha gjuhëve. ⁷Ai bërtiti me zë të madh: «Merreni Perëndinë seriozisht dhe jepini lavdi! Erdhi koha për t'i shpjerë njerëzit para gjyqit. Adhurojeni Krijuesin e qiellit e të tokës, të detit dhe të burimeve!»

⁸Pastaj e ndoqi një engjëll tjetër e tha: «Ra, ra Babilonia e madhe që i detyroi të gjitha kombet ta pinin verën e fortë të pabesisë së saj.»

⁹Të dy engjëjt e parë i ndoqi një engjëll tjetër, i treti, ku bërtiti me zë të lartë: «Kushdo që e adhuron Egërsirën dhe truporen e saj dhe e merr shenjë e saj në ballë ose në dorë, ¹⁰do të pijë verën e Perëndisë. Kjo është vera e inatit të tij që e derdhi të pazbutur në gotën e zemërimit të tij. Kush e adhuron Egërsirën do të hidhet në torturë të zjarrit dhe të squfurit ndër sy të engjëjve të Perëndisë dhe të Qengjit. ¹¹Tymi nga ky zjarr torturues do të ngrihet pa pushim e përgjithmonë në qiell. Kush e adhuron Egërsirën dhe truporen e saj dhe e mban shifrën e emrit të saj, nuk do të gjejë prehje as ditë as natë. ¹²Populli i Perëndisë që e dëgjon Atë dhe qëndron besnik ndaj Jezusit ka nevojë për qëndrueshmëri në këtë situatë.»

¹³Pastaj dëgjova një zë nga qielli: «Shkrui! Që tani, të lumtë ata që vdesin në shërbim të Zotit.» «Ashtu», tha Shpirti i Perëndisë, «ata do të pushojnë nga mundimet e tyre dhe do të gëzohen; sepse i përcjellin veprat e tyre (që dëshmojnë për ta).»

Armatat e kombeve pagane shkatërrohen në Izrael.

¹⁴Pashë një re të bardhë; mbi të rrinte Dikush që dukej si njeri. Në kokë kishte një

kurorë ari dhe në dorë një drapër të mprehtë. ¹⁵Pastaj doli një engjëll nga tempulli. Me zë të fortë i thirri atij që rrinte mbi re: «Sill me drapër dhe korr! Erdhi koha e të korrave: të korrat e tokës u poqën!» ¹⁶Atëherë ai që rrinte mbi re e hodhi draprin e tij mbi tokë dhe toka u korr.

¹⁷Pashë edhe një engjëll që doli nga tempulli i qiellit; edhe ai kishte një drapër të mprehtë. ¹⁸Doli edhe një engjëll tjetër nga altari. Ishte engjëlli i cili përgjigjet për zjarrin. I bërtiti më zë të madh atij që e kishte draprin e mprehtë: «Sill me draprin tënd të mprehtë dhe vili të vjelat në vreshtin e tokës, sepse rrushi u poq!» ¹⁹Engjëlli e hodhi draprin e tij në tokë dhe e voli vreshtin e tokës. Të vjelat i hodhi në shtrydhësen e madhe që paraqit zemërimin e Perëndisë. ²⁰Rrushi në shtrydhëse u shtrydh jashtë Jerusalemit e nga shtrydhësja rrodhi gjaku që u ngrit aq lart, sa që arriti gjer te freri i kuajve dhe rrodhi nëpër gjithë gjatësinë e Izraelit.*

*tekstualisht: 1.600 stadje (300 kilometra).

Engjëjt që sjellin katastrofat e fundit

15 Pastaj pashë në qiell një fenomen tjetër të habitshëm e të madh: shtatë engjëj duke sjellë shtatë katastrofat e fundit. Këto janë katastrofat e fundit me të cilat merr fund zemërimi i Perëndisë.

²Pashë diçka si një det qelqi të përzier me zjarr. Në këmbë, mbi detin qelqor, qëndronin ata që i qëndruan luftës me Egërsirën dhe me truporen e saj dhe nuk bënë lëshime ndaj shifrës së emrit të saj. Mbanin në dorë harpat që Perëndia ua kish-te dhënë. ³Këndonin këngën që Mosheu, shërbëtori i Perëndisë, e kompozoi, dhe këngën e Qengjit.

«O Zot, Perëndia ynë, o i Gjithpushtetshëm, sa të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e tua. Në gjithçka që planifikon dhe kryen, ti je i vërtetë dhe i drejtë, o Mbret i të gjithë popujve! ⁴Kush guxon, o

Zot, të mos të dëgjojë ty, e të mos e nderojë emrin tënd. Të gjithë popujt do të vijnë dhe të bien përmbyës para teje, sepse vendimet e tua dolën si të drejta!»

⁵Pastaj pashë se si në qiell u hap tempulli i Perëndisë, Tenda e shenjtë, në të cilën Perëndia është i pranishëm. ⁶Shtatë engjëjt me shtatë katastrofat dolën nga Tempulli. Ata ishin të veshur me li të pastër dhe të shndritshëm, të ngjeshur rreth parzmës me brez të gjerë ari. ⁷Njëra nga katër qeniet engjëjllore të pushtetshme u dha shtatë engjëjve shtatë gota ari. Ato ishin të mbushura plot me zemërimin e Perëndisë së përjetësisë. ⁸Tempulli u mbush me tymin që dilte nga madhështia e Perëndisë dhe nga pushteti i tij. Askush nuk mund të hynte në tempull derisa të mos merrnin fund shtatë katastrofat që i sollën shtatë engjëjt.

Shtatë gotat e zemërimit të Perëndisë

16 Pastaj dëgjova një zë të fortë që, nga tempulli, u thoshte shtatë engjëjve: «Dilni e zbrazi mbi tokë shtatë gotat e zemërimit të Perëndisë.»

²Engjëlli i parë shkoi dhe e zbrazi gotën e tij mbi tokë. Atëherë të gjithë atyre që e mbanin shenjë e Egërsirës dhe e adhuronin truporen e saj, u doli një lungë e keqe dhe e dhembshme.

³Engjëlli i dytë e zbrazi gotën e tij mbi det. Atëherë deti u bë si gjaku i një të vvari dhe mbarë fauna në det ngordhi.

⁴Engjëlli i tretë e zbrazi gotën e tij në lumenj dhe në burime, dhe ato u bënë gjak. ⁵Dëgjova engjëllin që përgjigjej për ujërat që tha: 'O i Shenjti, Ti që je dhe Ti që ishe, Ti u tregove gjyqtar i drejtë në të gjitha këto vendime gjyqësore. ⁶Të gjithë atyre që e kishin derdhur gjakun e popullit të Perëndisë dhe të profetëve të tij, u dhe të pinë gjak. Ashtu e marrin atë që meritojnë.'

⁷Pastaj dëgjova një zë nga altari që tha: 'Ashtu, o Zot, Perëndia ynë, Zoti i të gjithave; vendimet e tua janë të drejta dhe të vërteta.'

⁸Engjëlli i katërt e zbrazi gotën e tij mbi diell. Atëherë i lejohej diellit t'i torturonte njerëzit me rrezet e tij të zjarra. ⁹E njerëzit u përvëluan nga ngrohtësia e madhe. E shanin emrin e Perëndisë që i kishte urdhëruar këto katastrofa, por nuk u kthyen dhe nuk donin t'i nënshtroheshin Atij.

¹⁰Engjëlli i pestë e zbrazi gotën e tij mbi fronin e Egërsirës. Atëherë errësira ra në tërë sipërfaqen e mbretërisë së saj. Njerëzit e kafshonin gjuhën nga dhembja. ¹¹E shanin Perëndinë e qiellit për shkak të torturave dhe të lungave të tyre; por nuk i lanë veprat e tyre të turpshme.

¹²Engjëlli i gjashtë e zbrazi gotën e tij mbi Eufratin, lumin e madh; atëherë lumi u tha. Kështu iu hap rruga mbretërve të Lindjes për të ndërhyrë. ¹³Pastaj pashë tre shpirtra të këqij që u ngjanin bretkocave. Kuçedra, Egërsira dhe Profeti i rremë i vullën nga goja. ¹⁴Këta janë shpirtra djajsh që bëjnë mrekulli. Këta të tre i vizituan të gjithë mbretërit e botës për t'i bashkuar në luftë për Ditën e madhe të Perëndisë së gjithpushtetshme.

¹⁵«Ja, po vij», thotë Zoti, «si vjen vjedhësi! Lum ai që rri zgjuar dhe i ruan petkat e tij. Nuk do të ecë i zhveshur dhe nuk do të turpërohet para të tjerëve kur ta shohin.»

¹⁶Të tre shpirtrat e djajve i bashkuan mbretërit në një vend që hebraisht quhet Harmagedon.*

¹⁷Engjëlli i shtatë e zbrazi gotën e tij në ajër. Atëherë nga froni në tempull doli një zë i fortë që thoshte: 'U krye.' ¹⁸Atëherë vetëtiu, bubulloi dhe gjëmoi, dhe toka u tund shumë. Qëkurse njerëzit banonin në tokë, nuk kishte rënë një termet aq i madh. ¹⁹Qyteti i madh plasi në tri pjesë dhe qytetet e të gjitha shteteve u rrafshuan. Por Perëndia nuk e kishte harruar Babilonin. Edhe ajo u detyrua të pinte nga gota e mbushur me zemërimin e zjarrtë të Perëndisë. ²⁰Të gjithë ishujt dhe malet u zhdukën. ²¹Nga qielli mbi njerëzit ranë mollokë akulli të mëdhenj që peshonin gjer 50 kilogramë. Ata e shanin Perëndinë për

shkak të breshërit, sepse ishte i tmerrshëm.

*Rrafshina e Megidonit ishte bërë vend i njohur për disfatë ushtarake.

Fundi i paganizmit dhe i fesë së rreme

17 Njëri nga të shtatë engjëjt që i mbanin shtatë gotat, m'u afrua e më tha: «Eja të të tregoj si do të dënohet Prostituta e madhe, qyteti që është i ndërtuar në rrjet kanalesh. ²Mbretërit e botës u lidhën me të. Banorët e botës u dehën, sepse u trullosën me 'verën' e pabesisë së saj.»

³Shpirti i Perëndisë më shtyri në dorë dhe engjëlli më çoi në shkretëtirë. Atje pashë një Grua. Ajo rrinte kaluar mbi Egërsirën e kuqe, mbi të cilën ishin shkruar gjithkund slogane që shanin Perëndinë. Egërsira kishte shtatë kokë dhe dhjetë brirë. ⁴Gruaja ishte e veshur me një petk të purpurt dhe të kuq të ndezur dhe ishte e stolisur me ar, gurë të çmueshëm dhe me perla. Në dorë kishte një gotë ari. Gota ishte e mbushur me kobë dhe me ndyrësi - shenja e jetës së saj të shthurur. ⁵Në ballë e kishte të shkruar emrin me kuptimin e fshehtë që vijon: 'Unë jam Babilonia e madhe, nëna e çdo pabesie dhe e gjithçkaje në botë që ngjall neveri te Perëndia.' ⁶Pashë se si gruaja ishte dehur me gjakun e popullit të Perëndisë. Kishte pirë gjakun e të gjithë atyre që ishin vrarë për shkak të besnikërisë ndaj Jezusit.

U shtanga nga tmerri, kur e pashë. ⁷Por engjëlli më pyeti: «Përse u tmerrrova kaq shumë? Do të të tregoj misterin e kësaj Gruaje dhe të Egërsirës me shtatë koka dhe me dhjetë brirë, që e mban në shpinë. ⁸Egërsira që pe, ishte e më nuk është, dhe së shpejti do të ngrihet përsëri nga Humnera - por për të mbaruar. Banorët e tokës, emrat e të cilëve që nga fillimi i botës nuk u shkruan në librin e jetës, do të habiten kur ta shohin Egërsirën. Më parë ishte, tani s'është më dhe një ditë do të paraqitet përsëri.

⁹Këtu kërkohet mendja që mund ta shp-

jegojë këtë. Shtatë kokat janë shtatë kodra. Këto janë kodrat mbi të cilat rri Gruaja. Përveç kësaj shënojnë shtatë mbretërit.

¹⁰Pesë prej tyre ranë, njëri ende sundon, kurse i fundit nuk është paraqitur ende. Kur të vijë, do të qëndrojë vetëm për pak kohë.

¹¹Egërsira që ishte, e megjithatë nuk është, është mbreti i tetë. Por është edhe një nga shtatë mbretërit dhe shkon në humbje.

¹²Dhjetë brirët që pe, janë dhjetë mbretër, sundimi i të cilëve ende nuk filloi. Vetëm për një orë do të marrin pushtet bashkë me Egërsirën. ¹³Të dhjetët ndjekin një qëllim të përbashkët dhe ia dorëzojnë pushtetin dhe ndikimin Egërsirës. ¹⁴Do të luftojnë kundër Qengjit. Por Qengji bashkë me dishepujt e vet besnikë, të cilët vetë i zgjodhi dhe i thirri, do ta mundë, sepse Qengji është Zoti më i lartë dhe Mbreti më i lartë.»

¹⁵Engjëlli vazhdoi: «I pe ujërat mbi të cilat rri Prostituta. Janë popujt, masa njerëzish të të gjitha gjuhëve. ¹⁶Egërsira dhe dhjetë brirët që i pe, do ta urrejnë Prostitutën. Do t'i rrëmbejnë gjithçka që ka, në mënyrë që të mbetet e zhveshur. Do t'ia hanë mishin dhe do ta djegin në zjarr. ¹⁷Perëndia në të vërtetë i drejtoi, në mënyrë që t'i kryejnë qëllimet e tij. Ata do të veprojnë së bashku dhe do t'ia dorëzojnë pushtetin e tyre Egërsirës, derisa të realizohen profecitë e Perëndisë. ¹⁸Gruaja që pe, paraqit qytetin e madh që i ka mbretërit e botës nën pushtetin e tij.»

Fundi i sistemit botëror nën ndikimin e Satanit

18 Pastaj pashë një engjell tjetër që po zbriste nga qielli. Kishte pushtet të madh dhe shkëlqimi i tij ndriçoi mbarë tokën. ²Ai bërtiti me zë të fortë: «Ra, ra Babilonia, qyteti i madh. Tani u bë banesë e djajve dhe shpirttrave të këqij. Gjithfarë shpendësh të papastër dhe të shëmtuar banojnë brenda mureve të saj. ³Popujt të tërë e pinë verën e saj, verën e fortë të pasioneve të saj të

shthurura. Mbretërit e tokës u lidhën me të në pabesinë e saj. Tregtarët e tokës u pasuruan me mirëqenien e saj shumë të madhe.»

⁴Pastaj dëgjova nga qielli një zë tjetër, i cili tha: «Dil prej saj, populli im! Përndryshe do të jeni bashkëfajtorë me mëkatet e saj dhe do të merrni pjesë në dënimin e saj. ⁵Perëndia, në të vërtetë, nuk i harroi veprat e saj të turpshme. Mëkatet e saj ngrihen gjer në qiell. ⁶Trajtojeni si ajo ju trajtoi ju. Paguajeni dyfish me të njëjtën monedhë. Gotën që ajo jua përgatiti - detyrojeni të pijë dyfish. ⁷Jepini aq dhembje dhe vuajtje sa i dha vetes shkëlqim dhe luks. Ajo thotë me vete: 'Unë rri në fron si mbretëreshë! Nuk jam aspak veshshë dhe kurrë nuk do të trishtohem!' ⁸Për këtë do të bien mbi të në të njëjtën ditë sëmundje, fatkeqësi dhe uri, dhe ajo do të mbarojë në zjarr. Me të vërtetë, Perëndia, Zoti, që e dënoi, është i fuqishëm.»

⁹Kur mbretërit e botës që u lidhën me të dhe që u ngjitën me pasionet e tij, ta shohin tymin e qytetit që po digjet, do të vajojnë dhe do të qajnë për shkak të tij. ¹⁰Ata do të mbahen në një largësi të madhe, sepse kishin frikë për agoninë e qytetit. Ata do të vajojnë: «Sa e tmerrshme! O Babiloni, qytet i madh dhe i fuqishëm. Brenda një ore, dënimi ra mbi ty.»

¹¹Po edhe tregtarët e botës do të qajnë e do të vajojnë për ty, sepse askush më nuk ua blen mallrat: ¹²as arin, e argjendin, as gurët e çmueshëm, dhe perlat, as lirin më të pastër, as mëndafshin, dhe pëlhurat e purpurta dhe të kuqe të ndezur; as drurin shumë të rrallë, as sendet e fildishta, as drurin e çmuar, bronzin, hekurin, ose mermerin; ¹³askush s'u bleu kanellë, as balsam, erëza të mira, mirrë, temjan; verë, vaj, miell të bardhë, grurë; lopë, dhen, kuaj, qerre, robër dhe as njerëz të gjallë! ¹⁴Po edhe pemë, që aq i dëshironit, s'ka më. U zhduk pasuria bashkë me shkëlqimin e saj mashtues. Humbën të dyja. ¹⁵Tregtarët që u pasuruan me anë të tregtisë me qytetin, do të rrinë larg, sepse kanë frikë nga agonja e tij. Do të qajnë e do të vajojnë, ¹⁶e do të

thonë: «Sa e tmerrshme për këtë qytet të fuqishëm! E kishte zakon të vishej me li, me pëlhurë të purpurte dhe të kuqe të ndezur. Stolisesh me ar, me gurë të çmueshëm dhe me perla. ¹⁷Dhe brenda një ore e humbi tërë pasurinë e tij.»

¹⁸Kapitenët dhe udhëtarët, marinarët dhe të gjithë ata që e sigurojnë jetesën me detin, rrinin larg. Kur e panë tymin e qytetit që po digjej, thirrën: «Atij qyteti s'i afrohet dot qytet.» ¹⁹Dhe hodhën pluhur mbi kokat e tyre, qanin dhe vajtonin me të madhe: «Sa e tmerrshme për këtë qytet të fuqishëm! Me pasurinë e tij u pasuruan të gjithë pronarët e anijeve. E brenda një ore humbi gjithçka!»

²⁰«Gëzohu, o qiell, për rrënimin e tij! Gëzohuni, popull i Perëndisë, apostuj dhe profetë. Perëndia e dënoi për gjithçka që bëri.»

²¹Pastaj një engjëll mori një gur që ishte i madh sa një gur mulliri. E hodhi në det e tha: «Kështu do të hidhet poshtë me gjithë dhunë Babilonia, qytet i madh, dhe askush nuk do ta shohë më! ²²Harpistët dhe këngëtarët, fyelltarët dhe trumbetarët s'do t'i dëgjojnë askush më brenda mureve të tua, o Babiloni! Askush që ushtron një zanat, s'do të jetojë më në ty. Zhurma e mokrit në ty s'do të dëgjohej më. ²³As do të digjet më në ty një llambë. As zë dhëndri, as zë nuseje kurrë në ty s'do të dëgjohej. Tregtarët e tu ishin me influencë të madhe në botë dhe me magjinë tënde mashtuese mashtrove kombe të tëra. ²⁴Në këtë qytet u derdh gjaku i profetëve dhe i popullit të Perëndisë. Qyteti është fajtor për derdhjen e gjakut të të gjithë (besimtarëve) që u vranë mbi tokë.»

Triumfi i Perëndisë

19 Pastaj dëgjova në qiell brohoritjen e një shumice të madhe: «Haleluja - lavdi Zotit! Shpëtimi, madhështia dhe pushteti i përkasin Perëndisë sonë! ²Vendimet e tij janë të vërteta dhe të drejta. Ai e dënoi Prostitutën e madhe që e prishi tokën me

veprat e saj të turpshme. E shpagoi derdhjen e gjakut të shërbëtorëve të tij që ngjiste në duart e saj.»

³E përsëri thanë: «Haleluja - lavdi Zotit! Tymi i qytetit ngrihet përgjithmonë lart në qiell!» ⁴Njëzet e katër anëtarët e këshillit qiellor dhe katër qeniet e fuqishme engjëjllore ranë përmbys dhe e adhuruan Perëndinë që rri në fron. Thirrën: «Amen! Haleluja!»

Populli i përgatitur i Perëndisë

⁵Pastaj nga froni jehoi zëri që tha: «Lavdërojemi Perëndinë tonë, ju shërbëtorë të tij dhe ju të gjithë që e nderoni, të vegjël e të mëdhenj!»

⁶Pastaj dëgjova thirrjen e një shumice të madhe. Tingëllonte si zhurma e një ujëvare të fuqishme e si bubullimë rrufesh të forta. Ata thirrën: «Haleluja - lavdi Zotit! Zoti tani e filloi sundimin e tij, Ai, Perëndia ynë, Zoti i të gjithave. ⁷Të gëzohemi e gadojmë; t'i japim nder. Erdhi dasma e Qengjit: nusja e tij është përgatitur. ⁸Asaj iu dha një petk madhështor prej liri të pastër dhe të shkëlqyeshëm!»

Petku i lirit paraqit veprat e drejta* të popullit të Perëndisë.

⁹Pastaj engjëlli më tha: «Shkruaj! Le të gëzohet ai që është i ftuar në gostinë e dasmës së Qengjit!» E shtoi: «Këto janë fjalë të besuara të Perëndisë!»

¹⁰Rashë përmbys para tij për ta adhuruar, por ai më tha: «Mos e bëj! Unë jam vetëm shërbëtor si ti dhe si bashkëbesimtarët e tu që janë dëshmitarë besnikë për Jezusin. Vetëm Perëndinë adhuro!»

Kjo dëshmi për Jezusin i frymëzon të gjitha profecitë.

*tekstualisht: drejtësitë, d.m.th. veprat me të cilat tregohet realiteti i raportit të drejtë me Perëndinë

Ndërhyrja e Mesisë dhe shkatërrimi i pushtetit pagan

¹¹Pastaj pashë qiellin e hapur. Atje qëndronte një kalë i bardhë. Në të rrinte Ai që quhet 'Besniku' dhe 'i Vërteti'. Ai gjy-

kon dhe lufton me drejtësi. ¹²Sytë i kishte si flakë zjarri, mbi kokë mbante shumë kurora. Një emër ishte shkruar mbi të që vetëm Ai vetë e di. ¹³Ishte i mbështjellë me mantel në ngjyrë gjaku dhe për emër quhet: 'Fjala e Perëndisë'. ¹⁴E përcillnin armatat qiellore. Të gjithë ishin mbi kuaj të bardhë e të veshur me petk liri të hollë dhe të pastër. ¹⁵Nga goja e tij dilte shpata e mprehtë për të mundur paganët. Do t'i shpartallojë me skeptër hekuri dhe do t'i shtrydhë si shtrydhet rrushi në shtrydhëse. Kështu e zbaton zemërimin e fortë të Perëndisë, Zotit të mbarë botës. ¹⁶Në mantel dhe në flamur e ka të shkruar emrin e tij: 'Mbreti më i lartë dhe Zoti suprem!'»

¹⁷Pastaj pashë një engjell që qëndronte në diell. Ai u thirri të gjithë zogjve që fluturojnë lart në qiell: «Ejani! Bashkohuni për gostinë e madhe të Perëndisë! ¹⁸Ejani! Hani mish mbretërisë, mish gjeneralësh dhe luftëtarësh! Hani mishin e kuajve dhe kalorësve të tyre, dhe mish gjithfarë njerëzish - të lirë dhe skllevër, të vegjël dhe të mëdhenj!»

¹⁹Pastaj pashë Egërsirën dhe mbretërit e tokës dhe ushtritë e tyre. Ata ishin bashkuar për të filluar luftën me Atë që rrinte në kalë dhe me ushtrinë e tij. ²⁰Egërsira u zu rob dhe bashkë me të edhe Profeti i rremë që kishte bërë mrekulli në emër të Egërsirës. Me anë të këtyre mrekullive ai i kishte mashtruar të gjithë ata që kishin marrë shenjen e Egërsirës dhe kishin adhuruar truporen e saj. Egërsira dhe Profeti i rremë u hodhën për së gjalli në liqenin e squfunit të zjarrtë. ²¹Ushtritë e tyre u shkatërruan me anë të shpatës që dilte nga goja e atij që rrinte në kalë. Të gjithë zogjtë u ngopën me mishin e tyre.

Vendosja e mbretërisë së Mesisë

20 Pastaj pashë një engjell tjetër që po zbriste nga qielli me çelësin e Humnerës dhe me hekura të mëdhenj në dorë. ²Ai e kapi kuçdrën - Gjarprin e vjetër - Djallin,

Satanin - dhe e lidhi me pranga për një mijë vjet. ³E plandosi në Humnerë, mbylli hyrjen dhe e vulosi. Kështu për një mijë vjet nuk ishte në gjendje t'i mashtronte më kombet. Pasi të mbarojë kjo kohë, duhet liruar për pak.

⁴Pastaj pashë edhe fronet. Atyre që u ulën në to u dha pushtet për të gjykuar. Pashë edhe shpirtat e atyre që u ekzekutuan, sepse botërisht ndërhyjnë për Jezusin edhe për Fjalën e Perëndisë. Nuk e kishin adhruar as Egërsirën as truporen e saj dhe nuk e morën shenjën në ballë as në dorën e tyre. U kthyen në jetë dhe bashkë me Mesinë mbretëruan për një mijë vjet. ⁵Të vdekurit e tjerë u ringjallën vetëm me mbarimin e një mijë viteve.

Kjo është ringjallja e parë. ⁶Le të gëzohen të zgjedhurit që do të marrin pjesë në ringjalljen e parë. Mbi ta vdekja e dytë s'ka më pushtet: ata do t'i shërbejnë Perëndisë dhe Mesisë si priftërinj e do të sundojnë bashkë me të për një mijë vjet.

Shpartallimi i Satanit

⁷Kur të mbushen një mijë vjet, Satani do të lirohet nga burgu i tij. ⁸Do të dalë t'ua mbushë mendjen popujve nga të katër anët e botës - Gogë dhe Magogë. Ata janë aq të shumtë sa kokrrizat e rërës në breg të detit, dhe Satani do t'i bashkojë të gjithë në luftë. ⁹Këta u derdhën në mbarë tokën (e premtuar) dhe e rrethuan (Jerusalem), fushimin e popullit të Perëndisë, qytetin që Perëndia e do. Por nga qielli zbriti zjarri dhe i përpiu. ¹⁰Pastaj Djalli, i cili i kishte mashtruar, u plandos në liqenin e zjarrtë dhe të sqfuri, aty ku gjendeshin Egërsira dhe Profeti i rremë. Aty do të vuajnë ditë e natë, përgjithmonë.

Gjyqi i fundit

¹¹Pastaj pashë një fron të madh dhe të bardhë dhe Atë që rri në të. Me shikimin e tij u zhduk toka e qielli pa lënë gjurmë fare. ¹²Pashë të gjithë të vdekurit - të mëdhenj e të vegjël, në këmbë para fronit. U hapën

librat (në të cilët janë shkruar të gjitha veprat e njerëzve). Pastaj u hap edhe një libër tjetër: libri i jetës. Të vdekurit u gjykuan sipas veprave të tyre që ishin shkruar në libra. ¹³Edhe deti i ktheu të vdekurit që ishin në të. Po ashtu edhe Vdekja dhe Bota e të vdekurve i liruan të vdekurit e tyre. Të gjithë u gjykuan sipas veprave të tyre. ¹⁴Vdekja dhe bota e të vdekurve u hodhën në liqenin e zjarrtë. Liqeni i zjarrtë është vdekja e dytë. ¹⁵Kushdo, emri i të cilit nuk u gjet i shkruar në librin e jetës, u plandos në liqenin e zjarrtë.

Mbretëria e Perëndisë

21 Pastaj pashë një qiell të ri dhe një tokë të re. Qielli i parë dhe toka e parë ishin zhdukur dhe deti s'ishte më. ²Pashë se si qyteti që i takon Perëndisë - Jerusalemi i ri - zbriste nga qielli, nga Perëndia. Ishte stolitur si nusja e përgatitur për fatin e saj. ³Pastaj dëgjova një zë të fortë që vinte nga fronti: «Tani Perëndia banon ndër njerëzit. Ai do të mbetet ndër ta dhe ata do të jenë populli i tij. Dhe Ai, Perëndia me ta, do të jetë Perëndia i tyre. ⁴Ai do t'i fshijë të gjithë lotët nga sytë e tyre. S'do të ketë më as vdekje, as vaj, as ofshamë, as dhembje. Rendi i mëparshëm mori fund.»

⁵Pastaj Ai që rrinte në fron tha: «Tani unë i bëj të gjitha të reja!» Ai më tha: «Shkruaji këto fjalë, sepse janë të vërteta dhe të besueshme.» ⁶E vazhdoi: «Po, ato u realizuan! Unë jam I Pari dhe I Fundit! Fillimi dhe Mbarimi! Atij që ka etje, unë do t'i jap të pijë falas. Unë do t'i japë ujë nga burimi i jetës. ⁷Kush e korr fitoren, do ta marrë nga unë këtë dhuratë, dhe unë do të jem Perëndia i tij, dhe ai do të jetë biri im. ⁸Por frikakët, dhe të pabesët, njerëzit seksualisht të prishur, vrasësit dhe tradhtarët bashkëshortorë, shortarët dhe idhujtarët, e të gjithë ata që largohen nga e vërteta, fatin e kanë në liqenin që digjet me sqfur të zjarrtë.» Kjo është vdekja e dytë.

Jerusalemi i ri në kohën e mbretërisë së Mesisë

⁹Njëri nga shtatë engjëjt që mbanin shtatë gotat plot me shtatë katastrofat e fundit, u afrua e më tha: «Afrohu! Do të të tregoj Nusen, Gruan e Qengjit.» ¹⁰Shpirti më shtyri në dorë dhe në vegim engjëlli më çoi në majë të një mali të lartë. Ma tregoi qytetin që i takon Perëndisë, Jerusalemin që kishte zbritur nga qielli, prej Perëndisë. ¹¹Shkëlqente nga madhështia e Perëndisë dhe ndrinte si një gur i çmueshëm, si jaspis i kthjellët, si kristal. ¹²Qyteti ishte rrethuar me mure të mëdha e të larta me 12 porta. Portat i ruanin 12 engjëj, dhe emrat e 12 fiseve të Izraelit ishin shkruar në to. ¹³Nga çdo anë e horizontit shiheshin tri porta, nga veriu, nga jugu, e nga perëndimi.

¹⁴Muri i qytetit ishte ndërtuar mbi 12 gurë themeli, mbi të cilët ishin shkruar emrat e 12 apostujve të Qengjit.

¹⁵Engjëlli që fliste me mua, kishte një shkop të artë për të matur qytetin, portat dhe muret e tij. ¹⁶Qyteti ishte katror: gjatësia e tij e barabartë me gjerësinë. E mati qytetin me shkop: 12.000 stadje: gjatësia dhe lartësia e barabartë. ¹⁷Mati dhe murin e qytetit: sipas masës që përdorin njerëzit - 144 kutë. ¹⁸Muret e qytetit janë të ndërtuara me jaspis, kurse vetë qyteti me ar të kulluar, dhe të tejdukshëm si xhami. ¹⁹Themelet e murit ishin të stolisura me çdo lloj gurësh të çmuar. I pari, guri i themelit, është jaspis, i dyti safir, i treti kalcedon, i katërti smerald, ²⁰i pesti sardoniks, i gjashti sard, i shtati krizolit, i teti beril, i nënti topaz, i dhjeti krizopraz, i njëmbëdhjeti hiacin, i dymbëdhjeti ametist. ²¹Dymbëdhjetë portat - dymbëdhjetë margaritarë: secila portë përbëhej nga një margaritar i vetëm. Rruga kryesore - ar i kulluar, i tejdukshëm si xham.

²²Në qytet tempull nuk pashe. Perëndia, Zoti i të gjithave, është vetë tempulli i tij dhe Qengji bashkë me Të. ²³Qyteti s'ka nevojë për diell as për hënë për t'u ndriçuar. Madhështia e Perëndisë e ndriçon dhe

Qengji është dielli i tij. ²⁴Popujt do të jetojnë në dritën që del nga qyteti. Mbretërit e botës do të sjellin në të dhuratat e tyre. ²⁵Portat e tij do të jenë të hapura gjithë ditën: kurrë s'do të mbyllen, sepse aty nuk do të ketë më natë! ²⁶Në të do të sillen dhuratat madhështore dhe pasuria e popujve. ²⁷Por në të s'do të hyjë asgjë që nuk është e pastër, as ai që bën vepra të poshtra ose gënjen; do të hyjnë vetëm ata që janë të shkruar në librin e jetës së Qengjit.

22 Engjëlli më tregoi edhe lumin e ujit jetëdhënës: ishte i pastër si kristali. Lumi e ka burimin e tij në fronin e Perëndisë dhe të Qengjit ²dhe kalon përmes rrugës kryesore nëpër qytet: Në të dy anët e lumit rritet pema e jetës. Ajo jep fryt dymbëdhjetë herë në vit, një herë në muaj. Me gjithet e pemës shërohen popujt. ³Në qytet s'do të ketë më asgjë që rri nën mallkimin e Perëndisë.

Froni i Perëndisë dhe i Qengjit do të rrijë në qytet. Të gjithë ata që janë aty do t'i shërbejnë Perëndisë, ⁴do të kenë hyrje të lirë në praninë e tij, dhe emri i tij do të jetë në ballë të tyre. ⁵Nuk do të ketë më natë dhe nuk kanë nevojë për dritën e diellit as për dritën e llambës. Perëndia, Zoti, do të jetë drita e tyre dhe ata do të sundojnë si mbretër përgjithmonë.

Ardhja e Zotit

⁶Jezusi më tha: «Këto fjalë janë të besueshme dhe të vërteta. Perëndia, Zoti, frymëzues i profetëve, e dërgoi engjëllin e tij që t'u tregojë shërbëtorëve të vet atë që duhet të ndodhë së shpejti. ⁷Ja, po vij së shpejti. I lumi ai që u përmbahet fjalëve profetike të këtij libri.»

⁸Unë, Gjoni, i dëgjova dhe i pashë të gjitha këto. Kur mbaruan, rashë përmbys para engjëllit që m'i tregoi të gjitha këto, për ta adhuruar. ⁹Por ai më tha: «Mos e bëj! Edhe unë jam shërbëtor si ti, dhe si bashkëbesimtarët e tu, profetët, e si të gjithë ata që

dëgjojnë atë që është shkruar në këtë libër. Perëndinë adhuro!»

¹⁰Pastaj Jezusi më tha: «Mos e vulos për më vonë librin, në të cilin janë të shkruara këto fjalë profetike, sepse u afrua koha e realizimit të tyre. ¹¹(Tani është tepër vonë!) Kush vepron në kundërshtim me karakterin e Perëndisë, të vazhdojë kështu! Kush e do ndyrësinë, të vazhdojë të ndyrësohet. Por kush vepron në pajtim me karakterin e Perëndisë, të vazhdojë edhe ai ashtu! Kush i takon Perëndisë, të pajtohet edhe më shumë me karakterin e Tij! ¹²Kini kujdes! Unë po vij për së shpejti! Do ta sjell me vete shpërblimin tuaj. Secili do ta marrë atë që u përgjigjet veprave të veta. ¹³Unë jam Ai që i plotëson të gjitha, I Pari dhe I Fundit, Fillimi dhe Mbarimi. ¹⁴Atë që i lan petkat e veta e pret gëzimi pambarim. Ka të drejtë ta hajë frytin e pemës së jetës dhe të hyjë nëpër porta në qytet. ¹⁵Por përjashta mbeten të shthururit, shortarët, tradhtarët bashkëshortorë, idhujtarët dhe të gjithë ata që duan ose vënë në zbatim gënjeshtren.

¹⁶Unë, Jezusi, e dërgova engjëllin tim t'i bëj të gjitha këto të njohura në bashkësi. Unë jam pasardhës i fisit të Davidit. Unë jam ylli i ndritshëm i mëngjesit!»

¹⁷Shpirti i shenjtë dhe Nusja përgjigjen: «Eja!» Kush e dëgjon këtë, le të thotë: «Eja!» Kush ka etje, le të vijë, dhe kush do ta pijë ujin e jetës falas, atij do t'i jepet falas!

Mbarimi

¹⁸Unë, Gjoni, paralajmëroj këdo që i dëgjon fjalët profetike të këtij libri: kush u shton këtyre fjalëve ndonjë send, atij Perëndia do t'ia shtojë plagët e përshkruara në këtë libër. ¹⁹Por kush ia heq ndonjë fjalë këtij libri, atij do t'ia heqë Perëndia pjesën në pemën e jetës dhe në qytetin e shenjtë - të përshkruar në këtë libër.

²⁰Por Ai që e garantoj të vërtetën e të gjitha këtyre fjalëve, thotë: «Po, po vij për së shpejti!»

Amen! Eja, o Zot, Jezus!

²¹Hiri i Zotit Jezus qoftë me të gjithë!

SHËNIMET

AGIMI: është një fjalë tjetër për Mesinë e përmendur në Dhiatën e vjetër, në librin e profetit Malahi 3,20: *Por për ju që keni qenë besnikë ndaj meje, do të vijë agimi. Ai do të bëjë që të dalë në dritë e drejta juaj: gjithçka do t'ju rikthehet. Ju do të kërceni si viçat kur dalin në kullotë.*

AGRIPA I: nipi i Herodit I i cili e bashkoi për një periudhë të shkurtër (41-44 të erës sonë) mbretërinë e gjyshit të tij. Urdhëroi të ekzekutohej apostull Jakobi (Veprat 12,1-23).

AGRIPA II: i biri i Agripës I, vëllai i Berenikës dhe i Druzilës. Sundoi mbi një mbretëri të vogël në veri të Izraelit (28-69). Ishte njeri i besuar i romakëve për çështjet e Tempullit. Ishte gjithashtu kunati i Feliksit.

AHARONI (gr. Aron): vëllai i Mosheut i cili ishte stërgjyshi i familjes së priftërinjve të Jerusalemit.

APOSTULLI: përfaqësues i jashtëzakonshëm dhe fuqiplotë, i dërguari drejtpërdrejt i Jezusit. Apostujt morën pushtet të veçantë për të vënë themelet e Bashkësisë së Mesisë (Kishës). Këtë pushtet e kishin vetëm të Dymbëdhjetët dhe disa që iu shtuan këtij numri pas ringjalljes së Jezusit. Vetëm Zoti mund t'i emëronte. Këtë pushtet të veçantë nuk mund t'ia kalonte një tjetri. Është kuptimplotë që Pali mbahej për apostull të fundit. Pali emëroi kryetarë të bashkësive, e jo apostuj të tjerë. Në bazë të këtij autoritetit të veçantë apostujt shkruan Dhiatën e re.

ARETI (Areti IV - 9-38 të erës sonë): mbreti i krahinës së nabatenjve, ndikimi i të cilit zgjerohej deri në Damask.

AUGUSTI (Caesar Augustus Octavianus): perandori romak (29 v. para erës sonë - 14 v. të erës sonë).

AVRAHAM (aram. Abraham, arab. Ibrahim): i pari i popullit hebre (2166-1991 p.e. sonë).

AZIA: provinca romake në pjesën perëndimore të Azisë së Vogël, kryeqyteti i së cilës ishte Efesi.

BEKIMI: shprehja 'bekoj' do të thotë 'thotë fjalë të mira që përbejnë fuqi për vetërealizim' (kund: mallkim). Në disa raste shprehja do të thotë: 'bën lutjen në të cilën lavdërohet Perëndia për sigurimin e diçkaje'. Shprehja 'i bekuar' do të thotë 'për t'u lavdëruar'. Në këtë drejtim Perëndia është 'i bekuar'. Kur Perëndia bekon ndokënd, ai gëzon hirin (ose; favorin) e Tij, e kështu është 'i lumtur', dhe 'mund të gëzohet'. Realizimi i plotë i këtij hiri do të bëhet në botën e re të Perëndisë.

BESËLIDHJA: Njëra nga temat kryesore të Dhiatës së vjetër është besëlidhja. Gjithnjë në Bibël vërehet që Perëndia dëshiron ta shpëtojë njeriun nga pasojat e mëkatit, d.m.th. të rebelimit të tij. Perëndia bën kështu duke u lidhur me njeriun me anë të besëlidhjes që mban një premtim dhe nganjëherë disa kushte. Në Bibël lexojmë për besëlidhje të ndryshme, por të gjitha kanë disa elemente të përbashkëta:

- 1) Perëndia merr iniciativën,
- 2) Ai jep një premtim dhe e vulos me anë të një flijimi,
- 3) Ai i jep njeriut një shenjë konkrete për këtë.

Noahu: Ka një besëlidhje të qartë ndërmjet Perëndisë dhe Noahut si zëvendës i njerëzimit që mbeti gjallë pas Përmblytjes. Në këtë besëlidhje Perëndia premtim të kufizojë pasojat e mëkatit. Kurrë më s'do të ketë Përmblytje: sigurohen stinët si edhe një pjellori relativisht e mirë: sistemi ligjor (drejtësia) hyn në fuqi që të frenojë pasojat e mëkatit (padrejtësinë etj.).

Si besëlidhjet e tjera, kjo besëlidhje bazohet në premtimin e Perëndisë: Ai do të ketë mëshirë dhe do të shpëtojë. Ratifikohet nga një flijim, të cilit Perëndia ia shton vullën e tij: në këtë rast, ylberin. S'është një

marrëveshje ndërmjet të barabartëve. Perëndia vetë merr iniciativën dhe lidhet me premtimet e veta.

Avrahami: Perëndia e lidh besëlidhjen edhe me Avrahamin, stërgjyshin e popullit të zgjedhur. Në këtë rast vula e tij është syneti (rrethprerje). Izraeli është kombi i zgjedhur për shkak të të parëve të tij (d.m.th. Avrahamit dhe fëmijve të tij të lindur sipas premtimit). Zgjedhja e tij varet nga Perëndia që nuk merr mbrapsht atë që tha. Kjo zgjedhje nuk mund të komprometohet nga pabindja e kombit ndaj besëlidhjes së Sinaït, të lidhur më vonë në kohën e Mosheut. Perëndia i premtoi Avrahamit tri gjëra:

1) të formojë një komb të fuqishëm nga pasardhësit e tij (kjo u plotësua në kohën e Daljes nga Egjipti),

2) t'i japë kombit tokën e Izraelit (kjo ndodhi në kohën e Pushtimit të Kënaanit, 40 vjet pas Daljes nga Egjipti).

3) që të vijë Mesia prej pasardhësve të Avrahamit për të bekuar dhe për të shpëtuar botën.

Kjo besëlidhje me Avrahamin u vulos me anë të një flijimi.

Izraeli: Vula e kësaj besëlidhjeje përbëhej nga rrasat në të cilat ishin shkruar dhjetë urdhëresat - kushtet për mbarësinë dhe lumturinë e popullit. Kjo besëlidhje, ndryshe nga besëlidhjat e tjera, ishte e përkohshme - ajo parashikonte dhe priste kohën kur Mesia do të vinte për ta plotësuar premtimin që Perëndia ia dha Avrahamit, duke sjellë shpëtimin e përgjeshëm dhe Shpirtin e shenjtë. Nga dëgjesa ndaj këtij ligji varej, jo zgjedhja e Izraelit, por lulëzimi dhe mbarësia e kombit, lumturia e njerëzve izrealitë. Ai ishte në të vërtetë ratifikimi, në nivelin kombëtar, i premtimit që Perëndia ia kishte dhënë Avrahamit më parë. Si një mbret që ka shpëtuar kombin e vogël nga robërimi dhe shtypja, Perëndia si feudal e lidh besëlidhjen ose marrëveshjen e tij me kombin ose vasalët e tij. Ai mban një kopje të marrëveshjes për vete dhe popullit i jep kopjen e dytë, d.m.th. rrasat e

ligjit. Populli e mban kopjen e dytë në arkën e besëlidhjes. Sipas kushteve të besëlidhjes, populli do të dënohet në qoftë se është i padëgjueshëm. Dënimi i fundit është mërgimi nga vendi që Perëndia ia dha kombit, në përputhje me premtimin e dhënë Avrahamit. Qëllimi i marrëveshjes (d.m.th. Ligjit) ishte mbajtja e popullit, edukimi në vullnetin dhe natyrën e Perëndisë, duke pritur ardhjen e Mesisë, dhe përdorimi i kombit si dëshmi për popuj të tjerë. Apostull Pali thotë se Ligji ishte (për çifutët) mbikëqyrësi ynë derisa të vinte Mesia, i cili mund të na pajtojë me Perëndinë përgjithmonë. Me fjalë të tjera, Ligji duhej t'i tregonte popullit se si ai kishte nevojë për Shpëtimtarin, pasi ishte mëkatat duke shkelur Ligjin. Sipas mendjes së Perëndisë, Ligji ishte i përkohshme gjer në ardhjen e Mesisë, i cili duhej t'i vinte njerëzit në rregull me Perëndinë përgjithmonë, kështu që të marrin Shpirtin e shenjtë. Por çifutët e kishin bërë Ligjin një qëllim me vete, dhe në kohën e mërgimit kur s'kishte më tempull me sistemin e flijimeve, përpunuar një sistem të shpëtimit me anë të meritave, pa marrë parasysh nevojën e flijimeve për mëkatet. Sidoqoftë, në Bibël kurrë nuk flitet për shpëtimin me anë të meritave - vetëm me anë të besimit në sja të një flijimi.

BESËLIDHJA E RE: Perëndia e lidh këtë besëlidhje me të gjithë ata që besojnë në Jezusin, Mesinë. Kjo besëlidhje ratifikohet me anë të derdhjes së gjakut të Mesisë në kryq. Vula për këtë është Shpirti i shenjtë që banon në çdo besimtar. Kjo quhet gjithashtu syneti i brendshëm, shpirtëror. Kjo besëlidhje është plotësimi i besëlidhjes së lidhur me Avrahamin dhe me pasardhësit shpirtërorë të tij. Edhe në librin e profetit Jirmija dhe në librin e profetit Jehezkel gjenden fragmente që e parashikojnë këtë besëlidhje:

Unë (Perëndia) do ta shkruaj ligjin tim në zemrat e tyre. Atëherë unë do të jem Perëndia e tyre. S'do të ketë nevojë për njeriun të mësojë fqinjin e tij ose për vëllanë

t'i thotë të vëllait: 'Njiheni Zotin!' sepse të gjithë do të më njohin, nga më i madhi deri te më i vogli, sepse unë do t'ua fal padrejtësinë dhe kurrë më s'do t'ua kujtoj mëkatet (Jirmija 31,31-34).

Unë do t'ju jap zemrën e re dhe do të vë në ju shpirtin e ri. (Jehezekeli 36,26).

Unë s'do të fsheh më nga ata fytyrën time, sepse mbi shtëpinë e Izraelit do të derdh shpirtin tim. (Jehezekeli 39,29)

BESIM (kund: refuzim): Përgjigje pozitive e njeriut ndaj iniciativës së Zotit duke u bazuar në fjalën e tij (veçanërisht pranimi i amnistisë së tij të shpallur në ungjill - lajmin e gëzueshëm). Besimi është hallka lidhëse që mungon, të cilën njeriu duhet ta furnizojë duke vepruar sipas asaj që tha Zoti. Besimi është çelësi që hap qarkun, që të kalojë rryma e fuqisë së Zotit.

BIRI I DAVIDIT: Mesia, trashëgimtari i fronit të mbretit David. Në librin e Zanafillës 49,10 është shkruar: *Skeptri s'do të largohet nga Juda, as shkopi i pushtetit nga këmbët e tij, derisa të vijë Ai, të cilit i takon froni. Atij do t'i shërbejnë të gjitha kombet.* Në librin e dytë të Shemuelit (7,16), Zoti i tha Davidit: *Shtëpia (d.m.th. dinastia) jote dhe mbretërimi yt do të qëndrojnë të sigurtë para meje, dhe froni do të të forcohet përgjithmonë.*

BIRI I NJERIUT (aram. Bar-nasha = njeriu i duhur, Shpëtimtari). Ky titull mesianik gjendet në librin e Danielit 7,13-14: *Pastaj pashë në vegim një qenie në dukje si njeri (tekstualisht: si një bir i njeriut). Ai po afrohej në retë dhe u çua para fronit të Perëndisë së përjetshme. Atij iu dorëzua pushteti, nderi dhe sundimi mbretëror; njerëzit prej të gjithë popujve, kombeve dhe gjuhëve u nënshtruan. Pushteti i tij është i përjetshëm dhe nuk do të kalojë: askush nuk do t'ia heqë mbretërinë.* Sidoqoftë, si mbret, Biri i njeriut është solidar me popullin e tij dhe e përfaqëson atë para Perëndisë, duke u flijuar për ta. Kështu kjo shprehje është e lidhur me konceptin e Shërbëtorit pësimtar*.

BIRI I PERËNDISË: ky është edhe një titull mesianik. Në Dhiatën e vjetër mbreti i Izraelit e mbante këtë titull si përfaqësues i Perëndisë. Por Jezusi, duke e përdorur këtë titull, deklaroi që ai është jo vetëm mbreti i Izraelit, por edhe Personi i dytë i Hyjnisë. Jezusi është Biri i Perëndisë, jo vetëm përsa i përket pozitës së tij, por edhe përsa i përket natyrës së tij. Jezusi quhet Biri i Perëndisë, sepse ai ka të njëjtën natyrë si Perëndia-Atë. Lidhja ndërmjet të dy Personave të Hyjnisë (Atit dhe Birit) i ngjan lidhjes që ekziston ndërmjet një babai njerëzor dhe birit të tij të vetëm: biri është objekti suprem i dashurisë së Atit, trashëgimtar i të gjitha premtimeve të Atit - të gjitha planet e Atit përqëndrohen rreth tij, etj.

CION (aram: Sion): në fillim kështjella e jevasasve pushtuar nga Davidi. Pastaj emri i malit në të cilin ishte ndërtuar Tempulli. Në fund, emër tjetër për mbarë qytetin e Jerusalemit me banorët e tij.

DAVIDI: mbreti më i madh, i cili sundoi mbi Izraelin e bashkuar (1010 - 970 p.e. sonë).

DITA E SHTUNË (hebr. shabat = pushim): festë fetare çifute dhe ditë pushimi e adhurimi. Dita e shtunë ishte një parashpjegim i shpëtimit të Mbretërisë së Perëndisë (viti të mëshirës së Zotit).

DREJTË (i.e.): shpesh do të thotë '(njeriu) në një marrëdhënie ose raport të drejtë' (me Perëndinë) ose 'në rregull' (me Atë), sepse Perëndia e shpalli të pafajshëm. Perëndia është i drejtë, jo vetëm përsa i përket drejtësisë morale ose ligjore, por edhe sepse dëshiron të vendosë në një raport të drejtë me vete (d.m.th. të shpëtojë) edhe njerëzit e humbur. Drejtësia do të thotë shpesh 'gjendje juridike e drejtë' ose 'metoda e Perëndisë për t'i vendosur njerëzit në këtë marrëdhënie të drejtë me vete' = udha për shpëtim. Perëndia shpall të pafajshëm vetëm ata që i besojnë Jezusit, atij që shleu mëkatet e tyre. Kështu 'të drejtët' janë, jo të vetëdrejtët, por ata që janë në një

raport të drejtë me Perëndinë në saje të flijimit të Mesisë, në të cilin besuan. Me veprat e tyre dëshmojnë për këtë raport të drejtë.

Kur shprehja 'drejtësia' i referohet cilësisë morale, do të thotë 'ajo që është në pajtim me karakterin dhe vullnetin e Perëndisë'.

ELIJAHU (gr. Elia): profet në kohën e mbretit izraelit Ahav (874-853 p.e. sonë).

ELISHA (gr. Elisa): profet në kohën e mbretit izraelit Jëhoram (852 - 841 p.e. sonë).

EPOKA: historia biblike është ndarë në 'këtë epokë' (nën sundimin e Satanit) dhe në 'epokën që po vjen' (epoka nën sundimin e Zotit).

FARISENJTË (hebr. përushim, aram. perushaja - separatistët): ishin një grup fetar rigoroz në Izrael, të ngjashëm me 'haredim' në Izraelin e sotëm. Megjithëse e mbajtën të gjallë fenë e judaizmit në periudhat e vështira të historisë së popullit, rigoroziteti i tyre shpesh i nxiti të bëheshin mendjemëdhjenj e hipokritë (për këtë Jezusi i kritikoi ashpër). Sidoqoftë, ata u përpoqën t'u përkthnin judaizmin nevojave të kohës së tyre. Ndryshe nga saducenjtë, ata refuzuan kompromiset politike dhe përveç kësaj i pranuan të gjitha librat e Dhiatës së vjetër, edhe shkrimet jashtëkanonike. Ndryshe nga Jezusi, pranuan si detyruese 'traditat fetare të të parëve' dhe mendonin se Ligji ishte kryesorja në Dhiatën e vjetër, e jo Mesia i parashikuar.

FELIKSI: Anton Feliks, guvernatori romak në Palestinë (60-62 t.e.s.). Druzila e kishte lëshuar burrin e parë Azisin, mbretin e Emesës, për t'u martuar me Feliksin.

FERRI: kjo shprehje herë përkthen fjalën 'ge-hinnom' (liqeni që digjet me zjarr e squfur, d.m.th. vdekja e dytë) - Lk 12,5, dhe herë-herë përkthen fjalën 'haidos' - hebr. shëol - Lk 10,15; 16,23. Në kuptimin e ngushtë të fjalës, ferri shënon destinimin përfundimtar të mallkuarve. Në kohën e Dhiatës së Vjetër, shëoli (bota e të vde-

kurve) ishte i ndarë në dy vende: në vendin e parë ishin të mallkuarit që pritinin (duke vuajtur) gjykimin dhe hedhjen përfundimtare në ferrin e përjetshëm; ndërsa në vendin e dytë gjendeshin të bekuarit (d.m.th. ata që më përpara besuan në Mesinë). Vendi i dytë quhej 'gjiri i Avrahamit'. Jezusi pas vdekjes së tij, siç duket, zbriti në këtë vend, ku i liroi të bekuarit dhe i mori me vete për në parajsë (shih Ef. 4,8 dhe Lk 23,43).

FESTAT E ÇIFUTËVE: Festat e mëdha ishin, para së gjithash, festat e pelegrinazhit, kur çifutët shkonin në pelegrinazh në Jerusalem për t'i kremtuar festat. Këto ishin: a) Pesah (Pashka) në muajin mars/prill, b) Shavuot (Rreshajët) në muajin maj/qershor, c) Sukot (Tëbanat) në muajin shtator/tetor. Pastaj vinin festat solemne me pendim kombëtar: a) Rosh-haShana (Viti i Ri) në muajin shtator/qershor dhe b) Jom Kippur (Pajtimi i madh) gjithashtu në muajin shtator/qershor. Kishte edhe festa më të vogla: a) haNuka (Festa e Rikushtimit të Tempullit) në muajin nëntor/dhjetor dhe b) Purim (Festa e Shortit) në muajin shkurt/mars.

Pashka, Rreshajët dhe Tëbanat ishin tri festat e mëdha të vitit fetar çifut. Çdo besimtar çifut ishte i detyrueshëm të shkojë në pelegrinazh në Tempull të Jerusalemit tri raste në vit për t'i kremtuar.

FESTI: Porci Fest, guvernatori romak në Palestinë (60-62)

GALIONI: prokonsull në Korint në vitet 51-52. Ishte vëllai i filozofit Seneka

GJONI (hebr. Jehohanani, Johanani ose Johani): do të thotë 'dhurata e Perëndisë'.

GURI: i përkjet terminologjisë mesianike. Mesia paraqitet:

1) si guri i qoshes së një shtëpie (themeluesi dhe kryetari i bashkësisë së Mesisë - shih. Jeshaja 8,14; 28,16). Ata që e refuzojnë, përjashtohen automatikisht nga mbretëria e Perëndisë.

2) si guri që do të shkatërrojë pushtetin pagan, i cili e kundërshton Perëndinë në

këtë epokë (shih. Danieli 2,34;44-5).

Të dy idetë gjenden të bashkuara në Mt 21,44.

GENEALOGJIA: ungjilli sipas Mateut jep rrjedhën ligjore mbretërore, ndërsa Luka jep rrjedhën njerëzore, ndoshta nëpërmjet Marisë, në qoftë se Jozefi numërohet si dhëndri i Eliut (i atit të Marisë).

HANANI: kryepriфт, megjithëse romakët e përjashtuan në vitin 15, vazhdon të ushtronte ndikim të madh nën shërbimin e trashëgimtarit dhe dhëndrit të tij Jozef 'Kajfës' (Hetuesit), gjatë viteve 18-36, sepse hebrenjtë e qanin detyrën e kryepriфтit detyrë të përhershme, gjer në vdekje.

HANANIJA: kryepriфт (47-58), kryetari i keshillit të lartë në kohën e Palit. I njohur për lakminë e tij. Zelotët* e vranë në 66 për kolaboracionizëm me romakët.

HERODIA: gruaja e Filipit, gjysmëvëllait të Herod Antipës, të cilin e mori për burrë. Saloma ishte e bija e saj.

HERODI: Kur vdiq Herodi i madh (40 p.e. sonë - 4 ose 1 të e. sonë), mbretëria e tij u nda ndërmjet tre bijve të tij (Herod Antipës, Arkelaut dhe Filip Herodit). Në vitin 6 romakët e pushtuan Judenë pas sundimit tiranik të Arkelaut dhe e ngarkuan me sundimin e drejtpërdrejtë të guvernatorit romak. Herod Antipa u martua me Herodiën, gruan e Filipit, vëllait të tij nga babai.

HEVELI: (aram. Abeli): biri i Adamit dhe dëshmor i parë.

HIR: mëshirë. Shpeshherë aluzion për vdekjen pajtuese të Jezusit në bazë së cilës Perëndia mund të tregojë mëshirën e tij. Ndihma dhe përkrahja hyjnore që rrjedh nga një marrëdhënie shpëtuese me Perëndinë.

HOSHEA: (gr. Ozea): profet që vepronte në periudhën midis viteve 751-721 p.e. sonë në Samari, kryeqytetin e mbretërisë izraelite të verit.

HUADHËNIE: sipas Ligjit izraelit, një çifut nuk kishte të drejtë të kërkonte kamatë nga borxhliu tjetër çifut. Sidoqoftë, i lejohej ta kërkonte nga borxhliu joçifut. Në shëm-

bëlltyrën e administratorit mashtues (Luka 16,1-13), sasitë e mallrave të përmendura në tregim ndoshta i zëvendësojnë shumat e të hollave që huadhënësi ua huajti të tre njerëzve. Shumat që administratori i anuloi për borxhlinjtë i përgjigjeshin kamatës që, kundër Ligjit, njeriu i pasur i kërkonte nga ata. Huadhënësi për herën e parë në karrierën e tij tregtare veproi sipas kërkesës së Ligjit!

JAAKOVI (aram. Jakobi): biri i Jichakut (aram. Izakut), dhe nipi i Avrahamit. Pranoi emrin Izrael (hebr. Jisrael), pas kthimit të tij te Perëndia, si shenjë e një fati të ri.

JEHEZEKELI (aram. Ezekieli): profet që vepronte ndër çifutët e mërguar në Babiloni (597-575?).

JESHAJAHU: (aram. Isaia): profet që vepronte në periudhën midis viteve 740-700 p.e. sonë në Jerusalem. Sipas traditës vdiq dëshmor pas vitit 687.

JETA E PËRJETSHME: jeta jashtë pushtetit të vdekjes fizike ose shpirtërore. Në këtë kuptim Bibla përdor shprehjen 'pavdekshmëri'. Megjithëse kjo bëhet realitet fizik vetëm pas ringjalljes, për besimtarin kjo u bë tashmë realitet shpirtëror me anë të faljes së mëkateve. Shpirti i shenjtë që banon në besimtar është edhe dorëzanës i ringjalljes fizike të ardhshme.

JEZUSI (hebr. Jeshua, aram. Jesua): Shpëtimtari (tekstualisht: Perëndia është shpëtim). krhz. Joshua, Hoshea etj.

JIRMIJAHU (aram. Jeremia): profet që vepronte në periudhën midis viteve 626-585 p.e. sonë në Jerusalem.

JONA: profet që vepronte në vitet 800-750 p.e. sonë në Izrael dhe në Ninavë. Lindi në Galile.

JUDA: mbretëria e mëparshme në jug të Izraelit.

JUDEJA: provincë romake e Izraelit jugor. Duke lexuar Ungjijt, vërehet që çifutët e Judesë mbanin çifutë të tjerë nga Galileja (provincë veriore) për gjysmë paganë dhe i përbuznin. Në fakt, në ungjillin sipas Gjonit shprehja 'çifutë' shpeshherë shënon çifutët nga Judeja (judeasit),

qendër kundërshtimi ndaj shërbimit të Jezusit, e veçanërisht udhëheqësit fetarë në Jerusalemin.

KËSHILLI I LARTË (hebr. Kneset, gr. synedrion) ose Sinedri: organ i pushtetit shtetëror izraelit. Këshilli përbëhej nga 70 anëtarë (këshilltarë) që kishin për kryetar kryepriiftin. Ata ishin priftërinj, teologë (mësuesit e Ligjit), dhe anëtarët e familjeve fisnike (pleqtë).

KRYEPRIFTËRINJTË: organi ekzekutiv i Këshillit të lartë. Anëtarët ishin: kryepriifti, komandanti i rojës së Tempullit, disa priftërinj udhëheqës fisnikë dhe tre njerëz me ndikim në popull.

KLAUDI: perandori romak në vitet 41-54.

KRYQI: Romakët e përdorën kryqin për ekzekutimin e kriminelëve dhe të skllëvërve të dënuar me vdekje. Ka mundësi që i dënuari mbante vetëm pjesën horizontale gjer në vendin e ekzekutimit. Atje ushtarët e gozhdonin nëpër kycin e dorës në këtë dru që ishte i shtrirë mbi tokë, dhe me anën e litarëve e ngrinin përpjetë për ta gozhduar mbi pjesën vertikale të drurit që tashmë ishte e ngulur në tokë. Vetëm atëherë ia gozhdonin këmbët në pjesën vertikale.

KTHIMI: braktisja e 'mëkateve' ose e 'padrejtësisë' (d.m.th. e gjithçkaje që është në kundërshtim me vullnetin dhe karakterin e Perëndisë) dhe kështu ndryshim i qëndrimit dhe i sjelljes. Që atëherë, pranimi i autoritetit të Perëndisë mbi tërë jetën.

KUIRINI (Publius Sulpicius Quirinius): ishte 'guvernatori' (legatus pro praetore) i Sirisë në 6-9 të erës sonë dhe ndoshta në 10-7 p.e.sonë, Siria ishte provinca romake që shtrihej prej maleve Taur gjer në malin Sinai, duke përfshirë edhe Izraelin. Në qoftë se 'ylli' i përmendur në Ungjillin sipas Mateut ishte koniunksioni i planetit Jupiter (ylli mbretëror) dhe i planetit Saturn (ylli i hebrenjve) që ndodhi tri herë rresht në vitin e 7 p.e.sonë, atëherë kjo duhet ta përcaktojë lindjen e Jezusit në të njëjtin vit. Sidoqoftë, ka ndryshime mendimesh ndërmjet ekspertëve për sa i përket datës së

vdekjes së Herodit të Madh si dhe shpjegimit të fenomenit të 'yllit'.

LEGIJON: Njësi ushtarake themelore në ushtrinë romake, që kishte rreth 6.000 luftëtarë këmbësorë e kalorës.

LEVITËT: pasardhësit e Leviut, njëri nga 12 patriarkët (d.m.th. 12 bijtë e Jaakov-Izraelit). Ata shërbenin në Tempull, por u ishin nënshtuar priftërinjve.

LIGJI: manuali i udhëzimeve të Perëndisë të destinuara për lulëzimin e njeriut në kontekstin e besëlidhjes së lidhur ndërmjet Perëndisë dhe Izraelit. Meqë Izraeli i lashtë ishte gjithashtu një shtet teokratik, ky manual shërbente gjithashtu si kod i drejtësisë.

MADHËSHITIA e Perëndisë: parimisht karakteri dhe atributet e tij: fuqia, shenjtëria e tij, por veçanërisht dashuria e tij për njeriun e humbur. Kur duket madhështia e Perëndisë, kjo do të thotë se karakteri dhe atributet e tij shfaqen në një situatë konkrete. Si pasojë, njerëzit duhet t'i japin lavdi.

MALAH I (gr. Malakia): profet që vepronte në Jerusalemin rreth vitit 450 p.e.sonë.

MANA (hebr. ma-na? = ç'është kjo?): ushqim misterioz me të cilin Perëndia i ushqente izraelitët mrekullisht gjatë endjes së tyre në ishullin e Sinait pas ikjes nga Egjipti.

MBRETËRIA E PERËNDISË: kjo shprehje në thelb do të thotë 'sundimi i drejtpërdrejtë të Perëndisë'. Kjo botë ose kjo epokë (kohë) është tani nën sundimin e Satanit (për shkak të rebelimit të njerëzimit), dhe nën sundimin e tërthortë të Perëndisë.

Me arritjen e Jezusit (Mesisë), fillon ripërtëritja e këtij sundimi të drejtpërdrejtë. Perëndia tani po e rimëkëmb sundimin e tij në zemrat e njerëzve. Vetëm ata që e pranojnë këtë sundim do ta trashëgojnë botën e re të Perëndisë. Sidoqoftë, në kohën e sundimit të Mesisë, mbretëria e Perëndisë do të jetë sinonimike me Jerusalemin e ri.

MBRETËRESHA E SHABËS (tekstualisht: mbretëresha e Jugut): mbretëresha e

Jemenit të sotëm - shtet arab shumë i njohur në vitet 1000-500 p.e. sonë dhe konkurenti tregtar i Sholomos.

MESIA (gr. Krishti): Profeti, Mbreti dhe Kryepifti i Perëndisë, i parashikuar në Dhiatën e vjetër të Shkimit të shenjtë. Sipas Biblës, ai duhej të mundte Satanin dhe ta vendoste mbretërinë e Perëndisë në botë. Ai duhej të shpëtonte Izraelin dhe të gjithë ata që i besonin Atij e t'u jepte Shpirtin e shenjtë dhe jetën e përjetshme. (Jehezkel 37, Danieli 12)

Në fakt Mesia doli si i njëjti person si SHËRBËTORI PËSIMTAR i përshkruar në librin e profetit Jeshaja, në kapitujt 42, 49, 50, 52, 53 - Qengji i Perëndisë që u flijua për mëkatet e popullit të tij dhe për mëkatet e tërë njerëzimit. Ai duhej gjithashtu të kryente shumë mrekulli dhe shërime, dhe të shpallte ardhjen e Mbretërisë së Perëndisë si edhe mbarimin e qeverisë së Satanit (Jeshajahu 61).

Mesia doli gjithashtu si PROFETI i parashikuar në librin e Përsëritjes së Besëlidhjes, kap. 18, 15, 19, Mosheu i dytë, i cili duhej të mësonte popullin dhe ta ushqente me manë qiellore.

Është e qartë nga Ungjihtë që Jezusi e kreu fazën e parë të shërbimit mesianik me ardhjen e tij të parë, por ai vetë profetizoi që fazën e dytë do ta kryente pas kthimit të tij.

MËSUESIT E LIGJIT (hebr. soferim): ishin specialistët në çështjen e Dhiatës së vjetër. Ishin ngarkuar të kopjonin, të studiojnë dhe të shpjegojnë Ligjin e Perëndisë. Ishin gjithashtu avokatë, sepse rregullat e Ligjit i përkisnin edhe të drejtës civile.

MIHA (gr. Mikeja): profet izraelit që vepronte në periudhën midis viteve 750-700 p.e. sonë në mbretërinë e jugut.

MONEDHA: Denari: monedhë argjendi, romake e cila ishte paga për një ditë argatërie. Drahmi ishte monedhë argjendi greke e së njëjtës vlerë. Mina (që i përgjigjet monedhës së florinjëve) vlente 100 denarë. Talenti vlente 6.000 denarë.

MOSHEU (gr. Moisiu) 1526-1406 p.e.

sonë: ishte udhëheqës i Izraelit në kohën e daljes nga Egjipti. Ai gjithashtu ishte autor i 'Ligjit' (d.m.th. i pesë librave të parë të Dhiatës së vjetër).

ORA: Çifutët e llogaritnin orën nga ora 6 e mëngjesit deri në orën 6 pas dite dhe nga ora 6 pas dite deri në orën 6 të mëngjesit. Megjithatë apostulli Gjon, siç duket, e llogariste orën sipas sistemit tonë të sotëm, sepse ky sistem ishte në fuqi në Azinë e Vogël, ku Gjoni shkroi Ungjillin e tij. Kështu Pilati e dënoi Jezusin rreth orës 6 (sipas Gjonit), por vetë kryqëzimi filloi në orën e tretë (sipas Markut) = në orën 9.

PAGANËT: ata që ishin joçifutë. Sipas çifutëve, bota ishte ndarë në hebrejtë dhe paganët, ose 'kombet'.

PAGËZIMI: riti fetar, në të cilin njeriu i kthyer zhytet në ujë dhe me të cilin njeriu pranohet në bashkësinë e krishtere. Në këtë rit kuptohej edhe pranimi publikisht i besimit në Jezusin, Mesinë. I kthyeri pagëzohej në emrin e Jezusit: d.m.th. i dorëzohej Jezusit si pronë dhe vihej nën mbrojtjen e tij.

PAQJA (hebr. shalom): kishte nënkuptimin e shpëtimit. Shprehja 'paqja me ju' (hebr. shalom alëhem ose shalom lëka) ishte një përshëndetje e zakonshme në Izrael.

PASHKA: festë e hebrenjve që kremtohej në pranverë si përkujtim i daljes nga Egjipti dhe çlirimi nga robëria.

PASTËRTI: shprehja 'i pastër' do të thotë 'i aftë për të hyrë në praninë e Perëndisë (atëherë në Tempull) për ta adhuruar'. Një gjë ose një kafshë e pastër ishte diçka që mund të përdorej në kultin e Tempullit.

PËRSOSURIA: Të qenët në një marrëdhënie besëlidhjeje të përsosur me Perëndinë, në sajë të një flijimi. Në kontekste të tjera kjo shprehje mund të shënojë edhe 'pjekurinë shpirtërore', një situatë në të cilën karakteri i Perëndisë riprodhohet në ne. Kështu dashuria e Perëndisë për ne është e përkryer, d.m.th. ia arrin qëllimit të saj.

PILATI (Pontius Pilatus): ishte guvernator i provincës romake të Judesë (26-36 të e. sonë). Kishte emër të rreptë. Gjatë demonstratës në Tempull, ushtarët e tij masakruan një shumicë çifutësh që po bënin flijime. Ata e kundërshtonin Pilatin që donte t'i bërde të hollat nga arka e Tempullit për të financuar ndërtimin e ujësjellësit romak. Kulla e Shiloahut ishte ndoshta një pjesë e kësaj ndërtese. Sipas historianit hebre Jozef, Jezusi shëroi gruan e Pilatit.

PRIFTI: njeri i cili, në saje të fisit dhe të shugurimit të veçantë, caktohej për udhëheqjen e shërbesës fetare, për kushtimin e flijimeve dhe për mësimin e vullnetit të Perëndisë ndër popull. Priftërinjtë kishin gjithashtu për detyrë ta mbanin të ndezur prushin në altarin e temjanit para vendit më të shenjtë. Kjo shërbesë bëhej para flijimit të mëngjesit dhe të mbrëmjes. Priftërinjtë ishin të ndarë në grupe (rende ose klasa) të ndryshme për kryerjen e shërbesës fetare në Tempull. Çdo grup shërbente një javë në Tempull. Ata jetonin gjithkund në Palestinë.

PROFETI: mbi gjithë të tjerët (shih. Mesia)

PROFETIZON: flet ose, disa herë, parathotë nën frymëzimin e Shpirtit të Perëndisë.

PROFETËT: Bibla është e ndarë në Dhiatën e vjetër dhe në Dhiatën e re. Dhiata e vjetër ishte e ndarë në tri pjesë: Ligji, Profetët dhe Shkrimet.

PUSHIMI: mbretëria mesianike (përkthimi i lirë: bota e re e Perëndisë). Ky është plotësimi i së shtunës ('shabatit' ose ditës së pushimit çifut). Ata që besuan në Mesinë tashmë hynë në këtë pushim (shpëtim), realizimi i plotë i të cilit po i pret pas kthimit të Mesisë. Për këtë kisha e parë mbledhje të dielën e jo të shtunën.

RABIN: sot një klerik çifut, por në kohën e Jezusit një mësues i Ligjit. Në fillim shprehja 'rabin' ishte një titull respekti (i madhi). 'Rabbi' do thotë 'Mësuesi im' dhe 'Rabbuni' është një formë e theksuar.

REGJISTRIMI: i popullsisë bëhej zakonisht çdo 14 vjet në provincat romake dhe shpesh zgjaste disa vjet. Ai bëhej për të llogaritur numrin e banorëve me qëllim që të caktohej kuotizacioni i tatimeve totale të provincës. Regjistrimi i përmenduar në ungjillin sipas Lukës ishte ndoshta i pari i cili përfshinte edhe betimin e besnikërisë ndaj perandorit romak.

SADUCENJTË (hebr. Cadukim): pasardhësit e priftit Cadok. Një familje priftërore e pasur që interesohej për politikë e për bashkekzistencën paqësore me romakët.

SAMARIA (hebr. Shomron): qark midis Judesë dhe Galilese. Për shkak të ndryshimit politik, të racës, zakoneve dhe fesë, marrëdhëniet ndërmjet çifutëve dhe samarianëve ishin shumë të vështira. Samaria ishte mbretëria e mëparshme e Veriut që quhej Izrael (931-721 p.e. sonë). Pas vdekjes së Sholomos, ky shtet u largua nga mbretëria e tij. Në këtë mbretëri 'renegate' u ndërtua një shenjtërore që e rivalizonte tempullin në Jeruzalem, dhe pas pak, kombi i ri parimisht ra në idhujtari. Por mërgimi i shumë izraelitëve në Asiri në vitin 721, si edhe depërtimi i popullsisë nga popujt e huaj, lanë prapa një popullsi të përzier që çifutët e mbanin për renegatë dhe heretikë fetar.

SHËRBËTORI PËSIMTAR: shih Mesia.

SHPIRTRA TË KËQIJ: Janë genie shpirtërore armiqësore ndaj Perëndisë. Këto genie quhen edhe djaj, dhe veprojnë nën komandën e Satanit. Më parë, siç duket, genie të tilla ishin engjëjt që, së bashku me Satanin, ngritën krye kundër Perëndisë. Qëllimi i tyre është nxitimi i njeriut në rebelimin e tij kundër Perëndisë, kundërshtimi i planit të Perëndisë (për t'i shpëtuar njerëzit) dhe shkatërrimi i njerëzimit. Ata janë në gjendje t'i bezdisin njerëzit dhe t'u mbizotërojnë plotësisht personalitetin, zakonisht për shkak të rebelimit të veçantë të individit.

SINAGOGA: famulli izraelite ose ndërtesa ku mbledhej famullia izraelite të

shtunën për shërbesën fetare, e cila përbëhej nga lutjet, leximi i librave të Shkrimit të shenjtë të Dhiatës së vjetër, edhe nga mësimi fetar. Kryetarët e famullisë kishin pushtet t'i frushkullonin ose t'i përjashtonin keqbërësit dhe heretikët nga famullia.

SHENJTË (i.e.): thelbësisht do të thotë 'i cili i takon Perëndisë'. Prandaj Shpirti i shenjtë do të thotë Shpirti i Perëndisë, kurse Shkrimi i shenjtë Shkrimi (Bibla), autori i vërtetë i të cilit është vetë Perëndia. 'Të shenjtët' janë ata që i takojnë Perëndisë, populli i Perëndisë. Shenjtërojo do të thotë 'vë menjëherë për përdorimin e Perëndisë, i kushtoj Perëndisë.'

I SHENJTI I PERËNDISË: ky është edhe një titull mesianik.

SHOLOMOJA (gr. Solomoni): mbret që sundoi në Izraelin e bashkuar në periudhën midis viteve 970-931 p.e. sonë.

TAGRAMBLEDHËS: Mallrat tatoeshin kur importoheshin ose eksportoheshin në qytet. Të drejtat e tagrambledhësit blisheshin nga privati, i cili merrte përgjegjësinë para romakëve për të mbledhur një shumë të caktuar. Ata ishin gjithashtu doganierë, posaçërisht në zona kufitare, si Kafarnaum dhe Jeriho. Por mjerisht, njerëz të tillë ishin shpesh mashtrues dhe mbushnin xhepat duke kërkuar nga tregtarët më shumë se ç'ishte caktuar nga romakët. Çifutët i mbanin për tradhtarë, sepse punonin për pushtuesit romakë. Farisenjtë i mbanin për të papastër*, sepse kishin shumë kontakte me paganët dhe se punonin të shtunën.

TËBANAVE (festa e): festë çifute që kremtohej në muajin shtator/tetor, për ta përkujtuar endjen e Izraelit në shkretëtirë gjatë 40 vjetëve, kur kombi varej plotësisht nga Perëndia për ushqimin e tij. Gjatë festës, çifutët banonin në tëbana për ta përkujtuar këtë ngjarje. Rreth Tempullit ndodheshin katër shandanë të mëdhenj që zotëronin Jerusalemin. Edhe pelegrinët mbajtën dritëza (shih Gj. 8,12), kur vinin në Tempull, duke kënduar psalmet. Në një ceremoni tjetër, priftërinjtë nxirrnin ujë nga

pellgu i Shiloahut dhe e sollën në Tempull, ku e përzinin me verë dhe e derdhnin në një pellg para altarit. (shih. Gj. 6).

TEMPULLI: ishte para së gjithash vendi ku njeriu mund të takohej me Perëndinë. Atje njerëzit bënin fljime të ndryshme sipas Ligjit të Mosheut dhe adhuronin Perëndinë. Kompleksi i Tempullit përbëhej nga këto:

1) vendi më i shenjtë (d.m.th. shenjtërorja e brendshme), ku gjendej prania e Perëndisë përmbi arkën e besëlidhjes. Vetëm kryeprihti kishte të drejtë të hynte në këtë vend një herë në vit, duke sjellë gjakun e flijimit për shlyerjen e mëkatit të popullit,

2) vendi i shenjtë (shenjtërorja e jashtme) ku gjendeshin: - shandani i madh, altari i temjanit dhe tavolina e bukëve kushtuar (Perëndisë). Vetëm priftërinjtë kishin të drejtë të hynin në këtë vend,

3) oborret - oborri i priftërinjve ku gjendej altari në të cilin bëheshin fljime, oborri i burrave izraelitë, oborri i grave izraelite, oborri i paganëve, ku gjendeshin portikë të ndryshëm. Në këta portikë bëhej shkollimi nga mësuesit e Ligjit dhe diskutimet e tyre. Atje ishin gjithashtu tregtarët dhe ata që këmbenin paratë. Perdja e përshkruar në Lk 23,45, e cila u çua mes për mes, gjendej para vendit më të shenjtë. Arka në të cilën vejusha hodhi dy monedha bakri gjendej në oborrin e grave izraelite.

Në historinë izraelite ishin dy tempuj:

Tempulli i parë, d.m.th. Tempulli i Sholomos (966-597 p.e. sonë), dhe

Tempulli i dytë (537-20) si edhe Tempulli i Herodit (v. 20 p.e. sonë - 70 të e. sonë) - në fakt Tempulli i dytë restauruar.

TIBERI (Tiberius Caesar): perandor romak (14-37 të e. sonë) dhe biri i gjetur i Augustit.

TOKA (hebr. ha-arec): kjo shprehje shënon shpeshherë vendin e Izraelit, tokën e premtuar.

URTËSIA: në kuptimin biblik dijeni e zbatuar në jetë. Urtësia e personifikuar në Dhiatën e vjetër (Fjalët e urta 8) paraqitet në Dhiatën e re si 'Fjala' (shih Gj 1,1-3),

shprehja që do të thotë 'organi ekzekutiv i Trinisë'. Shpeshherë 'urtësia e Perëndisë' do të thotë plani i zbatuar i Perëndisë ose udha për shpëtim e Perëndisë.

VËRTETA (e): do të thotë para së gjithash përputhja morale me karakterin e Perëndisë aq mirë, saqë shprehja 'E Vërteta' shpeshherë do të thotë vetë Perëndia.

VITI I MËSHIRËS së Zotit: shih 'dita e shtunë'.

ZAKARIA (hebr. Zëkarja): prift i përmendur në Dhiatën e re. Emri do të thotë 'Perëndia mbajti mend'.

ZEKARJA (aram. Zakaria): profet që vepronte në Jerusalem në periudhën pas mërgimit (538) në v. 520-518 p.e.sonë.

ZEMËRIMI (kund: pajtim, paqe): do të thotë armiqësia ndërmjet Perëndisë dhe njeriut, si edhe pasojat e kësaj armiqësie (larmimi, mërgimi, gjyqi, dënimi).

ZELOTI (aram. qananaja): anëtar i par-

tisë së zelotëve të themeluar nga Juda nga Galilea në vitin 6 të e. sonë. Anëtarët refuzonin t'ua paguanin tatimin romakëve dhe synonin t'i përmbynin romakët, për të themeluar me dhunë mbretërinë mesianike dhe politike. Ata ishin kryetarë të kryengritjes kundër romakëve në vitin 66-73 të e. sonë. Macada, fortësia e tyre e fundit, u pushtua në vitin 73.

ZOTI (gr. kyrios, hebr. Adonai, d.m.th. JHVH - UNË JAM): është fjalë që përdoret për Perëndinë në përkthimin grek të Dhiatës së vjetër. Çifutët kishin kujdes të mos thoshin emrin hyjnor (JHVH). Në vend të kësaj, thoshin 'Emri', ose 'Qielli' (shih Mt 3,2) etj. Për leximin publik të Shkrimit të shenjtë, përdornin një sistem të veçantë: në tekst kishin shkruar bashkëtingëlloret e emrit hyjnor (JHVH) së bashku me zanoret e emrit zëvendës (Ėdonai = zotërinj). Kjo ishte një shenjë për lexuesin të lexojë Adonai në vend të emrit hyjnor.

PASQYRJA E LËNDËS

Faqe	
Parathënie letrare	
Hyrje (përmbledhja e Dhiatës së Vjetër)	
UNGJIT:	
Ungjilli sipas Mateut	1
Ungjilli sipas Markut	37
Ungjilli sipas Lukës	60
Ungjilli sipas Gjonit	97
VEPRAT E APOSTUJVE	125
LETRAT E APOSTUJVE:	
Letra drejtuar Romakëve	161
Letra e parë drejtuar Korintianëve	179
Letra e dytë drejtuar Korintianëve	195
Letra drejtuar Galatasve	206
Letra drejtuar Efesianëve	212
Letra drejtuar Filipianëve	217
Letra drejtuar Kolosianëve	221
Letra e parë drejtuar Selanikasve	225
Letra e dytë drejtuar Selanikasve	229
Letra e parë drejtuar Timoteut	231
Letra e dytë drejtuar Timoteut	236
Letra drejtuar Titit	239
Letra drejtuar Filemonit	241
Letra drejtuar Hebrenjve	242
Letra e Jakobit	254
Letra e parë e Pjetrit	259
Letra e dytë e Pjetrit	264
Letra e parë e Gjonit	267
Letra e dytë e Gjonit	271
Letra e tretë e Gjonit	272
Letra e Judës	272
APOKALIPSI	274
Shënimet	292